

LIBRARY OF CONGRESS

LIBRARY OF CONGRESS.

[SMITHSONIAN DEPOSIT.]

Chap. PA 258 Shelf G-53

UNITED STATES OF AMERICA.

INTRODUCTIO

A D

LINGUAM GRÆCAM.

PROSTAT:

PARISIIS, apud Tournachon-Molin et Hipp. Seguin, bibliopolas, rue de Savoie, n.º 6.

LUGDUNI, apud Rusand, bibliopolam, rue Mercière.

INTRODUCTIO

A D

LINGUAM GRÆCAM,

COMPLECTENS

REGULAS GRAMMATICES, RADICES VOCUM, et Exercitationem, seu Poema, (ΟΔΥΣΣΕΥΣ)

IN QUO

REGULÆ RADICESQUE OMNES AD USUM ET PRAXIM REDIGUNTUR.

Ad usum III. Classis,

ET IN EORUM GRATIAM QUI BREVI TEMPORE GRÆCOS LIBROS INTELLIGERE CUPIUNT.

Auctore P. Bonaventura GIRAUDEAU, Soc. JESU Sacerdote.

EDITIO NOVA, AUCTA, ET EMENDATA.

AVENIONE.

APUD FR. SEGUIN, TYPOGRAPHUM ET BIBLIOPOLAM.

PA 2.5%

= 1

Part of the Control o

and the second second second

Without the Tangan of the State of the State

Salver West

STATE OF THE STATE

1154

AD LECTOREM.

GRECE Litteræ, quarum cognitio ad omnem seu sacram seu profanam eruditionem pertinet, nostrâ commendatione non indigent : neque eas ideò à plerisque neglectas existimo, quòd contemnantur; sed quòd in iis perdiscendis plurimum laboris, tædii et difficultatis esse, vulgò perhibeatur. Si quis tamen ita hoc studium aggressus fuerit, ut nihil initio sibi aliud proponat, quam ut Græcos Auctores possit legere et interpretari, non autem ut ipse statim Græco sermone possit stylum exercere; habeatque in hunc finem comparatam diligenter, nec sine arte digestam Methodum: audeo dicere nullam esse linguam, homini Latinè scienti, Græcâ faciliorem. An verò quam hic exhibemus Methodum, ea illa sit, ex quâ tanta utilitas possit percipi, non nostrum est definire, sed qualis tandem illa sit breviter exponere.

Hæc ad Linguam Græcam Introductio tres Partes continet, ut ipso declaratur Titulo. Prima Pars Grammaticæ Regulas exhibet, cum Declinationum, Conjugationum, et Dialectorum Tabulis. Secunda Pars primigenias Linguæ Græcæ voces, quas Radices vocant, complectitur; in iisque, si quid à communibus Regulis dissentiens, si quid è Græco fonte in Latinum aut vulgarem sermonem derivatum est, explicatur.

Tertia Pars denique duarum priorum Præcepta exsequitur, perficit, et ad usum revocat; Estque Poëma Heroïcum 600 versuum, omnibus et solis Radicibus conflatum, perpetuâ narratione deductum, plurimis Homeri versibus exornatum, Latinâque interpretatione et notis dilucide explicatum.

Trium harum Partium mutua est inter se connexio, que notis arithmeticis exactè indicatur; ita ut Pars altera alteri opem et lucem afferat, prioresque due in ultima penitus condiscantur. Hec autem tria sic componenda et conjungenda duxi, et ad usum omnia revocanda; quia, ut commune fert adagium, usus magister est linguarum; neque alia est ediscende lingue ratio magis compendiosa, commoda, et jucunda, quam que in usu potissimum et exercitatione versatur.

Igitur qui hanc nostram Introductionem evolvit, si jam maturæ ætatis est, primam et secundam Partem perlegat semel duntaxat, et pergat ad tertiam: si puer fuerit, paulò diutiùs, Magistri arbitrio, in Declinationum et Conjugationum Tabulis erit exercendus, mox tamen ad tertiam Partem traducendus, in quâ denique sedula collocanda erit opera. Hanc enim qui probè intellexerit, ita ut legenti nihil jam moram afferat, ei Linguæ Græcæ Leges Radicesque omnes notæ perspectæque erunt, et quod consequens est, cæterorum Auctorum non admodùm difficilis et operosa erit interpretatio.

Sed si quis hic hærere, nec ultrà in Linguâ Græcâ progredi voluerit, non tamen luserit operam; hiuc;

que tantum Linguæ Græcæ hauserit, quantum plerisque sit satis: nempè ut possit et vocum, quæ in scientiis plurimæ occurrunt, Etymologiam agnoscere, earumque vim et energiam percipere; et sententiam Græcam, pro datâ occasione, consulere, interpretationesque Latinas, quæ inter allegandos Auctores vulgò describi solent, quanti sint æstimare.

Hic erit paucorum mensium studii non pænitendi fructus; quem, ad majorem Dei laudem et gloriam, majusque Sanctæ ejus Ecclesiæ decus et incrementum, ex hoc nostro qualicumque labore Lectorem colligere peroptamus.

ROMÆ 1739.

INDEX CAPITUM:

PRIMA PARS,

Complectens Grammaticæ regulas.

LIBER PRIMUS.

De Litteris, Syllabis, et Vocibus.

CAPUT I. De Litteris.	Pagina 1
Alphabetum Græcum.	2
CAP. II. De pronunciatione Litterarum.	3
CAP. III. De divisione Litterarum.	4
Tabula Consonarum.	5
CAP. IV. De Vocalibus, et Diphthongis.	6
Tabula Vocalium.	ibid.
Tabula Diphthongorum.	ibid.
De pronunciatione Diphthongorum.	8
CAP. V. De Spiritu.	9
CAP. VI. De mutatione, quæ scribendo	
ciando, fieri solet in Litteris.	ibid.
Tabula mutationis in Litteris.	10
CAP. VII. De mutationibus fieri solitis in	_
seu de figuris verborum.	11
CAP. VIII. De mutationibus fieri solitis	
duarum dictionum.	ibid.
CAP. IX. De Interpunctionibus.	13
CAP. X. De Numeris.	13
Tabula Numerorum.	ibid.
CAP. XI. De Accentibus.	14

LIBER II.

De Nominibus.

CAP. I. De Nominibus universim.	19
CAP. II. De Nominibus simplicibus.	20
Tabula Declinationum simplicium.	ibid.
Annotationes generales in Declinationes non	ninum
simplicium.	ibid.
CAP. III. Annotationes ad Declinationes par	isylla-
bicas.	21
CAP. IV. Annotationes ad Declinationem quinta	m im-
parisyllabicam.	22
Tabula Genitivi singularis Decl. 5. impar.	ibid.
CAP. V. De Nominibus contractis.	24
Tabula Nominum contractorum.	25
Annotationes ad Nomina contracta.	ibid.
CAP. VI. De Adjectivis et Appellativis.	26
CAP. VII. De Comparativis et Superlativis.	28
CAP. VIII. De Pronominibus.	29
Pronomina primitiva.	31
Pronomina possessiva.	ibid.
Pronomina demonstrativa.	30
Pronomina relativa.	ibid.
Pronomina indefinita.	ibid.
Pronomina composita.	ibid.
Annotationes ad Pronomina.	3 r

LIBER III.

De Verbis.

CA	P.	I.	De	Verborum divi	sione et	partibus.	32
CA	Ρ,	II.	D_{ϵ}	e Terminationib	us Verb.	Barytonorum.	33
	6	Ta	bul	x Termination:	um Verb	. Barytonorum.	34

X INDEX CAPITUM.	
Annotationes ad Terminationem Verbo	
tonorum.	36
CAP. III. De Figurativa, et Conjugationum div	
Tabula Conjugationum et trium Figuration	
Annotationes ad Figurativas Conjugation	
CAP. IV. De distributione trium Figurativaru	
Cap. V. De Penultimá.	46
CAP. VI. De Augmento.	48
Tabula Temporum quæ Augmentum	recipiunt:
et Augmenti Syllabici.	ibid.
Tabula Augmenti Temporalis.	49
CAP. VII. Applicatio regularum quæ de Ve	
tonis huc usque datæ sunt.	50 ibid.
Conjugatio Verbi τύπτω.	
Synopsis Personarum et Temporum sin	
Observatio circa Figurativam et Penultin	_
CAP. VIII. De Verbis Circumflexis.	61
Tabula Verborum Circumflexorum.	62
CAP. IX. De Verbis in u	64
Tabula Verborum in μι.	66
De Imperfecto mixto Verborum in μ	68
Verba in μ. ab ἔω.	ibid.
Verba in μ. ab ἕω.	69
CAP. X. De investigatione Thematis.	71
The state of the s	
LIBERIV.	
De Derivatis.	
CAP. I. De Patronymicis, Gentilibus, Poss	essivis, et
Denominativis.	72
CAP. II. De Verbalibus.	74

CAP. III. De Adjectivis, Substantivis, et Numeralibus. 76

77

CAP. IV. De Diminutivis, et Augmentativis.

INDEX CAPITUM.	xj
CAP. V. De Adverbiis, et Particulis, expletivis	_
tentialibus, paragogicis, etc.	78
CAP. VI. De Compositis.	79
LIBER V.	
De Syntaxi.	
CAP. I. De Syntaxi Nominum.	81
CAP. II. De Syntaxi Verborum.	82
CAP. III. Syntaxis Infinitivi.	ibid.
CAP. IV. Syntaxis Adjectivorum, Participiorum,	Pro-
nominum, et Articuli.	83
CAP. V. De Indeclinabilibus.	84
CAP. VI. De Figuris Orationis.	85
LIBER VI.	
LIDER VI.	
De Dialectis, Quantitate, et Accentibus.	
CAP. I. De Dialectis universim.	86
CAP. II. De Dialecto Atticá.	87
CAP. III. De Dialecto Ionicá.	88
CAP. IV. De Dialecto Dorica.	89
CAP. V. De Dialecto AEolicá.	91
CAP. VI. De Dialecto Poëticá.	92
CAP. VII. De Quantitate in Prosâ.	93
CAP. VIII. Regulæ Accentuum.	96
SECUNDA PARS,	
Complectens Radices Vocum, et Ety	mo-
logias.	
o o	
Explicatio Notarum quæ reperiuntur in 11. Parte	. 100
Græcarum Radicum Latine et Gallice exposit	
Index Alphabeticus.	101

TERTIA PARS,

Complectens Exercitationem.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ, ULYSSES, Poëma,	in sex Libros
divisum, ex omnibus et solis	Radicibus com-
positum; cum Argumento,	et Traductione
latina.	313
Notce ad Poëma.	388
Appendix. De pronunciatione littera	eη. 415
Inder Etymologiarum, seu Vocum La	tinarum, quarum
in II. Parte Etymologia adducit	ur. 422

INTRODUCTIO

A D

LINGUAM GRÆCAM.

PARS PRIMA

Complectens Grammaticæ regulas.

LIBER PRIMUS.

De Litteris, Syllabis, et Vocibus.

CAPUT PRIMUM.

De Litteris.

CRECIS viginti quatuor sunt litteræ, quarum nomina ex Alphabeto hebraico pleraque desumpta sunt. Harum figuras tàm simplices quam compositas, sequens Tabula ostendet.

ALPHABETUM GRÆCUM.

Figura,		Nomen ,	,	Potestas.
Αα	άλφα		Alpha	a.
вβб	βητα		Bêta	b.
ΓγΓ	γάμμα		Gamma .	g.
Δδ	δέλτα		Delta	d.
Εε	έψιλὸν		Epsilon	е.
Zζζ	ζητα		Zêta	z, dz.
H n	ñτα		Êta	ê.
O 4 3 3	θῆτα		Thêta	th.
It	ἰῶτα		Iôta	i.
Кκ	κάππα		Cappa	c, k.
Λλ	λάμ. εδα		Lambda	1.
Mμ	μῦ		My	m.
Nv	νũ		Ny	n.
Ξξ	ξĩ		Xi	x.
O 0 '	δμικρόν		Omicron	0,
Ππσ	πῖ	e .	Pi	p.
Ppp	စ်စိ		Rho	r.
ΣĊσς	σῖγμα		Sigma	5.
Ττη	ταῦ		Tau	t.
Υυ	ύψιλόν		Ypsilon	у, ц.
Φφ	φĩ		Phi	ph,
XX	$\chi_{\tilde{\iota}}$		Chi	ch.
$\Psi \hat{\psi}$	ψĩ		Psi	ps.
Ωω	ώμέγα		Oméga.	Ĝ.

⁵ valet or.

CAPUT II.

De pronunciatione Litterarum.

Cùm in Linguis mortuis, parvus aut nullus ex pronunciatione fructus nascatur; de eâ non est disputandum, nec qualis ea olim fuerit curiosiùs indagandum: sed quisque more patrio, et ut ipsi magìs commodum est, pronunciare debet.

 β , ut b latinum. Hispani b latinum pronunciant ut v; consequens est ut sic quoque pronuncient β græcum. Latini semper verterunt β græcum per b. Exemplo sit vox Alpha-betum facta ex duarum primarum litterarum nomine. Si quando autem Græci verterunt v latinum per β , id fecerunt scilicet necessitate compulsi, quia v consonum Græci non habent.

 γ , ut g latinum. Germani et Hispani g latinum pronunciant durum etiam ante e et i, consequens est ut sic quoque pronuncient γ græcum. Et hæc eorum pronunciatio, ut magis peregrina, sic etiam mihi arridet magis. Prætereà γ ante γ , z, γ , ξ , pronunciatur ut v, n.

 ζ , ut z latinum, sed paulò duriùs, ut dz; est enim hæc littera duplex, facitque præcedentem vocalem positione

longam, ut dicetur Cap. sequenti.

 η , ut é longum et apertum, medio sono inter α et ϵ , quæ duæ vocales proptereà in illam sæpè commutantur. Latini veteres semper verterunt η per e, ut videbitur in II. Parte, et jam vidimus suprà in voce Alphabetum. η refertur ad ϵ , ut ω ad σ ; easdemque patiuntur affectiones et mutationes, ut in decursu videbitur. Undè miram rerum perturbationem inducere necesse est eos, qui, hujus ætatis Græcos imitati, η ut i pronunciant; reclamante cùm Græcorum tùm Latinorum veterum auctoritate; ipsiusque Linguæ græcæ naturà, ordine, et dispositione repugnante, ut ad hujus Operis calcem fusè demonstrabimus.

u, ut i vocale. Græci non habent i consonum.

- z, ut k. Hanc litteram non habuere veteres Latini : sed semper verterunt per c, quæ illi ferè æquivalet, et mediam ejus formam exprimit.
- σ , ut s latinum, nisi quod σ græcum plurimi semper durum efferunt, etiam inter duas vocales. σ , in principio et medio vocum, ε , in fine tantùm collocatur. G, non est in usu, nisi in inscriptionibus.
- τ , ut t latinum; sed semper durum, etiam ante ι , sequente alterâ vocali.
- υ, semper vocalis. Græci non habent υ consonum. De υ coalescente in diphthongum dicemus Cap. IV. Hìc de eâ vocali agitur, cùm sola est. In antiquis latinis vocabulis, et ipsi Linguæ latinæ coævis, è græcâ Linguâ derivatis, υ videbitur sæpiùs verti per u: ut τὸ, tu; σῦς, sus; μῦς, mus; μύτιλος, mutilus, etc. In his autem vocabulis, quæ posteà Latini à Græcis mutuati sunt, florescente jam utrâque linguâ, υ videtur sæpiùs verti per y, ut Τύραννος, Tyrannus; Ολυμπος, Olympus; τύπος, typus, à τύπτω, etc. Quæ postrema, quoniam longè plura sunt quàm alia, et, ut ita dicam, magès græca, malim ego pronunciare υ ut y.
 - χ , ut ch latinum, i. e. semper durum, etiam antè ϵ et ι . ω , differt ab \circ solà quantitate, ut η ab ϵ , quod fusiùs Cap. IV.

CAPUT III.

De divisione Litterarum.

Dividuntur litteræ in Consonantes et Vocales. Consonantes sunt 17, de quibus hic agemus. Vocales 7, de quibus Cap. sequenti.

Tabula Consonarum.

	9. I	Mutæ	, - ·	4. Sibi	lantes.	4. Lig	uidæ.
	Ten.	Med	l. Asp.	Simpl.	Dupl.	Imm	ıtab.
Lab.	π	В	φph.		ψ	λ	μ
Pal.	x	Γ	χch.	ş	ξ		
Den.	τ	Δ	θ th.		ζ	ν	ρ

Consonantes 17, dividuntur in tres classes; suntque 9 Mulæseu mutabiles, 4 Sibilantes, 4 Liquidæseu immutabiles.

Mutæ sic dictæ sunt, quia rarò per se edunt sonum, sed tantùm junctæ sequenti vocali; Mutabiles verò, quia in concursu, vel in inflexione verborum plerumque mutantur, ut dicemus Cap. VI. Mutæ igitur trinæ et trinæ procedunt, et considerandæ sunt in Tabulâ vel ut in eâdem lineâ, à sinistrâ ad dextram, vel ut in eâdem columnâ ad perpendiculum collocantur. Quæ sunt in eâdem lineâ, sunt ejusdem organi, sed differunt spiritu, de quo, Cap. V. Linea prima est labiorum, secunda palati, tertia dentium. Quæ sunt in eâdem columnâ, ejusdem sunt spiritûs, sed differunt organo. Quæ in primâ, spiritâs sunt tenuis, ideò dicuntur Tenues; quæ in tertiâ, spiritâs sunt densi, ideò dictæ Aspiratæ; quæ in secundâ, spiritâs sunt medii inter tenuem et densum, ideòque Mediæ vocantur.

Sibilantes sic dictæ sunt à sono. Ex iis una est Simplex; tres aliæ sunt Duplices, quæ faciunt præcedentem vocalem positione longam. Quælibet Duplex continet unam ex Mutis illiûs lineæ in quâ sita est, et Simplicem σ . Sic ψ valet $\pi\sigma$, $\beta\sigma$, $\phi\sigma$, estque ejusdem organi, et similes patitur mutationes, ut dicetur Cap. VI.

Liquidæ seu Immutabiles sic dictæ sunt, quia facilè fluunt inter alias, et ideò in inflexione Verborum et alibi, rarò immutantur.

CAPUT IV.

De Vocalibus, et Diphthongis.

Tabula Vocalium.

_	. ()		II.		1111		
Voc	ales	Vocales			Vocal	Vocales	
propr. i	mpropr.	ancip.	brev.	long.	bina	e. ·	
oz.		α			α		
ε	N		ε	N	ε	Ŋ	
Ł		3			υ	3	
0	ω		0	ω	0	ω	
υ		υ					

Tabula Diphthongorum.

]	t v.		v			
V	ocales	Diphthongi				
præp.	subjunct.	pro	opr.	imp	ropr.	
α	c	αι	ai, æ.	oʻ.	a.	
3		EL	ei, i, e.	Ú	ê.	
0		10	oi, i, œ.	Θ	ô.	
Λ		αυ	au.			
ω _	υ	໌εນ	eu.	ທຸບ	eu.'	
		စဎ	ou.	ωυ	ou.	
				บเ	yi, y, i.	

I. Vocales, ratione antiquitatis, dividuntur in proprias seu veteres, et improprias seu recentiores. Quinque sunt propriæ, ut apud Latinos; et duæ impropriæ, quæ sunt eædem ac illæ ad quas è regione apponuntur, excepto quod ab iis quantite differant: quod vel ipså declaratur figurå. Nam η, H, nihil aliud est quam duplex ΕΞ, sublatis summo ac infimo apice, et ω duplex ο.

II. Vocales, ratione quantitatis, dividuntur in ancipites,

breves, et longas. Antiquitùs, cum quinque tantum erant propriæ, omnes illæ erant ancipites, ut Latinè. Sed postquam additæ sunt duæ impropriæ semper longæ, duæ propriæ seu antiquæ, quibus istæ recentiores respondent, factæ sunt semper breves. Tres aliæ remanserunt ancipites.

In sententiâ eorum, qui unicum e admittunt, cur, obsecro, vocali ε , illud Epithetum distinctivum tenue? Quomodo inter vocales unicum e, et i tria? Quomodo illud unum e semper breve, nec sit aliud e longum, ad quod referatur? Sed hæc elementa non possunt ita perturbari, quin in ipsâ linguâ, ut diximus Cap. II., perturbentur omnia.

IV. Vocales, ratione diphthongorum, dividuntur in præpositivas, et subjunctivas seu postpositivas. Subjunctiva vocatur vocalis illa quæ in diphthongo est secunda: et duæ tantum sunt subjunctivæ, t et v. Præpositiva vocatur vocalis illa quæ in diphthongo est prima: et sunt præpositivæ quinque aliæ vocales.

V. Diphthongi sunt duodecim, quarum sex dicuntur propriæ, sex impropriæ. Diphthongi propriæ habent pro præpositivâ vocalem propriam, ad cujus latus adscribunt subjunctivam; impropriæ verò habent pro præpositivâ vocalem impropriam, aut subjunctivam non ad latus sed infra præpositivam subscribunt: illudque v vocatur iota subscriptum. Denique ultima diphthongus impropria, quæ irregularis dici potest, ex duabus constat subjunctivis.

De pronunciatione Diphthongorum.

a, ut ai: Gallicè faire: vel clariùs: vel ut æ. Latini hanc diphthongum non habent, et semper vertunt per æ.

α, ut α longum: subscriptum non pronunciatur.

et, ut ei : Gall. peindre : vel clariùs : vel ut i simplex. Latini, qui eâ carent, plerumque illam verterunt per i, non-nunquam per e, prout in voce græcâ alterutra vocalis magis sonabat.

η, utη, ut e longius.

ot, ut oi: Gall. moi, toi: vel clarius: vel ut i simplex. Latini, qui ea carent, videntur hanc vertisse per i, in terminatione nominum secundæ suæ declinationis: nominat. et dat. plur. i, is, Græcè oi, oiç. In medio autem vocis vertunt semper per æ, quæ sonat e, ut Gall. oi in imperfectis, étois, serois.

φ, ut ω, ut o longius.

Tres istas diphthongos proprias retinent Latini sequente vocali, cui i pronunciando jungitur, aut etiam vertitur in j consonans: ut Maia. Ma-ia, non Mai-a: eia, e-ia: Troia, Tro-ia, vel Troja.

 ∞ , ut au latinum, aura, laurus. Qui in istà et sequentibus, pronunciant v ut f, à diphthongi naturà planè recedunt: neque ullo modo diphthongus est, nec consequenter græcum id, quod pronunciant; cum illud v, f, jam non sit vocale, sed consonans.

v, ut eu Gall. et Lat. ceu, seu, euge, Eurus, Eucharistia, etc. Sequente vocali, Latini mutant vocale v in suum v consonans, dicuntque Evangelium, non Eu-angelium, ut suprà Troja.

ηυ, ut ευ , longius.

eà carent, hanc semper vertunt per u. Græci nonnunquam reddiderunt per ov, latinum v consonans, rarò per u,

ωυ, ut ou, longius.

ti, ut *i*, vel *y* longum. Sic vertunt Latini, nonnunquàm etiam per *yi*, ut *Harpyia*, sed pronunciandum semper *Harpia*, penultimâ longâ.

CAPUT V.

De Spiritu.

Spiritus, i. e. aspiratio, duplex est: alter lenis seu tenuis (') qui jam non pronunciatur, quemque scribere, etiamsi pronunciaretur, superfluum erat: alter densus seu asper (') valetque h latinum, ut homo, heros. Hic observandus est et diligenter pronunciandus, quia varias in vocibus parit mutationes, ut dicemus Cap. VIII.

Locus spirituum est omnis vocalis et diphthongus initio vocis. υ et ρ initio vocis habent semper spiritum densum. Si ρ in medio vocis geminetur, primum ρ habet semper spiritum lenem, et secundum ρ spiritum densum. Sed ille spiritus densus cum ρ , vix à nobis efferri potest.

Alibi spiritus non notatur, sed ex natura densus includitur in tribus aspiratis, ut diximus Cap. III. Quæ aspiratæ licet reddantur per duas litteras latinas, φ , ph, sunt simplices tamen, nec confundendæ cum duplicibus. Quia nimirùm spiritus inter litteras græcas non annumeratur. Olim tamen fuit etiam apud Græcos littera; reperiturque in veteribus inscriptionibus aspiratio H, similis latinæ.

CAPUT VI.

De mutatione quæ, scribendo vel pronunciando, fieri solet in litteris.

I. Vulgò in eâdem dictione non scribuntur duæ syllabæ aspiratæ; quarè si in inflexione vocum duæ sic occurrant, alterutra amittit aspirationem. Sæpè etiam ab una syllaba in aliam transfertur aspiratio.

II. Due mute non scribuntur continenter nisi sint ejusdenz lineæ et organi , aut ejusdem columnæ et spiritûs. Quòd si diversæ occurrant , prima mutatur in alteram suæ lineæ et organi , quæ est ejusdem columnæ et spiritûs ac secunda ; v. g. φ ante τ , mutatur in π ; χ ante τ , in \varkappa , etc. vide Tab. Cap. III.

III. Idem dicendum de duplicibus , quia scilicet mutam continent. Si duplex occurrat ante mutam , duplex mutatur in illam mutam suæ lineæ et organi , quæ est ejusdem columnæ et spiritûs ac muta sequens. Sic ψ ante θ , mutatur in ϕ : ξ ante θ , mutatur in χ , etc.

IV. Si muta occurrat ante σ , ambæ exprimuntur per duplicem, quæ est ejusdem lineæ et organi ac muta. Sic $\pi\sigma$, $\beta\sigma$, $\phi\sigma$, per ψ ; $\kappa\sigma$, $\gamma\sigma$, $\gamma\sigma$, per ξ , etc.

Cætera vide in sequente Tabulâ.

Tabula mutationis in Litteris.

Cùm o	ccurrunt;	scribitur;	pronunciatur.
	νπ	μπ	νπ
	νβ	μβ	νβ
	νφ	μφ	νφ
	νψ	μψ	νφ -νψ
	YX.	YX.	νκ vel νγ
	.vy	γγ	νγ
			-νχ
	νξ	γχ γξ	-νχ νξ
	99	πφ	φφ
		Vτ	ντ vel νδ
Cim oc	currunt;	scribitur	et pronunciatur.
	νλ		λλ
	yp.		μμ
	πμ		μμ
	βμ		hh
	φį.		րր
	xh		YK
-	XIr.		γμ

CAPUT VII.

De mutationibus fieri solitis in dictionibus, seu de figuris verborum.

Ad declarandum in quo sitæ sint hæ mutationes et figuræ, satis erit hìc explicare earum nomina, quæ in Grammaticis passim reperiuntur, et quorum Etymologia explicatur in II. Parte, ad litteras, quas hìc indicabimus.

Metathesis: transpositio seu litterarum seu syllabarum. 7,53.

Antithesis: positio litteræ pro aliâ. τ , 53.

Anadiplosis: reduplicatio syllabæ. 8, 85.

Pleonasmus: additio, redundantia. π , 152.

Prosthesis, Prothesis: additio in principio dictionis. 7, 53.

Epenthesis: additio in medio. τ , 53.

Paragoge: additio in fine. a, 42.

'Aphæresis: subtractio litteræ aut syllabæ in principio dictionis. a, 101.

Syncope: abscissio, subtractio in medio. z, 243.

Apocope: abscissio in fine. 2, 243.

Synalæpha: elisio vocalis ante aliam in diversis dictionibus, quæ aliquando in unam contrahuntur. α , 153.

Synæresis: contractio duarum syllabarum in unam, non mutatis litteris. α , 101.

Crasis: eadem contractio, sed mutatis litteris. z, 102.

Diæresis : dissolutio , resolutio unius syllabæ in duas. α , 101.

CAPUT VIII.

De mutationibus fieri solitis in concursu duarum dictionum.

Cum concurrunt duæ voces, quarum prima desinat in vocalem, sequens autem à vocali incipiat, tunc ad vitandum hiatum:

Primò quidem eliditur aliquandò, et rejicitur ultima vocalis primæ dictionis; quæ rejectio notatur Apostropho ('). Vocales autem quæ sic possunt rejici, sunt α , ε , ι , o, et diphethongi $\alpha\iota$, $o\iota$.

Si factà rejectione, prima dictio desinat in mutam tenuem; vocalis verò, quà incipit dictio sequens, sit aspirata: tunc illa tenuis mutatur in suam aspiratam, i. e. in aspiratam suæ ineæ et organi. Sic τα ante έ, scribitur θ' έ. Quod convenit cum Regula 2. Capitis VI. Idem observatur in compositione vocum, excepto quòd tunc vocales elisæ et rejectæ non notantur apostropho.

Hæc rejectio vocalis fit aliquandò etiam ante consonantem. Aliquandò autem non rejicitur ultima primæ vocis, sed prima vocis sequentis.

Secundò. Aliquandò duæ illæ dictiones contrahuntur in unam; et fit crasis.

Tertiò. Si prima dictio desinit in e vel e, potest addi v Paragogicum. Hæc autem additio fit etiam plerumquè extra concursum vocalium, et solius elegantiæ aut metri causâ,

CAPUT IX.

De Interpunctionibus.

Græci habent punctum, habent virgulam, ut Latini. Pro duobus punctis, vel puncto cum virgulâ, utuntur puncto uno, sed apposito ad superiorem partem litteræ. Punctum cum virgulâ, nota est interrogationis. Vocalem separatam ab aliâ per diæresim, notant duplici apice, ut Latini. De Apostropho, qui est nota rejectæ litteræ, diximus Cap. præcedenti. Litteras majusculas in nominibus propriis hominum, regionum, etc. Græci adhibere sæpè negligunt.

CAPUT X.

De Numeris.

Græci vigintiquatuor litteris utuntur pro notis Arithmeticis, easque in tres classes dividunt. Octo primæ notant Unitates; octo sequentes notant Decurias, seu denarios numeros; octo postremæ notant Centurias, seu numeros centenarios. Sed quoniam novem sunt unitates, antequam ad decades deveniatur, et novem decades ante centurias, et novem centuriæ ante Chiliades seu millenarios numeros; his tribus classibus tres additi sunt characteres, qui novennarium numerum cujusque classis expleant. Hic character in primâ classe sextum locum occupat, in aliis nonum; ut videre est in Tabulà.

Tabula Numerorum.

Unitates.		Deci	Cent	Centuriæ.	
α′	I	t'	10	۴'	100
β΄	2	×,	20	σ′	200
γ'	3	λ′	3 o	au'	30 0
8'	4	μ	40	ບ′	400
ε′	5	v'	5o	φ'	500
۲'	6	ξ'	6o	X'	600
ζ'	7	o'	70	ψ'	700
n'	8	π'	80	ω΄	800
θ'	9	4	90	7)'	900

Chiliades seu numeri millenarii iisdem litteris notantur, sed lineolà scriptà infra litteram: a valet 1000, t, 10000, etc.

Sic autem componentur hi numeri, ut minores sint ultimi ad dextram, id est, unitates post decades, decades post centurias, etc. λε, 35. ρπδ, 184. ρδ, 104, etc.

Alter est numeros scribendi modus per sex litteras majusculas, quas componunt, ut Latini suas. I. Π. Δ. Η. Χ. Μ. 1. 5. 10. 100. 1000. 1000.

Si qua ex istis includatur in Π magno, quod valet 5., per quinque ducitur seu multiplicatur. Δ , 10, sic inclusum $I\overline{\Delta}I$ valet 50.

Hæ majusculæ sunt initiales vocum, quæ suos numeros exprimunt, ut videre est in II. Parte ad litteras ε, 44. π, 68. δ, 32. ε, 51. χ, 35. μ, 181.

Denique sumebant etiam litteras juxta ordinem, quem in Alphabeto occupant; idque maxime ad indicandos alicujus Operis libros, ut in Homero et alibi. Sic α valet 1; ω, 24.

Ad notas quoque musicas Græci utebantur litteris, rectis, inversis, pronis, supinis, etc. Sed de Veterum Musicâ nihil ad nostra usque tempora pervenit.

CAPUT XI.

De Accentibus.

Accentus seu toni sunt tres. Acutus (') qui vocem elevat; Gravis (') qui deprimit; Circumflexus (") ex acuto et gravi compositus, qui vocem elevat primum, deindè deprimit. Regulas accentuum suo loco dabimus, ne quid Lector hoc in Opere desideret. Sed quantum Grammatici hortantur Linguæ græcæ studiosos, ut accentus diligenter observent; tantum ego moneo, ut eos penitus negligant, agantque eodem prorsus modo, ac si accentus nunquam fuissent. Quæ mea sententia non tàm nova est et absurda, quin se suis tueri possit et Auctoribus et rationibus.

I. Accentus recentes sunt, Linguæ græcæ adventitii et peregrini. Existimarunt nonnulii notulas illas, quas accentus vocamus, inventas fuisse circa Ciceronis tempora, ut iis Romani, cæterique ex aliis nationibus, qui Athenas confluebant plurimi, ad pronunciationem Linguæ græcæ faciliùs edis-

cendam, juvarentur. Sed multò veriùs celeberrimus P. D. de Montfaucon, accentus inventos fuisse judicat sæculo post Virginis partum VII. cum in Manuscriptis anterioribus nusquàm scripti reperiantur. Ad ea igitur tempora scriptum fuerat sine accentibus, multique etiam posteà sine accentibus scripserunt, sed accentus invaluerunt tandem, et scripta omnia invaserunt. Emortuâque Linguâ græcâ, ipsi adeò non interierunt, ut etiamnum tanto studio à Grammaticis commendentur, quanto si starent Athenæ, nosque propediem profecturi essemus, et cum famosis illis ac politis Academicis sermonem habituri. At longè aliter ac Grammatici sentiebat Lipsius: Si Grammaticos audis, inquit ille, Cap. 19. Dialogi de rectà pronunciatione, scribes et plerasque omnes voces digeres sub tenorum suorum signis . . . MIHI PRISCUS MOS PLACEAT. Et cum Lipsius hoc loco Muretum loquentem inducat, facilè crediderim hanc quoque Mureti fuisse sententiam.

II. Disciplina accentuum difficillima est et prolixa; præceptionibus, observationibus, imò variis sententiis et opinionibus implicatissima. Ita ut communes Grammaticæ leges, quæ per se simplices sunt et faciles, ut hic videbitur, eâ inficiantur et obruantur. Nam, ut ait idem Muretus apud Lipsium, Dialogo jam citato, Cap. 20: Accentum Græci variant varid et vand sæpè, ita judico, causd. Hinc accidit ut multi, hâc solà difficultate territi, Linguæ græcæ studium abjiciant. Aut si constantià animi difficultatem superare aliqui tentaverint; longa iis fit mora, nec leve creatur tædium. Adde quòd Librorum impressio indè fiat valdè difficilis et cara, et libri ipsi mendis ut plurimùm scateant.

III. Accentus jam nobis sunt planè inutiles : tùm quia etiamsi per eos veram et antiquam pronunciationem possemus assequi, nihil nobis prodesset : tùm quia id ipsum sperare jam non licet. Nam, ut ait D. Ricci, eruditus in Academià Florentinà Linguæ græcæ Professor, annotatione vigesimà tertià : Inventi accentus non impediverunt quin vera et genuina Linguæ græcæ pronunciatio penitus interierit; ita

ut eam revocare impossibile jam videatur. Enim verò in Linguis etiam vulgaribus, hâc pronunciatione, quæ accentu distinguitur, nihil est ad imitandum difficilius. Theophrastus Lesbius, viginti annos Athenis commoratus, Aristotelis discipulus et in Lycæo successor, et quo, teste Cicerone in Bruto, nullus in dicendo dulcior, ab Atheniensi plebeià aniculà, eodem teste, hospes, ex accentu, agnitus et salutatus est. Nos verò, cum tribus hisce notulis, hanc pronunciationem assequi posse speramus! Quod in commendationem accentuum solent afferre Grammatici, non ignorabat Lipsius: si Grammaticos audis, scribes.... idque discretionis et intelligentiæ, ut aiunt, causa. Nihilominus concludebat: mihi priscus mos placeat. Quasi verò in omni linguà non essent voces ambiguæ, quæ contextu, et loci exigentià, sine accentibus, nullo negotio dignoscuntur.

IV. Valdè dubium est utrum accentus, inventi sæc. VII., quo scilicet tempore, Lingua græca, translatâ jam à pluribus sæculis Sede Imperii Romani Constantinopolim, non parum detrimenti acceperat, ipsiusque genuina et antiqua pronunciatio aut omninò aut penè desecerat ; valdè, inquam, dubium est utrum accentus tunc temporis inventi sint, ut supponitur, ad restituendum pristinam pronunciationem et obsistendum corruptioni, an verò ex ipsà pronunciationis corruptione nati sint; et consequenter, utrum veram, an corruptam pronunciationem exhibeant. Imò verò istud postremum multò magis verisimile videtur. Primò quidem', quia càm aliquid novi inducitur in modum scribendi Linguam vulgarem, qualis tunc erat Lingua græca, id non solet excogitari ad præteritum usum revocandum, sed ad præsentem stabiliendum et confirmandum. Secundò, quia inventi accentus omnibus statim accepti fuerunt, et in omnes libros brevi tempore propagati; quod sanè non evenisset, nisi illi ad præsentem illius temporis usum fuissent accommodati. Tertiò, quia scriptis ubique accentibus, nullibi tamen revocata est pristina et vera pronunciatio. Quartò denique, quia reverà accentus apprimè conveniunt cum præsenti et corruptà Græcorum pronunciatione. Græci enim nostrao ætatis, nullà quantitatis habità ratione, juxta accentus legunt et voces omnes efferunt. Qui autem credibile est, ut quod ad veram pronunciationem inducendam inventum fuisset, corruptæ pronunciationi tàm exactè conveniret?

V. Quidquid sit de naturà, fine et destinatione accentuum; illud certum est: nihil jam ex eorum usu, nisi grave damnum pronunciationi posse obvenire. Nam, ut prosequitur idem jam laudatus D. Ricci, Accentuum jam nullus alius usus est, quàm ut producatur syllaba, quæ accentu afficitur; licet quantitate plerumquè sit brevis. Undè qui legit juxta accentus, tot ferè quantitatis errores committere, quot verba legit, necesse est. Quod quidem in solutà oratione molestissimum accidit; in versu verò tam ineptum est, atque absonum, ut idem Auctor hanc legem statuere non dubitaverit: scilicet in legendis Poetis nullam accentuum rationem habendam esse; sed prorsùs legendum perindè ac si non essent.

Quòd autem docent aliqui Grammatici: Græcos in suis vocabulis legendis et efferendis, non quantitatis, sed accentus rationem habere: si intelligant de veteribus Græcis; id plane falsum est et absurdum. Cum enim quantitas nihil sit aliud, quam pronunciandi mora vel longior vel brevior; si hanc moram non observavissent veteres Græci; nullam habuissent quantitatem, distinctam ab accentibus. Quod ne isti quidem Grammatici fateri velint, cum Græci hac sola quantitate versus suos metiantur. Si autem id intelligant de recentioribus Græcis, confirmant quod diximus: perversam et profligatam ab accentibus quantitatem fuisse.

Respondent alii accentuum Patroni: quantitatem per accentus corrumpi, non accentuum vitio, sed nostro; aliudque apud veteres Græcos fuisse, syllabam elevare, aliud producere: quemadmodum plerumquè fit in Musicà, ut brevis attollatur, et longa sit Nota quæ deprimitur. Sed non modò incertum est id, quod isti aiunt, verùm etiam omnium linguarum consuetudini contrarium: et ne in vulgari quidem Græco, Musicæ

illius pronunciationis reperire est vestigium. Sed ut fuerit talis pronunciatio apud veteres Græcos, certè hanc imitari nullo modo possumus; et ut possemus, hanc affectare non parum nobis esset ridiculum, imò et assequi omninò inutile. Sive igitur nostro, sive accentuum vitio; cum ex accentibus vitiosa fiat nostra pronunciatio, præstat sanè quantitatem, et certam et veterem et necessariam, et facilem retinere, quam accentus, et recentes et incertos et inutiles, et difficiles superstitiosè colere et observare.

Linguæ græcæ, meo quidem judicio, idem accidit, quod latinæ, quando ex istà nata est italica. Pronunciatio quoad quantitatem corrupta est et mutata, et nova quantitas notata est accentu. Sic Italicè dicitur, et olim scribebatur, cadére, sapére, secundà longà: ridere, muóvere, secundà brevi. Sic Greci hujus etatis, legentes juxta accentus, dicunt, penultimâ brevi, πάπυρος, papyrus, Μετέωρα, Meteora, Μάθησις, Mathesis, etc. et contrà penultimà longà, οἰχονόμος, æconomus, Δημοσθένης, Demosthenes, seu potius Dimosthenis, Σωκράτης, Socratis, etc. Quod autem censendum esset de accentibus italicis translatis in Linguam latinam, id prorsus de accentibus græcis sentiendum existimo. Fuerunt quoque aliquandò sui Linguæ latinæ, ad singulas voces, scripti accentus. Sed tandem, tàm italica quàm latina Lingua pondus hoc inutile excusserunt, et ex utrâque tota hæc aculeorum seges, et silva accentuum abscissa et radicitùs evulsa est.

Auctor Grammaticæ, quæ vulgò à Portu Regio nuncupatur, non dissimulat plurimis eruditis viris visum fuisse, rem futuram fortasse utilem, si accentus græci penitus eraderentur. Sed quod illi quasi dubitanter, multos scio id, cum Lipsio, asseveranter pronunciare. E quibus unum hic appello, virum omni eruditione græcâ perpolitum, qui fuit Regi Ludovico Magno à confessionibus, Patrem Le Tellier. Is solebat dicere: accentus in Linguá græcá spinas esse, quas ab aliquo velli quàm maximè esset optandum.

Optandum id sanè, aut saltem ut pauci servarentur, et in meliorem usum converterentur: quod jamdudum de accen-

tibus latinis factum est. Scilicet ut circumflexus adhiberetur tantum in contractionibus; acutus in syllabis quæ legendo longæ efferri debent; gravis deniquè ad distinguenda adverbia et alias hujusmodi particulas. Tunc accentuum usus facilis esset juxtà ac utilis. Sed si hæc non sunt speranda, dum Lingua græca ad paucos eruditos pertinebit, hinc saltem Lector colliget, parum se de accentibus debere esse sollicitum: neque, si quid sibi, pro privato studio, Græcè scribendum habuerit, perdendum in iis notandis tempus et operam.

LIBER SECUNDUS.

De Nominibus.

CAPUT PRIMUM.

De Nominibus universim.

Nominibus tria sunt genera, Masculinum, Femininum, et Neutrum, addi potest et Commune, quod mascul. et femin. complectitur. Tres sunt numeri, Singularis, Dualis, cùm de duobus sermo est, et Pluralis. Sex sunt casus, ut Latinis. Multi tamen Ablativum respuunt, quia semper ille Dativo similis est. In Neutris sunt tres casus similes, Nomin. Acc. et Voc. et in Plurali terminati in α , ut Latinè, exceptà quartà Declinatione, ut dicemus Cap. III.

Nomina seu substantiva seu adjectiva dividuntur in simplicia et contracta. Contracta dicuntur ea, in quorum terminatione duæ syllabæ in unam contrahuntur et coalescunt. Quando contractio fit in nominativo singulari, nihil mutat in declinandi modo, et ea contracta simplicibus annumerantur. Quando contractio non fit in nominativo singulari, sed in aliis certis casibus, mutatur declinandi modus, et ea contracta suas habent proprias declinationes, de quibus Cap. V. Simplicia ea sunt quæ talem contractionem non habent.

CAPUT II.

De Nominibus simplicibus.

'Tabula Declinationum simplicium.

ī	2.	3.	4.	5.
Sing. masc.	fem.	com. n. com. n.	com. n.	
Ν. ας, ης.	$\alpha:\alpha, \eta.$	os, ov: ovs, ovv.	ως : ων.	*
G. ov.	ας, ης.	ου.	ω.	05.
D. α, η.	α, η.	φ.	φ.	t.
Α. αν , ην.	αν: αν, ην.	ov : oῦv.	ων.	œ.
V. α, η.	$\alpha:\alpha,\eta.$	ε, ον: οῦ, οῦν.	ως : ων.	*
Dual.	4			
Ν. α.	o	ω.	ω.	€.
G.D. aiv.	αιν.	ow.	ων.	oiv.
Plur.				
Ν. αι.	αι.	οι, α: οι, α.	ω	ες: α.
G. ãy.	ῶν .	ων.	ωy.	ων.
D. αις.	αις.	ois.	φς.	Gr.
Α. ας.	ας.	ους, α: οῦς, α.	ως : ω.	ας: α

Annotationes generales in declinationes Nominum simplicium.

Quinque sunt declinationes nominum simplicium. Prima continet nomina masculina in $\alpha \zeta$ et $\eta \zeta$. Secunda continet feminina in α et η . Hæ duæ conveniunt cum primâ Latinorum, in quâ nomina in as, in es, et in e, sunt purè græca in $\alpha \zeta$, $\eta \zeta$, et η .

Tertia continet masculina, feminina et communia in ος et οῦς, et neutra in ον et οῦν. Quarta continet masc. fem. et comm. in ως, et neutra in ων. Hæ duæ conveniunt cum secundà Latinorum in us et um.

Quinta convenit cum tertià Latinorum: omnia genera, omnes terminationes complectitur. In genitivo, et reliquis

deindè casibus, crescit una syllaba, ut Latinè amor, amoris: ideòque vocatur imparisyllabica, et quatuor primæ, quæ non crescunt, parisyllabicæ vocantur. Habet genitivum in ος, Atticè ως, qui Atticismus, in certis terminationibus, jam in Linguam communem transiit, ut videbitur in Tab. Cap. IV. et in hujus Operis Parte II.

In primà declinatione Dualis et Pluralis iidem sunt ac in secundà. In quatuor primis, dativo singulari i subscribitur, et accusativus singularis desinit in v. In omnibus, Dualis duas solas habet terminationes: genitivus pluralis est in ων, et vocativus plur. similis est nominativo plurali; undè nec in Tabulà expressus est.

CAPUT III.

Annotationes ad declinationes parisyllabicas.

In primâ, nominativus in $n\xi$ fuit olim etiam in α , qualis nonnunquàm reperitur apud Homerum. Undè Latini nomina Græca hujus declinationis in $n\xi$, vertunt in es vel in α : Múzez, Mystes vel Mysta; Προφήτης, Prophetes vel Propheta, etc. Quædam in $\alpha\xi$ habent genit. sing. in α , et quædam in $n\xi$ gen. in n. Nomina in της, et alia quædam, vocativum habent in α , antiquo nominativo similem. Contractio in nominativo ex έας et έης fit in $\tilde{n}\xi$, genit. $\tilde{o}\tilde{s}$, etc. non mutato declinandi modo, ut diximus Cap. I.

In secundà, contractio in nominativo ex $\acute{\epsilon}\alpha$, si sit purum vel præcedat ρ , et ex $\acute{\alpha}\alpha$, fit in $\~{\alpha}$: ex $\acute{\epsilon}\alpha$, si non sit purum, et ex $\acute{\epsilon}\eta$, fit in $\~{\eta}$, genit. $\~{\eta}\varsigma$, etc. Nomina finita in α purum, aut factum ex contractione, et finita in $\rho\alpha$, et fortè pauca alia, habent genit. in $\alpha\varsigma$, dat. in α .

In tertià, aliquandò vocativus sing. similis est nominativo, ut Lat. o Deus! Nomina in ous et ou eadem sunt ac in os et ou, sed facta ex contractione. Ex éos et oos, contractio fit ous: ex éou et oou, fit ous, genit. ou, etc.

Quarta eadem est ac tertia , sed Attica ; in qua scilicet omnes vocales terminationis declin. tertiæ mutantur in ω , subscripto i ubi in tertia reperitur. Undè multa nomina sunt tertiæ in o_{ξ} , et quartæ in ω_{ξ} . Vocativus sing. similis est nominativo , more Attico. Aliquando ex accusativo sing. subtrahitur v. Sic Virg. aut Atho aut Rhodopen , etc. Pauca sunt hujus declin. neutra in ω , et unum in ω_{ξ} , χ , 57. Hæc sola declin. non habet neutrum plural. in α , ut diximus Cap. I.

CAPUT IV.

Annotationes ad declinationem quintam imparisyllabicam.

Genitivus singularis in ος vel ως formatur, ut in tertià latinà, variis modis, quos videre est in Tabulà sequenti. Nomina in ηρ declinantur etiam per syncopen, ut Lat. pater, patris pro pateris.

Tabula Genitivi singularis

Decl. 5. imparisyllabicæ.

N.	G.	N.	G.	N.	G.
	ατος. ακτος.	arc)	αιτος. αιδος.		દાઈ૦૬.
	ακτος.	0.00	αιδος.	εις	eros. evos. evtos.
457)	(ανος.	αυς	αος.		EVTOS.
αv	ανος. αντος.				εος.
	(αρος.	ηV	nvog. evog.	ευς	εος. εως. ηος.
αρ	αρος. ατος.		{ evos.	1	
4	ατος.				(n tos.
	αντος.	No	προς.ερος.	205	NYTOS.
es	ατος. αντος. ανος. αδος. αος.	1			(ntos. nytos. evtos. eos.
	αδος.	ειρ	{ espos.		
	αος.	1		ες	ξος.

	CIALL LY	II.IIIOIIII.			
N.	G.	N.	G.	N.	G.
(εος. εως.		ωτος. ωδος.	עט	υνος. υντος.
	105.	ως	ωος. οτος. οος.		upoç.
1 5 (ιτος. ιτος.				005. 605.
	\$505. 1405.		0705. 805.	υς 〈	εως. υδος. υθος. υντος.
	(105.		ουντος. οντος.		
١	ιος. ιτος. ινος. εως.	ous (οδος. οος. ωτος.	4	005. 805.
	(εως. { ινος.	1		1	{ xos.
		1	00000000000000000000000000000000000000	be	{ pros.
ယ္စ	ωρος. ορος. ατος.		ωνος. ονος. ωντος. οντος. ουντος.	ξ	χος. χος. χος.
	{ opos.	ων	ωντος. οντος.		(χος.
ω	{ oos.	2	000005. 0005. 0005.	ψ	πος. βος. φος.
		1	(07705.	1	

Accusativum singularem habent Parisyllabicum, seu non crescentem, nomina in ις, υς, αυς, ους, quorum genitivus est in ος vel ως purum: mutant scilicet ς nominativi in ν, et habent accusativum terminatum in ιν, υν, αυν, ουν. Nonnulla tamen habent etiam accusativum in α imparisyllabicum, maximè apud Poëtas. Si horum nominum genitivus non est in ος purum, accusativus fit aliquandò utroque modo in α et in ν. Nonnulla declinata per syncopen, habent accusativum sine syncope, ut notabimus in Parte II.

Vocativus singularis similis est nominativo. Aliquandò tamen corripit terminationem, mutando vocalem longam in propriam brevem, vel ex diphthongo subtrahendo postpositivam. Aliquandò fit à nominativo, sublato ç aut littera duplici, aut mutando ç in v: ut usa, in III. Parte, et Cap. sequenti videbitur.

Dativus pluralis formatur à singulari, inserto σ ante ι : et rejectis δ , θ , τ , ν , si fortè adsint : quà factà rejectione, si remanet penultima vocalis, quæ fuisset longa in dativo singulari, longa est in plurali ; et si fortè naturà esset brevis, mutaretur in diphthongum, ε in $\varepsilon\iota$, σ in $\sigma\iota$. Nomina in $\varepsilon\rho$ declinata per syncopen inserunt σ breve, formantque dativum hunc plur. in $\sigma\sigma\iota$. Nomina terminata in ε præcedente diphthongo, et terminata in ψ , ξ , formant dat. plur. à nominativo singulari, addito ι . Denique Poëtæ hunc casum plerumquè formant à genitivo singulari, mutato σ in $\varepsilon\sigma\iota$ aut $\varepsilon\sigma\sigma\iota$.

Contracta sunt etiam huic declinationi, quæ, contractione factà in nominativo, sequuntur declinandi Tabulam, ut diximus Cap. I.

CAPUT V.

De Nominibus contractis.

Nomina contracta desumpta sunt ex declinatione quintâ simplicium, ex iis, quorum genitivus est in ος vel ως purum. Hæc non contrahuntur in nominativo, sed in aliquibus aliis casibus, ut patebit ex Tabulâ, in quâ casus, qui non contrahuntur, non exprimimus, sed punctis notamus: quia illi pertinent ad quintam simplicium, et facilè possunt formari ex genitivo simplici, quem hìc apponimus, ex Tabulâ Capitis II. et Regulis quintæ declinat. Cap. IV.

Tabula	Nominum	contractorum.
Luvuiu	TA OHIETHERIE	continuotor ant.

Lubuta Li onetituni Conti actorani.				
r.	2.	3.	4.	5.
com. neu.	com.n.com.n.	masc.	neut.	fem.
ns: es, os.	15,1:15,1.	εύς.	ας.	ώ, ώς.
	υς, υ.			
Gen. soc.	εος: ιος.	έος.	ατος.	605.
	εως.	έως.		
	CONTRA	CTION	ES.	
Sing.	1			1
Gen. ous.			αος, ως.	οῦς.
D. et.	ει , ι.	εĩ.	αϊ, α.	oĩ.
Α. η.				6.
Dual.				
$N.$ $\eta.$	n	ñ.	αε, α.	
G. oîv.			άοιν, ῷν.	
Plural.				
Ν. εις, η.	εις, η, ις, ι.	εĩς.	αα , α.	
G. ws.			άων, ῶν.	
	6	1		

		6		7
		com.	com.	com. neutr.
N.	Sing.	υς,	ους.	ων, ον.
G.		υος,	οος.	0,005.
		C O	NTR	ACTIO.

Acc. Sing. . . ω. .

* Plur. υς , ους. ους , ω.

Annotationes ad Nomina contracta.

Contracta nomina in quinque declinationes vulgò distribuuntur, quarum ordinem, ad majorem perspicuitatem, paululùm immutandum censuimus. In neutris accusativus et vocativus singularis non contrahuntur, quia similes sunt nominativo. In plurali dativus nunquàm contrahitur, quia factus per insertionem σ , ut diximus Cap. IV., terminationem non habet puram. In plurali et duali accusativus et vocativus similes sunt nominativo. In nominibus, quæ habent genitivum in

εος et οος, dativus contractus similis est simplici quoad litteras, sed in contracto ει et οι sunt diphthongi, non autem in simplici. Secunda et tertia declinatio contrahuntur tantùm in dativo singulari et nominativo plurali.

Prima declinatio continet masculina, fem. et communia in ης, neutra in ες et ος, genit. εος. Vocativus non neutrorum fit in ες per ε breve, ut dictum est Cap. IV.

Secunda, habet masc. et communia in υς, et neutra in υ, genit. εος, Atticè εως: masculina et comm. in ις, et neutra in ι, genit. Atticus εως, vel Ionicus ιος. Accusativus non neutrorum fit in υν, ιν, Cap. IV. Plurale trium harum declinationum imitati sunt Latini, scribendo urbeis, forteis, etc.

Tertia, habet masculina in εύς, genitivus έος, Atticè έως, vocativus in εῦ, Cap. IV.

Quarta, continet neutra in ας purum, aut quod præcedat ρ, genit. ατος. Primò tollitur τ Ionicè, deindè fit contractio.

Quinta, continet feminina in ω vel ω_{ς} , genit. ω_{ς} , vocativus singul. fit in ω . Dualis et plur. pertinent ad tertiam simplicium, et formantur perindè ac si nominativus esset ω_{ς} , genit. ω_{ς} , dualis ω_{ς} , plur. ω_{ς} , etc. Tabula Cap. II.

Sexta his addi posset, et septima. Sexta communium, i. e. masculinorum et fem. in uç, genit. uoç, et communium in ouç, genit ooç, quæ in plur. contrahunt tres casus similes; accus. sing. in uv, ouv, Cap. IV.

Septima, comparativorum commun. in ων, neutr. in ον, genit. ονος: in quibus pluralis contrahit tres casus similes, et commune ων accus. singularem.

Sunt et alia irregularia, quæ usu facilè discuntur.

CAPUT VI.

De Adjectivis et Appellativis.

Adjectiva moventur per genera et gradus: his addenda sunt appeliativa, quæ per genera etiam quandoquè moventur. Motus ille ferè fit ut apud Latinos, ut in sequentibus Tabulis videbitur. Ad cognoscendum cujus declinationis sint hæc

nomina, satis est in præsentibus Tabulis distingui ea, quæ pertinent ad imparisyllabicam seu quintam simplicium. Nam ex genere et terminatione cognoscetur ad quam ex quatuor parisyllabicis cætera pertineant; et in quintà, quæ contracta sint, et cujus sint declinationis contractorum. Nonnulla nec in oç purum, nec in $\rho \circ \varsigma$, habent etiam femin. in α .

Tabula adjectivorum et	appellativorum.
------------------------	-----------------

A.D.	rromr	T7 A	1 100	TEL AMIXEA
	ADJECTIVA			ELLATIVA.
	risyllabi		Pari	isyllabica.
mas.	fem.	neut.	masc.	fem.
ος,	η,	ov.	(α.
os pur.	1		ος,	αινα.
pos,	{ α,	٥٧.	1	ις.
Impa	risyllabi	ica.		
« ς,	αινα,	αν.	λης,	λαινα.
ας,	ασα,	αν.		
ELÇ,	εισα,	٤٧.	6	τις.
εις,	εσσα,	έν.	TN5, {	τρια.
ñs,	ῆσσα,		(τρις.
ηv,	εινα,			
οῦς,			orns,	οινα.
	ουσα,		7	
ώς,	υῖα,	óς.		parisyllabica.
υς,	Etx,		σ,)	
	Parisyll.		ξ,	σσα.
com	_	eut.	ψ,	
ος,		٥٧.		
		ων.	(εια.
ους		טטע.	ευς,	ις.
	nparisyl		1 (ισσα.
nv ,		٤٧.		
ns .	,	ες.	np,	ειρα.
ις,		ι.	ις,	ιδνα.
υς,		υ.	υς,	ειρα.
و و و)			
ωγ		ov.	ων,	αινα.

CAPUT VII.

De Comparativis et Superlativis.

Gradus Comparationis fiunt duplici modo: comparativus in τερος, superlat. in τατος; vel compar. in ων, superl. in τος.

Tabula Comparativorum et Superlativorum.

ος.	POSIT.	COMPARAT.	SUPERLAT.
ας, άντερος, άντατος. εις, έςερος, έςατος. πς, ξερος, έςατος. ους, ούςερος, ούςατος. ων, ονέςερος, ονέςατος. αίτερος, αίτατος. ξ, κίςερος, κίςατος. ων, εος, αίτατος. κίςατος, κίςατος.	0 <i>ç</i> .	ώτερος, αίτερος, έςερος,	ώτατος. αίτατος. έςατος.
εις , έςερος , έςατος. πς , έςερος , έςατος. ιςερος , ίςατος. ους , ούςερος , ούςατος. ων , ονέςερος , ονέςατος. αίτερος , αίτατος. ξ , χίςερος , χίςατος. ος , ουν , ςος.	αρ,	άρτερος,	άρτατος.
ης , έςερος , έςατος. ους , ούςερος , ούςατος. ων , ονέςερος , ονέςατος. αίτερος , αίτατος. ξ , χίςερος , χίςατος. ος , ων , ςος.	ας,	άντερος,	άντατος.
ης, (ίσερος, ίσατος. ους, ούσερος, ούσατος. ων, (ονέσερος, ονέσατος. αίτερος, αίτατος. ξ, κίσερος, κίσατος. ος, ρος, ων, σος.	εις,	έςερος,	ές ατος.
ων, { ονέτερος, ονέτατος. ονίτατος. αίτατος. αίτατος. ξ, κίςερος, κίςατος. ος, ρος, ων, τος.	ns ,		
ων,	ους,	ούς ερος,	ούς ατος.
ος, ρος, ων, ςος.	ων,	ονίς ερος,	ονίς ατος.
ρος, ων, σος.	ξ,	κίςερος,	χίςατος.
	ρος,	} ων,	ς ος.

Anomaliæ seu irregularitates sunt in nominibus apud Græcos, ut et apud Latinos. Has notant Dictionaria, aut facilè dignoscuntur.

CAPUT VIII.

De Pronominibus.

Tabula Pronominum.

PRONOMINA PRIMITIVA.

	Ego,	tu,	sui.
Sing. N.	έγώ,	σύ,	*
G.	έμοῦ,	σοῦ,	oົ້ .
D.	έμοί,	σοί,	oł.
A.	ểμέ,	σέ,	ἕ.
Dual. N.	νώ,	σφώ,	σφέ.
G.	νῷν,	σφῷν,	σφίν.
Plur. N.	hueïs,	ύμεῖς ,	σφεῖς.
G.	ήμῶν,	ύμῶν ,	σφῶν.
D.	ήμῖν,	ύμῖν,	σφίσι.
A.	ήμᾶς,	_ ύμᾶς ,	σφᾶς.

PRONOMINA POSSESSIVA,

Formata à Genitivo primitivorum.

Gen.	masc.	fem.	neut.	
έμοῦ,	έμός,	έμή,	έμόν,	meus.
σοῦ,	σός,	σή,	σόν,	tuus.
οὖ ,	ős,	ñ,	őν,	suus.
νῷν,	νωΐτερος,	α,	ον,	noster duorum.
σφῷν,	σφωίτερος,	α,	ον,	vester duorum.
ήμῶν,	ήμέτερος,	α,	ov,	noster.
ύμῶν,	ύμέτερος,	α,	ον,.	vester.
တေ့လိဎ,	σφέτερος,	α,	ov,	suus ipsorum.

PRONOMINA DEMONSTRATIVA.

Articulus.

hic, hæc, hoc. hic, hæc, hoc.

ούτος, αύτη, τούτο. 'n, Sing. N. o, τó.

τούτου, ταύτης, τούτου. G. τοῦ, τῆς, τοῦ.

 $D. \tau \tilde{\varphi}, \quad \tau \tilde{\eta},$ τῷ. τούτφ, ταύτη, τούτφ. Α. τόν, τήν, τό. τοῦτον, ταύτην, τοῦτο.

Dual. N. τώ, τά, τώ. τούτω, ταύτα, τούτω.

G. τοῖν, ταῖν, τοῖν. τούτοιν, ταύταιν, τούτοιν.

Plur. N. oi, ai, τά. ούτοι, αύται, ταῦτα.

G. Twy, τῶν, τούτων, τούτων, τούτων. τῶν.

τῶν. τούτων, τούτων, τούτων. τοῖς. τούτοις, ταύταις, τούτοις. D. τοῖς, ταῖς,

Α. τούς, τάς, τούτους, ταύτας, ταῦτα. τά.

ille, illa, illud.

Sing. N. exervos, exerva, exervo, G. ἐκείνου, ἐκείνης, ἐκείνου, etc.

PRONOMINA RELATIVA.

qui, quæ, quod. ipse, ipsa, ipsum.

Sing. N. ός, ή, ό. αὐτός, αὐτή, αὐτό.

 $G. o\tilde{b}_{\varsigma}$, $\tilde{\eta}_{\varsigma}$, $o\tilde{b}$. $\alpha\dot{v}$ το \tilde{v} , $\alpha\dot{v}$ τ $\tilde{\eta}_{\varsigma}$, $\alpha\dot{v}$ το \tilde{v} , etc.

PRONOMINA INDEFINITA.

quis, quid. quidam, quædam, quoddam. quis, Sing. N. τίς,

τίς, τί. δεῖνα **ει** δείς. τινός, τινός. δείνατος, δεῖνος. G.

δεῖνι.

τινί. τινί. δεῖνατι, D.

τίνα, τί, etc. δεῖνα. A.

PRONOMINA COMPOSITA.

fem. masc. neut.

έμαυτοῦ, έμαυτῆς, έμαυτοῦ, mei ipsius. G.

G. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ, tui ipsius.

έαυτοῦ, έαυτῆς, έαυτοῦ, sui ipsius. G.

D. έμαυτῷ, ἐμαυτῆ, ἐμαυτῷ, mihi ipsi, etc. quicumque, quecumque, quodcumque.

Sing. N. őçıç, ήτις . őτι. G. οὖτινος, ήςινος, οὖτινος, etc.

Annotationes ad Pronomina.

Primitiva sunt in suâ declinatione valdè irregularia, ut apud Latinos. Singularis accedit ad tertiant simplicium, dualis ad quartam, pluralis ad primam contractorum: nomin. εῖς pro εες, genit. ῶν pro εων. In pronomine primæ personæ tollitur ε, et dicitur etiam μοῦ, μοί, μέ. Pronomen tertiæ personæ caret nominativo. Ne confundantur primum et secundum in plurali, observandum utrumque incipi à charactere, quoad formam, simili latino: ἡμεῖς, nos: ὑμεῖς, vos: et sic in possessivis, quæ hinc derivantur.

Possessiva formantur ex genitivo primitivorum: Dualis νῷν, per diæresim νώϊν; plural. ἡμῶν, ἡμέων, etc. In suâ declinatione regularia sunt: masculinum et neut. tertiæ, fem. secundæ simplicium. Primitivum tertium nullum ex duali format possessivum; suppletur per plurale.

Demonstrativa tria sunt, quorum primum dicitur Articulus, quo carent Latini, et qui præpositus vocibus nihil significat, inservitque tantùm ad indicandum genus aut casum: ut Gall. le, la, de, du, à, etc. Sic adhibetur in dictionariis, sed postponitur, ne turbetur ordo alphabeticus. Articulus non solùm demonstrativus est, sed sumitur etiam pro indefinito quis, aliquis, rarò pro relativo qui. Caret vocativo, cujus vicem explet adverbium vocandi $\tilde{\omega}$, ut Latinè $\dot{\omega}$! Hoc habet irregulare, quòd nominativus sing. masc. sit in o, non in o_{ς} : quòd neutrum singul. sit in o non in o_{ς} : quòd careat τ in nominativo masc. et fem. sing. et plur.

Exceptâ primâ irregularitate, easdem habet οὖτός, et istam prætereà: quòd cùm femininum formetur per diphthongum αυ, masc. et neut. per ου; in plurali tamen nomin. neut. sit per αυ, genitivus fem. per ου, ut sint in hoc genit. tria genera similia. Hinc fit ut hujus pronominis femininum simile sit, quoad litteras, feminino relativi αὐτός in nominativo sing. et plurali; sed distinguuntur spiritu.

Regulare est exervos, excepto neut. sing. in o.

Relativa regularia sunt, excepto neutro singul. in o. Relativum őç valdè simile est possessivo őç, sensu facilè distin-

guuntur.

Indefinita seu Infinita sunt duo. Primum regulare est quintæ simplicium. Est et interrogativum, quod interpunctione et sensu dignoscitur. Alterum in α est omnis generis et numeri. Potest sumi ut indeclinabile, vel declinari in singulari ex quintâ simplicium, nomin acc. voc. similes in α , omnis generis; est et nominativus $\delta \epsilon i \epsilon$, masculini.

Composita duo sunt Primum tria alia complectitur, quæ componuntur ex accusativo Primitivorum et Relativo αὐτός. Solum αὐτός declinatur per suos casus et genera. Hæc carent nominativo. Dualis et Pluralis tertii serviunt etiam pro aliis duobus prioribus, quæ his carent numeris.

Alterum componitur ex Relativo ος et Indefinito τίς, quæ ambo simul declinantur.

LIBER TERTIUS.

De Verbis.

CAPUT PRIMUM.

De Verborum divisione et partibus.

Verba dividuntur in tres classes. Prima est verborum simplicium in ω, quæ vocantur Barytona, i. e. Gravitona, quia habent accentum seu tonum gravem in ultimâ syllabâ: qui quidem non scribitur, sed subintelligitur, ut dicemus Cap. VIII. Lib. VI. Secunda est verborum contractorum in ω, quæ vocantur Circumflexa, quia habent accentum circumflexum, et hæc formantur ex verbis simplicibus, quemadmodum nomina contracta ex nominibus simplicibus. Tertia est

verborum in $\mu\iota$, quæ sic vocantur à terminatione, formanturque pariter ex simplicibus, ut suo loco dicetur.

Verba græca, præter vocem activam et passivam, habent etiam vocem Mediam, quæ significationem activam et passivam complectitur. Præter Latinorum modos, habent distinctum Optativum. Præter Latinorum tempora, habent duo futura, primum et secundum, imò et tertium in voce medià, sed cum significatione passivà, quod vocatur Paulò post futurum: duo tempora indefinita, quæ vocantur Aoristi, Aoristus primus et secundus, sumunturque ut plurimum pro præteritis; ut Ital. io amai, Gall. j'aimai. Deniquè tres habent numeros, ut nomina, singularem, dualem, et pluralem. Carent gerundiis et supinis.

Ad conjugandum, quatuor sunt observanda, quæ in singulis Verbis hoc ordine reperiuntur, incipiendo et progrediendo à fine ad initium dictionis: 1. Terminatio: 2. littera Figurativa seu Characteristica: 3. syllaba Penultima: 4. Augmentum.

Hæc quatuor jam ordine suo explicanda sunt. Agimus hic de verbis simplicibus seu Barytonis, à quibus cætera deducuntur. Quæ de activo dicemus, de cæteris etiam vocibus; et quæ de indicativo, de reliquis modis intelligenda erunt, nisi aliter notetur. Observandum deniquè quod quæ hic et posteà dicturi sumus, non memorià, sed usu discenda sint. Quod fiet in II. et III. Parte hujus Operis; ubi facilè intelligentur, quæ hic obscurè dicta videbuntur.

CAPUT II.

De Terminatione Verborum Barytonorum.

Terminatio vocantur illæ litteræ aut syllabæ, in quas omnia ejusdem speciei verba pariter desinunt. Sic in τύπτω, verbero, quod-conjugabimus Cap. VII., ω est terminatio.

TABULA TERMINATIONUM

TERMINATIONES

	Numeri
	Personæ
1	Præsens, et Futurum 1
	Futurum 2
Indications	Imperfectum, et Aoristus 2
1	Futurum 2
- 1	Aoristus 1
(Plusquam perfectum
S. Z. Santa Santa	Præsens . Aoristus vel Futurum 1
Subjunctions	Præsens, Aoristus vel Futurum 1 Aoristus vel Futurum 2, et Perfectum.
(- 3
(Dungang Futurum - Donfort Aon of
Omanima	Præsens, Futurum 1., Perfect., Aor. 2. Futurum 2. Aoristus 1.
Optativus	Futurum 2.
	Aulistus I.,
(
Imperativus ?	Præsens, Aoristus 2., Perfectum Aoristus 1
1	Aoristus 1
Infinitivus §	Præsens, et Futurum 1
·	
,	
(Præsens, et Futurum 1
1	Aoristus 2
Participia	Futurum
	Aoristus 1
	Perfectum
1	

VERBORUM BARYTONORUM.

VERBI ACTIVI,

S	ingula	ris.	Dua	lis.	I	Pluralis	
r.	2.	3.	2.	3.	ı.	2.	3.
ω,	eis,	ει.	ετον,	ετον.	ouev,	ετε,	ουσι,
ũ,	εĩς,	εĩ.	εῖτον,	εῖτον,	οῦμεν,	εῖτε,	οῦσι.
ov,	ες,	٤.	ετον,	έτην.	ouev,	ετε,	٥٧.
α,	ας,	٤.	ατον,	ατον.	αμεν,	ατε,	ασι.
α,	ας,	ε.	ατον,		ahen,	ατε,	av.
elv,	१, २४३	ει.	ELTOV,	είτην.	ether,	ειτε,	eican,
43							
ω,	12 3	ů.	ntoy,	ntov.	ωμεν,	भागह,	wor.
oiui,	015,	05.	οιτον,	οίτην.	οιμεν,	οιτε,	oley,
oiui,	oĩs,	oĩ.	οῖτον,	οίτην.	οῖμεν,	οῖτε,	oĩev.
aiui,	aus,	αι.	αιτον,	αίτην.	αιμεν,	αιτε,	aten.
				-			
	٤,	έτω.	ετον,	έτων.		ετε,	έτωσαν.
			ατον,				άτωσαν.

ειν. Futurum 2. Aoristus 2. εῖν. Aor. 1. αι. Perfect. έναι,

M.	F.	N.		M.	F.	N.
ων,	ουσα,	٥٧.	Gén.	οντος,	ούσης,	οντος.
ών,	οῦσα,	óν.		όντος,	ούσης,	όντος.
ῶν,	οῦσα,	οῦν,		οῦντος,	ούσης,	οῦντος.
ας,	ασα,	αv.		αντος,	άσης,	αντος.
ώς,	υῖα,	óς.		ότος,	υίας,	ότος.

TABULA TERMINATIONUM

TERMINATIONES

	Numeri Sin	ngularis.
	Personæ 1.	2. 3.
	Præs. Fut. 1. et 3. opan,	η, εται.
	Futurum 2. οδμαι,	η, εῖται.
Indications	Imperf. Aoristus 2. όμην,	ου, ετο,
THUREWAY	Futurum 2. ουμα, Imperf. Aoristus 2. όμην, Aoristus 1. άμην, Perfectum. α,	ω, ατο.
	Perfectum, α,	ας, ε.
	Plusquamperfectum. ειν,	εις, ει.
Subjunctions	Præs. Aor. 1. et 2. ωμαι,	η, ηται.
Suo junctivus	Præs. Aor. 1. et 2. ωμαι, Perfectum. ω,	ns, n.
	Præs. F. 1. 3. Aor. 2. οίμην,	010, 0170.
Optativus	Futurum 2. οίμην,	οῖο, οῖτο.
	Aoristus 1. αίμην,	αιο, αιτο.
	Præs. F. 1. 3. Aor. 2. οίμην, Futurum 2. οίμην, Aoristus 1. αίμην, Perfectum. οιμι,	015, 01.
	Præsens,	ου, έσθω.
Imperativus	Aoristus 2.	οῦ, έσθω.
	Aoristus 1.	αι, άσθω.
	Aoristus 2. Aoristus 1. Perfectum.	ε, έτω.
Infinitious	Præs. Fut. 1. 3. εσθαι. Α	or. 2. έσθαι,
	Pros Fut v 3 Agrictus	
	Præs. Fut. 1. 3. Aoristus 2. Futurum 2. Aoristus 1 Perfectum.	
Participia	Agricus	
	Donfortun	
	reriectum.	

VERBORUM BARYTONORUM.

VERBI MEDII.

	Dualis.		P	luralis.	
Ι.	2.	3.	1.	2.	3.
όμεθον,	εσθον,	εσθον.	όμεθα,	εσθε,	ονται.
ούμεθον,	εῖσθον,	εῖσθον.	ούμεθα,	εῖσθε ,	οῦνται.
όμεθον,	εσθον,	έσθην.	όμεθα,	εσθε ,	οντο.
άμεθον,	ασθον,	άσθην.	άμεθα,	ασθε,	αντο.
	ατον,	ατον.	αίτεν,	ατε,	ασι.
	ELTOV,	είτην.	ειμεν,	ELTE,	εισαν.
(0					
ώμεθον,		ησθον.	ώμεθα,		ωνται.
	ητον,	ητον.	when,	ητε,	ωσι.
/ /	^	- 1.6	/ 0	^	
οίμεθον,	οισθον,	οίσθην.	οίμεθα,		OUVTO.
οίμεθον,	οῖσθον,	οίσθην.	οίμεθα,	οῖσθε,	οῖντο.
αίμεθον,	αισθον,	αίσθην.	αίμεθα ,	αισθε,	αιντο.
	outov,	οίτην.	other,	οιτέ,	otev.
	εσθον,	έσθων.		εσθε ,	έσθωσαν.
	εσθον,	έσθων.		εσθε,	έσθωσαν.
	ασθον,	άσθων.		ασθε,	άσθωσαν.
	ετον,	έτων.		ετε ,	έτωσαν.

Fut. 2. εῖσθαι. Αοτ. 1. ασθαι. Perf. έναι.

M.	F.	N.		M.	F.	N.
όμενος,	opiévn,	όμενον.	Gen.	ου,	ns,	ov.
ούμενος,	oupiévn,	ούμενον.		ου,	ns,	ου.
άμενος,	αμένη,	άμενον.		ου,	· nc ,	ov.
ώς,	υĩα,	ός.		ότος,	υίας,	ύτος.

TABULA TERMINATIONUM

TERMINATIONES

Præsens idem est

	Numeri	Singularis	- 1
	Personæ 1.	2.	3.
	/ Fut. 1. θήσομαι,	θήση.	θήσεται.
	Fut. 2. ήσομαι,	ήση,	
Indicativus	Aor. 1. θην,	ons,	θn .
	Aor. 2. ηv ,	ns,	N
	Perfectum. μαι,	σαι,	ται.
- 1	Fut. 2. ήσομαι, Aor. 1. θην, Aor. 2. ην, Perfectum. μαι, Plusq. perf. μην,	σο,	το.
C. Z. in a street	(Aor. 1. θω,	θῆς,	θῆ.
Subjunctivus	Aor. 2. &,	ñs,	
		Perfec	ctum per
	Fut. 1. θησοίμην.	0.7-	
	Fut. 2. ησοίμην,	ήσοιο,	ήσοιτο.
Optativus	Aor. 1. θείην,	θείης,	
	Fut. 1. θησοιμην, Fut. 2. ησοίμην, Aor. 1. θείην, Aor. 2. είην,	είης,	
* - /	Aor. 1.	Perfect θητι, ητι,	θήτω.
Imperativus	Aor. 2.	ητι,	ήτω,
Imperativus	Perfectum.	σο,	θω.
Infinitivus	{ Fut. 1. θήσεσθαι. F	'ut. 2. ήσες	θαι.
	/ E .		
	Fut. I. , ,		
Danisinia	Donfort		• • • • •
Farticipia	Acr -		
	Aur. I		• • • • •
	Fut. 1		

VERBORUM BARYTONORUM.

VERBI PASSIVI.

ac in voce mediâ.

ac in voce media.						
Dualis.		Pluralis	i.			
r. 2. 3.	ı.	2.	3.			
θησόμεθον, θήσεσθον.	θησόμεθα,					
ησόμεθον, ήσεσθον.	ησόμεθα,	ήσεσθε,	άσονται			
θητον, θήτην.	onfres,	θητε,	guear.			
ητον, ήτην.	when,	ητε,	noar-			
μεθον, θον, θον.		θε,	νται			
μεθον, θον, θην.	μεθα,	θε,	VT0.			
θήτον, θήτον.		θῆτε,	θῶσι.			
ñτον, ñτον.	ωμεν,	ήτε ,	ພັດເ.			
circumlocutionem.						
θησοίμεθον, οισθον, ην.	θησοίμεθα,	θήσοισθε,	θήσοιντο.			
ησοίμεθον, οισθον, ην.	ησοίμεθα,	ήσοισθε,	ήσοιντο.			
θείητον, θειήτην.						
είητον, ειήτην.	είημεν,	είητε,	είησαν.			
circumlocutionem.						
θήτον, θήτων.		θητε,	θήτωσαν,			
ητον, ήτων.		ητε,	ήτωσαν.			
θον, θων.		θε,	θωσαν.			
Aor. 1. θηναι. Aor. :	2. ἥναι. P	erf. θαι.				
M. F. N.		M. F.	N.			
θησόμενος, η, ον.	Gen.	ou, ns	, ວນ.			
ησόμενος, η, ον.		ou, ns	, ວນ.			
μένος, η, ον.		ov, ns				
θείς, θεῖσα, θέν.			σης, θέντος.			
είς, εῖσα, έν.		έντος, είσ	ns, évtos,			

Annotationes ad Terminationem Verborum Barytonorum.

AD VOCEM ACTIVAM.

Activum paucas habet terminationes. Quod intelligendum de primis personis singularis. Indicativus habet 4. Subj. 1. Opt. et Imper. 2. Infinit. et Particip. 3. Secunda persona exit in ς , quod rejicitur in tertiâ. Prima plur. in $\mu\epsilon\nu$, secunda in $\tau\epsilon$. Dualis caret primâ; secunda est in $\tau o \nu$; tertia in $\tau o \nu$ ubi tertia plur. est in $\sigma \iota$, secùs in $\tau \eta \nu$. Imperativus tertiam habet in ω , caret primâ.

Futurum primum differt à præsenti per figurativam, ut dicetur infrà. Futurum secundum differt à primo per figurativam, et à præsenti aliquandò per penultimam, ab utroque per inflexionem; fit enim tanquàm per contractionem, τυπέω, τυπῶ; more circumflexorum primæ conjugationis, ut videbitur Cap. VIII. Verba quintæ conjugationis hanc semper habent circumflexionem, et consequenter terminationem futuri secundi in futuro primo, ut Cap. seq. videbitur; ideòque vix habent futurum secundum.

Imperfectum et aoristus 2. similia sunt, nisi quòd aliquandò differant penultimà. Perfectum et aoristus 1. differunt augmento, figurativà, et aliquarum personarum terminatione. Aoristus 1. servat a quantùm fieri potest in omnibus modis.

Indicativus solus habet imperfectum et plusquamperfectum distincta à præsenti et perfecto. Subjunctivus caret futuris, quorum vicem tenent aoristi: seu potiùs, in Subjunctivo futura similia sunt aoristis, quarè simpliciter aoristi nominantur. Sic in Latinis perfectum et futurum Subjunctivi non differunt nisi in primà personà singulari. Idem dicendum de Imperativo: sed cùm non imperetur quid nisi de futuro, omnia tempora hìc futura censenda sunt. In Optativo et Infinitivo futurum 2. et aoristus 2. similia sunt quoad litteras.

AD VOCEM MEDIAM.

Perfectum et plusquamp. sequuntur terminationem vocis activæ; sed differunt figurativa et aliquando penultima. His duobus temporibus quasi à voce media sejunctis et ad activam ablegatis, cætera sunt facillima.

Duæ solæ sunt terminationes, nec multum absimiles, μαι et μην. μαι habet in singulari secundam η, tertiam ται: in duali secundam et tertiam similes: in plur. tertiam νται. μην habet tertiam sing. το, dual. θην, plur. ντο. Ubique in duali prima μεθον, secunda θον; in plur. μεθα, θε.

Tempora media ab activis modo simplici ac naturali deducuntur, paulò immutatà terminatione: ω, ομαι; ον, ομην; α, αμην, etc. Paulò post futurum differt à futuro 1. per solum augmentum, et semper habet significationem passivam. Subjunct. et Imperat. carent hoc et aliis futuris: Optativus habet futurum 2. et aoristos 2. similia quoad litteras, nt diximus in activo.

AD VOCEM PASSIVAM.

Præsens et imperfectum eadem sunt ac in medio. Cæteræ terminationes faciles erunt, si dividantur in duas classes. Prima continet futura et aoristos, secunda perfectum et plusquam perfectum.

In prima, terminatio fit per $\theta\eta$, cui futurum 1. addit $\sigma\rho\mu\alpha$ t et deindè conjugari pergit ut in medio : aoristus 1. addit ν et conjugatur more activo, secunda persona in ε , quod rejicit tertia , prima pluralis $\mu\epsilon\nu$, secunda $\tau\epsilon$. Dualis caret prima ϵ secunda est $\tau \sigma \nu$, tertia $\tau \eta \nu$, ut diximus in activo. Futurum 2. omninò conjugatur ut 1. et aoristus 2. ut 1., sublato θ ex terminatione.

In secundà classe, μαι perfecti conjugatur ut μαι præsentis; μην plusquam perfecti ut μην imperfecti, exceptà solà secundà singulari σαι, σο. Nam quòd certæ personæ in præsenti formentur per θ, sic quoque hìc formantur, quandò

μαι et μην pura sunt, ut sunt in præsenti et imperfecto, aut

quandò præcedit c.

Perfecti et plusquam perfecti tertia persona pluralis fit per circumlocutionem, ut Lat. amati sunt, quandò terminatio tertiæ singularis ται, το, non est pura. Hæc duo tempora integra fiunt per similem circumlocutionem in Subjunctivo et Optativo. Quòd si in aliquibus verbis reperiantur absque circumlocutione, terminatio Subjunctivi est ωμαι; Optativi μην, mutatà penultimà α in α, η in η, et conjugantur ut præsens Subjunctivi et Optativi.

Sed hæc omnia clara fient Paradigmate seu exemplo,

Cap. VII.

CAPUT III.

De Figurativá et Conjugationum divisione.

Figurativa est littera, que præcedit immediatè terminationem. Sed ubi est $\pi\tau$, $\varkappa\tau$, $\mu\nu$, figurativa est π , \varkappa , μ , non τ , ν , que post imperfectum in aliis temporibus non reperiuntur. Sic in $\tau \acute{\nu} \pi \tau \omega$, π est figurativa.

Tres sunt in omni verbo figurativæ, scilicet præsentis, futuri, et perfecti, quæ indè in alia tempora distribuuntur,

ut dicemus Cap. sequenti.

Conjugationes distinguuntur, non terminatione, ut apud Latinos, hæc enim, qualem jam dedimus, eadem est in omnibus conjugationibus; sed figurativà præsentis. Cùm autem omnes ferè litteræ, atque etiam diphthongi possint esse figurativa præsentis, divisio conjugationum eadem est ac litterarum, Lib. I. Cap. III. Tres scilicet pro tribus Mutarum lineis, quarta pro Sibilantibus, quinta pro Liquidis, sexta deniquè pro vocalibus et diphthongis, quæ proindè terminatur in o purum. Sequens Tabula tres cujusque conjugationis figurativas exhibet,

Tabula Conjugationum et trium Figurativarum.

Præs.	Fat.	Perf.	Præs.	Fut.	Perf.
I.			V	I. in ω pur	um.
βω			άω	άσω	2000
00	ψω	2a	0.0	1 4,500	222
770				, ,	
II.			έω	έσω	3%%
20			80	ήσω εύσω	ENNU WNCE
70	ξω	Ya		(0,000	03773
Xo	200	1.00	ίω	(၄၀)	1XX
276) - HI.	,				
τω)			<u>ό</u> ω	် ဇေ	ona
80	င်္လ	x.x.		650	OZZ
θω }			ပ်လ	ပ်ဖေ	U%%
· IV.			569	3009	373.5
ζω }	ξω	'nα	ဖ်ဖ	ဖ် င်ဖ	oxx.
.500	င တ	х.х	,	,	
,	٧	9.2	σίω }	αίσω αύσω	22,22,20
cc0 }	ξω	nα	(ωροω	w.v.c
v.	00	7400	ထပ်လ	တ်ငေ	ಯಬಬ
200)	. ~				
220	λῶ	7.72.00	င်းလ	<u> ဒါဇ</u> မ	2171.02
			ော်စ	εύσω	60%X
့တ }	စုစ် }	ona			
(6e0)		ဝင်လ	οίσω	onna
NA	võ {	γκα	လဴစ	လ်စေ	67X% -
	AG) {	хх	330	3330	03773
h.m	ကိုလိ	www.	າ ນໂຜ	ບໂຮເວ	RESE
his)	1,	-			

Annotationes ad Figurativas Conjugationum.

Figurativa futuri est σ . Sed in primâ et secundâ conjugatione figurativa præsentis et ipsum σ involvuntur in duplici, ψ , ξ , Lib. I. Cap. VI. n. 4. Quod etiam ex parte fit in quartâ. In tertiâ, figurativa præsentis perit in futuro, nec involvitur cum σ in duplici ζ quæ huic lineæ convenit, sed figurativa futuri est simplex σ ; quia ζ inservit præsenti in quartâ conjugatione. In hâc autem quartâ duæ sibilantes duplices ψ ξ non serviunt præsenti, quia serviunt futuro in primâ et secundâ. Quin et ipsum σ , quia alibì servit futuro, hìc non servit præsenti nisi sit geminatum $\sigma\sigma$. Tanta fuit hæc duo tempora distinguendi cura.

In quintâ conjugatione, σ sublatum est è futuro, remanctque sola liquida, ut in præsenti; sed antiquitùs erat illud σ in futuro post liquidam, ut est etiamnum in aliquibus in ρω. Hoc futurum proptereà magis accedit ad naturam futuri 2., ut jam indicavimus Cap. præcedenti, et in iis quæ posteà dicturi sumus poterit observari. Figurativa præsentis remanet in præterito ante figurativam, quia est liquida, Lib. I. Cap. III. ν scribitur γ ante κ, Lib. I. Cap. VI. Konnunquàm perit, et tunc præcedens syllaba brevis est. μ duriùs sonaret antè κ, quarè pro μκα, dicitur μηκα.

In sextà, quæ est in ω purum, figurativa præsentis fit penultima in futuro et præterito, ibique nonnunquàm mutatur. Sed quoniam hæc tria primaria tempora solent in Dictionariis exhiberi, ut ea exhibemus in II. Parte, mutationes, quæ in iis fiunt, nullius sunt negotii.

CAPUT IV.

De distributione trium Figurativarum.

Tres figurativæ, de quibus præcedenti Capite diximus, cæteris temporibus conveniunt, hoc ordine.

Præsentis;
Præsentibus.
Imperfectis.
Futuris 2.
Aoristis 2.
Perfecto medio.
Plusq. medio.

FIGURATIVE
Futuri;
Fut. 1. et 3.
Aoristis 1.

Figurativæ
Perfecti;
Perfect. act.
et pass.
Plusq. act. et
pass.

Præsentis figurativam aliquandò mutant futura 2. aor. 2. perf. et plusq. med. hoc modo: Tenuem in mediam aut aspiratam, aspiratam in mediam (Lib. I. Cap. III.) ζ in δ , $\sigma\sigma$ in γ .

Futuri figurativam σ perdunt aliquandò in futuro act. verba sextæ conjugationis et nonnulla alia. Aoristus 1. hanc etiam nonnunquàm deperdit : in paucis verbis sumit figurativam perfecti , in paucioribus figurativam præsentis. De his mutationibus monent Dictionaria , nosque monebimus in II. Parte. Circa fut. 1. et aor. 1. vocis passivæ , tria observanda sunt. 1.º Quandò figurativa fut. 1. act. est littera duplex ψ vel ξ , mutatur in aspiratam φ vel χ , quia in passivo terminatio incipit ab aspiratà θ . Lib. I. Cap. VI. n. 2. et 3. 2.º Quandò figurativa fut. 1. act. est ν , scilicet in verbis in $\nu\omega$, hæc liquida aut servatur aut amittitur in fut. 1. et aor. 1. pass. prout servata fuit aut amissa in perfecto activo. 3.º Quandò figurativa futuri 1. act. est σ , quod præcedat vocalis , illud σ remanet in fut. 1. et aor. 1. pass. Attamen non remanet σ in aliquibus verbis sextæ conjugationis : sed de hoc monent Dictionaria.

Circa perfectum et plusq. passivæ vocis eadem tria sunt observanda. 1.º Quandò figurativa perfecti activi est littera aspirata φ vel χ , mutatur in primis personis, et in secundà et tertià singulari, juxta regulas Cap. VI. Lib. I. ut patebit exemplo Cap. VII. 2.º Quandò liquida ν , verborum in $\nu\omega$, servata est in perf. act. sed mutata in γ , propter $\nu\alpha$, ut diximus Cap. præcedenti; hìc etiam servatur, sed scribitur μ , in primis personis, antè μ , ut notatum est Lib. I. Cap. VI. Tab. 2. et

scribitur ν in aliis personis. 3.° Quandò figurativa perf. act. est \varkappa , hæc perit in passivo. Sed verba quorum fut. 1. act. est in $\sigma\omega$ præcedente vocali, pro \varkappa , assumunt σ , in his personis quarum terminatio non incipit ab σ . Quædam tamen sextæ conj. non assumunt σ . Ea nimirum verba hìc assumunt σ , quæ σ retinent in fut. 1. et aor. 1. pass. de quibus suprà. Quarè satis est unum ex his tribus temporibus passivis exhiberi in Dictionariis, ut scias quæ verba litteram σ aut retineant aut amittant in his tribus temporibus.

CAPUT V.

De Penultimâ.

Penultima vocatur illa vocalis aut diphthongus, quæ præcedit figurativam. Sic in τύπτω, υ est penultima. Penultima præsentis eadem semper est in imperfecto: eadem est etiam in aliis temporibus, exceptis mutationibus quas hie indicabimus. Quæ fiant mutationes in penultimâ futuri et præteriti verborum sextæ conjugationis, jam observavimus in Tab. conjugationum, Cap. III.

De Penultimá Futuri 1. et Aoristi 1.

Futurum 1. et aoristus 1. eamdem habent penultimam, præterquam in quinta conjugatione.

Futurum 1. quintæ conjugationis, ad normam futurorum 2. de quibus infrà, corripit penultimam, subtractà, aut secundà consonante, si in præsenti sequantur duæ, ut videre est in Tab. Cap. 3., aut secundà vocali, si sit diphthongus. Si vocalis, quæ in futuro ex diphthongo præsentis remanet, sit ε, aoristus 1. qui hic penultimam vult longam, illud ε mutat in εt in activo et medio: nonnunquàm etiam mutat α futuri in η vel η.

Futurum 1. passivum, eamdem habet penultimam ac fut. 1. activum; sed in quintâ conjugatione et sextâ, retinet mutationem, quæ facta fuisset in præterito activo, de quo infrà.

In sextà prætereà aliquandò corripit penultimam futuri r. activi, mutando η in ε, ευ in υ.

Idem dicendum de aor. 1. pass. qui sequitur in omnibus fut. 1. passivum. Verba in μ 1 aliam admittunt in his duobus temporibus exceptionem, de quà Cap. IX.

In omni conjugatione vox media sequitur activam : et fut,

3. penultimam habet futuri 1.

De Penultima Futuri 2. et Aoristi 2.

Futurum 2. et aor. 2. eamdem semper habent penultimam. Hanc quidem sumunt à præsenti; sed cùm hie brevis esse debeat, si sequantur duæ consonantes, perit illa quæ non est figurativa, ut diximus Cap. III. Si verò fuerit diphthongus aut vocalis longa, sic mutantur:

$\varepsilon\iota$, $\varepsilon\upsilon$, $\varepsilon\upsilon$, $in \iota$, υ , o; $\varepsilon\iota$, $\varepsilon\iota$,

Hæc duo Tempora non à præsenti sed à futuro 1. sumunt penultimam, quandò in futuro 1. penultima est ϵ , quam præcedat aut sequatur Liquida, ut sequitur semper in quintà conjugatione. Si autem verbum sit dissyllabum, illud ϵ futuri 1. mutatur hìc in α ; exceptis tribus dissyllabis, ℓ , 63. λ , 48. ρ , 52.

De Penultimá Præteriti perfecti.

Perfectum activum eamdem habet penultimam ac futurum 1. Sed 1.° in quintà conjugatione, dissyllaba in $\lambda\omega$, $\nu\omega$, $\rho\omega$, mutant ε in α . 2.° In sextà, pauca quæ in futuro retinuerunt α vel ε præsentis, habent η in perfecto. 3.° Quædam perfecta in $\kappa \kappa \alpha$, scilicet verborum in $\varepsilon \omega$ et $\kappa \omega$, in $\kappa \omega$ et $\kappa \omega$, syncopen patiuntur, amittendo κ in antepenultimà. Has mutationes retinent, ut diximus, futurum 1. et aoristus 1. vocis passivæ.

Perfectum passivum habet penultimam perfecti activi; sed mutat aliquandò ευ in υ; et in r. conjugatione, ρε, si præcedat consonans, in ρα. Verba in μι aliam admittunt in hoc tempore exceptionem, de quâ Cap. IX.

Perfectum medium sumit à præsenti, ut figurativam, sic

et penultimam. Sed aliquandò mutat α, ε, in η; αι in η vel $\eta:\alpha,\epsilon,\eta,\epsilon\iota$, ou, in o: $\epsilon\iota$, in o ι vel ϵ : et hæc dicta sint generatim. Nam de penultimâ præsentis & , hoc specialiùs addi potest : si remaneat & in fut. 1. activo, hic mutatur in ot; si mutetur in &, in fut. 1. activo, remanebit & in polysyllabis, et mutabitur in o, in dissyllabis. Sæpè etiam post penultimam inseritur v, ut dicemus Cap. X. Deniquè hìc multæ sunt irregularitates, quæ usu et in II. Parte faciliùs discentur quâm præceptis.

Plusquam perfectum servat penultimam perfecti.

CAPUT VI.

De Augmento.

Augmentum vocatur illud per quod verba à principio augentur in certis suis Temporibus.

Tabula Temporum quæ Augmentum recipiunt, et Augmenti Syllabici.

Imperfectum.

Aoristus 1. Indicativi.

Aoristus 2. Indicativi.

† e Perfectum, In omnibus modis.
e † e Plusquam perfectum.

Futurum tertium.

Duo sunt diversa Augmenta: aliud Syllabicum, quod pertinet ad verba inchoata à consonante, et per quod verba augentur numero Syllabarum: aliud Temporale, quod pertinet ad verba inchoata à vocali, et per quod verba augentur Tempore seu quantitate.

Syllabicum Augmentum est & additum initio dictionis, ut videre est suprà in Tab. Simplex est in imperfecto et aoristis. Duplex est in perfecto et fut. 3. repetitione primæ litteræ præsentis, cujus locum tenet in Tabulâ signum istud †. Sic

Latinè tendo, tetendi; pendeo, pependi. Si prima littera præsentis esset aspirata, repetitur tenuis ejusdem lineæ. Lib. 1. Cap. III. Triplex est deniquè augmentum in plusquam perfecto, repetitione litteræ s.

Si præsens verbi inciperet à duplici , aut duabus consonantibus , quæ redderent ϵ augmentum simplex imperfecti longum positione , augmentum remaneret simplex in cæteris temporibus. Hoc autem semper accidit in verbis inchoatis ab ρ ; quia post ϵ augm. simplex , ρ geminatur. Observandum tamen quòd muta et liquida non redderent ϵ longum positione , neque etiam communiter $\kappa \tau$, $\pi \tau$, $\mu \nu$.

Temporale augmentum fit mutando primam vocalem aut diphthongum in aliam longam aut longiorem, Lib. I. Cap. IV. Estque illud augmentum ubiquè simplex et idem. Sunt autem certæ vocales et diphthongi immutabiles, à quibus quæ inchoantur verba augmentum non recipiunt. Sequens Tabula ostendit primò quæ sint mutabiles, et in quas mutentur; secundò, quæ sint immutabiles; tertiò, exceptiones quasdam in certis verbis usitatas.

Tabula Augmenti Temporalis.

1. Mutabiles.		2. Immutabiles.	3. Aliquandò
α in	η.	η.	ε in ει.
ε	η.	ω,	εω,
0	ω.	ι.	
αι	ŋ.	υ.	Immutabiles,
αυ	ทบ.	ει.	α.
30	φ.	ευ.	00.
	,	ου.	-

Verba composita ex præpositionibus aut aliis particulis, sumunt augmentum, alia post, alia antè, alia antè et post præpositionem.

CAPUT IV.

Applicatio Regularum quæ de verbis Barytonis huc usque datæ sunt.

De his verbis satis ad explicandum sciet, quicumque verbum sequens, non dico memorià tenuerit, sed semel attentè legerit, ejusque temporum ac personarum formationem, ex suprà datis regulis, probè intellexerit. Quarè ad cas hic diligenter recurrendum.

 $T \Upsilon' \Pi T \Omega$, Verbero.

Conjugationis primæ Barytonorum

VOX ACTIVA.

INDICATIVUS.

Præsens. Verbero.

Sing. τύπτω, τύπτεις, τύπτει.

Dual. τύπτετον, τύπτετον.

Plur. τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.

Imperfectum. Verberabam.

Sing. ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε.

Dual. ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην.

Plur. ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.

Futurum 1. Verberabo.

Sing. τύψω, τύψεις, τύψει.
Dual. τύψετον, τύψετον.
Plur. τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.

Futurum 2. Verberabo.

Sing. τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ.Dual. τυπεῖτον, τυπεῖτον.
Plur. τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

CAP. IV. CONJUG. I. BARYTON. VOX ACTIVA. 51 Perfectum. Verberavi.

Sing. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε. Dual. τετύφατον, τετύφατον. Plur. τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι,

Plusquam perfectum. Verberaveram.

Sing. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει.

Dual. ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην.

Plur. ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Aoristus 1. Verberavi.

έτυψας, έτυψε. Sing. ἔτυψα, ἐτύψατον, ἐτυψάτην. Dual. Plur. ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

Aoristus 2. Verberavi.

έτυπες, έτυπε. Sing. ἔτυπον, έτύπετον, έτυπέτην. Dual. Plur. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

SUBJUNCTIVUS.

Præsens et Imperfectum. Verberem.

Sing. τύπτω, τύπτης, τύπτη. τύπτητον, τύπτητον. Dual. Plur. τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

Aoristus aut Futurum 1. Verberaverim et -vero.

Sing. τύψω, τύψης, τύψη, etc.

Aoristus aut Futurum 2. Verberaverim et -vero.

Sing. τύπω, τύπης, τύπη, etc.

Perfectum et Plusquam perf. Verberaverim.

Sing. τετύφω, τετύφης, τετύφη, etc.

OPTATIVUS.

Præsens et Imperfectum. Verberem.

Sing. τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι. Dual. τύπτοιτον, τυπτοίτην. Plur. τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

52	L	BER III. DE	VERBIS.
	Fu	turum 1. Ve	rberem.
Sing.	τύψοιμι,	τύψοις,	τύψοι, etc.
Ü		iturum 2. Ve	
Sing.	τυποῖμι,	τυποῖς,	τυποῖ, etc.
_			erf. Verberaverim.
		_	τετύφοι, etc.
Ü		istus 1. Verb	
Sing.			
Dual.	,	τύψαιτον,	τυψαίτην.
Plur.	τύψαιμι , τύψαιμεν ,	τύψαιτε,	τύψαιεν.
		istus 2. Verl	
Sing.	τύποιμι,		
		PERAT	
			tum. Verbera.
Sing.		τύπτε,	τυπτέτω,
Dual.		τύπτετον,	τυπτέτων.
Plur.			τυπτέτωσαν.
F	Perfectum et I	Plusquam per	fectum. <i>Verber<mark>averi</mark>s</i>
Sing.		τέτυφε,	τετυφέτω, etc.
	Ao	ristus 1. Ver	beraveris.
Sing.		τύψον,	τυψάτω,
Dual.		τύψατον,	τυψάτων.
Plur.		τύψατε,	τυψάτωσαν.
	Ao	ristus 2. Vei	rberaveris.
Sing.		τύπε,	τυπέτω, etc.
	1 1	FINIT	IVUS.
Præse	ens et Imperfe		
	rum 1.	τύψ	
Futur	rum 2.	τυπ	ะเิง.
Aorie	tue T	-41	***

Aoristus 1. τύψαι. Aoristus 2. τυπεῖν.

Perfectum et Plusquam perf. τετυφέναι.

CAP. IV. CONJUG. I. BARYTON. VOX ACTIVA. 53

PARTICIPIA. Præsens et Imperfectum. Verberans.

Nom.

Gen.

Μ. ὁ τύπτων,

τοῦ τύπτοντος.

F. ή τύπτουσα, της τυπτούσης.

Ν. τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Futurum 1. Verberaturus.

Μ. δ τύψων,

τοῦ τύψοντος, etc.

Futurum 2. Verberaturus.

Μ. ὁ τυπῶν, F. ή τυπούσα,

τοῦ τυποῦντος. τοῦ τυπούσης.

Ν. τὸ τυποῦν,

τοῦ τυποῦντος.

Perfectum et Plusquam perfectum. Qui verberavit.

Μ. ὁ τετυφώς, τοῦ τετυφότος.

F. ή τετυφυΐα, τῆς τετυφυίας. Ν. τὸ τετυφός, τοῦ τετυφότος.

Aoristus 1. Qui verberavit.

Μ. ὁ τύψας,

τοῦ τύθαντος. τῆς τυθάσης:

F. ή τύψασα, Ν. τὸ τύψαν,

τοῦ τύψαντος.

Aoristus 2. Qui verberavit.

Μ. ὁ τυπών, τοῦ τυπόντος.

F. ή τυποῦσα, τῆς τυπούσης. Ν. τὸ τυπόν,

τοῦ τυπόντος.

VOX MEDIA. INDICATIVUS.

Præsens. Verbero, verberor.

Sing. τύπτομαι, τύπτη, τύπτεται.

Dual. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.

Plur. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται. Imperfectum. Verberabam et verberabar.

Sing. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο, etc.

Futurum 1. Verberabo et verberabor.

Sing. τύψομαι, τύψη, τύψεται, etc. Futurum 2. Verberabo et verberabor.

Sing. τυποῦμαι, τυπῆ, τυπεῖται, etc. Futurum 3. Mox verberabor.

Sing. τετύψομαι, τετύψη, τετύψεται, etc. Perfectum. Verberavi et verberatus fui.

Sing. τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε, etc.

Plusquam perfectum. Verberaveram et verberatus fueram.

Sing. ἐτετύπειν, ἐτετύπεις, ἐτετύπει, etc.

Aoristus 1. Verberavi et verberatus fui.

Sing. ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο, etc.

Aoristus 2. Verberavi et verberatus fui.

Sing. ἐτυπόμην, ἐτύπου, ἐτύπετο, etc.

S U B J U N C T I V U S. Præsens et Imperfectum.

Sing. τύπτωμαι, τύπτη, τύπτηται, etc. Aoristus vel Futurum 1.

Sing. τύψωμαι, τύψη, τύψηται, etc. Aoristus vel Futurum 2.

Sing. τύπωμαί, τύπη, τύπηται, etc. Perfectum et Plusquam perfectum.

Sing. τετύπω, τετύπης, τετύπη, etc.

OPTATIVUS. Præsens et Imperfectum.

Sing. τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο, etc. Futurum 1.

Sing. τυψοίμην, τύψοιο, τύψοιτο, etc. Futurum 2.

Sing. τυποίμην, τυποῖο, τυποῖτο, etc. Futurum 3.

Sing. τετυψοίμην, τετύψοιο, τετύψοιτο, etc.

CAP. IV. CONJUG. I. BARYTON. VOX MEDIA. Perfectum et Plusquam perfectum. Sing. τετύποιμι, τετύποις, τετύποι, etc. Aoristus 1. Sing. τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο, etc. Aoristus 2. Sing. τυποίμην, τύποιο, τύποιτο, etc. IMPERATIVUS. Præsens et Imperfectum. τύπτου, τυπτέσθω, etc. Sing. Perfectum et Plusquam perfectum. τέτυπε, τετυπέτω, etc. Sing. Aoristus 1. τύψαι, τυψάσθω, etc. Sing. Aoristus 2. τυποῦ, τυπέσθω, etc. Sing. INFINITIVUS. Præsens et Imperfectum. τύπτεσθαι. τύψεσθαι. Futurum 1. Futurum 2. τυπεῖσθαι. Futurum 3. τετύψεσθαι. Perfectum et Plusquam perfectum. τετυπέναι. Aoristus 1. τύθασθαι. Aoristus 2. τύπεσθαι. PARTICIPIA.

Præsens et Imperfectum. τυπτόμενος, η, GY. τυψόμενος, η, Futurum 1. OY. Futurum 2. τυπούμενος, η, 07τετυψόμενος, η, Futurum 3. OV. Perfectum et Plusquam perfectum. τετυπώς, υῖα, ός. Aoristus 1. τυθάμενος, η, OV. Aoristus 2. τυπόμενος, η, ον.

VOX PASSIVA.

INDICATIVUS.

Præsens et Imperfectum ut in voce Media.

Futurum 1. Verberabor.

Sing. τυφθήσομαι, τυφθήσες η, τυφθήσεσαι.

Dual. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, τυφθήσεσθον.

Plur. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται.

Futurum 2. Verberabor.

Sing. τυπήσομαι, τυπήση, τυπήσεται, etc. Aoristus 1. Verberatus sum.

Sing. ἐτύφθην , ἐτύφθης , ἐτύφθη.

Dual. ἐτύφθητον , ἐτύφθητον , ἐτυφθήτην.

Plur. ἐτύφθημεν , ἐτύφθητε , ἐτύφθησων.

Aoristus 2. Verberatus sum.

Sing. ἐτύπην , ἐτύπης , ἐτύπη , etc. Perfectum. Verberatus sum.

Sing. τέτυμμαι , τέτυψαι , τέτυπται. Dual. τετύμμεθον , τέτυφθον , τέτυφθον.

Plur. τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.

Plusquam perfectum. Verberatus eram.

Sing. ἐτετύμμην , ἐτέτυψο , ἐτέτυπτο.

Dual. ἐτετύμμεθον , ἐτέτυφθον , ἐτετύφθην.

Plur. ἐτετύμμεθα , ἐτέτυφθε , τετυμμένοι ἦσαν.

SUBJUNCTIVUS.

Aoristus vel Futurum 1.

Sing. $τυφθ\ddot{\omega}$, $τυφθ\ddot{\eta}\varsigma$, $τυφθ\ddot{\eta}$. Dual. $τυφθ\ddot{\eta}τον$, $τυφθ\ddot{\eta}τον$. Plur. $τυφθ\ddot{\omega}μεν$, $τυφθ\ddot{\eta}τε$, $τυφθ\ddot{\omega}σι$.

Aoristus vel Futurum 2.

Sing. $\tau \upsilon \pi \tilde{\omega}$, $\tau \upsilon \pi \tilde{\gamma} \varsigma$, $\tau \upsilon \pi \tilde{\gamma}$, etc. Perfectum et Plusquam perfectum.

Sing. $\tau \in \tau \cup \mu \mu \notin v \circ \varsigma$ $\tilde{\omega}$, $\tilde{\eta} \varsigma$, $\tilde{\eta}$, etc.

GAP. VII. CONJUG. I. BARYT. VOX PASSIVA. 57 OPTATIVUS.

Futurum 1.

τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο, etc. Sing. τυφθησοίμην, Futurum 2.

τυπήσοιτο, etc. Sing. τυπησοίμην, τυπήσοιο,

Aoristus 1.

Sing. τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη, etc.

Aoristus 2.

τυπείην, τυπείης, τυπείη, etc. Perfectum et Plusquam perfectum.

τετυμμένος είην, είης, είη, etc.

IMPERATIVUS.

Aoristus 1.

τύφθητι, τυφθήτω. Sing. τυφθήτων. Dual. τύφθητον, Plur. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoristus 2.

Sing. τύπηθι, τυπήτω, etc.

Perfectum et Plusquam perfectum.

Sing. τέτυψο. τετύφθω. Dual. τέτυφθον, τετύφθων. Plur. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

INFINITIVUS.

τυφθήσεσθαι. Futurum 1. τυπήσεσθαι. Futurum 2. Aoristus 1. τυφθηναι. Aoristus 2. τυπηναι. Perfectum et Plusquam perfectum. τετύφθαι.

PARTICIPIA.

Futurum 1. τυφθησόμενος, η, Futurum 2. τυπησόμενος, η, ον. Aoristus 1. τυφθείς, εῖσα, έν. Aoristus 2. τυπείς, εῖσα, έν. Perfectum et Plusquam perfectum. τετυμμένος, n, ov.

SYNOPSIS

Personarum et Temporum similium.

I. In omnibus Verbis, ut τύπτω, verbero.

Τύπτω, 1. singul. præs. Indicativi act. item et Subjunctivi. Τύψω, 1. singul. fut. 1. Indic. act. item et aor. 1. Subjunct. Τυπῶ, 1. sing. fut. 2. Indic. act. item τύπω, aor. 2. Subjunct. Solo different accentu.

Τύπτετον, 2. dual. præs. Indic. act. item et 3. dual. Hæ duæ personæ similes sunt in omnibus temporibus et modis act. med. et pass. in quibus 3. plur. est in σι.

Τύπτεσθον, 2. dual. præs. Indic. med. et pass. item et 3. dual. Hæ duæ personæ similes sunt in omnibus temporibus et modis med. et pass. in quibus 3. pl. est in ται.

Τύπτετον, 2. dual. præs. Indic. act. item et Imperativi. Sic in voce med. et pass. τύπτεσθον.

Τύπτετε, 2. pl. præs. Indic. act. item et Imperativi. Sic in voce med. et pass. τύπτεσθε.

Τύπτουσι, 3. pl. præs. Indic. act. item et dat. pl. participii præsentis. Sic in fut. 1. fut. 2. et aor. 2. vocis act. 3. plur. Indicativi et dat. pl. participii similes sunt.

Ετυπτον , 1. sing. imperf. Indic. act. item et 3. pluralis. Ετυπον , 1, sing. aor. 2. Indic. act. item et 3. pluralis.

Τέτυφε, 3. sing. perf. Indic. act. item et 2. sing. perf. Imperativi.

Τύψαι, 3. sing. aor. 1. Optat. act. item Infin. aor. 1. act. item 2. singul. aor. 1. Imperat. med.

Τύψον, 2. sing. aor. 1. Imperat. act. item et nomin. sing. neutr. partic. fut. 1. act.

II. In Verbis quorum figurativa præsentis aliam consonantem post se non habet adjunctam, ut λέγω, dico.

Λέγω, εις, ει, 1. 2. 3. sing. ουσι, 3. pl. præs. Indic. act. item λεγῶ, εῖς, εῖ, 1. 2. 3. sing. οῦσι, 3. plur. fut. 2. Indic. act.

CAP. VII. SYNOPSIS PERSON. ET TEMPOR. SIMIL. 59 Solo different accentu. Sic in quintà conjug. præsens et fut. 1.

Ĕλεγον, ες, etc. imperfectum Indic. act. item et aor. 2. Sic in omnibus Verbis, nisi in aor. 2. mutata sit penultima. Sic in voce medià:

Ελεγόμην, ἐλέγου, etc. imperf. et aor. 2. Indic.

In aliis modis, post Indicativum, tam in voce activâ quàm in medià, similia sunt præsens et aor. 2. à quibus fut. 2. ubi reperitur, solo differt accentu. Sic:

Λέγοιμι , præs. Opt. item et aor. 2. item λεγοῖμι , fut. 2.

III. InVerbis quæ augmentum non admittunt, ut ὕδω, cano.

Υδον, 1. sing. et 3. pl. imperfecti et aoristi 2. Indic. act. item nominat. sing. neut. participii præs. item ὑδόν, neutr. partic. aor. 2. Sed hoc ab aliis differt accentu.

Tôε, 3. sing. imperfecti et aor. 2. Indic. act. item 2. singul. Imperat. præs. et aor. 2. Sic in voce medià ὕδου, sed aor. 2. Imperat. ὑδοῦ, differt accentu. Item ὕδε, 3. sing. perf. medii: et sic in aliis, nisi mutata sit penultima.

Υσω, 1. singul. fut. 1. Indic. et aor. 1. Subj. act. item et

2. sing. aor. 1. Indic. med.

Ϋ́σας, 2. sing. aor. 1. Indicat. item et nominat. masc. aor. 1. participii.

Ϋσατε, 2. pl. aor. 1. Indic. item et Imperativi. Et sic ὕσατον,

2. dualis.

Υσαν, 3. pl. aor. 1. Indic. item et nominat. neut. aor. 1. participii.

Ex iis, quæ hic notavimus de Verbis augmento carentibus argues eadem hæc in aliis Verbis, solo differre augmento.

OBSERVATIO

Circa figurativam et pēnultimam.

Quoad figurativam et penultimam, tempora Verborum græcorum ità combinantur, at ex octo ad quatuor reduci possint hoc modo:

ACTIVUM.

Præsens et Imperfectum.	τύπτω,	έτυπτον.
Futurum 1. et Aoristus 1.	τύψω,	ἔτυψα.
Futurum 2. et Aoristus 2.	τυπῶ,	έτυπον.
Perfectum et Plusquam perfectum.	τέτυφα,	έτετύφειν.

MEDIUM.

Præsens et Imperfectum.	τύπτομαι,	έτυπτόμην.
Futurum 1. et Aoristus 1.	τύψομαι,	έτυψάμην.
Futurum 2. et Aoristus 2.	τυποῦμαι,	έτυπόμην.
Perfectum et Plusquam perfectum.	τέτυπα,	έτετύπειν.

PASSIVUM.

Præsens et Imperfectum.	τύπτομαι, ετυπτόμην.
Futurum 1. et Aoristus 1.	τυφθήσομαι, ἐτύφθην.
Futurum 2. et Aoristus 2.	τυπήσομαι, ἐτύπην.
Perfectum et Plusquam perfectum.	τέτυμμαι, ἐτετύμμην.

Futurum 3. in medio, τετύψομαι, sequitur futurum 1. Hæc observatio nullam exceptionem admittit præterquàm in aliquibus anomalis, et in 5. conjugatione quoàd futura et aoristos: quia nimirùm in 5. conjugatione fut. 1. formam futuri 2, imitatur, ut suprà diximus.

CAPUT VIII.

De Verbis Circumflexis.

Verba circumflexa sunt verba sextæ conjugationis Barytonorum, ut diximus Cap. I. Scilicet Verba in $\epsilon\omega$, $\delta\omega$, $\delta\omega$, quæ contrahuntur in præsenti et imperfecto, quia ibi duntaxat pura est terminatio, tresque constituunt conjugationes. Exceptà autem hâc contractione, cætera omnia eadem sunt ac in Barytonis. In Tabulà sequente non exprimitur numerus dualis; quia contrahitur in act. ut secunda persona pluralis, et in medio ut prima et secunda pluralis. Passivum, idem est ac medium, ut diximus Cap. II.

Ex Verbo conjugato juxta Tabulam Barytonorum, Cap. II. fit facilè circumflexum, factà contractione, ut sequitur.

In primà conjugatione sic fit contractio : és, si; so, ou; alibi s perit. Poterunt conferri Tabulæ.

In secundà, duobus tantum modis fit contractio; in $\tilde{\omega}$ et $\tilde{\alpha}$. Ex α antè ω , o, $o\nu$, fit $\tilde{\omega}$; alibì fit $\tilde{\alpha}$, subscripto ι si reperiatur.

In tertià, ex o antè longam ω , η , fit $\tilde{\omega}$; antè brevem o, ε , vel ou, fit o $\tilde{\upsilon}$; alibì o est antè diphthongum et fit o $\tilde{\iota}$, excepto Infinitivo in o $\tilde{\upsilon}$ v.

Fut. 2. aor. 2. et perf. med. rara sunt in circumflexis; sed ubi sunt, formantur faciliùs quàm in Barytonis, scilicet ex præsenti circumflexo, factà jam contractione, servatà ejus figurativà et penultimà, assumpto solum augmento et terminatione proprià. Cætera Tempora Barytona sunt.

TABULA

Verborum Circumflexorum.

VOX ACTIVA.

Phuralis

Singularis

I. Conjugatio. έω, έεις.

	Singularis.			Pluralis.		
	ı.	2.	3.	ı.	2.	3.
Indic. Præs.	õ,	εĩς,	εĩ.	οῦμεν,	εῖτε,	οῦσι.
Imperfect.				οῦμεν,		
Subjunctivus.	ũ,	η̃ς,	η̈́.	ώμεν,	ñτε,	ῶσι.
Optativus.	oîpu,	oĩs,	0ĩ.	οῖμεν,		
Imperativus.		ει,	είτω.		εῖτε,	είτωσαν.
Infin. εῖν. Pa	rt. ὧν,	οῦσα,	οῦν.	Gen. οῦν	τος, σ	ούσης.
II. Conjugatio	. άω,	άεις.				
Indic. Præs.	ũ,	ãs,	ã.	છેપ્રદય ,	ᾶτε,	ద్ రా.
Imperfect.	ων,	ας,	a.	ῶμεν,		
Subjunctivus,			ã.	ῶμεν,		
Optativus. Imperativus.	ῶμι ,	ῷς,	ῷ .	ώμεν,		
Imperativus.		α,	άτω.		ᾶτε,	άτωσαν.
Infin. av. Par			ῶν.	Gen. õ	vtos,	ώσης.
			/			
III. Conjugati	ο. όω,	όεις.				
Indic. Præs.	ũ,	οῖς,	oĩ.	οῦμεν,	οῦτε,	οῦσι.
Imperfect.	ουν,	005,	ov.	οῦμεν,		
Subjunctivus.	ũ,	οῖς,		ῶμεν,		
Optativus.						
Imperativus.			ούτω.		οῦτε,	ούτωσαν
Infin. ov. Par	rt. ῶν,	οῦσα,	οῦν,	Gen. ouv	τος, ού	ons.

TABULA

Verborum Circumflexorum.

VOX MEDIA ET PASSIVA.

I. Conjugatio. έομαι, έη.

Singularis. Pluralis.

1. 2. 3. 1. 2. 3.

Indic. Præs. οῦμαι, ῆ, εῖται. ούμεθα, εῖσθε, οῦνται.
 Imperfect. ούμην, οῦ, εῖτο. ούμεθα, εῖσθε, οῦντο.
 Subjunctivus. ῶμαι, ῆ, ῆται. ώμεθα, ῆσθε, ῶνται.
 Optativus. οἱμην, οῖο, οῖτο. οἱμεθα, οῖσθε, οῖντο.
 Imperativus. οῦ, είσθω. εῖσθε, είσθωσαν.
 Infinitivus. εῖσθαι. Part. ούμενος, η, ον.

II. Conjugatio. άομαι, άη.

III. Conjugatio. όομαι, όη.

Indic. Præs. οῦμαι, οῖ, οῦται. ούμεθα, οῦσθε, οῦνται.

Imperfect. ούμην, οῦ, οῦτο. ούμεθα, οῦσθε, οῦντο.

Subjunctivus. ὅμαι, οῖ, ὅται. ὁμεθα, ὅσθε, ὅνται.

Optativus. ούμην, οῖο, οῖτο. οίμεθα, οῖσθε, οῖντο.

Imperativus. οῦ, ούσθω. οῦσθε, ούσθωσαν.

Infinitivus. οῦσθαι. Part. ούμενος, η, ον.

CAPUT IX.

De Verbis in µ1.

Verba desinentia in μt , ut diximus Cap. I. fiunt ex verbis Barytonis sextæ conjugationis in $\epsilon \omega$, $\epsilon \omega$

Alia tempora pertinent ad Barytona. Advertendum duntaxat futurum 1. aoristum 1. et perfectum in activo quidem sumere pro penultimà vocalem longam; sed in passivo brevem resumere, sicut eam resumunt præsens, imperfectum et aoristus 2. Et hæc est exceptio spectans verba in $\mu\iota$, quam prænuntiavimus Cap. V.

Tria in verbis in $\mu\iota$ observanda sunt : Terminatio, Figurativa, et Reduplicatio.

Terminatio fit mutato ω in μ : in cæteris personis et temporibus admodùm facilis est. Primò quia eadem est in quatuor conjugationibus, quantùm sinit figurativa. Secundò quia ad terminationem simplicium sic referri potest: Activum ad aoristos passivos, à quibus parùm differt; medium ad perfectum et plusquam perfectum passiva, à quibus nil differt: ut videbitur in Tabulà, in quâ dualem omittimus, quia facilè formatur à primâ et secundà pluralis, more Barytonorum.

Figurativa, quæ hic penultima etiam vocatur, eadem est ac in Barytonis, scilicet vocales, ε , α , o, v. Sed illæ, in certis personis, mutantur in proprias longas α , ε , in η ; o in ω , ut videbitur in Tabulâ. Et in iisdem personis v commune, fit longum. Plerumquè figurativa elidit terminationem, aut ab eâ eliditur. Aoristus 2. eamdem habet figura-

tivam ac imperfectum, nisi quòd in duali et plurali aliquandò

resumat brevem pro longâ.

Reduplicatio fit præfigendo i breve initio dictionis. Si verbum incipit à consonante, consonans, vel tenuis pro aspiratà, repetitur ante i. Sic à δίω fit δίδωμι, do; à θέω, τίθημι, pono. Si verbum incipit à vocali vel $\pi\tau$, ς , solum i præfigitur. Sic ς άω, ἴςημι, sto, ἕω, ἴημι, mitto. Hæc reduplicatio pertinet tantùm ad præsentem et imperfectum; eà caret aoristus 2. et tota quarta conjugatio ab ὑω, et nonnulla alia verba, etiam in præsenti et imperfecto. Imperfectum prætereà assumit augmentum proprium, quando id licet ante reduplicationem. Undè in verbis, quæ carent reduplicatione, imperf. et aorist. 2. similia sunt, nisi quòd aliquæ personæ figurativà seu penultimà discrepent.

Imperfectum proptereà parum usitatum est in primis tribus conjugationibus. Sed ejus loco, aliud formant mixtum, de

quo post Tabulas.

Circa aor. 2. Indic. activi observandum, remanere in duali et plur. hujus temporis penultimam longam η et ω , quæ in imperfecto est brevis, α , ε , o; quamvis id in Tabulis non distinguatur: ab hâc tamen observatione excipiuntur, $\tau i\theta \eta \mu \iota$, $i\eta \mu \iota$, $\delta i\delta \omega \mu \iota$. Item in $\delta i\delta \omega \mu \iota$, aor. 2. Imperativi irregularis est δi 0¢ et non $\delta i i i i i$ 0.

TABULA VERBORUM IN pa.

	'	ox	$\mathbf{A} \mathbf{c}$	TIVA.		
I. Conj. έω. Sin	ng. 1.	2.	3.	Plur. 1.	2.	3.
Indic. Præs.	nu,	ns,	noi.	εμεν,	ete,	εῖσι.
Imp. Aor. 2	. ny ,	ins,		εμεν,		εσαν.
Subjunctivus.	õ.	ηs,	ñ.	્ર પક્રમાં	ήτε,	ũơi.
Optativus.	είην,	είης,	είη.	είημεν	, είητε ,	είησαν.
Optativus. Imp. { Præs. A. 2. Infin. { Præs. A. 2.		εθι, ές,				έτωσαν.
Infin. { Præs. A. 2.	έναι. εῖναι.		είς,	εΐσα, έν. (den. έν	τος.
II. Conjugat.	άω.					
Indic. Præs.		ns ,	ทธเ.	άμεν,	ατέ,	ᾶσι.
Imp. Aor. 2		ns,	ή.	αμεν,		ασαν.
	ũ,	ãs,		•		ῶσι.
Subj. { Præs. A. 2.	ΰ,	ñs,	ñ.			ພັດເ.
Ontativus.	αίην.	αίης,			, αίνητε ,	
Imp. { Præs. A 2.		αθι,		•		άτωσαν.
Imp. A 2.		ñθι,	ήτω.		ητε,	ήτωσαν.
Infin. { Præs. A. 2.	άναι, ῆναι,			ᾶσα , άν.		
III. Conjugat.						
Indic. Præs.		ως,	ωσι.	ouev,	отв.	ວິດເ.
Imp. Aor. 2		ως,	ω.	ομεν,	-	οσαν.
Subjunctivus.		ῷς ,	õ.	ωμεν,		ట్ రా.
Optativus.	οίην,	οίης,	oin.		, οίητε,	οίησαν.
. (Præs.				*		ότωσαν.
Imp. A. 2.		ός,			978	
Imp. { Præs. A. 2. Infin. { Præs. A. 2.	όναι. οῦναι.			οῦσα, όν		
IV. Conjugat.						
Indic. Præs.			טסנ.	υμεν,	υτε,	ῦσι.
Imperfect.	υν,	υς,	υ.	υμεν,	υτε,	υσαν.
Imperfect. Imperativus.		υθι,	ύτω.	V (υτε,	ύτωσαν,
Infinitivus. v	ναι, P	art. ນ໌	, ũo	α, ύν. G	en. ύν	ros.

CAP. IX. DE VERBIS IN p.i. TABULA VERBORUM IN u.i.

VOX MEDIA.

I Conj. έω. Sing. 1. 2. 3. Plur. 1. 2. 3. Indic. Præs. εμαι, εσαι, εται. έμεθα, εσθε, ενται. Imper. A. 2. έμην, εσο, ετο. έμεθα, εσθε, εντο. Subjunctivus. ὅμαι, ῆ, ῆται. ώμεθα, ῆσθε, ὅνται. Οptativus. είμην, εῖο, εῖτο. είμεθα, εῖσθε, εῖντο. εσθε, έσθωσαν, Imperativus. εσο , έσθω. Infinitivus. εσθαι, Part. έμενος, η, ον.

II. Conjug. άω.

Indic. Præs. αμαι , ασαι , αται. άμεθα , ασθε , ανται. Imper. A. 2. άμην, ασο, ατο. άμεθα, ασθε, αντο. Subjunctivus. ωμαι, α, αται. ωμεθα, ασθε, ωνται. Optativus. αίμην, αῖο, αῖτο. αίμεθα, αῖσθε, αῖντο. Infinitivus. ασο , άσθω. ασθε , άσθωσαν, Imperativus. ασθαι. Part. άμενος, η, ον.

III. Conjug. όω.

Indic. Præs. ομαι, οσαι, οται. όμεθα, οσθε, ονται. Imper. A. 2. όμην, οσο, οτο. όμεθα, οσθε, οντο. ώμεθα, ῶσθε, ῶνται. Subjunctivus. ωμαι, ω, ωται. Optativus. οίμην, οῖο, οῖτο. οίμεθα, οῖσθε, οῖντο. Imperativus. οσο, όσθω. οσθε, όσθωσαν. Infinitivus. οσθαι. Part. όμενος, η, ον.

IV. Conjug. ύω.

Indic. Præs. υμαι, υσαι, υται. ύμεθα, υσθε, υνται. Imper. A. 2. ύμην, υσο, υτο. ύμεθα, υσθε, υντο. πerativus. υσο, ύσθω. υσθε, ύσθωσαν. Imperativus. Infinitivus, υσθαι Part, ύμενος, η, ον.

De Imperfecto mixto

Verborum in µ1.

In verbis in μι frequens est, ut anteà diximus, imperfectum mixtum, conflatum scilicet ex formà verborum in μι, quorum reduplicationem retinet, et formà verborum circumflexorum, quorum imitatur terminationem. Sic à τίθημι, imperfec. ἐτίθουν, ἐτίθεις, etc. quasi à τιθέω: ab ἴζημι, imperf. ἴζων, ἴζας, etc. quasi ab ἱζάω: à δίδωμι, imperf. ἐδίδουν, ἐδίδους, etc. quasi à διδόω.

Imò et in his verbis alia etiam reperire est mixta tempora: præsens, τιθεῖ, ponit: fut. 1. διδώσω, dabo, etc.

Irregularitates propè infinitas patiuntur verba in $\mu\iota$; quæ, cùm legendo reperiuntur, cognitu sunt faciles iis, qui communes regulas, quas dedimus, satìs noverint. Hìc addimus conjugationem irregularium à verbo $\xi\omega$ et $\xi\omega$, quorum usus frequentior est.

Verba in μι ab ἔω.

I.

Eini, sum.

Vox Activa. Sing. 1. 2. 3. Plur. 1. 2. 3. είμί, εἶς et εἶ, ἐςί. ἐσμέν, ἐςέ, Indicat. Præs. εἰσί. $\tilde{\eta}_{V}$, $\tilde{\eta}_{\zeta}$, $\tilde{\eta}$ et $\tilde{\eta}_{V}$. $\tilde{\eta}_{\mu \epsilon V}$, $\tilde{\eta}_{\tau \epsilon}$, Imperfect. ήσαν. Subjunctivus. &, hs, ñ. ώμην, ήτε, ώσι. Optativus. είην, είης, είη. είημεν, είητε, είησαν. Imperativus. ἴσθι, έςε, έςωσαν. ἔςω. Infinitivus. είναι. Part. ών, οὖσα, ὄν· Gen. ὄντος, οὕσης.

Vox Media. Fueram. Eram.

Indicat. Imperf. $\eta\mu\eta\nu$, $\bar{\eta}\sigma\sigma$, $\bar{\eta}\tau\sigma$. $\eta\mu\epsilon\theta\alpha$, $\bar{\eta}\sigma\theta\epsilon$, $\bar{\eta}\nu\tau\sigma$. Imperativus. $\xi\sigma\sigma$, esto.

Cætera tempora sunt futura 1. quæ pertinent ad Barytona, juxta Tabulam vocis Mediæ, quasi ab activo ἔω, fut. ἔσω.

Indicativus. Fut. 1. ἔσομαι, ἔση, ἔσεται, etc. ero. Optativus. Fut. 1. ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο, etc. sim. Infinitivus. Fut. 1. ἔσεσθαι, fore, futurum esse. Participia. Fut. 1. ἐσόμενος, η, ον, futurus, a, um.

II.

Eim, eo, vado.

Vox Activa.

 Indicat. Præs.
 εἶμι , εἶς et εἶ , εἴσι.
 τμεν , ττε , εἴσι.

 Imperfectum.
 εἶν , εἶς , εἶ . τμεν , ττε , τσαν.

 Imperat. Præs.
 τθι , ττω.
 ττε , ττωσαν.

 Infinitivus.
 τναι , εἶναι et ἰέναι.

Cætera pertinent ad Barytona, quasi à Poëtico εἴω, abjecto ε in Aoristo 2.

Indicativus. Perf. εἴνα et ἦνα. Plusq. εἴνειν, et ἤνειν, etc.
Aoristus 1. εἴσα. Aoristus 2. ἴον, ἴες, ἴε. ἴομεν, ἴετε, ἴον.
Subjunct. Aor. 2. ἴω, ἴης, etc. Opt. Aor. 2. ἴοιμι, ἴοις, etc.
Imperat. Præs. εἶ pro ἔε. Aor. 2. ἴε, ἰέτω: ἵετε, ἰέτωσαν.
Participia. Aoristus 2. ἰων, ἰοῦσα, ἰόν. Gen. ἴοντος, ἰούσης.

Vox Media.

Indicat. Perfect. εἶα et ἦα. Plusq. ἤειν. Futur. 1. εἴσομαι, εἴση, etc.

Quædam alia tempora ab istis regulariter deducuntur.

III.

Ïημι, eo, vado.

Hoc verbum non differt à sequenti nu, mitto, nisi spiritu; et in paucis tantum personis usurpatur.

Verba in μι ab ἕω.

I.

Inp., mitto.

Vox Activa. Sing. 1. 2. 3. Plur. 1. 2. 3. Indicativus. Præsens. $\tilde{v}_{\eta\mu}\iota$, $\tilde{v}_{\eta\varsigma}$, $\tilde{v}_{\eta\sigma}\iota$. $\tilde{v}_{\varepsilon\mu}\iota\nu$, $\tilde{v}_{\varepsilon\tau}\iota$, $\tilde{v}_{\varepsilon\tau}\iota$. Imperfectum. $\tilde{v}_{\eta\nu}\iota$, $\tilde{v}_{\eta\varsigma}\iota$, $\tilde{v}_{\eta}\iota$. $\tilde{v}_{\varepsilon\mu}\iota\nu$, $\tilde{v}_{\varepsilon\tau}\iota$, $\tilde{v}_{\varepsilon\tau}\iota$. Aoristus 2. $\tilde{v}_{\eta}\iota$, $\tilde{v}_{$

Habet etiam imperfectum mixtum $\tilde{\iota}$ ouv , quasi ab $\tilde{\iota}$ é ω ; et imperfectum Barytonum $\tilde{\epsilon}$ fov , $\tilde{\epsilon}$ feç , mutando ϵ in $\epsilon\iota$ pro augmento.

Subj. ἱῶ, ἱῆς. Aor. 2. ὧ, ἦς. Opt. ἱείην. Aor. 2. εἴην, etc.
 Imp. ἵεθι. Aor. 2. ἕς, etc. Inf. ἱέναι. Aor. 2. εἶναι.
 Part. ἱείς Aor. 2. εἵς. Gen. ἔντος.

Vox Media. Mittor, eo, cupio.

 Ind. præs. ἴεμαι , ἵεσαι.
 Imp. ἱέμην. Aor. 2. ἕμην , etc.

 Subjunct. ἱᾶμαι. Aor. 2. ὧμαι. Opt. ἱείμην. Aor. 2. εἶμην , etc.

 Imperat. ἵεσο. Aor. 2. ἔσο , etc. Inf. ἵεσθαι. Aor. 2. ἔσθαι.

 Participia. ἱέμενος. Aor. 2. ἔμενος , η , ον.

Cætera pertinent ad conjugationem Barytonorum.

Activum Indic. Aor. 1. ἦκα, cum figurativâ Perfecti, ut τίθημι et δίδωμι, Cap. IV.

Perfectum εἶχα. Plusquam perfectum εἶχειν. Futurum 1. ἔσω. Medium. Futurum 3. εἴσομαι. Aoristus 1. ἡκάμην. Passivum. Aoristus 1. ἔθην et εἴθην. Perfectum εἶμαι, etc.

Reliqui modi formantur regulariter ab Indicativo, quemadmodùm et composita.

II.

Eίμαι, indutus sum.

Hoc verbum nihil aliud est propriè qu'am Perfect. pass. præcedentis : εἶμαι , εἶσαι , etc. 3. plur. Ionicè εἴαται.

Plusquam perfectum εἴμην, εἶσο, etc. 3. plur. Ionicè εἴατο.

Partic. είμένος.

Alia tempora pertinent ad Barytona. Act. Indic. futur. 1. ἔσω; aor. 1. εἶσα; Infin. aor. 1. εἶσαι. Medium, aor. 1. εἶσάμην et ἑσσάμην; particip. ἐσσάμενος. Pass. fut. 1. ἐθήσομαι.

Præsens activum usitatum, est έννύω et έννυμι, induo.

TTT.

Hμαι, sedeo, sedi.

Hoc verbum medium est ab ἕω, cum vocali longâ η, quam servat in omnibus modis: ἦμαι, ἦσαι, etc. Imperf. ἤμην, ἦσο, etc. Imperat. ἦσο, ἤσθω, etc. Infin. ἦσθαι; Partic. ἤμενος, η, ον.

CAPUT. X.

De investigatione Thematis.

Thema vocatur id ex quo posito cætera deducuntur. Sic in Linguâ græcâ Radices Thema sunt: in nominibus nominativus; in verbis, de quibus hic agitur, prima persona usitata Thema vocatur, ut Lat. amo, precor, oportet.

Investigatio Thematis est modus quærendi et ars reperiendi, assignandique Thematis, ut si latinè legendo occurratuli, gavisus, possim assignare Thema, scilicet fero, gaudeo. Hæc autem ars commodè ediscetur in II. et III. hujus Operis Parte, ubi nihil nobis excidet, nisi aut adeò facile, ut quisque per se illud intelligat; aut adeò rarum, ut tyronibus non sit objiciendum: nihil deniquè quod in obvio quocumque Vocabulario non reperiatur, præsertim verò in illo, manibus omnium trito, parvo Schrevelii Lexico.

Tota investigandi Thematis difficultas hinc maximè oritur, quòd plurima verba Græca non habeant præsens et imperfectum; alia verò solùm habeant præsens et imperfectum. Undè fit ut alia ab aliis continuò mutuentur tempora, utì videbitur in II. Parte. Hìc satìs erit pauca universim præmonere.

I. Verba Barytona plerumquè formant sua tempora ab inusitato circumflexo, vel à verbo in μι; et contrà circumflexa ab inusitato Barytono.

II. Verba desinentia in σκω vulgò derivantur, et mutuantur tempora à verbo, in quo abest σκ, ut Latinè floresco, præt.

florui, à floreo: desinentia in άνω, αίνω, à verbo in άω, vel έω; ίνω, ύνω, ab ω purum: desinentia in νύω, νυμι, ννύω, ννυμι, à verbo quod reperitur, mutando has terminationes in ω, etc.

III. In defectivis, voces, tempora, personæ formantur, quasi verbum esset integrum, juxtà Regulas traditas. Quarè id, quod deest, fingendum est, ut indè quæ usitata sunt deducantur. Sic fingitur precare, precatum, undè deducitur precari, precatus.

IV. Deniquè verba quædam in aliquibus suis temporibus, ac sæpiùs in perfecto medio, inserunt v, aut proprio, aut æquivalente scriptum charactere. Lib. I. Cap. VI.

LIBER QUARTUS.

De Derivatis.

Quamvis ex usu et Linguæ latinæ analogià, quisque facilè intelligere possit, quomodò Græcè formentur Derivata; utile tamen existimo, communiores Derivatorum terminationes, adjectis terminationibus latinis, prout græcis illæ respondent, oculis hìc subjicere.

CAPUT PRIMUM.

De Patronymicis, Gentilibus, Possessivis, et Denominativis.

Patronymica derivantur à Patris nomine, vel alteriùs ex familià, et sic terminantur.

MASCULINA.

ίων. Gen. ωνος. ius : Saturnius , Saturni filius.

ίδης, ου. ides : Alcides, Alcei nepos. άδης, ου. ades : Æneades, Æneæ filius.

ιάδης, ου. iades: Anchisiades, Anchisæ filius,

FEMININA.

άς, άδος. as, adis: Helias, Helii, i. e. Solis filia.

ίς, ίδος. is, idis: Priamis, Priami filia.

ίνη, ης. ine, es: Adrastine, Adrasti filia.

ώνη, ης. one, es: Acrisione, Acrisii filia.

Malta alia, non Patronymica, horum formam imitantur.

Gentilia derivantur à loci nomine; et sic terminantur:

MASCULINA.

της, ου. ta: Epirota, ab Epiro.

os, ov. us: Italus.

ios, ou. ius: Babylonius.

αῖος, ου. anus: Romanus.

ηνός, οῦ. enus : Antiochenus. ῖνος, ου. inus : Alexandrinus.

εύς, έος, etc.

Nonnulla formantur irregulariter.

Feminina plerumque terminantur in τσα: alia formantur ut Patronymica: alia juxta Tabulam adjectivorum, Lib. II. Cap. VI.

Possessiva formantur à nomine personæ possidentis; Denominativa à nomine rei possessæ; et sic terminantur:

MASCULINA.

eus: Hectoreus. ov. εος , 205 , ou. ius: Junonius. 2013 ou. ιχός, icus: Homericus. oũ. ιακός. οũ. iacus: Iliacus. throe . ou. nus: humanus. EYOS , ou. 0105, ou. nus: paternus. ũos, ou. npos, ov.

LIBER IV. DE DERIVATIS.

74

Femininum et neutrum formantur ut de adjectivis dictum est Lib. II. Cap. VI.

CAPUT II.

De Verbalibus.

Verbalia derivantur à verbis, sed abjiciunt verborum augmentum: aliquandò etiam eorum mutant penultimam. Sic autem terminantur et derivantur:

AB ACTIVO.

Præsenti et Aoristo 2.

Femin.
$$\begin{cases} n, & n\varsigma. & a, & \alpha, \\ \epsilon \alpha, & \alpha\varsigma. \\ \epsilon i\alpha, & \alpha\varsigma. \\ \iota \varsigma, & \epsilon \omega\varsigma. & is, is. \end{cases}$$
Neutr.
$$o\varsigma, & \epsilon o\varsigma.$$
Adj. Com.
$$\tilde{n}\varsigma, & \epsilon o\varsigma.$$

A MEDIO.

Præterito Perfecto.

Femin.
$$\begin{cases} \dot{\eta}, & \tilde{\eta}_{\varsigma}. & \boldsymbol{a}, \boldsymbol{\alpha}. \\ \rho \dot{\alpha}, & \rho \tilde{\alpha}_{\varsigma}. \end{cases}$$
Varii generis.
$$\begin{cases} \xi. \\ \psi. \end{cases}$$
Neutr.
$$\alpha vov, ov. \quad um, i.$$
Com.
$$\{ o\varsigma, ov. \quad activè \text{ et passivè}, us, i. \}$$
Mascul.
$$\{ \varepsilon \dot{\upsilon}\varsigma, \dot{\varepsilon} o\varsigma. \quad tor. \text{ Gall. } eur. \}$$
Adject.
$$\iota \mu o\varsigma, ov. \quad passivè, \quad tus, \quad bilis.$$

A PASSIVO.

Præterito Perfecto.

```
I. Pers. p.a..
 Mascul.
                                  μός, οῦ. mus, i: psalmus.
 Femin.
                                     \mu\eta, \eta\varsigma. ma, \alpha: fama.
                                     μα, ατος. ma, atis: dogma. μων, ονος. mon, onis: gnomon.
 Neutr.
 Com.
Femin. \begin{cases} \sigma\iota\varsigma \,, & \varepsilon\omega\varsigma. \quad sis: \text{thesis.} \\ \sigma\iota\alpha \,, & \alpha\varsigma. \quad ti\alpha : \text{experientia.} \end{cases} Adject. \begin{cases} \sigma\iota\varsigma \,, & \sigma\upsilon. \\ \sigma\iota\iota\rho\varsigma \,, & \sigma\upsilon. \end{cases} ilis: \begin{cases} \text{mirabilis.} \\ \text{utilis.} \end{cases}
Adject. (στμος, 3. Pers. ται. (της, ου. ta, æ: Poeta. (της, ρος. ter, ris: character. τήριος, ου. torius: purgatorius. τρος, ου. τωρ, ορος. tor, oris: Rhetor. τος, ου. tus: electus. τέος, ου. ndus: ferendus.
```

Feminina formantur ut in Tabulâ Lib. II. Cap. VI.

Quæ hic deducuntur à secundà personà in σαι, commodiùs possunt deduci à futuro 1. activo in σω, non tamen omnia.

Cùm verbalia Latinè redduntur per participium, caveant Tyrones ne in Græco participium quærant, sed meminerint nomen esse verbale. V. gr. κλητός, vocatus; κλητέος, vocandus, etc. à καλέω, voco, non participia sunt, sed yerbalia.

CAPUT III.

De Adjectivis, Substantivis et Numeralibus.

Adjectiva formantur à substantivis eodem ferè modo, quo apud Latinos. Huc etiam referri possunt quæ diximus hactenùs; nec pluribus opus est.

Substantiva formantur ab adjectivis et verbalibus hoc modo:

Femininum aut neutrum adjectivi sæpè constituunt substantivum. Feminina possessivorum in 1265, constituunt substantivum significans artem aut scientiam. Sic à musicus, Musica; à logicus, Logica.

Numeralia alia sunt Cardinalia, alia Ordinalia. Nomina numerorum Cardinalium usque ad decem inclusivè, et quæ exprimunt viginti, centum, mille, decem millia, sunt totidem Radices, quæ in II. Parte reperientur. Alii numeri ex istis componuntur, ut Latinè. Nomina quæ significant Decades, à viginti usque ad centum, terminantur in κοντα, ut Latinè in ginta, triginta, etc. Nomina numerorum ordinalium sunt adjectiva regularia deducta à Cardinalibus, ut Latinè secundus, tertius, etc.

CAPUT IV.

De Diminutivis et Augmentativis.

Diminutiva primitivum suum numero syllabarum alia æquant, alia superant, alia non æquant, sed primitivi syllabam aliquam amittunt; et sic terminantur:

Quæ æquant.	Quæ superant.
ις. αξ.	tω. homuncio.
ιγξ.	αιον. doliolum.
ων , ον.	εῖον, ών, δεύς.
Quæ non æquant.	ισκός, η. λος, ιλλα. parvulus, a.
ãs.	
ις. <u>_</u>	Knoe ' w.
ΰς.	αλίς. puellula.
αξ.	
ῦς. αξ. υξ.	υλλίς. gloriola.
ώ.	άχνη, etc.

Augmentativa, duas tantum habent terminationes : ων, ωνος; αξ, ακος.

CAPUT V.

De Adverbiis et Particulis.

Adverbia formantur à Substantivis, Adjectivis, et Verbis, hoc modo:

A Substantivis. ablat. sing. α. vi, violenter.

η δόν. ί.

ñ.

Ab Adjectivis.

à neutr. Sing. vv. um: multum.

à neutr. pl.

ab oς, υς. ως. è: pulchrè. εί. iter : fortiter.

ab ης , εις. εί. à Gentil. εςί. è : Græcè , Latinè.

à Rel. ős, oū. ubi. Gall. où.

A Verbis.

δην. tim: raptim. ñ, etc.

Particulas hic intelligimus ea omnia, quæ sequens Tabula exhibet, quæque posteà sigillatim explicabimus.

I.	II.	III.	v.
Præpositiones	Particulæ	Particulæ	
inseparabiles.	postpositivæ.	expletivæ.	Interjectiones.
άρι- 6ου-	ubi.	ἄν, κέ,	ă, ă, ah, ha.
έρι- δα-	θι, οθι, οι.	ἄρ, ρἕ, νύ.	αί. ai.
βρι- ζα-	σι, ει, οῦ.	δέ, γέ, πέρ.	άτταταί, atat.
λι- λα-	undè.	τοί, θήν, etc.	ξ , $\xi\alpha$. he, ah.
λαι- ίππο-	θεν , όθεν.	IV.	εὐοί. evoė.
νε- νη-	quò.	Paragogicæ,	loú, loũ. heu, ah.
ά- δυς-	δε, σε, ζε.	ι, ν, ιν.	ἰώ. io.
		φι, φιν.	ũ. ớ, họ.

I. Inseparabiles vocantur illæ Præpositiones, quæ non serviunt nisi in compositione. Decem priores augent, ut latinè per, permolestus. Duæ sequentes negant, ut latinè ne, nefas. vn auget aliquandò, et est etiam adverbium, de quo, et de duabus ultimis dicemus in II, Parte.

II. Postpositivæ seu subjunctivæ particulæ adduntur adverbiis, et nominibus, ad indicandum locum, juxta quæstionem, quam indicat Tabula. Nulla est particula quæ respondeat quæstioni quà: suppletur per præpositionem per.

III. Expletivæ nihil significant, ut Lat. ce, met, per : hujusce, ipsemet, parumper. Aliquæ tamen ex istis aliquando significant, nec sunt merè expletivæ; de quibus dicemus in II. Parte.

Potentiales quoque dicuntur duæ priores αν, κέ, eó quòd positæ ante verba, potentiam, seu possibilitatem et facilitatem significent: construunturque ut plurimum cum Optativo vel Subjunctivo. Latinè aut non exprimuntur, aut redduntur per adverbium fortè, certè, vel per verbum possum.

IV. Paragogicæ pariter nihil significant, maximè tres priores. Dictioni subjiciuntur vel elegantiæ, vel vitandæ elisionis, vel metri, et producendæ syllabæ gratià. ι subjicitur dictionibus, quæ exeunt in consonantem, præsertìm in σ, quales sunt dativi plurales Parisyllabicorum: ν dictionibus, quæ exeunt in ε vel ι, sive illud ι jam sit Paragogicum, ut in dativis plur. Parisyllabic., sive non sit, ut in dativis plur. Imparisyllabicorum, et tertiis personis verborum terminatis in σι. ιν compositum est ex ι et ν. φι subjicitur nominibus, eaque reddit indeclinabilia: ut plurimùm subjicitur dativo singulari, vulgòque significat modum, instrumentum, vel locum in quæstione ubi et undè. φιν, idem est ac φι, cum ν Paragogico.

V. Interjectiones græcæ eædem ferè sunt ac latinæ. Ex contextu facilè intelligitur, quem affectum exprimant. Non-nullæ aliæ reperientur inter Radices in II. Parte.

CAPUT VI.

De Compositis.

Vis et energia Linguæ græcæ tota ferè stat in Compositis, quæ et frequentiora et elegantiora, et longè magis significantia

sunt quàm in Linguâ latinâ. Undè Artes omnes et Scientiæ nunc quoque nova verba, ad novas res significandas, ex Linguâ græcâ sibi cudunt et mutuantur.

E duabus dictionibus, quæ componuntur, prima plerumquè aut litteram amittit, aut vocalem mutat, aut novam litteram admittit; nonnunquàm inter ambas fit crasis. Harum mutationum ratio et regula fuit pronunciationis suavitas et usus; quarè solo usu hæc discenda sunt. Plurima in II. Parte reperientur exempla.

Circa composita ex præpositione observandum, 1.º præpositiones desinentes in vocalem, hanc vocalem elidere et amittere ante sequentem vocalem, quæ si sit aspirata, consonans præcedens, si sit tenuis, mutatur in aspiratam, ut dictum est, Lib. I. Cap. VIII. Nempè τ in δ , π in φ . 2.º Duas præpositiones ab hâc regulâ excipi: scilicet $\pi \rho \delta$ et $\pi \epsilon \rho \delta$, quæ in compositione non elidunt ultimam suam vocalem ante aliam vocalem. 3.º In præpositionibus èv et $\pi \epsilon \rho \delta$, ultimam litteram mutari in γ , λ , μ , juxta regulas datas, Lib. I. Cap. VI., imò elidi et omninò perire ante alias sibilantes, σ et ζ .

Decompositum vocant Grammatici, cum voci jam compositæ accidit nova particula aut præpositio, quæ significationem mutat. Ex. gr. haurire est simplex, exhaurire, exhaustus, compositum: inexhaustus, Decompositum.

LIBER QUINTUS.

De Syntaxi.

Cùm græca Syntaxis à latinâ parùm discrepet; ea solùm hîc explicabimus, quæ græci sermonis propria sunt, et legenti moram afferre possunt.

CAPUT PRIMUM.

De Syntaxi Nominum.

Genitivus regitur à verbis plurimis, Cap. seq.; ab adjectivis, Cap. IV.; à variis præpositionibus, quæ Latinè regunt ablativum, de quibus in II. Parte. Si genitivus solus est, vel est absolutus, ut Latinè ablativus; vel supplenda aliqua præpositio earum, quæ regunt genitivum. Sic in genitivo ponuntur nomina, quibus exprimitur causa, pretium, materia, pars, tempus, locus in quæstione quà et undè. Genitivus pro nominativo verbi reperitur, ibique supplendum est pars, aliquid, totum id, quantum est, etc.

Dativus regitur à verbis, Cap. seq.; et à variis præpositionibus, cum, ex, in, etc. Parte II.; et iis sæpè suppressis, in dativo seu ablativo ponuntur nomina materiæ, pretii, modi, instrumenti, temporis, loci in quæstione ubi et undè. Dativus seu ablativus solus, absolutus est; ponitur et pro adverbio, ut vi pro violenter, Lib. IV. Cap. V.

Accusativus regitur à verbis, Cap. seq.; ab adjectivis, Cap. IV.; à variis præpositionibus, per, ad, etc. Parte II. Accusativus solus, potest esse absolutus, vel supplenda est præpositio, et sic exprimit tempus, et locum in quæstione qua et quò.

Vocativus non ponitur pro nominativo, ut docent aliqui; sed vocativus in α nominum primæ declinationis, est antiquus nominativus, ut diximus, Lib. II. Cap. III.

De numero duali, vide Cap. sequens.

CAPUT II.

De Syntaxi Verborum.

Numerus pluralis sæpè pro duali ponitur, cùm in verbis tùm in nominibus : imò hi duo numeri concordare censentur,

et simul aliquandò construuntur.

Nominativus pluralis neutrius generis collectivè sumitur, et construitur cum verbo in singulari; et nominativus dualis plerumquè cum verbo in plurali. Post verbum est έςί, sæpè ponitur plurale. Verbum nunquam habet vocativum pro nominativo, Cap. præced.

Genitivus regitur à verbis sensuum, ut sentire, tangere, etc. excepto videre, quod regit accusativum; à verbis affectus, curæ, privationis, participationis, imperii, differentiæ, distantiæ, copiæ, inopiæ, pretii, accusationis, defensionis, absolutionis, condemnationis, etc.; à passivis, cum præpositione ὑπό vel παρά.

Dativus regitur à verbis adorandi, supplicandi, monendi, sequendi, colloquendi, gaudendi, significantibus motum, conjunctionem, oppositionem, etc. à verbis passivis. Sic Virgil.

neque cernitur ulli.

Accusativus regitur à verbis ejusdem cum ipso significationis : ut vitam vivere ; et universim à verbis activis , quæ plurima duos habent accusativos; item à passivis et nonnunquàm ab activis, supplendo κατά secundim.

Composita ex præpositione, aut præpositionis regimen

aut suum proprium obtinent.

CAPUT TII.

Syntaxis Infinitivi.

Infinitivus ponitur continenter post aliud quodcumque verbum: ut, veni videre, te precor juvare; post adjectivum; res admirabilis videri, fortis pugnare; post particulas, adverbia, et præpositiones, cum nominativo in accusativo, loco alterius modi: ut in ingredi illum, pro cum ille ingrederetur: ut ipsum venisse, pro ut ipse venit, etc.

Infinitivus, ac præsertim esse εἶναι, sumit post se vel nominativum vel accusativum, vel casum quemlibet qui con-

cordet cum aliquo præcedenti casu.

Infinitivus præcedente articulo tenet locum substantivi. Sic Latinè scire tuum, etc. Si articulus ille sit in genitivo, quem nihil regat, significat intentionem et finem, vertiturque Latinè per ad cum gerundio, vel per ut cum Subjunctivo in personà, quam sensus exigit.

CAPUT IV.

Syntaxis Adjectivorum, Participiorum, etc.

Adjectivum et substantivum nunqu'am discordant genere, ut docent aliqui; sed substantivo tribuendum est illud genus, quod designat adjectivum, licèt tali substantivo aliud genus assignetur à Grammaticis: nil impedit enim quin idem substantivum plura habeat genera. Observandum etiam terminationem o; in adjectivis, generis esse communis Atticè, ut dicemus Lib. sequenti.

Adjectivum construitur cum Infinitivo, Cap. præc.; cum accusativo, suppressà præpositione κατά secundium; cum genitivo, in omni gradu comparationis: positivum, ut Plin. nigræ lanarum, pro nigræ lanæ, vel inter lanas: comparativum, ut Italicè, Germanicè, etc.; superlativum, ut Latinè. Utuntur etiam post comparativum, conjunctione quàm ἤ, ἤπερ: post superlativum præposit. in, inter, eæ, super, etc. Neutrum ponitur pro substantivo et abstracto, cum genitivo: ut, strata viarum, dulcia rerum. Ponitur et pro adverbio, ut suave pro suaviter; sicque concordat genere cum personà, ut citus currit, pro citò.

Participium præsens verbi sum εἰμί, ἄν, quo carent Latini, frequentissimum, et elegantissimum est in Græco, necnon et

participia activa pro tempore præterito, quibus pariter carent Latini. Participium ponitur pro verbo, ut erat docens pro docebat; cùm cessasset docens pro docere. Aliquandò redundat, et pleonasmus est, ut ibat iens. Participium, maximè passivum, frequens est cum accusativo, suppressà præpos. κατά secundùm.

Pronomen primitivum ponitur in genitivo, loco possessivi: ut filius tui, pro tuus. Relativum αὐτός, ipse, frequens est pro primitivo, sui, sibi; et in genitivo, loco possessivi suus.

Articulus præponitur nominibus, more gallico; vel omittitur, more latino, ferè ad libitum. Articulus, cùm solus est, æquivalet verbo sum et relativo qui; et si jungitur participio, æquivalet illi verbo et relativo qui: ex. gr. Cæsar δ in Galliá, Cæsar δ ducens exercitum; i. e. qui est, qui ducit. Duo articuli eleganter junguntur, ut aliquandò Italicè, transpositis substantivis, quasi dicas: hic hujus hominis liber, pro hic liber hujus hominis. Articulus præponitur Infinitivis, Cap. præced.; præpositionibus et adverbiis, cùm nominis tenent locum, Cap. seq.; et dictionibus materialiter sumptis: ut $\tau \delta$ $\delta \gamma \omega$, i. e. vox illa ego. Articulus est etiam demonstrativus, etc. ut diximus Lib. II. Cap. VIII.

CAPUT V.

De Indeclinabilibus.

Præpositiones eleganter postponuntur suo regimini : sæpè supprimuntur, et subintelligendæ sunt : præcedente articulo tenent locum nominis. Quos regant casus, sigillatìm dicemus in II. Parte.

Adverbium ponitur pro nomine, præcedente articulo. Duo adverbia negativa, non semper affirmant, ut Latinè, sed sæpè magis negant. Quos casus aliqua regant adverbia, dicemus in Il. Parte.

Particulas expletivas, potentiales, etc. satis explicuimus, Lib. IV. Cap. V.

CAPUT VI.

De Figuris Orationis.

Huc recurrunt nonnullæ figuræ, quas jam explicuimus, Lib. I. Cap. VII.; quibus hæ paucæ addendæ sunt.

Ellipsis vel Eclipsis, cùm aliquid omittitur, quod supplendum est: ut paucis te volo; supple verbis alloqui. λ , 53.

Zeugma, cùm aliquid omittitur, sed quod in proximo expressum plura periodi membra conjungit : ut pater amat filium, et filius patrem; supple amat. ζ , 8.

Syllepsis, cùm orationis partes singulæ discordare videntur, sed simul sumptæ concordant: ut paupertas et divitiæ timenda sunt. λ , 18.

Hyperbaton, cùm ordo verborum mutatur. β , 4.

Enallage, cùm orationis pars ponitur pro alià, ut Infinitivus pro substantivo, vel tempus pro alio, etc. α, 168.

Tmesis, cum membra vocis compositæ separantur interventu unius aut plurium dictionum. 7, 25.

Systole, apud Poëtas, cùm syllaba longa corripitur. c, 163.

Diastole vel Ectasis, cùm brevis producitur. σ , 163; τ , 18.

LIBER SEXTUS.

De Dialectis, Quantitate, et Accentibus.

CAPUT PRIMUM.

De Dialectis universim.

Dialectus, seu idioma, vocatur certus loquendi modus alicujus loci aut regionis proprius, qui à linguâ communi in aliquibus deflectit.

Quatuor sunt Dialecti præcipuæ. Attica, quæ elegantior censetur, usitata erat Athenis: Ionica, in parte Asiæ Minoris: Dorica, in partibus Græciæ Occidentalibus, in Sicilià et parte Italiæ: AEolica, in Æolià, parte Asiæ Minoris. His addimus Poëticam; et ad eas referri possunt cæteræ aliquæ minùs nobiles et parùm usitatæ, ut Bœotica, Macedonica, Laconica, Cypria, Syracusana, etc.

Parùm difficultatis afferunt hæ Dialecti, linguam communem jam scienti; quia parùm ab ista discrepant: nempè aliquibus solùm, paucisque litteris aut terminationibus immutatis. Cùm autem hujusmodi immutationes occurrunt, satis est plerumquè, saltem initio, scire hanc esse Dialectum; nec necesse est quærere curiosiùs quænam illa sit: eòque minùs quòd eædem mutationes ad varias Dialectos possint pertinere, aut etiam in ipsam linguam communem jam transiisse.

Quæ hic de Dialectis trademus, usu facilè intelligentur. Cætera minus communia et reconditiora, satius est è Dictionariis, pro data occasione, repetere.

CAPUT II.

De Dialecto Attica.

Attica Dialectus gaudet elisionibus et contractionibus; ad eamque propriè pertinent quarta declinatio simplicium, nomina contracta, et verba circumflexa. In eâ, vocativus est semper similis nominativo: adjectivorum terminatio masculina ος, generis est communis: pronomini ἐγώ, additur γε in omnibus casibus: t additur pariter pronominibus οὖτος et ἐκεῖνος; additur et multis adverbiis; et οῦν, multis dictionibus.

TABULA DIALECTI ATTICÆ.

Litter x.	Verba.
Com. Att.	Com. Att.
α ω	Plusq. r. pers. Etv)
e 0 -	Plusq. r. pers. etv) 3. pers. et)
ο ω	τ 2 -1 (ἐτωσαν όντων
αι α	Imp. 3. pl. δετωσαν όντων άτωσαν άντων
ει ε δε δι	Infinitivus. ειν μεναι
σ ξ	Pass. Perf. $\left\{ \begin{array}{l} \gamma \mu \alpha \iota \\ \mu \mu \alpha \iota \end{array} \right\}$ $\sigma \mu \alpha \iota$
σ - β	
σ τ	Circumflex. $\begin{cases} \tilde{\alpha} & \tilde{\eta} \\ \tilde{\alpha} & \tilde{\eta} \end{cases}$
σσ ττ 	
Nomina. Com. Att.	Optativus. μ 1 nv, ns
Com. Att.	(εσαι)
3 decl. αος 4.εως	Verb. in \asau \n
2.et 3. contr. gen. εος εως Acc. plur. εῖς ῆς.	μι (εσο)
rice. piar. cus ης.	2. singul.) 050) 00
Pron. gen. $\stackrel{\stackrel{\circ}{\epsilon}\mu\circ\tilde{\imath}}{}^{\circ}$	Verb. in $ \begin{array}{c c} \nu & \nu & \nu & \nu \\ \mu & \nu & \nu \\ \nu & \nu &$

CAPUT III.

De Dialecto Ionicá.

Ionica, Atticæ contraria, amat concursum vocalium; ideòque resolvit diphthongos et contractiones: subtrahit consonantem, quæ inter vocales intercedit, Lib. II. Cap. V. Addit ε , aut aliam vocalem aut diphthongum, ante alias vocales aut diphthongos. Prætereà mutat α in η .

Augmentum Dialectus Ionica omittit in imperfecto et aoristis. Plusquam perfecto aliud non addit præter augmentum perfecti. Aliquandò augmentum perfecti dat aoristis, maximè secundo, nonnunquàm et futuro.

Cætera vide in Tabulâ.

CAP. III. DE DIALECTO IONICA.

TABULA DIALECTI IONICÆ.

Litteræ.	Nomin a.	Verba.		
Com. Ion.	Com. Ion.	Com. Ion.		
α ε	Nom. simplicia.	Verba Baryt.		
a ni	1. 2. nom. α η	Imperf. ov εσχον		
ແນ ພິ	1. gen. ου εω	Plusq. 1. ειν εα, 3. εε		
	1. 2. g. pl. ων εων	C-1: (1. ης ησθα		
e { n	dat. pl. αις {ης	Subj. { 1. ης ησθα 2. η ησι		
,	(not	Infin. ειν μεν		
(ε	acc. pl. ας εας 3. gen. ου οιο	Med. { τ. pl. μεθα μεσθα 2. s. η εαι, εῖαι		
ει } εε	3. gen. ou ou	Med. { 2.5. n εαι, εῖαι		
ไ ทีเ	Nom. contract.	Subj. 2. sin. η ηαι		
E0 EU	1	Pass. 3. pl.		
າ 'ຮຣ	r. 3. dat. pl. $\begin{cases} \eta \sigma t \\ \varepsilon \sigma t \end{cases}$	νται ατται		
o 0t	,	Subj. Aor. ω έω, έης, έησι		
	 3. gen. εος {πος } εῖος 4. n. pl. αα εα 5. acc. ῶ οῦν Pronomina.	Verba in µs.		
010	(1	verba in p.c.		
00 } 00	4. n. pi. αα εα	Reduplicat & &		
81)	5. acc. 6 000	(εῖσι έασι		
(33 .	Pronomina.	3. plur. δῦσι όασι οῦσι όασι		
ω αο		ίδοι ύασι		
φ αοι	pl. εῖς (έες	T (GXOV		
π κ	(5135	imperi. 1. ηv $\epsilon \alpha$		
φ π	αὐτός ὢϋτός	Imperf. 1. ην		

CAPUT IV.

De Dialecto Doricá.

Dorica , in hoc Ionicæ contraria est , quòd amans sit litteræ α , ut videbitur in Tabulà. Hanc Dialectum Latini secuti sunt.

LIBER VI. DE DIALECTIS, etc. TABULA DIALECTI DORICÆ.

Litteræ.

Com. Do	or.	Com.	Dor.	Com.	Dor ₄
α αι		Ŋ	α	ω	α
ω ω		0	α		(ευ
ε α				ζ	σδ
(α		(ยบ	θ	σ
ά		ου	30	G	τ, θ, δ
ει α		(ω	τ	74
- (n	1			×	τ
No	mina.		ı	Verba.	
	Com. Do	r.		Cor	m. Dor.
I. 2. Decl. non	n. n. a		2. 3. Per	s. sing.	ε ι ε
	ου (α		1. plur.	με	εν μες
1. gen.	(00				
1. 2. gen. pl.	ῶν ᾶν		3. plur.	(5t 07tt
3. gen.	ου ω			(&	σι αντι
acc. pl.	ους { ως		_	(ω ῶ
-			Fut. 1.	} 0	ω ξῶ
1.3. contr. g.				,	
D. 110 1210	eus ns				(EV
4. nom.	εας ής		Infin.	ε	ιν { μεν
	ζ , ζ) ἐγ	ων			(μεναι
Pronom.	έγω ξη	ωγγα			
	(ἐγ		Part. F.		
'dat.	έμοί { έμ έμ	i china	Aor. 1.	_	
			Med. 1.		•
	έμεῖς ἆμ		Imperfed		ວນ
3.Pr. acc. pl.	ςφας ψε	\ \c_	1. plur.		ην μαν
Pr. possess.	σός } πο	ióc a ou	Fut. 1.	oh	
Pr. possess.	80 1 50	ίς, α, όν	Pass. Ac	or.	ην αν
.54	, ος ξευ τερος άμ				(ทีมเล
•	τερος αι ίτερος ύμ		I Intin At	or. nv	αι { ήμεν ήμεναι
	τερος υμ έτερος σο				(., >>
300		pung g oug us			

CAPUT V.

De Dialecto AEolicá.

Æolica pronunciatu suavissima est; ideòque spiritum asperum mutat in lenem : β præponit litteræ ρ , pro spiritu aspero. Olim etiam, loco spiritûs asperi, scribebatur duplex gamma Γ in uno charactere A, vocatum digamma; undè Latinum A. Hæc Dialectus multa cum Doricâ et Ionicâ habet communia, quæ hìc non repetenda sunt.

TABULA DIALECTI ÆOLICÆ.

Litteræ.

Æol.

ω

Com.

J.

11.11.

Æol.

17.17

ππ

Com.

0

Æol.

αι

oz.

Com.

α

Ø

	œ.	ε .	θ	8		
Nomina.				Verba,		
		Com.	Æol.		Com,	Æol.
I.]	Decl. gen.	ou	αo			ασκον, ες, ε
1. 2	. gen. pl,	ũγ	άων	Fut. 1.	ρῶ	ρσω
	Contr. gen		ῶς	Opt. A. r.		εια , ας , ε
acc		ũ	ῶγ			in Indic.
	Pron	nomina	•	Infin.	elv {	^λ λ ^λ λ
				Part.	ώς	ων , οντος
Sin	g. gen.	μοῦ	ပို့ဒည	Pass. A. 3.		εγ
Dua	al.	νώ	άμμε	Infin. Aor	. nvai	ที่เกริง
Plu		ทุ่นะเ๊ร	άμμες			•
Pos	ssess.	όσός	၀ိတ္ဝင္	Præs. $\frac{\dot{\epsilon}\omega}{\dot{\alpha}\omega}$	whe {	aini

CAPUT VI.

De Dialecto Poetica.

Poëtæ omnibus uti possunt Dialectis. Miror sanè insignem omni eruditione virum, has Græcorum Dialectos, corrupto Provinciarum nostrarum sermoni comparavisse. Hujûsmodi enim plebeius sermo nequaquam Gallicus est, sed Barbarus: nec tali sermone quidquam seriò conscriptum reperire usquam est. Non omnia ubique similia sunt. Apud Gallos: unus Rex, una Regia, unus sermo; non ita apud Græcos.

Omnes ferè dictiones producere aut decurtare possunt Poëræ, addendo vel subtrahendo syllabas, in principio, in medio, in fine; addendo vel subtrahendo augmenta.

Communes vocales α , ι , υ , quasi pro arbitrio longas vel breves faciunt; imò contra syllabæ naturam, producunt aut corripiunt, ex solà metri necessitate.

Longam omnem ferè syllabam possunt efficere; mutando vocales in diphthongos, breves in proprias longas; geminando aut inserendo consonantem; litteras transponendo, etc. Vocalis brevis, longa fit interdùm ratione solummodò spiritûs asperi.

Brevem pariter syllabam possunt efficere; mutando vocales longas in proprias breves; subtrahendo vocalem è diphthongis; litteras transponendo, etc.

In concursu dictionum, si dictio desinit in vocalem et dictio sequens incipiat à vocali, elidunt aut non elidunt pro arbitrio; sed vocalis elisa rejicitur et notatur apostropho, ut dictum est Lib. I. Cap. VIII. Vocalis brevis in fine dictionis, ante dictionem inchoatam à duabus consonantibus, aut manet brevis, aut censetur longa positione, pro arbitrio; imò longa censeri potest positione, si vox sequens incipiat à liquidà, licet sola. Virg. Terrasque tractusque maris, etc. Liminaque, laurusque Dei, etc. in medio autem vocis, muta et liquida, vel liquida sola, potest facere positionem.

Vocalis longa aut diphthongus in fine dictionis, ante dictionem incipientem à vocali, aut manet longa, aut brevis fit

positione. Horat. Insulæ Ionio, etc. Ultima vocis syllaba constans ex vocali brevi et consonante, potest manere longa, etiam ante vocem inchoatam à vocali, maximè in cæsuris: è contrario constans vocali longâ et consonante potest esse brevis: imò constans vocali brevi et liquidà, ut ov, potest esse brevis ante vocem inchoatam à mutà.

Vocales longæ possunt corripi ante σ. Ipsum σ aliquandò eliditur in medio vel fine dictionis; undè cum alià consonante tunc non facit positionem, sed nec rejicitur apostropho. Hæc et nonnulla alia in III. Parte, usu et lectione Poëtarum faciliùs discentur quàm præceptis.

Versus iidem sunt atque apud Latinos, qui suos à Græcis acceperunt. Hexametri desinentes vocibus quatuor aut quinque syllabarum; Pentametri, vocibus trium aut quatuor; Spondaïci in Hexametris, pes secundus aut tertius sine cæsuris: nihil horum elegantiæ versus officere censetur. Undè rectè Horatius:

Graiis ingenium, Graiis dedit ore rotundo Musa loqui.

Sunt prætereà versus, quos vocant Acephalos, sine capite, incipientes à brevi pro longâ; alii truncati, habentes penultimam brevem, pro longâ; alii denique abundantes et justâ mensurâ longiores. Hæc tamen rariora sunt.

CAPUT VII.

De quantitate in Prosá.

Generales quantitatis regulæ eædem sunt apud Græcos, quæ apud Latinos : et quantitas græca plerumquè deprehendi potest ex quantitate latinâ. Composita servant ut plurimùm quantitatem simplicium , et derivata primitivorum. Positione vocalis fit longa ante duas consonantes aut litteram duplicem; sed positionem non faciunt muta et liquida, neque $\mu\nu$, $\kappa\tau$, $\pi\tau$. Omnes diphthongi tam propriæ , quàm impropriæ , et vocales η , ω , sunt longæ ; vocales , ε , o, breves , ut diximus Lib. I. Cap. IV. nisi obstet positio.

Tres supersunt vocales naturâ suâ ancipites α , ι , υ , de quibus positis in penultimâ, agendum nobis est. Igitur hæ ancipites pronunciandæ sunt ubique breves, exceptis iis, quæ de singulis hic annotabimus. Ordo alphabeticus quærendus in litteris, quæ sequuntur ancipitem, quam explicamus.

A longum in penultimå.

A Doricum pro η. Κράας , λάας. ἀαγής , δυσπραγής , σφραγίς, άγις, ταγός, genit. τάγος, δαγύς. σπάδιξ, όπαδός. ἀήρ, δαήρ, παμφαής, πραής. λάϊγξ, ἄιξ, ἀθεραίς, άγαίς, θαίς, λαίς, ναίς, πτολεμαίς. απα, Præt. à futuro longo άσω, de quo infrà. ἄκις, ακος, genit. in θώρακος, οίαχος ; άχων , invitus. χνάχον. ἀμάλη , δμφάλη , δαλός , Σαρδανάπαλος, ζύμφαλος, τρικέφαλος, πεντηκοντακέφαλος, χαλός. αμα in verbalibus, ut θυμίαμα, etc. δάμος, φρασίδαμος. ανις fem. gentil. ab ανος. ανος, dissyllaba; Gentilia; et omnia quæ habent plusquam tres syllabas, excepto ἀκεανός. ανος gen. à nominat. αν , excipe neut. μέλαν , τάλαν. ἔρανος, ίᾶνος, τρίπρανος. αο gen. Æol. αος propria et appellativa, ut λαός, ναός, παός, πράος, φάος. Σέραπις, Πρίαπος, ιάπυξ , κατάρα , τιάρα , θυμαρής , καρίς. αρος dissyllaba , μυσαρός, πάραρος. ασα Part. fem. aor. 1. ασα aor. 1. à fut. longo άσω. ασι, dat. pl. quando in dat. sing. α longum est positione Lib. II. Cap. IV. ασι, in verbis tertia plur. πράσις, φάσις. άσω fut. à verbis in ράω, aut άω purum. ἰάσων. κρατήρ , φράτηρ. εὐφράτης. ατης , nomina lapidum et gentilia, exceptis γαλάτης, δαλμάτης, σαρμάτης, σαυρομάτης. ατις, femin. gentil. ab ατης longo. ἄατος , ἄκρατος , ἀνίατος , άπλατος, ἀπάρατος, θεατός, όρατός, ἀόρατος, δυσπέρατος, καίρατος, ἰατρός, φράτωρ. τραχύς, ἰάχω et derivata. αω in verbis cùm præcedit ε vel ρ. άω ; κάω et κλάω, pro καίω et κλαίω, πεινάω. αων gen. pl. Æol. et nom. propr. ut Ποσειδάων, et quæ habent gen. in ονος. γαων.

I longum in penultimå.

Δῖα, αἐχία, καλιά, ὀρμιά. ἀκριθής, ἐρυσίθη, θλίθω, ἴθις, σίθη, σιγῆ, πνῖγος, ῥῖγος; τέττιγος, μάσιγος, gen., πίδαξ,

κνίδη, χλιδή. ῖδος, gen. ab ἀψίς, βαλδίς, κηλίς, κληίς, κνημίς, κρηπίς, νησίς, βατραχίς, πλοκαμίς, βαφανίς. είλιδόν, χελιδών. πίειο, πίηρ. κριθή. ιθος gen. ab όρνις, μέρμις. έριθος , ἰθύς , βρίθω. ικα præt. à fut. longo ίσω , et πέφρικα. φρίκη, νίκη, φοινίκη. ικος gen. ab. αιξ, σπάδιξ, φοῖνιξ, φρίξ, πέρδιξ, σμώδιζ. κίκυς. σμίλαξ, σμίλη, σμίλος, κονίλη. Numeralia in χιλοι. πέδιλον, άργιλος, νεογιλός, όμιλος, πίλος, σπίλος, ψιλός, χιλός, ίλύς. Verbalia in ιμα. αλίμαξ, βρίμη, τιμή. Composita in ιμος. λιμός, μίμος, σιμός, φιμός, βριμώ. ινα nomina propria. ἐρινάς, θρίναξ, τρίναξ. σινεύς, ρίνη, δίνη, κλίνη. ινη trisyllaba quorum prima longa est, ut άξίνη, et quæ habent plusquam tres syllabas, excepto είλαπίνη. χύμινον , χυχλάμινον , σέλινον , σμίνον. ινος , adjectiva; excipe nomina temporis et materiæ. ινος , gen. à ποιρίν, εὐώδιν et ab iis quorum nominativus est in ιν et in ις. ῥινός, gen. et nom. γύρινος, κάμινος, χαλινός. ινω, ινομαι, in verbis, μνίον, θρίον, ίός, κριός, δῖος. γριπεύς, ἡιπεύς, ἡιπή, παρθενοπίπης, εύριπος, ἴπος, κνιπός, σιπούς, ἐνίπω, σκίπων. Ιρις , Όσιρις , ίρος. ισα , aor. 1. à futuro longo ισω. βριθής , 'Αγχίσης , μῖσος , ἀμνισός , ἀμφισός. ισω , fut. à verbis in ιω. τιτάν. Nomina in ιτη , ιτης , ιτις ; exceptis verbalibus deductis à præterito in quo brevis sit penultima, ut πριτής. λίτον, απόνιτον, λιτός, αδήριτος, σίτος, ατιτος, παλίντιτος, ἴφιτος, αλιτύς, φίτυς, τρίτων. ἴυγζ. θεοδιφής, ΐφι , γρῖφος , σέριφος Insula , ςῖφος , τῖφυς , σίφων. τάριχος , ίγωρ. ἀνιῶ, κονίω, φθίω, πρίω, χρίω, κίων, πίων. ιων, compar. masc. sæpiùs producitur.

Y longum in penultimâ.

Κύαρ, συάς, θυάς. ὑδός. ἰῦγή, ὁλολυγή, πυγή, ἀμαρυγή, γύγης. κόκκυγος, gen., ὀλολυγών, λαιςρύγων, τρυγών. ἄδυδος, κύδος, βοτρυδόν. ζύθος, μῦθος, ψίμμυθος. κώμυθος, ἀγλῦθος, gen., πύθω, πυθώ. υκα præt. ab υω, præs. vel à fut. υσω. συκή, φυκίς, φῦκος. υκος gen. à βόμδυξ, κήϋξ, κήρυξ. βρύκω, κένδυλα, ὖλαξ, μυλεύς, τύλη, ὅλη, φυλή, ἀτρακτυλίς, ἄσυλον, φῦλον, σῦλος, χυλός. Verbalia in υμα. κῦμα, ὑμεῖς, κύμη.

Verba in vat, ut diximus Cap. IX. Lib. III. Dissyllaba in υμος, ut θυμός. έγκύμων, άμύμων, ςρυμών. άμύνα, δίκτυνα, γρυνεύς, φορχύνη, μύνη, τυνή, ὖνις, λάγυνος, μαρανδυνός, χίνδυνος, βιθυνός, θύνος, βόθυνος, άνεύθυνος, όρχυνος, ξυνός, φρῦνος, πάγυνος. υνος gen. à φόρχυν, μόσσυν, γόρτυν. Verba polysyllaba in υνω; et δύνω. γῦπες, λύπη, ζύπη, μάρσυπος, γρῦπος. γρυπός gen. τανύπους. ἄγκυρα, κέρκυρα, ολύρα, πίτυρα, λάφυρα, γέφυρα, σφύρα, γυρή, κινύρη, σύριγξ, πλημμυρίς, λέπυρον, Γυρός, χύρος, σχύρος, πυρός, πάπυρος, νίσυρος, τυρός. Nomina in υρος, quorum antepenultima longa est naturâ aut positione, ut ἰσγυρός. Verba in υρω, υς ubique ferè longum est aut anceps: excipe verbalia in υσις, ut φύσις. ἀυτή, ρυτή. Verbalia in υτης, υτηρ, υτις. σκύτος, κωκυτός, βουλυτός, ρυτός, βηρυτός, άδάκρυτος, άτρυτος, γωρυτός, λύτως, μηνύτως. υφα præt. à τύπτω, κρύπτω, κύπτω. κυφός, κέλυφος, τῦφος, ζῦφος, τύφω, ζύφω, κύφων. ψυγή, σαμψῦχος. Composita ab ὀρύσσω in υχος. Verba in υχω, et derivata. Verba in υω, cùm præcedunt duæ consonantes, aut duplex, aut vocalis longa: aliter est indifferens.

CAPUT VIII.

Regulæ Accentuum.

Quantitate ultimæ syllabæ reguntur accentus Græci. Quantitas autem hîc intelligitur ea , quæ naturâ est , non quæ fit accidentaliter et positione. Undè valent hìc , quæ superiore Capite diximus de naturâ vocalium et diphthongorum , exceptis $\alpha \iota$ et $\alpha \iota$, quæ , cùm finales sunt , extra Optativum , censentur breves. Tres ancipites , $\alpha \iota$, ι , υ , breves quoque censendæ sunt in fine vocis , præter ea quæ hìc excipimus. Longum igitur est in fine vocis , α Doricum pro $\eta : \alpha$ femininorum adjectivorum desinentium in $\alpha \iota \alpha \iota$, $\iota \alpha \iota$, $\rho \alpha \iota$, et $\iota \iota \alpha \iota$ ab $\iota \iota \iota \alpha \iota$ vocativi singularis ab $\alpha \iota$ primæ , et dualis primæ et secundæ simplicium : $\alpha \iota$ accusativi singularis primæ simplicium , et in nominativis masculinis : $\alpha \iota$ omnium casuum primæ

et secundæ simplicium, et nominativi participiorum: ι addititium, et in nominibus litterarum: ι in nominibus, quorum terminatio est in $\iota \varsigma$ vel $\iota \upsilon$; υ , $\upsilon \varsigma$, $\upsilon \upsilon$, in nonnullis nominibus et participiis. Anceps ante ψ , ξ , censetur naturâ brevis.

Vox quælibet, accentu aliquo notatur, exceptis paucis monosyllabis; et uno tantum notatur, nisi accedat ratio encliticorum, de quibus infrà. Sed in omni syllabâ, quæ nullo notatur accentu, gravis subintelligitur.

I. Locus accentûs acuti est una è tribus ultimis syllabis, seu longa, seu brevis. Ut sit in antepenultimâ, debent sequi, vel duæ breves, vel longa et brevis; rarò sequuntur brevis et longa, præterquàm in nominibus Atticè vel Ionicè declinatis, nunquàm verò duæ longæ. Quandò acutus est in penultimâ, ultima potest esse longa vel brevis.

II. Locus circumflexi est una è duabus ultimis, eaque semper naturà longa. Ut sit in penultimà, debet ultima esse brevis. Composita ex ὅς et τίς, habent circumflexum in antepenultimà.

III. Locus accentûs gravis est ultima syllaba, sive longa, sive brevis, idque in contextu orationis. Extra orationem, voces illas, quæ habent in ultimâ accentum non circumflexum, alii notant gravi, alii acuto, sed qui acutus in orationis contextu, mutetur in gravem: res eòdem recidit.

Hinc patet non posse ex accentu cognosci quantitatem penultimæ syllabæ, nisi cùm illa circumflectitur.

Denominatio generalis vocum, quoàd accentum, desumitur ab ultimâ syllabâ. Quæ in ultimâ non habent accentum, vocantur Barytonæ, quia ibi gravis subintelligitur. Quæ in ultimâ habent circumflexum, vocantur Circumflexa. Quæ in ultimâ habent accentum non circumflexum, vocantur Oxytonæ, id est, Acutæ. 0, 74.

IV. Thematis accentus manet, inter declinandum et conjugandum, primò in eadem syllabâ, secundò idem, quantùm licet per tres superiores regulas, et exceptis quæ sequuntur. Hìc observandum ultimam syllabam nominativi in nominibus imparisyllabicis, censeri eamdem ac penultimam casuum qui crescunt: ut, or in amor, amoris.

V. Nomina Oxytona parisyllabica sumunt circumflexum in omnibus genitivis et dativis. Nomina primæ et secundæ simplicium sumunt circumflexum in genitivo plurali : exceptis femininis adjectivis, quorum masculinum in oç, est tertiæ. Monosyllaba imparisyllabica sumunt, in genitivis et dativis, accentum in ultimå; circumflexum, si illa sit longa; alium, si sit brevis : exceptis participiis, et paucis aliis, quæ ex genitivo in Dictionariis dignosci possunt : in aliis verò casibus habent accentum in penultimà; circumflexum, si liceat, ex secundà regulà; secùs, acutum.

VI. Contractio, si fiat ex primà syllabà notatà acuto, notatur circumflexo: secùs, manet accentus utì erat ante contractionem.

VII. In elisione, si vox elisa habeat accentum in ultimâ et sit indeclinabilis, perdit accentum cum syllabâ; si sit declinabilis, retrahit accentum in præcedentem syllabam, et semper notatur acutus.

VIII. Præpositiones cùm regimini suo postponuntur, retrahunt accentum ab ultimâ in penultimam: exceptis διά et ἀνά.

IX. Nomina composita plerumquè retrahunt accentum in antepenultimam. Nomina in oc deducta ex perfecto medio, et composita ex nomine, si sumantur in sensu activo, habent accentum in penultimà; si in sensu passivo, habent in antepenultimà.

X. In verbis ab ultimâ retrahitur accentus, quantum licet per tres priores regulas: exceptis quibusdam terminationibus, quæ illum revocant. Infinitivi tempora omnia in αι, præter aoristum 1. med. revocant accentum in penultimam; circumflexum, si illa sit naturâ longa; secus, acutum. Aliæ terminationes, quæ revocant accentum in penultimam aut ultimam, observari possunt in Tabulis Lib. III. Cap. II., etc. Aliqua Imperativa in præsenti, habent gravem in ultimâ.

XI. Verba composita, plerumquè retrahunt accentum simplicis in antepenultimam, maximè si non sit circumflexus. Encliticæ vocantur voculæ quædam , quæ in dictionem præcedentem ità sese inclinant, ut in eam accentum suum non rarò transmittant. Encliticæ autem sunt τi_{ξ} non interrogativum , per omnes casus : Pronomina primitiva monosyllaba , et $\sigma \varphi \omega \dot{\epsilon}$, $\sigma \varphi i \sigma \iota$; excipiuntur in secundâ personà $\sigma \dot{\iota}$ et $\sigma \varphi \dot{\omega}$: Verba $\dot{\epsilon} \iota \psi \iota$ et $\varphi \iota \psi \iota$ in præsenti Indic. exceptà secundà personà singul. Adverbia $\pi \sigma \tau \dot{\epsilon}$, $\pi \sigma \theta \dot{\epsilon}$, $\pi \sigma \theta \dot{\epsilon}$, $\pi \sigma \tau \dot{\iota}$, $\pi \ddot{\eta}$, $\pi \sigma \ddot{\iota}$, $\pi \ddot{\omega}$, non interrogativa : Conjunctiones et expletivæ , $\gamma \dot{\epsilon}$, $\tau \dot{\epsilon}$, $\chi \dot{\epsilon}$,

XII. Transferunt encliticæ accentum suum, qui semper fit acutus, in ultimam syllabam præcedentis dictionis, quando præcedens dictio habet acutum in antepenultimâ, vel circum-

flexum in penultimâ.

XIII. Amittunt encliticæ accentum, monosyllabæ quidem, quando dictio præcedens habet acutum in penultima; omnes verò, quando dictio præcedens habet accentum in ultima: qui, si non sit circumflexus, notatur acutus, non autem gravis.

XIV. Si duæ encliticæ post dictionem sequantur, pro prima valent regulæ jam datæ, secunda verò rejicit accentum suum in primæ encliticæ syllabam ultimam, qui notatur circumflexus, si hæc syllaba sit natura longa; secus, acutus.

XV. Retinent encliticæ suum accentum, dissyllabæ quidem, quando dictio præcedens habet acutum in penultimà: Pronomina, post præpositiones et disjunctiones. ἔτι habet acutum in primà, quando est initium orationis, vel ponitur post οῦκ, ἀλλά, εἰ, ὡς, τοῦτ' pro τοῦτο.

XVI. Ex monosyllabis que accentu carent , in fine periodi oŭz , et in fine versûs $\xi \zeta$, acuuntur.

Hæ sunt generales, et quæ, in re tam obscurâ, clarissimæ possunt tradi regulæ, quarum exempla et praxim in II. et III. Parte observare licebit. De his dictum satis hactenùs, ad Lectoris non tàm utilitatem, quàm curiositatem. Vide Lib. I. Cap. XI.

EXPLICATIO NOTARUM

Quæ reperiuntur in II. Parte.

Numerus qui primus occurrit post explicationem Radicis, designat versum tertiæ Partis, in quo hæc Radix usurpatur.

H. Hinc: post hanc litteram referuntur voces quæ à Radice oriuntur. Si illæ sint compositæ, altera pars componens designatur per primam litteram Radicis in quà invenitur; et numerus post litteram subjectus designat quænam sit illa Radix. V. gr. in R. ἄγιος, reperis vocem hagiographus, deindè γ, γγ. quo moneris vocem esse compositam ex ἄγιος, et alterà voce quam reperies in γ, γγ. scilicet γράφω.

Etymologias quidem adduximus, sed rarò explicuimus, ne opus in immensum cresceret. Sed præterquàm plurimæ satìs per sese intelliguntur; sapientis erit Magistri, aliquas alias pro captu discipulorum explicare, tenerasque adolescentulorum mentes variis præclarisque exornando notitiis, ad subblimiores disciplinas sensìm comparare.

g. quidam, quædam, quoddam, quasi, quia,

INTRODUCTIO

ΑD

LINGUAM GRÆCAM.

PARS SECUNDA

Complectens Radices.

A.

1, A, prima littera; ἀ in compositione sive ἀν ante vocalem: I. Est privativum seu negativum, ut Latinè in: doctus, indoctus, à R. ἄνευ. II. est intensivum seu augmentativum, ut Lat. tentus, intentus, à R. ἄγαν. III. Est otiosum, nihil significans. IV. ά est collectivum, significans multitudinem; à R. ἄμα.

2. 'Αάζω, σω, κα, exhalo, are, exhalor. Nom. sing. masc. præs. part. ἀάζων, 165. σω, id est, ἀάσω. κα, id est, ἤακα. Sic notantur in Dictionariis futurum et præteritum perfectum. η augmentum temporale, Lib. III. Cap. 6.

Est conjug. 4. Baryt. Lib. III. Cap. 3.

3. 'Αθάλε, utinam, plût à Dieu! heu, hélas! 203.

Α΄ κας , κος , ὁ , abacus , buffet ; tabula , table. Gen. pl. ἀβάχων , 497. κος , id est , genit. ἄβαχος. ὁ , id est , masculini generis , Lib. II. Cap. 8. decl. 5. simpl. Cap. 2. et 4.

5. Åβρα, ας, ή, ancilla, abra, servante, 497. ας, id est, genit. ἄβρας. ή, id est, feminini generis, decl. 2. simpl.

Lib. II. Cap. 2. et 3.

6 'Αβρός, ά, όν, delicatus, délicat; mollis, mou. Nompl. masc. άβροί, 346. ά, όν, id est, fem. άβρά, neutr. άβρόν, Lib. II. Cap. 6. Femininum est 2., masculinum et neutrum 3. declin. simpl. Lib. II. Cap. 2.; sæpè tamen in Dictionariis femininum et neutrum omittuntur, quia ex masculino facilè formantur.

7 'Αβρότη , ης , ή , nox , nuit. Dat. sing. ἀβρότη , 188.

Decl. 2. simpl.

8 ἄθρυνα, ων, τά, mora, espèce de mûres, fructus. Acc. pl. ἄβρυνα, ante vocal. seq. ἄβρυν', 375. ων, i. e. genit. ἀβρύνων. τά, i. e. neutrius gener. pluralis numeri, Lib. II. Cap. 8. decl. 3. simpl.

9 'Αγαθός, θή, θόν, bonus, a, um, bon; fortis, courageux. Nom. sing. fem. ἀγαθή, 134. Hinc nom. pr.

Agatha, etc.

'Αγάλλω, αλῶ, αλκα, orno, are, orner. Nom. sing. masc. præs. part. pass. ἀγαλλόμενος, 4ο6. αλῶ, αλκα, i. e. ἀγαλῶ, ἤγαλκα, conj. 5. Baryt. Lib. III. Cap. 3. ἀγάλλομαι, ornor, glorior, exulto. H. Gallicè galon, galant, etc.

11 Aγαν, valdè, beaucoup; nimis, trop, 189.

12 'Αγανακτέω, ήσω, ηκα, indignor, ari, s'indigner; doleo, ēre, souffrir. Acc. sing. masc. præs. part. ἀγανακτέοντα, circumfl. ἀγανακτοῦντα, 199. Conj. 6. Baryt. et 1.

Circumfl. Lib. III. Cap. 3. et 8.

13 'Αγαπάω, ήσω, ηπα, amo, are, aimer; diligo, ĕre, chérir; acquiesco, ĕre, acquiescer. Nom. sing. masc. præs. part. ἀγαπάων, Circumfl. ἀγαπῶν, 384. Conj. 6. Baryt. et 2. Circumfl. Η. agapæ, ἀγάπαι, ῶν, άι. Agapetus, dilectus, ἀγαπητός, οῦ, ὁ.

14. 'Αγάω, admiror, ari, admiror. Nom. sing. masc. præs. part. verbi med. ἀγάζομαι, ἀγαζόμενος, 508. Usitatius est medium ἀγάομαι, vel ἄγαμαι, vel ἀγάζομαι.

15 Αγγαροι, ων, δι, tabellarii, courriers. Nom. pl. ἄγγαροι, ante vocal. seq. ἄγγαρ', 467. Plur. masc. vox Persica. H. in Evang. angariaverunt, bajulare coëgerunt.

- 16 'Αγγέλλω, ἀγγελῶ, ἤγγελαα, nuntio, are, annoncer.

 Tertia pers. sing. aor. 1. indic. ἤγγειλε, cum ν paragogico ἤγγειλεν, 28. Aor. 1. ἤγγειλα, Lib. III. Cap. 5. η augm. Cap. 6. H. angelus, ἄγγελος, ου, δ.
- 17 Αγγος, εος, τό, vas, vasis, vase. Dat. sing. ἄγγει, 113. Gen. ἄγγεος, decl. 5. simpl. et ἄγγους, 1. contractorum.
- 18 'Αγείρω, αγερῶ, ἤγεραα, congrego, are, rassembler.
 Tertia pers. pl. imperf. ἤγειρον, Ionicè sine augmento, ἄγειρον, 446. De penultimâ, Lib. III. Cap. 5. De augmento, Cap. 6.
 - 19 'Αγέλη, ης, ή, grex, armentum, troupeau. Acc. sing. ἀγέλην, 197.
 - 20 'Αγερώχος, ου, ὁ καὶ ἡ, superbus, orgueilleux; insolens, insolent, 108. masc. et fem. communis.
 - 21 Αγιος, α, ον, sanctus, a, um, saint. Acc. sing. neut. άγιον, 29. H. hagios, hagiographus, άγιογράφος, ου, δ. γ, 77.
 - 22 'Αγκαί, ων, άι, ulnæ, les bras. Pl. fem. usitatum in acc. άγκάς, 82. Η. άγκάλαι, idem.
 - 23 Αγκισρον, ου, τό, hamus, hameçon; uncus, crochet.

 Dat. sing. ἀγκίσρω, 252. neut. decl. 3. simpl.
 - 24 Αγκος, εος, τό, vallis, vallée. Nom. pl. ἄγκεα, 295.
 - 25 'Αγκύλη, ης, ή, amentum, dard attaché à une courroie; lorum, courroie. Acc. sing. ἀγκύλην, 523. Jaculi genus loro instructum. H. ancilia, ἀγκύλια, ων, τά, scuta.
 - 26 'Αγκύλος, η, ον, aduncus, crochu; curvus, courbé.
 Dat. sing. neut. ἀγκύλφ, 252. H. Lat. angulus.
 - 27 Αγκυρα, ας, ή, ancora, ancre; uncus, crochet; Ancyra, Ancyre. Gen. sing. ἀγκύρας, 226.
 - 28 'Αγκών, ῶνος, ὁ, cubitus, coude; sinus, golfe; flexus, courbure. Gen. sing. ἀγκῶνος, 91. H. Ancona, urbs Ital.
 - 29 'Αγλαός, αά, αόν, splendidus, a, um, brillant, 294. H. nom. pr. Aglaë, Aglaïa.

30 'Αγλέη, ης, ή, subalba cicatrix in oculis, cicatrice blans châtre dans les yeux; albugo, taie dans l'æil, 81.

31 Αγλιθες, ων, άι, alliorum capita, têtes d'ail. Gen. pl.

άγλίθων , 72.

32 'Αγνός, ή, όν, castus, chaste. Acc. sing. masc. άγνόν,

351. H. nom. pr. Agnes.

33 'Αγορά, ᾶς, ἡ, forum, marché; concio, harangue. Datsing. ἀγορᾶ, Ion. ἀγορῆ, 36 τ. Η. ἀγορεύω, dico; concionor; allegoria, ἀλληγορία, ας, ἡ. α, 170.

34 Αγος, εος, τό, piaculum, expiation; veneratio, vénération; res sacra, chose sacrée; scelus, crime. Acc.

sing. ἄγος, 24.

35 'Aγοςός, οῦ, ὁ, palma manûs, vola, paume, creux de

la main. Dat. sing. ἀγοςῷ, 300.

36 Αγρά, ας, ή, captura, capture; præda, proie; venatio, chasse. Acc. sing. ἄγραν, 236. H. podagra, ποδάγρα, ας, ή. π, 166.

37 'Αγρός, οῦ, ὁ, ager, champ; rus, campagne; prædium, fonds de terre. Acc. sing. ἀγρόν, cum particulà loci

άγρόνδε, 399.

38 Αγυιά, ᾶς, ἡ, vicus, rue; vicinia, voisinage. Acc. pl.

άγυιάς , 465.

39 Αγυρις, εως, ή, cœtus, assemblée. Acc. sing. ἄγυριν,
 419. πανήγυρις, εως, ή, cœtus universalis, publicus.
 H. panegyricus, πανηγυρικός, π, 3ο.

40 Αγχι, propè, proche, gen. 163. ἄγχιςα, proximè.

41 Αγχω, ξω, χα, strangulo, are, étrangler; ango, ère, suffoquer; stringo, ère, serrer fortement. Præs. inf.

act. άγχειν , 123.

42 Åγω, ἄξω, ἦχα, ago, ĕre, agir; duco, ĕre, conduire; adduco, ĕre, amener; frango, ĕre, briser. Acc. sing. neut. aor. 1. part. pass. ἀχθέν, 167. Tertia pers. sing. aor. 2. indic. act. ἦγε, Att. ἤγαγε, 305. Tertia pers. sing. aor. 2. indic. pass. ἤγη, per resolutionem Att. ἐάγη, 578. H. synagoga, συναγωγή, ῆς, ἡ. σ, 204.

paragoge, παραγωγή, ῆς, ἡ. paragogicus, παραγωγικός. π, 20. Et Lat. apage. α, 267. Perf. ἦχα, Att. ἄγηχα, ἀγήοχα. Aor. 2. ἦγον, Att. ἤγαγον; imperat. sublato augm. ἀγάγε: et sic in aliis modis, Lib. VI. Cap. 2. Aor. 2. per resolutionem Att. ἔαγον; pass. ἤγην, ἐάγην; fut. 1. pass. ἀχθήσομαι; aor. 1. ἤχθην; part. ἀχθείς. Lib. III. Cap. 3. et 4.

43 'Αγών, ῶνος, ὁ, certamen, combat, 353. Η. agonia, ἀγωνία, ας, ἡ. agonizo, ἀγωνίζομαι, certo, dimico.

antagonista, ἀνταγωνισής, οῦ, ὁ. α, 242.

44 'Αδελφός, οῦ, ὁ, frater, frère. ἀδελφή, ῆς, ἡ, soror, sœur. Nom. pl. masc. ἀδελφοί, 184. Nom. sing. fem. ἀδελφή, 500. H. Adelphi, fratres, tit. Comœdiæ Ter.

45 'Αδέω, ήσω, ημα, placeo, ēre, plaire; gratificor, ari, obliger. Tertia pers. sing. imperf. ήδεε, propt. seq.

voc. ηδε', 24.

46 'Αδημονέω, ήσω, ηπα, mæstus sum, esse, s'affliger; gravissimè angor, gi, être violemment tourmenté.

Tertia pers. sing. præs. ind. ἀδημονέει, 132.

47 Åδην et άδδην, valdė, fort; abundė, abondamment,

178.

48 Αδήν, ένος, δ, glandula, glande. Acc. pl. άδένας, 80.

49 Αδινός, ή, όν, confertus, serré; frequens, nombreux.

Dat. sing. masc. ἀδινῷ, 372.

50 Αδρός, ρά, ρόν, densus, épais; multus, en grand

nombre. Acc. sing. masc. άδρόν, 425.

51 Åδω, ἄσω, satio, are, rassasier; expleo, ēre, remplir.

Aor. 1. infin. ἄσαι, et geminato σ. Poëticè ἄσσαι,

212. H. Gall. assez.

- 52 Åεθλος et ἄθλος, ου, ὁ, certamen, combat; labor, travail. Gen. sing. ἀέθλου, 476. H. athleta, ἀθλητής, οῦ, ὁ.
- 53 Ací, Poët. aleí, semper, toujours, 602.
- 54 Åείδω, ἀείσω, cano, ĕre, canto, are, chanter. Tertia pers. sing. perf. ind. ἦκε, cum ν parag. ἦκεν, 504.

Tertia pers. sing. præs. ind. ἀείδει, 507. Per crasim, άδω, ἄσω, ἦκα; perf. pass. ἦσμαι: med. ἤοιδα. Η. ode, ώδή, ης, ή. parodia, παρωδία. π, 20. citharædus, κιθαρφδός. οῦ. κ, 137. prosodia, προσφδία, ας, ή. π, 189.

55 Αείρω, ἀερῶ, ἤερκα, erigo, ĕre, élever. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. pass. ἠέρθη. Ion. sine aug. ἀέρθη, 593.

56 Αελλα, ης, ή, procella, tempéte; turbo, tour-

billon, 435.

57 Αέξω et αύξω, αύξησω, ηύξηκα, augeo, ēre, augmenter. Tertia pers. sing. imperf. pass. ηύξετο. ηυ augm. 220. Sumunt tempora ab inusitato αὐξέω, Lib. III. Cap. 10. Pass. aor. 1. indic. ηὐξήθην; subj. αὐξηθῶ. Η. Lat. augeo; auxesis, αύξησις, εως, ή.

58 'Αετός, οῦ, ὁ, aquila, aigle, 597.

59 Åζω, arefacio, ĕre, faire sécher; sicco, are, sécher. Tertia pers. sing. præs. indic. άζει, 295. Cùm verbo non adjiciuntur fut. et perf. ea tempora parùm usitata censenda sunt; præteritum verò, licet usitatum, aliquando omittitur, quia ex futuro facilè formatur.

60 Αζω et άζομαι, veneror, ari, respecter; colo, ĕre, honorer. Tertia pers. sing. imperf. medii ήζετο, ante

voc. ήζετ', ante voc. aspiratam ήζεθ', 356.

61 Αηδών, όνος, ή, luscinia, rossignol, aëdon, quasi ἀεὶ άδων, toujours chantant, 8.

62 Αήρ, έρος, ὁ, aër, air; ἡ, caligo, brouillard. Gen. sing. ἀέρος, 407.

63 Αήσυλος, η, ον, iniquus, injuste; molestus, fâcheux. Nom. sing. neut. ἀήσυλον, 23.

64 Απτος, η, ον, inexplebilis, insatiable; vehemens, violent, 157.

65 Αθειρής, έος, ὁ καὶ ἡ, accuratus, exact, soigné; contemptus, méprisé, 292.

66 Αθέλγω, ξω, χα, mulgeo, ēre, traire, caresser; sugo, ĕre, sucer. Tertia pers. sing. imperf. act. ήθελγε, sine augm. άθελγε, cum v parag. άθελγεν, 151.

- 67 'Αθήρ, έρος, ὁ, arista, barbe d'épi; mucro, pointe.

 Acc. sing. ἀθέρα, 490.
- 68 'Αθρέω, ήσω, ηκα, video, ēre, voir; dispicio, ĕre, observer, découvrir. Nom. plur. præs. partic. masc. ἀθρέοντες, 198.
- 69 'Αθρόος, όα, όον, densus, dense, épais; repentinus, soudain. Nom. sing. fem. άθρόα, 283.
- 70 'Αθύρω, ρῶ, ραα, ludo, ĕre, jouer; lusito, are, aimer à jouer. Tertia pers. plur. imperf. act. ἤθυρον, 477.
- 71 Ai, si, si, Doricum, pro ei, 607.
- 72 Αἰάζω, ξω et σω, lamentor, ari, se lamenter. Nom. sing. masc. præs. part. αἰάζων, 183. Hujus et sequentis radix potest esse αἶ, heu!
- 73 Aἰανός, ή, όν, luctuosus, déplorable; acerbus, fácheux, amer. Dat. sing. masc. αἰανῷ, 183.
- 74 Aibor, heu! hélas! bat, interj. 186. vox dolentis, et rejicientis.
- 75 Αἰγανέα , ας , ή , jaculum , *javelot*. Acc. sing. αἰγανέαν , 521.
- 76 Αἴγειρος, ου, ή, populus nigra, peuplier noir, arbor, 37.
- 77 Αἰγιαλός, οῦ, ὁ, littus, rivage; ripa, rive. Dat. sing. αἰγιαλῷ, 222.
- 78 Αἴγλη, ης, ή, fulgor, lumière: splendor, splendeur, 422. H. Ægle nom. propr. Naïadis.
- 79 Αίγυπιός , οῦ , ὁ , vultur , *vautour*. Dat. sing. αίγυ- πιῷ , 383.
- 80 Αἰγωλιός, οῦ, ὁ, ulula, chat-huant, avis nocturna. Nom. plur. αἰγωλιοί, 41.
- 81 'Atons et ຊ້ວິກຣຸ, ວນ ; et αις, ເວີວຣຸ, ວົ, orcus, Pluton; inferi, infernum, enfer. Dat. sing. αιδι, ante vocal. αເວົ້າ, 203.
- 82 Aἰδως, όος, ή, pudor, pudeur, honte. Dat. sing. αἰδοϊ, per contract. αἰδοῖ, 529. Gen. αἰδοος, 5. simpl. et αἰδοῦς, 5. contract.

- 83 'Αϊζηός, οῦ, ὁ, juvenis robustus, jeune homme robuste. Gen. pl. ἀιζηῶν, 583.
- 84 Αἰθήρ, έρος, ὁ, æther, aër, air. Acc. sing. αἰθέρα, ante vocalem αἰθέρ', 568.
- Si Alθρα, ας, ή, serenitas, sérénité; sudum, beau temps, 421.

86 Αίθυια, ας, ή, mergus, plongeon, avis, 254.

- 87 Αἴθω, σω, κα, uro, ĕre, brûler; ardeo, ēre, être embrasé. Gen, sing. masc. aor. 1. part. medii αἰσαμένου, Ιοπικὰ αἰσαμένουο, 261. Η. Æthiops, αἰθίοψ, οπος; Æsopus, αἴσωπος, ου, ὁ. ο, 83.
- 88 Αἰκάλλω, αλῶ, λκα, blandior, iri, caresser, cajoler; adulor, ari, flatter. Nom. sing. masc. part. præs. αἰκάλλων, 148.
- 89 Αἰκία, ας, ή, plaga, plaie; verberatio, étrivières. Dat. sing. αἰκία, 210.
- 90 Αἶκλος, η, ον, vespertinus, du soir. Acc. sing. neut. αἶκλον, 142.
- 91 Αἶμα, ατος, τό, sanguis, sang. Dat. sing. αἴματι, 537. Η. hæmorrhois, αἰμοβροίς, τόδος, ή. ρ, 24.
- 92 Αίμύλος, η, ον, blandus, caressant; deceptor, trompeur. Gen. sing. masc. αίμύλου, 145. H. æmulus, æmulor.
- 93 Αἴνος, ου, δ, laus, louange, éloge; apologus, apologue, fable, 263. H. ænigma, αἴνιγμα, ατος, τό.
- 94 Aἰνός, ή, όν, horrendus, horrible; gravis, grave. Acc. sing. fem. αἰνήν, 409.
- 95 Aἴνυμαι, capio, ĕre, saisir; aufero, ferre, enlever.

 Tertia pers. sing. ind. medii αἴνυται, 173. medium in μι, 4. conjug.
- 96 Αἴξ, αἰγός, ή, capra, chèvre. Acc. pl. αἶγας, 112.
- 97 Αἰόλος, η, ον, varius, diversifié; velox, prompt; Æolus, Eole. Gen. sing. neut. αἰόλου, 5ο8. Nom. sing. αἰόλος, 598.
- 98 Alováω, ήσω, ηκα, aspergo, ere, arroser; perfundo,

ĕre, verser. Nom. sing. masc. præs. part. αίονάων , 7ι.

99 Αἰπύς, εῖα, ύ ; έος, altus, a, um, haut. Acc. sing. neut. αἰπό, 561. masc. et neut. 5. declin. Genit. έος, fem. 2. gen. είας. Vide Lib. II. Cap. 6. 4. et 3.

100 Αίρα, ας, ή, malleus, marteau; lolium, ivroie. Gen.

pl. αἰρῶν , 49.

- 101 Αίρέω, ήσω, ηκα, capio, ere, prendre; eligo, ere, choisir. Tertia pers. sing. præs. indic. aipési, circumfl. αίρει, 238. Tertia pers. sing. aor. 2. indic. είλε, 258. H. Lat. hæres; hæresis, αἴρεσις, εως, ή: aphæresis, α , 267. diæresis, δ , 67. synæresis, σ , 204., etc. Pass. perf. Honuai; fut. 1. correptà penultimà, Lib. III. Cap. 5. αίρεθήσομαι. Prætereà mutuatur ab inus. έλω, cum augm. ει, aor. 2. εἶλον, fut. 2. έλῶ, med. aor. 2. είλόμην.
- 102 Αίρω, άρῶ, ἦρκα, tollo, ĕre, lever; attollo, ĕre, élever; proficiscor, ci, partir. Tertia pers. sing. præs. indic. αίρει, 401. Nom. sing. masc. præs. part. αίρων, 611. scil. attollo pedem, ancoram. Penult. Lib. III. Cap. 5. Aor, 1. indic. ἦρα; imperat. ἆρον, ατω; subj. ἄρω, ης, η; infin. ἄραι; partic. ἄρας, αντος. Pass. f. r. άρθήσομαι; aor. r. imper. άρθητι. Η. Lat. ærumnæ.

103 Alox, ης, ή. Parca, Parque; fatum, destin; sors, sort; nom. plur. αἴσαι, 601. αἴσιος, fortunatus. Η.

Gall. aise.

104 Αἰσάλων, ωνος, δ, æsalo, émérillon, accipitris

genus, 42.

105 Αἰσθάνομαι, med. et pass. sentio, ire, sentir; intelligo, ĕre, comprendre. Tertia pers. plur. aor. 2. indic. medii ήσθοντο, 221. mutuatur tempora ab inusit. αἰσθέομαι; fut. 1. med. αἰσθήσομαι; aor. 2. ἠσθόμην. Lib. III. Cap. 8. præt. pass. ἤσθημαι.

106 Αἰσιμόω, ώσω, ωπα, impendo, ĕre, employer; insumo, ĕre, dépenser. Præs. infin. αἰσιμόειν, 23.

- 107 'Αΐσσω, ξω, χα, irruo, ĕre, s'élancer; prosilio, ire, se jeter en avant. Nom. sing. masc. aor. 1. part. act. ἀΐζας, 117.
- 108 Αἴσυλος, η, ον, iniquus, *injuste*; nefarius, *criminel*. Acc. plur. neut. αἴσυλα, ante voc. αἴσυλ', 518.
- 109 Αἰσυμνήτης, ου, ὁ, certaminum præses, président des jeux. Nom. sing. 476.
- 110 Αἴσχος, εος, τό, turpitudo, honte; dedecus, deshonneur. Acc. sing. αἴσχος, 352.
- 111 Αἰτέω, ήσω, ηκα, peto, ĕre, demander; posco, ĕre, exiger. Tertia pers. sing. imperf. ἤτεε, 152.
- 112 'Aΐτης, ου, ὁ, amatus, aimé, qui amatur, celui qui est aimé. Gen. sing. ἀΐτου, 349.
- 113 Αἰτία, ας, ή, causa, cause. Nom. sing. 76.
- 114 Αἰχμή, ής, ή, cuspis, mucro, pointe. Nom. sing. 523.
- 115 Αΐψα, statim, aussitôt; celeriter, promptement, 33.
- 116 'Aΐω, audio, ire, entendre, ouïr. Nom. pl. masc. part. præs. ἀΐοντες, 109.
- 117 Aἰών, ῶνος, ὁ, ævum, vie; sæculum, siècle; mundus, monde. Acc. sing. αἰῶνα, ante voc. αἰῶν', 352. Lat. inseruit v. H. æones.
- 118 Αἰωρέω, ήσω, ηκα, elevo, are; sursum tollo, ere, elever, porter en haut. Tertia pers. plur. imperf. pass. circumfl. ἡωροῦντο, 376.

119 'Ακαδήμεια et -μία, ας, ή, academia, académie; ab

Academo Atheniensi. Nom. sing. 467.

120 'Ακακαλλίς, ή, flos Narcissi, *Narcisse*. Nom. sing. 280. Cùm genitivus non annotatur, casus obliqui incerti censendi sunt.

121 'Ακαλανθίς, ιδος, ή, Acalanthis, carduelis, chardonneret, avis. Nom. sing. 464.

- 122 'Ακαλήφη, ης, ή, urtica, ortie. Acc. sing. ἀκαλήφην, 271.
- 123 Ακανθα, ης, ή, spina, épine. Nom. pl. ἄκανθαι, 232.
- 124 Ακατος, ου, ό, ή, et ἀκάτιον, ου, τό, acatium, esquif, navigii et poculi genus. Dat. sing. ἀκάτω, 55.

- 125 'Ακέομαι, έσομαι, et ήσομαι, sano, are, guérir; medicor, ari, traiter. Nom. sing. masc. aor. 1. part. medii ἀκησάμενος, 264. Η. panacea, πανάκεια, ας, ή, π, 3ο.
- 126 'Ακή , ῆς , et ἀκίς , ίδος , ἡ , acies , pointe , cuspis , aiguillon. Dat. pl. ἀκαίς , Ion. ἀκῆσι , 286.

127 'Ακινάκης, ου, δ, acinaces, is, cimeterre, sabre. Acc. sing. ἀκινάκην, 62.

128 'Ακκώ, όος, ή, mulier stulta, femme folle, sans jugement. Nom. sing. 480. Nom. prop. H. accismus,

άκκισμός, οῦ, ὁ, ficta recusatio.

129 'Ακμή, ης, η, cuspis, pointe; flos ætatis, fleur de l'âge.

Acc. sing. ἀκμήν, 140.

- 130 'Ακόλουθος, ου, ὁ καὶ ή, comes, compagnon, pedisequus, laquais, page. Voc. pl. ἀκόλουθοι, 169. H. acolythus.
- 131 Ακόνη, ης, ή, cos, cotis, pierre à aiguiser. Nom. sing. 139. H. aconitum, ἀκόνιτον, ου, τό, herba venenata, quæ inter cotes crescit.

132 'Ακος ή, ής, ή, hordeum, orge. Acc. sing. ἀκος ήν, 474.

- 133 'Ακούω, σω, κα, audio, ire, entendre. Tertia pers. pl. aor. 1. ind. act. ἤκουσαν, 184. Gall. ouïr; perf. med. ἤκοα, Lib. III. Cap. 5. Att. ἀκήκοα. Perf. pass. ἤκουσμαι, Lib. III. Cap. 4. Aor. 1. pass. ἦκούσθην; subj. ἀκουσθῶ.
- 134 'Ακρέμων, ονος, δ, ramus grandior, grosse branche. Gen. pl. ἀκρεμόνων, 38.
- 135 'Απριβής, έος, ὁ καί ἡ, diligens, diligent, accuratus, exact. Nom. sing. 155.
- 136 'Ακρίς, ίδος, ή, locusta, sauterelle. Gen. pl. ἀκρίδων, 566.
- 137 'Απροάομαι, ἀπροάσομαι, audio, ire, écouter; pareo, ēre, obéir, Tertia pers. pl. imperf. medii. ἠπροῶντο. Ion. ἀπροῶντο, 470. Perf. pass. ἠπρόαμαι. Η. acroama, ἀπρόαμα, ατος, τό.

138 Ακρος, ρα, ρον, summus, le plus haut; extremus, extrême. Comp. ἀκρότερος. Superl. ἀκρότατος, cujus dat. sing. fem. ἀκροτάτη, 419.

139 'Ακτή, ῆς, ἡ, littus, acta, le rivage, la côte; fructus, ûs, le fruit. Nom. pl. ἀκταί, 49. Acc. sing. ἀκτήν, 73.

140 'Ακτίν, ῖνος, ή, radius, rayon. Dat. sing. ἀκτῖνι, 336.

141 Ακουλος, ου, ή, glans ilicis, gland d'yeuse. Gen. sing. ἀκύλου, 452.

142 Ακων, et ακους, οντος, δ, jaculum, dard; telum, trait. Nom. sing. 237.

143 'Αλάβαςρον, ου, τό, alabastrum, vase d'albâtre; vasis genus. Gen. sing. ἀλαβάςρου, 494.

144 'Αλαζών, όνος, ὁ καὶ ἡ, jactator, fanfaron; superbus, arrogant. Nom. sing. 205.

145 'Αλαλή, ης, ή, clamor militum ante pugnam, cri militaire avant le combat. Nom. sing. 560.

146 'Αλάομαι, ήσομαι, vagor, ari, courir de côté et d'autre, errer. Tertia pers. sing. præs. Indic. circumfl. ἀλᾶται, 400.

147 'Αλαός, οῦ, ὁ, cæcus, aveugle; luscus, louche. Acc. sing. ἀλαόν, 607.

148 Αλγος, εος, τό, dolor, douleur, chagrin; molestia, ennui, affliction. Acc. pl. ἄλγεα, 3.

149 'Αλδέω, ήσω, ηκα, augeo, ēre, augmenter. Tertia pers. sing. præs. indic. ἄλδει, 89.

150 'Αλέα, ας, ή, calor solis, chaleur du soleil. Acc. sing. ἀλέαν. H. Gall. hále. 12.

151 'Αλέγω, ξω, χα, curo, are, soigner; curam gero, ere, se soucier. Nom. pl. masc. part. præs. ἀλέγον-τες, 362.

152 Αλεισον, ου, τό, poculum cælatum, coupe, verre à

boire ciselé. Acc. pl. άλεισα, 61.

153 'Αλείφω, ψω, φα, ungo, ere, oindre; illino, ere, frotter. Tertia pers. pl. aor. 1. Ind. act. ἤλειψαν, sine augm. ἄλειψαν, 494. Aor. 2. ἤλιφον; perf. med.

ήλοιφα, Att. άλήλοιφα, Lib. III. Cap. 5. H. synalæpha, συναλοιφή, ης, ή, commixtio. σ, 204.

154 'Αλεξέω, ήσω, ηκα, arceo, ēre, chasser; propello, ĕre, repousser; opem fero, ferre, secourir. Tertia pers. sing. præs. ind. act. ἀλέζει, 532. H. alexipharmacum. φ, 15. Alexander. α, 235.

155 'Αλέω, έσω et ήσω, ημα, molo, ĕre, moudre, briser; vito, are, éviter; colligo, ĕre, se ramasser; congrego, are, rassembler. Tertia pers. pl. indic. act. ἀλέουσι, 448. Tertia pers. sing. aor. 2. indic. pass. ήλη, per resol. ἐάλη, Lib. VI. Cap. 2. 584. Aor. 2. ind. act. ήλον. Lib. HI. Cap. 8.

156 'Αληθής, ὁ, ἡ ; ἀληθές, τό , Genit. έος, verus, *vrai*. Acc. sing. neut. ἀληθές , verum, *la vérité* , 309.

157 Åλθω, et ἀλθέω, ήσω, sano, are, guérir; medeor, ēri, remédier. Tertia pers. pl. imperf. pass. vel aor. 2. ἤλθοντο, 100.

158 'Αλίγκιος, ου, δ, similis, semblable; par, pareil. Nom. sing. 293.

159 Åλιζ, κος, δ, alica, gruau; frumenti et cibi genus, potage fait avec de l'épeautre. Acc. sing. άλικα, 366.

160 Åλις, satìs, abundè, abondamment; coacervatìm, en monceau, 260.

161 'Αλισγέω, ήσω, ηπα, inquino, are, souiller; polluo, ere, gáter, corrompre. Tertia pers. sing. præs. indic. act. άλισγει, 77.

162 'Αλίσκω, άλώσω, ἥλωκα, capio, ĕre, prendre; deprehendo, ĕre, surprendre; convinco, ĕre, convaincre. Acc. sing. masc. aor. 2. part. act. ἄλοντα, 425. Sumit tempora ab άλόω; præt. Att. ἑάλωκα, pass. ἐάλωμαι, Lib. VI. Cap. 2. ab ἄλωμι, aor. 2. ἤλων, Att. ἑάλων, cum signif. passivâ; partic. άλούς, άλόντος, captus.

*Aλιτέω, ήσω, ηκα, pecco, are, pécher. Acc. sing.
 * masc. aor. 2. part. ἀλιτόντα, 31. Aor. 2. ἤλιτον, partic. ἀλιτών, Lib. III. Cap. 8.

164 'Αλίω, ίσω, ικα, volvo, ĕre, rouler, faire tourner.

Fut. 1. infin. medii. ἀλίσεσθαι, σ geminato ἀλίσσεσθαι, 387.

165 'Aλκή, ῆς, ἡ, robur, force; fortitudo, courage. Accsing. ἀλκήν, 563. Hinc nom. propr. Alcæus, Ἄλκαιος; Alcides, 'Αλκείδης, ου, filius Alcæi, Hercules; Alcimus, ἀλκιμος, ου, robustus.

166 'Aλλά, sed, mais; attamen, cependant; verùm, mais; verumtamen, mais cependant; at, mais; at certè, mais certainement, 90, etc.

167 'Αλλᾶς, ᾶντος, ή, lucanica, saucisson; botulus, boudin,

saucisse. Acc. pl. άλλᾶντας, 365.

168 'Αλλάσσω, ξω, χα, muto, are, changer; præs. infin. άλλάσσειν, 3ο. Att. άλλάττω, perf. pass. ἤλλαγμαι, aor. 2. act. ἤλλαγον, Lib. III. Cap. 4. άλλαγή, ῆς, ἡ, mutatio. H. enallage, ἐναλλαγή. ε, 87. hypallage, ὑπαλλαγή. υ, 20. parallaxis, παράλλαξις, εως, ἡ, permutatio, differentia. π, 20.

169 Αλλομαι, fut. άλοῦμαι, salio, ire, salto, are, sauter, bondir. Præs. part. med. άλλομενος, per sync. άλμε-

vos, 254.

1170 Αλλος, η, ο, alius, a, ud, autre. Acc. pl. m. άλλους, 83. Nom. sing. neut. άλλο, 593.

371 'Αλοάω, άσω et ήσω, κα, trituro, are, battre le blé; cædo, ĕre, couper, frapper. Tertia pers. imperf. ηλόαον, sine aug. ἀλόαον, circumfl. ἀλόων, 445.

172 'Aλόη, ης, ή, aloë, aloès, herba amara, 96.

173 Αλς, άλός, ή, mare, la mer; fretum, détroit, bras de mer; et ó, sal, le sel. Gen. sing. άλός, 221.

174 Άλσος, εος, τό, lucus sacer, bois sacré. Acc. sing. άλσος, 310.

175 'Αλύω, σω, oberro, are inquietus, errer en désordre.
Nom. s. m. part. præs. ἀλύων, 132.

176 Åλφα, indecl. principium, d'abord, en premier lieu, 323. Nomen primæ litteræ; ex eo et ex namine

secundæ βῆτα , factum est Alphabetum. ἀλφέω et ἀλφάνω , invenio. H. Alpheus , fl. ἄλφειος , ου , δ.

177 Αλφιτον, ου, τό, farina hordeacea, farine d'orge, 73.

178 'Αλφός, ή, όν, albus, blanc: φ in b, 584.

179 'Αλώπηξ, εκος, ή, vulpes, renard, 598.

180 Åλως, ω, ή, area, aire, terrain. Dat. sing. άλω, 400. Decl. 4. simpl.

181 Åμα, simul, unà, ensemble; cum, avec, 344.

182 'Αμαιμακέτος , ου , ὁ καὶ ἡ , indomitus , *indompta- ble* , 19.

183 'Αμαλδύνω, corrumpo, ĕre, corrompre, infecter; consumo, ĕre, consumer, détruire. Tertia pers. s. imperf. ἀμάλδυνε, sine aug. ἀμάλδυνε, antè voc. ἀμάλδυν', 299.

184 Αμαλλα, ης, ή, manipulus, poignée, troupe de sol-

dats. Acc. pl. ἀμ.άλλας, 560.

185 'Αμαλός, ή, όν, tener, tendre, jeune; mollis, délicat.

Acc. sing. fem. ἀμ.άλην, 573.

186 'Αμάμυξ, υκος, ή, vitis arbustiva, vigne soutenue par des arbres. Acc. pl. ἀμάμυκας, 453.

187 'Αμανίτης, ου, ό, fungus, champignon. Gen. plur. άμανίτων, 551. à monte Amano.

188 Ăμαξα, ης, ή, plaustrum, chariot; currus, char; Nom. pl. ἄμαξαι, 114.

189 'Αμάρα, ας, ή, cloaca, cloaque, égoût; aquæductus, aqueduc. Acc. pl. ἀμάρας, 239.

190 'Αμάρακος, ου, δ, amaracus, marjolaine, herba. Acc.

sing. ἀμάρακον, 477.

191 'Αμαρτάνω, ήσω, ηκα, pecco, are, pécher. Nom. sing. m. aor. 2. part. άμαρτών, 211. aberro, are, s'écarter, s'égarer. Tertia pers. sing. aor. 2. ind. ήμαρτε, 594. Sumit tempora ab inusit. άμαρτέω; aor. 2. ήμαρτον, Lib. III. Cap. 8.

192 'Αμαρύσσω, ξω, χα, fulgeo, ēre, splendeo, ēre, briller, éclairer. Tertia pers. sing. aor. 1. indic. ἡμάρυξε,

sine augm. ἀμάρυξε, 410.

193 'Αμαυρός, ρά, ρόν, obscurus, *obscur*. Gen. sing. fem. άμαυρᾶς, 335. H. maurus, per aphæresim litteræ α.

194 'Αμάω, άσω et ήσω, ηκα, colligo, ĕre, ramasser. Prim. pers. sing. aor. 1. optat. ἀμάσαιμι, 431. meto, ĕre, moissonner, vendanger. Tertia pers. pl. imperf. ήμαον, circumfl. ήμων, sine aug. ἀμάον et ἄμων, 453. H. Gall. amasser.

195 Åμεη, ης, ή, supercilium petræ, la pointe, la cime d'un rocher. Dat. sing. ἄμεη, 251. H. umbo; ambo,

onis, pulpitum, αμθων, ωνος, δ.

196 Åμβιξ, ικος, ό, calix, gobelet, coupe; olla, pot, marmite. Acc. sing. ἄμβικα, ante voc. ἄμβικ', 246. H. Gall. alambic; al, articulus arabicus.

197 'Αμβλύς, εῖα, ὑ; έος, obtusus, émoussé; languidus, sans force. Nom. sing. fem. ἀμβλεῖα, 521. H. ambly-

gonius, άμβλυγώνιος, ου, δ. γ, 96.

198 'Αμείδω, ψω, φα, 1.º permuto, are, échanger. Tertia pers. imperf. ήμειδον. sine aug. ἄμειδον, 516. 2.º respondeo, ēre, répondre. Tertia pers. sing. imperf. med. ήμείδετο, Ion. sine aug. ἀμείδετο, 186. 3.º pertranseo, îre, pénétrer. Tertia pers. sing. præs. ind. ἀμείδει, 176. perf. med. ήμοιδα. Η. amæbæus, ἀμοιδαῖος, alternus.

199 'Αμέλγω, ξω, χα, mulgeo, ēre, traire, tirer le lait.
Tertia pers. sing. aor. 1. ind. ἤμελζε, 112.

200 'Αμέργω, ξω, premo, ĕre, presser; sugo, ĕre; exsugo, ĕre, sucer. Tertia pers. sing. præs, ind. ἀμέργει, 278. Η, amurca, ἀμοργή, ῆς, ἡ.

201 'Αμέυω, σω, transeo, īre, passer; vado, ĕre, aller.
Tertia pers. pl. imperf. ἀμέυον. Ion. sine aug. ἀμέυον, licèt nom. sit dual. Lib. IV. Cap. 2. 334.

202 Αμιλλα, ης, ή, pugna, combat; contentio, contention, dispute, 353. H. nom. propr. Camillus, Camilla.

204 Αμμιον, ου, τό, minium, vermillon. Dat. sing. ἄμμιφ, 191.

- 205 'Αμνίον, ου, τό, vas ad excipiendum sanguinem, vase pour recevoir le sang des sacrifices. Dat. sing. ἄμνιφ, 331.
- 206 'Αμνός, οῦ, ὁ, agnus, agneau; ἀμνή, agna, jeune brebis. Gen. pl. ἀμνῶν, 106.
- 207 'Αμορδός, ή, όν, obscurus, ténébreux; assecla, qui est de la suite. Nom. sing. fem. ἀμορδή, 338.
- 208 'Αμός, οῦ, ὁ, aliquis, ullus, quelqu'un; unus, un.
 οὐδαμός, nullus, nemo, οὐδαμός, pro οὐ δὲ ἀμός,
 compos. ut non ullus, nullus. Acc. s. οὐδαμόν, 571.
- 209 Αμπελος, ου, ή, vitis, vigne; vinea, vignoble. Nom. pl. ἄμπελοι, 232.
- 210 'Αμπρόν, οῦ, τό, helcium, collier auquel on attache les traits d'un animal qui tire. Dat. sing. ἀμπρῷ, 443. funis quo quid trahitur.
- 211 Αμπυξ, υπος, ὁ, ἡ, caliendrum, coiffure de femme faite de cheveux empruntés; reticulum, coiffe à reseau, quo scil. colliguntur et religantur crines mulierum. Dat. pl. ἄμπυξι, 287.
- 212 'Αμυγδαλέα , ας , ή , amygdalus , amandier , arbor. amygdala , amande. Nom. pl. ἀμυγδαλέαι , 373.
- 213 'Αμυδρός, οῦ, ὁ, humidus, humide; obscurus, obscur.

 Dat. sing. ἀμυδρῷ, 256.
- 214 'Αμύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, irreprehensibilis, irrépréhensible, 130. H. nom. propr. Amymone, 'Αμυμώνη, ης, ἡ.
- 215 'Αμύνω, νῶ, γκα, propulso, are, repousser. Tertia pers. sing. præs. indic. ἀμύνει, 530. auxilior, ari, adjuvo, are, aider, secourir. Tertia pers. sing. præs. opt. ἀμύνοι, 501. Perf. ἤμυγκα, Lib. III. Cap. 3. H. nom. propr. Amyntas, 'Αμύντας, ου, δ.
- 216 'Αμύσσω, ξω, γα, lacero, are, déchirer; rado, ĕre unguibus, racler avec les ongles. Tertia pers. s. præs. ind. ἀμύσσει, 381.
- 217 'Aμφί, præpositio; cum genit. circa, de, propter, per;

cum accus. circa, circiter; cum dat. circum, 6g. circa, de, propter, contra. Prætereà in compositione significat etiam $\alpha\mu\phi\omega$.

218 'Αμφιμάντωρ, ορος, ό, miserè interfectus, mis à mort.

Acc. sing. ἀμφιμάντορα , 595.

219 'Αμφισθητέω, ήσω, controversor, ari, contester. Præs. circumfl. inf. ἀμφισθητεῖν, 31.

220 Åμφω, οῖν, ambo, tous deux, 590. φ mutatur in 6; dualis est, omnis generis: in compos. ἄμφι. Η. amphibius, ἀμφίδιος, ου, ὁ καί ἡ. β, 56.

221 Αμωμον, ου, τό, amomum, amome, frutex aromaticus.

Gen. pl. ἀμόμων , 310.

item, particula potentialis et expletiva, Lib. IV.

Cap. 5. item, in compos. vide α , 1.

223 'Aνα, præpositio; cum acc. per, apud. Aliquandò distributionem significat. Cum dat. cum, 560. In compos. valet, re, retrò, rursùm; et pro ἄνω, sùs, sursùm. H. anabaptistæ, ἀναβαπτίζαι, ῶν, οἰ, rebaptisantes.

224 'Ανάγκη, ης, ή, necessitas, nécessité. Dativus singul.

άνάγκη, 324.

225 'Αναίνομαι, abnuo, ĕre, rejeter; recuso, are, refuser.
Nom. sing. fem. part. præs. ἀναινομένη, 355.

226 Αναξ, ακτος, δ, Rex, Roi; Dominus, Seigneur. Gen. sing. ανακτος, 439.

227 'Αναφάλαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, calvus, chauve. recalvus, chauve par devant. Acc. sing. ἀναφάλαντον, 307.

228 'Ανδάνω, placeo, ēre, plaire. Tertia pers. sing. præs. ind. άνδάνει, 437.

229 Ανδηρον, ου, τό, summitas, le sommet. Acc. sing. ανδηρον, 399.

230 'Ανέδην, impunè, impunément; licenter, libre-

ment, 380.

231 Ανεμος, ου, ο, ventus, le vent. Dat. pl. ἀνέμοις, 420. Η. anemone, ἀνεμώνη, ης, ή, flos. 232 Åveu, sine, absque, sans. Gen. 262.

233 'Ανεψιός, οῦ, ὁ, patruelis, cousin germain paternel; consobrinus, cousin germain maternel. Nom. pl. ἀνεψιοί, 354.

234 Ανηθον, ου, τό, anethum, anet, herba. Acc. sing.

άνηθον, 278.

235 'Ανήρ, ἀνέρος, sync. ἀνδρός, ὁ, vir, homme; maritus, mari. 1. Decl. simpl. inseritur δ, ne sublato ε durior sit syncope. Dat. ἀνδρί, acc. ἄνδρα, etc. Dat. pl. ἀνδράσι, Lib. II. Cap. 4. H. compos. Alexander, 'Αλέξανδρος, ου. α, 154. et in ήνωρ, ut Agenor, ἀγήνωρ, ορος, strenuus. α, 42. theandricus, θεανδρικός, οῦ. θ, 18.

236 Åνθος, εος, τό, flos, *la fleur*. Acc. sing. ἄνθος, 344. **H.** anthologia, ἀνθολογία, ας, ή. λ, 48. florilegium. polyanthea, pl. neut. à πολυανθής, έος, ὁ καὶ ή.

 π , 152.

237 Ανθραξ, αχος, ό, carbo, charbon; pruna, braise. Dat. pl. ἄνθραξι, 140.

238 'Ανθρήνη, ης, ή, crabro, frélon; vespa, guépe. Acc.

pl. ανθρήνας, 286.

239 Αντρωπος, ου , ὁ , homo , l'homme. Gen. pl. ἀνθρώπων,
 2. H. anthropophagus , ἀνθρωποφάγος , ου , ὁ. φ , ι. anthropologia. λ , 48.

240 'Ανία, ας, ή, tristitia, tristesse; mœror, chagrin; Dat.

sing. ἀνία, 15. Hinc Gall. ennui.

241 Ανισον, ου, τό, anisum, anis. Gen. sing. ανίσου, 51.

242 'Αντί, pro, vice, gratià, contrà, ex adverso, è regione, 57. 316. H. Antichristus, 'Αντίχριςος, ου, δ. χ, 60. antonomasia, ο, 71.

243 Αντλος, ου, ό, sentina, sentine, fond de cale; mare, la mer. Dat. sing. ἄντλω, 253. Hinc exantlare, exhaurire, ἐξαντλάω: antilia, æ, ἄντλιον, ου, τό.

244 Αντρον, ου, τό, antrum, antre. Gen. sing. αντρου, 109.

245 Αντυξ, υγος, ή, circumferentia, cercle, circonférence.
Nom. pl. ἄντυγες, 587.

246 'Ανύω, σω, κα, perficio, ĕre, achever, perfectionner; perago, ĕre, mener jusqu'à la fin. Dat. sing. masc. perf. part. pass. ἀνυμένω, 514.

247 Áνω, sursùm, suprà, 431. in compos. ἄνα.

- 248 'Ανώγω, ξω, χα, juheo, ēre, enjoindre, prescrire; hortor, ari, exhorter. Tertia pers. sing. præs. ind. ἀνώγει, 550.
- 249 'Αξίνη, ης, ή, ascia, hache; dolabra, doloire. Dat. pl. άξίναις, Ion. ἀξίνησι, cum ν parag. prop. voc. seq. άξίνησιν, 36.

250 Αξιος, ια, ιον, dignus, digne. Acc. pl. n. άξια et prop. voc. seq. άξι', 211. H. axioma, άξίωμα, ατος, τό.

- 251 Άξων, ονος, δ, axis rotæ, l'axe, l'essieu d'une roue.
 Acc. sing. ἄξονα, 387.
- 252 'Αολλής, έος, ὁ καὶ ἡ, confertus, plein; densus, condensé. Acc. s. f. ἀολλέα, contr. ἀολλῆ, 418.
- 253 Λορ, ρος, τό, ensis, épée. Dat. sing. ἄορι, ante voc. ἄορ', 3ο6.
- 254 'Αορτή, ης, η, aorte, aorte, grosse artère. Acc. ἀορτήν, 299.
- 255 'Αορτήρ, ήρος, δ, balteus, baudrier. Gen. sing. ἀορτήρος, 533.
- 256 'Απαλός, ή, όν, tener, tendre; mollis, mou. Acc. sing. fem. άπαλήν, 526.
- 257 Ăπαξ, semel, une fois; omninò, tout-à-fait, 416.
- 258 'Απατάω, ήσω, ηκα, decipio, ĕre, tromper; fallo, ĕre, abuser. Tertia pers. aor. 1. ind. ἠπάτησε, Ion. ἀπάτησε, compositum præp. ἐξ, ἐκ. ἔζαπάτησε, 190. Η. Gall. appāt, ἀπάτη, ης, ἡ, fraus.

259 'Απειλέω, ήσω, ηκα, minor, ari, minitor, ari, menacer. Tertia pers. sing. perf. ind. cum aug. ἠπείληκε,
et cum ν parag. ἠπείληκεν, 205.

260 'Απελλαί, ων, αί, fana, lieux consacrés; conciones, assemblées, 467. H. Gall. chapelles.

- 261 Απελος, ου, ό, ulcus, ulcère; vulnus, blessure, 545.
- 262 'Απήνη, ης, ή, rheda, chariot. Nom. pl. ἀπήναι, 473.
- 263 'Απηνής, έος, ὁ καὶ ἡ, crudelis, cruel; inhumanus, inhumain. Acc. sing. ἀπηνέα, contr. ἀπηνῆ, 355.
- 264 Ăπιος, ου, ή, pirus sativa, poirier cultivé. Nom. pl. ἄπιοι, 373.
- 265 Åπιος, ια, ιον, longinquus, éloigné. Gen. sing. fem. ἀπίας, 414.
- 266 'Απλόος, λόν, λόον, simplex, simple. Acc. sing. masc. άπλόον, 606. contractè masc. άπλοῦς; neut. άπλοῦν, gen. άπλοῦ, decl. 3. simpl. fem.; άπλῆ, gen. άπλῆς, 2.
- 267 'Aπó, à, ab, post, è, ex, de, absque, præ, ante, pro, propter, Gen. 39, etc. In compositione; vide Lib. IV. Cap. 6.
- 268 Åπος, εος, τό, labor, travail. Acc. sing. ἄπος, 605.
- 269 Åπτω, ψω, φα, 1.° accendo, ĕre, allumer. Nom. sing. m. aor. 1. part. act. ἄψας, 140. 2.° tango, ĕre. toucher. 2. pers. pl. præs. imper. medii ἄπτεσθε, comp. cum. præp. ἐκ, aut ἐζ. ἐζάπτεσθε, 428. 3.° necto, ĕre, nouer, lier. Tertia pers. sing. præs. act. ἄπτει, 486. Significat tango, duntaxat in voce medià ἄπτουαι, imperat. præs. ἄπτου; aor. 1. indic. ἡψάμην; subj. ἄψωμαι. Η. apsis vel absis, ἀψίς, ῖδος, connexio, fornix.
 - 270 'Απύω et ἠπύω , σω , κα , sono , are , resonner. Tertia pers. s. perf. ind. ἔπυκε , cum ν parag. ἤπυκεν , 253.
 - 271 'Απφύς, ύος, ό, pater, genitor, père. Gen. sing. ἀπφύος, 351.
 - 272 Åρα, utique, certainement; itaque, donc, par conséquent, 187. 261. ἆρα, an?
 - 273 'Aρά, ᾶς, ἡ, diræ, imprécations; preces, prières.

 Acc. pl. ἀράς, 71.
 - 274 Αραδος, ου, ό, strepitus, bruit, fracas; stridor, cri
 percant, 560. H. rabies.
 - 275 Αραδος, ου, ό, cordis pulsus, le battement du cœur;

palpitatio, palpitation, post vehemens exercitium. Dat. sing. ἀράδω, 198.

276 'Αραιός, ά, όν, rarus, rare, peu serré; spongiosus, spongieux. Dat. pl. fem. ἀραιαῖς, 576. ἀραία, ᾶς, ἡ, venter. H. mesaraïcus, μεσαραικός. μ, 87.

277 'Αρακτόν, οῦ, τό, atramentum sutorium, noir de cor-

donnier. Dat. sing. ἀρακτῷ, 465.

278 'Αράσσω, ξω, χα, abscindo, ĕre, trancher, couper; illido, ĕre, heurter, briser. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. act. ἤραξε, 352.

279 'Αράχνης, ου, ό; χνη, ης, ή, araneus, a, araignée. Arachne, 486.

280 Αρβηλος, ου, δ, scalprum sutorium, tranchet de cordonnier. Dat. sing. ἀρβήλω, 330.

28 τ 'Αρθύλη, ης, ή, calceus q. profundus, grands souliers, bottines. Acc. pl. ἀρδύλας, 55.

282 Αργιλος et άργιλλος, ου, ό και ή, argilla, argile. Gen. sing. ἀργίλλου, 312.

283 'Αργός, ή, όν, albus, blanc, 489. piger, paresseux; otiosus, oisif, 21.

284 Αργυρος, ου, δ, argentum, argent. Gen. sing. άργύρου, 393. H. hydrargyrum, ύδράργυρος, ου, δ. υ, 7.

285 Αρδις, ιος, ή, cuspis teli, la pointe d'un trait, 176.

H. dimin. Gall. ardillon.

286 Åρδω, σω, irrigo, are, arroser; potum præbeo, ēre, donner à boire. Tertia pers. sing. aor. 1. indic. act.

ήρσε, 371.

- 287 'Αρέσκω, ἀρέσω, εκα, placeo, ēre, plaire; placo, are, apaiser. Secunda pers. sing. præs. imper. άρεσκε, 323. Sumit temp. ab inusit. ἀρέω. H. Gall. arrêt, άρες όν, οῦ, τό, placitum.
- 288 'Αρετή, ης, ή, virtus, la valeur. Acc. άρετήν, 608.
- 289 'Αρήγω, ξω, χα, auxilior, ari, secourir; propulso, are, repousser. Gen. sing. m. fut. 1. part. ἀρήξοντος, 306.
- 290 Apris, sos et nos, o, Mars, le Dieu Mars, 567. άρειος, ου, Martius, H. comparat. άρείων, ονος,

melior, et superl. ἄριστος, ου, optimus; et nom. propr. Aristus. H. Lat. arista; Areopagus. π, 92.

291 Αρθρον, ου, τό, artus, ûs, membre; articulus, articularion. Acc. pl. άρθρα, 301.

292 Apt, in composit. valde, fort, très, 13.

293 'Αριθμός, οῦ, ὁ, numerus, *nombre*, 588. H. Arithmetica, ἀριθμητική, ῆς, ἡ.

294 'Αρίς, ίδος, ή, scobina, lima; rape, lime. Acc. sing.

άρίδα. ante voc. άρίδ, 177.

295 'Αριζερός, οῦ, ὁ, sinister, gauche; lævus, sinistre.

Acc. pl. n. ἀριζερά, 329.

296 Αριζον, ου, τό, prandium, diner, repas. Acc. sing.

άριςον , 364.

297 Åρκευθος, ου, ή, juniperus, genevrier, arbor. Gen. pl.

άρκεύθων, 310.

298 'Αρμέω, έσω, επα, arceo, ēre, repousser, empêcher.
Præs. inf. act. ἀρμεῖν, 126. sufficio, ĕre, suffire; opitulor, ari, secourir. Tertia pers. sing. præs. ind. ἀρμεῖι, 609.

299 Αρκτος, ου, 6 καὶ ή, ursus, ursa, ours, ourse, 589.

H. arcticus , ἀρατικός ; antarcticus. α , 242.

300 Åρχυς, υος, ή, casses, plagæ, rete, rets, panneaux, filets, 235.

3οι Αρμα, ατος, τό, currus, char. Dat. s. άρματι, 405.

302 'Αρνέομαι, ήσομαι, renuo, ere; recuso, are; nego, are; refuser, s'opposer, nier. Tertia pers. sing. imperf. circumfl. ήρνεῖτο, 10.

303 Åρνυμαι, consequor, qui; capio, ĕre; poursuivre, chercher à sauver, prendre. Nom. sing. m. præs.

part. medii ἀρνύμενος, 4.

304 'Αρόω, όσω, οχα, aro, are; colo, ĕre; labourer, cultiver. Nom. pl. m. præs. part. circumfl. ἀρῶντες, 444.

305 'Αρπάζω, σω et ζω, κα, rapio, ĕre, ravir, dévorer.

Tertia pers. s. aor. 2. ἥρπαγε cum ν parag. ἤρπαγεν,
142. Aor. 2. ἤρπαγον; perf. med. ἤρπαγα, Lib. HI.

Cap. 4. H. harpya, ἀρπυία, ας, ἡ, harpago, ἀρπάγη, ης, ἡ.

306 'Αρραβών, ωνος, ο, arrha, arrhes, blage. Acc. sing. άρραδωνα, 517.

307 Αρρην vel άρσην, ενος, ό καὶ ή, mas, masculus, mâle. 424. H. nom. propr. Arsenius, q. fortis. arsenicum, άρσενικόν, οῦ, τό.

308 'Αβριγασθαι, ascendere manibus et pedibus, monter en rampant sur les mains et les pieds, 396.

309 Αρρίχος, ου, ο καὶ ή, cophinus, panier, corbeille; arcula, cassette. Acc. pl. ἀρρίχους, 73.

310 Αρς, ἀρνός, ὁ καὶ ἡ, agnus, agna, agneau mâle, femelle. Acc. pl. ἄρνας, 111.

311 Αρταμος, ου, ό, lanius, boucher; coquus, cuisinier. Voc. sing. ἄρταμε, 200.

312 'Αρτάω, ήσω, ηκα, suspendo, ĕre, suspendre, attacher. Præs. infin. pass. ἀρτᾶσθαι, 196.

313 'Αρτεμής, έος, ὁ καὶ ἡ, incolumis, sain et sauf; integer, entier. Nom pl. ἀρτεμέες, 171. H. nom. propr. Artemis, άρτεμις, ιος, ή, Diana. Artemisia, άρτεμίσια, ας, ή.

314 'Αρτέμων, ονος, δ, artemo, voile d'artimon, velum navis. Gen. sing. ἀρτέμονος, 224.

315 'Αρτέομαι, apparo, are, appréter, préparer. Tertia pers. s. circumfl. præs. ind. medii άρτεῖται, 509.

316 'Αρτηρία, ας, ή, arteria, l'artère, 539.

317 Åρτι, modò, tout-à-l'heure; nunc, à présent; jam, déjà ; adhuc , jusqu'ici , 169.

318 Αρτιος, ου, δ, perfectus, achevé, arrangé; par,

pareil. Nom. pl. n. ἄρτια, 65.

319 Αρτος, ου, ό, panis, pain; cibus, aliment. Acc. s. άρτον, 452. H. artocreas, άρτόκρεας, ατος. κ, 287.

320 'Αρτύω, σω, κα, apparo, are, préparer; condio, īre, appréter. Tertia pers. sing. imperf. ήρτυε, cum ν parag. ἤρτυεν , 129. H. Gall, artichauds , ἀρτυκά , ῶν, τά.

321 'Αρύω, σω, κα, haurio, īre, puiser, tirer; traho, ĕre. Tertia pers. pl. aor, 1. indic. ήρυσαν. Poet. gem. σ

ήρυσσαν , 255,

- 322 'Αρχή, ῆς, ἡ, principium, commencement; principatus, primauté; initium, commencement; extremum, fin. Dat. sing. ἀρχῆ, 540. H. archon, ἄρχων, οντος, ὁ, anarchia, ἀναρχία, ας, ἡ. α, 1. monarchia, μοναρχία. μ, 150. patriarcha, πατριάρχης, ου, δ. π, 36. archangelus, ἀρχάγιελος, ου, δ. α, 16, etc.
- 323 Αρω, άρῶ et ἄρσω, apto, are, ajuster; adapto, are, adapter. Tertia pers. sing. perf. med. ἤρε. Att. ἤραρε, cum ν parag. ἤραρεν, 512. aor. 1. ἦρσα, perf. med. ἤρα, Att. ἄρηρα vel ἤραρα. Η. άρμός, οῦ, ὁ, apta commissura; undè, harmonia, άρμονία, ας, ἡ. Armenus, ἄρμενος, ου, ὁ, aptus.

324 Αρωμα, τος, τό, aroma, aromate, parfum, Acc. sing. ἄρωμα, 327.

325 'Αρωνία, ας, ή, mespilus, néflier, arbor, 374.

326 'Ασάμινθος, ου, ή, balneum, bain; balneatorius pelvis, baignoire. Gen. sing. ἀσαμίνθου, 494.

327 'Ασβόλη, ης, ή, fuligo, suie, 317.

328 'Ασελγής, έος, ὁ καὶ ἡ, lascivus, lascif, dissolu; petulans, impudent. Acc. sing. masc. ἀσελγέα, contr. ἀσελγῆ, 382.

329 Ασθμα, τος, τό, flatus, ûs, le souffle, la respiration; anhelatio, perte d'haleine. Acc. sing. ἆσθμα, 527. H. asthmaticus, ἀσθματικός, οῦ, ὁ.

330 Āσις, εως, ή, limus, limon; cænum, boue. Gen. sing. ασεως, 313.

331 'Ασαάλαβος, ου, ὁ, stellio, lacerta, *lézard*. Gen. pl. άσκαλάβων, 34.

332 'Ασκάντης, ου, ὁ, lectulus vilis, *pauvre lit.* Acc. sing. ἀσκάνθην, 259.

333 'Ασπέω, ήσω, ηπα, exerceo, ēre, agiter. Tertia pers. pl. imperf. act. ήσκεον, circumfl. ήσκουν, 67. H. asceticus, ἀσκητικός, οῦ, ὁ; asceterium, ἀσκητήριον, ου, τό.

334 'Ασκός, οῦ, ὁ, uter, utris, outre. Dat. sing. ἀσκῷ, 144.

335 Ασμενος, ου, ό, libens, celui qui fait une chose volontiers; gaudens, avec plaisir, 546.

336 'Ασπάζομαι, σομαι, amplector, ti, embrasser; saluto, are, saluer; osculor, ari, baiser. Tertia pers. pl. imperf. ήσπάζοντο, 415. Perf. pass. ήσπασμαι.

337 'Ασπάραγος, ου, ό, asparagus, asperge. Gen. plur. ἀσπα-

ράγων, 551.

338 'Ασπίς, ίδος, ή, aspis, aspic. Gen. sing. ἀσπίδος, 273; clypeus, bouclier, 523.

339 Accov, propè, près, auprès. Gen. Dat. 124.

340 'Ας άνδης, ου, δ, nuncius, courrier, messager, apud Persas, 14.

341 'Αςήρ, έρος, δ, stella, astre, étoile; sidus, constellation. Dat. sing. ἀςρί, 293. H. astrum, ἄςρον, ου, τό. asteriscus, ἀςερίσχος, ου, δ, stellula.

342 'Αςίοχος, vas artificiosum, vase d'artifices. Dat. sing. ἀςτόχφ, 404. quod sulphure, pice et stupà oppletum

ejaculabantur,

343 'Αςράβη, ης, ή, sella, ephippium, selle, harnois de cheval. Dat. sing. ἀςράβη, 492.

344 'Αςράγαλος, ου, ό, vertebra, vertèbres; ossiculum,

petit os. Gen. pl. άςραγάλων, 401.

345 'Ασράπτω, ψω, φα, fulguro, are, éclairer, faire des éclairs. Nom. sing. m. part. præs. ἀςράπτων, 409. ἀςεροπή et ςεροπή, ῆς, ἡ, fulgur. Undè nom. propr. Steropes. Virg.

346 Åςυ, εος, τό, urbs, ville. Acc. plur. αςεα, 2. Η. nom.

propr. Astyanax, 'Αςυάναξ; α, 226.

347 Ασφαλτος, ου, ή, bitumen, bitume. Acc. sing. ἄσφαλτον,
 403. H. asphaltites, ἀσφαλτίτης, ου, δ.

348 'Ασχάλλω, mœreo, ēre, s'affliger; doleo, ēre, souffrir. præs. inf. ἀσγάλλειν, 602.

349 'Αταλός, οῦ, ὁ, tener, tendre; juvenilis, de jeune homme. Nom. sing. fem. ἀταλή, 534.

350 'Ατάρ, at, sed, mais; cæterum, au reste, 20.

- 351 'Ατάρμυκτος, ου, ὁ, intrepidus, intrépide; audax, audacieux, 167.
- 352 'Ατάσθαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, perniciosus, pernicieux, dangereux. Acc. sing. ἀτάσθαλον, 148.
- 353 'Ατάω, ήσω, ηκα, lædo, ĕre, blesser; noceo, ēre, nuire. Nom. sing. m. part. præs. circumsl. άτῶν, 185.
- 354 Åτε, quippè, car; ἄτε ante voc. ἄτ', 424.
- 355 'Ατέμδω, contristo, are, attrister, affliger. Tertia pers. sing. præs. ind. ἀτέμδει, 185.
- 356 Åτερ, sine, absque, sans. Gen. 430. 480.
- 357 Ατμενος, ου, ό, famulus, serviteur, 93.
- 358 'Ατμός, οῦ, ὁ, halitus, ûs, souffle, haleine; vapor, vapeur. Dat. sing. ἀτμῷ, 558. H. atmosphæra, ἀτμοσφαίριον, ου, τό. σ, 213.
- 359 Ατρακτός, ου, ὁ καὶ ἡ, fusus, fuseau; jaculum, javeline.

 Dat. sing. ἀτράκτω, 482.
- 360 'Ατρεκής, έος, ὁ καὶ ἡ, verus, *véritable*; certus, *certain*, 409.
- 361 Åττα et ἄσσα, ων, τά, quæcumque, tout ce que; quædam, quelques choses. Acc. pl. ἄττα, 423.
- 362 Åττα, Pater, Père, 609. Sic, honoris causâ, compellantur seniores.
- 363 'Αττάραγοι, ων, οί, micæ panis, miettes de pain. Acc. pl. ἀτταράγους, 498.
- 364 Åττω, prosilio, ire, s'élancer en avant; subsulto, are, sautiller. Tertia pers. pl. imperf. ήττον, 491.
- 365 'Ατύζω, ζω, χα, terreo, ēre, effrayer. Tertia pers, sing. præs. indic. ἀτύζει, 285.
- 366 Aὖ, αὖτε, αὖτις, αὖθις, rursùs, une seconde fois, de nouveau, 152.
- 367 Αὐγή, ῆς, ἡ, splendor, éclat; lux, lumière, 337. H, Lat. Augustus, Αὐγοῦςος.
- 368 Αὐδή, ῆς, ἡ, vox, voix, parole; oratio, discours.

 Dat. sing. ἀυδῆ, 148.
- 369 Αὐθέντης, ου, ὁ, propriæ cædis auctor, auteur de son

128 mal, 187. Item, Dominus. H. authenticus, αὐθεντικός, οῦ, ό. Hinc derivant, qui scribunt author, authoritas.

370 Αὖλαξ, 20ς, ή, sulcus, sillon. Dat. sing. αὔλακι, 579.

371 Αὐλή, ης, ή, aula, cour; atrium, porche; stabulum, étable. Dat. sing. αὐλῆ, 559. H. aulicus, αὐλικός, οῦ, ὁ. aulæum, αὐλαία, ας, ἡ.

372 Αὐλός, οῦ, ὁ, tibia, os antérieur de la jambe; fistula, flûte. Dat. pl. αὐλοῖς, 456. H. hydraula, ὕδραυλις, εως, ή. hydraulicus, ύδραυλικός. υ, 7. auletes, αὐλητής, οῦ, ὁ.

373 Αὖρα, ας, ή, aura, vent doux, zéphir, ventus lenior. Gen. sing. αύρας, 220.

374 Αύριον, cras, demain, 159.

375 Αυςπρός, ρά, ρύν, austerus, severe; rigidus, rigide. Nom. sing. fem. αὐςηρά, 201:

376 Αὐτάρ, autem, sed, at, mais, 299.

377 'Aυτμή, ης, ή, vapor, vapeur; halitus, ûs, le souffle, 179.

378 Αὐτοκάβδαλος, ὁ καὶ ἡ, tumultuariè factus, fait à la hâte. Acc. s. f. αὐτοχάδδαλον, 441.

379 Αὐτόματος, ὁ καὶ ή, ultroneus, sans contrainte. Acc. pl. m. αὐτομάτους, 98. H. neut. automatum, αὐτόματον.

380 Αὐτός, τή, τό, ipse, a, um, lui-même; et præcedente articulo, idem, eadem, idem, le même. Gen. sing. m. αὐτοῦ, 101. V. Tab. pronominum. Lib. II. Cap. 8. H. autographum, αὐτόγραφον, ου, etc. γ, 77. Hinc quidam scribunt autor, autoritas. τ' αὐτό, pro τὸ αὐτό, idem. H. tautologia, ταυτολογία, ας, ή. λ, 48.

381 Αὐγέω, ήσω, ηκα, glorior, ari, se glorifier. 2. pers. sing. imper. αὐχέε, ante voc. αὕχε', 202.

382 Αὐγήν, ένος, ὁ, cervix, cou, tête, collum. Acc. sing. αὐγένα, 121.

383 Αὐχμός, οῦ, ὁ, siccitas ex æstu, sécheresse causée par la chaleur, 295.

- 384 Αὖω, σω, sicco, are, dessécher; accendo, ĕre, allumer; uro, ĕre, brûler. Nom. s. m. præs. part. pass. αὐόμενος, 136.
- 385 Aυω, σω, clamo, are, crier; flo, are, souffler. Gen. s. m. præs. part. act. αυοντος, 109.
- 386 Aφαρ, statim, aussitót; illicò, sur-le-champ, 72.
- 387 'Αφαυρός, οῦ, ὁ, imbecillis, foible; debilis, sans force.

 Acc. sing. masc. ἀφαυρόν, 170.
- 388 'Αφελής, έος, ὁ και ἡ, simplex, simple. Acc. sing. fem. ἀφέλεα, contr. ἀφελῆ, 605. tenuis, mince, délié. Dat. sing. fem. ἀφέλει, contr. ἀφελεῖ, 543.
- 389 Αφενος, ου, δ, et εος, τό, census, ûs, revenu; opes, richesses, 390.
- 390 Âφθαι, ῶν, αι, ulcera in ore, ulcères dans la bouche. Gen. pl. ἀφθῶν, 79.
- 391 'Αφροδίτη, ης, ή, Venus; lepos, politesse, enjouement, 528. à spumâ, quod sequitur. H. hermaphroditus, ερμαφρόδιτος, ου. ε, 143. filius Mercurii et Veneris, qui, juxta fabulam, utrumque habuit sexum.
- 392 'Αφρός, οῦ, ὁ, spuma, l'écume, 585.
- 393 'Αφύω, ύσω, haurio, ire, boire, avaler. Nom. sing. masc. aor. 1. part. act. ἀφύσας, 152.
- 394 'Αχάτης, ου, ὁ, achates, agathe, gemma et nom. propr. Acc. sing. ἀχάτην, 533.
- 395 'Αγερωίς, ίδος, ή, populus alba, peuplier blanc, 36.
- 396 Αχθος, εος, τό, pondus, poids; onus, fardeau. Acc. sing. ἄχθος, 397.
- 397 'Αχλύς, ύος, ή, obscuritas, nuit; caligo, ténèbres, 338,
- 398 Âχνη, ης, ή, gluma, balle; palea, paille; spuma, écume. Gen. pl. ἀχνῶν, 448.
- 399 Ακος, εος, τό, dolor, douleur; mœror, chagrin. Dat. sing. ἄχει, 538. Hinc Achaïa, ἀχαΐα, ας, ἡ, regio Græciæ.
- 400 'Αχράς, άδος, ή, pirus sylvestris, poirier sauvage, 36.

401 Αχυρον, ου, τό, palea, paille; acus, balle de blé; festuca, fétu. Acc. pl. ἄχυρα, ante voc. ἄχυρ', 446.

402 'Αχώρ, ῶρος, δ, ulcus in capite manans, ulcere purulent.

Acc. sing. ἀχῶρα, 204.

403 Åψ, retrò, à reculons; rursùs, de nouveau; statim, aussitot, 600.

404 'Αψίνθιον , ου , τό , absinthium , *absinthe*. Acc. pl. άψίνθια , 272.

405 Aω et ἄημι, flo, are, souffler; spiro, are, respirer.
Nom sing. m. part. præs. ἄων, 162.

406 Åωτον, ου, τό, flos, fleur; quod eximium est, ce qu'il y a de meilleur. Acc. sing. ἄωτον, 482.

В

1 Βάβριξ, ικος, ή, maxilla, *la mâchoire*. Gen. pl. βαβρίχων, 575.

2 Βάζω, σω et ξω, χα, loquor, qui, parler; dico, ĕre, dire.

Secunda pers. sing. præs. indic. βάζεις, 20.

3 Βάθος, εος, τό, profunditas, profondeur; altitudo, hauteur. Dat. pl. βάθεσι, Poet. βαθέεσσι, 426. βαθύς, εῖα, ύ,

profundus. Gall. bas.

- 4 Βαίνω, βήσω, βέδηκα, vado, ĕre; eo, ire, aller, marcher, incedo, ĕre. Tertia pers. pl. aor. 2. et imperf. ἔδησαν, sync. ἔδαν, sine aug. βᾶν, 562. Sumit tempora. I. à βάω, perf. partic. βεδηκώς, Att. βεδώς; Ion. βεδαώς. II. à se, præt. pass βέδαμμαι vel βέδασμαι; aor. 1. ἐδανθην. III. à βῆμι, imperf. et aor. 2. act. ἔδην, imperat. βῆθι vel βᾶθι, per apocopen βᾶ, va, vade; inf. βῆναι; partic. βάς, βάντος. H. basis, βάσις, εως, ή. βατός, οῦ, ὁ, pervius. hyperbaton, ὑπέρδατον, ου, τό. υ, 16.
- 5 Βαιός, ά, όν, parvus, exiguus, petit. Nom. s. f. βαιά, 145.
- 6 Βαΐς, ίδος, ή, ramus palmæ, branche de palmier. Acc. sing. βαΐδα, ante voc. βαΐδ', 308.

7 Βάκανον, ου, τό, semen raphani, graine de raifort. Acc. sing. βάκανον, 271.

8 Βάκηλος, ου, ό, procerus sed stultus, et mulierosus, grand mais sot, et passionné pour le sexe, 195.

9 Βάκκαρις et Βάκχαρις, εως, ή, bacchar, ganteiée, ou gant-Notre-Dame, herba. Dat. sing. βακκάρει, 456.

10 Βακτηρία, ας, ή, baculus, bâton, 578.

Βάκχος, ου, ὁ, furore percitus, transporté de fureur. Bacchus. Dat. sing. βάκχω, 454. H. Bacchæ, βάκχαι, ῶν, αἰ. bacchari, βακχεύειν.

12 Βαλανεῖον, ου, τό, balneum, le bain, 96.

13 Βάλανος, ου, ή, glans, gland, le fruit du hêtre. Gen. sing. βαλάνου, 452.

14 Βαλάντιον, ου, τ<mark>ό,</mark> crumena, marsupium, bourse, gibecière. Dat. sing. βαλάντιφ, 493.

15 Βαλδίς, ίδος, ή, carceres, les barrières. Dat. sing. βαλδίδι, 473. locus unde emittuntur, qui cursu certant.

16 Βάλλω, βαλῶ, βέδληκα, 1.° jacio, ĕre, jeter. Tertia pers. sing. præs. indic. βάλλει, 466. 2.° dejicio, ĕre, jeter en bas. Tertia pers. sing. aor. 2. ἔβαλε, cum præp. ἐκε-βαλε. Ion. sine aug. ἔκβαλε, 256. 3.° mitto, ĕre, immitto, ĕre, envoyer. 4.° jaculor, ari, lancer; perf. pass. per sync. pro βεβάληκα, q. à βαλέω; aor 2. ἔβαλον; imperat. βάλε; subj. βάλω; pass. fut. 1. βληθήσομα; aor. 1. indic. ἐβλήθην; subj. βληθῶ; part. βληθείς; perf. βέβλημα. H. emblema, problema, ἔμδλημα, πρόβλημα, ατος, τό. perf. med. βέβολα. H. bolis, βολίς, ίδος, ἡ. bolus, βόλος, ου, ὁ, jactus. symbolum, σύμθολον; diabolus, διάβολος, ου. parabola, παραβόλη, ης, hyperbole, etc.

17 Βάλσαμον, ου, τό, balsamum, baume. Acc. pl. βάλσαμα, 548.

18 Βαμβαίνω, balbutio, ire, balbutier, bégayer. Nom. sing. fem. præs. partic. act. βαμβαινοῦσα, 324. Ital. bambino.

19 Βάναυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, artifex mecanicus, ouvrier mécanique. Nom. pl. βάναυσοι, 33.

- 20 Βάπτω, ψω, φα, mergo, ĕre, plonger; tingo, ĕre, tremper. Tertia pers. sing. præs. indic. act. βάπτει, 178. Η. baptizo, βαπτίζω; baptisma, βάπτισμα, ατος, τό; baptista, βαπτιτής, οῦ, ὁ; baptisterium, βαπτιτήριον, ου, τό.
- 21 Βάραθρον, ου, τό, barathrum, enfer. Gen. sing. βαράθρου, 426.
- 22 Βάρδαρος, ου, ὁ καὶ ή, barbarus, barbare; non Græcus, 107. H. barbarismus, βαρδάρισμος, ου, δ.
- 23 Βάρβιλος, ου, ή, malus persica ex osse nata, pêcher. Gen. sing. βάρβιλου, 613.
- 24 Βάρδιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, et ον, τό, barbitus, et um, lyre, ou autre instrument de musique à cordes. Dat. sing. βαρδίτω, 514. Instrumentum musicum.
- 25 Βάρις, ιος, ιδος, ή, navis, vaisseau. Acc. sing. βάριν, 33. Gall. barque.
- 26 Βάρος, εος, τό, pondus, poids; onus, fardeau; molestia, ennui, chagrin, 593. βαρύς, εῖα, ύ, gravis. H. barytonus, βαρύτονος, ου. τ, 18. barometrum. μ, 95.
- 27 Βάσανος, ου, ή, lapis lydius, quo probatur aurum, pierre de touche; probatio, essai; probatio per tormentum, épreuve par la torture; tormentum, cruciatus, ûs, tourment, supplice. Dat. pl. βασάνοις, 359.
- 28 Βασιλεύς, έος, ό, Rex, Roi; Princeps, Prince. Nom. pl. βασιλέες, contr. βασιλεῖς, 562. βασίλισσα, Regina. H. basilica, βασιλική, ῆς, ἡ. Basilius, βασίλειος, ου, ό, Regius.
- 29 Βασκαίνω, ανῶ, γκα, fascino, are, fasciner; invideo, ĕre, envier; criminor, ari, accuser. Tertia pers. s. aor. 1. ἐβάσκηνε, Ion. sine aug. βάσκηνε, 3ο1. Aor. 1. ἐβάσκηνα. Lib. III. Cap. 5.
- 30 Βασσάρα, ας, ή, vulpes, renard; Bacchis, Bacchante; meretrix, femme de mauvaise vie; calceamenti genus, sorte de chaussure, 268. H. Bassareus, Bacchus.
- 31 Βαςάζω, σω, κα, porto, are, bajulo, are, porter; sus-

- tineo, ēre, soutenir. Nom. sing. fem. præs. partic. medii. βαςαζομένη, 281.
- 32 Βάταλος, ου, ό, nom. prop. effeminatus, efféminé. Acc. sing. βάταλον, 571.
- 33 Βάτος, ου, ή, rubus, buisson; ό, batus, ronce; mensura q. Nom. pl. βάτοι, 232.
- 34 Βάτραχος, ου, ό, rana, grenouille, 254.
- 35 Βάττος, ου, δ, nom. propr. Battus; balbus, bègue; garrulus, babillard. Gen. sing. βάττου, 472.
- 36 Βατύλη, ης, ή, nana, pusilla, naine, petite. Acc. sing. βατύλην, 307.
- 37 Βαυδάω, dormio, ire, dormir; sopio, ire, assoupir. præs. inf. act. βαυδάειν, circumfl. βαυδάν, 609.
- 38 Βαΰζω, ξω, χα, latro, are, aboyer; vociferor, ari, criailler. Nom. sing. masc. præs. part. act. βαΰζων, 339.
- 39 Βαυκός, οῦ, ὁ, jucundus, agréable; delicatus, délicat.

 Dat. pl. neut. βαυκοῖς, 5. Gall. bocal, βαύκαλις et βαυκάλιον.
- 40 Βαῦνος, ου, ὁ, fornax, fournaise, four; caminus, cheminée. Dat. sing. βαύνω, 451.
- 41 Βδάλλω, λῶ, λκα, mulgeo, ēre, traire, tirer le lait; sugo, ĕre, sucer, tetter. Nom. pl. fem. præs. part. pass. βδαλλόμεναι, 559.
- 42 Βδέω, έσω et ήσω, pedo, ĕre, peter; strepo, ĕre, faire du bruit; fœteo, ēre, sentir mauvais. Tertia pers. sing. imperf. ἐβδέε, sine aug. βδέε, cum v parag. βδέεν, 122.
- 43 Βέβαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, firmus, ferme, stabilis, stable, solide. Acc. sing. n. βέβαιον, 471.
- 44 Βέκκος, ου, ό, panis, pain. Acc. sing. βέκκον, 246. amens, stultus, insensé. Nom. pl. βέκκοι, 298. vox Phrygia. H. Gall. bec, becquée.
- 45 Βέλος, εος, τό, telum, trait; jaculum, javelot. Dat. sing. βέλει, 378.
- 46 Βέλτερος, ου, ὁ, melior, meilleur; præstantior, excellent, 202. vel βελτίων, ὁ καὶ ἡ; βέλτιον, τό, gen, ονος, superl. βέλτιςος, ου, optimus.

47 Βέμθηξ, ηκος, ή, turbo, trochus, sabot, toupie, 388.

48 Βεῦδος, εος, τό, vestis varia et purpurea, robe de pourpre de diverses couleurs. Dat. sing. βεύδει, 27.

- 49 Βηλός, ου, ὁ, limen, seuil de la porte. Gen. sing. βηλοῦ, 126.
- 50 Βήξ, βηχός, ή, tussis, la toux, à sono, 296.
- 51 Βήρυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, beryllus, béril, gemma. Gen. pl. βηρύλλων, 64.
- 52 Βήσσαι, ων, αί, clivus, colline, pente; dumi, buissons. Dat. pl. βήσσαις, 396.
- 53 Βία, ας, η, robur, force; violentia, violence. Dat. sing. βία, 361.
- 54 Βίδλος, ου, ή, et βίδλιον, ου, τό, liber, *livre*, 318. H. pl. Biblia.
- 55 Βίχος, ου, δ, dolium, tonneau; urna, urne. Acc. sing. βίχον, 358.
- 56 Bíos, ou, ô, vita, *la vie*; annona, *vivres*. Acc. sing. β íov, 527. H. amphibius, etc. α , 220.
- 57 Βιός, οῦ, ὁ, arcus, arc, 530.
- 58 Βλαισός, οῦ, ὁ, valgus, cui distorta sunt crura, celui qui a les jambes courbées en dehors, 341.
- 59 Βλάξ, κός, δ, socors, sot; ignavus, lâche; piscis q. inutilis, poisson de nulle valeur. Voc. sing. βλάζ, 200.
- 60 Βλάπτω, ψω, φα, lædo, ĕre, blesser; noceo, ēre, nuire. Tertia pers. sing. aor. 2. ἐβλάβε, sine augm. βλάβε, 214. aor. 2. ἔβλαβον, Lib. III. Cap. 4. H. blasphemo, βλασφημέω, etc. φ, 21.
- 61 Βλας άνω, ήσω, ηπα, germino, are, germer, pousser; nascor, ci, naitre. Tertia pers. s. præs. ind. βλας άνει, 600. ab inusit. βλας έω.
- 62 Βλέννα, ης, ή, mucus, morve; pituita, pituite. Acc. sing. βλένναν, 97.
- 63 Βλέπω, ψω, φα, aspicio, ĕre, apercevoir; video, ēre, voir; intueor, ēri, considérer. Tertia pers. pl. præs. indic. act. βλέπουσι, 103.

- 64 Βλέφαρον, ου, τό, palpebra, la paupière. Dat. sing. βλεφάρφ, 176.
- 65 Βληχάομαι, ήσομαι, balo, are, béler. Tertia pers. pl. præs. ind. βληχάονται, circumfl. βληχώνται, 559.
- 66 Βληχρός, ά, όν, debilis, imbecillis, foible. Nom. sing. fem. βληχρά, 580.
- 67 Βλίττω, ισω, exprimo, ĕre, exprimer; exprimendo aufero, erre, faire sortir en pressant. Tertia pers. pl. præs. subj. βλίττωσι, 284.
- 68 Βλόζω, et βλόω, σω, scaturio, ire, jaillir; mano, are, couler. Tertia pers. sing. præs. ind. βλόζει, 585.
- 69 Βλωμός, οῦ, ὁ, offella, emincé; bucella, bouchée. Acc. sing. βλωμόν, 368.
- 70 Βλώσχω, βλώσω, advenio, ire, arriver; augeo êre, augmenter. Tertia pers. pl. imperf. ἔδλωσχον, 345. fut. ab inusit. βλόω.
- 71 Βοάω, ήσω, ηπα, boo, are, beugler; clamo, are, crier; vociferor, ari, criailler. 2. pers. sing. indic. præs. βοάεις, circumfl. βοᾶς, 187.
- 72 Βοηθέω, ήσω, ηκα, auxilior, ari, assister; succuro, ĕre, secourir; adjuvo, are, aider. Tertia pers. sing. præs. subj. βοηθέη, circumfl. βοηθή, 527.
- 73 Βόθρος, ου, ό, fovea, scrobs, fosse. Acc. sing. βόθρον, 325.
- 74 Βολβός, οῦ, ὁ, bulbus, bulbe; tuber terræ, truffe.
 Nom. pl. βολβοί, 72.
- 75 Βόμβος, ου, δ, bombus, bourdonnement; sonus, bruit.

 Dat. sing. βόμβω. 286. H. bombyx, βόμβυξ, υκος, δ.
- 76 Βορά, ας, ή, pabulum, pâture; cibus, nourriture. Gen. sing. βορᾶς, 368.
- 77 Βόρβορος, ου, ό, cœnum, boue, fange. Dat. sing. βορβόρω, 412. Gall. bourbe, bourbier.
- 78 Βορβορύζω, σω, strepo, ĕre, faire du bruit; dicitur de intestinis. Nom. sing. masc. aor. 1. partic. βορβορύσας, 122.

79 Βορέας, ου, δ, Boreas, Borée; aquilo, vent de nord= est, 599.

80 Βόςρυχος, ου, ό, cirrus, cincinnus, boucle de cheveux.

Acc. pl. βος ρύχους, 287.

81 Βότρυς, υος, ό, botrus, grappe de raisin; uva, raisin. Gen. sing. βότρυος, 552.

83 Βουλή, ῆς, ἡ, consilium, conseil, avis; senatus, ûs, sénat, 134. H. nom. propr. Aristobulus, Αριζόβου-

λος, ου. α, 290.

84 Βούλομαι, ήσομαι, volo, velle, vouloir; cupio, ĕre, désirer; censeo, ēre, étre d'avis. Tertia pers. sing. imperf. ἐβούλετο, 123. Pers. 2. βούλει, vis, pro βούλη, fut. 1. med. ήσομαι, quasi à βουλέομαι; aor. 1. pass. ἐβουλήθην.

85 βουνός, οῦ, ὁ, collis, colline; clivus, pente, montée. Gen. sing. βουνοῦ, Ιοπ. βουνοῦ, 399.

86 Βούρασσος, ου, ό, palmæ fructus, fruit du palmier, datte.

Acc. pl. βούρασσους, 242.

87 Βοῦς, βοός, ὁ, ἡ, bos, bœuf. Nom. pl. βόες, 443. Contrahitur in certis casibus: acc. sing. βοῦν, acc. pl. βοῦς, dat. pl. βουσί. Η. βου vel βο in compositione significat valdè, Lib. IV. Cap. 5.

88 Βόω, inus. fut. 1. βόσω et βώσω, pasco, ĕre, faire pattre. Tertia pers. pl. imperf. ἔβοσκον, 487. In præsenti dicitur βόσκω, ήσω, ηκα, tanquàm à βοσκέω, idem. Η. βοτάνη, ης, herba; botanica, βοτανική,

ñs, ń.

89 Βραθεύς, έος, ὁ, distributor præmiorum, qui dat præmium certaminis, celui qui distribue les prix dans les jeux publics, 476. H. bravium, βραθεΐον, ου, τό. Gall. brave. In veter. MMSS. legitur brabium.

90 Βράθυλα, ων, τά, pruna Damascena, prunes de Damas. Acc. pl. βράθυλα, ante voc. βράθυλ', 375.

91 Βράγχος, ου, ὁ, vel έος, τό, raucedo, enrouement, 296.

92 Βραδύς, εῖα, ύ; έος, tardus, lent, tardif; bardus, lourd, stupide, 340.

93 Βράζω, σω, ferveo, ēre; bullio, ire, être échauffé, bouillir. Nom. sing. masc. præs. part. med. βραζόμε-νος, 209. H. Gall. braise, embraser.

94 Βραχίων, ονος, ό, brachium, le bras. Dat. dual. βραχιόνοιν, 289.

95 Βραχύς, εῖα, ὑ; έος, brevis, court. Nom. plur. fem. βραχεῖαι, 557.

96 Βράγω, ξω, strepo, ĕre, retentir; sono, are, resonner. Tertia pers. aor. 2. ἔβραχε, cum ν parag. ἔβραχεν, 183. H. Gall. braire.

97 Βρέμω, fremo, ĕre, fremir; murmuro, are, murmurer. Tertia pers. sing. præs. indic. βρέμει, 223.

98 Βρένθος, ου, ὁ, fastus, ûs, faste; arrogantia, arrogance. Dat. sing. βρένθω, 411.

99 Βρέτας, τό, indeclin. simulacrum, représentation, simulacre, 312.

100 Βρέφος , εος , τό , infans , enfant. Acc. sing. βρέτ φος , 531.

101 Βρέχω, ξω, χα, madefacio, ĕre, humecter; irrigo, are, arroser; pluo, ĕre, pleuvoir. Nom. sing. fem. præs. part. βρεχοῦσα, 371. Aor. 2. ἔβραχον, perf. med. βέβροχα, vel activum, Lib. III. Cap. 5. H. Gall. broc.

102 Βριάω, άτω, roboro, are, fortifier; robustum reddo, ěre, rendre robuste. Acc. sing. masc. præs. part. βριάοντα. circumfl. βριῶντα, 150. βριαρός, οῦ, robustus. H. Briareus, βριάρεως, ω, ὁ, 4. simpl.

103 Βρίζω, σω et ζω, dormio, ire, dormir, post cibum.
Tertia pers. simp. imperf. ἔβριζε, 121.

104 Βρίθω, σω, onustus sum, esse, étre chargé. Nom. sing. masc. præs. partic. βρίθων, 440.

105 Βριμόομαι et βριμάομαι, fremo, ĕre, irà, frémir de rage. Tertia pers. sing. imperf. med. εδριμόετο.

- circums. ἐβρίμοῦτο. Ion. sine augm. βριμοῦτο ,
- 106 Βρίσσος, ου, δ, echinus marinus, hérisson de mer. Nom. pl. βρίσσοι, 218.
- 107 Βρόγχος, ου, ό, guttur, gosier, gorge. Gen. sing. βρόγχου, 369.
- 108 Βροντή, ης, ή, tonitru, tonnerre. Dat. sing. βροντή, 410. H. Cyclopis nom. Brontes.
- 109 Βροτός, οῦ, ὁ, mortalis, mortel; homo, homme. Dat. pl. βροτοῖς. Ion. βροτοῖσι, 601. Η. ἄβροτος, ἀμβροτος, ἀμβροτος, ἀμβροσιας, ου, ambrosius, immortalis. ambrosia, ἀμβροσία, ὰς, ἡ. α, 1. priv. inserto μ.
- 110 Βρότος, ου, δ, sanies, cruor; sanie, sang corrompu.

 Dat. sing. βρότω, 588.
- 111 Βροῦχος, ου, δ, bruchus, locustæ genus, sauterelle, 458.
- 112 Βρόχος, ου, ὁ, laqueus, corde à nœud coulant; restis, corde. Dat. sing. βρόχω, 350.

113 Βρόχω, inus. undè ἀναδρόχω, resorbeo, ēre, engloutir.
Tertia pers. sing. perf. indic. ἀναβέβροχε, 229.

- 114 Βρύκω, ξω, χα, edo, ĕre, manger; mordeo, ēre, mordre. Tertia pers. pl. imperf. ἐβρύκον, sine aug. βρύκον, 248.
- 115 Βρύον, ου, τό, muscus, mousse; alga, algue, mousse de mer. Dat. sing. βρύω, 248.
- 116 Βρύτον, ου, τό, cervisia, bière. Gen. sing. βρύτου, 552.
- 117 Βρύχω, ξω, χα, frendeo, ēre, gronder; strideo, ēre, grincer. Nom. dual. præs. part. βρύχοντε, 589.
- 118 Βρύω, σω, κα, scateo, fourmiller; pullulo, are, pulluler. Tertia pers. pl. præs. ind. βρύουσι, 75.

 Η. embryon, embryon, έμθρυον, ου, τό. ε, 87.
- 119 Βρῶμος, ου, ὁ, fœtor, puanteur, infection; graveolentia, mauvaise odeur, 89.
- 120 Βρώσκω, ώσω, ωκα, comedo, ĕre, manger, dévorer; depasco, ĕre, paître, brouter. Nom. sing. m. præs.

part. med. βκωσκόμενος, 579. Sumit tempora à βρόω; et à βρῶμι, aor. 2. ἔβρων.

- 121 Βύας, ου, δ, bubo, hibou, avis nocturna. Gen. sing. βύου, 329.
- 122 Βύβλος, ου, ή, papyrus, arbrisseau d'Egypte, de l'écorce duquel on faisoit une sorte de papier; liber, livre. Gen. sing. βύβλου, 314.
- 123 Βυθός, οῦ, ὁ, fundus, fond, fondement; ima pars, la partie la plus basse. Gen. sing. βυθοῦ, 561. Gall. bout. βυσσός, idem: undè abyssus, ἀδύσσος, ου, ἡ. α, 1.
- 124 Βυκάνη, ης, ή, buccina, trompette. Nom. pl. βυκάναι, 557.
- 125 Βύνη, ης, ή, hordeum madefactum, orge trempé, humecté. Acc. sing. βύνην, 332.
- 126 Βύρσα, ης, ή, corium, cuir, peau. Dat. sing. βύρση, 386. H. Gall. bourse; et illud, Virg. Lib. I. facti de nomine Byrsæ.
- 127 Βύσσος, ου, ή, byssus, lini genus, lin très-fin. Gen. sing. βύσσου, 58.
- 128 Βύω, σω, κα, obturo, ĕre, boucher; obstruo, ĕre, obstruer, fermer. Acc. pl. neut. perf. part. pass. βεβύσμενα, 54. Perf. pass. βέβυσμαι, Lib. III. Cap. 4.
- 129 Βῶλος, ου, ή, gleba, motte de terre; ager, champ. Acc. pl. βώλους, 444. H. boletus, βωλίτης, ου, ό.
- 130 Βωμός, οῦ, ὁ, ara, autel; basis, base. Acc. pl. βωμόυς, 408.

Г

- 1 Γαγγάμη, ης, ή, sagena, seine pour pécher; rete, filet, 235.
- 2 Γάγγλιον, ου, τό, nervi contorsio, contorsion de nerf, 82.
- 3 Γάγγραινα, ης, ή, gangræna, gangrène, 547.
- 4 Γάδομαι, gaudeo, ēre, se rejouir. Tertia pers. pl. imperf. ἐγάδοντο. Ion. sine aug. γάδοντο, 250.

5 Γάζα, ης, η, gaza, trésor; opes, richesses. Acc. sing.

γάζαν, 493.

6 Γαΐα et αἶα, et γῆ, ῆς, ἡ, ab inus. γέα, terra, la terre.

Acc. sing. γαῖαν, 43 ι. Η. geographia, γεωγραφία, ας,

ἡ. γ, 77; geometra, γεωμέτρης, ου, δ. μ, 95; apogæus, ἀπόγαιος et είος, ου, δ. α, 267; perigæus,

π, 79.

7 Γαΐσος, ου, ό, gæsum, sorte d'arme à hampe; telum,

569.

8 Γαίω, glorior, ari, se glorifier; superbio, ire, s'enor-gueillir. Nom. sing. m. præs. part. γαίων, 130. βου-γάιος, ου, magnus jactator. H. Ital. bugia, bugiardo. 6, 87.

9 Γάλα, ακτος, τό, lac, lactis, lait. Gen. sing. γάλακτος, 113. Casus obliqui ab inusit. γάλαξ. H. Latinum lac,

per aphæresim.

Γαλέη et γαλῆ, ῆς, ἡ, felis, catus, chat. Gen. sing.
 γαλέης, 512.

11 Γαλήνη, ης, ή, serenitas, tranquillitas, sérénité, tran-

quillité. Dat. sing. γαλήνη, 219.

12 Γάλλος, ου, δ, Sacerdos Cybeles, prétre de Cybèle. Nom. pl. γάλλοι, 456. à Gallo Phrygiæ flumine: item, spado, Eunuchus.

13 Γάλως, ω et ωος, ή, glos, belle-sæur du mari. Nom. pl.

γάλοι, 358. declin. 4. 5. simpl.

14 Γαμβρός, οῦ, ὁ, gener, gendre; socer, beau-père. Acc.

pl. γαμβρούς, 356.

15 Γαμέω, ήσω, ηκα, duco, ĕre, in uxorem, prendre pour femme, dicitur de viro, et vox passiva de muliere. Tertia pers. sing. imperf. γαμέετω, circumfl. γαμείτω, 479. aor. 1. ἐγάμησα, sync. ἔγημα. Η. polygamia πολυγαμία, ας, ή, etc. π, 152.

16 Γάνος, εος, οῦς, τό, lætitia, joie, allégresse; gaudium,

contentement. Dat. sing. γάνει, 250.

17 Γάρ, enim, nam; quippè. Gall. car, 336.

18 Γαργαίρω, fulgeo, ēre, briller; abundo, are, avoir en abondance. Tertia pers. sing. imperf. ἐγάργαρε, Ion. γάργαιρε, cum ν parag. γάργαιρεν, 64.

19 Γαργαλίζω, titillo, are, chatouiller; lætitiâ afficio, ĕre, faire plaisir. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. ἐγαργάλισε,

Ion. γαργάλισε, 299.

20 Γαργαρεών, ῶνος, ὁ, guttur, le gosier, la gorge; gurgulio, charençon. Acc. sing. γαργαρεῶνα, ante voc. γαργαρεῶν', 123. H. Gall. gargariser, γαργαρίζω.

21 Γάρον, ου, τό, garum, saumure d'un poisson nommé Garus, liquamen piscium. Acc. sing. γάρον, 365.

- 22 Γαςήρ, τέρος, sync. τρός, ή, venter, uterus, *le ventre*.

 577. H. hypogastrium, ὑπογάςριον, ου, τό, etc.
 υ, 20.
- 23 Γαυλός, οῦ, δ, mulctra, vase dans lequel on trait.
 Nom. pl. γαυλοί, 105.
- 24 Γαῦρος, ρα, ρον, superbus, superbe; arrogans, arrogant.

 Acc. sing. masc. γαῦρον, 207.
- 25 Γαυσός, ή, όν, incurvus, courbé, arqué; intortus, tortu. Acc. pl. neut. γαυσά, 88.
- 26 Té, sanè, certes; quidem, en effet, 20. Est etiam particula expletiva.
- 27 Γέγωνα, clarè clamavi, are, crier haut. Tertia pers. sing. perf. medii. γέγωνε, cum ν parag. γέγωνεν, ε82. præteritum med. à verbo inusit. plusq. perf. ἐγεγώνειν.
- 28 Γέεννα, ης , ή , gehenna , gêne , l'enfer. Acc. sing. γεένναν , 415.
- 29 Γείνομαι, vel γίνομαι, vel γίγνομαι, gigno, ĕre, engendrer; gignor, ni, étre produit; nascor, ci, naître; fio, eri, devenir; sum, esse, être; efficior, ci, être fait. Tertia pers. sing. aor. 2. ἐγένετο, Ion. γένετο, 577. Sumunt temp. ab inusit. γενέομαι; f. 1. med. γενήσομαι, aor. 2. ἐγενόμην, Lib. III. Cap. 8. Perf. pass. γεγένημαι, aor. 1. ἐγενήθην; sed est à γείνομαι, perf. m. γέγονα. Η. genesis, γένεσις, εως, etc.

- 30 Γείσον, ου, τό; subgrundium, auvent, l'avant-toit. Gen. s. γείσου. 266. pars tecti prominens ad arcenda stillicidia.
- 31 Γείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, vicinus, voisin. Nom. pl. γείτονες, 184.
- 32 Γελάω, άσω, ακα, rideo, ēre, rire, se réjouir. Tertia pers. sing. aor. 1. έγέλασε, poet. gemin. σ, έγέλασσε, 189. perf. pass. γεγέλασμαι. H. nom. propr. Gelasius.

33 Γέλγη, ης, ή, merces variæ omnis generis, merceries

de toute espèce. Acc. sing. γέλγην, 58.

34 Γέλγις, ιος et ίδος, ή, allii caput, tête d'ail; nucleus,

gousse d'ail. Acc. sing. γέλγιν, 272.

35 Γέμω, plenus sum, esse, être rempli; onustus sum, esse, être chargé. Tertia pers. pl. imperf. med. ἐγέμοντο, Ion. sine aug. γέμοντο, 103. quasi gemere sub pondere, perf. m. γέγομα.

36 Γέντα, ων, τά, carnes, chairs; viscera, entrailles. Acc.

pl. γέντα, 365.

37 Γένυς, υος, ή, mentum, menton; maxilla, machoire, 16.

38 Γέρανος, ου, ή, grus, grue. Gen. pl. γεράνων, 565.

39 Γέρας, ατος, τό, præmium, prix; munus, présent, 263.

40 Γέββον, ου, τό, scutum Persicum, bouclier Persan. Acc. sing. γέρφον, 61. H. Gall. guerre.

41 Γέρων, οντος, ό, senex, vieux. Gen. s. γέροντος, 6. Η.

Geronte, nomen Comicum.

42 Γεύω, σω, κα, gustare facio, ĕre, donner à goûter; γεύομαι, gusto, are, goûter. Tertia pers. pl. aor. 1. med. ἐγεύσαντο, Ion. sine aug. γεύσαντο, 298. fut. 1. med. γεύσομαι. H. Gall. gueuser, gueux.

43 Γέφυρα, ας, ή, pons, pont. Gen. s. γεφύρας, 405.

44 Γηθέω, ήσω, ηκα, gaudeo, ēre, se réjouir; lætor, ari, être dans la joie. Nom. pl. masc. præs. part. γηθέοντες, Circumfl. γηθούντες, 442.

45 Γήρας, ατος, τό, senectus, vieillesse. Gen. sing. γήρα-

τος, 311.

- 46 Γήρυς, εος, ή, vox, voix; sonus, bruit, son, 220.
- 47 Γίγαρτον, ου, τό, acini granum, nucleus, pepin de raisin. Dat. s. γιγάρτω, 350.
- 48 Γίγας, αντος, ό, gigas, géant. Acc. s. γίγαντα, 207.
- 49 Γιγγλυμός, οῦ, ὁ, cardo cavus, qui cum portâ vertitur, gond, 318.
- 50 Γίγγρας, ου, ὁ, tibia parva flebilis, petite flute à sons plaintifs. Gen. s. γίγγρου, 262.
- 51 Γινώσκω, et γιγνώσκω, cognosco, ĕre, connoître; nosco, ĕre; scio, ire, savoir. Tertia pers. s. aor. 1. ind. ἔγνω, 2. Sumit temp. ab inusit. γνόω, fut. 1. γνώσω; perf. ἔγνωκα; plusq. perf. ἐγνώκειν: med. fut. 1. γνώσομαι: pass. fut. 1. γνωσθήσομαι; aor. 1. ἐγνώσθην; perf. ἔγνωσμαι. Indè formatur inus. γνῶμι, 3. conjug. ex quo sumuntur aoristi 2. Indic. ἔγνων, servans ω, ubi alia verba in μι mutant longam in brevem; imperat. γνῶθι; inf. γνῶναι; partic. γνούς, γνόντος: H. gnomon, γνώμων, ονος, ὁ. gnomonica, γνωμονική, ἢς, ἡ. physiognomia, φυσιογνωμία, ας, ἡ. φ, 85.
- 52 Γλάνις, ιδος, ὁ, iners, fainéant; piscis quidam inutilis.
 Voc. sing. γλάνις, 200.
- 53 Γλαυκός, οῦ, ὁ, cæruleus, de couleur bleue; glaucus, verdåtre. Dat. pl. fem. γλαυκοῖς, cum ιν parag. γλαυκοῖοιν, 438.
- 54 Γλάφω et γλύφω , ψω, φα , sculpo, ĕre , sculpter , graver;
 cavo , are , caver , creuser. Tertia pers. sing. perf.
 indic. γέγλυφε , 314. H. hieroglyphus , ἱερόγλυφος , ου ,
 ι , 17. anaglypticus , ἀναγλυπτικός , οῦ. α , 223.
- 55 Γλεύκος, εος, τό, mustum, moût, vin doux. Acc. sing. γλεύκος, 333.
- 56 Γλήνη, ης, ή, pupilla oculi, la prunelle de l'æil. Gen. sing. γλήνης, 175.
- 57 Γλίσχρος, ὁ καὶ ἡ, et ρα, ρον, viscosus, visqueux, épais. Gen. sing. neut. γλίσχρου, Ion. γλίσχρουο, 113.
- 58 Γλίχουαι, cupio, ere, désirer; appeto, ere, souhaiter.

Tertia pers. sing. imperf. ἐγλίχετο, Ion. sine augm. γλίχετο, 7.

59 Γλοιός, οῦ, ὁ, sordidus, sale; invalidus, foible, 398.

60 Γλουτός, οῦ, ὁ, nates, tergum, derrière, dos. Acc. sing. γλουτόν, 302.

61 Γλυκύς, εῖκ, ὑ; έος, dulcis, doux; suavis, suave. Acc. sing. neut. γλυκύ, 579. compar. γλυκίων, γλείσσον, et γλυκερός; superl. γλύκιζος, et γλυκύτατος, ου, ό. H. nom. propr. Glycerium , γλυκέριον , ου.

62 Γλώσσα et γλώττα, ης, ή, lingua, langue. Dat. pl. γλώσσαις, 576. Η. glossa; glossarium, γλωσσάριον, ου , τό. polyglotta , pl. n. à πολύγλωττος. π , 152.

63 Γλωγίς, ῖνος, ή, cuspis, pointe; angulus, angle. Acc.

γλωχίνα, 594.

- 64 Γνάθος, ου, ή, maxilla, máchoire; bucca, bouche. Acc. pl. γνάθους, 303. H. nom. Comic. Gnathon, γράθων, ωνος, edax.
- 65 Γνόφος, ου, ὁ, caligo, obscurité; tenebræ, ténèbres. Gen. sing. γνόφου, 225.
- 66 Γοάω, ήσω, ploro, are, pleurer; gemo, ĕre, gémir. 2. pers. sing. præs. ind. γοάεις, Circumfl. γοᾶς, 15.
- 67 Γόγιρος, ου, ό, conger, congrus, congre, piscis. Nom. pl. γόγγροι, 218.
- 68 Γογίοζω, σω, κα, murmuro, are, gronder, murmurer. Nom. s. m. præs. partic. γογίζων, 129.

69 Γόης, ητος, δ, incantator, enchanteur, 301.

70 Γόμφος, ου, ό, clavus, clou, cheville; cuneus, coin. Dat. pl. γόμφοις, 48.

71 Γόνυ, γόνατος, τό, genu, genou. Acc. pl. γούνατα, 223.

72 Γοργός, οῦ, ὁ, velox, prompt; acer, vif; terribilis, terrible. Acc. pl. masc. γοργούς, 488. H. Gorgo, onis, γοργώ, όος, ους, ή, 5. contr.

73 Γοργύρα, ας, ή, canalis subterraneus, canal souterrain.

Acc. pl. γοργύρας, 322.

74 Γράδιον, ου, τό, tæda, torche; lignum accensum,

un morceau de bois allumé. Acc. s. γράθιον, 116.

75 Γραΐα, ας, ή, vetula, anus, vieille, 268.

76 Γράσος, ου, ὁ, sordes in lanis ovium, ordures de la laine des brebis. Acc. sing. γράσον, 481.

77 Γράφω, ψω, φα, scribo, ĕre, écrire; pingo, ĕre, peindre. Tertia pers. 1. aor. 1. indic. ἔγραψε, cum ν parag. ἔγραψεν, 314. perf. pass. γέγραμμαι. Η. graphium, γραφεῖον, οῦ, τό, geographia, etc. γράμμα, ατος, littera. Η. grammatica, γραμματική, ῆς, ἡ. epigramma, ἐπίγραμμα, τό, etc. ε, 110. γραμμή, ῆς, ἡ, linea. Η. parallelogrammus, etc. α, 170.

78 Γράω, άσω, comedo, ĕre, edo, ĕre, manger. Nom. pl. masc. præs. part. γράοντες, 284. H. gramen, γράςις,

εως, ή.

79 Γρίπος et γρῖφος, ου, ὁ, plagæ, reis; rete, filet. Nom.
 pl. γρῖφοι, 236. H. logogriphus. λ, 48.

8ο Γρόσφος, ου, ὁ, cuspis hastæ, le fer d'une lance, quæ terræ infigitur. Acc. pl. γρόσφους, 515.

- 81 Γρύ, tantillùm, tant soit peu; minimum, le moins du monde, 298.
- 82 Γρύψ, υπός, δ, gryphus, griffon. Gen. pl. γρυπῶν, 2674
- 83 Γρώνη , ης , ή , caverna , caverne. Acc. γρώνην , 102.
- 84 Γύα et γυία, ας, ή, arvum, champ; jugerum, arpent.
 Acc. sing. γυίαν, 490.

85 Γύαλον, ου, τό, cavitas, cavité; vallis, vallée; vola, le creux de la main. Acc. s. γύαλον, 509.

86 Γυΐον, ου, τό, membrum, membre. Acc. pl. γυΐα, 258.

87 Γυλιός, οῦ, ὁ, vas, vase; vasculum militare, coffre de soldat. Acc. sing. γυλιόν, δι.

88 Γυμνός, οῦ, ὁ, nudus, nu. Acc. sing. γυμνόν, 478. Η, gymnasium, γυμνάσιον, ου, τό.

89 Γυνή, γυναικός, ή, mulier, femme; uxor, épouse, 535.
 casus obliqui quasi à γυναίξ, νος. γύναι. Lib. II. Cap.
 4. H. gynæceum, γυναικεῖον, ου, τό. androgynus, ανδρόγυνος, ου, ὁ. α, 235.

90 Γύργαθος, ου, ό, canistrum, corbeille; qualus, panier.
Nom. pl. γύργαθοι, propter seq. voc. γύργαθ', 72.

91 Γύρις, εως, ή, pollen, fleur de farine. Acc. sing. γύριν, 332.

92 Γυρός, ά, όν, curvus, courbe; subst. gyrus, tour. Acc. sing. masc. γυρόν, 387.

93 Γόψ, πός, ό, vultur, vautour, 379.

94 Γύψος, ου, ή, gypsum, plâtre, gypse. Gen. sing. γύψου, 313.

95 Γωλεά, ων, τά, speluncæ, grottes; lustra, cavernes.

Acc. pl. γωλεά, 192.

96 Γωνία, ας, ή, angulus, angle. Dat. sing. γωνία, 189. Gall. coin. H. polygonius, πολυγώνιος. π, 152. pentagonus, πεντάγωνος. π, 68. diagonalis, διαγώνιος, ου. δ, 67, etc.

97 Γωριάω, subsanno, are, se moquer; irrideo, ēre; railler. Nom. sing. masc. part. præs. γωριάων, 14.

Δ

1 Δαγός, ῦδος, ὁ, crystallus, crystal; glacies, glace, 219.

2 Δαήρ, έρος, ό, levir, beau-frère, frater mariti. Nom. pl. δαέρες, 357.

3 Δαίδαλος, λη, λον, artificiosus, ingénieux, fait avec art. Dædalus, Dédale. Nom. pl. neut. δαίδαλα, 468.

4 Δαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Deus, Dieu; genius, génie; dæmon, démon. Acc. dual. δαίμονε, 457.

5 Δαίω, σω, κα, disco, ĕre, apprendre; epulum præbeo, ēre, donner un repas; distribuo, ĕre, distribuer; uro, ĕre, brûler. Nom. sing. masc. aor. 2. part. δαείς, 93. Acc. pl. masc. aor. 1. part. med. δαισαμένους, 610. Tertia pers. præs. ind. δαίει, 297. Aor. 2. ἔδαον, Lib. III. Cap. 5. pass. ἐδάην, part. δαείς, edoctus. Aliquando perdit ι ante σ; fut. 1. med. δάσομαι; perf. pass. δέδασμαι, etc. Aor. 1. med. part. δαισάμενος; perf. med.

δέδηα, Lib. III. Cap. 5. Ab inus. δαέω est fut. 1. δαήσω, perf. δεδάηκα.

6 Δάχνω, δήξω, ηχα, mordeo, ēre, mordre. Tertia pers. sing. præs. ind. δάχνει, 534. Sumit temp. à δήχω, aor. 2. ἔδαχον, Lib. III. Cap. 5.

7 Δάκρυ, ύος, τό, lacryma, larme. Acc. pl. δάκρυα, 7.

dicitur et δάκρυμα, ατος, τό.

8 Δάπτυλος, ου, ὁ, digitus, doigt; dactylus, datte; dactyle. ροδοδάπτυλος, roseos digitos habens, aux doigts de rose, Auroræ epithetum, 191. Vide ρ, 37.

Δαμάω, άσω, domo, are, dompter. Nom. s. masc. aor.
 1. part. pass. δμηθείς, 163. perf. δέδμηκα, sync. pro δεδάμηκα: sic pass. perf. δέδμημα: ; aor. 1. ἐδμήθην; part. δμηθείς, aor. 2. pass. ἐδάμην; part. δαμείς. Η. adamas, ἀδάμας, αντος, δ. admetus, ἀδμητος, ου, δ, indomitus. α, 1.

10 Δανάη, ης, ἡ, laurus Alexandrina, laurier d'Alexandrine; Danaë, Danaé. Dat. s. δανάη, 456.

11 Δάνος, εος, τό, donum, don; mutuum, prét, 160.

12 Δαπανάω, έσω, ηκα, consumo, ĕre, consumer; impendo, ĕre, dépenser. Nom. sing. masc. præs. part. δαπανάων, circumfl. δαπανών, 382.

13 Δάπεδον, ου, τό, pavimentum, pavé; solum, sol, terre.

Dat. sing. δαπέδω, 377.

14 Δάπτω, ψω, voro, are, dévorer; dilanio, are, déchirer.
 Tertia pers. pl. præs. ind. δάπτουσι, 574. H. daps,

dapis.

15 Δαρθάνω, ήσω, ηκα, dormio, ire, dormir. Tertia pers. sing. præs. ind. δαρθάνει, 165. Sumit temp. ab inus. δαρθέω, aor. 2. ἔδαρθον, Lib. III. Cap. 8. et per metathesim, ἔδραθον.

16 Δασπλής, ήτος, ό, malorum plenus, plein de maux;

atrox, atroce, 294.

17 Δασύς, εῖα, ύ ; έος, densus, dense; villosus, velu. Gen. sing. masc. δασέας, 513.

- 18 Δατισμός, οῦ, ὁ, repetitio odiosa, répétition ennuyeuse, 472. à quodam, cui nomen Datis.
- 19 Δαῦκος, ου, ό, audax, hardi; daucus, carotte, 19.
- 20 Δάφνη, ης, ή, laurus, *laurier*; Daphne, *Daphné*. Dat. pl. δάφναις, 102.
- 21 Δαψιλής, έος, & καὶ ἡ, dapsilis, libéral; copiosus, abondant. Acc. sing. neut. δαψιλές, 142.
- 22 Δέ, autem, mais; verò, or; porrò, de plus, 6., etc.
- 23 Δείδω, σω, κα, timeo, ēre; metuo, ĕre, craindre.
 Nom. pl. masc. aor. 1. part. act. δείσαντες, 110. perf.
 med. δέδεικα, pro δέδοιδα. Ion. δέδια, imperat. δείδιθι et δέδιθι, q. à verbo in μι.
- 24 Δείκηλον, ου, τό, simulacrum, simulacre. Nom. pl. δείκηλα, 345.
- 25 Δείχνυμι, et δειχνύω, δείξω, δέδειχα, tanquàm à δείχω, ostendo, ĕre; monstro, are, montrer; indico, are, indiquer. Tertia pers. sing. præs. ind. δέδειχε, cum ν par. δέδειχεν, 348. H. paradigma, παράδειγμα, ατος, τό, exemplum. π, 20.
- 26 Δείλη, ης, ή, pomeridianum tempus, l'après-midi. Dat. sing. δέιλη, 566.
- 27 Δειλός, λή, λόν, timidus, timide; ignavus, lâche. Dat. pl. masc. δειλοῖς, 601.
- 28 Δεΐνα, quidam, quelqu'un, on. Dat. pl. δεΐνι, 605. Lib. II. Cap. 8.
- 29 Δεινός, ή, όν, terribilis, terrible; vehemens, véhément; dirus, cruel; solers, habile. Dat. sing. masc. δεινώ, 411.
- 3ο Δεΐπνον, ου, τό, cœna, souper; cibus, aliment, repas. Dat. sing. δείπνω, 495.
- 31 Δεῖσα, ης, ή, humor, humeur; fetor, infection, 181.
- 32 Δέκα, decem, dix, 488. Hinc Δ, 10. Lib. I. Cap. 10. decas, δεκάς, άδος, ή. decalogus. λ, 48.
- 33 Δέλεαρ, ατος, τό, esca, nourriture; illecebræ, attraits, appåt. Acc. sing. δέλεαρ, 364.

- 34 Δέλετρον, ου, τό, lanterna, lanterne; fax, flambeau. Dat. sing. δελέτρω, 335.
- 35 Δέλτα, triangulum, triangle; forma triangularis, forme triangulaire, 313. à figurà litteræ Δ, cujus nomen est.
- 36 Δέλφαξ, κος, ὁ καὶ ἡ, porcellus, a, jeune porc. Acc. sing. δέλφακα, 33ο.
- 37 Δελφίν et φίς, ῖνος, ὁ, delphin, dauphin, piscis. Nom. pl. δελφίνες, 217.
- 38 Δελφύς, ύος, ή, uterus, ventre. Acc. sing. δελφύα, 501. quasi hinc esset ἀδελφός, suprà: α, 1. collect.
- 39 Δέμας, τό, indecl. corpus, corps; instar, à l'instar. Gen. 478. 570.
- 40 Δέμνιον, ου, τό, lectus, *lit*; stratum, *converture*. Acc. pl. δέμνια, 609.
- 41 Δέμω, μῶ, μηκα, ædifico, are, bâtir; extruo, ĕre, construire. Tertia pers. sing. perf. ind. pass. δέδμηται, 467. perf. δεδέμηκα, sync. δέδμηκα, etc. Tempora parùm usitata, quia similia temporibus verbi δαμάω, suprà; aor. 1. ἔδειμα; perf. med. δέδομα, Lib. III. Cap. 5. H. domus, δόμος, ου, δ; et δῶμα, ατος, τό.
- 42 Δένδρον, ου, τό, arbor, arbre. Nom. pl. δένδρα, ante voc. δένδρ', 372.
- 43 Δέννος, ου, δ, contumelia, outrage; probrum, opprobre.

 Acc. sing. δέννον, 18.
- 44 Δεξιά, ας, ή, dextera, main droite. Dat. sing. δεξια, 415.
- 45 Δέπας, ατος, τό, patera, coupe; poculum, gobelet.

 Acc. sing. δέπας, 61.
- 46 Δέρας, et δέρμα, ατος, τό, pellis, *peau*; corium, *cuir*. Acc. pl. δέρατα, δέραα, δέρα, 56. H. epidermis, ἐπιδερμίς, ἡ. ε, 110.
- 47 Δέρη, et δειρή, ῆς, ἡ, cervix, collum, cou. Acc. sing. δειρήν, 526.
- 48 Δέρνω, ξω, χα, video, ēre, voir; intueor, ēri, regarder. Tertia pers. sing. aor. 1. subj. δέρξη, 213. per

metath. fut. 2. δρακῶ, aor. 2. ἔδρακον, perf. med. δέδροκα, pro δέδορκα, etc.

49 Δέσιος, ου, δ, Junius mensis, le mois de Juin. Acc. sing.

δέσιω, 500.

50 Δεσπόζω, σω, dominor, ari, dominer, regner. Tertia pers. sing. præs. imper. act. δεσποζέτω, 437. δεσπότης, οῦ, δ΄, dominus. H. despoticus, δεσποτικός, οῦ, δ.

5 i Δεῦκος, εος, ους, τό, dulcedo, douceur. Acc. sing.

δεῦκος, 285.

52 Δεῦρο, adv. in sing. hùc, ici; adesdum, viens ici. in plur. δεῦτε, adeste, venite, venez, 169.

53 Δεύτερος, ρα, ρον, secundus, second, deuxième. Accising. masc. δεύτερον, 152. H. Deuteronomus, δευτερονόμος, ου. ν, 46.

54 Δεύω, σω, κα, irrigo, are, arroser; imbuo, ĕre, abreuver, tremper. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. ἔδευσε, cum ν parag. ἔδευσεν, 317.

55 Δέφω, ψω, φα, excorio, are, écorcher; emollio, ire, amollir. Tertia pers. sing. præs. ind. δέφει, 330.

56 Δέχομαι, ξομαι, capio, ĕre, prendre; accipio, ĕre; recipio, ĕre; suscipio, ĕre, recevoir. Tertia pers. sing. plusq. perf. pass. ἐδέδεντο, sync. ἔδεντο, 151. sustineo, ēre, soutenir; exspecto, are, attendre. Prima pers. sing. plusq. perf. pass. ἐδέδεγμην, sync. ἔδεγμην, 207. perf. pass. δέδεγμαι, δέδεξαι, δέδενται, Lib. III. Cap. 4. plusq. perf. ἐδέδεγμην, ξο, ντο, sync. ἔδεντο. perf. med. δέδονα, aor. 1. ind. ἐδεξάμην; subj. δέξωμαι; inf. δεξασθαι. H. synecdoche, συνεκδοχή, ῆς, ή. σ, 204. ε, 47. xenodochium, ξενοδοχεῖον, ου, τό. ξ, 3. pandectæ, πανδένται, ων. π, 3ο.

57 Δέω, έσω et ήσω, εκα et ηκα, ligo, are; alligo, are; vincio, ire, lier. Prima pers. sing. aor. 1. opt. med. δησαία μην, 433. absum, abesse, être absent; abest ut, il s'en faut que; opus habeo, ēre, avoir besoin; indigeo, ēre, manquer de; precor, ari, prier. Tertia

pers. pl. imperf. med. έδέοντο, 517. H. impers. δεῖ, oportet, il faut, 416. aor. 1. έδησα; imperat. δήσον; partic. δήσας. Pass. perf. δέδεμαι, ligatus, vinctus fui, f. 1. δεθήσομαι; aor. 1. έδέθην. Η. diadema, διάδημα, ατος, τό. δ, 67.

58 Δή, sanè, certes; profectò, sans doute; equidem, en vérité, 311.

59 Δηλέω, ήσω, ηκα, lædo, ĕre, blesser; deludo, ĕre, tromper. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. ἐδήλησε. Ion. sine augm. δήλησε, 80.

60 Δήλος, η, ον, manifestus, manifeste; perspicuus, apparent; cum addito ἀρι, (α, 292) fit ἀρίδηλος, permanifestus, 13.

61 Δημος, ου, ό, populus, peuple; plebs, populace. Acc. pl. δημούς, 336. H. epidemicus, ἐπιδημικός, οῦ, ὁ. ε . 110. democratia , δημοκρατία , ας , ή. κ , 285. Demosthenes. o, 43. Democritus. 2, 301. Demodocus.

62 Δημός, ου, ό, adeps, pinguedo, graisse. Acc. sing. δημόν, 329.

63 Δήν, diù, long-temps; pridem, depuis long-temps, 211. 573.

64 Δηνος, εος, τό, consilium, conseil. Acc. s. δηνος, 20.

65 Δήρις, εως, ή, contentio, contention; rixa, dispute; pugna, combat, 435.

66 Δήω, invenio, ire, trouver. Dat. sing. fem. præs. part. δηομένη, 137.

67 Διά, præp. cum gen. per, par; ob, propter, à cause; ex, de; cum, avec; post, après; ad, pro, à, pour; in, en; inter, entre. cum acc. propter, per, in, contra, contre, inter, 65, etc. Prætereà in compositione significat divisionem, discrimen, motum: aliquando auget, aliquando minuit significationem.

68 Διάδεσμα, ατος, τό, malva hortensis, maure de jar-

din, 462.

69 Διάζομαι, ordior, iri, ourdir; texo, ĕre, tisser; stamini addo, ĕre quod deest. Tertia pers. sing. imperf. ἐδιάζετο, Ion. sine aug. διάζετο, 484.

70 Διαίνω, ανώ, madefacio, ere, mouiller; humecto, are, humecter. Acc. pl. fem. præs. part. pass. διαινομέ-

vas , 257.

71 Δίαιτα, ης, ή, vitæ institutum, genre de vie; diæta, diète, 201.

72 Διαμπάξ, utrinque, de tout côté; in totum, en tout, 326.

73 Διαττάω, ήσω, percribro, are, cribler. Tertia pers. sing. præs. ind. διαττάει, circumfl. διαττά, 449.

74 Διδάσκω, ξω, χα, doceo, ere, enseigner. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. ἐδίδαξε; Ion. sine augm. δίδαξε, cum ν parag. δίδαξεν, 607. Sumit temp. quasi à διδάκω, aor. 1. pass. έδιδάχθην. Η. διδάσκαλος, ου, ό, magister; didascalicus, διδασκαλικός; didacticus, διδακτικός, οῦ, ό.

75 Δίδυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, geminus, jumeau; didymus,

double. Nom. pl. masc. δίδυμοι, 603.

76 Δίδωμι, δώσω, δέδωκα, do, dare, donner. Secunda pers. sing. aor. 2. imper. tertiæ conj. in µt, δός, 153. reddo, ĕre, rendre. Tertia pers. pl. præs. opt. διδοΐντο, 307. nom. dual masc. aor. 2. part. δόντε, 343. Tertia pers. sing. aor. 2. ind. ἔδω, 493. Tertia pers. sing. præs. ind. δίδωσι, 604. Ab inus. δόω, aor. 2. imperat. δός, irregulare, et more verborum in μι, 1. conj. pro δωθι; subj. δω; infin. δοῦναι; part. præs. διδούς; aor. 1. ind. έδωκα, Lib. III. Cap. 4. Pass. præs. ind. δίδομαι ; inf. δίδοσθαι ; perf. ind. δέδομαι ; fut. 1. δοθήσομαι ; aor. 1. έδόθην; subj. δοθῶ; inf. δοθῆναι, Lib. III. Cap. 9. imperf. mixtum, ἐδίδουν, ους, ου, etc. H. dosis, δόσις, εως, ή. antidotum, ἀντίδοτον. α, 242. anecdotum, ανέχδοτον, ου, τό. α, 1. ε, 47. non editum, etc.

77 Δίζω, σω, κα, quæro, ĕre, chercher; investigo, are, tâcher de découvrir. Tertia pers. sing. præs. indic.

δίζει, 539.

- 78 Δίκελλα, ης, ή, ligo, hoyau; bidens, fourche. Dat. sing. δικέλλη, 326.
- 79 Δίκη, ης, ή, justita, justice; jus, droit; dica, procès.

 Acc. sing. δίκην, 362. H. syndicus, σύνδικος, ου, ό.
 σ, 204.
- 8ο Δίαταμνον, ου, τό, dictamnum, dictame, herba. Dat. sing. διατάμνω, 542.
- 81 Δίκτυον, ου, τό, rete, rets. Nom. pl. δίκτυα, 236.
- 82 Δίκω, jacio, ĕre, jeter. Tertia pers. sing. præs. ind. δίκει, 523.
- 83 Δίνη, ης, ή, vortex, tourbillon; gurges, gouffre. Dat. pl. δίναις, 208.
- 84 Διόνυσος, ου, ὁ, Bacchus, Bacchus. Dat. sing. Διονύσω, 454. H. nomen propr. Dionysius, Διονύσιος, ου, ὁ.
- 85 Διπλόος, όη, όον, duplex, double; duplus, deux fois autant. Dat. sing. masc. absque contr. διπλόφ, 522. contr. διπλοῦς, λῆ, λοῦν. πλόος est terminatio ut Lat. plex, duplex, simplex, etc. quarè hoc videtur compos. ex δις, quod sequitur; et ἀπλόος, suprà, ex α, 1. privat. H. diploma, δίπλωμα, ατος, τό. diploïs, διπλοίς, ίδος, ή. anadiplosis, ἀναδίπλωσις, εως, ή. α, 223.
- 86 Δίς, bis, deux fois, 114. H. dissyllabus, λ, 18.
- 87 Δίσχος, ου, ὁ, discus, disque, plat; orbis, assiette.
 Dat. pl. δίσχοις, 496.
- 88 Διζάζω, σω, κα, et ξω, χα, dubito, are, douter, hésiter. Acc. sing. masc. præs. part. διζάζοντα, 268.
- 89 Διφάω, άσω et ήσω, palpo, are, toucher, tâter; palpando quæro, ĕre, chercher par le tact. Tertia pers. sing. imperf. ἐδίφαε, circumfl. ἐδίφα, 194.
- 90 Διφθέρα, ας, ή, pellis, peau; diphthera, fourrure.
 Nom. sing. διφθέρα, ante voc. seq. διφθέρ', 534.
- 91 Δίφρος, ου, ὁ, sella aurigæ in curru, le siège du conducteur d'un char; bigæ, char à deux chevaux. Accising. δίφρον, 587.

- 92 Δίψα, ης, ή, sitis, soif. Acc. sing. δίψαν, 370.
- 93 Δίω, σω, κα, expello, ĕre, chasser; curro, ĕre, courir; metuo, ere, craindre. Nom. sing. masc. aor. 1. part. δίσας, σ geminato δίσσας, adjuncta præp. ἀποδίσσας, 378. Tertia pers. sing. perf. ind. δέδικε, 388.

94 Διώκω, ξω, χα, persequor, qui, poursuivre. Fut. 1. inf. act. διώξειν, 31. In pass. persecutionem patior, perf. pass. δεδίωγμαι.

95 Διωλύγιος, ου, δ καὶ ή, magnus, grand; enormis, énorme. Acc. sing. masc. διωλύγιον, 377.

96 Δνοπαλίζω, agito, are, agiter; excutio, ere manibus, secouer. Præs. inf. δνοπαλίζειν, 478.

97 Δνόφος, ου, ο, tenebræ, ténèbres; caligo, obscurité. Acc. sing. δνόφον , 425.

- 98 Δόδρα, ας, ή, potio, potion, 96. q. à Latino dodrans.
- 99 Δοθιήν, ήνος, ό, furunculus, clou; tumor, tumeur, 83.
- 100 Δοιδύξ, ύχος, ό, cochlear, cuiller; pistillum, pilon. Dat. sing. δοιδύκι , 275.
- 101 Δοκάζω, σω, κα; vel δοκάω, ήσω, ηκα, observo, are, observer; exspecto, are, attendre. Tertia pers. sing. imperf. ἐδόκαζε, cum v parag. ἐδόκαζεν, 390. Tertia pers. sing. præs. ind. δοκάζει, 436.
- 102 Δοχέω, ήσω et δόξω, videor, ēri, sembler; puto, are, penser; probo, are, approuver. Tertia pers. sing. præs. ind. δοκέει, 159. Sumit à δόκω alterum fut. 1. δόξω, perf. pass. δέδογμαι. Η. δόξα, ης, ή, opinio, gloria. dogma, δόγμα, ατος, τό. paradoxum, παράδοξον, ου, τό. π, 20. Eudoxia, εὐδοξία, ας, ή, ε, 180, etc.
- 103 Δοκός, οῦ, ἡ, trabs, poutre; tignum, soliveau. Acc. sing. δοχόν, 135.
- 104 Δολιχός, οῦ, ὁ, longus, long; prolixus, étendu. Acc. sing. fem. δολιγήν, 427.
- 105 Δόλος, ου, ο, dolus, ruse; fraus, fraude, 190.
- 106 Δόναξ, 10ς, δ, arundo, roseau; sagitta, flèche, 530.

- 107 Δονέω, ήσω, agito, are, agiter; concutio, ĕre, secouer.
 Tertia pers. pl. imperf. pass. ἐδονέοντο, Ion. sine aug.
 δονέοντο, 439.
- 108 Δόρζ, κός, ή, caprea, chevreuil; dama, daim. Acc. sing. δόρκα, ante voc. δόρκ', 573.
- 109 Λόρπον, ου, τό, cœna, souper. Dat. sing. δόρπω, 119.
- 110 Δόρυ, δόρατος, τό, hasta, pique; lignum, bois. Dat. sing. δούρι, ante voc. δόυρ', 584. Casus obliqui sunt quasi à δόρας: fiunt etiam per ου et sync. gen. δουρός, δουρί, etc.
- Δοῦλος, ου, ὁ, servus : δοῦλη, ης, ἡ, serva, esclave,
 155. H. dulia, δουλεία, servitus ; hyperdulia, ὑπερδουλεία, ας, ἡ. υ, 16.
- 112 Δοῦπος, ου, δ, sonitus, bruit; fragor, fracas, 568.
- 113 Δόχμος, ου, δ, obliques, oblique; flexus, courbé, 121.
- 114 Δράχων, οντος, δ, draco, *dragon*. Nom. pl. δράχοντες, 342.
- 115 Δράσσω et ττω, ξω, apprehendo, ĕre, prendre; arripio, ĕre, saisir. Nom. sing. masc. aor. 1. part. med. δραξάμενος, 116.
- 116 Δααχμή, ης, ή, drachma, dragme; novem oboli. Acc. sing. δραχμήν, 392. Est monetæ et ponderis nomen. H. didrachma. δ, 86.
- 117 Δράω, άσω, facio, ĕre, faire; ago, ĕre, agir; fugio, ĕre, fuir. Tertia pers. pl. aor. 1. ind. ἔδρασαν, 48.
 H. drama, δρᾶμα, ατος, τό. dramaticus, δραματικός, οῦ. Adrastus, ἀδρασος, ου, ὁ, intrepidus, non fugiens, α, 1.
- 118 Δρέπω, ψω, decerpo, ĕre, cueillir; colligo, ĕre, rassembler. Gen. sing. masc. fut. 1. part. δρέψοντος, 375.
- 119 Δρίλος, ου, ό, lumbricus, lumbric; vermis, vers, 75.
- 120 Δριμύς, εῖα, ὑ; εος, amarus, amer; acri gustu, aigre. Acc. pl. masc. δρίμεας, contr. δριμεῖς, 505.
- 121 Δρόσος, ου, ή, ros, la rosée. Acc. sing. δρόσον, 238.
- 122 Δρύπτω, ψω, φα, lacero, are, déchirer; lanio, are,

mettre en pièces. Tertia pers. sing. præs. ind. δρύπτει, 382.

123 Δρῦς, δρυός, ή, quercus, chéne; robur, rouvre. Dat. pl. δρυσί, 102. H. Dryas, Hamadryas, δρυάς, άμαδρυάς, άδος, ή. α, 181. Druidæ, δρυΐδαι, ῶν, οί.

124 Δύη, ης, ή, infortunium, infortune. Acc. sing.

δύην, 605.

125 Δύναμαι, σαι, ται, verbum med. et pass. in μι, 2. conjug. ab inus. δυνάω, possum, sse, pouvoir; valeo, ēre, valoir; æstimor, ari, être estimé. Tertia pers. sing. imperf. ἐδύνατο, Ion. sine aug. δύνατο. 126. Fut. 1. med. δυνήσομαι ; aor. 1. pass. έδυνήθην. Η. δυνάζης, ου, δ, dominus. dynastia, δυναζεία, ας, ή.

126 Δύνω, δύσω, κα, subeo, ire, subir, aller dessous. Tertia pers. sing. imperf. కిou, 568, 614. ingredior, edi, entrer, induo, ĕre, revétir, etc. Sumit temp. ab inus. δύω: a δῦμι, imperf. et aor. 2. ἔδυν, part. δύς. Compos. ἐκδύνω vel ἐξαναδύω, emergo, ĕre, sortir, suprà egredior, di, s'élever au-dessus. Acc. sing masc. aor. 2. part. έξαναδύντα, comp. ex præp. έκ et ἀνά, 414. ε, 47. α, 223. Η. adytum, ἄδυτον, ου , τό, α , Ι.

127 Δύο, Att. δυω, duo, deux, omnis generis et casûs, 592. Item, genit. dual. δυοῖν, et fem. δυεῖν; et dat.

pl. omnis generis δυσί, ut in 5. declin.

128 Δύς, in compos. ægrè, avec peine; malè, mal; difficulter, difficilement; infeliciter, malheureusement; sic in versu 520, δυσπάριδος, gen. sing. significat du malheureux Pâris; et in, non, ut a priv.

129 Δώρον, ου, τό, donum, don; munus, présent. Gen. pl. δώρων, 604. H. Theodorus, Dorotheus, θεόδωρος. θ,

18. Pandora, πανδώρα. π, 30., etc.

- 1 Ἐάν, si, si, 307. sæpè est particula potentialis.
- 2 ἔαρος; contr. ἦρ, ἦρος, τό, ver, printemps. Gen. sing. ἔαρος, 600.
- 3 'Εάω, ἐάσω, εἴακα, sino, ĕre, laisser; permitto, ĕre, permettre. 2. pers. sing. aor. 1. ind. ἔασας, Poët. σ geminato, ἔασσας, 188. Lib. III. Cap. 6.

4 Εβέλος, et νος, ου, ή, ebenus, ébène. Gen. sing. ἐβέλου, 511.

- 5 'Εθίσκος, et iθίσκος, ου, ὁ, malva sylvestris, mauve sauvage; hibiscum, guimauve, 462.
- 6 Ἐγγύη, ης, ἡ, sponsio, promesse; fidejussio, caution.
 Dat. sing. ἐγγύη, 518.

7 Έγγύς, propè, proche; ferè, presque. Gen. 168.

8 Ἐγείρω, ερῶ, ερκα, experge facio, ere, éveiller; suscito, are, susciter; excito, are, exciter; levo, are, élever.
Nom. sing. masc. aor. 1. part. pass. ἐγερθείς, 24. perf.
Att. ἐγήγερκα. aor. 1. ἤγειρα, Lib. III. Cap. 5. pass. ἢγέρθην; part. ἐγερθείς.

Θ Έγκατα , ων , τά , viscera , entrailles ; intestina , intestins.
 Acc. pl. ἔγκατα , 119.

10 Ἐγκισσάω, concipio, ĕre utero, concevoir; prægnans sum, esse, étre enceinte. Acc. sing. fem. præs. part. ἐγκισσάουσαν, circumfl. ἐγκισσώσαν, 501.

Έγκώμιον, ου, τό, encomium, éloge; laus, louange.
 Acc. pl. ἐγκώμια, 504.

12 Έγρηγορέω, ήσω, ηκα, vigilo, are, veiller. Non. plur. præs. part. γρηγορέοντες, 417. et γρηγορέω: undè Gregorius, Γρηγόριος, ου, ὁ.

13 Ε̈́γχελυς, υος, ή, anguilla, anguille. Nom. pl. ἐγχέλυες, 217.

14 Εγχος, εος, ους, τό, hasta, lance, 353.

15 'Εγώ, ἐμοῦ, et μοῦ, ego, je, moi; mei, de moi. Dat. sing. μοί, 153. Nom. sing. ἐγώ, 430, Lib. II. Cap. 8.

- 16 Εδνα, ων, τά, dos, dot, quam dat sponsus, 519.
- 17 Ěδω, edo, ĕre, manger. Prima pers. sing. fut. 2. med. ἐδοῦμαι, 161. Sumit temp. ab inus. ἐδόω, præt. Att. ἐδήδοκα, pass. ἐδήδομαι et irreg. ἐδήδεσμαι, perf. med. ἦδα, Att. ἔδηδα, fut. 2. med. ἐδοῦμαι: et irreg. ἔδομαι.
- 18 Εζομαι, sedeo, ēre, s'asseoir. Tertia pers. sing. imperf. είζετο, 440. fut. 1. ἔσομαι; fut. 2. ἑδοῦμαι, Lib. III. Cap. 4. spiritu differt à præc. Aug. ει imperf. είζόμην. Verbum hoc non tam est Radix, quam vox media ab εζω, colloco, sedere facio: ex R. εω, pono. H. cathedra, καθέδρα, ας, ή. κ, 74. synedrium, συνέδριον, ου, τό. σ, 204.

19 Ěθειρα, ας, ή, coma, cheveux; cæsaries, chevelure, 342.

20. 'Εθέλω et θέλω, ήσω, ηκα, volo, velle, vouloir. Tertia pers. pl. præs. ind. ἐθέλουσι, 590. Temp. ab inus. θελέω. Η. Monothelitæ, Μονοθελίται, ῶν, οί. μ., 150.

21 Εθνος, εος, τό, gens, peuple; natio, nation. Nom. pl.

έθνεα, 565. Η. Ethnici, έθνικοί, ων, οί.

22 Εθος, εος, τό, mos, coutume; consuetúdo, habitude.
Acc. sing. ἔθος, 261.

23 Ei, si, an, utrùm, si, 133.

24 Eia, eia, courage, allons. Adv. hortandi, 171.

25 Εἴα, ας, η, herba, herbe; gramen, gazon. Acc. sing. εἴαν, 487.

26 Εἰαμενή, ῆς, ἡ, pratum, prairie; locus irriguus, lieu arrosé. Dat. sing. εἰαμενῆ, 487.

27 Εἴδω, video, ēre, voir; scio, ire, savoir. Tertia pers. sing. aor. 2. ἴδε, cum ν parag. ἴδεν, 2. Tertia pers. pl. ejusd. aor. 2. cum augm. ει, εἶδον, 265. aor. 2. εἶδον, et ἴδον, med. fut. 1. εἴσομαι, et ἴσομαι, aor. 1. εἰσάμην, Att. ἐεισάμην, perf. οἶδα, 2. pers. οἴδας et οἴδασθα, et sync. οἶσθα. H. idolum, εἴδωλον, ου, τό. idea, ιδέα, ας, ἡ. εἶδος, εος, τό, species: dim. idyllium,

εἰδύλλιον, ου, τό. sphæroïdes, σφαιροειδής, έος, ὁ καὶ ή, habens speciem, figuram sphæræ, etc.

28 Eiθαρ, statim, aussitot; confestim, sur-le-champ, 424.

29 Eixī, temerè, témérairement; casu, par hasard; frustrà, en vain; sine causà, sans raison, 252.

3ο Είκοσι, viginti, vingt, 114.

31 Εἴχω, ξω, similis sum, esse, ressembler; par sum, esse, convenir; cedo, ĕre, céder. Nom. sing. masc. perf. med. part. ἐοιχώς, 107. Tertia pers. sing. præs. ind. εἴχει, 324. perf. med. irreg. ἔοιχα; part. ἐοιχώς. H. icon, εἰχών, όνος, ή.

32 Είλαπίνη, ης, ή, convivium, festin; epulum, repas.
Acc. sing. είλαπίνην, 364.

33 Είλείθυια, ας, ή, Ilithya, Lucina, Lucine, 501.

34 Εἰλέω, ήσω, ηκα, coarcto, are, resserrer; concludo, ĕre, enfermer. Nom. sing. masc. præs. part. pass. εἰλεόμενος, circumfl. εἰλούμενος, 582.

35 Είλέω, ήσω, ηκα, volvo, ĕre, rouler; verso, are, tourner. Præs. inf. pass. είλέεσθαι, circumfl. είλεῖσθαι, 195. έλικός, volubilis. H. Helice, έλική, ης, ή, Ursa major.

36 Εἴλως, ωτος, ὁ, servus, esclave; Helos, Ilote. Nom. pl. εἴλωτες, 555. Apud Lacedæmones, ab Helotis captis.

37 Εἰνάτειρ, et εἰνάτηρ, ηρος et ερος, ή, fratria, bellesœur; uxor fratris, l'épouse du frère. Acc. sing. εἰνάτηρα, 357.

38 Εἴργω, ξω, χα, prohibeo, ēre, défendre; excludo, ere, exclure. Tertia pers. sing. præs. ind. εἴργει, 553.

39 Εἴργω, ξω, χα, includo, ĕre, renfermer. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. εἴρξε, cum ν parag. εἴρξεν, 111.

40 Εἰρήνη, ης, ή, pax, paix. Gen. sing. εἰρήνης, 471.

41 Είρος, εος, τό, lana, laine. Dat. sing. εἴρει, 195.

42 Εΐρω, ἐρῶ, εἴρηκα, necto, ĕre, nouer; dico, ĕre, parler.

Dat. sing. masc. præs. part. pass. εἰρομένω, 35ο.

Tertia pers. sing. perf. ind. act. εἴρηκε, 172. Perf. est à Poët. εἰρέω, vel à ρέω, ut dicemus suo loco.

43 Εἴρων, ωνος, ὁ, dissimulator, qui use de dissimulation, d'ironie, 147. H. ironia, εἰρωνεία, ας, ἡ.

- 44 Εἶς, μία, ἕν. Gen. ἐνός, μιᾶς; unus, a, um, un, une; quidam, quelqu'un, 251. Nom. sing. fem. μία, 357. 504. fem. Poët. ἴα. Hinc I. notat unum. ἕνδεκα, undecim. H. Hendecasyllabus.
- 45 Eiç et eç, in, dans; ad, à; intra, entre; erga, envers; contra, adversus, contre. Acc. 425. 80. etc. In comp. in, ad, ex.

46 Είτα, posteà, ensuite, 332. 432.

47 'Ex et έξ, è, ex, de, de; à, ab, par. Gen. 89. έξ, ante vocalem. έζω, forìs. H. exoticus, έζωτικός, οῦ.

48 Έκάς, procul, loin; eminus, de loin, 197.

49 Εκατος, η, ον, quisque, chacun; singuli, chacun en particulier. Dat. sing. m. έκατφ, 172.

5ο Έκάτερος, α, ον, uterque, l'un et l'autre; alteruter, l'un ou l'autre. Nom. sing. fem. ἐκατέρα, 76.

- 51 Έκατόν, centum, cent, 264. Cùm spiritus olim scriberetur per H, hæc erat prima hujus vocis littera, unde H significat centum. Hinc hecatombe, ἐκατόμεη, ης, ή. 6, 87.
- 52 Έκεῖνος, Poët. κεῖνος, νη, νον, ille, a, ud, celui-là, celle-là, cela. Nom. pl. masc. κεῖνοι, 47.

53 Εκηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, quietus, tranquille; mitis, paisible. Acc. sing. masc. ἔκηλον, 3ο.

54 Έχυρός, οῦ, ὁ, socer, beau-père; ἐκυρά, ᾶς, ἡ, socrus, belle-mère. Acc. sing. masc. ἑκυρόν, 356.

- 55 Έχων, όντος, ὁ; ἐκοῦσα, ης, ἡ, volens, volontaire; sponte, de bon gré. Nom. sing. masc. ἐχών, sponte, 193.
- 56 Ἐλαία, ας, ἡ, olea, olivier; oliva, olive. Dat. pl. ἐλαίαις, 458.
- 57 Ἐλάτη, ης, ή, abies, sapin, arbor. Gen. sing. ἐλάτης, 510.

- 58 Ἐλαύνω, άσω, ακα, pello, ĕre, pousser; agito, are, agiter. Tertia pers. pl. aor. 1. subj. ἐλάσωσι, per tmesim separ. à præp. ἐκ, expulerint, 362. Temp. ab inus. ἐλάω, perf. Att. ἐλήλακα. ἐλαςής, οῦ, ὁ, expulsor. H. elasticus, ἐλαςικός, οῦ, ὁ. elaterium, ἐλατήριον, ου, τό.
- 59 Ελαφος, ου, ὁ καὶ ἡ, cervus, cerf; cerva, biche. Gen. pl. ἐλάφων, 34.
- 60 Ἐλαφρός, ὁ καὶ ἡ; ρόν, τό, levis, *léger*; celer, *prompt*.

 Nom. sing. fem. ἐλαφρός, 69.
- 61 Ἐλαχύς, εῖα, ὑ; έος, parvus, a, um, petit. Nom. sing.
 fem. ἐλαχεῖα, 159. compar. ἐλάσσων, minor: superl.
 ἐλάπισος, minimus.
- 62 Ελδομαι, appeto, ere, souhaiter; cupio, ere, désirer. Gen. sing. masc. præs. part. med. ελδομένου, 367.
- 63 Ελεγος, ου, ὁ, lamentatio, lamentation; luctus, deuil; elegus, élégie. Gen. pl. ἐλέγων, 184. elegia, ἐλεγεία, ας, ἡ.
- 64 'Ελέγχω, ξω, χα, reprehendo, ĕre, reprendre; arguo, ĕre, convaincre. Dat. sing. fem. præs. part. med. aut pass. ἐλεγχομένη, 352. H. elenchus, ἕλεγχος, ου, ό, argumentum.
- 65 Ελεος, εου, ὁ; et έεος, τό, misericordia, compassion.

 Nom. sing. ἔλεος, go. ἐλεέω, ήσω, ηκα, misereor, imperat. aor. τ. ἐλέησον, miserere. Innocentius III. sæc. XIII. referens Decret. S. Gregorii Magni, scribit eleeson. Nunc scribitur ab aliis eleyson; ab aliis eleison, illudque i, vel y, more Græcorum recentiorum, pronunciatur breve, licèt η sit semper longum. Sed germana et vetus pronunciatio remansit in eleemosyna, ἐλεημοσύνη, ης, ή, misericordia.
- 66 Έλεός, οῦ, ὁ ; et όν, τό, mensa coquinaria, table de cuisine. Genit. sing. ἐλεοῦ, 143.
- 67 Έλεύθερος, α, ον, liber, libre; immunis, exempt. Acc.

- sing. masc. ἐλεύθερον, 156. Η. Eleutherius, Ἐλευθέριος, ου, δ. Eleutheropolis, Ἐλευθερόπολις, ἡ. π, 150.
- 68 Ἐλεφαίρω, et ρομαι, decipio, ĕre, tromper; noceo, ēre, nuire. Nom. sing. fem. præs. part. med. ἐλεφαιρομένη, 309.
- 69 'Ελέφας, αντος, δ, elephas, éléphant; ebur, ivoire. Acc. sing. ἐλέφαντα, 535.
- 70 Ěλη, et ἕιλη, ης, ή, calor ex sole, chaleur du soleil. Gen. sing. ἕλης, 296.
- 71 Ἐλιννύω, et ἐλιννύω, quiesco, ĕre, se reposer; otior, ari, être de loisir. Tertia pers. sing. imperf. ἢλιννύε. Ion. sine aug. ἐλιννύε, 521.
- 72 Ελινος, ου, δ, ramus, rameau. Acc. sing. ελινον, 300.
- 73 Ελχος, εος, τό, ulcus, ulcère; vulnus, blessure. Gen. sing. ἕλχεος, contr. ἕλχους, 543.
- 74 Ěλκω, ξω, traho, ĕre, tirer. Tertia pers. sing. imperf. εἶλκε, 591. Sumit. augm. ει. Η. helcium, helciarius.

75 Έλλέβορος, ου, ό, helleborus, hellebore, herba. Dat.

sing. έλλεδόρω, 97.

- 76 Ελλην, ενος, ό, Græcus, *Grec*, 202. Η. hellenismus, ελλενισμός, οῦ, ό, hellenistæ, ελλενις αί, ῶν, οἱ. ελλενις ί, Græcè.
- 77 'Ελλός, οῦ, ὁ, hinnulus, faon. Gen. pl. ἐλλῶν, 34.
- 78 Ελμινς, νθος, ή, vermis, ver; tinea, teigne, 75.
- 79 Ελος, εος, τό, palus, udis, marais. Acc. sing. έλος. 487.

80 'Ελπίς, ίδος, ή, spes, espérance, 133.

- 81 Ελωρ, ωρος, τό, captura, capture; præda, proie. Acc. sing. έλωρ, 235.
- 82 Ἐμέω, έσω, εκα, vomo, ĕre, vomir. Nom. sing. masc. præs. part. ἐμέων, circumfl. ἐμῶν, 166. H. emeticus, ἐμετικός, οῦ, ὁ.
- 83 Ἐμπάζομαι, σομαι, curo, are, prendre soin; revereor, eri, révérer. Secunda pers. sing. præs. imperat. ἐμπάζου, Ion. ἐμπάζεο, Lib. VI. Cap. 3. regit. gen. 22.

84 'Εμπας, tamen, cependant; prorsus, entièrement, 159.

85 Έμπίς, ίδος, ή, culex, icis, moucheron. Dat. pl.

έμπίσι, 128.

86 Εμπουσα, ης, [ή, spectrum, fantome. Acc. sing. έμπούσαν, 17. quasi in pede uno stans.

87 Έν, ἐνί, εἶν, in, dans; inter, entre; apud, auprès; cum, avec; ex, de; per, par. Dat. et acc. 3. 113.

In compositione, vide Lib. IV. Cap. 6.

88 Ἐναίρω, αρῶ, αρκα, interficio, ĕre, tuer; spolio, are, dépouiller. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. act. ἤνηρε, Ion. sine augm· ἔνηρε, cum ν parag. ἔνηρεν, 186. aor. 1. act. ἔνηρα, med. ἐνηράμην, Lib. III. Cap. 5.

89 Ἐναργής, έος, ὁ καὶ ἡ, manifestus, manifeste; clarus, clair. Nom. sing. neut. ἐναργές, 24. quasi ab ἐν et

άργός.

90 Ενδίος, ου, δ, meridianus, du midi. Gen. sing. masc. ένδίου, 221.

91 Evdov, intùs, en dedans, 103.

92 'Ενδυκέως, promptè, promptement; accuratè, soigneusement, 48.

93 Évous, celeriter, promptement; facilè, facilement,
431. quasi in duobus, sc. digitis, vel momentis.

94 Ěνεκα, propter, auprès; causa, à cause de; gratia, en faveur de. Gen. ενεκα, Poët. είνεκα, 79.

95 $\text{Ev}\theta\alpha$, hìc, ici; ibi, là, 30.

96 Ένιαυτός, οῦ, ὁ, annus, année. Acc. sing. ἐνιαυτόν, 500.

97 Ενιοι, αι, α, gen. ω, aliqui, quelques-uns. Dat. pl. masc- ἐνίοις, 605.

98 Evvéa, novem, neuf, 377.

99 Evos et έννος, ου, ὁ, annus, an. Acc. sing. ένον, 464.

100 Έντεα, ων, τά, arma, armes; vasa, vases. Acc. pl. ἔντεα, 497.

101 Έντός, intùs, en dedans, 132. H. Gall. entrailles,

έντερα, ων, τά, viscera. dysenteria, δυσεντερία, ας, ή.δ, 128.

102 Ένυώ, όος, ή, Bellona, Bellone; Enyo, déesse de la

guerre, 556.

- 103 Éξ, sex, six, 157. H. hexagonus, ἐξάγωνος, ου. γ, 96. hexameter, ἑξάμετρος, ου, δ. μ, 95. hexapla, pl. n. α, 266.
- 104 Έξης, ordine, par ordre; deinceps, de suite, 511.
- 105 Έορτή, ης, ή, festum, féte. Acc. pl. ἐορτάς, 442.
- 106 'Επεί, postquam, après que; quoniam, puisque, 1,
 202, 581.
- Έπείγω, ξω, χα, persequor, qui, poursuivre; urgeo,
 ēre, pousser. Tertia pers. sing. præs. ind. ἐπείγει, 389.
- 109 Ἐπηρεάζω, σω, κα, damno afficio, ĕre, faire tort; calumnior, ari, calomnier. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. ηπηρέασε, Ion. sine augm. ἐπηρέασε, ante voc. ἐπηρέασ', 186.
- ¿Επί, super, sur; in, en; ad, à; per, par; propter,
 à cause; adversùs, contre; de, de; apud, auprès;
 coram, devant; præter, outre. Gen. Dat. Acc., 91.
 198, etc. In composit. prætereà nunc auget, nunc minuit significationem. Vide Lib. IV. Cap. 6.

τιι Ἐπίκουρος, ου, ὁ καὶ ή, auxiliator, auxiliaire. Nom. pl ἐπίκουροι, 563.

112 Ἐπιπολής, in superficie, superficiellement, 576.

113 Έπιτηδής, έος, ὁ καὶ ἡ, aptus, propre; idoneus, capable. Acc. pl. fem. ἐπιτηδέας, contr. ἐπιτη-δεῖς, 512.

114 Έπτά, septem, sept, 512. έπτ'. propter seq. voc. H. heptagonus, γ, 96. et tenuibus mutatis in medias, hebdomas, έδδομάς, άδος, ή.

115 ἕπω et ἔπομαι, operor, ari, opérer; sequor, qui, suivre. Tertia pers. sing. præs. ind. med. ἔπεται, 270. Tertia pers. pl. imperf. med. ἤποντο, Ion. sine augm. ἔποντο, 564.

116 "Επω, dico, ĕre, dire. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. εἶπε, cum v parag. εἶπεν, 438. inus. in præs. Sumit augm. et, quod servant aoristi in omnibus modis. Aor. 1. εἶπα, Lib. III. Cap. 4. imperf. et aor. 2. ind. εἶπον ; aor. 2. imperat. εἶπε ; subj. ἔιπω ; part. εἰπών. Poetæ addunt ε, ἔειπα, etc. Η. epos, ἔπος, εος, τό, verbum; epicus, ἐπικός, ου. epopæïa, ἐποποιΐα, ας, ή. π , 143.

117 Ερα, ας, ή, terra, terre. Acc. sing. έραν, 295.

118 Ερανος, ου, ό, cœna collatitia, repas où chacun paye son écot, piquenique; contributio, contribution. Dat. sing. ἐράνω, 250.

119 Ἐράω, σω, κα, amo, are, aimer; cupio, ĕre, désirer. Nom. sing. fem. præs. part. ἐράουσα, circumsl. έρῶσα , 10. Η. Erastus ἔραςος et ἐρατός , οῦ , amabilis; Erato, Ἐρατώ, όος, ή.

120 Εργον, ου, τό, opus, ouvrage. Acc. pl. έργα, 442. H. energia, ἐνέργεια, ας, efficacia; energumenus, ένεργούμενος, ου. ε, 87. Evergetus, εὐεργέτης, ου, δ. ε, 180, Georgica, γεωργικά, ων, τά. γ, 6. Vide ρ, 20.

121 Ἐρέβινθος, ου, ὁ, cicer, pois chiche. Gen. pl. έρεδίνθων , 447.

122 Ερεβος, εος, τό, Erebus, Erèbe; orcus, enfer. Gen. sing. ἐρέβεος, contr. ἐρέβους, 335.

123 Έρεθω, et ἐρεθίζω, σω, irrito, are, irriter. Tertia pers. sing. imperf. ήρεθε, cum ν parag. ήρεθεν, 570.

124 Έρείδω, σω, κα, figo, ĕre, enfoncer; firmo, are, affermir; incumbo, ĕre, être couché sur. Tertia pers. pl. imperf. ήρειδον, Ion. sine augm. ἔρειδον, 174.

125 Έρείχω, ξω, frango, ĕre, briser; contundo, ĕre, écraser. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. ἤρειξε, cum ν parag. ήρειξεν, 395.

126 'Ερείπω, ψω, φα, everto, ĕre, renverser; cado, ĕre, tomber. Tertia pers. plur. imperf. ἤρειπον, 444.

127 Ἐρέπτω, ψα, φα, comedo, ĕre, manger; vescor, sci, se nourrir. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. ἤρεψε. Ion. sine augm. ἔρεψε, cum ν parag. ἔρεψεν, 143.

128 Ἐρέσσω, et ττω, ξω, χα, remigo, ere, ramer. Tertia pers. pl. imperf. ἤρεσσον, Ion. sine augm. ἔρεσσον,

198.

129 Ἐρεσχελέω, ήσω, ηκα, cavillor, ari, railler; rixor, ari, quereller. Nom. pl. masc. præs. part. έρεσχελέοντες, 199.

130 Έρεύγω, ξω, χα, ructo, are, roter; eructo, are, exhaler; dico, ere, parler. Nom. pl. masc. præs.

part. med. έρευγόμενοι, 574.

131 Ερευθος, εος, τό, rubor, rougeur. Acc. sing. ἔρευθος, 25. ἐρυθρός et ἐρυθραῖος, ου, ruber. H. mare Erythræum, rubrum.

132 Ἐρευνάω, ήσω, ηκα, indago, are, rechercher; scrutor, ari, sonder. Nom. sing. masc. præs. part. act. έρευνάων, circumfl. έρευνῶν, 543.

133 'Ερέφω, ψω, φα, tego, ĕre, couvrir. Tertia pers. sing.

præs. ind. ἐρέφει , 239.

134 Ερημος, ου, ὁ καὶ ή, et μη, μον, desertus, désert; solitarius, solitaire. Acc. sing. fem. ἐρήμην, 231. item, subst. fem. subaud. χώρα, eremus, desertum, solitudo, χ, 69. eremita, ἐρημίτης, ου, δ.

135 'Ερητύω, σω, κα, inhibeo, ēre, empêcher; reprimo, ere, réprimer. Tertia pers. sing. præs. ind. έρητύει,

367.

136 'Εριθάκη, ης, ή, gluten apum, gomme des abeilles.

Acc. sing. ἐριθάκην, 282.

137 'Ερινεός, οῦ, ὁ, caprificus, figuier sauvage. Nom. pl. ἐρινεοί, 460.

138 'Εριννύς, ύος, ή, furia, Erinnys, furie. Nom. sing. 367.

139 Ερις, ιδος, ή, contentio, dispute; lis, procès; jurgium, querelle. Nom. sing. 556. Acc. δα et ιν.

140 Εριφος, ου, ό, hædus, chevreau. Gen. pl. ἐρίφων, 106.

- 141 Έρμα, ατος, τό, fulcrum, soutien; saburra, lest; inauris, pendant d'oreille. Acc. sing. ερμα, 471.
- 142 Έρμηνεύς, έος, ὁ, interpres, interprete. Nom. sing. 14.
- 143 Έρμης, οῦ, ὁ, Mercurius, Mercure. q. à præc. Nom. sing. 508. H. hermeticè; hermaphroditus. α, 391.
- 144 Ερνος, εος, τό, ramus, rameau; planta, plante. Dat. pl. έρνεσι, 464.
- 145 Ερπω, ψω, serpo, ĕre, ramper. Acc. sing. masc. ἔρποντα, 397. H. serpyllum, ἔρπυλλον, ου, τό.
- 146 Ερρω, σω, incedo, ĕre ægrè, marcher avec peine, dolens, avec douleur; pereo, ĭre, périr. Tertia pers. sing. præs. ind. ἔρρει, 162. H. Lat. erro, imperat. ἔρρε, abi in malam rem.
- 147 Ἐρρωός, οῦ, ὁ, aper, sanglier; aries, bélier. Gen. pl. ἐρρωῶν, 267.
- 148 Ερση, ης, ή, ros, rosée. Dat. sing. έρση, 613.
- 149 Ἐρύχω, ξω, χα, retineo, ēre, retenir; inhibeo, ēre, empécher. Tertia pers. sing. imperf. ήρυχε, Ion. sine augm. έρυχε, cum ν parag. έρυχεν, 5.
- 150 Ἐρύω, σω, κα, traho, ĕre, tirer; custodio, ire, garder. 2. pers. pl. aor. 1. opt. ἐρύσαιτε, 429.
- 151 Ερχομαι, med. venio, ire, venir; eo, ire, aller; vado, ĕre, marcher. Tertia pers. sing. aor. 2. Πλθε, 107. Tertia pers. sing. fut. 1. med. ἐλεύσεται, 424. Tertia pers. sing. præs. ind. ἔρχεται, 583. temp. ab ἐλεύθω, aor. 2. ind. act. ἤλυθον, Lib. III. Cap. 5. sync. ἦλθον, imperat. ἔλθε. inf. ἐλθεῖν; perf. med. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα, fut. 1. med. ἐλεύσομαι. Η. proselytus, προσήλυτος, ου, δ. π, 189.
- 152 'Ερωγάς, άδος, ή, ardea, héron, avis. Acc. sing. ἐρωγάδα, 343.
- 153 Ἐρωέω, ήσω, ηπα, fluo, ĕre, couler; inhibeo, ēre, retenir. Tertia pers. sing. præs. ind. ἐρωέει, circumfl. ἐρωεί, 401. Nom. pl. masc. præs. part. ἐρωέοντες, circumfl. ἐρωοῦντες, 518.

154 Ἐρωτάω, ήσω, ηκα, interrogo, are, interroger; rogo, are, demander. 2. pers. sing. aor. 1. subj. ἐρωτήons, 308.

155 'Εσθλός, ή, όν, bonus, a, um, bon. Voc. sing. masc.

έσθλέ, 149.

156 Εσθω, et ἐσθίω, ίσω, ικα, edo, ĕre; comedo, ĕre, manger; absumo, ĕre, consumer. Præs. inf. act. έσθειν , 200.

157 Εσπερος, ου, ό, vesper, soir; Hesperus, l'étoile du soir, 414. vespera, ἐσπέρα, ας, ή. Hesperia.

158 Έςία, ας, ή, lar, dieu domestique; focus, foyer; domus, maison; Vesta, Vesta, 383.

159 Ἐσχάρα, ας, ή, focus, foyer; craticula, gril. Gen. sing. ἐσχάρας, 316.

160 Εσχατος, η, ον, ultimus, dernier; extremus, extrême. Acc. sing. masc. ἔσχατον , 200.

161 'Ετάζω, σω, examino, are, examiner. Tertia pers. sing. præs. ind. ἐτάζει , 132.

162 Έταῖρος, ου, ὁ, sodalis, compagnon; amicus, ami.

Gen. pl. έταίρων, 4.

163 Ετερος, α, ον, alter, l'autre; alius, autre; cæterus, le reste, 604. H. heterodoxus, έτερόδοξος, ου, ό. δ, 102. heterogeneus, έτερογενής, έος, ὁ καὶ ή. γ, 29. heteroclitus. κ, 179., etc. καὶ ἔτερα.

164 Ετης, ου, δ, amicus, ami; socius, camarade. Voc.

sing. ἔτα. Lib. II. Cap. 3. 149.

165 Ετι, adhuc, encore; ampliùs, de plus; ultrà, outre; item, aussi, 153.

166 Ετοιμος, ὁ καὶ ἡ ; μον, τό, paratus, prét; promptus,

alerte. Acc. sing. neut. Etomov, 364.

167 Ετος, εος, τό, annus, année. Acc. pl. ἔτεα, contr. ἔτη, 337. H. etesiæ, ἐτησίαι, ῶν, οί.

168 Ετυμος, ου, δ καὶ ή, verus, vrai, 19. H. etymon, έτυμον , ου , τό. etymologia , έτυμολογία ; ας , ή. λ, 48.

169 Εὐδία, ας, ή, serenitas, sérénité; serenum, beau temps. Gen. sing. εὐδίας, 566.

170 Εὕδω, ήσω, ηκα, dormio, îre, dormir; cubo, are, se coucher. Gen. sing. part. præs. masc. εὐδοντος, 123. Temp. ab inus. εὐδέω.

171 Εὐθύς, εῖα, ύ; εός, rectus, droit, 523.

172 Εὐλαί, ων, αί, vermes, vers. Nom. pl. 74.

173 Εὐλάκα, ης, ή, vomer, soc; ligo, hoyau. Dat. sing. εὐλάκη, 443.

174 Εὔληρα, ων, τά, habenæ, brides; lora, courroies. Acc. pl. εὔληρα, 492.

175 Εὐνή, ῆς, ἡ, cubile, lit; anchora, ancre. Acc. sing. εὐνήν, 417. Dat. sing. εὐνῆ, 100. H. eunuchus. εὔνουχος, ου, cubicularius. ε, 189.

176 Εὔριπος, ου, ὁ, fretum reciprocum, détroit, flux et reflux; Euripus, Euripe. Gen. sing. εὐρίπου, 220.

177 Εὐρίσκω, εὐρήσω, ηκα, invenio, ire, trouver; deprehendo, ĕre, surprendre. Tertia pers. pl. aor. 2. ind. εὖρον, 573. temp. ab inus. εὐρέω, aor. 2. ind. εὖρον, Lib. III. Cap. 8. subj. εὖρω; inf. εὐρεῖν. Pass. perf. εὔρημαι; sed cum ε, aor. 1. εὐρέθην, et fut. 1. εὑρεθησομαι, Lib. III. Cap. 5. aor. 1. med. εὑράμην, sync. pro εὑρησάμην.

178 Εὐρύς, εῖα, ύ; έος, latus, a, um, large. Gen. sing. masc. εὐρέος, 611. H. nom. pr. Euryalus. υ, 2. Eurydice. δ, 79. Eurymedon. μ, 56. Europa, 0, 83, etc.

179 Εὐρώς, ὅτος, ὁ, situs, relent; mucor, moisissure; putredo, pourriture. Dat. sing. εὐρῶτι, 547.

180 Ἐΰς, ἐέος, et ἐός, οῦ, bonus, bon. Gen. pl. ἐέων. Eol. ἐάων. supple rerum, 604. εὖ, benè, feliciter. H. euge, εὖγε, q. εὖ, ἄγε. α, 42. et multa compos.

181 Εὖτε, cùm, puisque; quando, quand; ceu, comme; sicut, de méme que: εὖτε, propter seq. voc. εὖτ' 133.

182 Εὔχομαι, ξομαι, precor, ari, prier; glorior, ari, se glorifier. Tertia pers. pl. imperf. med. εὕχοντο. Att. πὕχοντο, 120.

183 Εύω, σω, uro, ĕre, brûler. Tertia pers. sing. aor. r. ind. act. εύσε, cum ν parag. εύσεν, 179.

184 Εύωχία, ας, ή, convivium, festin; epulæ, grand

repas. Acc. sing. εὐωχίαν, 129.

185 Εχθος, έος, τό, odium, haine. Acc. sing. έχθος, 18. 186 Έχῖνος, ου, ό, echinus, erinaceus, hérisson. Nom. pl. ἐχῖνοι, 233.

187 Εχις, ιος et εος, ό, vipera mas, vipère mâle. Nom. pl. έχεις, 234. έχιδνα, ης, ή, echidna, vipera femina.

188 Έχυρός , α , α , α , munitus , fortifié. Acc. pl. masc.

έχυρούς, 612.

Eχω, habeo, ēre, avoir; teneo, ēre, tenir. Tertia pers. pl. præs. ind. ἔχουσι, cum ν parag. ἔχουσιν, 125. Tertia pers. sing. aor. 2. ind. ἔσχε, cum ν parag. ἔσχεν, 394. Tertia pers. sing. imperf. vel aor. 2. ἔσχε, Ion. sine augm. σχέ, 475. fut. 1. ἔζω, translatà aspiratione, Lib. I. Cap. β. imperf. εἶχον, cum augm. ει. Prætereà habet ab inus. σχέω, fut. 1. σχήσω; perf. ἔσχηκα; fut. 2. σχῶ; aor. 2. ἔσχον. Lib. III. Cap. 8. Deniquè ab inus. σχῆμι, 2. conjug. imperat. aor. 2. σχές. H. schema, σχῆμια, ατος, τό. hecticus, ἐκτικός, οῦ. cachexia, καχεξία, ας. κ, 17. sexus, ἕξις, εως, ἡ, habitus. epoche, ἐποχή, ῆς, ἡ. ε, 110. parochus, πάρογος, ου. π, 20. eunuchus. ε, 175, etc.

190 Εψω, ήσω, ηκα, coquo, ĕre, cuire; elixo, are, faire bouillir. Acc. sing. neut. part. præs. pass. έψόμενον,

451. ab inus. έψέω.

191 Ěω, inus. undè, I. εἰμί, sum, esse, être; 2. pers. sing. præs. ind. εἶς, 15. Gen. sing. fem. part. præs. οὕσης, 566. II. εἶμι, eo, ire, aller; vado, ĕre, marcher. Nom. sing. masc. aor. 2. part. ἰών, 124. Tertia pers. sing. præs. ind. εἶσι, 294. III. ἴημι, eo, vado. Hæc tria vide Lib. III. Cap. 9.

192 Ěω, inus. undè, I. τημι, mitto, ere, envoyer; colloco, are, placer. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. τκε, cum

* parag. ἦμεν, 202. med. seu pass. ἵεμαι, eo, ire, étre porté vers; cupio, ĕre, désirer. gen. pl. masc. præs. part. ἰεμένων, 561. II. εἶμαι, indutus sum, esse, étre revétu. Nom. pl. masc. part. præs. εἰμένοι, Æolicè ἑμμένοι, 563. Præs. act. ἑννύω et ἕννυμι, induo, ĕre, vétir. III. ἥμαι, sedeo, ēre, étre assis. Nom. sing. fem. part. ἡμένη, 316. Hæc tria vide Lib. III. Cap. 9.

193 Εωλος, ου, ο καὶ ή, hesternus, de la veille; vetus,

vieux. Gen. pl. masc. έώλων, 104.

\mathbf{Z}

τ Ζάγκλη, ης, ή, falx, faulx. Acc. sing. ζάγκλην, 139.

2 Ζακελτίδες, ων, αί, rapæ, raves, olus. Acc. pl. ζακελτίδας, 50.

3 Ζάλεια, ας, ή, laurus Alexandrina, laurier d'Alexandrie, 462.

4 Ζάλη, ης, ή, turbo, tourbillon; tempestas, tempéte.
Acc. sing. ζάλην, 409.

5 Ζαφελής, έος, ὁ καὶ ἡ, simplex, simple. Acc. pl. fem. ζαφελέας, contr. ζαφελεῖς, 56. α, 388. Lib. IV.

Cap. 5.

δ Ζάω, vivo, ĕre, vivre. Nom. sing. masc. ζάων, circumfl. ζῶν, 6ο6. aor. 1. ἔζησα; part. præs. ζάων, circumfl. ζῶν, ζῶντος; fut. 1. med. ζήσομαι. ζῶον, ου, τό, animal. ζώδιον, ου, τό, animalculum; signum cœleste. H. Zodiacus, ζωδιακός, οῦ, ὁ. Zoë, Ζωή, ῆς, ἡ, vita. Zosimus, Ζώσιμος, ου, ὁ, vitalis.

7 Ζέα, et Ζειά, ᾶς, ἡ, spelta, zea, épeautre; far, farine.

Acc. sing. ζέαν, 474.

8 Ζευγνύω, ζεύξω, χα, jungo, ĕre, joindre; copulo, are, accoupler. Nom. pl. part. med. ζευγνύμενοι, 443. temp. ab inus. ζεύγω. ζυγός, ου, δ, jugum. Zeugma, ζεύγμα, ατος, τό, junctura.

- 9 Ζεύς, Διός, ὁ, Jupiter, Jupiter. Nom. sing. 223. Gen. sing. Διός, 603. Dat. Διτ, acc. Διά, voc. Ζεῦ. H. dius, divus, δῖος, ου, divinus. Diogenes, Διογενής, έος. γ, 29. etc.
- 10 Ζέφυρος, ου, ὁ, zephyrus, favonius, zéphir. Nom. sing. 222.
- 11 Ζέω, έσω, ferveo, ēre, bouillonner; bullio, īre, bouillir; scateo, ēre, sourdre. Tertia pers. sing. præs. ind. ζέει, 295.
- 12 Ζῆλος, ου, ὁ, zelus, zèle; æmulatio, émulation; invidia, envie. Dat. sing. ζῆλφ, 385. H. zelotes, ζηλωτής, οῦ, ὁ, æmulus.
- 13 Ζημία, ας, ή, damnum, dommage; mulcta, amende.
 Acc. sing. ζημίαν, 89.
- 14 Ζητέω, ήσω, ηπα, quæro, ĕre, chercher; conor, ari, tácher. Tertia pers. sing. præs. ind. ζητέει, circumfl. ζήτει, 7.
- 15 Ζιίγίβερις, εως, ή, zingiberi, gingembre. Acc. sing. ζιίγίβεριν, 553.
- 16 Ζιζάνιον, ου, τό, lolium, ivraie; zizanium, zizanie. Acc. sing. ζιζάνιον, 271.
- 17 Ζόφος, ου, ὁ, caligo, ténèbres; occasus, couchant.
 Nom. sing. 338.
- 18 Ζύθος, ου, ὁ, cervisia, bière; zythus, boisson fermentée. Acc. sing. ζύθον, 333.
- 19 Ζύμη, ης, ἡ, fermentum, levain, ferment. Dat. sing. ζύμη, 450. H. azymus, ἄζυμος, ου, ὁ καὶ ἡ. α, 1. priv.
- 20 Ζωμός, οῦ, ὁ, jus, bouillon; esculentum, potage.

 Acc. sing. ζωμόν, 366.
- 21 Ζωννύω, ζώσω, ἔζωκα, cingo, ĕre, ceindre. Nom. sing. part. præs. ζωννύς, 549. ζώννυμι et ζωννύσκω, temp. ab inus. ζώω. Perf. pass. ἔζωσμαι, Lib. III. Cap. 6 et 3. zona, ζώνη, ης, ή. perizoma, περίζωμα, ατος, τό. π, 79.

22 Ζωρός, ά, όν, merus, pur; meracus, sans mélange, Compar, acc. sing. ζωρότερον, 152,

- 1 H, aut, vel, ou; quàm, que; ħ, sanè, certes, sans doute; λέ, aut, ou, 16. 124. 213. 550.
- 2 H̃βη, ης, ἡ, juventus, jeunesse; pubes, poil follet; Hebe, Hébé. Acc. sing. ήβην, 23. H. ephebus, ἔφηβος, ου, puber. ε, 110.
- 3 Ἡγέομαι, ήσομαι, duco, ĕre, conduire; dux sum, esse, guider; existimo, are, penser. Tertia pers. sing. præs. ind. ἡγέεται, circumfl. ἡγεῖται, 567.
- 4 'Hoé, et, et; etiam, aussi, 59.
- 5 Hon, jam, déjà; mox, bientôt, 65.
- 6 'Hδύς, εῖα, ύ; εος, suavis, doux; lætus, joyeux. Nom. sing. fem. ἡδεῖα, 607.
- 7 Ηθος, εος, τό, domicilium, demeure; indoles, caractère. Nom. sing. 420. pl. contr. ἤθη, ων, τά, mores, mœurs. Η. ethica, ἤθική, ῆς, ἡ. cacoëthes, κακόηθες, εος, τό. κ, 17.
- 8 Hθω, et ήθέω, ήσω, colo, are, couler, passer. Tertia pers. sing. præs. ind. ήθει, 275.
- 9 'Ητθεος, ου, δ, juvenis, jeune homme; adolescens, adolescent. Gen. pl. ἢτθέων, 354.
- 10 'Ηϊών, όνος, ή, littus, *rivage*; ripa, *rive*. Gen. sing. ήϊόνος, 251.
- 11 Ήχα et ἦκα, leniter, doucement; sensim, peu-à-peu. ἦκα, ante voc. ἦκ', 151.
- 12 Huω, ήζω, ήπα, venio, ire, venir; accedo, ĕre, s'approcher. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. ήξε, 13.
- 13 'Ηλακάτη, ης, ἡ, colus, quenouille; jaculum, javelot.

 Dat. sing. ἠλακάτη, 482.
- 14 Ἡλάσκω, erro, are, errer; vagor, ari, aller çà et là.
 Tertia pers. pl. imperf. ἢλασκον, 227.
- 15 'Ηλεός, οῦ, ὁ, stultus, sot; insipiens, insensé. Voc. sing. ἡλεέ, 158.
- 16 'Ηλίθιος, ου, ὁ, stultus, insensé; vecors, méchant. Nom. sing. 21.

17 'Ηλικία, ας, ή, ætas, åge; statura, taille. Nom. sing.
ἡλικία, ante voc. ἡλικί, 17.

18 'Ηλίπος, ου, δ, quantus, combien grand? quot anno-

rum, de quel dge? nom. sing. 15.

19 Ηλιος, ου, δ, sol, soleil. Nom. sing. 336. H. parelion, παρήλιος, ου, δ. π, 20. perielius. π, 79. aphelius. α, 267.

20 Ηλιψ, πος, ή, calceus coriaceus, soulier de cuir. Acc. pl.

ήλιπας, 55.

21 Ήλος, ου, ό, clavus, clou. Dat. pl. ήλοις, 63.

22 Ήμαι, sedeo, ēre, s'asseoir. Nom. sing. fem. part. præs. med. ἡμένη, 316. Vide ε, 192.

23 'Ημεκτέω, indignor, ari, s'indigner; ægrè fero, ferre, supporter avec peine. Tertia pers. pl. imperf. ἡμέκ-τεον, circumfl. ἡμέκτουν, 187.

24 'Hμέν, et, et; etiam, aussi, 61.

25 'Ημέρα, ας, ή, dies, jour; lux, lumière. Nom. sing. 66. H. ephemerus, ἐφήμερος, ου, ὁ καὶ ή. ephemerides, ἐφημερίδες, ων, αί. ε, 110.

26 Ημερος, ου, ὁ καὶ ἡ, mansuetus, doux; cieur, appri-

voisé. Nom. sing. fem. 356.

27 Ἡμισυς, εια, υ; εος, dimidius, demi; Acc. sing. neut. ήμισυ, 113. in composit. ήμι, semi. Η. hemina, ήμίνη, ης, ή. hemicyclus, ήμικύκλος, ου. κ, 344. hemisphærium, ήμισφαίριον, ου. σ. 213. hemicrania, ήμικρανία, ας, ή. Gall. migraine. κ, 53.

28 Huos, quando, quand; cum, lorsque, 238. 418.

29 Ἡμύω, σω, κα, cado, ĕre, tomber; incumbo, ĕre, pencher. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. ἤμυσε, cum ν parag. ἤμυσεν, 36.

30 Hv, si, si, 230.

31 'Ηνεκής, έος, ὁ καὶ ἡ, continuus, continuel; perennis, perpétuel. Acc. pl. neut. ἠνεκέα, ante voc. ἠνεκέ', 575.

32 'Hví, en, voici; ecce, voilà, 103.

33 'Ηνία, ας, ή; et ἡνίον, ου, τό, habena, bride. Acc. pl. neut. ἡνία, 475.

34 Ήνίκα, cùm, lorsque; quando, quand. ἡνίκα, ante

voc. ἡνίκ', ante voc. aspir. ἡνίγ', 163.

35 Hπαρ, ατος, τό, hepar, jecur, foie. Acc. sing. ἦπαρ, 125.

36 'Ηπάω, ήσω, sarcio, ire, ravauder. aor. 1. inf. med.

ήπήσασθαι, supple post, 466.

37 Ηπειρος, ου, ό, terra, terre; continens, continent; Epirus, Epire. Dat. sing. ἡπείρω, 223. Epirotæ, ἡπειρῶται, ῶν, οί.

38 'Ηπίαλος, ου, ό, febris quotidianæ species, fièvre lente

et continue. Nom. sing. 296.

39 Ηπιος, ου, ὁ καὶ ἡ, mitis, doux; clemens, clément.

Acc. pl. neut. ήπια, 549.

40 Ηρα, ας, ή, Juno, Junon. Acc. sing. Ηραν, 384.
Nom. sing. Ηρα, ante voc. Ηρ', 530. H. herus, hera.

41 Ηρεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, mitis, doux; quietus, paisible.
Nom. sing. 160.

42 'Ηρίον, ου, τό, monumentum, monument; sepulcrum,

sépulcre. Dat sing. ηρίφ, 261.

43 Ἡρως, ωος, ὁ, heros, héros; semi-deus, demi-dieu.

Nom. pl. ἤρωες, 563. heroïcus, ἡρωϊκός. heroïna, ἡρωϊκό, ἡς, ἡ.

44 Ἡσσων, gen. ονος, et ἤττων, ὁ καὶ ἡ, ἦττον, τό, minor, minus, moindre. Nom. sing. neut. ἦσσον,

544.

45 Hoυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, quietus, tranquille; tacitus, en silence. Nom. pl. masc. ἤσυγοι, 602.

46 Ητορ, indecl. et gen. ήτορος, τό, cor, cœur; animus, courage. Nom sing. 571.

47 Ητριον, ου, τό, stamen, chaine; textum, tissu. Dat.

sing. ἠτρίω, 486.

49 Ἡφαιτος, ου, ό, Vulcanus, *Vulcain*; ignis, *feu*. Acc. sing. Ἡφαιτον, 457.

50 Ηχος, ου, ὁ, sonus, son; Dat. sing. ήχω, 183. Η. echo, ήχω, όος, ή. κατηχέω, sono, voce erudio. Part. pass. κατηχούμενος, catechumenus. catechizo κατηχίζω. catechista, κατηχισής, οῦ, ὁ. κ, 74.

51 'Hώς, 60ς, ή, aurora, aurore; eos, point du jour. Nom.

sing. 418.

Θ

1 Θαιρός, οῦ, ὁ, cardo, gond, in quo quid vertitur. Dat. sing. θαιρῷ, 318.

2 Θάλαμος, ου, ὁ, thalamus, lit nuptial; cubiculum, chambre à coucher. Acc. pl. θαλάμους, 385. H. epithalamium, ἐπιθαλάμιον, ου, τό. ε, 110.

3 Θάλασσα, et ττα, ης, ή, mare, mer. Acc. sing. θάλασ-

σαν, 431.

4 Θάλλω, αλῶ, λκα, vireo, ēre, verdir; floreo, ēre, fleurir; pullulo, are, pulluler. Nom. sing. fem. præs. part. θάλλουσα, 600. perf. τέθαλκα, Lib. III. Cap. 6. θάλειος, festivus. H. Thalia, θάλεια, ας, ή.

5 Θάλπω, ψω, foveo, ēre, réchauffer; calefacio, ĕre, échauffer. Tertia pers. sing. imperf. ind. ἔθαλπε, cum

ν parag. έθαλπεν, 91.

6 Θαμά, frequenter, fréquemment; crebrò, souvent, 429.

7 Θάμθος, εος, τό, stupor, stupeur; admiratio, étonnement. Dat. sing. circumfl. θάμβει, 228.

8 Θάμνος, ου, ὁ, fruticetum, taillis, hallier; frutex,

arbrisseau. Dat. sing. θάμνω, 460.

9 Θάπτω, ψω, τέταφα, sepelio, ire, ensevelir. Tertia pers. sing. aor. 2. pass. ἐτάφη, 264. θ mutatur in τ ubi sequitur φ, Lib. III. Cap. 6. n. 1. Aor. 2. ἔταφον, Lib. III. Cap. 4. pass. ἐτάφην, perf. m. τέθηπα, Lib. III. Cap. 5. H. epitaphium, ἐπιτάφιον, ου, τό. ε, 110.

30 Θάρσος, εος, τό, audacia, audace; fiducia, confiance. sing. θάρσος, 172. et per metath. θράσος. Η. nom.

Comic. Thrason; et ε pro α , Thersites, $\Theta \varepsilon \rho \sigma i \tau \eta \varepsilon$, δ .

- 11 Θαυμάζω, σω, κα, miror, ari, être surpris; admiror, ari, admirer. Aor. 1. inf. pass. θαυμασθήναι, supple ἄξιος, dignus, 28. perf. pass. τεθαύμασμαι; aor. 1. εθαυμάσθην, inf. θαυμασθήναι. θαϋμα, ατος, τό, miraculum. H. Thaumaturgus, θαυματουργός, οῦ. ε, 120. Thaumantias, adis; Iris, Virg.
- 12 Θεάσμαι, med. video, ēre, voir; specto, are, regarder; contemplor, ari, contempler. Tertia pers. circumfl. θεάται, 364. et pass. videor; fut. 1. med. θεάσσιμαι; pass. θεαθήσομαι. Η. theatrum, θέατρον, ου, τό.
- 13 Θείνω, ενῶ, ακα, ferio, īre, frapper; percutio, ĕre, battre. Nom. sing. masc. part. præs. θείνων, 585.
- 14 Θέλγω, ξω, mulceo, ēre, flatter; decipio, ĕre, enjóler. Nom. sing. masc. part. præs. θέλγων, 546.
- 15 Θέμηλον, ου, τό, fundamentum, fondement. Nom. pl. θέμηλα, 1.
- 16 Θέμις, 15ος et ίδος, ή, jus, droit; lex, loi; Themis, Thémis. Acc. pl. θέμισας, 361.
- 17 Θέναρ, αρος, τό, vola, le creux de la main. Gen. sing. θέναρος, 289.
- 18 Θεός, οῦ, ὁ, Deus, Dieu. θεά, ας, ἡ, Dea, Déesse.

 Nom. sing. 101., etc. H. Atheus, ἄθεος, ου, α, 1.

 priv. Theologia, θεολογία, ας. λ, 48. Theophilus,

 Philotheus. φ, 46., etc. Entheus, ἔνθεος, ου, divinus.

 enthusiasmus, ἐνθουσιασμός, οῦ. ε, 87. apotheosis,

 ἀποθέωσις, εως, ἡ. α, 267.
- 19 Θεράπων, οντος, δ, minister, ministre; famulus, serviteur. Nom. sing. 538.
- 20 Θέρος, εος, τό, æstas, été; messis, moisson. Gen. sing. θέρεος, contr. θέρους, 12.
- Θέρω, θερῶ et θέρσω, calefacio, ĕre, échauffer; medeor, ēri, guérir. Nom. sing. part. præs. θέρων, 546. θερμός,
 οῦ, calidus. H. thermæ, θερμαί, ῶν. thermometrum.
 μ., 95.

22 Θεσμός, οῦ, ὁ, lex, loi; ritus, coutume. Dat. sing θεσμῷ, 288.

23 Θέσπις, ιος, ὁ καὶ ἡ, vates, divinus, devin, sorcier. Nona.

sing. 19.

- 24 Θέω, f. med. θεύσομαι, curro, ĕre, courir; pugno, are, combattre. Tertia pers. sing. imperf. act. ἔθεε, cum ν parag. ἔθεεν, 68.
- 25 Θεωρός, οῦ, ὁ, spectator, spectateur; contemplator, contemplateur. Dat. sing. θεωρῷ, 63. Η. theoria, θεωρία, ας, ἡ. theorema, θεώρημα, ατος, τό.
- 26 Θήγω, ξω, χα, acuo, ĕre, aiguiser; instigo, are, exciter.

 Tertia pers. sing. præs. ind. θήγει, 138.
- 27 Θηλή, ῆς , ἡ, mamma, mamelle; papilla, mamelona Dat. pl. θηλαῖς, 379.
- 28 Θῆλυς, εος, ὁ καὶ ἡ, et θήλεια, ἡ, femineus, féminin; femina, femelle: θῆλυ, τό, femineum, sexus femininus.
- 29 Θήπω, admiror, ari cum stupore, admirer avec surprise. Nom. pl. masc. præs. part. θήποντες, 417.
- 30 Θήρ, θήρος, ό, fera, bellua, béte farouche. Nom. pl. θήρος, 269. H. theriaca, θηριακή, ής, ή. panthera, πανθήρ, ό. π, 30.
- 31 Θής, θῆτος, ὁ, mercenarius, mercenaire. Nom. pl. θῆτες, 579.
- 32 Θησαυρός, οῦ, ὁ, thesaurus, *trésor*. Acc. pl. θησαυρούς, 517.
- 33 Θίασος, ου, ὁ, cœtus tripudiantium, troupe de danseurs; thiasus, danse. Nom. pl. θίασοι, 502.
- 34 Θίθη, ης, η, fiscella è vimine plexa, corbeille. Nom. pl. θίθαι, 103.
- 35 Θιβρός, ά, όν, tostus, róti; tener, tendre; pulcher, beau. Acc. pl. neut. θιβρά, 248.
- 36 Θίγω, ξω, χα, tango, ĕre, toucher; perstringo, ĕre, effleurer. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. ἐθίξε, Ion. sine augm. θίζε, 533.
- 37 Θίν et θίς, ίνος, ὁ καί ἡ, littus, rivage; acervus, monceau. Dat. sing. θῖνι, ante voc. θῖν', 198.

38 Θλάω, άσω, απα, elido, ĕre, briser; contundo, ĕre, froisser. Tertia pers. sing. aor. 1. ἐθλάσε, Ion. sine augm. θλάσε, 411.

39 Θλίδω, ψω, φα, premo, ĕre, presser; affligo, ĕre, affliger; tribulo, tourmenter. Tertia pers. sing. aor.

1. ind. ἐθλίψε, Ion. sine aug. θλίψε, 593.

- 40 Θνήσκω, θνήζω, morior, mori, mourir. Nom. sing. fem. aor. 2. part. θανοῦσα, 507. fut. quasi à θνήκω; sed fut. med. magìs usitatum est , θνήξομαι. Habet à θείνω , aor. 2. ind. ἔθανον; subj. θανῶ; inf. θανεῖν; part. θανών; fut. 2. med. θανοῦμαι : et ab inus. θνάω, fut. θνήσω, perf. τέθνηκα et τέθναα. Bœoti dicunt τέθνεικα, part. τεθνεικώς , τεθνειώς , τεθνεώς , Ροët. τεθνηώς : est et τέθνημι. 2. conj. Η. θάνατος , ου , δ , mors. Athanatos, ἀθάνατος , ου , immortalis. α , 1. Athanasius, ᾿Αθανάσιος , ου , δ.
- 41 Θοίνη, ης, ή, epulum, repas; cœna, souper. Gen. pl. θοινών, 365.
- 42 Θολός, οῦ, ὁ, sordes, fange; fæx, lie. Acc. sing. θο-λόν, 18.
- 43 Θόλος, ου, δ, ædificium, édifice; camera, voute; the lus, dóme. Nom. sing. 319.
- 44 Θοός, ά, όν, velox, prompt; acutus, aigu. Nom. sing.
 fem. θοά, 176. quasi à θέω. H. thos, ois, θῶς, ωός,
 δ. et Gall. tόt, θοῶς, celeriter.
- 45 Θόρυβος, ου, δ, tumultus, tumulte; turba, foule; strepitus, bruit. Acc. sing. θόρυβον, 407.
- 46 Θόρω et θορέω, ήσω, salio, ire, sauter; insilio, īre, assaillir, Nom. sing. masc. part. præs. θοσέων, 395.
- 47 Θραύω, σω, frango, ĕre, briser; frio, are, émier. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. ἔθραυσε, 118.
- 48 Θράω, ήσω, ηκα, sedeo, ēre, s'asseoir. Nom. sing. masc. aor. 1. part. θρήσας, 14. perf. m. τέθροα. Η. thronus, θρόνος, ου, ό.
- 49 Θρέω, ήσω, tumultuando clamo, are, crier avec tumulte. Tertia pers. pl. imperf. m. εθρέοντο, 228.

- 50 Θρήνος, ου, ό, planetus, cri; lamentatio, lamentation.

 Dat. sing. θρήνφ, 359 H. threni Jeremiæ.
- 51 Θρησκεύω, superstitiosè colo, ĕre, adorer superstitieusement. Nom. sing. masc. part. præs. θρησκεύων, 325.
 à nomine θράξ, Thrax, Dor. θρήξ, κός, quia Orpheus Thrax cultum Deorum Græcis attulisse dicitur.
- 52 Θριαί, ῶν, αἱ, calculi, cailloux, à sortilegis in urnam missi. Nom. pl. 516.
- 53 Θρίαμεος, ου, ό, triumphus, triomphe. Gen. sing. θριάμεου, 406. Latinum transtulit aspirationem ad ultimam syllabam.
- 54 Θριγκός, et θριγκός, οῦ, ὁ, pinna, créneau; vallum, retranchement. Dat. pl. θριγκοῖς, 612. H. Gall. tranchée, retranchement.
- 55 Θρίδαξ, 205, ή, lactuca, laitue. Acc. pl. θρίδαχας, 506.
- 56 Θρίζ, τριχός, ή, pilus, villus, poil; crinis, cheveu.
 Acc. pl. τρίχας, 257. H. tricæ, intricare; θ mut. in τ, ubi sequitur χ, Lib. 1. Cap. 6.
- 5-7 Θρόμβος, ου, ό, grumus, grumeau. Acc. pl. θρόμβους, 541.
- Θρόνον, ου, τό, flos, fleur; pigmentum, fard. Acc. sing. θρόνον, 277.
- 59 Θρυαλλίς, ίδος, ή, ellychnium, *méche*. Acc. sing. θρυαλλίδα, 317.
- 60 Θρυγανάω, frico, are, frotter; scalpo, ĕre, graver, Tertia pers. sing. imperf. ἐθρυγάνας, circumfl. ἐθρυγάνα, 95.
- 61 Θρύλλος, ου, δ, susurrus, léger bruit; murmur, murmure. Nom. sing. 262. H. Ital. trilli, strillare.
- 62 Θρύον, ου, τό, juncus, jonc; ulva, plante de marais. Gen. sing. θρύου. 259.
- 63 Θρύπτω, ψω, φα, frango, ĕre, rompre; contero, ĕre, briser. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. ἔθρυψε, cum ν parag. ἔθρυψεν, 170. aor. 2. ἔτρυφον.
- **64** Θρώσιω, salio, ire, sauter. Tertia pers. pl. imperf. εθρωσιον, cum præp. επὶ, επέθρωσιον, insiliebant, 490,

- 65 Θυγάτης, τέρος, sync. τρός, ή, filia, fille. Dat. sing. . θυγατρί, 479.
- 66 Θύελλα, ας, ή, procella, tempéte. Gen. sing. θυέλλης, 225.
- 67 Θύλαζ, πος; et θύλαπος, ου, δ, saccus, sac; cervical, oreiller. Gen. sing. θύλαπος, 501.
- 68 Θύμβρα, ας, ή, thymbra, satureia, sarriette, herba.

 Acc. sing. θύμβραν, 278. Undè nomen fluvio et Regioni Troadis. H. Thymbræus Apollo, θυμβραῖος, ου, ό.
- 69 Θυμιάω, άσω, suffio, ire, parfumer; odores incendo, ere, brûler des parfums. Tertia pers. sing. præs. ind. θυμιάει, 327. Η. thymum, θύμος, ου, ό. thymiama, θυμίαμα, ατος; thymiaterium, θυμιατήριον, ου, τό.
- 70 Θυμός, οῦ, ὁ, animus, ame; mens, esprit; cor, cœur; ira, colère. Acc. sing. θυμόν, 15. H. enthymema, ἐνθύμπμα, ατος, τό. ε, 87. Thymoleo, θυμολέων. λ, 68.
- 71 Θύννος, ου, ό, thynnus, thon, piscis. Nom. pl. θύννοι, 218.
- 72 Θύρα, ας, ή, janua, ostium, porte. Dat. pl. θύραις, Ion. θύρησι, cum ν parag. θύρησιν, 115. H. Bacchus dicitur dithyrambus, διθύραμεος. δ, 86. bis ortus, bis natus: sic etiam vocantur Hymni Baccho sacri.
- 73 Θύσανοι, ων, οί, fimbriæ, franges. Dat. pl. θυσάνοις, cum ι parag. θυσάνοισι, 60.
- 74 Θύω, σω, κα, macto, are, tuer; sacrifico, are, sacrifier; impetu feror, ferri, s'emporter. Tertia pers. sing. præs. ind. θύει, 33 ι. Η. idolothytum, εἰδωλόθυτον, ου, τό. ε, 27. Thyestes, θυέςτις, ου. Thyoneus, θυωνεύς, έος, ὁ. Thyas, θυάς, άδος, ἡ. thyasus; thyrsus, θύρτος, ου, ὁ, et Gall. tuer.
- 75 Θωή, ης, ή, mulcta, amende; damnum, dommage.

 Acc. sing. θωήν, 394.
- 76 Θωμίζω et σσω, funiculis ligo, are, lier, garotter.

 Gen. sing. masc. præs. part. m. aut pass. θωμιζομένου,

 380.

77 Θώπτω, ψω, assentor, ari, étre de l'avis; adulor, ari, flatter. Nom. sing, fem. præs. part. θωπτοῦσα, 309.

78 Θώραξ, κος, ό, thorax, poitrine. Gen. sing. θώρακος,

292.

79 Θωύσσω, ξω, vociferor, ari, criailler; clamo, are, crier.
Tertia pers. pl. præs. ind. θωύσσουσι, 556.

T

1 Ἰαίνω, ἰανῶ, calefacio, ĕre, chauffer; emollio, īre, amollir; perfundo, ĕre lætitiâ, réjouir. Tertia pers. sing. aor. 1. pass. ἰάνθη, Lib. III. Cap. 5, 613.

2 Ἰαλεμος, ου, ο, lugubre carmen, chant lugubre. Gen.

sing. ἰαλέμου, 262.

3 Ἰάλλω, αλῶ, mitto, ĕre, envoyer; injicio, ĕre, jeter dans; appeto, ĕre, assaillir; volo, are, voler. Tertia pers. sing. præs. ind. ἰάλλει, 117.

4 Ιαμβος, ου, ό, ïambus, ïambe. Dat. sing. Ιαμβω, 499.

5 Ἰασμαι, άσομαι, sano, are, guérir; medeor, ēri, remédier. Præs. inf. pass. ἰάεσθαι, circumfl. ἰᾶσθαι,
 545. Pass. præt. ἴαμαι, aor. 1. ἰάθην, fut. 1. ἰαθήσομαι.
 H. Jason, Ἰάσων, ονος, δ.

6 Ἰάπτω, ψω, φα, mitto, ĕre, envoyer; lædo, ĕre, blesser. Tertia pers. sing. aor. 1. opt. act. ἰάψαι, 203. Tertia pers. sing. aor. 1. pass. ἰάφθη, 534, H. Japetus,

Ίαπετός, οῦ, ὁ.

7 Ἰάπυξ, υγος, ό, Japyx, iapyx, ventus. Nom. sing. 66.

8 Ιασπις, ιδος, ό, Jaspis, jaspe, gemma. Nom. sing. 533.

9 Ἰαύω, σω, habito, are, habiter; dormio, īre, dormir.
Nom. pl. fem. præs. part. ἰαυοῦσαι, quatuor syllabarum, prima brevis; refertur ad ὄρνιθες, 40.

10 Ἰάχω, ξω, χα, resono, are, retentir; vociferor, ari, crier. Acc. sing. masc. præs. part. ἰάχοντα, 178. H.

Iacchus, Ιακχος, ου, ό.

11 ἴεδης, ου, ὁ, clavus in fundo navis, cheville au fond d'un navire. Gen. sing. ἴεδου, 226. quo educto, collectam aquam emittebant.

12 Ιδιος, α, ον, proprius, propre; privatus, particulier; peculiaris, spécial; suus, son. Nom. sing. neut. ἴδιον, 16ο. Η. idioma, ἰδίωμα, ατος, τό. idiota, ἰδιώτης, ου, δ. idiotismus, ἰδιωτισμός, οῦ, δ.

13 Ἰδνόω, ώσω, ωκα, incurvo, are, courber; inflecto, ĕre, fléchir. Nom. sing. m. aor. 1. part. act. ιδνώσας, 513.

14 Îδος, εος, ους, τό, sudor, sueur. Nom. sing. 401.

15 Ίδρύω, et υμι, ύσω, sedēre facio, ere, faire asseoir.

Tertia pers. sing. aor. 1. ind. ἴδρυσε, gemin. σ, ἴδρυσε, 539.

16 Ίέραξ, 20ς, ό, accipiter, épervier. Dat. pl. Ίέραξι, 42.

18 Ίζω, et ζομαι, sedeo, ēre, s'asseoir. Nom. sing. masc.

præs. part. med. ίζόμενος, 412.

19 ἴθυμβος, ου, δ, saltatio ridicula, danse ridicule. Acc. pl. iθύμβους, 502.

20 'Ιθύς, εῖα, ύ ; έος, rectus, droit. Nom. sing. masc. 586.

21 Ίκανός, ή, όν, sufficiens, suffisant; idoneus, capable.

Acc. sing. neut. ἰκανόν, 333.

22 Ίκέτης, ου, ό, supplex, suppliant. Nom. pl. ίκέται, 120.

23 Ἰκμάς, άδος, ή, humor, humidité; vapor, vapeur.

Dat. sing. ἰχμάδι , 71.

- 24 Ίχνέομαι, ἔξομαι, venio, īre, venir; supplico, are, supplier. Tertia pers. pl. aor. 2. opt. med. ἵχοιντο, 231. temp. ab ἵχομαι, aor. 2. ἰχόμην. Perf. pass. ἵγμαι, veni.
- 25 Ἰκρίον, ου, τό, tabulatum, plancher; tabula, ais.
 Acc. pl. ἰκρία, 65.
- 26 Ίκτερος, ου, ό, morbus regius, arquatus, icterus, jaunisse. Nom. sing. 83.
- 27 Ίατίν, ῖνος, ὁ, milvus, milan, avis. Nom. pl. ἰατῖνες, 42.
- 28 Ίκτίς, ίδος, ή, mustela, belette. Nom. sing. 35.

29 Ίκω et ἱκάνω, ζω, venio, ire, venir. Tertia pers. ph. imperf. act. ἵκον, 109. med. ἵκομαι, ut supra, 24.

30 Ἡλάω, ήσω, ηκα, propitius sum, esse, être propice.
2. pers. sing. præs. imper. verbi ἵλημι, ἵλαθι, 156.
H. hilaris, ἱλαρός, οῦ, ὁ. hilaritas, ἱλαρότης, ητος, ἡ. Hilarius.

31 Τλλος, ου, ό, oculus, æil. Dat. sing. ἴλλφ, 174.

32 Ἰλύς, υος, ή, cœnum, boue; limus, fange. Dat. sing. λύϊ, 23.

33 Ίμάς, άντος, ὁ, lorum, longe de cuir; corrigia, courroie.

Nom. sing. 526.

35 Iv et "s, ivós, i, fibra, fibre; robur, force. Acc. pl.

ίνας, 180.

36 Iva, ut, afin que, ad hoc ut, pour que, 154.

37 Ἰνδικόν, οῦ, τό, indicum, poivre d'Inde; indigo. Gen. sing. ἰνδικοῦ, 55 r. coloris et piperis genus ex Indiâ.

38 Ίνέω, vacuo, are, vider; expurgo, are, neutoyer. Tertia

pers. sing. præs. ind. act. ivézi, 326.

39 Ĭξ, κος, ό, vermis vites adedens, ver qui ronge les vignes. Nom. sing. 458.

40 'Ιξός, οῦ, ὁ, viscum, glu; pedica, lacet. Acc. sing. ίζόν, 241.

41 'Ιξύς, ύος, ή, lumbus, lombes. Acc. pl. ίζύα, 86.

42 Ϊ́ον, ου, τό, viola, violette. Acc. pl. ἴα, 279. H. Ionia, ἰωνία, ας, ή, Regio; et violetum.

13 Tovlos, ou, o, lanugo, poil follet, duvet. Dat. sing.

ιόνθω, 16.

44 Ιορκοι, ων, οί, capreæ, chèvres sauvages; caprearum genus, iorci. Gen. pl. ἰόρκων, 34.

45 'I65, oo, o, missile, trait; venenum, venin. Acc. sing.

ίόν, 530. 273.

46 Ιππος, ου, ο καὶ ή, equus, cheval; equa, jument.

Nom. pl. fem. ἴπποι , 487. H. ephippium , ἐφίππιον , οῦ , τό. ε , 110. Hippolytus , Ἱππόλυτος , ου. λ , 133. Hippodameia , Ἱπποδάμεια , ας. δ , 9. Philippus , Φίλιππος , ου. φ , 46. In compos. ἱππο , valdè , Lib. IV.

Cap. 5.

47 ἴπταμαι, volo, are, voler. Tertia pers. pl. aor. 2. med. ἔπταντο, ab ἴπταμαι, ε breve, quia πτ non faciunt necessariò præcedentem longam, Lib. III. Cap. 6. et Lib. VI. Cap. 7. cum præp. ἀπό cujus o eliditur ab aug. ε, 40. med. ab inus. ἴπτημι, quasi à πτάω; aor. 2. ἐπτάμην. Tab. verb. in μι. fut. 1. med. πτήσομαι.

48 ἴπτω et ἴπω, noceo, ēre, nuire; lædo, ĕre, blesser.
Tertia pers. sing. præs. opt. act. ἴπτη, 149.

49 Ιριίγες, ων, arteriæ, artères. Acc. pl. ἴριίγας, 299.

50 los; , ιδος et ιος et εως , ή , Iris , Iris ; arcus cœlestis , arc-en-ciel. Nom. sing. 25.

51 Ίσάλη, ης, ή, vestis è pelle caprina, vétement de peau

de chèvre. Acc. pl. ἰσάλας, 56.

52 ἴσημι, scio, scire, savoir. Tertia pers. sing. imperf. ἴση, 195. ab inus. ἰσάω, imperf. ἴσην, imperat. ἴσαθι, sync. ἴσθι, med. ἴσταμαι, assumpto τ.

53 Ἰσθμός, οῦ, ὁ καὶ ή, isthmus, isthme. Acc. sing.

ισθμόν , 208.

54 Ίσιχος, ου, ό, et ισίχιον, τό, isicium, hachis. Acc.

sing. "σικον, 365.

55 Ισος, ου, ό, æqualis, égal; par, pareil. Acc. sing. fem. ισην, 129. ἔπισος, idem. ε, 110. Η. Isidorus, Ίσίδω-ρος, ου. δ, 129. Isocrates, Ἰσοκράτης, εος, ό. κ, 285. episodium. α, 54.

56 Ἱζημι, statuo, ere, établir; colloco, are, placer; erigo, ere, ériger; sto, are, se tenir. Nom. sing. fem. præs. part. pass. ἱζαμένη, 185. ab inus. ζάω. Aor. 2. ind. ἔζην, ης, η; subj. ζῶ, ῆς, ῆ; imperat. ζῆθι; inf. ζῆναι; part. ζάς, ζάντος. Fut. 1. ζήσω; aor. 1. ἔζησα; perf. ἔζηνα et ἔζακα, cum spiritu asp.

Part. ές ανώς, sync. ές αώς et ές ώς, ές ῶσα, ές ώς, gen. ὅτος. Med. et pass. ἵς αμαι, quod spiritu differt ab ι, 52. f. 1. med. ς ήσομαι. Pass. perf. ἔς αμαι; fut. 1. ς αθήσομαι, aor. 1. ind. pass. ἐς άθην; subj. ς αθῶ. Η. stadium, ς άδιον, ου, τό. stater, ς ατήρ, ῆρος, ὁ. statica, ς ατική, ῆς, ἡ. apostasis, ἀπός ασις, εως, ἡ. hypostasis, exstasis, peristasis, etc. systema, σύς ημα, ατος. σ, 204. apostema, etc.

57 Ϊςωρ, ορος, δ, ή, peritus, habile; judex, juge. Nomesing. masc. 19. H. historia, ίσορία, ας, ή. historicus,

ίς ορικός, οῦ.

58 ἴσχις, εως, ή, lumbus, lombes. Acc. pl. ἴσχεας, contractoristic, 585. H. ischias, ἰσχιάς, άδος, ή. Ischia, Insula R. Neap. ubi huic morbo apta balnea.

59 Ἰσχνός, ή, όν, macer, maigre; gracilis, gréle. Acc.

sing. masc. ἰσχνόν, 331.

60 Ἰσχύς, ύος, ή, robur, *force*; potentia, *puissance*.

Acc. sing. ἰσχύν, 12. H. ischyros, ἰσχυρός, οῦ, ὁ, potens.

61 Ίτέα, ας, ή, salix, saule. Nom. sing. 233.

62 Ιτης, ου, δ, temerarius, téméraire; audax, audacieux. Nom. sing. 583.

64 Ιτυς, υος, ή, curvatura rotæ, circonférence d'une roue.

Dat. sing. ἴτυϊ , 386.

Ιφι, fortiter, courageusement; valide, avec force, 174.

Η. Iphigenia, Ιφιγένεια, ας. γ, 29.

1χθύς, ύος, ὁ, piscis, poisson. Gen. sing. ἰχθύος, 235.
 Η. ἰχθυοφάγος et ἰχθυόφαγος, ichthyophage, quorum prior significat eum qui comedit pisces, posterior qui voratur à piscibus.

67 Ϊχνος, εος, τό, vestigium, trace, vestige. Acc. pl. ἴχνεα, contr. ἵχνη, 564. H. ichnographia, ἰχνογραφία,

ας, ή. γ, 77.

68 Ἰχώρ, ῶρος, ὁ, sanies, sanie; tabum, pus. Nom. sing. 181.

69 Ιψως, ου, ή, suber, liége, arbor. Dat. sing. τψω, 230.

70 Ἰωγή, ης, ή, littus, rivage; diversorium, hótellerie.
Nom. sing. 164.

71 Ἰωή, ῆς, ἡ, clamor, clameur; flatus, souffle. Dat. sing. ἰωῆ, 108.

K

 Καβάλλης, ου, ὁ, caballus, cheval. Gen. sing. καβάλλου, 513.

2 Καγκάζω, σω, κα, cachinnor, ari, rire, ricaner.
Tertia pers. sing. fut. 1. indic. καγκάσει, 212.

3 Καγχαίνω, ανῶ, calefacio, ĕre, chauffer; sicco, are, sécher. Tertia pers. sing. præs. indic. καγχαίνει, 168.

'4 Κάδος et κάδδος, ου, ὁ, cadus, baril; dolium, tonneau. Dat. sing. κάδδω, 145.

5 Κάζω, σω, orno, decoro, are, orner. Tertia pers. sing. plusquamp. indic. pass. ἐκέκαςο, 293. perf. pass. κέκασμαι, plusq. ἐκεκάσμην.

6 Καθαίρω, αρῶ, αραα, purgo, are, purger; mundo, are, neutoyer; expio, are, expier. Acc. pl. neut. perf. part. pass. κεκαθαρμένα, 448. Aor. 1. ἐκάθηρα; perf. pass. κεκαθαρμαι, part. κεκαταρμένος. Η. Catharina.

7 Kai, et, et; etiam, aussi; atque, et, 2.

8 Καιάδας, ου, ὁ, carcer subterraneus, prison souterraine, cachot. Acc. sing. καιάδαν, 322.

9 Καικίας, ου, δ, cæcias, ventus flans ab Oriente, vent nord-est. Nom. sing. 435.

10 Καινός, ή, όν, novus, nouveau. Nom. sing. fem. καινή, 383. Η. encænia, ἐγκαίνια, ων, τά. ε, 87.

II Καίνω, interficio, ere, tuer; vinco, ere, vaincre.
Nom. sing. masc. præs. part. pass. καινόμενος, 394.

12 Καῖρος, ου, ὁ, licium, trame. Dat. sing. καίρω, 486.

13 Καιρός, οῦ, ὁ, tempus, temps; opportunitas, temps propre; occasio, occasion. Nom. sing. 321.

14 Καίω, καύσω, κέκαυκα, uro, ĕre, brûler; cremo, are, faire brûler; accendo, ĕre, allumer. Nom. sing. masc. perf. part. act. κεκαυκώς , 327. H. causticus , καυςικός, οῦ, ὁ. cauterium, καυτήριον, ου, τό. holocaustum, ὁλόκαυςον, οῦ, τό. ο, 49., etc. Perf. med. κέκηα: penult. à præs. Lib. III. Cap. 5. non verò à perf. act. aut fut.

15 Κακκάβα, ης, ή, perdix, perdrix. Dat. sing. κακ**κάδη** , 240.

- 16 Κακκάδη, ης, ή, cacabus, marmite; olla testacea, pot de terre. Dat. sing. κακκάδη, 245.
- 17 Κακός, ή, όν, malus, méchant; Cacus, nom. propr. Gen. pl. neut. κακῶν, 6ο4. Comparat. κακίων, ὁ καὶ ή; ον, τό, gen. ονος, pejor; superl. κάκιζος, ου, pessimus. H. cacodæmon , κακοδαίμων, ονος. δ, 4. etc.

18 Κάλαθος, ου, ό, calathus, panier; quasillum, corbeille.

Acc. pl. καλάθους, 52.

19 Κάλαμος, ου, δ, calamus, chalumeau; arundo, roseau. Gen. sing. καλάμου, Ion. καλάμοιο, 542.

- 20 Καλάσιρις, εως, ή, vestis linea talaris, vétement de lin qui descend jusqu'aux talons. Dat. sing. καλασίρει , 455.
- 21 Καλέω, έσω, voco, are, appeler; appello, are, nommer. Prima pers. sing. præs. ind. pass. καλέομαι, contr. καλοῦμαι, 155. Tertia pers. sing. perf. indic. act. κέκληκε, cum v parag. κέκληκεν, 495. Η. perf. κέκληκα, sync. pro κεκάληκα: sic pass. perf. κέκλημαι; fut. 1. κληθήσομαι; aor. 1. ἐκλήθην. Lib. III. Cap. 5. aor. 1. act. ἐκάλησα. H. cletus, cleta, κλητός, κλητή, vocatus, vocata. paracletus, παράκλητος, advocatus. π, 20. ecclesia, ἐκκλησία, ας. ε, 47. et Lat. Calendæ.

22 Κᾶλον, ου, τό, lignum, bois. Acc. pl. κᾶλα, 46.

23 Καλός, ή, όν, pulcher, beau; honestus, honnête; bonus, bon. Nom. sing. fem. superl. καλλίτη, 293. comp. καλλίων, ὁ καὶ ή; ον, τό, gen. ονος, superl. κάλλιςος, η, ον. Η. nomen propr. Calixtus, Calisto, Καλιςώ, όος, ή.

- 24 Κάλπη, ης, ή, urna, *urne*; situla, *seau*. Dat. pl. κάλπαις, 358.
- 25 Καλύπτω, ψω, φα, tego, ĕre, couvrir; velo, are, voiler; operio, īre, couvrir. Tertia pers. sing. præs. ind. act. καλύπτει, 282. aor. 2. ἐκάλυβον. Η. calyx, κάλυξ, κος, ἡ. Calypso, Καλυψώ, όος, ἡ. Apocalypsis, ᾿Αποκάλυψις, εως, ἡ. α, 267.
- 26 Κάλχη, ης, ή, purpura, *pourpre*, color vel animal. Dat. sing. κάλχη, 26.
- 27 Κάλως, ω et ωος, ὁ, rudens, cable; funis, corde. Dat. sing. κάλω, 386.
- 28 Κάμαξ, 20ς, ή, pertica, perche; vitis pedamentum, échalas. Dat. pl. κάμαζι, 459.
- 29 Καμάρα, ας, ή, camera, *chambre*; fornix, *voûte*. Dat. pl. καμάραις, 192.
- 30 Κάμηλος, ου, ὁ καὶ ή, camelus, chameau. Nom. sing. 46.
- 31 Κάμινος, ου, ό, caminus, cheminée; fornax, fournaise. Gen. gen. καμίνου, 316.
- 32 Κάμνω, καμῶ, κέκμηκα, laboro, are, travailler; fatigor, ari, se fatiguer. 2. pers. pl. aor. 2. opt. κάμοιτε, 429 perf. sync. pro κεκάμηκα, aor. 2. indic. ἔκαμον, subj. κάμω, opt. κάμοιμι. ἄκμων, ονος, ὁ, incus. α, 1. H. Pyraemon, πυράκμων. π, 216.
- 33 Κάμπτω, ψω, αμφα, flecto, ĕre, fléchir; incurvo, are, courber. Tertia pers. pl. imperf. act. ἐκάμπτον, sine aug. κάμπτον, 490. H. hippocampus, ἱππόκαμπος, ου. ι, 46. quod habeat dorsum reflexum, recurvum.
- 34 Κάνδυς, νος, δ, vestis Persica, vétement Persique. Acc. sing. κάνδυν, 59.
- 35 Κάνης, ητος, δ, canistrum, corbeille; storea, natte.
 Dat. pl. κάνησι, 453.
- 36 Κάνθαρος, ου, ό, scarabæus, escarbot; cantharus, tasse, coupe. Nom. pl. κάνθαροι, ante voc. κάνθαρ', 234.

poculi et navigii genus : attrità cantharus ansâ, Virg. H. cantharides, κανθαρίδες, ων, αί.

37 Κανθός, οῦ, ὁ, oculi angulus, coin de l'œil, canthus, bande de fer. Dat. pl. κανθοῖς, 180.

- 38 Κάνθων, ωνος, ό, asinus, *áne*; scarabæus, scarabée. Nom. sing. 46.
- 39 Καννη, ης, ή, canna, canne; storea, natte. Dat. pl. κάνναις, Ion. κάννησι, cum ν parag. κάννησιν, 247.
- 40 Κάνναβις, εως, ή, cannabis, chanvre. Acc. sing. κάνναβιν, 224.
- 41 Κανών, όνος, ό, regula, *règle*; canon, *canon*. Nom. sing. 592. H. canonicus, κανονικός, οῦ. canonizo, κανονίζω.
- 42 Κάνωπον, ου, τό, flos sambuci, fleur de sureau. Acc. sing. κάνωπον, 280.
- 43 Κάπηλος, ου, ό, caupo, cabaretier; institor, revendeur. Nom. sing. 243.
- 44 Καπνός, οῦ, ὁ, fumus, fumée. Dat. sing. καπνώ, 319.
- 45 Κάππαρις, εως, ή, capparis, caprier. Nom. sing. 462.
- 46 Κάπρος, ου, δ, aper, sanglier; caper, bouc. Nom. sing. 589.
- 47 Κάπτω, ψω, φα, comedo, ĕre avidè, manger avidement; flo, are, soufler. Nom. sing. masc. aor. 1. part. act. κάψας, 13ο. Η. capsa, κάψα, ης, ἡ. καπάνη, ης, ἡ, præsepe; undè Gall. cabane.

48 Κάραδος, ου, ό, cancer marinus, écrevisse de mer. Nom. pl. κάραδοι, 218.

19 Καρβατίνη, ης, ή, calceus rusticus, chaussure grossière.

Acc. pl. καρβατίνας, 56.

50 Κάρδαμον, ου, τό, nasturtium, cresson alénois, herba.

Acc. sing. κάρδαμον, 553.

51 Καρδία, ας, ή, cor, cœur; animus, âme. Acc. sing.
 καρδίαν, 381. H. pericardium, περικάρδιον, ου, τό.
 π, 79. cardiacus, καρδιακός, οῦ, ὁ.

52 Κάρδοπος, ου, ή, mactra, pétrin. Dat. sing. καρδόπω,

450.

- 53 Κάρηνον, ου, τό, caput, téte. Acc. sing. αάρηνον, 118. apocope, αάρη, τό, indecl. Η. cranium, αράνιον, ου, τό.
- 54 Καρκαίρω, resono, are, résonner; tremo, ĕre, trembler. Tertia pers. sing. præs. ind. act. καρκαίρει, 164.
- 55 Καραΐνος, ου, δ, cancer, écrevisse, chancre; piscis et morbus. Nom. sing. 84.
- 56 Κάρος, ου, ο, sopor cum gravedine, assoupissement appesanti. Nom. sing. 170. H. carotides, καρωτίδες, ων, αί.
- 57 Κάρπαι, ων, αί, vermes in oleis, vers qui rongent les oliviers. Nom. pl. 458.
- 58 Κάρπασος, ου, ή, venenum, poison; medicamentum venenatum, remède empoisonné. Acc. sing. κάρπασον, 297.
- 59 Καρπός, οῦ, ὁ, fructus, fruit; carpus, carpe, poignet.
 Dat. sing. καρπῷ, 372. Acc. sing. καρπόν, 540. H. nom. propr. Polycarpus, πολύκαρπος, ου, fecundus.
 π, 152.
- 60 Κάρσιος, ου, ὁ, obliques, *oblique*. Nom. sing. fem. κάρσια, ante voc. κάρσι', 342.
- 61 Κάρταλλος, ου, ὁ, corbis, corbeille; cartallus, panier.
 Acc. pl. καρτάλλους, 52.
- 62 Καρύα, ας, ή, nux, noyer, arbor. Nom. pl. καρύαι, 373.
- 63 Κάρφω, ψω, φα, sicco, are, sécher; arefacio, faire sécher. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. act. ἐκάρψε, sine aug. κάρψε, 295.
- 64 Καρχήσιον, ου, τό, mali nautici summa pars, haut du mât, hune. Acc. pl. καρχήσια, 47. item, poculum oblongum: carchesia Baccho, Virg.
- 65 Κασάλεη, ης, ή, meretrix, courtisane; scortum, femme débauchée. Nom. sing. 301.
- 66 Κάσας, ου, ὁ, villosus utrinque tapes, tapis velu des deux cótés. Acc. pl. κάσας, 60. H. Gall. casaque.
- 67 Κάσις, 105, ὁ καὶ ἡ, frater, frère; soror, sœur, coæta-

neus, de même áge. Voc. sing. κάσις, 149. H. casa, case.

- 68 Κάσσα, ης, ή, meretrix, courtisane. Nom. sing. 270.
- 69 Κασσία, ας, ή, cassia, casse, frutex. Dat. sing. κασσία, 98.
- 70 Κασσίτερος, ου, ό, stannum, étain. Gen. sing. κασσιτέçou , 524.
- 71 Κασσύω, consuo, ere, coudre ensemble, rassembler. Tertia pers. sing. præs. ind. pass. μασσύεται, 49.
- 72 Κάςανον, ου, τό, castanea. Acc. pl. κάςανα, 242. à Castana urbe Thessaliæ.
- 73 Κάζωρ, ορος, ό, castor, castor; fiber, bièvre. Gen. sing. κάςορος, 95.
- 74 Κατά, cum genit. contra, contre; per, par; de, è, de; super, sur; in, dans; adversus, devant. cum acc. secundum, selon; juxtà, auprès; versus, vers; cum, avec; propter, à cause; per, par; circà, autour; ad, à; apud, auprès; in, en. κατά, ante voc. κατ', 13. quæ si sit aspirata scribitur καθ'. In composit. præterea valet valdè, et pro κάτω, infrà, deorsum. Vide Lib. IV. Cap. 6.
- 75 Καταῖτυξ, υκος, ή, cassis, casque; galea sine cristâ, casque sans aigrette. Acc. sing. καταίτυκα, ante voc. καταίτυκ', 525.
- 76 Κατήλιψ, πος et φος, ή, tabulatum, plancher; trabs, poutre; scala, échelle. Nom. sing. 48.
- 77 Κάτω, deorsùm, en bas; infrà, au-dessous, 429. In compos. κάτα.
- 78 Καυλός, οῦ, ὁ, caulis, chou; scapus, tige. Acc. pl. καυλούς, 50. Dat. sing. καυλώ, 256.
- 79 Καῦνος, ου, ὁ, sors, sort. Nom. sing. 520.
- 80 Καυγάομαι, ήσομαι, glorior, ari, se glorifier; exulto, are, se réjouir, sauter. Nom. sing. masc. præs. part. καυγαόμενος, circumfl. καυχώμενος, 251.

81 Κάγληξ, ηκος, δ, calculus, pierre, caillou; lapillus,

petite pierre. Nom. sing. 86.

- \$2 Κάχρυς et κάγχρυς, νος, ή, hordeum tostum, orge rôtie.
 Acc. sing. κάγρυν, 366.
- 83 Ke et zev, part. expl. et potent. 307. Lib. IV. Cap. 5.
- 84 Κέαρ, ατος, contr. κῆρ, ῆρος, τό, cor, cœur; animus, esprit. Nom. sing. 189.
- 85 Κέγχρος, ου, δ, milium, millet. Gen. sing. κέγχρου, 52.
- 86 Κέδματα, ων, τά, fluxiones, fluxions. Nom. pl. 296.
- 87 Κέδρος, ου, ή, cedrus, cèdre. Nom. sing. 36.
- 88 Κέδρωςις, εως, ή, vitis alba, vigne blanche. Acc. sing. κέδκωςιν, 459.
- 89 Κεῖμαι, κείσομαι, jaceo, ēre, être étendu; positus sum, esse, être situé. præs. inf. κεῖσθαι, 426. perf. 2. κεῖσαι, 3. κεῖται; ut med. verborum in μι; imperf. ἐκείμην, σο, τύ. Servat ει in omnibus modis.
- 90 Κεῖρω, κερῶ, κέκαρκα, tondeo, ēre, tondre; scindo, ĕre, couper. Tertia pers. sing. præs. ind. κείρει, 579. H. Ciris, κεῖρις, avis in quam mutata est Scylla detonso patris capillo.
- 91 Κέλαδος, ου, ό, strepitus, bruit; clamor, cri. Acc. sing. κέλαδον, 110. H. Enceladus, Εγκέλαδος, ου. ε, 87.
- 92 Κελαρίζω, σω, κα, murmuro, are, murmurer; strepito, are, faire du bruit. Tertia pers. sing. imperf. ἐκελά-ρυζε, Ion. sine aug. κελάρυζε, cum ν parag. κελάρυζεν, 249.
- 93 Κέλευθος, ου, ή, via, voie; iter, chemin. Acc. sing. κέλευθον, 68.
- 94 Κέλης, ητος, ό, celes, cheval; equus desultorius, cheval de selle; petit bateau. Dat. sing. κέλητι, 536.
- 95 Κέλλω, κέλσω, appello, ĕre ad portum, aborder. Tertia pers. pl. aor. 1. ind. ἔκειλαν, 100.
- 96 Κέλω, et κέλομαι, jubeo, ēre, ordonner; hortor, ari, exhorter. Nom. sing. masc. part. præs. κέλων, 172. Η. celeusma, κέλευσμα, ατος, τό.
- 97 Κένδυλα, ης, ή, securis incurva, hache recourbée. Acc. sing. κένδυλαν, 177.

98 Κενός, ή, όν, vacuus, vide; vanus, vain. Acc. pl. neut. κενά, 194.

99 Κεντέω, ήσω, ηκα, pungo, ĕre, piquer; stimulo, are, aiguillonner. Tertia pers. sing. præs. ind. κεντέει, circumfl. κεντεῖ, 286. H. centrum, κέντρον, ου, τό, punctum; cento, κέντρων, ωνος, δ.

100 Κέπφος, ου, ό, stolidus, sot; levis, léger. Nom. sing.

413

101 Κέραμος, ου, ὁ, figuralis terra, terre à potier; vas fictile, poterie. Dat. pl. κεράμοις, 270.

102 Κεράννυμι, κεραννύω, et κεράω, άσω, ακα, misceo, ēre, méler. Nom. sing. masc. aor. 1. part. κεράσας, dupl. σ, κεράσσας, 403. Η. crasis, κράσις, εως, ή, mixtio; crater, κρατήρ, ῆρος, δ.

103 Κέρας, ατος, τό, cornu, corne. Acc. pl. μέρατα, contr.

κέραα , **κέρα** , 529.

104 Κέρατος, ου, ό, cerasus, cérisier, arbor. Gen. sing. κεράσου, 613.

105 Κεραυνός, οῦ, ὁ, fulmen, foudre. Dat. sing. κεραυνῷ, 411. H. ceraunia, alta ceraunia, Virg. acroceraunia, ἀκροκεραύνια, ων, τά, alti montes sæpè fulmine percussi. α, 138.

106 Κέρδος, εος, τό, lucrum, gain; astutia, finesse. Nom.

sing. 308. H. Gall. vet. guerdon.

107 Κερχίς, ίδος, ή, radius textorius, *navette*. Gen. sing. κερχίδος, 485.

108 Κέρκος, ου, ὁ, cauda, queue. Gen. sing. κέρκου, Ion. κέρκοιο, 513. H. cercopithecus, κερκοπίθηκος, ου, ὁ. π, 104.

109 Κέρχω, exaspero, are, aigrir; irrito, are, irriter.

Tertia pers. pl. imperf. ἔκερχον, 199.

110 Κέςρα, ας, ή, malleus ferreus, maillet de fer. Dat. sing. κέςρα, Ion. κέςρη, cum φι parag. κέςρηφι, 570.

tii Κεύθω, σω, κα, occulto, are, cacher. Tertia pers. pl.

aor. 2. indic. Lib. III. Cap. 5. έκυθον, 240.

- 112 Κεφαλή, ης, η, caput, tête. Acc. sing. κεφαλήν, 372.

 Η. acephalus, ἀκέφαλος, ου. α, 1. Bucephalus,
 Βυκέφαλος, ου, δ. 6, 87.
- 113 Κέω, et κείω et κεάζω, findo, ĕre, fendre. Nom. pl. masc. part. præs. κείοντες, 444.
- 114 Κήδος, ου, ό, simius, cebus, espèce de singe. Nom. sing. 35.
- 115 Κήδος, εος, τό, sollicitudo, sollicitude; exsequiæ, funérailles; affinitas, alliance. Dat. sing. κήδεϊ, 100. H. Gall. vet. cuider, κηδέω, κηδεύω.
- 116 Κήθιον, et κηθάριον, ου, τό, vas inquod sortes et suffragia conjiciebantur, vase où l'on jetoit les sorts et les suffrages. Dat. sing. κηθαρίω, 516.
- 117 Κηλέω, ήσω, delinio, îre, flatter; decipio, ĕre, tromper. Nom. sing. masc. præs. part. κηλεόμενος, circumfl. κηλούμενος, 147.
- 118 Κήλη, ης, ή, tumor, tumeur; ramex, hernie. Nom. sing. 82. H. bronchocele, ερογχοκήλη. ε, 107. enterocele, εντεροκήλη, ης. ε, 101.
- 119 Κηλίς, ίδος, ή, macula, tache; cicatrix, cicatrice. Acc. pl. κηλίδας, 540.
- 120 Κημός, ου, ό, camus, frein. Dat. sing. κημῷ, 305.
- 121 Κηνύσσομαι, evanesco, ĕre, s'évanouir. Præs. inf. med. κηνύσσεσθαι, 319.
- 122 Κήξ, et κήυξ, fulica, foulque; mergus, plongeon. Nom. sing. 254.
- 123 Κήπος, οῦ, ὁ, hortus, jardin. Dat. sing. κήπφ, 505.
- 124 Κήρ, κηρός, ή, fatum, destin; sors, sort; mors, mort.

 Acc. dual. κήρε, 592.
- 125 Κηρός, οῦ, ὁ, cera, cire. Gen. sing. κηροῦ, 284.
- 126 Κηρύδια, ων, τά, fabarum folliculi, enveloppes des fèves, Acc. pl. κηρύδια, 447.
- 127 Κήρυξ, 205, δ, præco, hérault. Nom. pl. κήρυχες, 516.
- 128 Κῆτος, εος, τό, cetus, cétacée; balæna, baleine. Gen, pl. κητέων, 213. pl. contr. κήτη, cete.

- 129 Κηφήν, ῆνος, δ, fucus, bourdon; crabro, frélon. Acc. pl. κηφῆνας, 286.
- 130 Κίβδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, fucatus, fardé; non sincerus, mélangé, altéré. Gen. sing. κιβδήλου, 290.
- 131 Κίβισις, ιος, ή, sacculus, gibecière; pera, besace. Dat. sing. κιβίσι, 393.
- 132 Κιβώριον, ου, τό, ciborium, ciboire, poculi genus. Dat. sing. κιβωρίφ, 245.
- 133 Κιδωτός, οῦ, ἡ, arca, coffre. Dat. pl. κιδωτοῖς, 493. Gall. boite.
- 134 Κίγκλος, ου; ό, motacilla, *hochequeue*, avis. Dat. sing. κίγκλφ, 241.
- 135 Κίδαρις, ιος, ή, pileus regius, bonnet royal; cidaris, tiare, mitre. Dat. sing. κιδάρι, 406.
- 136 Κιδάφη, ης, ή, vulpes, renard. Nom. sing. 35.
- 137 Κιθάρα, ας, ή, cithara, *harpe*, *guitare*. Dat. pl. κιθάραις, Ion. κιθάρησι, 499.
- 138 Κίκιννος, ου, ό, cincinnus, cirrus, cheveux bouclés.
 Acc. pl. κικίννους, 287.
- 139 Κικκαβή, ης, ή, noctua, chouette. Gen. sing. κικκαβής, 274.
- 140 Κίχυς, ύος, ή, vis, robur, force. Nom. sing. 580.
- 141 Κίλιξ, ικος, δ, Cilix, Cilicien. Nom. sing. 339. H. cilicium, κιλίκιον, ου, τό, vestis è pilis caprarum Ciliciæ.
- 142 Κιλλίδαντες, ων, fulcra clypeorum, soutiens des boucliers. Acc. pl. κιλλίδαντας, 515. ligna quibus defessi sustentabant clypeos.
- 143 Κιλλός, οῦ, ὁ, asinus, âne. Dat. pl. κιλλοῖς, 447.
- 144 Κιμβέρινον, ου, τό, tunica pellucida, pretiosa, tunique transparente, précieuse. Acc. sing. κιμβέρινον, 59.
- 145 Κίμιδηξ, ηκος, δ, parcus, chiche; illiberalis, sordide, peu libéral. Nom. sing. 143.
- 146 Κινάβρα, ας, ή, canum cibus, nourriture des chiens.
 Acc. sing. κινάβραν, 304.

- 147 Κίναδος, εος, τό, vulpes, renard. Acc. sing. κίναδος, 33ο.
- 148 Κίνδαλος, ου, ό, paxillus, pieu; clavus, cheville. Datsing. κινδάλφ, 433.
- 149 Κίνδυνος, ου, ό, periculum, *péril*. Gen. sing. κινδύνου, 197.
- 150 Κινέω, ήσω, ηκα, moveo, ēre, mouvoir; agito, are, agiter. Nom. sing. fem. circumfl. præs. part. κινοῦσα, 300.
- 151 Κιννάβαρι, εος, τό, cinnabaris, cinabre; color coccineus, couleur d'écarlate. Acc. sing. κιννάβαρι, 26.
- 152 Κίνναβος, ου, ό, exemplar, modèle, original. Acc. sing. κίνναβον, 312.
- 153 Κιννάμωμον, ου, τό, cinnamomum, cinnamome, frutex.
 Nom. sing. 461.
- 154 Κινύρομαι, lamentor, ari, se lamenter. 2. pers. sing. præs. ind. κινύρη, 187.
- 155 Κίρκος, ου, δ, vultur, vautour; circus, cirque. Dat. pl. κίρκοις, 42. Dat. sing. κίρκφ, 473. H. nom. propr. Circe, Κίρκη, ης, ή.
- 156 Κιβρός, οῦ, ὁ, fulvus, *fauve*; gilvus, *paillet*. Nom. pl. κιβροί, 575.
- 157 Κιρσός, οῦ, ὁ, varix, varice. Nom. sing. 82.
- 158 Κίς, ιός, ὁ, vermis in frumento, vers qui ronge le blé. Nom. sing. 458.
- 159 Κίσσα, ης, ή, pica, pie, avis; appetitus absurdorum ciborum, appétit désordonné. Nom. sing. 45. Dat. sing. χίσση, 304.
- 160 Κισσός, οῦ, ὁ, hedera, lierre. Dat. sing. κισσῷ, 455.
- 161 Κίςη, ης, ή, cista, manne, corbeille; capsa, cassette.

 Dat. pl. κίςαις, 51.
- 162 Κιτρία, ας, ή, citrus, citronnier, arbor. Nom. sing. κιτρία, ante voc. κιτρί', 374.
- 163 Κιχέω, ήσω, ηκα, assequor, qui, atteindre; invenio, īre, trouver. Præs. inf. circumfl. κιχεῖν, 399. κιχάνω et κίχημι; aor, 2. inf. κιχεῖν, Lib. III. Cap. 8.

- 164 Κίχλη, ης, ή, turdus, grive, avis. Dat. sing. κίχλη, 241.
- 165 Κιχώρη, ης, ή, intubum, endive. Acc. pl. κιχώρας, 505. H. cichorium et chicoreum, κιχώριον, ου, τό.
- 166 Κίω, eo, ire, vado, ĕre, aller, marcher. Tertia pers. sing. præs. ind. κίει, 586.
- 167 Κίων, ονος, ὁ καὶ ή, columna, colonne. Nom. pl. κίονες, 468.
- 168 Κλάδος, ου, ό, ramus, branche. Acc. sing. κλάδον, 135.
- 169 Κλάζω, κλάγξω, γχα, clamo, are, crier; clango, ĕre, faire retentir. Nom. sing. masc. præs. part. κλάζων, 525. Temp. quasi à κλάγγω; aor. 2. ἔκλαγον, perf. med. κέκληγω.
- 170 Κλαίω, αύσω, αυπα, lacrymor, ari, pleurer; ploro, are, verser des larmes; fleo, ēre, verser des pleurs; ejulo, are, pousser des gémissemens. Nom. pl. masc. præs. part. κλαίοντες, 228.
- 171 Κλαμβός, ου, δ, mutilatus, mutilus, mutilé. Acc. sing. masc. κλαμβόν, 198.
- 172 Κλάω, άσω, ακα, frango, ĕre, briser. Nom. sing. fem. aor. 1. part. κλάσασα, gem. σ, κλάσσασα, ante voc. κλάσσασ', 528. perf. pass. κέκλασμαι, ασαι, αςαι. Lib. III. Cap. 4. H. iconoclastes, εἰκονοκλάςτης, ου. ε, 31.
- 173 Κλείω, είσω, εικα, claudo, ĕre, fermer; celebro, are, célébrer. Tertia pers. sing. præs. ind. κλείει, 116. H. Clio, Κλειώ, όος, ή, et desinentia in cles, ut Themistocles, Θεμιζοκλής. θ, 16. Hercules, Ἡρακλέης, contr. Ἡρακλής, ῆος, ὁ. η, 40. Heraclidæ.
- 174 Κλέπτω, ψω, φα, furor, ari, dérober; clàm facĕre, faire en cachette. Gen. pl. masc. præs. part. act. κλεπτόντων, 283. perf. med. κέκλοπα. Η. clepsydra, κλεψύδρα, ας, ή. υ, γ.
- 175 Κλήμα, ατος, τό, palmes, pampre. Dat. pl. κλήμασι, 455.

176 Κλήρος, ου, δ, sors, sort; sortitio, partage; hæreditas, héritage; clerus, clergé. Nom. sing. 519.

177 Κλίβανος, ου, ό, clibanus, creuset; fornax, four. Dat.

sing. κλιβάνω, 332.

178 Κλίμαξ, κος, ή, scala, escalier, échelle; gradus, degré. Dat. sing. κλίμακι, ante voc. κλίμακ', 334.

179 Κλίνω, ινῶ, ικα, reclino, are, incliner; vergo, ĕre, pencher. Nom. sing. masc. aor. 1. part. pass. κλινθείς, 121. Latini non habent hoc verbum simplex, sed solùm composita. In pass. reclinari, jacēre, discumběre; perf. pass. κέκλιμαι, aor. 1. inf. κλιθῆναι. Η. κλίμα, ατος, τό. κλιτός, οῦ, inclinatus; heteroclitus, ἐτερόκλιτος, ου. ε, 163. encliticus, ἐγκλιτικός, οῦ. ε, 87. triclinium, τρικλίνιον, ου, τό. τ, 82. clinicus, κλινικός, in lecto decumbens.

180 Κλόνος, ου, δ, strepitus, bruit; perturbatio, désordre.
Nom. sing. 225.

- 181 Κλύζω, σω, lavo, are, laver; abluo, ĕre, nettoyer. purgo, are, purger. Tertia pers. sing. imperf. ἔκλυζε, cum ν parag. ἔκλυζεν, 541. H. clysterium, κλυσήριον, ου, τό.
- 182 Κλύω, σω, audio, īre, écouter. 2. pers. pl. imperf. κλύτε, poët. cum augm. perf. Lib. VI. Cap. 6. κέκλυτε, 423. imperat. κλῦθι: quasi à κλῦμι. Poët. κέκλυθι. κλυτός, οῦ, famosus. H. inclytus, κλυτός, ἐπικλυτός, ου. sed παρακλυτός, infamis: quod distinguendum à παρακλητος. κ, 21.

183 Κλωβός, οῦ, ἡ, cavea avium, cage. Dat. sing. κλωβῷ, 8.

- 184 Κλώζω, ξω, crocito, are, croasser. Nom. pl. masc. præs. part. act. κλώζοντες, 44.
- 185 Κλώθω, σω, neo, ēre, filer; glomero, are, mettre en peloton. Tertia pers. pl. aor. 1. ind. med. ἀκλώσαντο, Ion. sine aug. κλώσαντο, 6ο1. Η. Clotho, Κλωθώ, όος, ή, una è Parcis.
- 186 Κλών, ωνός, ὁ, surculus, rejeton; ramulus, scion.
 Acc. pl. κλώνας, 9,

- 187 Κνάπτω, ψω, φα, carmino, are, carder; carpo, ere, cueillir. Nom. pl. fem. aor. 1. part. act. κνάψασαι, gem. σ, κνάψασσαι, 482.
- 188 Κνάω, ήσω, scindo, ĕre, déchirer; rado, ĕre, gratter; sculpo, ĕre, sculpter. Nom. sing. masc. præs. part. act. κνάων, 38ο.
- 189 Κνέφας, ατος, τό, caligo, obscurité; tenebræ, ténèbres. Gen. sing. κνέφατος, 66.
- 190 Κνήμη, ης, ή, tibia, tibia, os antérieur de la jambe; crus, jambe; sura, gras de jambe. Acc. pl. ανήμας, 193.
- 191 Κνίσσα, ης, ή, nidor, odeur du rôti. Nom. sing. 495.
- 192 Κνώδαλον, ου, τό, bestia marina, béte marine. Nom. pl. κνώδαλα, 218.
- 193 Κοάλεμος, ου, ὁ, amens, insensé; stolidus, sot. Nom. sing. 21.
- 194 Κόβαλος, ου, ὁ, maledicus, médisant; adulator, adulator; vafer, cabaleur. Nom. sing. 21. H. cabala, κοβαλίς ης, ου, vafer.
- 195 Κόβυλις, εως, ή, radula, quâ caseus raditur, rape.
 Dat. sing. κοβύλει, 138.
- 196 Κόγχη, ης, ή, concha, conque; ostreum, huitre. Dat. sing. κόγγη, 204.
- 197 Κοδομεύω, hordeum torreo, ēre, faire rótir de l'orge; frigo, ĕre, frire. Nom. sing. masc. aor. 1. part. act. κοδομεύσας, 332.
- 198 Κόθορνος, ου, ό, cothurnus, cothurne. Dat. pl. 20θόρ-
- 199 Κοιλία, ας, ή, venter, ventre; canalis, canal. Acc. sing. κοίλιαν, 550.
- 200 Κοτλος, η, ον, cavus, creux. Acc. sing. fem. κοτλην, 43 τ. H. cœlum.
- 201 Κοιμάω, ήσω, ηκα, dormio, îre, dormir; cubare facio, ere, faire coucher. Tertia pers. sing. imperf. act. ἐκοίμαε, οircumfl. ἐκοίμα, 146. pass. κοιμάομαι, vel

μώμαι, dormio; perf. κεκοίμημαι. Η. coemeterium, κοιμητήριον, ου, τό.

202 Κοινός, ή, όν, communis, commun; pollutus, profane.

Nom. sing. masc. 560. H. cœna. cœnobium, cœnobita. 6, 56. cœnum, epicæna, ἐπίκοινα, τά.

203 Κοίρανος, ου, ό, Princeps, prince; dominus, seigneur.

Acc. sing. ποίρανον, 555.

204 Κούτη, ης, lectus, lit; alveus, canal. Gen. sing. κοίτης, 531. H. Gall. coite.

205 Κόκκος, ου, δ, granum, grain; bacca, baie; coccus, écarlate; purpura, pourpre. Acc. sing. κόκκον, 5 τ.

206 Κοκκύαι et κοκύαι, ων, οί καὶ αί, avi, ayeux; majores, ancêtres. Nom. pl. 346.

207 Κόκκυξ, υγος, δ, euculus, coccyx, coucou, avis. Dat. pl. κόκκυξι, 44.

208 Κολάζω, σω, punio, îre, punir; castigo, are, châtier.
Tertia pers. sing. præs. imper. pass. κολαζέσθω, 1694

209 Κόλαξ, απος, δ, adulator, flatteur. Nom. sing. 148.

210 Κολάπτω, ψω, tundo, ĕre, frapper; excavo, are, creuser. Tertia pers. sing. præs. ind. κολάπτει, 379. Η. colaphus, κόλαφος, ου. colaphizo, κολαφίζω.

211 Κολεός, ου, ό, vagina, gaine; culeus, fourreau. Nom.

sing. 63.

212 Κολεραί, ων, αί, oves glabræ, brebis tondues; crispæ, frisées. Acc. pl. κολεράς, 111.

213 Κολετράω, proculco, are, fouler aux pieds. Nom. pl. masc. præs. part. act. κολετράοντες, circumfl. κολετρώντες, 445.

214 Κόλλα, ης, ή, gluten, colle. Dat. sing. κόλλη, 510. H. Gall. colle.

215 Κόλλοψ, οπος, ό, corium durius, cuir dur. Dat. sing. κόλλοπι, 46. quale est in cervicibus et dorsis boum. Item, clavicula citharæ, facta ex hoc corio.

216 Κόλλυδος, ου, ὁ καὶ ἡ, collybus, pièce de monnoie; nummus. Acc. sing. κόλλυδον, 392. in quo sculpta erat figura bovis.

- 217 Κολλύρα, ας, ή, panis parvus, petit pain. Acc. sing. κολλύραν, 343.
- 218 Κολλύριον, ου, τό, collyrium, collyre. Nom. sing. 96.
- 219 Κολοιός, ου, ό, graculus, geai; monedula, corneille ou choucas. Nom. pl. κολοιοί, 44.
- 220 Κολοκύνθη, ης, ή, cucurbita, courge, citrouille; colocynthis, coloquinte. Acc. sing. κολοκύνθην, 271.
- 221 κόλον, ου, τό, cibus, nourriture. Gen. pl. κόλων, 363. H. dyscolus, δύσκολος, ου. δ, 128. βουκολέω, boves pasco. H. bucolica, βουκολικά, ῶν, τά. 6, 87.
- 222 Κολοσσός, οῦ, ὁ, colossus, colosse. Nom. sing. 107.
- 223 Κολούω, σω, trunco, are, tronquer; amputo, are, couper. Tertia pers. sing. aor. 1. subj. πολούση, 423. H. coluri, πόλουροι, ων, οί.
- 224 Κολοφών, ῶνος, ὁ, fastigium, faîte; manus ultima, dernière main; Colophon, urbs. Acc. sing. κολοφῶνα, ante νος. κολοφῶν', 514. H. Gall. colofane, κολοφωνία, ας, ή.
- 225 Κόλπος, ου, ό, sinus, golphe; gremium, sein. Dat. sing, κόλπφ, 91.
- 226 Κολυμβάω, ήσω, ηκα, nato, are, nager; urinor, ari, plonger. Nom. pl. masc. præs. part. act. κολυμ-βάοντες, circumfl. κολυμβῶντες, 231. H. Lat. columba.
- 227 Κολχικόν, οῦ, τό, colchicum, colchique. Acc. pl. κολχικά, 272. herba venenata, à Colchide Regione Asiæ.
- 228 Κολωνός, οῦ, ὁ, collis, colline; tumulus, éminence.

 Acc. pl. κολωνούς, 295.
- 229 Κόμαρος, οῦ, ἡ, arbutus, *arbousier*. Gen. pl. κομάρων, 238.
- 230 Κομέω, ήσω, curo, are, soigner; fero, ferre, porter; alo, ĕre, nourrir. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. ἐκόμησε, 538. H. nosocomium, νοσοκομεῖον, ου, τό. ν, 48.
- 231 Κομή, ῆς, ἡ, coma, cæsaries, chevelure. Nom. pl. κόμαι, 439. H. cometa, κομήτης, ου, ὁ, comatus.
- 232 Κόμμι, τό, gummi, gomme. Acc. sing. κόμμι, 402.

- 233 Κομμός, οῦ, ὁ, ornatus accuration, parure. Nom. sing. 28.
- 234 Κόμπος, ου, δ, crepitus, *bruit*; sonitus, *son.* Dat. sing. κόμπφ, 49.
- 235 Κομψός, οῦ, ὁ, venustus, gracieux; scitus, adroit; comptus, élégant. Voc. sing. sing. masc. κόμψε, ante voc. κόμψ, 149.
- 236 Κόναβος, ου, ό, strepitus, bruit; sonitus, son. Nom. sing. 38.
- 237 Κόνδυλος, ου, ό, digiti articulus, jointure du doigt; condylus, condyle. Dat. pl. κονδύλοις, 291.
- 238 Κονέω, ήσω, festino, are, se hâter; ministro, are, servir. Secunda pers. sing. præs. imper. κόνεε, ante νος. κόνε', 200. διακονέω, ministro. H. diaconus, διάκονος, ου. δ, 67.
- 239 Κόνις, εως et ιος, ή, pulvis, poussière; cinis, cendre. Gen. sing. κόνιος, 568.
- 240 Κόννος, ου, ό, barba, barbe; unde cum part. verbi φέρω, fit compositum κοννοφρών, barbifer, barbu. Nom. sing. 122.
- 241 Κοντός, οῦ, ὁ, contus, croc, aviron. Gen. sing. κοντοῦ, 226.
- 242 Κόπρος, ου, ὁ, stercus, ordure; fimus, fumier. Acc. sing. κόπρον, 98. H. cogn. Copronymus, κοπρώνυ-μος, ου, ὁ. ο, 71.
- 243 Κόπτω, ψω, φα, seco, are, couper; scindo, ĕre, fendre; tundo, ĕre, frapper; plango, ĕre, battre.

 Tertia pers. sing. aor. 1. ind. ἐκόψε, Ion. sine aug. κόψε, 137. perf. pass. κέκομμαι. Η. comma, κόμμα, ατος. perf. m. κέκοπα. Η. κοπή, ῆς, ἡ, sectio. syncope, συγκοπή. σ, 204. apocope, ἀποκοπή. α, 267. et Gall. couper.
- 244 Κόραξ, κος, δ, corvus, corbeau. Nom. pl. κόρακες, 43. H. nycticorax, νυκτικόραξ, κος. ν, 56.
- 245 Κορδύλη, ης, ή, clava, massue; fustis, bâton. Acc. sing. 20ρδύλην, 62.

246 Κορέω, έσω et ήσω, verro, ĕre, balayer; purgo, are, nettoyer; orno, are, orner; satio, are, rassasier.

Tertia pers. sing. aor. 1. indic. act. ἐκόρησε, 498.

Tertia pers. sing. aor. 1. præs. med. ἐκορήσατο, cum gen. 581.

247 Κόρθυς, νος, ή, acervus, monceau; cumulus, amas. Acc. pl. κόρθυας, contr. κόρθυς, 11.

248 Κόρις, εως, ή, cimex, punaise. Dat. pl. κόρεσι, 128.

249 Κορύδας, αντος, δ, Corybas, Corybante, sacerdos Cybeles. Gen. sing. κορύδαντος, 144.

250 Κόρυζα, ης, ή, gravedo, pesanteur de tête, rhume; pituita, pituite. Nom. sing. 77.

251 Κόρυμ6ος, ου, ὁ, cacumen, cime; corymbus, corymbe.

Acc. pl. κόρυμ6ους, 239.

- 252 Κορύνη, ης, ή, clava, massue. Dat. sing. κορύνη, 395.
- 253 Κόρυς, υθος, ή, galea, casque; cassis, armure de tête. Gen. sing. κόρυθος, 520.
- 254 Κορυφή, ης, η, cacumen, cime; vertex, sommet; apex, houpe. Dat. sing. κορυφη, 419. H. coryphæus, κορυφαίος, ου, ο.

255 Κόρχορος, ου, δ, homo vilis, homme vil; olus vile, mauvaise herbe. Nom. sing. 340.

- 256 Κορώνη, ης, ή, cornix, corneille; coronis, corniche.
 Nom. pl. κορώναι, 44. κορωνίς, ίδος, ή. Η. Lat. corona.
- 257 Κόσκινον, ου, τό, cribrum, crible. Dat. sing. κοσκίνφ, 449.

258 Κοσκυλμάτια, τά, corii præsegmina, rognures de cuir. Acc. pl. κοσκυλμάτια, 466.

259 Κόσμος, ου, ό, ornatus, ornement; mundus, monde.

Nom. sing. 536. H. cosmographia, κοσμογραφία,
ας, ή. γ, 77.

260 Κόσσυφος, ου, ό, merula, *merle*, avis. Nom. pl. κόσσυφοι, 43.

261 Κόσυμδος, ου, ὁ, nodus, nœud; vestis fimbriata, robe ornée de franges. Gen. pl. κοσύμδων, 59.

- 262 Κότινος, ου, ό, oleaster, olivier sauvage; acinus, pépin. Nom. pl. κότινοι, 37.
- 263 Κότος, ου, δ, ira vetus, colère, rancune. Dat. sing. κότω, 209.
- 264 Κότταβος, ου, ό, effusio vini per jocum, jeu de l'effusion du vin. Acc. sing. κότταβον, 497.
- 265 Κόττη, ης, ή, caput, tête. Dat. sing. κόττη, 489.
- 266 Κοτύλη, ης, ή, cavitas, cavité; cotyle, cotyle. Dat. pl. κοτύλαις, 282.
- 267 Κοῦφος, ου, ὁ, levis, *léger*; vanus, *vain*. Gen. sing. κούφου, 349.
- 268 Κόφινος, ου, ὁ, cophinus, panier; corbis, corbeille.

 Acc. pl. κοφίνους, 52.
- 269 Κόχλαζ, 20ς, δ, calculus, *caillou*, silex. Acc. pl. κόχλακας, 98.
- 270 Κόχλω, gyro, are, tourner. Nom. sing. masc. part. præs. κόγλων, 162. Η. cochlea, κογλίας, ου, δ. cochleare, κογλιάριον, ου, τό.
- 271 Κόχος, ου, δ, humor abundans, humeur abondante. Gen. sing. κόχου, 552.
- 272 Κοχώνη, ης, ή, coxendicis commissura, hanche. Acc. sing. κοχώνην, 87. seu conjunctio cum osse sacro.
- 273 Κόψιχος et υχος, ου, ό, merula, *merle*, avis. Dat. sing. κόψιχφ, 241.
- 274 Κράβατος, ου, ὁ, grabatus, *grabat.* Gen. sing. κραβάτου, 163.
- 275 Κράδη, ης, ή, ramus ficulnus, branche de figuier. Nom. pl. κράδαι, 376.
- 276 Κράζω, ξω, χα, clamo, are, crier; crocito, are, croasser.

 Nom. sing. masc. part. præs. κράζων, 108. perf. med.

 κέκραγα.
- 277 Κραίνω, ανῶ, perficio, ĕre, accomplir; regno, are, régner. Nom. pl. masc. aor. 1. part. κρήναντες. Lib. III. Cap. 5, 265.
- 278 Κραιπάλη, ης, ή, crapula, crapule; ebrietas, ivresse. Nom, sing. 170.

- 279 Κραιπνός, ή, όν, velox, prompt; rapidus, rapide.
 Nom. sing. masc. 389.
- 280 Κραΐρα, ας, ή, caput, téte; cornu, corne. Dat. sing. κραίρα, 439.
- 281 Κράμδη, ης, ή, brassica, chou cabus; crambe, chou de mer. Acc. pl. κράμδας, 506.
- 282 Κράμθος, η, ον, aridus, *aride*. Acc. pl. neut. κράμθα, 599.
- 283 Κρανεία, ας, ή, cornus, cornouiller, arbor. Nom. pl. κρανεΐαι, 374.
- 284 Κράςις, εως, ή, gramen, gazon. Dat. sing. κράςει, 248.
- 285 Κράτος, εος, τό, robur, *force*; potestas, *puissance*.

 Nom. sing. 434. κρατέω, impero. H. aristocratia, ἀριζοκρατία. α, 290. Hippocrates, Ιπποκρατής, έος. ι, 46. πολυκρατής, valde potens.
- 286 Κραῦρος, ου, ὁ, siecus, sec; aridus, aride. Acc. sing. masc. κραῦρον, 548.
- 287 Κρέας, ατος, τό, caro, *chair*, *viande*. Nom. pl. κρέατα, ante voc. κρέατ', 149. H. artocreas, α, 319.
- 288 Κρέκω, ξω, χα, pulso, are pectine vel radio, toucher un instrument, faire jouer la navette. Nom. sing. masc. part. præs. κρέκων, 504.
- 289 Κρεμάω, άσω, suspendo, ĕre, suspendre. Nom. pl. masc. aor. 1. part. act. πρεμάσαντες, 427. H. cremaster, πρεμασήρ, ήρος, ό, et Gall. crémaillère.
- 290 Κρέμδαλον, ου, τό, crepitaculum, hochet, cymbale. Nom. pl. κρέμβαλα, 557.
- 291 Κρήγυος, α, ον, jucundus, agréable; utilis, utile.
 Nom. sing. neut. κρήγυον, 250.
- 292 Κρήδεμνον, ου, τό, vitta, bandelette. Acc. pl. κρήδεμνα, 290.
- 293 Κρημνός, οῦ, ὁ, præcipitium, *précipice*. Gen. sing. κρημνοῦ, 253.
- 294 Κρήνη, ης, ή, fons, source, fontaine. Acc. sing. κρήνην, 576. H. hippocrene, ἱπποκρήνη, ης. ι, 46.

- 295 Κρηπίς, ίδος, ή, basis, base; crepida, pantoufle. Acc. sing. κρηπίδα, 471.
- 296 Κρητέρα, ας, ή, cribrum lineum, tamis, bluteau. Acc. sing. κρητέραν, 275.
- 297 Κρίζω, ξω, strido, ĕre, crier, rendre un bruit aigre, Nom. sing. fem. præs. part. κριζοῦσα, 388.
- 298 Κριθή, ης, ή, hordeum, orge. Acc. sing. κριθήν, 445.
- 299 Κρίμνον, ου, τό, farina crassior, farine grossière, recoupe. Acc. pl. κρίμνα, 332.
- 300 Κρίνον, ου, τό, lilium, lis. Acc. pl. κρίνα, 279.
- 301 Κρίνω, ινῶ, ινα, judico, are, juger; secerno, ĕre, séparer. Tertia pers. pl. aor. 1. subj. κρίνωσι, 361. pass. perf. κέκριμαι, fut. 1. κριθήσομαι, aor. 1. subj. κριθῶ. Η. crisis, κρίσις, εως, ἡ. hypocrisis, ὑπόκρισις; hypocrita, ὑποκριτής, οῦ, ὁ. υ, 20. criticus, κριτικός, οῦ. criterium, κριτήριον, ου, τό. et nom. pr. Theocritus, Democritus, etc. θ, 18. δ, 61. άποκρίνομαι, med. et pass. respondeo. Η. apocrisiarius. α, 267.
- 302 Κριός, ου, δ, aries, bélier. Gen. pl. κριών, 195.
- 303 Κρόκη, ης, ή, trama, trame; subtemen, chaine; littus, rivage. Acc. sing. κρόκην, 485. Gen. sing. κρόκης, 610.
- 3ο4 Κροκόδειλος, οῦ, ὁ, crocodilus, crocodile. Gen. sing. κροκοδείλου, 274. à seq. et δ, 27.
- 3ο5 Κρόκος, ου, ό, crocus, safran. κροκόπεπλος, compos. ex κρόκος et πέπλος, 418.
- 306 Κρόνος, ου, ό, Saturnus, Saturne. Κρονίων, 419. Κρονίδης, ου, et Κρονίων, ονος, ό, Saturnius, filius Saturni.
- 307 Κροσσός, οῦ, ὁ, fimbria, frange; limbus, bord. Gen. pl. κροσσῶν, 59.
- 308 Κρόταφος, ου , δ, tempus , tempe , pars capitis. Dat. pl. κροτάφοις , cum ι parag. κροτάφοισι , 288.
- 309 Κρότος, ου, ό, pulsus, agitation; plausus, battement.
 Acc. sing. κρότον, 539.

310 Κρότων, ωνος, δ, ricinus, tique; musca canina, mouche de chien. Dat. pl. κρότωσι, 128.

311 Κρουνός, ου, ό, scatebra saliens, source jaillissante.
Nom. pl. κρουνοί, 215.

312 Κρούω, σω, κα, pulso, are, frapper; pello, ĕre, pousser. Tertia pers. sing. præs. ind. κρούει, 398.

313 Κρύος, εος, τό, frigus, froid. Gen. sing. πρύεος, contr.

κρύους, 57.

314 Κρύπτω, ψω, φα, abscondo, ĕre, cacher. Tertia pers. sing. præs. ind. κρύπτει, 141. Aor. 2. ἔκρυβον, Lib. III. Cap. 4. H. crypta, æ, κρυπτά, ῶν, τά. Gall. grotte. apocryphus, ἀπόκρυφος, ου, δ.

315 Κρύς αλλος, ου, δ, glacies, glace; crystallus, crystal.

Nom. sing. 239.

316 Κρώθυλος et πρόθυλος, ου, ό, cincinnus, boucle de cheveux. Gen. pl. προθύλων, 290.

317 Κρώζω, ξω, crocito, are, croasser. Nom. pl. masc.

præs. part. πρώζοντες, 43.

318 Κρώμαζ, κος, δ, acervus lapidum, tas de pierres. Dat. sing. κρώμακι, ante voc. aspir. κρώμαχ', 539.

319 Κρώπιον, ου, τό, falx, faulx. Dat. sing. κρωπίω, 453.

320 Κρωσσός, ου, ό, hydria, *aiguière*; urceus, *cruche*.

Acc. pl. κρωσσούς, 605.

321 Κτάομαι, ήσομαι, possideo, ēre, posséder; acquiro, ĕre, acquérir. Tertia pers. pl. imperf. ἐκτάοντο, circumfl. ἐκτῶντο, ante voc. ἐκτῶντ', 35.

322 Κτείνω, ενῶ, ἔκτακα, interficio, ĕre, tuer. Præs. inf. κτείνειν, 237. aor. 1. ἔκτεινα, inf. κτείναι.

323 Κτείς, ενός, ό, pecten, peigne. Dat. sing. κτενί, 287.

324 Κτέρεα, ων, τά, exsequiæ, obsèques; inferiæ, funérailles. Nom. pl. 262.

325 Κτῆνος, εος, τό, jumentum, béte de somme; pecus bétail. Dat. pl. κτήνεσι, 446.

326 Κτίζω, σω, ἔκτικα, fabricor, ari, fabriquer; creo, are, créer. præs. inf. κτίζειν, 33.

- 328 Κύαθος, ου, ό, cyathus, tasse; poculum, coupe. Nom. pl. κύαθοι, 105.
- 329 Κύαμος, ου, ὁ, faba, fève; sors, sort. Gen. pl. αυάμων, 447.
- 330 Κύανος, ου, ό, color cæruleus, azur; cyanus, bluet,
 Dat. sing. κυάνφ, 26.
- 33 ι Κύαρ, ατος, τό, foramen acûs, et auris, trou d'aiguille a ou de l'oreille. Gen. sing. κύατος, 483.
- 332 Κυβερνάω, ήσω, guberno, are, gouverner. Tertia persapl. imperf. act. ἐχυβερνάον, circumfl. ἐχυβέρνων, sine aug. χυβέρνων, 227.
- 333 Κύθη, ης, ή, caput, tête. Acc. sing. κύθη, 395.
- 334 Κύθηλις, ιος, ή, bipennis, besaiguë. Dat. sing. χύθηλι, 137.
- 335 Κύβιτον, ου, τό, cubitus, coude. Dat. sing. κύβιτω, 115.
- 336 Κύθος, ου, ὁ, cubus, cube; tessera, dé. Acc. sing. κύθον, 313.
- 337 Κυγχνίς, ίδος, ή, crater magnus, grande coupe. Noma pl. χυγχνίδες, 105.
- 338 Κύγχοαμος, ου, δ, cynchramus, avis dux coturnicum, l'oiseau guide des cailles. Nom. sing. 567.
- 339 Κυδοιμός, οῦ, ὁ, tumultus, tumulte; turba, trouble.

 Nom. sing. 255.
- 340 Κῦδος, εος, τό, gloria, gloire; decus, honneur. Acc. pl. κύδεα, 608.
- 341 Κύδος, ου, ὁ, dedecus, déshonneur; probrum, opprobre. Gen. sing. κύδου, 209.
- 342 Κυδώνιος, ου, ή, malus cotonea, cydonia, coignassier.
 Nom. pl. κυδώνιοι, 461.
- 343 Κυκάω, ήσω, misceo, ēre, méler; perturbo, are, troubler. Tertia pers. sing. præs. opt. pass. κυκάοιτο, circumfl. κυκώτω, 145. Secunda pers. sing. imperf. act. ἐκύκαες, circumfl. ἐκύκας, 596.

- 344 Κύκλος, ου, ό, circulus, cercle; cyclus, cycle. Datsing. κύκλω, 387. H. encyclicus, ἐγκύκλιος, et ἔγκυικλος, ὁ καὶ ἡ, circularis.
- 345 Κύχνος, ου, δ, cycnus, olor, *cygne*. Gen. pl. κύκνων, 565.
- 346 Κύλα, ων, τά, oculorum cavitates, cavités des yeux.

 Acc. pl. κύλα, 176.
- 347 Κυλίω, σω, volvo, ĕre, rouler. Acc. sing. masc. præs.
 part. κυλίοντα, volventem; cum præp. προς fit compositum προσκυλίοντα, advolventem, 397. κυλίνδω.
 H. cylindrus, κύλινδρος, ου, ό.

348 Κυλλός, οῦ, ὁ, curvus, courbé; claudus, boiteux. nom. masc. dual. κυλλώ, 335.

nom. masc. dual. kokku, 555.

349 Κῦμα, ατος, τό, fluctus, flot. Acc. pl. κύματα, antevoc. κύματ', 222.

350 Κύμδος, ου, ό, recessus cavus, cavité. Acc. sing. κύμ-60ν, 543. H. cymba, κύμδη, ης, ή. cymbalum, κύμδαλον, ου, τό.

351 Κύμινδις, εως, ή, noctua, chouette; cymindis, sorte d'épergier. Nom. pl. κυμίνδεες, contr. κυμίνδεις, 41.

352 Κύμινον, ου, τό, cuminum, cumin, herba. Acc. sing. κύμινον, 278.

353 Κυπάρισσος, ου, ή, cupressus, cyparissus, cyprès.

Gen. sing. χυπαρίσσου, 26ο.

354 Κύπαρος, ου, ό, vas concavum, vaisseau creux. Nom.

pl. κύπαροι , ι , 105. 355 Κυπάς , άδος , ἡ , pallium , manteau ; stragulum , cou-

verture. Acc. pl. κυπάδας, 57.
356 Κύπασσις, τος, δ καὶ ή, supparum, voile; tunica,

356 Κύπασσις, ιος, ὁ καὶ ἡ, supparum, voile; tunica, tunique. Acc. pl. κυπάσσιας, contr. κυπάσσις. supple posuit, 58.

357 Κύπελλον, ου, τό, patera, coupe. Nom. sing. 146. Gall.

coupe, écuelle.

35.8 Κύπτω, ψω, pronus sum, esse, se pencher; inclino me, are se, s'incliner. Nom. pl. masc. præs. part. κύπτοντες, 67.

- 359 Κυρβασία, ας, ή, crista galli gallinacei, créte de coq. Acc. sing. χυρβασίαν, 329.
- 360 Κύρδις, εως, ή, legum tabula, table des lois, Athenis. Acc. sing. κύρδιν, 470.
- 361 Κυρηβάω, άσω, pugno, are cornibus, combattre avec les cornes. Acc. dual. contr. χυρηβῶντε, 597.
- 362 Κυρήδια, ων, τά, hordei glumæ, balles de l'orge. Acc. pl. αυρήδια, 446.
- 363 Κύρος, εος, τό, auctoritas, autorité; dominium, seigneurie. Dat. sing. contr. κύρει, 562. κύριος, ου, δ, dominus; vocat. Κύριε, Kyrie, Sire, Seigneur.
- 364 Κυρτός, οδ, δ, curvus, courbé; gibbosus, bossu. Nom. pl. fem. αυρταί, 557.
- 365 Κύρω, ρσω, nanciscor, sci, rencontrer; incido, ere, tomber dans ou sur; consequor, qui, obtenir. Tertia pers. sing. præs. med. χύρεται, 606.
- 368 Κύτινος, ου, δ, flos mali punici, fleur de grenade.

 Dat. sing. κύτινω, 280.
- 369 Κύτισος, ου, ὁ, cytisus, cytise, herba. Dat. sing. κύτισφ, 130.
- 370 Κύτος, εος, τό, cavitas, *cavité*; sinus, *sein*. Dat. pl. κύτεσι, cum ν parag. κύτεσιν, 284.
- 37 Ι Κυψέλη, ης, ή, alveare apum, ruche d'abeilles. Gen. sing. κυψέλης, 283.
- 372 Κύω, σω, κα, gesto, are in utero, porter dans son sein, concevoir; osculor, ari, embrasser. Nom. pl. fem. aor. 1. part. med. cum σ gemin. κυσσάμεναι, 488. Tertia pers. pl. imperf. act. έχυον, 269. H. halcyon, άλκυών, ένος. α, 173.
- 373 Κύων, κυνός, ὁ και ή, canis, *chien*. Gen. pl. κυνών, 303. Casus obliqui quasi à κύν, κυνός, etc. H. cynicus, κυνικός, οῦ, ὁ.
- 374 Κωθιός, οῦ, ὁ, gobius, *goujon*, piscis. Acc. sing. κωθιόν, 252.
- 375 Κώδεια, ας, ή, caput papaveris, tête de pavot. Acc. sing. κώδειαν, 256.

376 Κώδων, ωνος, ό, tintinnabulum, sonnette; nola, grelot. Dat. sing. κώδωνι , 470.

377 Κώθων, ωνος, δ, compotatio, ivrognerie; poculi genus,

broc. Nom. sing. 363.

378 Κωκάλια, ων, τά, animalia testis tecta, coquillages. Acc. pl. κωκάλια, 242,

- 379 Κωχύω, σω, fleo, ēre, pleurer; ejulo, are, se lamenter. Acc. pl. masc. aor. 1. part. κωκύσσαντας, 91. Poët. σ geminatur in fut. et aor. 1. Lib. VI. Cap. 6. H. Cocytus, Κωχυτός, οῦ, ὁ, fletus.
- 380 Κώλον, ου, τό, membrum, membre; colon, intestin. Acc. pl. κῶλα, 88. H. isocolos, ἰσόκωλος, ου. ι, 55. colicus, κωλικός, οῦ, ὁ,
- 381 Κωλύω, σω, κα, prohibeo, ēre, défendre; impedio, ire, empécher. Tertia pers. sing. præs. ind. κωλύει, 571.
- 382 Κωλώτης, ου, ό, stellio, lézard. Nom. pl. χωλώται, 234.
- 383 Κῶμα, τος, τό, somnus profundus, sommeil profond. Dat. sing. κώματι, 165.
- 384 Κώμη, ης, ή, pagus, village; castellum, fort; vícus, rue. Acc. pl. κώμας, 442. H. comædia, κωμωδία, ας, ή. α, 54.
- 385 Κωμος, ου, ό, comessatio, débauche; saltatio, danse; Comus, Comus. Nom. sing. 363.
- 386 Κώμυς, υθος, ή, feeni fasciculus, botte de foin; laurus quæ ante fores statuitur, laurier servant d'enseigne. Dat. sing. κώμυθι , 243.
- 387 Kwos, ou, ô, conus, cône. Acc, sing. zwov, 313. undè conicus.
- 388 Κώνωψ, ωπος, δ, culex, moucheron. Acc. sing. κώνωπα, 532. H. conopeum, κωνωπεῖον, ου, τό.
- 389 Κώπη, ης, ή, remus, rame; manubrium, poignée. Acc. pl. κώπας, 67.
- 3 90 Κώρυκος, ου, ό, pera, besace; saccus coriaceus, sac de cuir. Dat, sing. κωρύκφ, 58.

- 391 Κώς, ποός, τό, vellus ovium, toison. Acc. pl. πόα, 481.
- 392 Κωτίλλω, ιλῶ, ιλα, garrio, îre, jaser; decipio, ĕre, tromper. Nom. sing. masc. præs. part. κωτίλλων, 45.
- 393 Κωφός, οῦ, ὁ, mutus, muet; surdus, sourd; stolidus, sot. Nom. sing. fem. κωφή, 507.

Λ

- ι Λᾶας, λάαος, et λᾶς, λαός, δ , lapis, pierre. Acc. sing. λ ᾶα, 131.
- 2 Λάβρος, ου, ό, vorax, gourmand; avidus, avide. Acc. sing. 143.
- 3 Λαδύρινθος , ου , δ , *labyrinthe*. Gen. sing. λαδυρίνθου , 334.
- 4 Λάγηνος, ου, ή, lagena, bouteille; poculum, gobelet. Acc. sing. λάγηνον, 246.
- 5 Λάγνης, ου, ὁ, libidinosus, débauché; lascivus, lascif.
 Nom. sing. 384.
- 6 Λαγγάνω, λήξω, χα, sortior, îri, obtenir; consequor, qui, gagner. Prima pers. sing. perf. ind. med. λέλογ-χα, 206. temp. ab inus. λήχω, perf. Att. εἴληχα pro λέληχα; aor. 2. ἔλαχον. H. Lachesis, Λάχεσις, τος, ή, perf. med. λέλογχα, inserto ν. λόγχη, ης, ή, lancea.
- 7 Λαγών, όνος, ἡ, ilia, flanc; cavitas lateris, cavité de la poitrine. Acc. sing. λαγόνα, ante voc. λαγόν, 88.
- 8 Λαγωός, οῦ, et λαγώς, ώ, ὁ, lepus, *lièvre*. Acc. sing. λαγωόν, 237.
- 9 Λάζομαι, capio, ĕre, prendre; prehendo, ĕre, saisir. Tertia pers. sing. imperf. ἐλάζετο, 393.
- 10 Λαιδρός, οῦ, ὁ, impudens, impudent; procax, effronté.
 Nom. sing. 384.
- 11 Λαίλαψ, πος, ή, turbo, tourbillon; procella, tempéte.

 Dat. sing. λαίλαπι, 229.

- 12 Λαιμός, οῦ, ὁ, guttur, gosier; gula, gourmandise. Gen. sing. λαιμοῦ, 166.
- 13 Λαιός, ά, όν, lævus, gauche; sinister, sinistre. Acc. sing. masc. λαιόν, 11.
- 14 Λαῖφος, εος, τό, vestis detrita, vétement usé. Acc. sing. λαῖφος, 484.
- 15 Λαπέρυζα, ης, ή, vociferatrix, criarde; garrula, babillarde. Nom. sing. 367.
- 16 Λάκκος, ου, ὁ, fossa, fosse; cisterna, citerne. Dat. sing. λάκκω, 178.
- 17 Λαλέω, ήσω, ηχα, loquor, qui, parler; dico, ĕre, dire; garrio, īre, causer. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. ἔλάλησε, cum ν parag. ἐλάλησεν, 546. H. lallare: Eulalia. ε, 180.
- 18 Λαμβάνω, λήψω, εἴληφα, capio, ĕre, prendre; accipio, ĕre, recevoir; sumo, ĕre, prendre; tollo, ĕre, enlever. Tertia pers. sing. aor. 2. ἔλαβε. Poët. gem. λ, ἔλλαβε, 253. temp. ab inus. λήβω, perf. Att. εἴληφα, pass. εἴλημμαι, aor. 2. act. ἔλαβον, fut. 1. med. λήψομαι. H. syllabus, σύλλαβος, ου, ό. syllaba, συλλαβή, ῆς, ἡ. σ, 204. lemma, λῆμμα; dilemma, δίλημμα, ατος, τό. δ, 86. syllepsis, σύλληψις, εως, ἡ. σ, 204. epilepsia, ἐπιληψία, ας, ἡ. ε, 110, etc.
- 19 Λάμια, ας, ή, lamia, lamie; bestia crudelis, béte cruelle. Nom. sing. 35.
- 20 Λάμπω, ψω, luceo, ēre, luire; splendeo, ēre, briller.

 Tertia pers. sing. imperf. med. ἐλάμπετο, 418. H. lampas, λαμπάς, άδος, ἡ.
- 1 Αάμυρος, ου, ό, facetus, badin; disertus, disert; scurrilis, plaisant. Nom. sing. 158.
- 22 Λάξ, adv. calce, du talon; calcibus, à coups de pied, 425.
- 23 Λαός, οῦ, Att. λεώς, ώ, ὁ, populus, peuple; plebs, populace. Dat. sing. λαῷ, 437. H. laïcus, λαϊκός, οῦ; et nom. pr. Laodamia, λαοδάμεια, ας. δ, 9. Archelaus, ᾿Αρχελάος, ου. α, 322, etc.

- 24 Λαπάζω, ξω, vacuo, are, vuider; spolio, are, dépouiller. Nom. sing. masc. aor. 1. part. act. λαπάξας, 509.
- 25 Λάπη, ης, ή, pituita, pituite. Nom. sing. 80.
- 26 Λαπίζω, σω, jacto me, are se, se vanter. Nom, sing. masc. præs. part. act. λαπίζων, 213.
- 27 Λάπτω, ψω, bibo, ĕre lambendo, laper. Tertia pers. pl. præs. ind. act. λάπτουσι, cum ν parag. λάπτουσιν. 576.
- 28 Λαρινός, οῦ, ὁ, pinguis, gras; saginatus, engraissé.

 Acc. sing. fem. λαρινήν, 331.
- 29 Λαρκός, οῦ, ὁ, corbis è vimine, corbeille d'osier. Nom. pl. λαρκοί, 103.
- 3ο Λάρναξ, ακος, ή, arca, coffre; capsa, boîte. Gen. sing. λάρνακος, 591.
- 31 Λαρός, ρά, ρόν, jucundus, agréable; dulcis, doux. Acc. sing. λαρόν, 154.
- 32 Λάρυγζ, γγος, ό, guttur, gosier; larynx, larynx. Acc. sing. λάρυγγα, 298.
- 33 Λάσανον, ου, τό, cloaca, cloaque; olla, pot. Gen. sing. λασανου, 340.
- 34 Λάσθη, ης, ή, sanguis, sang; injuria, injure. Nom. sing. 574.
- 35 Λάσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, hirsutus, velu; hispidus, hérissé. Nom. sing. masc. 589.
- 36 Λάσκω, garrio, īre', babiller; loquor, qui, parler. Præs. inf. λάσκειν, 321.
- 37 Λάταξ, γος, ή, strepitus effusi liquoris, bruit que fait une liqueur en la versant. Gen. sing. λάταγος, 497. cùm scil. excidit è poculo.
- 38 Λάτρις, ιος, ὁ καὶ ἡ, famulus, a, serviteur, servante; servus, valet. Nom. sing. masc. 155. H. latria, λατρεία, ας, ἡ. idololatria, εἰδωλολατρεία. ε, 27.
- 39 Λαυκανία, ας, ή, guttur, gosier; gula, gorge. Acc. sing. λαυκανίαν, 526.

40 Λαύρος, α, ον, latus, large; multus, abondant. Nom. sing. fem. λαύρα, 578.

41 Λαφύσσω, ξω, deglutio, ire, dévorer; helluor, ari, avaler en glouton. Nom. sing. masc. aor. 1. part. act.

λαφύξας, 157.

42 Λαχαίνω, ανῶ, αγκα, fodio, ĕre, fouir, creuser. Tertia pers. sing. imperf. ἐλάχαινε, Ion. sine aug. λάχαινε, ante voc. λάχαιν', 69.

43 Λάχνη, ης, ή, spuma maris, écume de la mer; lanugo,

duvet. Acc. sing. λάχνην; 68.

44 Λάω, video, ēre, voir; fruor, ui, jouir. Præs. inf. λάειν, 607. Η. άλαός. α, 147.

45 Λεβηρίς, ίδος, ή, exuviæ, dépouilles; pellis, peau. Acc.

sing. λεξηρίδα, 273.

46 Λέβης, ητος, ο, lebes, chaudière; pelvis, bassin. Dat. sing. λέβητι, 244.

47 Λέγνον, ου, τό, fimbria, frange. Nom. sing. 292.

48 Λέγω, ξω, χα, colligo, ĕre, rassembler; dico, ĕre, dire; cubare facio, ĕre, faire coucher. Tertia pers. pl. aor. 1. ind. ἐλέξαν, sine aug. λέξαν, 242. Prima pers. sing. præs. ind. 423. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. med. ἐλέξατο, Ion. sine aug. λέξατο, 531. perf. med. λέλογα. λόγος, ου, ό, sermo, ratio. H. logica, λογική, ης, η. catalogus, κατάλογος, ου, δ. κ., 74. apologia, άπολογία, ας, ή. α, 267. analogia, α, 223. theologia, θεολογία. θ, 18. lexicum, λεξικόν, οῦ, τό. dialogus, διάλογος, ου, ό; et dialectus, διάλεκτος, ου, ή. δ, 67. paralogismus, π, 20. syllogismus, συλλογισμός, οῦ, ό. σ, 204. horologium, ώρολόγιον, ου, τό. ω, 16. prolegomena, π, 183. etc. lectus, cubile, λέλτρον, ου, τό, etc. ecloga, ἐκλογή, ῆς, ἡ, electio, etc. ε, 47.

19 Λεία, ας, ή, præda, proie, butin. Acc. sing. λείαν, 281. H. Gall. leste, hashs, ov, prædo, fur.

50 Λείδω, ψω, φα, fundo, ere, verser; libo, are, faire des libations. Nom. sing. masc. præs. part. λείδων, 7.

- 51 Λειμών, ῶνος, ὁ, pratum, *pré*, *prairie*. Dat. pl. λειμῶσι, 474.
- 52 Λεῖος, α, ον, lævis, lisse; non asper, uni, non raboteux. Acc. pl. neut. λεῖα, 493.
- 53 Λείπω, ψω, φα, relinquo, ĕre, laisser; deficio, ĕre, manquer. Aor. 1. pass. partic. fem. λειφθεῖσα, 349. aor. 2. ἔλιπον; perf. med. λέλοιπα; aor. 1. pass. partic. λειφθείς. Η. eclipsis, ἕχλειψις, εως, ἡ. ε, 47. ellipsis, ἕλλειψις. ε, 87. paralipomena, παραλειπόμενα, ων, τά. π, 20.
- 54 Λείριον, ου, τό, lilium, lis; flos, fleur. Gen. sing. λειρίου, 344.
- 55 Λειχήν, ñνος, ἡ, lichen, lichen; impetigo, dartre. Nom, sing. 83.
- 56 Λείχω, ξω, χα, lambo, ĕre; lingo, ĕre, lécher, laper.
 Nom. pl. masc. præs. part. λείχοντες, 269.
- 57 Λεκάνη, ης, η, lanx, plateau; catinus, plat. Acc. sing. λεκάνην, 593.
- 58 Λέκιθος, ου, ή, vitellus, ovi luteum, jaune d'œuf. Acc. pl. λεκίθους, 554.
- 59 Λέμδος, ου, δ, lembus, nacelle; navigium, navire.

 Acc. sing. λέμδον, 229.
- 60 Λεπρός, ά, όν, leprosus, lépreux; scabiosus, galeux. Gen. pl. masc. λεπρῶν, 89.
- 61 Λεπτός, ή, όν, tenuis, mince; gracilis, gréle. Nom. sing. fem. λεπτή, 136.
- 62 Λέπω, ψω, decortico, are, ecorcer; desquamo, are, ecailler. Nom. sing. masc. aor. 1. part. λέψας, 138.
- 63 Λεσδίζω, obscœnè vivo, ere, vivre dans la débauche.
 Nom. pl. masc. præs. part. λεσδίζοντες, 360. Lesbiorum
 more; Lesbos insula.
- 64 Λέσχη, ης, ή, sermocinatio, entretien. Acc. sing. λέσχην, 424. ἀδολεσχέω, garrio. H. Lat. adolesco, adolescens.
- 65 Λευκός, ή, όν, albus, blanc; faustus, heureux. Compos.

ex λευκός et ωλένη, brachium, fit λευκώλενος, ὁ καὶ ἡ, in acc. sing. λευκώλενον, 384. H. Lat. leuca, quæ lapide albo signabatur.

- 66 Λεύσσω, video, ēre, voir; aspicio, ĕre, regarder.
 Tertia pers. præs. ind. λεύσσει, 117.
- 67 Λέχριος, α, ον, obliques, oblique. Acc. sing. femλεχρίαν, 116.
- 68 Λέων, οντος, ό, leo, lion; λέαινα, ης, ή, leæna, lionne. Nom. sing. masc. 582.
- 69 Λήγω, ξω, cesso, are; desino, ere, cesser. Tertia persasing. præs. ind. λήγει, 92.
- 70 Λήδος, εος, τό, vestis vilis, haillon. Acc. sing. λήδος, 260.
- 71 Λήθω, seu λανθάνω, σω, lateo, ēre, être caché; celo, are, céler. Acc. sing. masc. aor. 2. part. λαθόντα, 542. fut. 1. λήσω, aor. 2. ἔλατον, perf. med. λεληθα; perf. pass. λέλησμαι, Lib. III. Cap. 4. H. Lethe, λήθη, ης, ή, oblivio. lethargia, ληθαργία, ας, ή. α, 283. et Lat. lethum.
- 72 Λήιον, ου, τό, seges, moisson. Acc. sing. λήιον, 579.
- 73 Ληκέω, Dor. λακέω, ήσω, sono, are, résonner; sonitum do, dare, faire du bruit. Tertia pers. pl. aor. 2. ind. ἔλακον, 106. Lib. III. Cap. 8. Perf. med. λέλακα et λέληκα.
- 74 Λήκυθος, ου , ή , lecythus , huilier ; ampulla elei , bouteille d'huile. Acc. pl. ληκύθους , 54.
- 75 Λημα, ατος, τό, animus fortis, virilis, courage, fermeté. Nom. sing. 171.
- 76 Λήμη, ης, ή, gramia, lippitudo, chassie. Acc. sing. λήμην, 204.
- 77 Λημνίσκος, ου, δ, lemniscus, fontange; fasciola, ruban.
 Dat. pl. λημνίσκοις, 27.
- 78 Ληνός, οῦ, ὁ, lacus torcularis, cuve; torcular, pressoir.

 Acc. pl. ληνούς, 454. H. Lenæus, ληναῖος, ου, ὁ,

 Bacchus.

- 79 Λῆρος, ου, ὁ, nugæ, bagatelles; ineptiæ, frivolités. Acc. pl. λήρους, 315.
- 80 Λητώ, όος, ή, Latona, *Latone*. Gen. sing. Λητόος, contr. Λητοῦς, 378.
- 81 Λιάζω, σω, κα, agito, are, agiter; separo, are, séparer; turbo, are, troubler. Nom. sing. fem. præs.
 part. pass. λιαζομένη, 388. Tertia pers. sing. præs.
 opt. act. λιάζοι, 435.
- 82 Mízv, valdè, beaucoup; admodùm, fortement. 141.
- 83 Λίβανος, ου, ὁ, Libanus mons, le mont Liban; thus, encens. Gen. sing. λιβάνου, Ιοη. λιβάνου, 328.
- 84 Λίγγω, ξω, strideo, ēre, siffler. Tertia pers. sing. aor.
 1. ind. ἐλίγζε, Ion. sine aug. λίγζε, 53o.
- 85 Λίγδην, strictim, à fleur; leviter, légèrement, 94.
- 86 Λίγδος, ου, ὁ, mortarium, mortier; pila, balle à jouer; fornacula, creuset. Dat. sing. λίγδω, 274.
- 87 Λιγνύς, ύος, ή, fumus, *fumée*; flamma, *flamme*; fuligo, *suie*. Acc. sing. λιγνύν, 410.
- 88 Λιγνωτός, οῦ, ὁ, pingui similis, bouffi, enflé. Gen. pl. λιγνωτῶν, 558.
- 89 Λίθος, ου, ὁ καὶ ἡ, lapis, *pierre*; saxum, *rocher*. Acc. sing. λίθον, 126. H. lithotomia, λιθοτομία, ας, ἡ. τ, 25. lithargyrus, λιθάργυρος, ου, ὁ. α, 284.
- 90 Λίκιγξ, vox exilis avium, pipilatio, piolis. 347.
- 91 Λικμός, οῦ, ὁ, vannus, ventilabrum, van. Dat. sing. λικμώ, 448.
- 92 Λιλαίομαι, cupio, ĕre, désirer; festino, are, se hâter.
 Nom. sing. fem. præs. part. med. λιλαιομένη, 5.
- 93 Λιμήν, ένος, δ., portus, port. Acc. pl. λιμένας, 30.
- 94 Λίμνη, ης, ή, stagnum, étang; palus, marais. Nom. sing. 219.
- 95 Λιμός, οῦ, ὁ, fames, *famine*; esuries, *faim*. Dat. sing. λιμώ, 376.
- 96 Λίνον, ου, τό, linum, lin. Acc. sing. λίνον, 224.
- 97 Λιπαρής, έος, ὁ καὶ ἡ, assiduus, assidu; diligens, diligent. Nom sing. 282.

- 98 Λίπος, εος, τό, adeps, pinguedo, graisse. Dat. pl. λίπεσι; poët. λιπέεσσι, 95.
- 99 Λίπτω, cupio, ĕre, souhaiter; desidero, are, désirer. Tertia pers. sing. imperf. ἐλίπτε. sine aug. λίπτε, cum ν parag. λίπτεν, 385.
- 100 Λίρος, ου, ό, impudens, impudent; audax, audacieux.

 Acc. sing. λίρον, 190.
- 101 Λίς, ιτός, δ, linteum tenue, linge fin. Acc. sing. λῖτα,
 549.
- 102 Λίσσομαι, supplico, are, supplier; precor, ari, prier.
 Nom. pl. masc. præs. part. λισσόμενοι, ante voc.
 λισσόμεν', 457. H. litania, λιτανεία, ας, ή, supplicatio.
- 103 Λισσός, οῦ, ὁ, lēvis, lisse. Acc. sing. λισσόν, 138.
- 104 Λίςρον, ου, τό, tudicula ad paviendum, batte. Dat, sing. λίςρω, 465.
- 105 Λιτός, ή, όν, vilis, vil; simplex, simple. Acc. pl. masc. λιτούς, 56.
- 106 Λίτρα, ας, ή, libra, livre, 12 unciæ. Nom. sing. 62.
- 107 Λιχανός, οῦ, ὁ, digitus index, le doigt index. Dat, sing. λιχανῷ, 540.
- 108 Λοδός, οῦ, ὁ, auris ima pars, bout d'oreille; lobus, lobe. Dat, pl. λοδοῖς, 288.
- 109 Λοιγός, οῦ, ὁ, pernicies, perte; mors, mort. Acc. sing. λοιγόν, 126.
- 110 Λοίδορος, ου, δ, conviciator, qui injurie; maledicus; médisant. Nom. sing. 209.
- 111 Λοιμός, οῦ, ὁ, pestis, peste. Gen. sing. λοιμοῦ, 76.
- 112 Λοίσθίος et λοῖσθος, ου, ό, ultimus, dernier. Neut. pl. pro adverbio τὰ λοίσθια, Lib. V. Cap. 4. 258.
- 113 Λοξός, ή, όν, obliquus, oblique, de travers. Gen. sing. fem. λοξής, 283.
- 114 Λορδός, οῦ, ὁ, curvus, courbé; cernuus, penché. Nom, sing. 121.
- 115 Λούω, σω, κα, lavo, are, laver. Tertia pers. sing. aor.
 1. ind. ἔλουσε, 509.

116 Λόφος, ου, ό, cervix, cou; collis, colline; crista, aigrette. Dat. sing. λόφω, 397.

117 Λόχος, ου, ό, cohors, cohorte; insidiæ, embûches.

Acc. pl. λόχους, 596. Gen. pl. λόχων, 598.

- 118 Λύγη, ης, ή, obscuritas, obscurité; caligo, brouillard.

 Acc. sing. λύγην, 66.
- 119 Λύγξ, γκός, ὁ καὶ ἡ, Lynx, Lynx. Nom. sing. 35.
- 120 Λύγος, ου, δ, bacillus, baguette; virga, verge. Acc. sing. λύγον, 513.
- 121 Λυγός, οῦ, ὁ, prelum, *presse*, *pressoir*. Gen. pl. λυγῶν, 454.
- 122 Λυγρός, ά, όν, gravis, grave; funestis, funeste. Acc. sing. masc. λυγρόν, 348.
- 123 Λύζω, ξω, singultio, îre, sanglotter; ululo, are, hurler. Nom. sing. masc. præs. part. act. λύζων, 529.
- 124 Λύθρον, ου, τό, cruor pulverulentus, sang mélé de poussière. Dat. sing. λύθρω, 587.
- 125 Λυκάδας, αντος, δ, annus, *année*. Dat. sing. λυκάδαντι, 213.
- 126 Λύκος, ου, δ, lupus, loup. Nom pl. λύκοι, 573. Η. nom. pr. Lycaon, λυκάων, ονος, et past. Lycoris, Lycidas, Lyciscas.
- 127 Λῦμα, ατος, τό, sordes, ordure; purgamentum, immondice. Acc. pl. λύματα, 498.
- 128 **Λ**ύμη, ης, ἡ, lues, *peste*; exitium, *mal*. Acc. sing. λύμην, 89.
- 129 Λύπη, ης, ή, dolor, douleur; tristitia, tristesse. Nom. sing. 182.
- 130 Λύρα, ας, ή, lyra, lyre. Dat. sing. λύρα, 503.
- 131 Λύσσα, ης, ή, rabies, rage. Nom. sing. 304.
- 132 Λύχνος, ου, δ, lucerna, lampe; lychnus, lustre. Gen. sing. λύχνου, 317. ellychnium, ἐλλύχνιον, ου, τό. ε, 87.
- 133 Αύω, σω, κα, solvo, ĕre, délier. Præs. inf. λύειν, 434.

Η. analysis, ἀνάλυσις, εως, ἡ. paralysis, παράλυσις. Lyæus, λυαΐος, ου, ό, Bacchus.

134 Λω, λης, volo, vis, velle, vouloir. Præs. ind. 437. Dor. pro ἐθέλω.

135 Λώβη, ης, ή, injuria, injure; contumelia, affront. Acc. sing. λώβην, 378.

136 Λωμα, ατος, τό, fimbria, frange; instita, bordure. Dat. pl. λώμασι, 27.

137 Λῶος et λῷος, ου, ὁ, mensis Augustus, le mois d'août. Dat. sing. λώω, 500.

138 Λωφάω, ήσω, respiro, are, respirer; interquiesco, ĕre, reprendre haleine. Nom. sing. masc. aor. 1. part. λωφήσας, 529.

M

1 Mά, adv. jurandi negat. per, par. Acc. 610.

- 2 Μαγάς, άδος, ή, fulcrum fidium, chevalet d'un instrument à cordes. Dat. sing. μαγάδι, ante voc. μαγάδ', 512.
- 3 Μάγγανον, ου, τό, veneficium, enchantement; præstigiæ, prestiges; obex, verrou. Acc. pl. μάγγανα, 270.

4 Μάγειρος, ου, ό, coquus, cuisinier. Nom. sing. 243.

5 Μάγνης, ητος, δ, magnes, aimant. Dat. sing. μάγνητι, 227.

6 Μάγος, ου, ὁ, magus, mage; sapiens, sage; philosophus, philosophe; rex, roi; præstigiator, magicien. Nom. sing. 469. vox est Persica. H. magia, μάγεια, ας, ή.

7 Μάδος, η, ον, lēvis, poli; glaber, sans poil. Nom. sing.

fem. μαδή, 16.

8 Μαζα, ης, ή, farina subacta, pâte; massa, masse. Acc. sing. μάζαν, 450.

9 Μαζός, ου, ό, mamma, mamelle; nutrix, nourrice. Dat. pl. μαζοῖς, 289. H. amazon, ἀμάζων, ονος, ή. ø., I.

- Nom. sing. μαῖα, ante voc. μαῖ², 531.

12 Μάκαρ , αρος , ὁ και ἡ , beatus , *heureux*. Gen. pl. μακάρων , 420. H. nom. prop. Macarius , μακάριος , ου ,

beatus.

13 Μακκοᾶν, stultè agere, agir sottement, 321. inf. cir-

cumfl. 2. conjug.

14 Μάλα, valdè, fortement; multùm, beaucoup, 109. ante voc. μάλ', 421. compar. μάλλον, magis; superl. μάλιςα, maximè.

- 15 Μαλάσσω, ξω, χα, mollio, ire, amollir; lenio, ire, adoucir. Acc. pl. neut. perf. part. pass. μεμαλαγμένα, unde cum præp. ἐα fit compositum ἐαμεμαλαγμένα, 245. perf. pass. μεμάλαγμαι, Lib. III. Cap. 4.
- 16 Μάλη, ης, ή, ala, axilla, aiselle. Acc. pl. μάλας, 84.
- 17 Μάλκη, ης, ή, stupor ex frigore, engourdissement. Gen. sing. μάλκης, 57.
- 18 Μαλλός, οῦ, ὁ, vellus, toison; lana, laine. Dat. sing. μαλλῷ, 196.
- 19 Μαλός, ή, όν, mollis, mou; tener, tendre. Acc. plur. masc. μαλούς, 279.
- 20 Μάμμα, ης, ή, avia, grand'mère. Nom. sing. 321.
- 21 Μανδάκη, ης, ή, corium, cuir; pellis, peau. Acc. sing. μανδάκην, 74.
- 22 Μάνδρα, ας, ή, stabulum, étable; antrum, antre. Nom. sing. 164. H. archimandrita, ἀρχιμανδρίτης, ου, Abbas, superior. α, 322.
- 23 Μανθάνω, μαθήσω, ηκα, disco, ĕre, apprendre. Nom. pl. masc. aor. 2. part. act. μαθόντες, 469. temp. ab inus. μαθέω; aor. 2. ἔμαθον, fut. 1. med. μαθήσομα.

H. mathesis , μ αθησις , εως , $\dot{\eta}$. mathematica , μ αθη μ α - τική , $\tilde{\eta}$ ς , $\dot{\eta}$.

24 Μάννος, ου, δ, armilla, brasselet. Acc. pl. μάννους, 289.

25 Μανός, ή, όν, rarus, rare; laxus, láche. Dat. sing. neut. μανῷ, 449.

26 Μάντις, εως, ὁ, vates, devin; ariolus, sorcier. Nom. sing. 205. H. necromantia, νεαρομαντεία, ας, ή, ν, 18. chiromantia, χειρομαντεία, χ, 24.

27 Μάραγδος, et σμάραγδος, ου, δ, smaragdus, émeraude.

Gen. pl. μαράγδων, 64.

28 Μάραγνα, ης, ή, flagellum, fouet; scutica, étrivière. Gen. pl. μαραγνῶν, 580.

29 Μάραθρον, ου, τό, feniculum, fenouil, herba. Acc. sing.

μάραθρον, 327.

- 30 Μαραίνω, ανῶ, αγαα, marcescere facio, ĕre, flétrir, faire sécher. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. pass. ἐμαράνθη, 376. H. amarantus, ἀμάραντος, ου, ὁ, immarcescibilis. α, 1.
- 31 Μάργαρον, ου, τό, unio, perle. Acc. pl. μάργαρα, 291. margarita, μαργαρίτης, ου, δ.
- 32 Μάργος, ου, δ, vecors, pervers; insanus, insensé. Gen. sing. μάργου, 164.
- 33 Μάρη, pl. μάραι, ων, αί, manus, main, mains, vox antiqua. Dat. pl. μάραις, 397.
- 34 Μαρίλα, ης, ή, favilla, cendre chaude. Dat. sing. μαρίλη, 140.
- 35 Μαρμαίρω, αρῶ, corusco, are, briller; rutilo, are, reluire. Tertia pers. sing. præs. ind. μαρμαίρει, 536.
- 36 Μάρναμαι, pugno, are, decerto, are, combattre. Tertia pers. pl. imperf. ἐμάρναντο, Ion. sine aug. μάρναντο, 569.
- 37 Μάρπτω, ψω, φα, capio, prendre; prehendo, ĕre, saisir. Nom. sing. masc. aor. 1. part. act. μάρψας, 118.
- 38 Μάρσυπος, ου, ό; μαρσύπιον, τό, marsupium, bourse. Acc. sing. μάρσυπον, 392.

- 39 Μάρτυρ, υρος, ὁ και ἡ, testis, témoin; martyr, martyr.
 Nom. pl. μάρτυρες, 518.
- 40 Μασάομαι, et μασσάομαι, manduco, are, manger. Tertia pers. sing. præs. ind. μασάεται, circumfl. μασᾶται, 368.
- 41 Μάσθλη, ης, ή, lorum, courroie; corium, cuir. Acc. sing. μάσθλην, 528.
- 42 Μάσσω, ξω, pinso, are, subigo, ĕre, pétrir. Tertia pers. sing. præs. ind. μάσσει, 450. H. mactra, μάκτρα, ας, ή, et Lat. massa.
- 43 Μαςεύω, σω, quæro, ĕre, chercher; indago, are, rechercher. Dat. sing. masc. præs. part. act. μαςεύοντι, ante voc. μαςεύοντ', 134.
- 44 Μάς:ξ, γος, ὁ, flagellum, fouet; scutica, lanière. Dat. pl. μάςιξιν, 214.
- 45 Μαςίχη, ης, ή, mastiche, *mastic*. Dat. sing. μαστίχη, 402.
- 46 Μαςρωπός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, leno, lena, libertin, libertine. Nom. pl. μαςρωποί, 360.
- 47 Μασγάλη, ης, ή, axilla, ala, aisselle. Dat. sing. μασγαλη, 379.
- 48 Μάτην, frustrà, en vain; falsò, faussement, 120.
- 49 Ματρύλλη, ης, ή, lena, libertine. Nom. sing. 268.
- 50 Μάχλος, ου, ὁ, libidinosus, débauché; lascivus, lascif. Gen. sing. μάχλου, 379.
- 51 Μάχομαι , μαχήσομαι , pugno , are , combattre. Tertia pers. dual. præs. ind. μάχεσθον , 589. temp. ab inus. μαχέομαι. Η. machæra, μάχαιρα , ας , ή , culter. naumachia , ναυμαχία , ας , ή. ν , 14. Symmachus , σύμμαχος , ου , ό , commilito. σ , 204.
- 52 Mάψ, frustrà, vainement, 401.
- 53 Μάω, ήσω, ηκα, cupio, ĕre vehementer, souhaiter ardenment. Perf. part. μεμηκώς, Ion. μεμαώς, sync. μεμώς, gen. ῶτος. Acc. sing. μεμῶτα, 370.
- 54 Μεγαίρω, invideo, ēre, envier; privo, are, priver. Nomsing. masc. præs. part. μεγαίρων, 71. Η. Μεgæra, μέ-γαιρα, ας, ή.

55 Μέγας , μεγάλη , μέγα , magnus , a , um , grand. Nomesing. masc. 38. Nom. sing. neut. superl. μέγιςον , 434. casus obliqui quasi à nominat. masc. μέγαλος , neut. μέγαλον ; exceptis in sing. acc. masc. μέγαν , et acc. et voc. neut. μέγα. Η. ὼ μέγα , ô magnum. Megalopolis , μεγαλόπολις. π , 150. comparat. μείζων , ὁ καὶ ἡ ; ον , τό ; ονος , major : superl. μέγιςος , ου ; maximus. Η. Trismegistus , τρισμέγιςος. τ , 82.

56 Μέδω et μεδέω, impero, are, commander; curo, are, soigner. Nom. pl. præs. part. μέδοντες, 562. H. Me-

dusa, μέδουσα, ης, ή. Laomedon. λ, 23.

57 Μέθυ , indecl. τό , vinum , temetum , vin , 144. Η. amethystus , ἀμέθυςος , ου , ὁ. α , 1.

58 Μειδάω, ήσω, subrideo, ëre, sourire. Nom. sing. fem.

aor. 1. part. μειδήσασα, 306.

59 Μειλίσσω, ξω, demulceo, ēre, flatter, emmieller. q. à μέλι. Tertia pers. sing. imperf. ἐμείλισσε, sine aug. μείλισσε, cum ν parag. μείλισσεν, 148.

60 Μείραξ, κος, ὁ καὶ ἡ, puer, jeune garçon; puella,

jeune fille. Nom. pl. masc. μείρακες, 22.

61 Μείρω, μερῶ, divido, ĕre, diviser; distribuo, ĕre, partager; sortior, īri, obtenir. Tertia pers. sing. perf. ind. pass. μέμαρται, 276. Perf. med. ἔμμορα pro μέμορα; pass. μέμαρμαι; Att. ἔμαρμαι. Η. μοῖρα, ας, ἡ, sors, pars, fatum, mors: undè Lat. mori.

62 Μείων, ὁ καὶ ἡ ; μεῖον , τό , gen. ονος , minor , moindre.

Gen. sing. masc. μείονος, 394.

63 Μέλαθρον, ου, τό, domus, maison; ædes, appartement.

Nom. sing. 436.

64 Μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger, a, um, noir. Gen. masc. μέλανος, 225. Gen. masc. et neutr. μέλανος, 5 decl. Fem. μελαίνης, 2. H. melancholia, μελαγχολία, ας, ή. χ, 48.

65 Μέλδω, macero, are, macérer; liquefacio, ere, liquéfier.

Secunda pers. sing. præs. ind. μέλδεις, 15.

- 66 Μελεαγρίδες, ων, αί, gallinæ Indicæ, poules d'Inde. Nom. pl. 496. vel gallinæ Africæ, pintades; Meleagri sorores.
- 67 Μελεδαίνω, curo, are, soigner. Tertia pers. sing. præs. ind. μελέδαινει, 24.
- 68 Μέλεθρον, ου, τό, pedica, piége; vinculum, entraves.

 Dat. pl. μελέθροις, 305.
- 69 Μέλει, μέλησει, ηκα, curæ est, on a soin, 90. temp. ab inus. μελέω, impersonale est; sumitur et personaliter. Perf. act. μεμέληκα; sync. irreg. μέμελωκα. Perf. med. μέμηλε. H. nom. propr. Meleager, μελέαγοος, οῦ, δ. α, 37. cui ager curæ est.
- 70 Μέλεος, ου, ὁ, vanus, vain; infelix, malheureux; stultus, fou. Nom. sing. 407.
- 71 Μέλι, ιτος, τό, mel, miel. Gen. sing. μέλιτος, 285.
- 72 Μελία, ας, ή, fraxinus, frêne. Nom. pl. μελίαι, 461.
- 73 Μέλισσα, ης, ή, apis, abeille; melissa, melisse. Nom. sing. 277.
- 74 Μέλλω, μελλήσω, futurus sum, esse, étre sur le point; debeo, ēre, devoir. Tertia pers. sing. præs. opt. ὅτε μέλλοι, quando jam futurum est ut assequatur, 398. Latini non habent verbum quod huic respondeat. Gall. je dois, je vais faire. Lat. facturus sum, futurum est ut faciam. H. in dictionariis Gr. μ, i. e. μέλλον, futurum, part. præs. neut.
- 75 Μέλος, εος, τό, membrum, membre; melos, mélodie. Gen. pl. μελέων, 4οι. Η. melodia, μελωδία, ας, ή. α, 54.
- 76 Μέλπο, ψα, φα, cano, ĕre, chanter; celebro, are, célébrer. Præs. inf. μέλπειν, 608. Η. Melpomene, μελπομένη, ης, ή.
- 77 Μέμνων, ονος, δ, asinus, âne. Gen. sing. μέμνονος, 3ο3. fortè per antiphrasim, à μνάομαι.
- 78 Μέμφομαι, ψομαι, queror, ri, se plaindre; vitupero, are, blåmer. Tertia pers. pl. præs. ind. μέμφονται, 87.
- 79 Mév, quidem, à la vérité. 7. etc.

- 80 Μένδης, ου, 6, hircus, bouc; Pan, Pan. Nom. sing. 122.
- 81 Μένος, εος, τό, ardor, ardeur; animus, courage; robur, force. Nom. sing. 572. H. nom. prop. Eumenes, εὐμενής, οῦ, benevolus. Eumenides, εὐμενίδες, ων, αί. ε, 180. sic dictæ per antiphrasim.

82 Μένω, νῶ, maneo, ēre, demeurer; exspecto, are, attendre. Tertia pers. sing. fut. opt. med. μενοῖτο, 433. perf. μεμένηκα, q. à μενέω; aor. 1. ἔμεινα, perf. med.

μέμονα. Lib. III. Cap. 5.

83 Μέρδω, μέρσω, video, ēre, voir; cerno, ĕre, apercevoir. ἀμέρδω, privo, are, priver; excæco, are, aveugler. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. ἔμερσε, cum v parag. ἔμερσεν, 612. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. ἡμερσε, Ion. sine aug. ἄμερσε, 607.

84 Μερίμνα, ης, ή, sollicitudo, inquiétude; cura, souci.

Dat. sing. μερίμνη , 90.

85 Μερμαίρω, αρῶ, anxiè cogito, are, s'inquiéter. Nom. sing. masc. præs. part. act. μερμαίρων, 582.

86 Μέρμις, ιθος, ή, funiculus, ficelle; filum, fil. Acc.

sing. μέρμιθα , 432.

87 Μέσος, η, ον, medius, a, um, milieu, moyen. Acc. pl. neut. μέσα, 247. subaud. ea quæ aucupio ceperant. H. mesenterium, μεσεντέριον, ου, τό. ε, 101.

88 Μεσπίλη, ης, ή, mespilus, néslier, arbor. Nom. pl.

μεσπέλαι, 460.

- 89 Μεςός , ή, όν , plenus , *plein*. Nom. pl. masc. μεστοί , 603.
- 90 Μέσφα, dum, tandis que; donec, jusqu'à ce que, 170.
- 91 Μετά, cum genit. cum, avec; unà, ensemble; per, par; inter, entre, etc. cum dat. dum, tandis que; inter; per; cum acc. post, après; secundùm, selon; ad, à; in, dans; inter; propter, à cause, etc. 59, etc. In composit. significat mutationem, et valet trans; aliquando otiosa est. Vide Lib. IV. Cap. 6.

- 92 Μέταλλον, ου, τό, metallum, métal. Dat. sing. μετάλλφ, 522.
- 93 Μέταξα, ης, ή, sericum, soie. Acc. sing. μέταξαν, 484.
- 94 Μετέωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, sublimis, sublime; erectus, élevé. Nom. pl. neut. μετέωρα, 433. H. meteora, μετέωρα, ων, τά.
- 95 Μέτρον, ου, τό, mensura, mesure; modus, manière; metrum, mètre. Dat. pl. μέτροις, cum ι parag. μέτροισι, 511. Η. diameter. διάμετρος, ου, ό καὶ ή. δ, 67. συμμετρία, ας, ή. σ, 204, etc.
- 96 Μέχρι, ἄχρι, usque ad, jusqu'à, 369, 595.
- 97 M/, ne, ne; non, non; num? n'est-ce pas? 8, etc.
- 98 Μῆδος, εος, τό, consilium, conseil; cura, soin. Gen. sing. μήδεος, contr. μήδους, 226. Η. Medea, μηδεία, ας, ή. Medi, μῆδοι, ων, οί. Archimedes, ἀρχιμήδης, ου. α, 322.
- 99 Μηκάομαι, ήσομαι, balo, are, béler. Gen. pl. fem. perf. med. part. μεμηκυιῶν, 192. supple caprarum, ovium. Finge quasi à μηκάω, circumfl. μηκῶ. aor. 2. ἔμηκον, perf. med. μέμηκα, part. μεμηκώς. Lib. III. Cap. 10. Num. III.
- 100 Μῆκος, εος, τό, longitudo, longueur. Nom. sing. 175.
- 101 Μήχων, ωνος, ή, papaver, pavot. Nom. sing., 256.
- 102 Μηλέα, ας, ή, malus, *pommier*, arbor. Nom. sing. 374. μήλον, ου, τό, malum, pomum.
- 103 Μήλη, ης, ή, specillum chirurgicum, sonde de chirurgien. Dat. sing. μήλη, 543.
- 104 Μῆλον, ου, τό, pecus, troupeau; ovis, brebis. Acc. pl. μῆλα, 108. μελωτή, ῆς, ἡ, ovina pellis: in melotis. S. Paul.
- 105 Mήν, tamen, cependant; verò, mais; 133, 515.
- 106 Μήν, ηνός, δ, mensis, mois. Acc. pl. μῆνας, 337.
- 107 Μήνη, ης, ή, luna, lune. Gen. sing. μήνης, 337. Η. neomenia, νεομηνία, ας, ή. ν, 24. menologium. λ, 48. et Gall. almanach, al, articulus Arab.

108 Μήνιγξ, γγος, ή, membrana, membrane; meninx, méninge. Acc. pl. μήνιγγας, 77.

109 Μήνις, ιος, ή, ira permanens, colère, ressentiment.

Acc. sing. μήνιν, 31.

110 Μηνύω, σω, indico, are, indiquer; significo, are, signifier. Tertia pers. sing. præs. ind. μηνύει, 337.

111 Μήρινθος, ου, ή, funiculus, ficelle; filum, fil. Dat. sing.

μηρίνθω, 430.

112 Μηρός, οῦ, ὁ, femur, cuisse; crus, jambe. Gen. sing. μηροῦ, 124.

- 113 Μηρύω, σω, κα, glomero, are, devider; revolvo, ĕre, rouler. Nom. sing. masc. aor. 1. part. μηρύσας, dupl. σ, μηρύσσας, 432.
- 114 Μήτηρ, τερος, sync. τρος, ή, mater, mère. Nom. sing. 436. Dor. μάτηρ; acc. sing. μήτερα, absque sync. dat. pl. μήτρασι, Lib. II. Cap. 4. H. metropolis, μητρόπολις, εως. π, 150.

115 Μήτις, εδος, ή, consilium, conseil. Nom. sing. 190.

116 Μηχανή, ῆς, ἡ, machina, machine; artificium, artifice. Dat. sing. μηχανῆ, 408. Η. mechanicus, μηχανικός, οῦ, ὁ.

117 Μιαίνω, ανώ, αγκα, inquiro, are, souiller. Tertia pers.

sing. præs. subj. μιαίνη, 535.

118 Μιγνύω, et μίγνυμι, μίξω, χα, misceo, ēre, mêler.
Nom. sing. masc. aor. 1. part. μίξας. comp. ex κατά et μίξας, καταμίξας, sync. καμμίξας, 606. temp. ab inus. μίγω. Lib. III. Cap. 10. perf. pass. μέμιγμαι. Η. migma, μίγμα, ατος, τό, mistura.

119 Μικρός, ά, όν, parvus, *petit*. Acc. sing. neut. μικρόν, 131. H. microscopium σ, 81. δ μικρόν, ο parvum.

120 Μίλτος, ου, ή, minium, vermillon. Gen. sing. μίλτου, 25.

121 Μίλφαι, ων, αί, defluvium pilorum in palpebris, chute des cils. Nom. pl. 81.

122 Μιμέομαι, ήσομαι, imitor, ari, imiter. Tertia pers. sing.

imperf. med. circumfl. ἐμιμεῖτο, Ion. sine aug. μιμεῖτο, ante voc. μιμεῖτ', 407. H. mimus, μῖμος, ου, δ , pantomimus. π , 30.

- 123 Mív, ipsum, am, lui, elle; ipsos, as, eux, elles. indecl. 152.
- 124 Μινυός, οῦ, ὁ, parvus, parvulus, petit. Nom. sing. neut. μινυόν, 146. H. Lat. minuo, minor, oris.
- 125 Μισθός, οῦ, ὁ, merces, edis, salaire, récompense.

 Acc. sing. μισθόν, 154.
- 126 Μίσκος, ου, ό, rejectamenta, restes; frusta, miettes.

 Acc. pl. μίσκους, 498.
- 127 Μῖσος , εος , τό , odium , haine. Nom. sing. 572. Η. μισάνθρωπος , ου , δ , osor hominum. α , 239.
- 128 Μιςύλλω, seco, are, in frusta, couper en morceaux. Acc. pl. neut. præs. part. pass. μιςυλλόμενα, 244.
- 129 Μίσχος, ου, ὁ, pediculus foliorum et fructuum, pédicule, queue. Gen. sing. μίσχου, 375.
- 130 Μίτος, ου, ὁ, filum, fil; licium, tresse. Dat. sing. μίτφ, 483. H. polymitus, πολύμιτος, ου, ὁ. π, 152.
- 131 Μίτρα, ας, ή, cingulum, ceinture; mitra, mitre. Gen. sing. μίτρης, 534. Gen. Ion. loco μίτρας.
- 132 Μίτυλος, et μύτιλος, ου, ό, mutilus, mutilé. Acc. sing. masc. μίτυλον, 203.
- 133 Μνᾶ, μνᾶς, ή, mna, mina, mine; sexdecim unciæ.

 Nom. sing. 62.
- 134 Μνάομαι, ήσομαι, recordor, ari, se souvenir; memoro, are, rappeler. Nom. sing. masc. aor. 1. pass. μνησθείς, à medio μνάομαι, sed ejusdem significationis ac medium, 6. Pass. perf. μέμνημαι; aor. 1. indic. ἐμνήσθην; subj. μνησθῶ; part. μνησθείς. Η. amnestia, ἀμνηςία, ας, ἡ. α, 1. mnemosyne, μνημοσύνη, ης, ἡ. memoria. Memnon, μήμνων, ονος, ὁ. Polymnestor, πολυμνήςωρ, ορος, ὁ. π, 152, etc.
- 135 Μνίον, ου, τό, muscus, mousse; alga, algue. Gen. sing. μνίου, 259.

- 136 Μνόος, contr. μνοῦς, ὁ, lanugo, poil, duvet. Nom. sing. contr. 311.
- 137 Μογγός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui est voce obtusa, rauque, enroué. Acc. sing. fem. μογγόν, 12.
- 138 Μόγος, ου, ὁ, labor, travail; ærumna, affliction. Gen. sing. μόγου, 92.
- 139 Μόδιος, ου, ό, modius, boisseau, muid. Acc. pl. μοδίους, 53.
- 140 Μόθαξ, 20ς, δ, verna, esclave né dans la maison. Nom. pl. μόθακες, 555.
- 141 Μόθος, ου, ό, labor, travail; bellum, guerre. Gen. sing. μόθου, 43ο.
- 142 Moιχός, οῦ, ὁ, mœchus, adulter, adultère. Acc. sing. μοιχόν, 386.
- 143 Μολγός, οῦ, ὁ, bulga, bourse; saccus, hâvre-sac. Acc. sing. μολγόν, 60.
- 144 Μολέω, venio, îre, venir; vado, ĕre, aller. Tertia pers. pl. præs. ind. μολέουσι, 33. perf. μέμβλωκα, ut in μ, 69.
- 145 Μόλιβδος, ου, δ, plumbum, plomb. Nom. sing., 353.
- 146 Μολοβρός, οῦ, ὁ, vorax, vorace; gulosus, gourmand.

 Dat. sing. μολοβρῷ, 201.
- 147 Μόλος, ου, δ, labor, travail. Dat. sing. μόλω, 428.
- 148 Μολοσσός, οῦ, ὁ, molossus, molosse, dogue. Dat sing. μολοσσῷ, 343.
- 149 Μολύνω, νῶ, γκα, inquino, are, souiller. Nom. singmasc. perf. part. pass. μεμφλυμμένος. Lib. III. Cap. 4. sed pro νμ scribitur μμ, Lib. I. Cap. 6, 413.
- 150 Μόνος, η, ον, solus, seul. Nom. sing. masc., 175. H. monachus, μοναχός, οῦ, ὁ. monarchia, μοναρχία, ας, ἡ. α, 322. monologus. λ, 48. monosyllabus. λ, 18.
- 151 Μορέα, ας, ή, morus, mûrier, arbor. Nom. pl. μορέαι, 373. H. sycomorus, συκόμορος, ου, ή. σ, 202.
- 152 Μορμύρω, murmuro, are, murmurer; inundo, are,

inonder. Tertia pers. sing. imperf. vel aor. 2. ind. ἐμόρμυρε, 208.

153 Μορμώ, όος, ή, terriculum, épouvantail; strix, fantôme; larva, spectre. Acc. sing. 5. contr. μορ-μῶ, 17.

154 Μόροχθος, ου, δ, lapis ad dealbandas vestes, pierre pour ôter les taches. Dat. sing. μορόχθω, 481.

155 Μορύσσω, ξω, χα, inquino, are, souiller; fœdo, are, salir, tacher. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. pass.

έμορύχθη, Ion. sine aug. μορύχθη, 537.

156 Μορφή, ης, η, forma, forme; figura, figure. Accasing. μορφήν, 301. H. Morpheus, μορφεύς, έος, δ. metamorphosis, μεταμόρφωσις, εως, η. μ., 91. anthropomorphita. α, 239.

157 Μόσσυν, υνος, ο, turris, tour. Acc. pl. μόσσυνας, 612.

158 Μόσχος, ου, δ, vitulus, veau; ramulus, jeune branche; moschus, musc, odoris genus. Acc. sing. μόσχον, 331.

159 Μοτός, οῦ, ὁ, linteum quod inditur vulneribus, char-

pie. Acc. sing. μοτόν, 548.

160 Μοῦσα, ης, ή, musa, muse. Nom. sing. μοῦσα, ante voc. μοῦσ', 608. Η. musicus, μουσικός, οῦ, ὁ; museum, μουσεῖον, ου, τό.

161 Μόχθος, ου, ό, labor, travail; ærumna, peine. Acc.

sing. μόχθον , 29.

162 Μυδάζομαι, abhorreo, ēre, abhorrer; aversor, ari, détester. Nom. sing. masc. præs. part. med. μυδάζομανος, 70.

163 Μυδάω, ήσω, ηκα, putresco, ĕre madore, moisir.
Tertia pers. pl. præs. ind. μυδάουσι, circumfl. μυδῶσι,

cum v parag. μυδῶσιν , 72.

164 Μυδρίασις, εως, ή, obtusa acies, mal d'yeux, oculorum vitium. Nom. sing. 81.

165 Μύδρος, ου, ο, ferrum ignitum, fer rouge. Acc. sing.

30

- 166 Μυδών, ῶνος, ὁ, fungus in ulcere, fongosité d'un ulcère. Nom. sing. 547.
- 167 Μυελός , οῦ , ὁ , medulla , *moëlle*. Acc. sing. μυελόν , 119.
- 168 Μυέω, ήσω, ηκα, initio, are sacris, initier aux cérémonies sacrées. Nom. pl. masc. perf. part. pass. μεμυημένοι, 456. Η. mysta, μύςης, ου, δ. mysterium, μυςήριον, ου, τό. mysticus, μυςικός, οῦ.

169 Μόζω, mussito, are, marmotter; musso, are, murmurer, chuchoter. Nom. sing. fem. præs. part. μύ-

ζουσα, 32.

- 170 Μῦθος, ου, ὁ, verbum, parole; fabula, fable. Gen. pl. μύθων, 22. H. mythologia, μυθολογία, ας, ή4 λ, 48.
- 171 Μυΐα, ας, ἡ, musca, mouche. Gen. pl. μυτῶν, 566. Η. cynomya, κυνόμυτα, ας, ἡ. κ, 373.
- 172 Μυκάω, ήσω et άσω, mugio, īre, mugir. Tertia pers. circumfl. præs. ind. μυκῶσι, cum ν parag. μυκῶσι, 558.
- 173 Μύκης, ου et ητος, ό, fungus, *champignon*. Acc. pl. μύκους, 242.
- 174 Μύκλαι, ων, αί, lineæ et rugæ in collo et pedibus asinorum, raies noires de l'âne. Dat. pl. μύκλαις, 578.
- 175 Μυκτήρ, ῆρος, ὁ, nasus, nez; naris, narine. Acc. sing. μυκτῆρα, 84.
- 176 Μύλη, ης, ή, mola, meule. Dat. sing. μύλη, 448.
- 177 Μυλλός, ή, όν, tortuosus, tortueux; curvus, courbe. Acc. sing. fem. μυλλήν, 432.
- 178 Μύνομαι, prætendo, ĕre, alléguer; prætexo, ĕre, prétexter. Tertia pers. sing. imperf. med. ἐμύνετο, 10.
- 179 Μύξα, ης, ή, muscus, mucor, mucosité. Acc. sing. μύξαν, 78.
- 180 Μυρίκη, ης, η, myrica, bruyère; tamarin, arbor.
 Nom. sing. 462.
- 181 Μυρίος, α, ον, infinitus, et pl. decem millia, dix

- mille. Acc. pl. neut. μυρία, 3. H. myrias, μυριάς, άδος, ή. Hinc M valet 10000.
- 182 Μύρμος, ου ; et μύρμηξ, ηκος, ό, formica, fourmi. Nom.pl. μύρμοι, 234. H. Myrmidon, μυρμιδών, όνος, ό.
- 183 Μύρον, ου, τό, unguentum, parfum. Dat. sing. μύρω, 494. H. myrrha, μύρρα, ας, ή.
- 184 Μύρος, et μύραινος, ου, ό, murus, piscis. μύραινα, ης, ή, muræna, murène, lamproie. Nom. pl. μύροι, 217.
- 185 Μύρτος , ου , ή , myrtus , myrte. Gen. sing. μύρ-
- 186 Μύρω, fluo, ĕre, couler; stillo, are, distiller. Nom. sing. fem. præs. part. act. μύρουσα, 80.
- 187 Μῦς, μυός, ὁ, mus, rat, souris; musculus, muscle.
 Nom. pl. μύες, 73. Η. μυολογία. λ, 48.
- 188 Μῦσος, εος, τό, scelus, crime; facinus, forfait. Acc. sing. μῦσος, 355. Η. Mysia, μυσία, ας, ή, regio.
- 189 Μύσσω, mungo, ĕre, moucher. Tertia pers. pl. imperf. ἔμυσσον, 78. Η. mystax, μύςαξ, ακος, ή.
- 190 Μυςίλη, ης, ή, buccella panis excavata, bouchée de pain, quâ jus vel pulmentum hauritur. Acc. sing. μυςίλην, 368.
- 191 Μύτις, ιδος, ή, nares, naseaux; nasus, nez. Gen. sing. μύτιδος, 215.
- 192 Μυχός, οῦ, ὁ, recessus, retraite; sinus, détroit. Acc. sing. μυχόν, 109.
- 193 Μύω, claudo, ĕre os, fermer la bouche; labra, les lèvres; oculos, les yeux; conniveo, ēre, cligner.
 Nom. sing. masc. præs. part. μύων, 120. H. amystis, ἄμυςις, ιδος, ἡ, et Lat. mutus; et Gall. moue.
- 194 Μῶχος, 65, 6, irrisor, moqueur, railleur. Nom. sing. 342.
- 195 Μῶλος, ου, ὁ, pugna, combat; tumultus, tumulte. Gen. sing. μώλου, 353.
- 196 Μώλυζα, ης, ή, allii caput, tête d'ail. Acc. pl. μώλυζας, 51.

- 197 Μώλυς, υος, δ, indoctus, ignorant; segnis, lâche.
 Nom. sing. 21.
- 198 Μώλωψ, ωπος, δ, vibex, marques des coups de fouet, flétrissure. Dat. pl. μώλωψι, 359.
- 199 Μῶμος, ου, ὁ, dedecus, déshonneur; irrisor, railleur; Momus, Momus. Gen. sing. μώμου, 349.
- 200 Mw, num, numquid, utrum? est-ce que? 159. H. Gall. vet. savoir mon?
- 201 Μωρός, ά, όν, stultus, fou; fatuus, insensé. Gen. pl. masc. μωρῶν, 4. H. Lat. morio, onis.

N

- 'i Νάδλα, ων, τά, nablia, nable; psalterium, psaltérion.
 Dat. pl. νάβλιοις, cum ι parag. νάβλοισι, 503.
- 2 Ναί, næ, certes; ita, oui; utique, certainement; est, il est vrai; certè, en vérité, 160.
- 3 Ναίω et νάω, habito, are, habiter; fluo, ĕre, couler.
 Tertia pers. sing. imperf. ἔναιε, cum ν parag. ἔναιεν,
 310. Tertia pers. pl. imperf. ἐνάον. Ion. sine aug. νάον,
 104. H. Naias, ναιάς, άδος, ἡ.
- 4 Νάκος, εος, τό, vellus, toison. Ace. pl. νάκεα, contr. νάκη, 56.
- 5 Νάννη, ης, ή, amita, tante; matertera, sœur de la mère.
 Gen. sing. νάννης, 308.
- 6 Νάνος, ου, ὁ, nanus, pumilio, nain. Acc. sing. νά-
- 7 Ναός, οῦ, ὁ, templum, temple. Acc. sing. ναόν, 408.
 Att. νεώς, νεώ. decl. 4. simpl.
- 8 Νάπος, εος, τό, saltus, forét; clivus sylvosus, colline couverte de bois. Acc. sing. νάπος, 33. Η. Ναρææ, ναπαίαι, ων, αί.
- 9 Νάπυ, υος, τό, sinapi, moutarde. Gen. sing. νάπυος, 551.
- 10 Νάρδος, ου, ή, nardus, nard, frutex. Gen. pl. νάρδων, 310.

- Νάρθηξ, ηκος, δ, ferula, férule; bacillus, baguette.

 Dat. pl. νάρθηξι, cum v parag. νάρθηζιν, 580.
- 12 Νάρκη, ης, ή, torpedo, torpille; torpor, engourdissement. Nom. sing. 253. H. narcissus, νάρκισσος; narcoticus, ναρκοτικός, οῦ, ὁ.
- 13 Νάσσω, σω et ξω, æquo, are, unir; complano, are, aplanir. Tertia pers. pl. præs. ind. νάσσουσι, 465.
- 14 Ναῦς, ναός, ἡ, navis, vaisseau, navire. Nom. sing. 68.

 Acc. sing. ναά, Ion. νῆα, 197. Acc. sing. ναῦν, 441.

 Att. νεώς, ώ, 4 simpl.; Ion. νηῦς, νηός, 5 simpl. H.

 nauta, ναύτης, ου, ὁ. naulum, ναῦλον, ου, τό. nausea,

 ναυτία, ας, ἡ. nauticus, ναυτικός, οῦ, etc.
- 15 Νάφθα, ης, ή, naphtha, naphthe; oleum Medeæ, huile de Médée; bitumen, bitume. Dat. sing. νάφθη, 404.
- 16 Νεβρός, οῦ, ὁ, hinnulus, faon. Acc. sing. νεβρόν, 237.
- 17 Νεΐκος, εος, τό, rixa, rixe; bellum, guerre. Dat. sing. νείκεϊ, 597.
- 18 Νεκρός, οῦ, ὁ, mortuus, *mort*. Gen. pl. νεκρῶν, 345. Η. necrologium, νεκρολόγιον, ου, τό. λ, 48.
- 19 Νέχταρ, αρος, τό, nectar, nectar. Gen. sing. νέχταρος, 153.
- 20 Νεμεσάω, ήσω, ηκα, indignor, ari, s'indigner; irascor, sci, s'irriter. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. ἐνεμέσησε, sine aug. νεμέσησε, 70. Η. Nemesis, νέμεσις, εως, ή.
- 21 Νέμω, μῶ, μηκα, distribuo, ĕre, distribuer; pasco, ĕre, faire paître; rego, ĕre, gouverner. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. ἔνειμε, 288. hoc verbum subauditur in tribus versibus sequentibus. Nom. sing. masc. præs. part. νέμων, 108. aor. 1. ἔνειμα, perf. med. νένομα, Lib. III. Cap. 5. H. nemus, νέμος, εος, τό.
- 22 Νενίηλος, ου, δ, cæcus, aveugle; demens, insensé.
 Acc. sing. νενίηλον, 202.
- 23 Νέννος, ου, ο, patruus, avunculus, oncle. Acc. sing. νέννον, 357.

- 24 Νέος , α , ον , novus , *nouveau*. Acc. pl. neut. νέα , 600. Η. Neapolis , Νεάπολις , εως , ή. π , 150. compar. νεώτερος. Η. neotericus , νεωτερικός , οῦ.
- 25 Νεοσσός, οῦ, ὁ, pullus avium, poussin, petit oiseau.

 Dat. pl. νεοσσοῖς, 347.
- 26 Νεῦρον , ου , τό , nervus , nerf. Gen. pl. νεύρων , 181.
- 27 Νεύω, σω, κα, annuo, ĕre, accorder; nuto, are, faire un signe de tête. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. ἐνεῦσε, Ion. sine aug. νεῦσε, 438.
- 28 Νέφος, εος, τό, nubes, nuée; nebula, nuage. Nom. sing. 422.
- 29 Νεφρός, οῦ, ὁ, ren, rein. Acc. sing. νεφρόν, 86. Η. nephritis, νεφρίτις, ιδος, ή. nephriticus, νεφριτικός, οῦ, ὁ.
- 30 Νέω, ήσω, neo, ēre, filer; eo, ire, aller; no, are, nager. Tertia pers. pl. aor. 1. med. ἐνήσαντο, Ion. sine aug. νήσαντο, 485.
- 31 N/, adv. jurandi, per, acc. par; certe, certainement, 610. in compos. negat.
- 32 Νηγάτεος, ου, ὁ καὶ ἡ, recèns factus, récent; novus, nouveau, neuf. Nom. sing. masc. 383.
- 33 Νηδύς, ύος, ή, venter, *ventre*; uterus. Acc. sing. νηδύν, 157.
- 34 Νήπιος, ου, ὁ; et α, ον, infans, enfant; infantilis, enfantin. Acc. pl. neut. νήπια, 20. q. à νή et ἔπω; ut Lat. infans, non fans, à fari.
- 35 Νηρός, ά, όν, humidus, humide; cavus, creux; humilis, bas. Dat. sing. masc. νηρῷ, 3. Η. Nereus, νηρεύς, έως et ῆος, δ. Nereïdes, νηρεύδες, ων, αί.
- 36 Νῆσος, ου, ἡ, insula, tle. Acc. sing. νῆσον, 231. Η. Peloponnesus, πελοπόννησος, ου, ἡ, Pelopis insula; quasi à νέω, no.
- 37 Νήσσα, ης, ή, anas, canard. Acc. sing. νήσσαν, 343. q. à νέω, no.
- 38 Νῆςις, εως, et ιος, ό και ή, jejunus, à jeun. Nom. pl. masc. γήςιες, 573. q. à γή, et ἐσθίω seu ἔσθω.

- 39 Νήφω, ψω, φα, sobrius sum, esse, être sobre. Præs. inf. act. νήφειν, 550.
- 40 Νίγλαρος, ου, δ, modulamen musicum, chant mélodieux.

 Acc. sing. νίγλαρον, 8.
- 41 Νιαάω, ήσω, ηκα, vinco, ĕre, vaincre; antecello, ĕre, l'emporter. Tertia pers. sing. fut. 1. ind. νικήσει, 519.
 i. e. Helenam uxorem habebit. H. Nicæa, νικαία, ας, η. Nicolaus. λ, 23. Nicodemus, δ, 61. Nicomedes. μ, 98. epinicion, ἐπινίκιον, ου, τό. ε, 110.
- 42 Νίπτω, φω, φα, lavo, are, laver. Nom. sing. masc. part. præs. νίπτων, 92. H. Gall. nipes.
- 43 Νίτρον, ου, τό, nitrum, nitre, salpetre. Acc. sing. νίτρον, 403.
- 44 Νίφω et νείφω, ψω, ningo, ĕre, neiger. Tertia pers. sing. imperf. ἐνείφε, sine aug. νείφε, cum ν parag. νείφεν, 223.
- 45 Νόθος, ου, δ, nothus, bâtard; spurius, illégitime. Dat. sing. νόθφ, 101.
- 46 Νόμος, ου, ὁ, lex, loi; consuetudo, coutume. Gen. sing. νόμου, 47τ. q. à νέμω. Η. astronomia, ἀςρονομία, ας. α, 34τ. numisma, νόμισμα, ατος, τό.
- 47 Νόος, νόου; contr. νοῦς, νοῦ, ὁ, mens, esprit; cogitatio, pensée. Acc. sing. νόον, 2. Decl. 3. simpl. H. Alcinous, ἀλκίνοος, ου, ὁ. α, 165.
- 48 Νόσος, ου, ή, morbus, *maladie*. Acc. pl. νόσους, Poët. ο mutato in ου, νούσους, 93. Lib. VI. Cap. 6. H. nosocomium, νοσοχομεῖον, ου, τό. κ, 23ο.
- 49 Νοςέω, ήσω, redeo, ire, retourner. Præs. inf. νοςέειν, circumfl. νοςεῖν, 7.
- 50 Νόσφι, seorsim, à part; sine, sans. Gen. 141.
- 51 Νοτίς, ίδος, ή, humor, humeur; humiditas, humidité.
 Dat. sing. νοτίδι, 179.
- 52 Νότος, ου, ὁ, notus, auster, vent du midi. Nom, sing. 222.
- 53 Nó, particula expletiva, 427.

- 54 Νόμφη, ης, ή, nympha, nymphe; sponsa, nouvelle mariée. Nom. sing. 5.
- 55 Nov, nunc, maintenant, 12.
- 56 Νύξ, νυκτός, ή, nox, nuit. Gen. sing. νυκτός, 335. Η. Nyctimene, νυκτιμένη, ης, ή.
- 57 Νυός, οῦ, ἡ, nurus, bru; sponsa, épouse. Nom. sing. 356.
- 58 Νύσσω, ξω, χα, pungo, ere, piquer; fodico, are, aiguillonner, percer. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. ένυξε, 378.
- 59 Νυςάζω, ξω, χα, dormito, are, sommeiller. Tertia pers. pl. imperf. ἐνύςαζον, sine aug. νύςαζον, 127.
- 60 Νώγαλα, ων, τά, deliciæ, délices; edulia suavia, friandises. Acc. pl. νώγαλα, 365.
- 61 Νωθής, έος, ὁ καὶ ἡ, piger, paresseux; tardus, tardif.
 Nom. pl. νωθέες, contr. νωθεῖς, 470.
- 62 Νωλεμής, έος, ὁ καὶ ἡ, indesinens, qui ne cesse point; assidus, assidu. Nom. sing. neut. νωλεμές, 338.
- 63 Νῶτος, ου, ό, dorsum, tergum, dos. Acc. pl. νῶτα, 194, pl. est neut. τὰ νῶτα.

Ξ

- 1 Ξαίνω, ανῶ, ἔξαγκα, carmino, are, carder; carpo, ĕre, cueillir. Tertia pers. pl. præs. ind. ξαίνουσι, cum ν parag. ξαίνουσιν, 481.
- 2 Ξανθός, ή, όν, flavus, blond; luteus, jaune; Xanthus, Xanthus. Acc. pl. fem. ξανθάς, 257.
- 3 Ξένος, ου, δ, hospes, hôte; peregrinus, étranger. Voc. sing. ξένε, 154. H. Euxinus, εὐξείνος, ου, δ. ε, 180. xenodochium. δ, 56.
- 4 Ξέω, έσω, εκα, rado, ĕre, racler; polio, īre, polir. Acc. sing. masc. aor. 1. part. pass. ξεσθέντα, 138.
- 5 Ξηρός, ά, όν, siccus, sec; aridus, aride. Dat. pl. neut. ξηροῖς, 491.
- 6 Ξίφος, εος, τό, gladius, glaive; ensis, épée. Acç. sing, ξίφος, 139.

7 Ξύλον, ου, τό, lignum, bois. Acc. sing. ξύλον, 167.

8 Ευνός, ή, όν, communis, commun. Nom. sing. fem. ξυνή, 572. Att. pro κοινός.

0

1 'O, ή, τό, art. hic, hæc, hoc, le, la, le. Nom. pl. neut. τά, ι. Acc. sing. masc. τόν, 5. Lib. II. Cap. 8. A neut. τό, vel genit. τοῦ, τ præfixum voci, est responsivum. Vide πῶς.

2 Οαρ, ὄαρος, ή, uxor, épouse; conjux, femme. Gen.

sing. ὄαρος, 6.

3 Οβελός, οῦ, ὁ, veru, broche. Gen. pl. ἀβελών, 247. Η. obeliscus, ἀβέλισχος, ου, ὁ.

4 Οβολός, οῦ, ὁ, obolus, obole. Acc. sing. ἀβολόν, 344.

5 Θερυζον, ου, τό, obrysum, or fin; aurum purum, or epure. Gen. sing. ἀερύζου, 63.

6 Ογκάομαι, ήσομαι, rudo, ĕre, rugir; braire. Tert. pers. sing. præs. ind. ὀγκάεται, circumfl. ὀγκάται, 58ι.

Τ΄ Ογκος, ου, ὁ, tumor, tumeur; fastus, faste. Acc. sing.
 ὄγκον, 413. H. uncus, ὄγκη, ης, ἡ. uncinus, ὄγκι-νος, ου, ὁ.

8 Ογμος, ου, δ, sulcus, sillon; via, route. Acc. pl. ογ-

μους, 443.

9 Ογχνη, ης, ή, pyrus sylvestris, poirier sauvage. Nom.

pl. ὄγχναι , 460.

Nom. pl. masc. οίδε, 88. δέ, indec. sed ὁ decl. ut art.

gen. τοῦδε, etc.

11 Οδός, οῦ, ἡ, via, voie; iter, chemin. Gen. sing.
δδοῦ, 390. H. exodus, ἔξοδος. ε, 47. methodus, μέθοδος. μ, 91. synodus, σύνοδος. σ, 204. periodus,
περίοδος, ου, ἡ. π, 79. periodicus, etc.

12 Οδούς, όντος, ὁ, dens, dent. Acc. pl. οδόντας, 584.

13 Οδύνη, ης, ή, dolor, douleur. Gen. sing. οδύνης, 544.

Η. anodynus, ανωδυνος, ου, ο καὶ ή. α, 1.

14 Οδύρομαι, ρούμαι, lamentor, ari, se lamenter; ploro; are, pleurer. Dat. pl. masc. præs. part. οδυρομένοις, 86.

15 Οδύσσω, irascor, ci, se mettre en colère; succenseo, ēre, s'emporter. Dat. pl. masc. præs. part. med. δδυσσομένοις, 572. Η. Οδυσσεύς, έος, δ, Ulysses. Odyssea, Οδυσσεία, ας, ή.

16 Οζος, ου, ο, ramus, rameau; nodus arboris, næud

d'arbre. Acc. pl. όζους, 9.

17 Οζω, ήσω et έσω, ηκα, oleo, ēre, sentir; redoleo, ēre, répandre une odeur. Acc. sing. præs. part. act. ἄζοντα, 150. temp. ab inus. ὀζέω; perf. med. ὧδα, Lib. III. Cap. 4. Att. ἄδωδα. H. odor, ὀδωδή, ὀδμή, ὀσμή, ῆς, ἡ.

18 'Ohn, ns, n, cura, soin; ratio, raison. Dat. sing.

őθη, 546.

19 Οθόνη, ης, ή, linteum, linge; velum navis, voile de vaisseau. Gen. sing. όθόνης, 260.

20 01, hei, dat. heu, hélas! 120.

21 Οἴαξ, ακος, ὁ, gubernaculum, gouvernail; temo, timon.
Dat. sing. οἴακι, 227.

22 Οἴγω, ξω, ὧκα, Att. ἔωκα, aperio, ire, ouvrir. Tert. pers. sing. perf. med. ὧγε, cum v parag. ὧγεν, 193.

23 Οἰδέω, et οἰδάω, ήσω, ηκα, tumeo, ēre, enfler. Acc. sing. neut. præs. part. οἰδέον, circumfl. οἰδοῦν, 45ο. Η. ædema, οἴδημα, ατος, τό, tumor. OEdipus, Οἴδιπος, ου, ὁ. π, 166.

24 'Οιζύς, ύος, ή, calamitas, calamité. Gen. sing. δι-

ζύος, 212.

25 Οἶκος, ου, ὁ, domus, maison; familia, famille. undè cum part. postp. insep. fit adv. loci οἴκαδε. Lib. IV. Cap. 5. 156. H. œconomus, οἰκονόμος, ου, ὁ. ν, 21. paræcia, παροικία, ας, ή. π, 20. diœcesis, διοίκησις, εως, ή. δ. 67. Σολοικοί, ῶν, οἱ, Solorum (urbs est Ciliciæ) incolæ, qui perversè linguam Græcam loquebantur; undè solœcismus, σολοικισμός, οῦ, ὁ. οἰκέω,

habito, part. pass. fut. οἰχουμένη, habitata, supp. terra: universus. H. œcumenicus, οἰχουμενικός, οῦ, universalis.

26 Οἴκτος, ου, ό, commiseratio, compassion; ejulatus, lamentation. Gen. sing. οἴκτου, 133.

- 27 Οἴμη, ης, ή, via, chemin; cantus, chant. Gen. sing. οἴμης, 414. Acc. pl. οἴμας, 608. H. proœmium, προοίμιον, ου, τό. π, 183.
- 28 Oivos, ou, o, vinum, vin. Acc. sing. oivov, 150.
- 29 Otos, orn, olov, solus, seul. Nom. sing. masc. 430.
- 30 Οίος, α, ον, qualis, quel. Acc. pl. neut. οία, 604.
- 31 Οἶς, οἰός, ὁ καὶ ἡ, ovis, brebis; aries, bélier. Acc. pl. οἶας, 112.
- 32 Οίςρος, ω, ό, æstrus, taon; stimulus, aiguillon. Nom. sing. 570.
- 33 Οἰσύα, ας, ή, salix, saule; vimen, osier. Nom, sing. 233.
- 34 Οἶτος, ου, τό, calamitas, malheur; clades, échec. Acc. sing. οἶτον, 206.
- 35 Οἴχομαι, οἰχήσομαι, discedo, ĕre, s'en aller; abeo, īre, partir. Prima pers. pl. præs. ind. med. οἰχόμεθα, ante voc. οἰχόμεθ', 171.
- 36 Οἴω, et οἴω, οἴσω, puto, are, penser; fero, ferre, porter. Tert. pers. sing. imperf. med. ὅετο, 315. Nom. sing. masc. fut. 1. part. act. οἴσων, 308. med. οἴομαι, puto; imperf. ψόμην; ω, aug. temp.: οἴσω, feram, refertur ad φέρω, quod vide infra. H. œsophagus, οἰσοφάγος, ου. φ, 1.
- 37 Οἰωνός, οῦ, ὁ, avis, oiseau. Gen. pl. οἰωνῶν, 236.
- 38 'Οκλάζω, σω, ingeniculo me, are se, se mettre à genoux; succumbo, ĕre, succomber. Nom. sing. masc. præs. part. act. ἀκλάζων, 147.
- 39 Όχνος, ου, ό, pigritia, paresse; ignavia, låcheté. Dat. sing. ὅχνω, 23.
- 40 'Οκρίδας, αντος, δ, pulpitum, pupitre; scala, echelle.

 Dat. sing. δκρίδαντι, 469.

41 'Οκτώ, octo, huit, 328.

- 42 Ολθος, ου, ό, felicitas, bonheur; opes, richesses.
 Acc. sing. ὅλθον, 606.
- 43 'Ολίγος, η, ον, parvus, petit; paucus, peu, en petit nombre. Gen. sing. fem. δλίγης, 590.

44 Ολισθος, ου, ό, lapsus, casus, chûte. Dat sing. ολίσ-

θω, 164.

45 Ολλυμι, et ολλύω, ολέσω, εκα, perdo, ĕre, perdre; perire facio, ĕre, faire périr. Tertia pers. sing. perf. med. ὧλε, Att. cum ν parag., ὅλωλεν, 363. temp. ab inus. ὀλέω, undè Lat. aboleo; perf. ὅλεκα, Att. ὀλώλεκα; fut. 2. ὀλῶ, aor. 2. ὧλον, Lib. III. Cap. 8. Med. et pass. ὅλλυμαι, perdo, perdor, pereo; fut. 2. med. ὀλοῦμαι; aor. 2. ind ἀλόμην; subj. ὅλωμαι; part. ὀλόμενος; perf. med. ὧλα, Att. ὅλωλα; part. ὀλωλώς.

46 Όλμος, ου, ο, truncus arboris (aut) corporis, tronc d'arbre; cadavre; mortarium, mortier. Gen. pl.

όλμων, 588.

47 'Ολολύζω, ξω, χα, ululo, are, crier, hurler; ejulo, are, gémir. Nom. pl. masc. præs. part. act. όλολύζον-

48 'Ολόπτω, ψω, vello, ĕre, arracher; decortico, are, écorcer. Tert. pers. sing. imperf. act. ἄλοπτε, sine aug. ὅλοπτε, cum ν parag. ὅλοπτεν, 525.

49 Ολος, η, ον, totus, tout entier; universus, universel.
Nom. sing. masc. 183. H. catholicus, καθολικός, οῦ,

ó. z, 74.

50 'Ολοφύρομαι, ρουμαι, lamentor, ari, se lamenter; ploro, are, pleurer. Acc. sing. masc. præs. part. med. όλοφυρόμενον, 538.

51 Ολπη, ης, ή, lecythus, ampulla, bouteille d'huile. Dat.

pl. ὅλπαις , Ion. ὅλπησι , 317.

52 Ολυμπος, οῦ, ὁ, Olympus, Olympe. Nom. sing. 440.

53 Ολυνθος, ου, ο, grossus, ficus immatura, figue verte.

Acc. pl. ολύνθους, 375.

- 54 'Ομαλός, ή, όν, planus, uni; æqualis, régulier. Nom. sing. fem. όμαλή, 219. H. anomalus, ἀνώμαλος, ου, ό; anomalia, ἀνωμαλία, ας, ή. α, 1.
- 55 Ομαρτή, simul, en même temps; unà, ensemble, 40.
- 56 Ομβρος, ου, ὁ, imber, pluvia, pluie. Dat. sing. όμβρφ, 420.
- 57 Ομπρος, ου, ό, obses, ótage; Homerus, Homère. Acc.
 pl. ὁμπρους, 516.
- 58 Ομιλος, ου, δ, turba, troupe; cœtus, assemblée. Dat. sing. δμίλφ, 586. H. homilia, δμιλία, ας, ή.
- 60 Ομίχλη, ης, ή, nebula, nuage. Nom. sing. 568.
- 61 ὅμνυμι, ὁμνύω, et ὁμόω, όσω, οκα, juro, are, jurer.
 Prima pers. sing. præs. ind. ὅμνυμι, ante voc. ὅμ-νυμ², 212.
- 62 'Ομόργνυμι, ὀμόρξω, χα, abstergo, ĕre, essuyer; inuro, ĕre, empreindre. Tertia pers. sing. imperf. ἄμοργνυ, Ion. sine aug. ὅμοργνυ, 541. Acc. pl. masc. præs. part. pass. ὀμοργνυμένους, 492. temp. ab inus. ὀμόργω.
- 63 Ομός, ή, όν, similis, semblable; par, pareil. Acc. sing. neut. ὁμόν, 142. H. homogeneus, ὁμογενής, έος. γ, 29.
- 64 'Ομφαλός, οῦ, ὁ, umbo, bosse d'un bouclier; umbilicus, nombril. Gen. sing. ὀμφαλοῦ, 522.
- 65 Ομφαξ, ακος, ή, uva immatura, raisin vert. Acc. sing. δμφακα, 459.
- 66 'Ομφή, ῆς, ἡ, vox divina, voix divine. Dat. sing. δμφῆ,
 32. H. Jupiter Panomphæus, πανομφαῖος, ου. π, 3ο.
- 67 Οναρ, indecl. somnium, songe. Acc. sing. 13.
- 68 Ονείδος, εος, τό, probrum, reproche; vituperium, blame. Acc. sing. ὄνείδος, 18.
- 69 Ονημι, ήσω, ηκα, prosum, prodesse, étre utile; vitupero, are, blámer. Tertia pers. sing. præs. indic. όνησι, 96. Tert. pers. sing. imperf. vel. aor. 2. med. ώνατο, 351. ab ὀνάω, 2. conj. in μι, aor. 1. med. ωνησάμην, sync. ωνάμην. Η. Qnesimus, ὀνήσιμος, ου, ὁ, utilis,

70 Ονθος, ου, ὁ καὶ ή, stercus jumentorum, fumier. Dat

sing. ὄνθω, 127.

71 Ονομα, et ὄνυμα, ατος, τό, nomen, nom. Acc. sing. ὄνομα, poët. ο in ου, οὔνομα, 153. Η. anonymus, ἀνώνυμος. α, 1. synonymus, συνώνυμος, ου. σ, 204. patronymicus, πατρωνυμικός, οῦ, ὁ. π, 36. metonymia, μετωνυμία, ας, ἡ. μ, 91, etc.

72 Ονος, ου, ὁ καὶ ή, asinus, âne. Nom. sing. 578. H. ona-

ger, ἄναγρος, ου, δ. α, 37.

73 Ονυξ, υπος, δ, unguis, ongle; ungula, griffe, serre; onyx, onyx. Dat. pl. ὄνυξι, 380.

74 'Οξύς, εῖα, ὑ; έος, acutus, aigu; promptus, vif. Dat. sing. neut. ὀξεῖ, 38τ. Η. oxytonus, ὀξύτονος, ου, ὁ.

τ, 18.

- 75 'Οπάζω, σω, persequor, qui, poursuivre; comitem, do, dare, donner un compagnon. Tert. pers. sing. imperf. act. ὅπαζε, sine aug. ὅπαζε, cum v parag. ὅπαζεν, 391.
- 76 'Oπή, ης, ή, foramen, trou. Acc. sing. ἀπήν, 181.

77 Θπη, ubi, quò, où; quà, par où, 125.

78 ὅπις, ιδος, ή, ultio divina, vengeance divine; cura, soin. Acc. sing. ὅπιν, 362.

79 'Οπίσω, retrò, en arrière; retrorsum, par derrière, 257.

σ geminato Poeticè.

8ο Οπλον, ου, τό, pl. ὅπλα, ων, τά, arma, armes. Acc. pl. ὅπλα, 563. H. panoplia, πανοπλία, ας, ή. π, 3ο.

81 'Οπός, οῦ, ὁ, liquor, liqueur; succus, suc. Dat. sing.
ἀπῷ, 370. H. opium, ὅπων, ου, τό, opobalsamum. β, 17.

- 82 'Οπτάω, ήσω, ημα, asso, are, rótir; torreo, ēre, griller.

 Nom. pl. masc. part. præs. act. ὀπτάοντες, circumfl. ἀπτῶντες, 248.
- 83 ὅπτομαι, ψομαι, video, ēre, voir; aspicio, ĕre, regarder. Secunda pers. sing. præs. imperf. med. ὅπτου, 396. H. opticus, ὀπτικός, οῦ, ὁ; synopsis, σύνοψις, εως, ἡ. σ, 204. Cyclops, κύκλωψ, ωπος, ὁ. κ, 344.

ώψ, ωπός, ό, oculus, vultus. πρόσωπον, ου, τό, facies, persona. π, 189. Η. prosopopæia. π, 143.

84 'Οπυίω, σω, uxorem, virum habeo, ēre, être marié, ou mariée. Tert. pers. sing. præs. ind. οπυίει, 479.

85 'Οπώρα, ας, ή, autumnus, automne. Gen. sing. ὀπώρας, Ion. ὀπώρης, 294.

86 Οράω, άσω, άπα, video, ēre, voir; cerno, ĕre, regarder. Tert. pers. sing. præs. ind. act. ὁράει, circumfl. ὁρᾶ, 135.

87 Οργανον, ου, τό, instrumentum, instrument; organum,

organe. Acc. sing. ὄργανον, 509.

88 'Οργάς, άδος, ή, lucus, locus deo sacer, bois, bois sacré.
Dat. sing. ὀργάδι, 325.

89 'Οργάω, άσω, appeto, ĕre, désirer ardemment. Tert. pers. imperf. act. ἄργαον, circumfl. ἄργων, 304.

90 'Οργή, ῆς, ἡ, ira, colère; impetus, mouvement impétueux. Nom. sing. 572.

91 Οργια, ων, τά, orgia, orgies; sacra Liberi, fêtes de Bacchus. Nom. pl. 454.

92 'Οργυιά, ᾶς, ἡ, ulna, aune, mensura. Gen. sing. οργυιᾶς, 137.

93 'Ορέγω, ξω, χα, porrigo, ere, présenter. Tertia pers.

sing. præs. ind. act. ὀρέγει, 147.

94 'Ορθός, ή, όν, rectus, *droit*. Acc. sing. masc. ὅρθον, 173. Η. orthodoxus, ὀρθόδοξος, ου, ὁ. δ, 102. orthographia, ὀρθογραφία, ας, ή. γ, 77.

95 Ορθρος, ου, ό, diluculum, le point du jour; mane,

le matin. Dat. sing. ὄρθρω, 191.

96 Θραος, ου, ό, jusjurandum, serment. Acc. sing. δρ-

97 Ορμαθός, οῦ, ὁ, ordo, series, série; catena, chaine.

Dat. sing. ὁρμαθῷ, 599.

98 ὑρμή, ῆς, ἡ, impetus, impétuosité; cupiditas, cupidité; conatus, effort. Acc. sing. ὁρμήν, 367.

99 Όρμιά, ᾶς, ἡ, funiculus piscatorius, ligne de pécheur Dat, sing. δρμιᾶ, 252.

100 Θρμός, ου, ό, monile, collier; portus, port; statio navium, station des vaisseaux. Acc. pl. ὅρμους, 290. Acc. sing. ὅρμου, 614. H. Panormus, Πανόρμος, ου, ή, urbs Siciliæ. π, 30.

101 Όρνις, ιθος, ὁ καὶ ή, avis, oireau; gallina, poule. Nom. pl. ὄρνιθες, 39. H. ornithon, ὀρνιθών, ῶνος, ὁ. Aver-

nus, ἄορνος, ου, δ. α, ι.

102 'Ορόδαμνος, ου, ό, ramusculus, *petit rameau*. Gen. pl. οροδάμνων, 39.

103 Όρος, εος, τό, mons, montagne. Acc. sing. όρος, 130.

Η. Oreades, ὀρεάδες, ων, αί.

104 Θρος, ου, ὁ, terminus, borne. Nom. sing. 473. ὁρίζω, determino, definio. H. horizon, ὁρίζων, οντος, ὁ. aoristus, ἀόρισος, ου, ὁ. α, 1. aphorismus, ἀφορισμός, οῦ. α, 267.

105 Ορπηξ, ηκος, ό, surculus, rejeton; ramus, branche.

Gen. pl. ὁρπήκων , 38.

106 'Οβρός, οῦ, ὁ, serum lactis, petit lait, partie séreuse du lait. Dat. sing. ὀβρῷ, 104.

107 'Ορταλίς, ίδος, ή, gallina, poule. Acc. pl. δρταλίδας, 598.

108 Ορτυξ, γος, δ, coturnix, caille. Acc. pl. έρτυγας, 567.

109 Ορυζα, ης, ή, oryza, ris. Acc. sing. ὄρυζαν, 554.

110 'Ορυμαγδός, οῦ, ὁ, fragor, fracas. Nom. sing. 38.

111 'Ορύσσω, ξω, χα, fodio, ere, fouir, creuser. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. act. ἄρυξε, Ion. sine aug. ἄρυξε, cum v parag. ἄρυξεν, 325. Aor. 2. ἄρυγον, Lib. III. Cap. 4.

112 'Ορφανός, οῦ, ὁ, orphanus, orphelin; pupillus, pu-

pille. Nom. sing. 436.

113 ὄρφνη, ης, ή, tenebræ, ténèbres; obscuritas, obscurité. Acc. sing. ὄρφνην, 18.

114 'Ορφός, ου, ὁ, lucis expers, privé de la lumière;

orbus, privé. Nom. sing. 339.

115 'Ορχέομαι, ήσομαι, salto, are, danser; tripudio, tre-

pigner. Tert. pers. pl. imperf. med. ὡρχέοντο, circumfl. ὡργοῦντο, 5ο3. Η. orchestra, ὀρχήςρα, ας, ἡ.

116 Ορχος, ου, δ, hortus, jardin; ordo plantarum, ran-

gée de plantes. Dat. sing. ὄρχω, 461.

117 Ορω, ὀρῶ et ὄρσω, ὧρκα, excito, are, exciter. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. act. ἄρσε, 182. Aor. 1. ὧρσα; perf med. Att. ὅρωρα, imperat. præs. pass. ὅρσου, quasi ab ὅρσω. H. Gall. or sus, It. or sù.

Nom. sing. masc. 1., etc. Lib. II. Cap. 8. Gen. ob.,

adv. ubi , Gall. où.

119 ὅσιος, α, ον, sanctus, saint; justus, juste. Nom. pl. fem. ὅσιαι, 6οι.

Acc. sing. masc. σσον, gemin. σ, σσον, 392 et 531.

121 Θσπριον, ου , τό , legumen , légume. Nom. pl. όσπρια , 72.

122 Όσσα, ης, ή, vox, voix; fama, renommée; omen,

présage. Dat. sing. őσση, 45.

123 'Ος έου ; contr. ὀς οῦν , οῦ , τό , οs , ossis , os. Acc.
pl. ὀς έα , 119. Η. periosteum , περιός εον , ου , τό.
π , 79. osteologia , ὀς εολογία , ας , ἡ. λ' , 48.

124 Οςλιγέ, γγος, ή, scintilla, étincelle; cincinnus, bou-

cle de cheveux. Acc. pl. ὄςλιγγας, 407.

125 Οςρακού, ου, τό, testa, coquille; suffragium, suffrage. Gen. sing. οςράκου, 508. H. ostracismus, οςρακισμός, ου, ό.

126 Οςρεον, ου, τό, ostreum, huitre. Acc. pl. όςρεα, 553.

127 'Οσφραίνομαι, ὀσφρανοῦμαι, olfacio, ĕre, flairer, odorer. Nom. sing. masc. præs. part. med. ὀσφραινόμενος, 151.

128 'Οσφύς, ύος, ή, ilia, flanc. Acc. sing. ὀσφύν, 549.

129 Οτε, quando, lorsque; quomiam, puisque, 398, 531, etc.

130 Oti, quia, parce que; quod, que, 434, etc.

131 Οτοβος, ου, ό, strepitus, bruit; sonitus, son. Datsing. οτοβφ, 188.

132 'Οτρύνω, νω, excito, are, exciter; urgeo, ere, presser.

Tertia pers. sing. præs. ind. ὀτρύνει , 172.

133 Oὐ, non, non, ne pas; nonne, n'est-ce pas? 16. etc. scribitur οὐα ante vocalem lenem, et οὐα ante vocalem aspiratam. οὐαί, idem. οὐδέ, οὔτε, neque.

134 Odaí, væ, malheur à, 201.

135 Οὖας, ατος, et οὖς, ἀτός, τό, auris, oreille. Acc. pl. ὧτα, 3ο3. H. diota, διώτη, ης, ή. δ, 86.

136 Οὖδος, εος, τό, solum, sol. οὐδός, οῦ, ὁ, limen, seuil.

Dut. sing. οὐδῷ, 6ο3.

137 Οῦθαρ, ατος, τό, uber, mamma, *mamelle*. Acc. pl. supple αατὰ, οὔθατα, 559.

138 Οὖλος, η, ον, integer, entier; mollis, mou, tendre.
Acc. pl. masc. οὔλους, 6ο.

139 Ov, igitur, donc; itaque, c'est pourquoi, 238.

140 Οὐρά, ᾶς, ἡ, cauda, queue. Dat. sing. οὐρᾶ, 585. Η. ælurus, αἴλουρος, ου, ὁ. α, 97. Cynosura, κυνοσούρα, ας, ἡ. κ, 373.

141 Οὐρανός, οῦ, ὁ, cœlum, ciel; palatum, palais. οὐρανόθεν, 427, adverbium est cum partic. loci, Lib. IV.

Cap. 5. H. Urania , οὐρανία , ας , ή.

143 Οὖρος, ου, ὁ, ventus secundus, vent favorable; custos, gardien. Nom. sing. 441. H. arcturus, ἄρκτουρος, ου, ὁ. α, 299. vel ab οὐρά.

144 Οὐτάω, ήσω et άσω, ηκα, vulnero, are, blesser. Tert. pers. sing. præs. subj. οὐτάη, circumfl. οὐτᾶ,584.

- 145 Οὖτος, αὕτη, τοῦτο, hie, ille, celui-ci, celui-là. Nom. sing. fem. αὕτη, 17. Gen. sing. masc. τούτου, 58. Lib. II. Cap. 8.
- 146 'Οφείλω, λήσω, ηκα, debeo, ēre, devoir. Præs. inf. όφείλειν, 29. temp. ab inus. όφειλέω; sed à se fut. 1. όφειλῶ, undè aor. 2. ἄφελον, Lib. III. Cap. 5. sync. ὧφλον. Utuntur imperfecto pro utinam; debebam hoc facere, i. e. utinam hoc fecissem!

147 'Οφέλλω, ελῶ, ελκα, augeo, ēre, augmenter; juvo, are, aider; accumulo, are, accumuler. Tert. pers. pl. imperf. ώφελλον, sine aug. ὄφελλον, 222. Aor. 2. ἄφελον, similis præcedenti.

148 Όφις, ιος et εως, ό, serpens, serpent. Nom. pl. ὄφεες, contr. ὄφεις, 233. H. ophiuchus, ὀφιούχος, ου, ό. ε, 189.

149 Όφρα, ut, afin que; dùm, tandisque, 135. 555.

150 'Οφρύς, ύος, ή, supercilium, sourcil. Dat. pl. οφρύσι, 438.

151 'Οχετός, οῦ, ὁ, canalis, canal; rivus, ruisseau; cloaca, cloaque. Nom. pl. ἀχετοί, 463.

152 'Οχθέω, ήσω, indignor, ari, s'indigner. Tertia pers.

sing. aor. 1. ind. act. ἄχθησε, 385.

Οχθη, ης, ή, ripa, rive; clivus, pente. Gen. pl. όχ-

θῶν , 372.

154 'Οχλεύω, σω, moveo, ēre, remuer, mouvoir. Tertia pers. pl. aor. 1. opt. act. ὀχλεύσαιεν , Æolicè tertia plur. terminatur ut aor. 1. indic. act. δχλεύσειαν, 115. Vide Lib. VI. Cap. 5.

155 Οχλος, ου, ό, turba, troupe; multitudo, multitude.

Gen. sing. ὄχλου , 582.

156 Όχος, ου, δ; et εος, τό, currus, char. Nom. sing. 587. H. Gall. coche.

157 Οψ, οπός, ή, vox, voix; cantus, chant. Dat. sing. οπί, 504. H. Calliope, καλλιόπη, ης, ή. κ, 23.

158 'Oψέ, serò, tard; vesperè, au soir; tandem, enfin, 412.

159 Οψον, ου, τό, obsonium, mets, repas. Acc. sing. όψον, 142. Η. paropsis, παροψίς, ίδος, ή. π, 20.

Ц

1 Παιάν, ανος, ό, pæan, hymnus Apollinis, pæan, hymne en l'honneur d'Apollon. Acc. sing. παιανα, 499.

2 Παίζω, ξω et σω, χα, ludo, ĕre, jouer; jocor, ari, badiner. Tert. pers. sing. imperf. act. ἐπαίζε, Ion. sine aug. παίζε, cum v parag. παίζεν, 251.

3 Παίπαλα, ων, τά, loca salebrosa, lieux rudes et pierreux; prærupta, escarpés. Acc. pl. παίπαλα, 396.

4 Παῖς, παιδός, ὁ καὶ ἡ, puer, jeune enfant; puella, jeune fille. Nom. sing. masc. παῖς, sed παῖς, duæ syllabæ diphthongo αι divisa. Lib. I. Cap. 9, 20. Η. pædagogus, παιδαγωγός, οῦ, ὁ. α, 42. παιδεία, ας, ἡ, institutio ad scientias. Η. encyclopædia, ἐγκυκλοπαιδεία. κ, 344. circularis institutio, scientiarum circulus, universitas.

5 Παίω, σω, ferio, îre, percutio, ĕre, frapper. Tertia pers. sing. præs. ind. act. παίει, 372. pers. sing. est quia nominat. pl. δένδρα neutrius gen. est.

6 Παλάθη, ης, ή, ficorum massa, cabas de figues. Acc.

pl. παλάθας, 366.

Πάλαι , pridem , olim , jadis , autrefois , 10. H. cogn.
 Palæologus , παλαιόλογος , ου , ό. λ , 48.

8 Παλαις ή, ης, ή, palmus, palme; 4 digiti, mesure de 4 doigts. Nom. sing. 175.

9 Παλάμη, ης, ή, palma, paume; manus, main. Dat. pl. παλάμαις, 67.

10 Παλεύω, σω, allicio, ĕre, allécher; seduco, ĕre, séduire. Tert. pers. sing. aor. 1. ind. ἐπάλευσε, Ion. sine aug. πάλευσε, 268.

11 Πάλη, ής, η, lucta, lutte. Dat. sing. πάλη, 478. Η.

palæstra, παλαίτρα, ας, ή.

12 Πάλιν, rursus, derechef; è contrario, au contraire, 168. H. palinodia, παλινωδία, ας, ή. α, 54.

13 Πάλλαξ, ακος, δ, juvenis, jeune homme. Nom. pl.

πάλλακες , 346.

14 Πάλλω, αλῶ, αλκα, vibro, are, vibrer, secouer; agito, are, agiter; palpito, are, palpiter. Tert. pers. sing. præs. ind. πάλλει, 521. H. Pallas, παλλάς, άδος, ή.

15 Πάν, ανός, ὁ, Pan, Pan. Gen. sing. Πανός, 502.

16 Πανδελέτειος, ου, ο, veterator, fourbe, rusé. Voc. sing. πανδελέτειε, 596, à Pandeleto, deceptore quodam.

- 17 Πάππας, gen. α, ὁ, pater, père; nutritius, qui élève la première enfance. Gen. sing. πάππα, 6.
- 18 Παπταίνω, ανῶ, circumspicio, ĕre, chercher, en regardant autour de soi. Nom. sing. masc. præs. part. act. παπταίνων, 117. acr. 1. ἐπάπτηνα, Lib. III. Cap. 5.
- 19 Πάπυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, papyrus, papyrus, papier, arbor. Gen. sing. παπύρου, 318.
- 20 Παρά, cum gen. à, ab, par, de; cum dat. apud, auprès.
 cum acc. juxtà, ad, apud, præter, trans, suprà,
 contrà, etc. 124. 197. In compositione significata
 supradicta retinet; aliquando minuit, aut in malam
 partem verbum afficit, aliquando vacat. Regitur à verbis pass. cum genitivo.
- 21 Παράδεισος, ου, ὁ, viridarium, verger; paradisus, paradis. Gen. sing. παραδείσου, 463.
- 22 Παρασάγγας, ου, ό, parasanga, par asange; stadia triginta, trente stades; cha que stade étoit de 125 pas. Acc. sing. παρασάγγαν, 390.
- 23 Παρδαχός, οῦ, ὁ, humidus, humide; humectus, humectes. Nom. pl. παρδαχοί, 106.
- 24 Πάρδος, ου, δ, pardus, léopard. Gen. pl. πάρδων, 267.
- 25 Παρειά, ᾶς, ἡ, gena, joue; maxilla, machoire. Acc. pl. παρειάς, 258.
- 26 Παρθένος, ου, ὁ καὶ ἡ, virgo, vierge. Dat. sing. παρθένω, 48ο. Η. Parthenope, παρθενόπη, ης, ἡ. ο, 157.
- 27 Πάριος, ου, ὁ, Parius lapis, pierre de Paros; marmor, marbre. Gen. sing. παρίου, 468. è Paro insulâ.
- 28 Πάρος, antè, avant; priùs, auparavant, 161.
- 29 Πάρωος, α, ον, rufus, roux; rufum inter et cinereum, roux cendré. Dat. pl. masc. παρώοις, 304.
- 30 Πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, tout. Acc. pl. neut. πάντα, 93, Nom. sing. masc. 319. Nom. pl. masc. πάντες, 428. masc. et neut. 5, decl. gen. παντός, fem. 2. gen. πάσης.

31 Πάσσαλος, ου, ὁ, clavus, cheville; paxillus, pieu. Nom. pl. πάσσαλοι, 511.

32 Πάσσω, άσω, ακα, inspergo, ĕre, répandre sur; variego, are, diversifier. Tert. pers. sing. præs. ind. act. πάσσει,

548. H. Gall. pâte, πάςα, πάςη, ή.

- 33 Πάσχω, patior, pati, souffrir. Tertia pers. sing. aor. 2. ind. act. ἔπαθε, sine aug. πάθε, cum v parag. πάθεν, 3. perf. med. rarius, πέπασχα, πέποσχα. Alia temp. mutuatur , I. à πήθω , aor. 2. ἔπαθον , fut. 1. med. πείσομαι, pro πήσομαι, perf. med. πέπονθα, inserto ν. ΙΙ. à παθέω, perf. πεπάθηκα. Η. πάθος, εος, τό, passio, motus animi. patheticus, παθητικός, οῦ. sympathia, συμπάθεια, ας, ή. σ, 204. antipathia, άντιπάθεια. α , 242.
- 34 Πάτασσω, ξω, χα, palpito, are, palpiter; percutio, ĕre, frapper, Nom. pl. masc. præs. part. πατάσσοντες , 217.
- 35 Πατέω, ήσω, ηκα, calco, are, fouler aux pieds; ambulo, are, marcher. Nom. sing. masc. præs. part. πατέων, 405. περιπατέω, ambulo. H. Peripateticus, περιπατητικός, οῦ. π, 79.

36 Πατήρ, τέρος, sync. τρός, ό, pater, père. Acc. sing. πατέρα, 355, absque sync.

37 Παύω, σω, κα, cessare facio, ĕre, faire cesser; cesso, are, cesser. Aor. 1. inf. med. παυσάσθαι, 188. pass. παύομαι, cesso, quiesco. H. Gall. pause, παῦσις, εως, ή. repos, ἀνάπαυσις. α, 223. quies, requies.

38 Πάχνη, ης, ή, pruina, bruine, gelée blanche. Nom.

sing. 239.

39 Παγύς, εῖα, ὑ; έος, crassus, gros; spissus, épais. Acc.

sing. masc. παχύν, 121.

40 Πάω seu πάομαι, πάσομαι, possideo, ēre, posséder; gusto, are, goûter. Tert. pers. pl. plusq. perf. pass. ἐπέπαντο, 40. Tert. pers. sing. perf. pass. πέπαται, 298. perf. pass. πέπαμαι, sæpè cum signific, activâ,

- At Πέδη, ης, η, pedica, ceps; vinculum, entraves. Acc. sing. πέδην, 240.
- 42 Πέδιλον, ου, τό, calceus, chaussure. Acc. pl. πέδιλα, 269.
- 43 Πέδον, ου, τό, solum, sol; terra, terre. Dat. sing. πέδω, 118.
- 44 Πέζα, ης, ή, planta pedis, plante du pied; malleolus, malléole, cheville du pied. Gen. pl. πεζών, 568:
- 45 Πείθω, σω, κα, persuadeo, ēre, persuader. Tert. pers. sing. imperf. pass. ἐπείθετο, 32. Aor. 2. ἔπιθον, fut. 1. med. πείσομαι: simile in πασχω, perf. med. πέποιθα. Pass. πείθομαι, cum dat. credo, obedio, perf. πέπεισμαι, aor. 2. ἐπείσθην.
- 46 Πείκω et πέκω, ξω, χα, pecto, ĕre, peigner. Nom. sing. fem. aor. 1. part. med. πειξαμένη, 287.
- 47 Πεΐνα, ης, ή, fames, faim. Gen. sing. πείνης, 76.
- 48 Πεῖρα, ας, ἡ, conatus, effort; tentatio, épreuve; experientia, expérience; dolus, ruse. Gen. sing. πείρας, 430. H. empiricus, ἐμπειρικός, ου. ε, 87. pirata, πειρατής, οῦ, ὁ.
- 49 Πείρινς, νθος, ή, crates, claie; alveus ex viminibus in curru, panier d'osier dans un char. Nom. sing. 588.
- 50 Πείρω, ερῶ, αραα, transeo, ire, passer; transfigo, ĕre, percer; transadigo, ĕre, transpercer. Tertia pers. pl. aor. 1. ἔπειραν, scil. ea quæ aucupio ceperant, 247. Tertia pers. dual. plusq. perf. med. ἐπεπορείτην, lon. πεπορείτην, 344. Nom. sing. masc. perf. part. act. πεπαραώς, 594. perf. med. πέπορα. Η. porus, πόρος, ου, δ. emporium, ἐμπόριον, ου, τό. ε, 87.
- 5 1 Πέλαγος, εος, τό, pelagus, mare, mer. Nom. sing. 219.
 5 2 Πέλανος, ου, ὁ, libum, gáteau qu'on offroit aux Dieux.
- Acc. pl. πελάνους, 408.
- 53 Πελαγρός, οῦ, ὁ, ciconia, cigogne, avis. Gen. pl. πελαγρῶν, 565.
- 54 Πέλας, propè, près; juxtà, proche, 216.

55 Πέλεκυς, εως, ὁ, securis, hache. Acc. sing. πέλεκυν, 6 r.
 H. Pelicanus, πελεκάν, et άνος; à rostri similitudine.

56 Πελεμίζω, ξω, χα, moveo, ēre, agiter; commoveo, ēre, ébranler. Tertia pers. sing. imperf. pass, ἐπελεμίζετο, Ion. sine aug. πελεμίζετο, prop. seq. voc. πελεμίζετ', 440.

57 Πέλλα, ης, ή, mulctrale, vase à traire. Dat. sing. πελ-

λη, 112.

58 Πέλμα, ατος, τό, planta pedis, plante du pied; solea, semelle. Dat. pl. πέλμασι, 491.

59 Πελός et πέλειος, α, ον, lividus, livide; niger, noir.

Nom. pl. neut. πέλεια, 345.

60 Πέλτη, ης, ή, pelta, scutum breve, petit bouclier échancré. Gen. sing. πέλτης, 522.

61 Πέλω et πέλομαι, sum, esse, être; fio, eri, devenir. Tert. pers. sing. præs. ind. act. πέλει, 544.

62 Πέλωρ, ωρος, τό; et πέλωρος, ου, δ, monstrum, monstre. Acc. sing. masc. πέλωρον, 110.

63 Πέμπω, ψω, φα, mitto, ĕre, envoyer; deduco, ĕre, conduire. Secunda pers. sing. aor. 1. imper. act. πεμ-ψον, 156. perf. med. πέπομπα. Η. pompa, πομπή, ῆς, ἡ.

64 Πέμφιξ, ιγος, ή, flatus, souffle; bulla, bulle d'eau. Dat.

sing. πέμφιγι , 558.

65 Πενθερός, οῦ, ὁ, socer, beau-père; uxoris pater, le père de la femme. Acc. sing. πενθερόν, 356.

66 Πένθος, εος, τό, luctus, deuil; mæror, affliction. Acc.

sing. πένθος, 29.

67 Πένομαι, laboro, are, travailler; facio, ĕre, faire; pauper sum, esse, être pauvre. Tert. pers. pl. præs. ind. med. πένονται, 555. perf. med. πέπονα. H. Gall. peine, πόνος, ου, ὁ, labor.

68 Πέντε, quinque, cinq, 328. Hinc Π valet 5. Pentecoste, fem. à πεντεκος ός, οῦ, quinquagesimus, sup. dies.

pentameter, πεντάμετρος, ου. μ., 95.

- 69 Πέπερι , ιος et εως , τό , piper , poivre. Acc. sing. πέπερι , 553.
- 70 Πέπλος, ου, δ, peplum, voile, amictus, mantelet. Nom. sing. πέπλος, qui cum subst. πρόπος, crocus, format compositum προπόπεπλος, auroræ epithetum, 418.
- 71 Πέπτω, ψω, φα, coquo, ĕre, cuire; maturo, are, múrir. Tert. pers. sing. præs. opt. πέπτοι, 245. Η. pepo, πέπων, ονος, δ.
- 72 Πέρ, quamvis, quoique; jungitur vocibus quæ in latino habent terminationem cumque, ὅσπερ, quicumque; quiconque, 264. 559. Partic. explet. ut Lat. vis, licet, etc. Lib. IV. Cap. 5.
- 73 Πέρα, et πέραν, ultra, outre; trans, au-delà; ultra modum, extrémement, 154.
- 74 Πέρας, ατος, τό, finis, terme, fin; adv. tandem, enfin, 107.
- 75 Περάω, ήσω et άσω, transeo, ire, passer; transporto, are, transporter; vendo, ere, vendre. Præs. inf. περάεν, circumfl. περάν, 196.
- 76 Πέρδιζ, ικος, ὁ καὶ ἡ, perdix, perdrix. Nom. pl. πέρδικες, 496.
- 77 Πέρδω, pedo, ĕre, lâcher un vent; crepito, are, craquer. Nom. sing. masc. præs. part. πέρδων, 122.
- 78 Πέρθω, σω, κα, diruo, ĕre, détruire; vasto, are, ravager; perdo, ĕre, perdre. Tert. pers. sing. perf. pass. πέπερται, 1. cujus nom. pl. neutrius est generis, Lib. V. Cap. 2. conj. 3. θ, fig. fut. 2. παρθῶ, aor. 2. ἔπαρθον, per metath. πραθῶ, ἔπραθον; perf. act. πέπερκα, pass. πέπερμαι, σαι, ται, etc.
- 79 Περί, cum gen. de, de; pro, pour; propter, à cause; contrà, contre. cum acc. circà, touchant; circum, autour; per, par; ex, de, etc. 252. 255. Prætereà in composit. sæpè auget significationem.
- 80 Περισερά, ας, ή, columba, colombe, pigeon. Noma sing. 496.

81 Πέρχος, et πέρχνος, η, ον, niger, noir; varius, divers. Acc. pl. masc. πέρχους, 488.

82 Περόνη, ης, ή, sura, jambe; fibula, agraffe, boucle.
Nom. sing. 537. H. peroneus, et Gall. éperon.

83 Πέρπερος, ου, ὁ, temerarius, téméraire; lĕvis, léger. Nom. dual. περπέρω, 334. H. perperàm.

84 Πέρυσι, anno superiore, l'année dernière. πέρυσι, ante voc. πέρυσ', 205.

85 Πεσσός, ου, ὁ, calculus, petit caillou; scrupulus lusorius, pion, jeu de dames. Dat. pl. πεσσοῖς, 477.

86 Πέταυρον, ου, τό, gallinarium, poulailler; pertica, per-

che. Dat. sing. πεταύρφ, 598.

- 87 Πετάω, άσω, pando, ĕre, ouvrir; extendo, ĕre, étenedre. Nom. sing. masc. aor. 1. part. πετάσας, gemin. σ, πετάσσας, 193. Tert. pers. sing. perf. ind. pass. πεπέταται, sync. πέπταται, 422. et πεταννύω, πετάννυμι, perf. pass. sync. πέπταμαι, pro πεπέταμαι. Η. petasus, πέτασος, ου, δ.
- 88 Πέτομαι, et αμαι, et άομαι, volo, are, voler. Tert. pers. sing. præs. ind. med. πέταται, 530. ομαι, med. verb. simpl. αμαι, verb. in μι. άομαι, circumfl. 2.

89 Πέτρος, ου, ό, et πέτρα, ας, ή, petra, pierre; saxum, rocher. Acc. sing. πέτραν, 114.

90 Πεύκη, ης, ή, picea, pesse; larix, mélèse, arbor. Nom. pl. πεύκαι, 37.

91 Πηγή, ης, ή, fons, fontaine, source. Gen. sing. πηγής,

249. H. Pegasus, πήγασος, ου, ό.

92 Πηγνύω, et uμι, πήσσω, ξω, γα, figo, ĕre, ficher; compingo, ĕre, assembler. Nom. pl. masc. perf. part. pass. πεπηγμένοι, 511. H. scenopegia, σκηνοπηγία, ας, ή. σ, 84. Aor. 2. ἔπαγον, perf. pass. πέπεγμαι, ξαι, κται, Lib. IH. Cap. 4. πάγος, ου, ό, tumulus, collis. H. Areopagus, ἄρειος πάγος. α, 290.

93 Πηδάω, ήσω, ηκα, salio, ire, s'élancer; salto, are, sauter.
Nom, sing, masc. aor. 1. part. act. πηδήσας, 525.

94 Πηδόν, οῦ, τό, remus, rame. Acc. pl. πηδά, 47.

95 Ηήληξ, ηκος, ή, galea, cassis, casque. Gen. sing. πήληκος, 528.

96 Πηλός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, lutum, boue; cœnum, fange.

Dat. sing. πηλῷ, 413.

97 Πήμα, ατος, τό, damnum, dommage; exitium, perte.
Nom. sing. 544.

98 Πήνος, οῦ, ὁ, tela, toile; textum, tissu. Acc. sing. πήνον, 486.

99 Πήρα, ας, ή, pera, besace; saccus, sac. Acc. sing. πήραν, 391.

100 Πηρός, ά, όν, mutilus, mutilé. Nom. sing. masc. 204.

τοι Πήχυς, εως, δ, cubitus, coudée. Dat. sing. πήχεϊ, 326.

102 Πίδαζ, ακος, δ καὶ ἡ, fons, fontaine, source. Gen. sing. πίδακος, 590.

103 Πιέζω, σω, κα, premo, ĕre, presser; crucio, are, tourmenter. Tert. pers. sing. imperf. act. ἐπίεζε, cum γ parag. ἐπίεζεν, 526.

104 Πίθηξ, ηκος, ή, simia, singe. Gen. pl. πιθήκων, 302.

105 Πίθος, ου, δ, dolium, tonneau. Nom. pl. πίθοι, 603.

106 Πικέριον, τό, butyrum, beurre. Gen. sing. πικερίου, 104.

107 Πικρός, ά, όν, amarus, amer; acerbus, apre. Dat. sing. neut. πικρφ, 538.

108 Πτ λος, ου, ό, pileus, feutre, bonnet. Dat. sing. πί-

109 Πιμελή, ης, ή, adeps, pinguedo, graisse. Acc. sing. πιμελήν, 274.

110 Πίναξ, ακος, ό, tabula, table; asser, planche. Acc. sing. πίνακα, 510.

III Πίνος, ου, δ, sordes, ordure; squalor, saleté. Dat. sing. πίνω, 340.

112 Πίνος, ου, ή, pinus, pin, arbor. Dat. pl. πίνοις, 102.

113 Πίνω, πωσω, ωκα, bibo, ĕre, boire. Aor. 2. inf. πίειν. Doricè πιέμεν, 590. Temp. I. à πόω; pass. per o, perf. πέπομαι; aor. 1. ἐπόθην. II. à πίω; aor. 2.

ἔπιον; infin. πιεῖν, Dor. πιέμεν; fut. 2. med. πιοῦμαι et irreg. πίομαι, εσαι, εται. III. à πῶμαι et πῖμι, imperf. πῶθι, πῖθι, bibe. H. Lat. poto, propino, προπίνω. π, 183.

- 114 Πίπτω, πτώσω, ωκα, cado, ĕre, tomber; incido, ĕre, tomber dans ou sur. Tertia pers. sing. aor. 2. ind. ἐπέσε, sine aug. πέσε, cum ν parag. πέσεν, 163. Τεmp. Ι. à πτόω. ΙΙ. à πέτω; fut. 1. inus. πέσω; aor. 1. ἔπεσα. ΙΙΙ. à πεσέω, aor. 2. ἔπεσον; fut. 2. med. πεσούμαι. Η. peripetia, περιπέτεια, ας, ἡ. π, 79. symptoma, σύμπτωμα, ατος, τό. σ, 204.
- 115 Πίσσα, ης, ή, pix, poix. Acc. sing. πίσσαν, 403.
- 116 Πίσυγγος, ου, ό, sutor, cordonnier; cerdo, savetier.
 Nom. sing. 465.
- 117 Πιτάνα, ης, ή, turma, troupe; cohors, cohorte. Nom. sing. 284.
- 118 Πίτυλος, ου, ὁ, strepitus aquæ remo percussæ, bruit de l'eau frappée par la rame. Gen. sing. πιτύ-λου, 67.
- 119 Πίτυρον, ου, τό, furfur, son. Acc. pl. πίτυρα, 449.
- 120 Πίτυς, υος, ή, picea, pinus, pin. Dat. pl. πίτυσι, 102.
- 121 Πίων, ονος, ὁ καί ἡ ; πιον, τό, pinguis, gras. Acc. pl. neut. πίονα, 108.
- 122 Πλάγιος, ου, ὁ καὶ ἡ, transversus, traversier; oblique, nom. sing. masc., 592.
- 123 Πλάδον, ου, τό, humor superfluus, humeur superflue. Nom. sing. 77.
- 124 Πλάζω, γξω, γχα, errare facio, ĕre, égarer, errer.

 Nom. sing. masc. aor. 1. part. pass. πλαγχθείς, 3.

 Assumit ν, ut κλάζω. Pass. πλάζομαι, jactor, erro;

 aor. 1. ἐπλάγχθην; part. πλαγχθείς.
- 125 Πλάνη, ης, ή, error, erreur; aberratio, égarement. Gen. pl. πλανών, 614. H. planeta, πλανήτης, ου, ό.
- 126 Πλάσσω, άσω, ακα, fingo, ĕre, feindre; formo, are, former, façonner. Tertia pers. sing. imperf. act.

ἔπλασσε, cum ν parag. ἔπλασσεν, 312. perf. pass. πέπλασμαι. Η. plasma, πλάσμα, ατος. cataplasma. κ, 74. emplastrum, ἔμπλαςρον, ου, τό. ε, 87.

127 Πλατός, εῖα, ὁ ; εος, latus, large. Gall. plat. Nom. sing. masc. 326. H. platea, à fem. πλατεῖα, ας.

128 Πλέθρον, ου, τό, jugerum, arpent. Acc. pl. πλέφθρα, 377.

- 129 Πλέχω, ξω, χα, necto, ĕre, nouer, lier; plecto, ĕre, tresser; contexo, ĕre, enlacer. Tertia pers. sing. aor. 2. ind. act. ἐπλάγε, Ion. sine aug. πλάγε, 510. Aor. 2. ἔπλαγον, Lib. III. Cap. 4. et 5. Perf. med. πέπλοχα.
- 130 Πλέος, ου, ό καὶ ή; πλέον, ου, τό, plenus, plein. Acc. sing. masc. πλέον, 490.
- 131 Πλευρά, ᾶς, ἡ, latus, cóté; costa, cóte; pleura, pleure.
 Acc. pl. πλευράς, 585. H. pleuritis, πλευρίτις, ιδος, ἡ.
- 132 Πλέω, εύσω, ευκα, navigo, are, naviguer. Dat. sing. masc. præs. part. act. πλέοντι, 70. Η. Pleias, πλειάς, άδος, ή.
- 133 Πλήν, præterquam, outre que; cæteram, au reste; verumtamen, cependant, 320.
- 134 Πλήσσω, ξω, χα, percutio, ĕre, *frapper*; frango, ĕre, *rompre*. Nom. sing. masc. aor. 2. part. pass. πληγείς, 424. Aor. 2. ἔπληγον et ἔπλαγον; perf. med. πέπληγα. Η. plaga, πληγή, ῆς, ἡ. plectrum, πλῆντρον, ου, τό. apoplexia, ἀποπληξία, ας, ἡ. α, 267.
- 135 Πλίνθος, ου, ή, later, *brique*; tegula, *tuile*. Acc. pl. πλίνθους, 266.
- 136 Πλίσσω, gradier, di, marcher. Tert. pers. pl. imperf. act. ἐπλίσσον, Ion. sine aug. πλίσσον, 491.
- 137 Πλοῦτος, ου, ὁ, Plutus, Plutus; divitiæ, richesses. Gen. sing. πλούτου, 416.
- 138 Πλύνω, νῶ, γκα, lavo, are, *laver*. Tert. pers. pl. præs. ind. πλύνουσι, 481.
- 139 Πνέω, εύσω, ευχα, flo, are, souffler; spiro, are,

- respirer. Nom. sing. masc. præs. part. πνέων , 398, πνεῦμα , ατος , τό , spiritus. H. pneumaticus , πνευ-ματικός , οῦ.
- 140 Πνίγω, ξω, χα, suffoco, are, suffoquer; strangulo, are, étrangler. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. pass. ἐπνίχθη, 350.
- 141 Πόα, ας, ή, herba, herbe. Acc. sing. πόαν, 277.
- 142 Πόθος, ου, ὁ, desiderium, regret; cupido, désir. Dat. sing. πόθω, 376.
- 143 Ποιέω, ήσω, ηκα, facio, ĕre, faire; efficio, ĕre, effectuer. Tert. pers. sing. aor. 1. ind. act. ἐποίησε, Ion. sine aug. ποίησε, 419. Η. poëma, ποίημα, ατος, τό. poëta, ποιητής, οῦ, ὁ. onomatopæia, ὀνοματοποιία, ας, ἡ. ο, 71.
- 144 Ποικίλος, ου, ὁ, versicolor, bigarrė; variegatus, diversifiė. Acc. pl. neut. ποικίλα, 289.
- 145 Ποιμών, ένος, ὁ, pastor, pasteur; opilio, berger. Dat. sing. ποιμένι, 136.
- 146 Ποινή, ης, ή, pœna, peine, punition. Acc. sing.
- 147 Πόλεμος, ου, ὁ, hellum, guerre; pugna, combat.

 Gen. sing. πολέμου, 556. Poët. πτόλεμος. Η. polemicus, πολεμικός, οῦ. Ptolemæus, πτολεμαῖος, ου.

 Neoptolemus, νεοπτόλεμος, ου. ν, 24.
- 148 Πολέω, ήσω, ηκα, volvo, ĕre, rouler; verto, ĕre, tourner. Nom. sing. fem. aor. 1. part. med. πολησαμένη, 400. Η. polus, πόλος, ου, ό.
- 149 Πολιός, ά, όν, canus, blanchi; albus, blanc. Acc. sing. masc. πολιόν, 69.
- 150 Πόλις, εος, ή, urbs, ville; civitas, cité. Acc. sing. πόλιν, 561. H. politicus, πολιτικός. Decapolis, δεκάπολις, εως, ή. δ, 32. pentapolis. π, 68. etc.
- 151 Πόλτος, ου, δ, puls, pulmentum, bouillie. Acc. sing. πύλτον, 554.
- 152 Πολύς, πολλή, πολύ, multus, a, um, beaucoup,

Gen. pl. masc. πολλών, 2. neut. 550. Casus obliqui quasi à nomin. masc. πολλός, neut. πολλόν; Gen. πολλοῦ, πολλῆς, πολλοῦ, etc. præter acc. sing. masc. πολύν, neut. πολύ. comparat. πλείων et πλέων, ονος; pl. ονες, plures; superl. πλεῖζος, ου, plurimus. H. pleonasmus, πλεονασμός, οῦ, δ. Polyphemus, πολύφημος, ου. φ, 21. polysyllabus. λ, 18.

i53 Πόντος, ου, ό, pontus, mare, mer. Dat. sing. πόν-

τφ, 3.

154 Πόποι, dii! dieux! 205.

155 Ποππύζω, σω, sibilo, are, siffler; contrecto, are blandè, caresser, toucher légérement. Nom. pl. masc. præs. part. act. ποππύζοντες, 43. Nom. sing. masc. ejusd. præs. part. act. ποππύζων, 540. Η. poppysma, πόππυσμα, ατος, τό.

156 Πόρκης, ου, δ, annulus hastæ, anneau d'une lance, ferrum cum ligno coërcens. Gen. sing. πόρκου, 595.

157 Πόρκος, ου, ο, rete, rets; circulus, cercle. Nom. sing. 235.

158 Πόρπη, ης, ή, fibula, boucle, agraffe. Nom. sing. 533.

159 Πόρτις, τος, ή, juvenca, vitula, génisse. Acc. sing. πόρτιν, 331.

160 Πορφύρα, ας, ή, purpura, pourpre. Nom. sing. 292.
 H. porphyrites, πορφυρίτης, ου, ό.

161 Ποσειδών, ώνος, ὁ, Neptunus, Neptune. Nom. sing. 70.

162 Ποταμός, οῦ, ὁ, fluvius, rivière; flumen, fleuve.

Dat. sing. ποταμῷ, 369. Ḥ. Mesopotamia, μεσοποταμία, ας, ἡ. μ, 87.

163 Πότερος, α, ον, uter, ra, rum, lequel des deux.

Nom. sing. masc. 519.

164 Πότμος, ου, ο, fatum, destin; sors, sort; mors, mort.

Acc. sing. πότμον, 348.

165 Πότνιος, α, ον, venerandus, respectable. Nom. sing. fem. πότνια, 311.

- 166 Ποῦς, ποδός, ὁ, pes, pied. Dat. pl. ποσί, cum v parag. ποσίν, 507. H. tripus, τρίπους, οδος, ὁ. τ, 82. antipodes, ἀντίποδες, ων, ωί. α, 242.
- 167 Πρᾶος, ου; et πραύς, εῖα, ύ; έος, mitis, lenis, doux.
 Nom. sing. masc. 156.
- 168 Πραπίδες, ων, αί, præcordia, entrailles. Acc. pl. πραπίδας, 381.
- 169 Πρασιά, ᾶς, ἡ, areola in horto, planche, couche. Acc. pl. πρασιάς, 463.
- 170 Πράσον, ου , τό , porrum , *poireau*. Acc. pl. πράε σα , 553.
- 171 Πράσσω, et ττω, ξω, χα, facio, ere, faire; ago, ere, agir; transigo, ere, traiter, transiger. Nom. sing. fem. præs. part. act. πράσσουσα, α mut. in η, Ion. 68. H. praxis, πράξις, εως, ή.
- 172 Πρέμνον, ου, τό, stipes, souche; stirps, tronc. Acc. sing. πρέμνον, 135.
- 173 Πρέπω, decorus sum, esse, étre propre; conveniens sum, esse, être convenable. Tert. pers. sing. præs. ind. πρέπει, decet, 201.
- 174 Πρέσδυς, εια ; υος , Att. εως , senex , vieillard ; legatus , député ; orator , orateur. Nom. sing. fem. πρέσδεια , 348. compar. πρεσδύτερος , ου , Presbyter , senior.
- 175 Ποήθω, σω, κα, incendo, ĕre, allumer; inflammo, are, enflammer. Tert. pers. sing. imperf. ἔπρηθε, cum v parag. ἔπρηθεν, 404.
- 176 Πρηνής, έος, ὁ καὶ ἡ, pronus, enclin. Nom. sing. masc. 90.
- 177 Πρηών, ῶνος, ὁ, cacumen montis, cime d'une montagne. Dat. sing. πρηῶνι, 107.
- 178 Πρίαμαι, emo, ĕre, acheter; redimo, ĕre, racheter.

 Dat. sing. masc. præs. part. med. πριαμένω, scil. Priamo, 595. H. Priamus, Πριάμος, ου, δ.
- 179 Πριάπος, ου, δ, Priapus, Priape. Acc. sing. Πρίαπον, 457.

- 180 Πρίν, priùs, auparavant; priusquam, avant que; antè, avant. Gen. 20.
- 181 Πρῖνος, ου, ή, ilex, yeuse; prinus, chêne verd, arbor. Gen. pl. πρίνων, 452.
- 182 Πρίω, et πρίζω, σω, κα, seco, are, couper; stringo, ere, serrer. Nom. sing. masc. præs. part. πρίων, 527. Perf. pass. πέπρισμαι. Η. prismus, πρισμός, οῦ, ὁς pristis, πρίσις, εως, ή.
- 183 Πρό, antè, avant; pro, pour; præ, en comparaison de; coram, devant, etc. Gen. 316. πρῶτος, ου, primus. H. protomartyr, πρωτόμαρτυρ. μ, 39. protoplastus. π, 126.
- 184 Πρόβατον, ου, τό, ovis, brebis; pecus, troupeau.

 Acc. pl. πρόβατα, propt.seq. voc. πρόβατ', 130. Η,

 probatica, προβατική, ης, ή, scil. piscina.
- 185 Προηγορεών, ῶνος, ὁ, gula, guttur, gosier, gorge. Acc. sing. προηγορεῶνα, 88.
- 186 Προίζ, ικός, ή, donum, don; dos, dot. Nom. sing. 144.
- 187 Πρόκα, statim, continuò, aussitôt, sur-le-champ, 115.
- 188 Πρόζ, κός, δ, hinnulus, *faon*; dama, *daim*. Acc. sing. πρόκα, 33ο.
- 189 Πρός, cum genit. à, ab, de, par; ex, de; erga, envers, cum, avec. cum dat. ad, à; apud, auprès; usque, jusque. cum acc. ad, apud, in, dans; inter, entre; propter, à cause; juxtà, auprès; contra, contre; circiter, environ, 125.
- 190 Πρόσπαιος, ου, ὁ καὶ ἡ ; ον, τό, recens, récent; subitus, subit. Nom. sing. masc. 185.
- 191 Προύνη, ης, ή, prunus, *prunier*, arbor. Nom. pl. προῦναι, 373.
- 192 Πρυλέες, ων, οί, propugnatores, défenseurs; pedites, fantassins. Nom. pl. 564.
- 193 Πουμνός, οῦ, ὁ, extremus, extrême; ultimus, dernier. Acc. pl. neut. πρύμνα, propter seq. voc. πρύμν, 258.
- 194 Πρύτανις, εως, ὁ, præfectus, préfet; custos, gardien.

 Dat. sing. πρυτάνει, 90.

195 Πρωί, manè, le matin, de bon matin, 129.

197 Πρώρα, ας, ή, prora, proue. Nom. sing. 69.

198 Πταίρω, αρῶ, sternuto, are, éternuer. Tert. pers. pl. præs. ind. πταίρουσι, 97.

199. Πταίω, σω, κα, impingo, ĕre, heurter; titubo, are, chanceler. Tert. pers. sing. præs. ind. πταίει, 399.

200 Πτελέα, ας, ή, ulmus, orme. Nom. pl. πτελέαι, 37.

201 Πτέρνα, ης, ή, calcaneum, talon, bas du pied; perna, jambon. Nom. sing. 537.

202 Πτερόν, οῦ, τό, ala, aile; penna, penne; pinna, nageoire. Acc. pl. πτέρα, propt. seq. voc. πτέρ', 329.

203 Πτίλος, ου, ό, glaber ciliis, qui n'a plus de cils. Ace;

sing. πτίλον, 182.

204 Πτίσσω, σω, pinso, are, et ĕre, piler; tundo, ĕre, broyer; decortico, are, écorcer. Acc. pl. neut. aor. 1. part. pass. πτισθέντα, 404. Η. ptisana, πτισσάνη, ης, ή. pisum, πίσον, ου, τό.

205 Πτοέω, ήσω, ηκα, terreo, ēre, épouvanter. Nom. sing. masc. præs. part. act. πτοέων, circumfl. πτοῶν, 410.

206 Πτύσσω, ξω, χα, plico, are, plier, ployer. Tert. pers. sing. aor. 1. ind. act. ἐπτύξε, Ion. sine aug. πτύξε, cum ν parag. πτύξεν, 529. Η. diptycha, pl. neut. à δίπτυχος, ου, duplicatus.

207 Πτύω, σω, spuo, ĕre, excreo, are, cracher. Tert. pers. sing. præs. ind. πτύει, cum præp. ἀπο, ἀποπτύει, 297. Η. pytisso, πυτίζω; pytisma, πύτισμα, ατος, τό.

209 Πύελος, ου, ό, balneorum alveus, solium, baignoire, cuve pour se baigner. Acc. sing. πύελον, 495.

210 Πύθω, σω, putrefacio, ĕre, corrompre, pourrir. Tert. pers. sing. imperf. act. ἐπύθε, Ion. sine aug. πύθε, cum ν parag. πύθεν, 3οι. Η. Python, πύθων, ωνος, δ. Pythius, πύθιος, ου, δ. Pythia, πυθία, ας, ή. Pythonissa, πυθώνισσα, ῆς, ή. pus, πύον, ου, τό.

211 Πύπα, densè, dru; accuratè, soigneusement; prudenter, prudenment, 196. H. pyxis, πυξίς, ίδος, ή. buxus, πύξος, ου, ή.

- 212 Πύλη, ης, ή, porta, porte. Dat. sing. πύλη, 131. Η. Thermopylæ, θερμόπυλαι, ῶν, αί. θ, 21.
- 213 Πύνδαξ, κος, δ, fundus, fond; manubrium, manche.

 Acc. sing. πύνδακα, 334. Dat. sing. πύνδακι, 62.
- 214 Πυνθάνομαι, et πεύθομαι, πεύσομαι, audio, îre, entendre; interrogo, are, interroger; seiscitor, ari, s'enquéter. Tert. pers. sing. præs. ind. med. πυνθάνεται, 32. Tert. pers. pl. aor. 2. ind. med. ἐπύθοντο, 415. imperf. ἐπυνθανόμην, ου, ετο; aor. 2. ἐπυθόμην; p. pass. πέπυσμαι.

215 Πύξ, pugnis, du poing. adv. 478. πυγμή, ῆς, ἡ, pugnus, cubitus. H. Pygmæus, πυγμαῖος, ου, δ.

- 216 Πῦρ, ρός, τό, ignis, feu. Acc. sing. πῦρ, 140. Η. pyra, πυρά, ᾶς, ἡ. pyramis, πυραμίς, ίδος, ἡ. pyropus, πύρωπος, ου, ὁ. ο, 83.
- 217 Πύργος, ου, ὁ, turris, tour; pyrgus, cornet pour jouer aux dés. Acc. sing. πύργον, 265. H. Gallbourg.
- 218 Πυρήν, ήνος, ὁ, nucleus, noyau; gemma, bourgeon.

 Dat. sing. πυρήνι, ante voc. πυρήν', 35ο.
- 219 Πυρός, ου , ὁ , triticum , frumentum , blé , froment.

 Acc. sing. πυρόν , 445.
- 220 Πυτίνη, ης, ή, lagena vimine obducta, bouteille entourée d'osier. Dat. pl. πυτίναις, Ion. πυτίνη-σι, 276.
- 221 Πώγων, ωνος, δ, barba, barbe. H. cognomen πωγωνίας, ου, δ, barbatus, barbu, 469.
- 222 Πωλέω, ήσω, ηπα, vendo, ĕre, vendre. Tert. pers. sing. præs. ind. πωλέει, circumfl. πωλεῖ, 595. Η. bibliopola, βιβλιοπώλης, ου, ό. β, 54. monopolium, μονοπώλιον, ου, τό. μ, 15ο.
- 223 Πῶλος, ου, ὁ, pullus equinus, poulain, jeune cheval. Acc. pl. πώλους, 488.
- 224 Πῶμα , ατος , τό , operculum , couvercle. Acc. sing. πῶμα , 131.

225 Πῶρος, ου, ὁ, luctus, affliction; callus, durillon, cal. Dat. sing. πώρφ, 602.

226 Πωρός, ου, ό, cæcus, aveugle. Nom. sing. 186.

227 Πῶς, quomodò? comment? 133. Η. π præfixum voci, est interrogativum, nisi vox sit enclitica, seu præcedenti annexa; sicut τ, ab articulo ὁ, est responsivum: v. g. ὅσος, quantus; πόσος, quantus? τόσος, tantus. Sic ὅτε, quando; πότε, quando? τοτε, tunc, etc. Sic ἡλίκος, quot annorum: πηλίκος εῖς; quot annorum es? etc. 15.

P

- 1 'Pά, et per metathesin, ἄρ, certè, certes; sanè, sans doute, 70. 462.
- 2 'Pάβδος, ου, ή, virga, verge; bacillus, baguette. Dat. sing. βάβδφ, 13.
- 3 'Pαδαλός, ου, ό, mollis, mou; tener, tendre. Acc. sing. fem. ραδαλήν, 417.
- 4 'Pάδαμνος, ου, ό, ramus tener, tendre rameau; germen, germe. Nom. sing. 613.
- 5 'Ράδιξ, 120ς, ή, ramus, branche. Dat. sing. βάδιαι, 238.
- 6 'Ράδιος , α , ον , facilis , facile. Nom. sing. masc. superl. ρᾶςος , 545. compar. ράων , ονος. sup. ρᾶςος , ου , ό.
- 7 'Ράθαγος, ου, ὁ, strepitus, frémissement; sonitus, bruit. Dat. sing. ῥαθάγφ, 558.
- 8 'Ραθαμιγξ, γγος, ή, gutta, stilla, goutte. Acc. sing. ραθάμιγγα, 297.
- 9 'Paιβός, οῦ, ὁ, incurvus, courbe; intortus, tortu. Acc. pl. ραιβούς, 196.
- 'Ραίνω, ἡανῶ, ἔρἡαγκα, aspergo, asperger; profundo,
 ĕre, répandre. Tertia pers. sing. præs. ind. ἡαίνει,
 26. H. Lat. rana.
- 11 'Ραίω, σω, κα, destruo, ĕre, détruire; profligo, are, terrasser. Tert. pers. sing. præs. ind. ράιει, 382.
- 12 'Ράμνος, ου, ὁ, rhamnus, ronce; spina alba, aubo épine. Nom. pl. ἡάμνοι, 232.

- 'r3 'Ραμφος, εος, τό, rostrum avium, bec des oiseaux.

 Dat. sing. βάμφει, 381.
- 14 'Paπίς, ιδος, ή, virga, baguette; baculus, báton; fibula, boucle. Nom. sing. 136.
- 15 'Ράπτω, ψω, ἔρραφα, suo, ĕre; consuo, ĕre, coudre.
 Tert. pers. pl. præs. ind. ράπτουσι, 484. Aor. 2. ἔρραφον. H. rapsodia, ραψωδία, ας, ή. α, 54.
- 16 'Ράρος, ου, δ, venter, ventre; robustus, robuste. Nom. sing. 383. Nom. sing. 342.
- 17 'Ρασσω, ξω, χα, allido, ĕre, briser; dejicio, ĕre, renverser. Nom. sing. masc. aor. 1. part. act. ῥάξας, 118. Η. cataracta, καταράκτης, ου, δ.
- 18 'Ράφανος, ου , δ , raphanus , *raifort*. Acc. pl. ραφάνους, 505.
- 19 'Ρέγχω, ξω, sterto, ĕre; ronchizo, are, ronfler. Nom. sing. masc. præs. part. ρέγχων, 165. H. ronchus, ρόγ-χος, ου, δ.
- 20 'Pέζω, ξω, χα, facio, ĕre, faire; sacrifico, are, sacrifice. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. ἔρξε, 302. Per metath. ἔρδω, pro ῥέζω; aor. 1. ἔρξεξα, et ἔρξα; fut. 1. ἔρξω, pro ῥέζω, perf. med. ἔργα, pro ἔβξογα, plusq. ἐώργειν. Hinc potest deduci ἔργον. ε, 120. cum derivatis.
- 21 'Ρέθος, εος, τό, membrum, *membre*. Acc. pl. ἡέθεα, contr. ἡέθη, 166.
- 22 'Ρέμδω, verso, are in gyrum, tourner, tournoyer. Tert. pers. pl. præs. ind. ἡέμδουσι, cum-ν parag. ἡέμδουσιν, 180. H. rhombus, ἡόμδος, ου, ὁ. rhomphæa, ἡομφαία, ας, ἢ, framea. rhomboïdes. ε, 27.
- 23 'Pέπω, ψω, vergo, ĕre, pencher; inclino, are, incline ner. Tertia pers. sing. ind. ἔρβεπε, Ion. sine aug. βέπε, 592.
- 24 'Pέω, ἡεύσω, ἔρἡευκα, fluo, ĕre, couler. Tert. pers. sing, imperf. ἔρἡεε, sine aug. ἡέε, 181. Perf. pass. ἔγἡευμαι.
 H. rheuma, ἡεῦμα, ατος, τό, perf. med. ἔρἡοα. Η,

diarrhæa, διάρφοια, ας. δ, 67. catarrhus, κατάρφους, ους, ου. κ, 74, etc. callirhoe, καλλιφόν, ης, ή. κ, 23., etc.

25 'Ρέω, ἡήσω, ἔρἡπαα, dico, ĕre, dire. Tert. pers. sing. perf. ind. ἔρἡπαε, Att. εἴρπαε, 172. Perf. Att. εἴρπαα; part. εἰρπαός; aor. 1. pass. ἐρἡθπν, ἐρέθπν, εἰρήθην; part. ἡπθείς. H. rhetor, ἡπθωρ, ορος; rhetoricus, ἡπθορικός, οῦ, etc.

26 'Pηπαί, ων, αί, sublicia, pilotis; tigilla, solives. Acc. pl.

ρηπάς , 4o5.

27 'Ρήσσω, ξω, ἔρρηχα, frango, ĕre, briser; rumpo, ĕre, rompre. Nom. pl. neut. præs. part. pass. ρηγνύμενα, propt. seq. νος. ρηγνύμεν', 223. ρηγνύω et ρήγνυμι; aor. 2. ἔρραγον. Η. hæmorrhagia, αίμοδραγία, ας, ή. α, 91.

28 Piγος, εος, τό, rigor, rigueur; frigus, grand froid.

Gen. sing. ρίγεος, contr. ρίγους, 221.

29 Ρίζα, ης, ή, radix, *racine*. Acc. pl. ἡίζας, 181. H. glycyrrhiza, γλυχυβρίζα, ης, ή, γ. 61.

3ο 'Ριχνός, οῦ, ὁ, rugosus, ridé; curvus, courbé. Dat.

sing. masc. ἡικνῷ , 144.

31 'Ρίν, et ῥίς, ῥινός, ἡ, nasus, nez; naris, narine. Acc. sing. ῥῖνα, 303. H. rhinoceros, ῥινοχέρως, ωτος, ὁ. κ, 103.

32 'Ρίνη, ης, ή, lima, lime. Acc. sing. ρίνην, 177.

33 'Pινός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, pellis, peau; corium, cuir; clypeus, bouclier. Gen. pl. ῥινῶν, 75.

34 Piov, ou, to, cacumen montis, sommet d'une mon-

tagne. Acc. sing. piov, 432.

35 'Ρίπτω, ψω, projicio, ĕre, jeter au loin; præcipito, are, précipiter. Prima pers. fut. 2. ἡιφῶ, 425. Lib. III. Cap. 4.

36 'Poά et ροιά, ᾶς, ή, malus Punica, grenadier, arbor.

Nom. sing. 374.

37 'Pόδον, ου, τό, rosa, rose. Ex ρόδον et δάκτυλος fit compositum ροδοδάκτυλος, 191. proprium Auroræ epi-

thetum. H. Rhodus, ρόδος, ου, ή, insula; vel à sequente.

38 'Pόθος, ου, ὁ, strepitus, bruit; tumultus undarum, tumulte des ondes. Dat. sing. ἑόθω, 227.

39 'Pοίζος, ου, ὁ, stridor, sifflement; impetus, impétuosité. Gen. sing. ῥοίζου, 400.

40 'Pοφέω, et άω, ήσω, ηκα, sorbeo, ēre, humer; exhaurio, īre, avaler. Secunda pers. sing. imper. ῥόφεε, ante voc. ῥόφε', 150.

41 'Ρύγχος, εος, τό, rostrum, bec; rictus, museau. Acc.

sing. ρύγχος, 302.

42 'Pυθμός, οῦ, ὁ, concinnitas, ajustement, parure; numerus, nombre, cadence; rhythmus, rhythme. Nom. sing. 292.

43 'Ρύπος, ου, δ, sordes, ordures; avaritia, avarice. Gen.

sing. ἡύπου , 394.

44 'Ρύω, et ρύομαι, σομαι, traho, ĕre, trainer; libero, are, délivrer. Nom. pl. mas. præs. part. act. ρύοντες, 428.

45 'Ρώθων, ωνος, δ, naris, narine; nasus, nez. Dat. pl.

ρώθωσι, cum v parag. ρώθωσιν, 78.

46 'Ρωννύω, et υμι, ἡώσω, ἐξἡόκα, roboro, are, fortifier, corroborer. Tert. pers. sing. imperf. ἐἠἡώννυ, Ion. sine aug. ἡώννυ, 140. Temp. à ἡώω, Lib. III. Cap. 12. Perf. pass. ἔἡἡωμαι. Η. Roma, ἡώμη, ης, ἡ, robur.

Σ

1 Σαβοί, ων, οί, Baccho initiati, prétres de Bacchus; mystæ, initiés. Nom. pl. 455.

2 Σάγαρις, εως, ή, securis Amazonum, hache des Ama-

zones. Dat. sing. σαγάρει, 569.

3 Σαίρω, σαρῶ, αρκα, verro, ĕre, balayer; hio, are, s'entr'ouvrir. Nom. sing. masc. præs. part. σαίρων, 92. Nom. sing. fem. ejusd. part. σαίρουσα, 229. Perf. pass. σέσαρμαι. H. Sarmatæ, Σαρμάται, ῶν, οἱ, Populi.

- 4 Σάκχαρ, ρος, τό, saccharum, sucre. Gen. sing. σάκχαι ρος, 552.
- Σαλάκων, ωνος, ὁ, pauper jactator, fanfaron, insolent.Nom. sing. 211.
- 6 Σαλός, ου, ό, salum, mare, mer. Acc. sing. σάλον, 69.
- 7 Σάλπη, ης, ή, salpa, salpe, piscis. Nom. pl. σάλπαι, 216.
- Σάλπιγξ, γγος, ή, tuba, buccina, trompette, clairon.
 Nom. pl. σάλπιγγες, 55ή.
- 9 Σαμβύκη, ης, ή, sambuca, sambuque. Dat. sing. σαμβύκη, 503.
- 10 Σάμψυχον, ου, τό, sampsuchum, amarachus, marjolaine.
 Acc. sing. σάμψυχον, 278.
- 11 Σανδάλιον, ου, τό, sandalium, sandale. Dat. pl. σανδαλίοις, cum ν parag. σανδαλίοισι, 291.
- 12 Σανδαράχη, ης, -ή, sandaracha, sandaraque. Acc. sing. σανδαράχην, 26. rubri coloris genus est.
- 13 Σανίς, ίδος, ή, asser, ais; tabula, planche. Acc. pl. σανίδας, 405.
- 14 Σαπέρδης, ου, ὁ, astutus, rusé; saperda, espèce de poisson. Voc. sing. σαπέρδα, 306.
- 15 Σάπφειρος, ου, ή, sapphirus, saphir. Acc. pl. σαπφείρους, 291.
- 16 Σάρισσα, ης, ή, sarissa, hasta Macedonica, pique Macédonienne. Acc. sing. σάρισσαν, 139.
- 17 Σάρξ, σαρκός, ή, caro, chair. Acc. pl. σάρκας, 11g. H. sarcasmus, σαρκασμός, οῦ, ὁ. sarcocele, σαρκοκήλη. κ, 118.
- 18 Σατράπης, ου, δ. Satrapa, Satrape; præfectus, préfet. Gen. pl. σατραπῶν, 476.
- 19 Σάττω, ξω, χα, onero, are, charger; farcio, īre, farcir. Nom. sing. masc. aor. 1. part. act. σάξας, 157. H. sagum, σάγος, ου, δ. saccus, σάκκος, ου, δ. sagena, σαγήνη, ης, ή.
- 20 Σάτυρος, ου, ό, satyrus, satyre. Gen. pl. σατύρων, 502.
- 21 Σαυλός, λή et λά, λόν, mollis, mou; delicatus, délicat.
 Nom. sing. fem. σαυλά, 507.

Σαῦρα, ἀς, ἡ; et σαῦρος, ου, ὁ, lacerta, lacerius, lézard.
Nom. pl. σαῦραι, 234. H. Sauromatæ, σαυρομάται, ῶν, αἰ.

23 Σαυσαρισμός, ου, ο, hæsitatio linguæ, hésitation de la

langue. Nom. sing. 472.

24 Σαφής, ὁ καὶ ἡ; ές, τό; έος, manifestus, manifeste; certus, certain. Nom. sing. masc. 545.

25 Σβέννυμι, et σβεννύω, σβέσω, κα, extinguo, ere, éteindre. Fut. 1. infin. σβέσειν, gemin. σ Poët. σβέσσειν, 370?

Temp. ab inus. σθέω, Lib. III. Cap. 10.

26 Σέδω, veneror, ari, respecter; adoro, are, adorer. Tert, pers. pl. præs. ind. σέδουσι, cum v parag. σέδουσω, 357. H. Ensebius, Εὐσέδιος, ου. ε, 180. Sebastianus, Σεδαςιάνος, ου, δ. Sebaste, Σεδαςιά, ῆς, ἡ. Augusta, urbs.

27 Σειρά, ας, ή, catena, chaine; funis, corde; linea, lignes Acc. sing. σειράν, 427. H. Siren, σειρήν, ήνος, ή.

28 Σείρω, sicco, are, dessécher. Nom. sing. masc. præs. part. act. σείρων, 204. H. Sirius, σείρως, ου, δ.

29 Σείω, σω, κα, concutio, ĕre, secouer; agito, are, agiter; commoveo, ĕre, émouvoir; exterreo, ēre, épouvanter. Tert. pers. sing. aor. 1. pass. ἐσείσθη, 318. Aor. 1. pass. ἐσείσθην. Η. sistrum, σεῖζρον, ου, τό.

3ο Σέλας, ατος, τό, fulgor, éclat; lumen, lumière; ignis,

feu. Acc. sing. σέλας, supple κατά, 294.

31 Σέλινον, ου, τό, apium, persil, herba. Acc. pl. σέλινα, 272. Regitur cum aliis à verbo quod reperitur in versu 275. H. petroselinum, πετροσέλινον, ου, τό. π, 89.

32 Σελίς, ίδος, ή, pagina, page; spatium inter lineas, espace interlinéaire. Dat. pl. σελίσι, cum v parag. σελίσιν, 315.

33 Σελλός, οῦ, ὁ, pauper jactator, fanfaron. Nom. sing. 142.

34 Σεμίδαλις, εως, ή, simila, similago, fleur de farine. Gen. sing. σεμιδάλεως, 53.

35 Σεμνός, ή, όν, venerabilis, respectable; sanctus, saint

- Nom. pl. fem. superl. σεμνόταται, 439. Compar. σεμνό: τερος, superl. σεμνότατος, ου, ό.
- 36 Σέριφος, ου, ή, anus, vieille; vetula virgo, vieille fille.
 Nom. sing. 311.
- 37 Σέρφος, ου, ὁ, insectum q. ut culex, espèce d'insecte.
 Acc. sing. σέρφον, 532.
- 38 Σηκός, οῦ, ὁ, stabulum, étable; templum, temple. Nom. pl. σηκοί, 106.
- 39 Σήμα, ατος, τό, signum, signe; littera, lettre. Acc.
 pl. σήματα, 320.
- 40 Σήπω, ψω, φα, putrefacio, ĕre, pourrir; Tert. pers. sing. præs. subj. σήπη, 547. H. sepia, σηπία, ας, ή.
- 41 Σῆρες, ων, οί, Seres, Sères; bombyces, vers à soie.
 Nom. pl. 485. Populi et vermiculi, qui nent sericum, neut. à σηρικός, ή, όν.
- 42 Σῆτες, hoc anno, cette année, 322.
- 43 Σθένω, possum, sse, étre puissant; valeo, ēre, étre fort. Secunda pers. pl. præs. optat. σθενοῖτε, 434. Η. Demosthenes, Δημοσθένης, εος. δ, 61.
- 44 Σιαγών, όνος, ή, maxilla, mala, *máchoire*. Gen. sing. σιαγόνος, 79.
- 45 Σίαλον, ου, τό, saliva, salive. Acc. sing. σίαλον, 79.
- 46 Σίβυλλα, ης, ή, Sibylla, Sibylle. Nom. sing. 348.
- 47 Σιγάω, ήσω, ηπα, sileo, ēre, garder le silence; taceo, ēre, se taire. Nom. sing. fem. præs. part. act. σιγάουσα, circumfl. σιγώσα, 9.
- 48 Σίγλαι, ῶν, αἱ, inaures, pendans d'oreilles. Acc. pl. σίγλας, 288. σιγλαί, ῶν, αἱ, cifra, chiffres. Acc. pl. σιγλάς, 315.
- 49 Σίδη, ης, ή, Punica malus, grenade; Punicum malum, grenadier. Accus. sing. σίδην, 375.
- 50 Σίδηρος, ου, δ, ferrum, fer. Nom. sing. 352.
- 51 Σίχυος, ου, ό, cucumis, concombre. Acc. pl. σιχύους, 505.
- 52 Σιαχός, οῦ, ὁ, molestus, fácheux; irrisor, moqueur.
 Dat. sing: σιαχῷ, 602.

- 53 Σίλιγνις, εως, ή, siligo, frumentum optimum, pur froment. Dat. sing. σιλίγνει, 449.
- 54 Σίλφη, ης, ή, blatta, cloporte, insectum. Nom. pl. σίλφαι, 74.
- 55 Σίμθλον, ου, τὸ, alveare apum, ruche d'abeilles. Dat. pl. σίμθλοις, 281.
- 56 Σιμός, οῦ, ὁ, simus, camus. Nom. sing. 341.
- 57 Σινδών, όνος, ή, sindon, linge, linceul; amictus ex lino, voile de lin. Dat. pl. σινδόσι, 609.
- 58 Σίνηπι, vel σίναπι, τος vel εως, τά, sinapi, sénevé, moutarde. Acc. sing. σίνηπι, ante voc. σίνηπ', 272.
- 59 Σίνω, et σίνομαι, noceo, ēre, nuire; lædo, ĕre, blesser.
 Prima pers. fut. 1. ind. σινῶ, 160. H. nom. pr. Sinon.
- 60 Σιπαλός, οῦ, ὁ, deformis, difforme; mutilus, mutilé.

 Acc. sing. σιπαλόν, 110.
- δι Σιπύη, ης, ἡ, area panaria, huche où on garde le pain.
 Dat. pl. σιπύαις, Ion. σιπύησι, 451. supple reponunt.
- 62 Σίραιον, ου, τό, defrutum, raisiné; sapa, vin cuit. Gen. sing. σιραίου, 552.
- 63 Σίσαρον, ου, τό, siser, *chervis*, olus. Acc. sing. σίσαρον, 5ο.
- 64 Σισύμβριον, ου, τό, sisymbrium, serpillum sylvestre, serpolet. Acc. sing. σισύμβριον, 280.
- 65 Σισύρα, ας, ή, vestis è pellibus, robe fourrée. Acc. sing. σισύραν, 74.
- 66 Σῖτος, ου, ὁ, frumentum, blė; panis, pain; cibus, nourriture. Gen. sing. σίτου, 53. H. parasitus, παρά-σιτος, ου, ὁ. π, 20.
- 67 Σιφνός, οῦ, ὁ, vacuus, vide. Dat. pl. σιφνοῖς, 393.
- 68 Σίφων, ωνος, δ, siphon, siphon; tubus, tube. Acc. pl. σίφωνας, 276.
- 69 Σιωπάω, ήσω, ημα, sileo, ēre, garder le silence; taceo, ēre, se taire. Nom. sing. masc. præs. part. σιωπάων, circumfl. σιωπῶν, 438.
- 70 Σκάζω, σω, κα, claudico, are, boiter. Acc. sing. masc. præs. part. σκάζοντα, 457. H, scazon, σκάζων, metri

genus; scandalum, σκάνδαλον, ου, τό. scandalizo, σκανδαλίζω.

71 Σααίρω, αρῶ, saltito, are, sautiller; tripudio, are, danser. Tert. pers. pl. imperf. ἐσκαῖρον, sine aug. σκαῖρον, 216.

- 72 Σκάλλω, αλῶ, fodio, ĕre, creuser, bécher; sarrio, īre, sarcler; findo, ĕre, fendre. Tert. pers. sing. præs. ind. σκάλλει, 86.
- 73 Σκάπτω, ψω, φα, excavo, are, creuser; fodio, ĕre, fouir. Tert. pers. pl. aor. 2. ind. ἔσκαφον, 47. Aor. 2. ἔσκαφον, Lib. III. Cap. 4. H. scapha, σκάφη, ης, ή.
- 74 Σκάριφος, ου, ὁ, graphium, style, burin, penicillus, pinceau. Dat. sing. σκαρίφω, 314. H. scarifico, scarificatio.
- 75 Σκεδάω, άσω, ακα, dissipo, are, dissiper; dispergo, ere, disperser. Tert. pers. sing. aor. 1. ind. ἐσκέδασε, sine aug. σκέδασε, ante voc. σκέδασ', 66.
- 76 Σπεθρός, ά, όν, exactus, exact; exquisitus, exquis.

 Acc. pl. neut. σπεθρά, 591.
- 77 Σχείρων, ωνος, ὁ, caurus, vent nord-ouest. Nom. sing. 435 Ventus spirans è Scironiis saxis: Sciron mutatus in saxa.
- 78 Σκέλλω, sicco, are, sécher, arefacio, ere, dessécher.

 Acc. sing. masc. præs. part. pass. σκελλόμενον, 141.

 H. Gall. squelette, σκελετός, οῦ, ὁ, exsiccatus.

79 Σκέλος, εος, ους, τό, crus, jambe. Nom. sing. 537. Η. isosceles, ἰσοσκελής, έος, δ. ι, 55. periscelis, περισκελίς, ίδος, ή. π, 79.

8ο Σκέπαρνον, ου, τό, dolahra, doloire; ascia, hache.

Acc. sing. σκέπαρνον, 177.

81 Σκέπτομαι, ψομαι, speculor, ari, examiner; circumspicio, ĕre, considérer. Nom. sing. masc. præs. part. med. σκεπτόμενος, 391. Perf. med. ἔσκοπα. Η. scopus, σκοπός, οῦ, ὁ. episcopus, ἐπίσκοπος, ου, ὁ. ε, 110.

82 Σκέπω, ψω, tego, ĕre, operio, īre, couvrir. Nom. sing. fem. aor. 1 part. pass. σκεφθεῖσα, 27.

- 83 Σκεῦος, g. σκεύεος, τό, vas, sis, vase. Nom. pl. σκεύεα,
 65. H. parasceve, παρασκευή, ῆς, ἡ, præparatio.
 π, 20.
- 84 Σκηνή, ης, ή, tabernaculum, tente; scena, scène. Acc. sing. σκηνήν, 421.
- 85 Σκήπτω, ψω, φα, innitor, iti, s'appuyer. Nom. pl. masc. aor. 1. part. σκήψαντες, 174. H. sceptrum, σκήπτρον, ου, τό.
- 86 Σκιά, ᾶς, ἡ, umbra, ombre. Gen. pl. σκιῶν, 213. Η. sciurus, σκίουρος, ου, ὁ. ο, 140.
- 87 Σκινθός, οῦ, ὁ, naufragus, naufragé; urinator, plongeur. Dat. pl. σκινθοῖς, 237.
- 88 Σκίρος, ου, ό, fragmentum marmoris, fragment de marbre; gypsum, plâtre. Gen. sing. σκίρου, 468. H. scirrhus, σκίρεος, ου, ό.
- 89 Σκίταλος, ου, &, improbus, méchant; vilis, vil. Voc. sing. σκίταλε, 200. à Scitone quodam.
- 90 Σκολιός, ά, όν, tortuosus, tortueux; obliques, oblique.

 Acc. pl. fem. σκολιάς, 361.
- 91 Σκολόπαξ, ακος, δ, gallinago, scolopax, bécasse. Dat. pl. σκολόπαξι, 240. à rostro oblongo. Gall. bécasse. Vid. seq.
- 92 Σαόλοψ, οπος, δ, palus præacutus, pieu aigu. Acc. sing. σκόλοπα, ante voc. σκόλοπ', 173.
- 93 Σχολύπτω, ψω, evello, ĕre, arracher; lacero, are, déchirer. Tertia pers. sing. præs. ind. σχολύπτει, 9.
- 94 Σκόμδρος, ου, δ, scomber, scombrus, maquereau, piscis. Nom. pl. σκόμδροι, 216.
- 95 Σκόροδον, ου, τό, allium, ail. Gen. pl. σκορόδων, 5r.
- 96 Σκορπίζω, σω, κα, spargo, ĕre, répandre; dispergo, ĕre, disperser. Tertia pers. sing. præs. ind. σκορπίζει, 333.
- 97 Σκορπίος, ου, ό, scorpius, scorpion. Gen. sing. σκορπίου, 273.
- 98 Σκότος, ου, ὁ ; et εος, τό, tenebræ, ténèbres ; obs-

curitas, obscurité; caligo, brouillard. Nom. sing. 338.

99 Σχύβαλον, ου, τό, quisquiliæ, ordures; stercus, fumier.
Dat. sing. σχυβάλω, 127.

- 100 Σχυδμαίνω, irascor, ci, s'indigner; sum, esse tristi vultu, s'attrister. Secunda pers. sing. præs. imper. σχύδμαινε, 544.
- 101 Σκύλλω, υλῶ, vexo, are, vexer, tourmenter. Nom. pl. præs. part. pass. σκυλλόμενοι, 128. H. Scylla, σκύλλα, ης, ή.
- 102 Σκύνιον, ου, τό, cilium, cil. Acc. pl. σκύνια, ante voc. σκύνι, 179.
- 103 Σχύτος, εος, τό, corium, cuir. Gen. sing. σκύτεος, contr. σκύτους, 524. Η. Lat. scutum.
- 104 Σκύφος, ου, ό; et εος, τό, scyphus, verre; poculum, gobelet. Acc. sing. σκύφον, 147.
- 105 Σκώληξ, ηκος, δ, vermis, ver. Acc. sing. σκώληκα, 98.
- 106 Σκώλος, ου, δ, palus, i, *pieu*; spina, *épine*. Gen. sing. σκώλου, 168.
- 107 Σχώπτω, ψω, φα, cavillor, ari, *railler*. Tertia pers. sing. præs. ind. σχώπτει, 162. Η. scomma, σχώμμα, ατος, τό.
- 108 Σχώρ, σκατός, τό, stercus, ordure. Acc. sing. σκώρ, 97. Η. scoria, σκωρία, ας, ή.
- 109 Σμαραγέω, ήσω, resono, are, résonner; strepo, ĕre, retentir. Tert. pers. pl. imp. med. ἐσμαραγέοντο, circumfl. ἐσμαραγοῦντο, sine aug. σμαραγοῦντο, 49.
- 110 Σμάω et έω, abstergo, ĕre, essuyer; purgo, are, nettoyer. Nom. sing. masc. præs. part. σμάων, 204.
- 111 Σμήνος, εος, τό, examen apum, essaim d'abeilles. Acc. sing. σμήνος, 285.
- 112 Σμίλαξ, απος ; et σμίλος, ου, ὁ, taxus, if, arbor. Gen. sing. σμίλου, 260.
- 113 Σμίλη, ης, ή, scalprum chirurgicum, lancette, bistouri,
 Dat. sing. σμίλη, 94.

- 114 Σμύχω, ξω, consumo, ere, consumer; inflammo, are, enflammer. Præs. inf. σμύχειν, 561.
- 115 Σμώδιζ, 120ς, ή, vibex, marques des coups de fouet.
 Nom. sing. 215.
- 116 Σμώχω, ξω, comedo, ĕre, manger; mando, ĕre, macher. Tert. pers. sing. aor. 1. ind. ἐσμῶξε, sine aug. σμῶξε, ante voc. σμῶξ', 119.
- 117 Σοδέω, ήσω, ηκα, abigo, ĕre, chasser; expello, ĕre, pousser. Tert. pers. pl. præs. ind. σοδέουσι, circumfl. σοδοῦσι, cum ν parag. σοδοῦσιν, 197.
- 118 Σόγχος, ου, ό, cucurbita, courge. Acc. pl. σόγχους, 506.
- 119 Σόλος, ου, ό, discus, disque, palet. Dat. sing. σόλω, 477.
- 120 Σομφός, ου, ὁ, spongiosus, spongieux; inanis, vide.

 Dat. sing. σομφώ, 54.
- 121 Σόος, σάος, σῶος, α, ον, salvus, sain et sauf. Nom. pl. σόοι, 171. et σῶς, σῶν, gen. σῶ, 4. simpl. H. Soter, σωτήρ, ῆρος, ὁ.
- 122 Σορός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, sepulchrum, sépulcre; loculus, bierre. Nom. sing. 230.
- 123 Σούσον, ου, τό, lilium, lis. Acc. sing. σούσον, 320.
- 124 Σοφός, ου, ό, sapiens, sage. Gen. pl. σοφών, 22. Η. philosophus, φιλόσοφος, ου, ό. φ, 46, etc.
- 125 Σπάθη, ης, ή, spathula, spatule; ensis, épée. Dat. sing. σπάθη, 548.
- 126 Σπαίρω, αρῶ, palpito, are, palpiter; tremo, ĕre, trembler. Dat. sing. masc. præs. part. σπαίροντι, 527.
- 127 Σπανός, et σπάνιος, α, ον, rarus, rare; paucus, en petit nombre. Dat. sing. masc. σπανῷ, 16. H. Hispania, σπανία, ας, ή.
- 128 Σπαράσσω, ξω, χα, lacero, are, déchirer; vellico, are, piquer, picoter. Tert. pers. sing. aor. 1. ind. ἐσπάραζε, Ion. sine aug. σπάραζε, 224.
- 129 Σπάργανον, ου, τό, fascia, lange; pannus, drap. Das. sing. σπαργάνφ, 532.

130 Σπαργάω, ήσω, tumeo, ēre, être enflé. Acc. sing. masser præs. part. σπαργάοντα, circumfl. σπαργώντα, 411.

i31. Σπάτος, εος, τό, corium, cuir; pellis, peau. Data

sing. σπάτει, 522.

132 Σπάω, άσω, ακα, traho, ĕre, tirer; convello, ĕre, arracher. Nom. sing. masc. aor. 1. part. med. σπασάμενος, dupl. σ. Poët. σπασσάμενος, 124. Η. spasma, et spasmus, σπάσμα et μός. spado, σπάδων, ωνός, ή.

133 Σπείρα, ας, ή, spira, spirale; scala, escalier; cohors, cohorte. Acc. sing, σπείραν, 416. Gen. pl. σπεί-

ρῶν, 608.

134 Σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρια, semino, are, semer. Dat. pl. masc. præs. part. act. σπείρουσι, cum v parag. σπείρουσιν, 463. Aor. 2. ἔσπαρον; perf. pass. ἔσπαρμαι; med. ἔσπορα. Η. sperma, σπέρμα, ατος, τό.

135 Σπέλεθος, ου, ό, stercus, fimus, fumier. Dat. sing.

σπελέθω, 412.

136 Σπένδω, σπείσω, libo, are, faire une libation; paciscor, ci, pactiser. Tert. pers. sing. præs. ind. σπένδει, 333. Temp. ab inus. σπείδω, perf. med. ἔσπονδα. Η. Lat. spondeo; spondeus, σπονδεῖος, ου, ό, pes metricus, quo utebantur maximè in libationibus et sponsionibus.

137 Σπέος, Gen. σπέεσς, τό, specus, caverne; antrum, antre. Dat. pl. σπέεσι, per sync. σπέσι, et gem. σ Poët. σπέσσι, 5. Decl. 5. simpl. et 1. contract. H. spelæum,

σπήλαιον, ου, τό.

138 Σπέρχω, ξω, urgeo, ēre, presser; festino, are, háter.
Tert. pers. sing. præs. ind. σπέρχει, 398.

139 Σπεύδω, σω, festino, are, se háter; incito, are, exciter.

Nom. sing. masc. præs. part. σπεύδων, 112.

140 Σπίζω, extendo, ere, étendre; expando, ere, étaler.

Dat. pl. masc. præs. part. σπίζουσι, 577.

141 Σπιθαμή, ης, ή, spithama, empan; palmus major, palme, mesure d'environ 8 pouces. Nom. sing. 175.

- 142 Σπίλος, ου, ό, macula, tache; labes, perte, dégât; rupes, roche. Nom. sing. 489.
- 143 Σπινθήρ, προς, δ, scintilla, étincelle. Nom. sing. 225.
- 144 Σπλάγχνον, ου, τό, viscus, eris, *viscère*. Acc. pl. σπλάγχνα, 38ο.
- 145 Σπλήν, ηνός, ό, splen, lien, rate. Acc. sing. σπληνα, ante voc. σπλην', 87.
- 146 Σπόίγος, ου, ό, spongia, éponge. Dat. sing. σπόίγω, 541.
- 147 Σποδός, οῦ, ὁ, cinis, cendre. Gen. sing. σποδοῦ, 167.
- 148 Σπολάς, άδος, ή, vestis pellicea, vétement de peau. Gen. sing. σπολάδος, 524.
- 149 Σπόνδυλος, ου, ό, spondylus, spondyle; vertebra spinæ dorsi, vertèbre de l'épine du dos. Acc. sing. σπόν-δυλον, 87.
- 150 Σπυραθία, ας, ή, et σπύραθας, ου, ὁ καί ή, fimus caprinus, fumier de chèvre. Dat. sing. σπυράθω, 141.
- 151 Στάζω, ξω, stillo, are, distiller, dégoutter; fundo, ere, répandre. Tert. pers. sing. præs. ind. ςάζει, 575. H. stacte, ςακτή, ῆς, ἡ, gutta.
- 152 Σταίς, ςαιτός, τό, massa farinæ triticeæ aquâ subactæ, påte. Acc. sing. ςαίς, 450.
- 153 Στάμνος, ου, δ καί ή, urna, urne; hydria, hydrie. Nom. pl. ζάμνοι, 105. H. Lat. stamnum.
- 154 Σταυρός, οῦ, ὁ, crux, croix; palus, i, poteau. Gen. sing. ςαυροῦ, 211.
- 155 Σταφίς, ίδος, ή, uva passa, raisin sec. Acc. pl. ςαφίδας, 366.
- 156 Στάχυς, νος, ο, spica, épi. Acc. pl. ςάχυας, 445.
- 157 Στέαρ, ατος, τό, sebum, suif; adeps, graisse. Dat. sing. ζέατι, 95.
- 158 Στέγω, ζω, χα, tego, ĕre, couvrir; sustineo, ēre, soutenir. Acc. sing. fem. aor. 1. part. pass. ςεχθεῖ-σαν, 102.
- 159 Στείδω, ψω, calco, are, fouler aux pieds; stipo,

are, condenser. Tertia pers. sing. præs. ind. çei-621, 282.

160 Στείχω, ξω, χα, incedo, ĕre ordinatè, s'avancer par ordre. Gen. pl. masc. præs. part. ςειχόντων, supple ovium, arietum, 194. Aor. 2. ἔςιχον. Η. ςίχος, ordo, versus; distichus, δίςιγος, ου, δ. δ, 86. hemistichium, ἡμιςίχιον, ου, τό. η, 27.

161 Στέλεχος, εος, τό, truncus, tronc; caudex, souche.

Acc. pl. ζελέκεα, contr. ζελέχη, 47.

162 Στελίς, ίδος, ή, viscum arborum, gui, glu. Acc. sing. ςελίδα, ante voc. ςελίδ' 402.

163 Στέλλω, ς ελῶ, ἔςαλαα, mitto, ĕre, envoyer; contraho, ĕre, resserrer. Nom. sing. fem. præs. part. pass. ς ελλόμενη, 25. Aor. 1. ἔςειλα; perf. med. ἔςολα. H. stola, ς ολή, ῆς, ἡ. systole, συςολή, ῆς, contractio. σ, 204. diastole, διαςολή. δ, 67. epistola, ἐπιςολή, ῆς, ἡ. ε, 110. apostolus, ἀπόςολος, ου, δ. α, 267.

164 Στέμδω, ψω, contumelià afficio, ere, outrager. Nom. sing. masc. præs. part. pass. ςεμβόμενος, 208.

165 Στενός, ή, όν, angustus, étroit; arctus, serré. Nomsing. fem. ςενή, 577.

166 Στέργω, ξω, χα, amo, are, amore naturali, chérir tendrement. Nom. sing. fem. præs. part. ζέργουσα, 531.

167 Στερεός, εά, εόν, solidus, solide; spissus, épais. Nom.

sing. masc. 440.

168 Στερέω, έσω et ήσω, privo, are, priver. Præs. infin. pass. ζερέεισθαι, circumfl. ζερεῖσθαι, 55ο. H. sterilis, ζεῖρα, ας, ή.

369 Στέρνον, ου, τό, pectus, poitrine; sternum, sternum. Gen. pl. σέρνων, 196. H. sternere, sternutare.

170 Στέφο, ψω, φα, corono, are, couronner; orno, are, orner. Nom. pl. masc. aor. 1. part. pass. ςεφθέντες, 455. Perf. pass. ἔςεμμα. Η. stemma, ζέμμα, ατος, τό. Stephanus, ζέφανος, ου, ὁ, corona.

- 17 1 Στηθος, εος, τό, pectus, poitrine. Acc. sing. ςηθος, 125.
- 172 Στήλη, ης, ή, cippus, cippe; columna, colonne. Nom. sing. 473.
- 173 Στηρίζω, ξω, χα, figo, ĕre, fixer; stabilio, ire, établir. Tert. pers. sing. aor. 1. ind. ἐς ήριξε, 386.
- 174 Στήτη, ης, ή, mulier, femina, femme. Gen. pl. τητῶν, 354.
- 175 Στία et ζεία, ας, ή, lapillus, petite pierre. Gen. pl. ζειῶν, 63.
- 176 Στίζω, ξω, χα, pungo, ĕre, piquer. Tert. pers. pl. præs. ind. ζίζουσι, cum ν parag. ζίζουσιν, 176. Η. stigma, ζίγμα, ατος, τό.
- 177 Στίλδω, ψω, φα, splendeo, ēre, briller; luceo, ēre, luire. Nom. pl. masc. præs. part. ςίλδοντες, 562.
- 178 Στίλη, ης, ή, nummulus, petite monnoie. Nom. sing. 489.
- 179 Στλείγίς, ίδος, ή, strigil, étrille. Acc. sing. ςλείγίδα, 495.
- 180 Στοά, ᾶς, ἡ, porticus, portique. Nom. sing. 467. H. stoïcus, ςωϊκός, οῦ, ὁ.
- 181 Στόμα, ατος, τό, os, oris, bouche. Acc. sing. ζόμα, 574. H. Chrysostomus, Χρυσόζομος, ου, δ. χ, 63.
- 182 Στόμαχος, ου, δ, stomachus, estomac. Acc. sing. ς όμαχον, 149.
- 183 Στορέω, έσω vel ήσω, et τορεννύω, τορέννυμι, sync. τρωννύω, τρώννυμι, sterno, ere, étendre à terre.

 Nom. pl. masc. præs. part. pass. τρωννύμενοι, 249.

 temp. ab inus. τρώω, fut. 1. τρώσω, perf. έτρωκα.

 Η. stromata, τρώματα, ων, τά. lithostrotum, λιθότρωτον, ου, τό.
- 184 Στόρθυγξ, γγος, ή, cuspis hastæ, pointe d'une lance.
 Nom. sing. 521.
- 185 Στοχάζομαι, σομαι, collimo, are, viser, mirer. Nom. sing. masc. præs. part. med. σοχαζόμενος, 594.
- 186 Στραίγός, ή, όν, tortuosus, tortueux; perversus,

pervers. Acc. pl. neut. τραγγά, 379. H. strangulo, τραίγαλέω, ήσω.

187 Στράγξ, γγός, ή, gutta, stilla, goutte. Acc. pl. τράγ-

γας, 541.

188 Στρατός, οῦ, ὁ, exercitus, armée. Acc. sing. ςρατόν, 567. H. stratagema, ςρατήγημα, ατος, τό. α, 42.

189 Στρέφω, ψω, φα, verto, ĕre, tourner; flecto, ĕre, courber. Tertia pers. sing. præs. ind. pass. ςρέφεται, g. Aor. α. ἔςραφον; pass. ἐςράφην, subj. ςραφῶ; perf. pass. ἔςραμμαι, Lib. III. Cap 5. et 6. Perf. med. ἔςροφα. Η. strophe, ςροφή, ῆς, ἡ. apostrophe, ἀποςροφή. α, 267. catastrophe, καταςροφή. κ, 74. strabo, ςραθών, ῶνος, ὁ.

190 Στρηνής, έος, ὁ καὶ ἡ, asper, rude; acutus, aigu. Acc. sing. masc. ςρηνέα, contr. ςρηνῆ, 110.

191 Στρῆνος, εος, τό, luxus, luxe; deliciæ, délices. Nom. sing. 363.

192 Στρίβος, ου, ό, vox exilis avium, pipilatio, piolis des oiseaux. Nom. sing. 347.

193 Στροίγύλος, ου, δ, rotundus, rond; teres, cylindrique.
Nom. sing. masc. 489.

194 Στρουθός, οῦ, ὁ, passer, passereau, moineau. Dat. sing.

ςρουθῷ , 241.

195 Στυγέω, ήσω et ςύζω, odi, odisse, hair; reformido, are, redouter. Tert. pers. sing. præs. ind. ςυγέει, 413. ab inus. ςύγω. Η. Styx, ςύξ, γός, ή.

196 Στύλος, ου, ὁ, columna, colonne; stylus, style. Gen. sing. ςύλου, 263. H. Stylita, ςυλίτης, ου, ὁ. peristylium, περιςύλιον, ου, τό. π, 79, etc.

197 Στύπη, ης, ή, stupa, étoupe. Dat. pl. ςύπαις, 403.

198 Στύραζ, αχος, ό, cuspis hastæ, pointe d'une lance.
Acc. sing. τύραχα, 542.

199 Στύρω, ψω, stipo, are, épaissir; astringo, ěre, resserrer. Acc. sing. fem. præs. part. pass. συφομένην, 78.

Η. stypticus, συπτικός, οῦ.

- 200 Σί, Dor. Att. τυ, tu. Dat. sing. σοί, 16. Lib. II. Cap. 8.
- 201 Σύβαρις, ή, Sybaris, Sybaris, urbs luxu perdita. H. Συβαρίτης, ου, ό, Sybarita, Sybarite, luxum sectans. Nom. pl. συβαρίται, 360.
- 202 Συκέη, έης; contr. συκή, ής, ή, ficus, figuier, arbor, morbus. Nom. sing 374. H. sycomorus. μ, 151. sycophanta, συκοφάντης, ου, δ. φ, 4.
- 203 Σύλη, ης, ή, spolium, dépouille, præda, butin. Nom. pl. σῦλαι, 390. H. asylum, ἄσυλον, ου, τό. α, 1.
- 204 Σύν, et ξύν, cum, avec, regit dat. 42. 44, etc. In compositione, vide Lib. IV. Cap. 6.
- 205 Σύραι, ων, αί, lacernæ viles, méchans manteaux.

 Acc. pl. σύρας, 57.
- 206 Σύρβη, Att. τύρβη, ης, ή, turba, troupe, trouble. Nom. pl. σύρβαι, 267.
- 207 Συρίσσω, sibilo, are, siffler; fistula cano, ere, jouer de la flute. Tert. pers. sing. præs. ind. συρίσσει, 8. H. Syrinx, σύριγξ, Γγος, ή, fistula.
- 208 Σύρω, ρῶ, ρκα, traho, ĕre, tirer; sibilo, are, siffler.
 Tertia pers. sing. imperf. ἔσυρε, cum v parag. ἔσυρεν,
 542. Tert. pers. sing. præs. ind. σύρει, 464. H. syrma,
 σύρμα, ατος, τό. syrtes, σύρτεις, pl. à σύρτις, εως, ή.
- 209 Σῦς, συός ; et ὖς, ὑός, ὁ καὶ ἡ, sus, porc, truie. Gen. pl. συῶν, 302.
- 210 Σύφαρ, exuviæ anguis, aut cicadæ, dépouilles d'un serpent, ou d'une cigale. Nom. sing. 233.
- 211 Σφαδάζω, σω, pedes agito, are, s'agiter; palpito, are, palpiter. Nom. sing. masc. aor. 1. part. σφαδάσας, 389.
- 212 Σφάζο, ξω, jugulo, are, égorger; interficio, ĕre, tuer. Tert. pers. sing. aor. 1. opt. σφάζαι, 203.
- Σραῖρα, ας, ή, globus, globe; sphæra, sphère. Nom. sing. 400.
- 214 Σφάκελος, ου, δ, mortificatio, mortification; tabes, corruption. Nom. sing. 547.
- 215 Σφάχος, ου, ό, salvia, sauge, herba. Gen. sing. σφάκου, 328.

216 Σφάλλω, αλῶ, αλκα, fallo, ĕre, tromper; supplanto, are, supplanter. Tertia pers. sing. aor. 2. ind. ἔσφαλε, 210. Aor. 2. ἔσφαλον, Lib. III. Cap. 5.

217 Σφάραγος, ου, ό, sonus è gutture, son du gosier. Dat.

sing. σφαράγω, 182.

218 Σφένδαμνος, ου, ή, acer, eris, érable, arbor. Acc. sing. σφένδαμνον, 174.

219 Σφενδόνη, ης, ή, funda, fronde. Dat. sing. σφενδόνη, 569.

220 Σφήν, ηνός, δ, cuneus, coin. Dat. pl. σφησί, 48.

221 Σφήξ, ηκός, δ, vespa, guèpe; crabro, frélon. Gen. pl. σφηκών, 283.

222 Σφήττιος, α, ον, acer, acris, âcre. Acc. pl. neut. σφήτ-

, τια , 270,

223 Σφίγγω, ξω, stringo, ĕre, serrer. Nom. sing. maso. aor. 1. part. act. σφίγξας, 123. Η. sphinx, σφίγξ, γγός. sphincter, σφιγατήρ, προς, δ.

224 Σφοδρός, ά, όν, vehemens, véhément; validus, fort. pl. neut. Lib. IV. Cap. 5. σφόδρα, vehementer, 266.

225 Σφραγίς, ίδος, ή, sigillum, signum, sceau, cachet.
Dat. sing. σφραγίδι, ante seq. voc. σφραγίδ', 492.

226 Σφριγάω, ήσω, turgeo, ēre, être en vigueur; lascivio, ire, folâtrer. Acc. pl. præs. part. circumfl. σφριγῶσας, 285.

227 Σφύζω, ξω, salio, ire, s'élancer; pulso, are, battre; mico, are, tressaillir. Tertia pers. sing. præs. ind. σφύζει, 369. Tert. pers. sing. præs. subj. σφύζη, 539.

228 Σφύρα, ας, ή, malleus, marteau. Dimin. σφυρόν, οῦ, τό, malleolus pedis, malléole. Nom. pl. σφυρά, 537.

229 Σχαδών, όνος, ό, cella apum, seu soboles, cellule des abeilles, leur progéniture. Dat. pl. σχαδόσι, cum ν parag. σχαδόσιν, 281.

230 Σχαλίς, ίδος, ή, furcula, fourche; varus, pieu. Dat.

pl. σχαλίσι, 236.

231 Σχάω, άσω, incido, ere, couper; scarifico, are,

scarifier. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. ἔσχασε, 94. 232 Σχεδόν, propè, près. Gen. Dat. 249. H. scheda, schedula, σχέδη, ης, ή,

233 Σχέτλιος, α, ον, infelix, malheureux; scelestus, scé-

lérat. Voc. sing. masc. σχέτλιε, 188.

234 Σχίζω, σω, κα, scindo, ĕre, déchirer; findo, ĕre, fendre. Tertia pers. sing. aor. 1. ind. ἔσχισε, gem. σ. Poët. ἔσχισσε, 524. Perf. pass. ἔσχισμαι. H. schisma, σχισμα, ατος, τό.

235 Σχοῖνος, ου, ὁ καὶ ἡ, juncus, jonc; funis, corde. Nom. sing. 233. H. schænobates, σχοινοβάτης, ου, ὁ. β, 4.

236 Σχολή, ῆς, ἡ, schola, école; otium, loisir. Gen. sing. σχολής, 470.

237 Σωλήν, ήνος, ό, canalis, canal. Acc. sing. σωλήνα, 416.

238 Σῶμα, ατος, τό. corpus, *corps*. Acc. sing. σῶμα, supple κατά, 27.

239 Σωρός, οῦ, ὁ, acervus, tas; cumulus, monceau. Acc. pl. σωρούς, 446. H. sorites, σωρείτης, ου, δ.

T

1 Τάίγη, ης, ή, rancor, moisissure. Nom. sing. 76.

2 Τάλαντον, ου, τό, libra, balance; talentum, talent; pondus 125 librarum. Acc. pl. τάλαντα, 591.

- 3 Ταλάω et τλάω, ήσω, ηκα, sustineo, êre, soutenir; suffero, erre, supporter. Tert. pers. sing. aor. 2. ind. ἔτλη, sine aug. τλῆ, 610. à τλῆμι, imperat. τλῆθι, suffer. Part. præs. et aor. 2. τλάς, άντος. Η. Atlas, Ατλας. α, 1. collect. omnia ferens.
- 4 Ταμίας, ου, ό, promus-condus, intendant. Nom. pl. ταμῖαι, 451.
- 5 Ταπεινός, ή, όν, humilis, humble; abjectus, bas. Gen. sing. masc. ταπεινοῦ, 189. H. Gall. en tapinois, ταπεινῶς, humiliter.
- 6 Τάπης, ητος, δ, tapes, tapis. Acc. pl. τάπητας, 60.

- 7 Ταράσσω, ξω, χα, turbo, are, troubler; terreo, ẽre, épouvanter. Nom. pl. fem. perf. part. pass. τεταραγμέναι, 39. perf. pass. τετάραγμαι, Lib. III. Cap. 4. αοτ. 1. ἐταράχθην.
- 8 Τάρδος, εος, τό, terror, terreur. Nom. sing. 57 ι.
- 9 Τάριχος, ου, ὁ; et εος, τό, salsamentum, salaison. Gen. sing. τάριχου, 551.
- 10 Τάρταρος, ου, ό, tartarus, *tartare*; pl. τάρταρα, τά. Gen. sing. ταρτάρου, 425.
- Τάρφος, εος, τό, densitas sylvæ, épaisseur d'une forét.
 Dat. pl. τάρφεσι, cum ν parag. τάρφεσιν, 265.
- 12 Τάρχεα, ων, τά, exsequiæ, obsèques; justa, funérailles. Acc. pl. τάρχεα, 265.
- 13 Τάσσω, ξω, χα, ordino, are, mettre en ordre; statuo, ere, constituo, ere, régler. Nom. pl. masc. perf. part. pass. τεταγμένοι, 564. perf. pass. τέταγμαι; aor. 1. med. ἐταζάμην. Η. syntaxis, σύνταξις, εως, ή. σ, 204. tactica, τακτική, ῆς, ή.
- 14 Ταῦρος, ου, δ, taurus, taureau. Gen. pl. ταύρων, 570.
- 15 Ταχύς, εῖα, ὑ; έος, celer, prompt; velox, vite. Nom. sing. masc. 614.
- 16 Té, que, et, et, 2., etc.
- 17 Τέγω, ξω, tingo, ĕre; teindre; humecto, are, mouiller.
 Nom. sing. fem. aor. 1. part. pass. τείχθεῖσα, 191.
- 18 Τείνω, τενῶ, τέτακα, tendo, ĕre, tendre. Tertia pers. sing. perf. ind. pass. τέταται, 338. perf. pass. τέταμαι, med. τέτονα. H. tonus, τόνος, ου, ο. peritonæum. π, 79. ectasis, ἔκτασις, εως, ή. ε, 47. H. etiam τιταίνω, intendo, punio, ulciscor; undè Titanes, Τιτανες, ων, οί.
- 19 Τείρω, τερῶ, affligo, ĕre, tourmenter; tero, ĕre, broyer.

 Tert. pers. sing. præs. ind. τείρει, 81. H. tener, τἔρην, είνα, εν, per metathesim.
- 20 Τεῖχος, εος, τό, murus, mur; mœnia, murailles. Ace. sing. τεῖχος, 561.

- 21 Τέκμαρ, ατος, τό, finis, fin; prodigium, prodige; signum, signe. Nom. sing. 230.
- 22 Τέλλω, τελῶ, αλαα, mando, are, ordonner; oriri facio, ĕre, faire sortir. Tertia pers. sing. aor. 2. ind. ἔτειλε, compos. ex præp. ἀνα, ἀνέτειλε, 409. Aor. 2. ἔτειλα, perf. med. τέτολα. Usitatius est in compositis, ut ἀνατέλλω, oriri facio. α, 247. ἀνατολή, ῆς, ἡ, Oriens-H. Natolia, Νατολία, ας, Asia minor.
- 23 Τέλμα, ατος, τό, lacuna, fosse; lama, fondrière. Gen. sing. τέλματος, 412.
- 24 Τέλος, εος, τό, finis, fin; vectigal, impót; sumptus, dépense. Acc. sing. τέλος, 614. H. Aristoteles, 'Αριστοτέλης, εος. α, 290.
- 25 Τέμνω, τεμῶ, τετέμηκα, seco, are, couper. Tert. pers. sing. aor. 2. ind. ἐτάμε, Ion. sine aug. τάμε, cum ν parag. τάμεν, 135. Aor. 2. ἐτάμον, Lib. III. Cap. 5. perf. med. τέτομα. Η. tomus, τόμος, ου, ό. atomus, ἄτομος. α, 1. epitome, ἐπιτομή, ῆς, ἡ. ε, 110. anatomia, ἀνατομία, ας, ἡ. α, 223. tmesis, τμήσις, εως, ἡ. latomia, λατομία, ας, ἡ. λ, 1.
- 26 Τένδω, et τένθω, edo, ĕre, manger; rodo, ĕre, ronger. Tertia pers. sing. imperf. ἔτενδε, cum v parag. ἔτενδεν, 506.
- 27 Τέρας, ατος, τό, signum, signal; portentum, prodige.
 Nom. sing. 556.
- 28 Τερέω, έσω, terebro, are, percer; torno, are, tourner; vulnero, are, blesser. Nom. pl. m. part. præs. τερέοντες, circumfl. τεροῦντες, 180. H. teredo, τερηδών, όνος, δ. terebra, τέρετρον, ου, τό. tornus, τόρνος, ου, δ.
- 29 Τερμα, ατος, τό, terminus, terme; finis, fin. Acc. sing. τέρμα, 614.
- 30 Τέρπω, ψω, φα, delecto, are, délecter. Tert. pers. pl. imperf. pass. ἐτέρποντο. Ion. sine aug. τέρποντο, 478. Η. Terpsichore, Τερψιχόρη, ης, ή-χ, 51. Euterpe, Εὐτέρπη, ης. ε, 180.

31 Τέρσω, sicco, are, sécher; arefacio, ere, dessécher. Nom.

masc. præs. part. τέρσων, 92.

32 Τέσσαρες, ὁ καὶ αἱ; τέσσαρα, τά, gen. ων, quatuor, quatre. Acc. pl. τέσσαρας, 143. Att. τέτταρες. Η. Tetrarcha, τετράρχης, ου, ὁ. α, 322. tetragrammaton, constans quatuor litteris. γ, 77.

33 Τέττα, pater, père, honoris causa, 459.

34 Τέττιξ, ιγος, δ, cicada, cigale. Nom. sing. 238.

35 Τευτάζω, satago, ĕre, s'empresser; euro, are, soigner. Tertia pers. pl. præs. ind τευτάζουσι, cum ν parag. τευτάζουσιν, 358.

36 Τεῦτλον, ου, τό, beta, bette, olus. Acc. pl. τεῦτλα, 506.

37 Τεύχω, ξω, χα, fabricor, ari, fabriquer. Nom. sing. masc. præs. part. τεύχων, 177. Aor. 2. ἐτυχον, perf. pass. τέτυγμαι. Η. pentateuchus, πεντάτευχος, ου, δ. π, 68. architectus, ἀρχιτέχτων, ονος, δ. α, 322.

38 Τέφρα, ας, ή, cinis, cendre. Acc. sing. τέφραν, 261.

39 Τέχνη, ης, ή, ars, art; techna, machine; dolus, ruse. Gen. sing. τέχνης, 206.

40 Τήβεννα, ης, ή, toga, toge; trabea, robe, trabée. Acc. sing. τήβενναν, 483.

41 Τήχω, ξω, χα, liquefacio, ĕre, liquéfier; mollio, îre, amollir. Acc. sing. neut. perf. part. med. τετηχός, 97.

42 Tηλε, procul, de loin; longè, loin, 426. H. telescopium. σ, 81.

43 Τηλία, et σηλία, ας, ή, tabula, table; situla, seau. Dat. sing. τηλία, 45 ι.

144 Τήνελλα, ης, ή, lyræ harmonia, harmonie d'une lyre.

Dat. sing. τηνέλλη, 502.

45 Τηρέω, ήσω, ηκα, servo, are, conserver; observo, are, observer. Tertia pers. sing. imperf. έτήρεε, circumfl. έτήρει, 101. H. Tereus, τηρεύς, έος, δ. synderesis, συντήρησις, εως, ή. σ, 204.

46 Τητάω, ήσω, tento, are, tenter; quæro, ĕre, chercher; privo, are, priver. Dat. sing. masc. præs. part. τητάοντι, circumfl. τητῶντι, 545. Tertia pers. sing. præs. ind. τητάει, circumfl. τητᾶ, 370.

- 47 Τηΰσως, α, ον, vanus, vain; inanis, inutile. Nom. sing. fem. τηϋσία, ante voc. τηϋσί?, 133.
- 48 Τιάρα, ας, ή, tiara, tiare. Acc. sing. τιάραν, 288.
- 49 Τιδήν, ήνος, ό, tripus, trépied, quasi τριβήν. Dat. sing. τιβήνι, 316.
- 50 Τίγρις , ιδος et ιος , ή , tigris , *tigre*. Gen. pl. τιγρίδων , 267.
- 5 τ Τιθαιβάσσω, mel conficio, ĕre, faire le miel. Nom. sing.
 fem. præs. part. τιθαιβάσσουσα, 277.
- 52 Τιθασσός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, cicur, apprivoisé; mansuetus, doux. Nom. pl. masc. τιθασσοί, 269.
- 53 Τίθημι, θήσω, τέθεικα, pono, ĕre, mettre, poser. Tert. pers. pl. aor. 2. efesav. Lib. III. Cap. 9, 55. Tert. pers. sing. aor. 1. έθηκε, 131. Tert. pers. sing. ejusd. aor. 1. cum præp. ἐπί, et v parag., ἐπέθηκεν, 514. Tert. pers. sing. imperf. circumfl. ἐτίθει, 592. Ab inus. θέω, 1. conj. verb. in μι; imperf, ἐτίθην; aor. 2. ἔθην; imperat. τίθετι, non θι in ult. ne sint duæ aspiratæ. Perf. τέθεικα pro τέθηκα, quo tamen utuntur Dores. Aor. 1. ἔθηκα, non ἔθησα, Lib. III. Cap. 4. Imperf. mixtum ἐτίθουν, εις, ει, etc. Lib. III. Cap. 9. Aor. 2. med. έθέμην, ου, ετο. Η. thema, θέμα, ατος, τό. anathema, ἀνάθεμα et θημα. α, 223. thesis, θέσις, εως, ή. epenthesis, ἐπένθεσις. ε, 110, 87. methatesis. μ, 91. antithesis. α , 242. prosthesis vel prothesis. π , 189, 183. synthesis. σ, 204. epitheton, ἐπίθετον, ου, τό. theca, θήκη, ης. bibliotheca, βιβλιοθήκη. 6, 54., etc.
- 54 Τίπτω, τέζω, γα, pario, ĕre, mettre au monde, enfanter; gigno, ĕre, engendrer. Tert. pers. pl. aor. 2. ἔτεκον, 488. Temp. ab inus. τέκω; aor. 2. ἔτεκον; perf. med. τέτοκα. Η. Theotocos, θεοτόκος, ου, ή, Dei Genitrix. θ, 18.
- 55 Τίλλω, ιλῶ, λκα, vexo, are, tourmenter; vellico, are,

- arracher. Tert. pers. pl. præs. ind. τίλλουσι, ante voc. τίλλουσ', 580.
- 56 Τίλος, οῦ, ὁ, stercus, fumier. Dat. sing. τίλω, 127.
- 57 Τινάσσω, ξω, χα, quatio, ĕre, secouer; vibro, are, vibrer. Tertia pers. sing. præs. ind. pass. τινάσσεται, 420.
- 58 Τινθαλέος, ου, ὁ, calidus, chaud; fervidus, bouillant.

 Acc. sing. masc. τινθαλέον, 173.
- 59 Τίς, ὁ καί ἡ; τί, τό, genit. τίνος, quis? qui? quod? quoi? Acc. neut. τί, 15. Nom. sing. fem. τίς, aliqua, 535, etc.
- 60 Τίτανος, ου, ή, calx, chaux. Dat. sing. τιτάνφ, 402.
- 61 Τιτθός, οῦ, ὁ, mamma, mamelle. Acc. pl. τιτθούς, 84.
 H. Gall. tette, tetter.
- 62 Τιτίζειν, pipire, pioler; minurire, gazouiller. Dat. pl. masc. præs. part. τιτίζουσι, 347.
 - 63 Τιτράω, τρήσω, perforo, are, percer; terebro, are, perforer. Nom. pl. masc. præs. part. τιτράοντες, circumfl. τιτρῶντες, 180. τίτρημι et τιτραίνω. temp. ab inus. τράω.
 - 64 Τιτρώσκω, τρώσω, vulnero, are, blesser. Præs. inf. τιτρώσκειν, 125. ab inus. τρώω.
 - 65 Τιτύσκομαι, collimo, are, viser, mirer. Nom. sing. masc. præs. part. med. τιτυσχόμενος, 583.
 - 66 Τίφος, εος, τό, palus, udis, marais. Dat. sing. τίφει, 254.
 - 67 Τίω, σω, κα, honoro, are, honorer; punio, ire, punir; luo, ĕre, payer. Nom. sing. masc. præs. part. pass. τιόμενος, 437. Tert. pers. sing. aor. 1. opt. τίσαι, 133. Præt. pass. τέτιμαι. Η. Theotimus, Timotheus, Τιμόθεος, ου. θ, 18., etc.
 - 68 Toi, quidem, à la vérité, 508. explet. Lib. IV. Cap. 5.
 - 69 Τοῖχος, ου, ὁ, murus, *mur*, paries; *cloison*. Nom. pl. τοῖχοι, 319.
 - 70 Τόλμα, ης, ή, audacia, audace; fidentia, confiance.
 Nom. sing. 572.

7 1 Τολύπη, ης, ή, lana carpta, laine cardée; lana pexa, laine peignée. Gen. sing. τολύπης, 483.

72 Τονθορίζω, σω, κα; et τονθορύζω, murmuro, are, murmurer; musso, are, grommeler. Nom. sing. masc. aor. 1. part. τονθορύσας, 101.

73 Τόξον, ου, τό, arcus, arc. Gen. sing. τόζου, 529. in pl. sagittæ. H. toxicum, τοξικόν, οῦ, τό, venenum, quo

imbuebantur sagittæ.

74 Τόπος, ου, ὁ, locus, lieu. Acc. sing. τόπον, 327. Η. topicus, τοπικός, οῦ, ὁ. topographia, τοπογραφία, ας, ἡ. γ, 77.

75 Τόρμη, ης, ή, modiolus rotæ, moyeu d'une roue. Nom.

sing. 387.

76 Τράγος, ου, ό, hircus, caper, bouc. Acc. pl. τράγους,
111. H. tragædia, τραγωδία, ας, ή. α, 54.

77 Τρανός, οῦ, ὁ, et τρανής, έος, ὁ καὶ ἡ, manifestus, manifeste. Nom. sing. fem. τρανής, 422.

78 Τράπεζα, ης, ή, mensa, table. Gen. pl. τραπεζῶν, 498.

79 Τραυλός, οῦ, ὁ, blæsus, balbus, bégue. Nom. sing. 34 ι.

8ο Τράχηλος, ου, ό, collum, cou. Acc. sing. τράχηλον, 577.

81 Τραχύς, εῖα, ύ ; έος, asper, rude. Nom. sing. fem. τραχεῖα, ι.6. Η. trachæa, τραχεῖα, ας, ή. supple arteria.

82 Τρεῖς, οἱ καὶ αἱ ; τρία, τά, tres, trois. Acc. pl. masc. contr. τρεῖς, 118. Acc. pl. neut. τρία, 320. Gen. τριῶν; dat. τρισί, omnis gen. H. Trias, τριάς, άδος, ή.

83 Τρέπω, ψω, φα, verto, ĕre, tourner; fugo, are, mettre en fuite. Tertia pers. sing. aor. 2. ind. ἔτραπε, 130. Αοτ. 2. ἔτραπον; perf. med. τέτροπα. Η. tropus, τρόπος, ου, ό. tropicus, τροπικός. Αtropos, ἄτροπος, ου, ή, inflexibilis. α, 1. heliotropium, ήλιοτρόπιον, ου, τό. ή, 19. trophæum, τροπαΐον, ου, τό.

84 Τρέφω, θρέψω, τέτρεφα, nutrio, îre, nourrir; augeo, ēre, augmenter; compingo, ĕre, épaissir. Tert. pers. pl. præs. subj. pass. τρέφωνται, 458. Nom. sing. masc. aor. 1. part. act. θρέψας, 113. Scribitar cum 0, ubi

non sequitur altera aspirata φ. Lib. I. Cap. 6. Perf. pass. τέθραμμαι , med. τέτροφα. Η. Trophimus , Τρό-

φιμος, ου, ό, alens.

85 Τρέχω, θρέξω, curro, ĕre, courir. Tert. pers. sing. perf. med. cum ν parag. δέδρομεν, comp. cum præp. ἐπι-δέδρομεν, 422. Tert. pers. sing. præs. ind. act. τρέχει, 525. Scribitur cum θ, ubi non sequitur χ. Lib. I. Cap. 6. Aor. 1. ἔθρεξα. Temp. mutuatur ab inus. δρέμω, fut. 2. δραμῶ, med. δραμοῦμαι; aor. 2. ἔδραμον; perf. med. δέδρομα; perf. act. δεδράμενα. Η. trochus, τρόχος, ου, ό; trochæus, τροχαῖος. dromas, dromedarius, δρομάς, άδος, ὁ. hippodromus, ἱππόδρομος, ου, ὁ. ι, 46. prodromus. π, 183.

86 Τρέω, έσω, εκα, et τρέμω, tremo, ĕre, trembler. Tert. pers. sing. præs. ind. τρέει, 228.

87 Τρίδω, ψω, φα, tero, ĕre, broyer. Tert. pers. sing. præs. ind. τρίδει, 387.

88 Τρίζω, et τρύζω, σω, strido, ĕre, faire un bruit aigre. Tert. pers. sing. perf. med. τέτριγε, 179.

89 Τρύβλιον, ου, τό, catinus, écuelle, plat. Nom. sing. 593. 90 Τρύγη, ης, ή, triticum, blé; fructus, fruit. Gen. sing.

τρύγης, 581.

91 Τρύπα, ης, ή, foramen, trou. Acc. sing. τρύπαν, 549.

92 Τρύω, σω, tero, ĕre, battre, piler; attero, ĕre, abattre; vexo, are, tourmenter. Tertia pers. sing. præs. ind. τρύει, 421. In derivatis perforo, quasi pro τράω, τιτράω. Gall. trouer. Η. τρύμα, ατος, τό, foramen, trou. trutina, τρυτάνη, ης, ή. Amphitryo, 'Αμφιτρύων, ωνος, δ. α, 220. q. utrimque vexatus.

93 Τρώγω, ξω, χα, manduco, are, manger; arrodo, ĕre, ronger. Nom. sing. masc. præs. part. act. τρώγων, 382. Aor. 2. ἔτραγον. H. Gall. dragées, τραγήματα, ων, τά,

bellaria.

94 ΤυΓχάνω, sum, esse, étre; assequor, qui, obtenir. Tert. pers. sing. aor. 2. ind. έτυχε, cum ν parag. έτυχεν, 144.

Temp. à τεύχω, fut. 2. τυχῶ, aor. 2. ἔτυχον, fut. r. med. τεύξομαι. Α τυχέω, perf. τετύχηκα. τετύχη, ης, ή, fortuna. H. Eutyches, εὐτυχής, έος, δ, fortunatus. ε, 180.

95 Τύλος, ου, δ, callus, cal, durillon. Dat. sing. τύλω, 428.

96 Τύμβος, ου, ὁ, bustum, tombe, tombeau. Dat. sing. τύμδω, 264.

Τύνος, et τύννος, ου, ο, parvulus, petit. Nom. sing. 532.

98 Τυντλός, οῦ, ὁ, lutum, boue; cœnum, fange. Gen.

sing. τυντλοῦ, 313.

99 Τύπτω, ψω, φα, verbero, are, frapper; tundo, ĕre, battre. Nom. sing. fem. aor. 2. part. act. τυποῦσα, 300. Aor. 2. ἔτυπον , perf. med. τέτυπα. Η. typus , τύπος, ου, δ. typographus, τυποδράφος, ου, δ. γ, 77. tympanum, τύμπανον, ου, τό, etc.

τοο Τύραννος, ου, ό, tyrannus, tyran; princeps, prince.

Nom. sing. 169.

01 Τυρός, οῦ, ὁ, caseus, fromage. Gen. pl. τυρῶν, 104. Η. butyrum, βούτυρον, ου, τό. 6, 87.

02 Τύρσις, εως, ή, turris, tour. Acc. sing. τύρσιν, 114.

03 Τυφλός, ή, όν, cæcus, aveugle; obscurus, obscur. Nom. sing. 193.

04 Τύφω, θύψω, fumum excito, are, faire de la fumée; accendo, ere, allumer. Nom. sing. masc. perf. part. τετυφώς, 116. Scribitur per θ, ubi non sequitur φ. Η. Typhœus, Τυφωεύς, έος. Typhon, Τυφών, ῶνος, ό.

το5 Τωθάζω, σω, convicior, ari, injurier; irrideo, ēre, se moquer. Nom. sing. masc. præs. part. act. τωθά-

ζων , 210.

- 1 Υάκινθος, hyacinthus, hyacinthe, jacinthe. Acc. pl. ὑακίνθους, 279.
- 2 Υάλος, ου, ὁ καὶ ή, vitrum, verre. Gen. sing. ὑάλου, 276.
- 3 Υ΄βρις, εως, ή, contumelia, affront; injuria, injure.
 Acc. sing. ὕβριν, 210.
- 4 Υγιής, έος, ὁ καὶ ἡ, sanus, sain; incolumis, bien portant. Nom. sing. masc. 150.
- 5 Υγρός, ά, όν, humidus, humide. Acc. sing. fem. ύγράν,
 68. H. hygrometrum. μ, 95.
- δω, σω, κα, cano, ĕre, chanter; celebro, are, célébrer. Prima pers. præs. ind., 1. H. hymnus, ὕμνος, ου,
 δ. Polyhymnia, vel Polymnia, Πολύμνια, ας, ή.
 π, 152.
- γ Υ΄δωρ, ὕδατος, τό, aqua, eau. Acc. pl. ὕδατα, 575. Poët.

 ὅδας, undè casus obliqui. H. hydra, ὕδρα, ας, ἡ. hydria,

 ὑδρία, ας, ἡ. hydrographia, ὑδρογραφία, ας, ἡ. γ,

 77., etc.
- 8 Ϋ́θλος, ου, ὁ, ineptiæ, ineptie; nugæ, frivolités. Acc. pl. ΰθλους, 315.
- 9 Υίος, υίοῦ, ὁ, filius, fils. Gen. sing. υίοῦ, 6. Nom. sing. 479. υίος, pronunciatur hios, 1. syll. longa. Hispan. hijo.
- 10 Υλάω, άσω, ακα, latro, are, aboyer, hurler. Tert. pers. sing. perf. ind. ὕλακε, cum ν parag. ὕλακεν, 182. Η. hylax, ὕλαξ, nom. canis.
- 11 Ϋ́λη, ης, ἡ, sylva, forét; materia, matière. Nom. sing. 599.
- 12 Ύμήν, ένος, ὁ, membrana, membrane; hymen, hymen. Acc. sing. ὑμένα, 94. carmen nuptiale, Hymenæus, ὑμέναιος, ου, ὁ.
- 13 Ϋ́ννος, ου, ό, mannus, poulain; equus parvulus, bidet, petit cheval. Dat. sing. ΰννφ, 536.
- 14 Υπαιθα, coram, en présence; rectà, directement, 28.
- 15 Υπαρ, τό, indecl. visio vera, vision véritable. 24.

16 Υπέο, cum genit. super, sur; pro, pour; per, par; propter, à cause; cum acc. super, supra, au-dessus; ultra, outre; præ, au prix de; præter, le long; trans, au-delà, 259.

17 Υπερος, ου, ό, pistillum, pilon. Dat. sing. ὑπέρω, 275.

18 'Υπήνη, ης, ή, barba, barbe; mystax, moustache. Acc. sing. ὑπήνην, 151.

19 Υπνος, ου, ο, somnus, sommeil. Dat. sing ὕπνω, 163.

20 Υπό, Poët. ὑπαί, cum gen. à, ab, par; ex, de, de; cum dat. et acc. sub, sous; subter, au-dessous, 141.

349 Regitur à verbis pass. cum gen. In compos. vide Lib. IV. Cap. 6.

21 Υπτιος, α, ον, supinus, sur le dos, en arrière. Nom. sing. masc. 163.

22 Υρχή, ης, η, sporta, corbeille; orca, vase. Dat. pl. ύρχαῖς, 50.

23 Υσσός, οῦ, ὁ, verutum, javelot; pilum, trait. Dat. pl. ὑσσοῖς, 569.

24 Ϋ́ςερος, α, ον, posterior, postérieur. superl. ὕςατος, ου, postremus, dernier. Acc. sing. masc. ὕςατον, 161.

25 'Υφάω, et ὑφαίνω, texo, ĕre, tresser; ordior, iri, ourdir. Tert. pers. sing. circumfl. præs. ind. ὑφᾶ, 485.

26 Υφεαρ, αρος, τό, gluten ex abiete, glu du sapin. Acc. sing. ὕφεαρ, 402.

27 Ϋ́ψος, εος, τό, altitudo, hauteur. Acc. sing. τως, 137. Η. Hypsenor, Ύψήνωρ, ορος, ό. α, 235. Hypsipyle, Ύψιπύλη, ης, ή. π, 212.

28 Υω, ὕσω, ὕκα, pluo, ĕre, pleuvoir. Tertia pers. sing. imperf. cum v parag. ὕεν, 223. H. Hyades, pl. ab ὑάς, άδος, ἡ.

Φ

Φάγω, comedo, ĕre, manduco, are, manger. Prima pers.
 sing. fut. 2. med. φαγοῦμαι, et irreg. φάγομαι, 161.
 Aor. 2. ἔφαγον, fut. 2. φαγοῦμαι, et irreg. φάγομαι,

σαι, ται, etc. ut præs. med. verborum in μι 3. conj. H. sarcophagus, σαρκοφάγος, ου, δ. Gall. cercueil. σ, 17., etc.

2 Φαιδρός, ά, όν, hilaris, gai; Phædrus, Phèdre. Acc.

sing. fem. φαιδράν, 146.

3 Φαικάσιον, ου, τό, calceus rusticus, chaussure rustique. Acc. pl. φαικάσια, ante voc. φαικάσι', 466.

4 Φαίνω, φανῶ, πέφαγκα, ostendo, ĕre, montrer; luceo, ĕre, briller. Tertia pers. sing. imperf. pass. vel med. ἐφαίνετο, sine ang. φαινετό, Ion. inserto εσκ, φαινέσκετο, 134. Aor. 1. ἔφηνα, aor. 2. ἔφανον, fut. 2. med. φανοῦμαι; perf. pass. πέφαμμαι, Att. πέφασμαι. Η. phænomenum, φαινόμενον, ου, τό. phantasma, φαντάσμα, ατος, τό. diaphanus, διαφανής, έος, ὁ καί ἡ. δ, 67. epiphania, ἐπιφάνεια, ας. ε, 110., etc.

5 Φαιός, ά, όν, fuscus, brun; subniger, noirâtre. Acc.

pl. neut. φαία, 279.

6 Φάκελλος et φάκελος, ου, δ, fasciculus, faisceau. Acc. pl. φακέλους, 328.

7 Φακή, ης, ή, lens, lenticula, lentille. Gen. pl. φακών, 52.

8 Φάλαγξ, γγος, ή phalanx, phalange; acies, front de bataille. Acc. pl. φάλαίγας, 596.

9 Φάλαινα, ης, ή, balæna, baleine; cicindela, phalène.

Acc. pl. φαλαίνας, 214.

10 Φαλακρός, οῦ, ὁ, calvus, chauve. Nom. pl. φαλακροί, 346.

11 Φαλός, ή, όν, splendidus, brillant; candidus, blanc.
Acc. pl. masc. φαλά, 279. H. phaleræ, φάλαρα, ων,
τά, ornamenta equorum.

12 Φάραγξ, γγος, ή, barathrum, gouffre. Nom. sing. 229.

13 Φαρέτρα, ας, ή, pharetra, carquois. Dat. sing. φαρέτρα,
 Ion. φαρέτρη. Lib. VI. Cap. 3, 131.

14 Φαρχίς, ίδος, ή, ruga, ride. Nom. sing. 311.

15 Φάρμακον, ου, τό, medicamentum, médicament; pharmacum, drogue; venenum, poison. Acc. pl. φάρμακα, 93.

- 16 Φάρος, εος, τό, pallium, manteau; palla, robe. Dat. sing. φάρει, 406.
- 17 Φάρυγξ, γγος, ὁ καὶ ἡ, guttur, gosier; pharynx, pharynx. Acc. sing. φάρυγα, 80.
- 1 8 Φασιανός, οῦ, ὁ, phasianus, *faisan*, avis. Dat. pl. φασιανοῖς, 240.
- 19 Φάτνη, ης, ή, præsepe, créche; stabulum, étable. Acc. sing. φάτνην, 305.
- 20 Φαῦλος, η, ον, vilis, vil; pravus, méchant. Acc. pl. neut. φαῦλα, propt. seq. voc. φαῦλ', 447.
- 21 Φάω, luceo, ēre, luire; dico, ĕre, dire; interficio, ĕre, tuer. Tert. pers. sing. præs. ind. φάει, 191. Tert. pers. sing. imperf. vel aor. 2. ἔφη; sublato aug. φῆ; sublato φ, ἡ, dixit, 214. Acc. sing. masc. paulo post fut. part. πεφησόμενον, 255. I. luceo; imperf. ἔφαον; part. φάων; reliquum ferè inusitatum. φῶς, φωτός, τό, lux. H. phosphorus, φόσφορος, ου, ὁ. φ, 3ο. II. dico; undè φημί, 2. conj. aor. 1. ἔφησα; aor. 2. et imperf. ἔφην, 3. pers. Dor. ἔφα, undè αύτος ἔφα, ipse dixit; sublato aug. φῆν, sublato φ, ἦν, ἦς, ἦ. H. fama, φήμη, ης, ἡ., etc. φάσις, εως, ἡ, dictio. H. emphasis, ἔμφασις. ε, 87, etc. III. interficio, usitatum solùm in pass. interfici, mori.
- 22 Φέβομαι, timeo, ēre, craindre; fugio, ĕre, fuir. Tert. pers. sing. præs. ind. φέβεται., 17. Perf. med. πέφοβα. Η. hydrophobia, ύδροφοβία, ας, ή. υ, 7.
- 23 ΦέΓγος, εος, τό, splendor, éclat; lumen, lumière. Dat. sing. φέΓγει, 64.
- 24 Φείδομαι, σομαι, parco, ere, épargner. Prima pers. pl. aor. 1. έφεισάμεθα, ante voc. έφεισάμεθ', 158.
- 25 Φελλός, οῦ, ὁ, suber, liége. Dat. sing. φελλῷ, 54.
- 26 Φέναξ, απος, δ, impostor, imposteur; derisor, railleur.
 Nom. sing. 392.
- 27 Φένω, interficio, ĕre, tuer. Præs. inf. φένειν, 586. Perf. med. πέφονα. Η. Tisiphone, Τισιφόνη, ης, ή. τ, 67. Persephone, Περσεφόνη. π, 78.

28 Φέρδω, ψω, φα, pasco, ĕre, paître; depasco, ĕre, brouter; nutrio, īre, nourrir. Gen. pl. masc. præs. part. pass. φερδομένων, 474. Perf. med. πέφορδα. Η. Euphorbus, Εὐφορδός, οῦ. ε, 180.

29 Φερνή, ης, ή, dos, dot, quam dat uxor. Nom. sing. 519.

Η. parapherna, παράφερνα, ων, τά. π, 20.

30 Φέρω, fero, ferre, porter. Tert. pers. sing. aor. 1. cum ν parag. ἤνεγκεν, 46. Tert. pers. pl. imperf. ἔφερον, 50. Tert. pers. sing. præs. opt. pass. φέροιτο, 135. Nom. sing. masc. fut. 1. part. act. οἴσων, 308. Temp. mutuatur I. ab οἴω, suprà; fut. 1. act. οἴσω; med. οἴσομαι; pass. οἰσθήσομαι; aor. 1. pass. ἤσθην. II. ab inus. ἐνέγκω, aor. 2. ἤνεγκον; aor. 1. ἤνεγκα, med. ἠνεγκάμην, per κ, Lib. III. Cap. 4. Ion. εἴνεικα. III. ab inus. ἐνέχω; aor. 1. pass. ἠνέχθην; perf. ἤνεγμαι; perf. med. ἤνογα. H. metaphora, μεταφορά, ᾶς, ἡ. μ, 91., etc.

31 Φεῦ, proh, heu, hélas; phy, fi; 209.

32 Φεῦγο , ξω , fugio , ĕre , fuir. Tert. pers. sing. præs. ind. φεύγει , 389. Aor. 2. ἔφυγον. Η. fuga , φυγή , ῆς , ἡ.

33 Φέψαλος, ου, ό, scintilla, étincelle. Dat. sing. φεψάλω, 404.

34 Φηγός, οῦ, ἡ, fagus, hêtre, arbor. Gen. pl. φηγῶν, 452.

35 Φήλος, ου, δ, impostor, imposteur; fallax, trompeur.
Nom. sing. 351.

36 Φήνη, ης, ή, ossifraga, orfraie, avis. Gen. sing. φήνης, 329.

37 Φήρεα, ων, τά, tumores et tensiones nervorum, atta-

ques de nerfs. Nom. pl. 82.

38 Φθάνω, άσω, ἔφθαπα, anteverto, ĕre, devancer; prævenio, īre, prévenir. Nom. sing. masc. aor. 2. part. med. φθάμενος, 395. Temp. à φθάω, et φθῆμι; aor. 2. act. ἔφθην; med. ἐφθάμην; part. φθάμενος.

39 ΦθέΓγομαι, Γζομαι, loquor, qui, parler; dico, ĕre, dire.
Tert. pers. sing. perf. med. ἔφθοΓγε, 71. perf. med.
ἔφθοΓγα; pass. ἔφθεΓμαι. Η. diphthongus, δίφθοΓγος,

ου, ό καί ή. δ, 86. apophthegma, ἀπόφθεγμα, ατος,

τό. α, 267.

40 Φθέω, ήσω, corrumpo, ĕre, corrompre; perdo, ĕre, perdre; interficio, ĕre, tuer. Præs. inf. pass. circumfl. φθεῖσθαι, 586. Et φθίω, φθίνω. Η. phthisis, φθίσις, εως, ή.

- 41 Φθόνος, ου, ό, invidia, envie. Gen. sing. φθόνου, 323.
- 42 Φί, et φίν, partic. paragogica, 570. Lib. IV. Cap. 5.
- 43 Φιάλη, ης, ή, phiala, phiole. Acc. pl. φιάλας, 54.
- 44 Φιβαλέη, ης, ή, ficus arida, carica, figue sèche. Gen. pl. φιβαλεων, 53.

45 Φιλίς, ίδος, ή, canna, canne; fistula, chalumeau,

pipeau. Gen. sing. φιλίδος, 259.

46 Φίλος, η, ον, amicus, ami; gratus, agréable. Nom. sing. neut. φίλον, 189. Voc. sing. φίλε, 154 (bis) post vers. 478. H. philtrum, φίλτρον, ου, τό. Philotheus, Theophilus, Φιλόθεος, ου. θ, 18., etc.

-47 Φίλυρα, ας, ή, tilia, philyra, tilleul, arbor. Nom. pl.

φίλυραι, 37.

48 Φιμός, ου, ό, capistrum, bride; camus, frein. Dat. sing. φιμῷ, 355. H. phimosis, φίμωσις, εος, ή.

49 Φίντις, δ, auriga, cocher. Nom. sing. 475. Casus obliqui

non reperiuntur.

50 Φλάζω, σω, loquor, qui inarticulatè, stultè, parler d'une manière inarticulée. Nom. sing. masc. præs. part. φλάζων, 162.

5 1 φλάω, contundo, ĕre, broyer; comedo, ĕre avidè, manger avec avidité. Nom. sing. masc. circumfl. præs.

part. φλών , 143.

52 Φλέγω, ξω, γα, inflammo, are, enflammer; uro, ĕre, brûler. Gen. sing. m. perf. part. pass. πεφλεγμένου, 168.
 Perf. pass. πέφλεγμαι, Lib. III. Cap. 4. H. phlegma, φλέγμα, ατος, τό. Phlegethon, φλεγέθον, οντος, ό. θ, 24.

53. Φλέψ, βός, ή, vena, veine. Acc. pl. φλέβας, 94. H. phle-

botomia, φλεβοτομία, ας, ή.

54 Φλέω et φλύζω, nugor, ari, niaiser. Secunda pers. sing. circumfl. præs. indic. φλεῖς, 158.

55 Φλιά, ᾶς, ἡ, postes ante limen, poteaux devant le seuil.

Acc. pl. φλιάς, 194.

56 Φλιδάω, putresco, ĕre, se putréfier; lacero, are, déchirer. Gen. pl. masc. præs. part. circumfl. φλιδώντων, 75.

57 Φλοιός, οῦ, ὁ, cortex, écorce. Acc. sing. φλοιόν, 314.

58 Φλοῖσβος, ου, ὁ, strepitus aquæ, bruit des ondes; tumultus, tumulte. Nom. sing. 69.

59 Φοΐβος, ου, δ, Phæbus, Phébus; purus, pur; splen-

didus, éclatant. Nom. sing. 378.

- -60 Φοῖνιξ, κος, δ, palma, palmier; phœnix, phénix; purpura, pourpre. Nom. pl. φοίνικες, 460. Dat. sing. φοίνικι, 535. color puniceus. H. Phœnicia, φοινικία, ας, ή, à palmis.
 - 61 Φοιτάω, ήσω, ηκα, ito, are; ventito, are; aller, venir fréquemment. Tert. pers. pl. imperf. cir. ἐφοίτων, 184.
 - 62 Φολίς, ίδος, ή, squama, écaille; pluma, plume. Dat. sing. φολίδι, 215.

63 Φοξός, οῦ, ὁ, qui est capite acuto, turbinato, qui a la

tête pointue, en toupie. Nom. sing. 341.

64 Φόρμιγξ, γγος, ή, cithara, harpe. Acc. sing. φόρμιγα, 504.

-65 Φορμός, οῦ, ὁ, sporta, panier; corbis, corbeille. Dat. pl. φορμοῖς, cum ι parag. φορμοῖςι, 453.

66 Φόρτος, ου, ό, onus, fardeau. Acc. sing. φόρτον, 114.

67 Φορύω, φορύνω et φορύσσω, ξω, χα, pinso, are, pétrir;
fœdo, are, souiller. Tert. pers. præs. ind. φορύει,
275. Tert. pers. sing. plusq. pass. ἐπεφόρυκτο, lon. sine aug. πεφόρυκτο, 587. Perf. pass. πεφόρυγμαι,
Lib. III. Cap. 4.

68 Φράζω, σω, κα, dico, ĕre, dire. Nom. sing. masc. præs. part. φράζων, 153. Aor. 2. ἔφραδον, perf. med. πέφραδα, Lib. III. Cap. 4. H. phrasis, φράσις, εως, ή.

Metaphrastes, μεταφραςής, οῦ, ὁ. μ, 91. antiphrasis.

 α , 242. periphrasis. π , 79.

69 Φράσσω, ξω, χα, sepio, īre, enceindre; munio, īre, munir. Tert. pers. sing. aor. 1. ind. ἐφράξε , Ion. sino aug. φράζε, 194. Aor. 2. έφραγον. Η. diaphragma, διάφραγμα, ατος, τό. δ, 67. cataphractus, κατάφρακτος, ου, δ. κ, 74.

70 Φρατρία, ας, ή, curia, assemblée; sodalitium, confrairie. Nom. sing. 185. H. Lat. frater, φράτηρ, ρος,

ejusdem curiæ.

71 Φρέαρ, ατος, τό, puteus, puits. Gen. pl φρεάτων, 322.

72 Φοέω, ήσω, ηκα, emitto, ĕre, émettre, pousser dehors. Tert. pers sing. aor. 1. ind. pass. ἐφρήθη, 520. φρήμι;

imperat. φρές , fer , quasi à φέρω.

73 Φρήν, ενός, ή, mens, esprit; pl præcordia, viscères. Acc. sing. φρένα, 146. Nom. pl. φρένες, 125. H. phrenitis, φρενίτις, ιδος, ή., phrenesis, phreneticus. Euphrosyne, Εὐφροσύνη, ης, ή, lætitia. ε, 180.

74 Φρίζ, ικός, ή, horror, frisson; fremitus maris, frémissement de la mer. Nom. sing. 221. φρίσσω, horreo.

Gall. frissonner, frisson.

75 Φροντίς, ίδος, ή, cogitatio, pensée; sollicitudo, inquiétude. Dat. sing. φροντίδι, prop. seq. voc. φροντίδ', 132. H. Lat. frons, tis.

76 Φρύαττομαι, fremo, ĕre, fremir; ferocio, ire, s'emporter. Nom. sing. masc. præs. part. med. φρυαττόμε-

vos , 173.

77 Φρύγω, ξω, frigo, ĕre, frire; torreo, ēre, rótir. Tert. pers. sing. fut. 1. optat. φρύξοι, 244. H. Phrygius, φρύγιος, ου, δ.

78 Φρύνος, ου, ό, rubeta, graisset, sorte de crapaud. Gen.

sing. φρύνου, Ion. φρύνοιο, 273.

Φύχος, εος, τό, fucus, fard. Gen. sing. contr. φύχους, 480.

8ο Φυλάσσω, ξω, χα, custodio, îre, garder. Tert. pers.

sing. impert. ἐφύλασσε, Att. ἐφύλαττε, 339. H. arcto-phylax, αρατοφύλαξ, αος, δ. α, 299. gazophylacium, γαζοφυλάκιον, ου, τό. γ, 5. phylacterium, φυλακτή-ριον, ου, τό.

81 Φυλή, ῆς, ἡ, tribus, tribu. Nom. pl. φυλαί, 564.

82 Φύλλον, ου, τό, folium, feuille. Acc. pl. φύλλα, 599.

83 Φύρω, ρῶ et ρσω, ραα, misceo, ēre, méler; pinso, are, pétrir. Acc. pl. neut. perf. part. pass. πεφυρμένα, Lib. III. Cap. 6., 166.

84 Φυσάο, ήσω, sufflo, are, souffler; inflo, are, enfler.
Nom. sing. masc. præs. part. circumfl. φυσῶν, 441.

85 Φύω, σω, κα, gigno, ĕre, engendrer; produco, ĕre, produire. Tert. pers. sing. præs. ind φύει, 600. φύσις, εως, ή, natura. H. physicus, φυσικός, οῦ, ὁ. φυτόν, τό, planta. neophytus, νεόφυτος, ου. ν, 24. emphyteusis. ε, 87.

86 Φώκαινα , ης , ή , balæna , baleine ; phocæna , marsouin. Nom. pl. φωκαίναι , 216. H. phoca , φώκη , ης , ή ,

vitulus marinus.

87 Φωλεός, οῦ, ἡ, antrum, antre; latibulum, tanière; fovea, fosse. Acc. sing. φωλεόν, 193. H. Gall. fouiller.

88 Φωνή, ης, ή, νοκ, voix; sonus, son; rumor, rumeur.
Nom. sing. 192. H. antiphona. α, 242. symphonia, συμφωνία, ας, ή. σ, 204. cacophonia. κ, 17. euphonia. ε, 180.

89 Φώρ, φωρός, δ, fur, voleur; speculator, espion, mou-

chard. Nom. pl. φωρες, 360.

X

1 X, nota rejectionis, 323. Hac litterâ notabant adulterinos nummos ; undè χίαζω, rejicio, improbo, deleo.

2 Χάζω, σω, recedo, ĕre, se retirer; privo, are, priver; capio, ĕre, contenir. Tert. pers. sing. præs. ind. χάζει, 581. Acc. pl. neut. præs. part. pass. χαζόμενα, prop. seq. voc. χαζόμεν', 371. Aor. 2, ἔχαδον; perf. med. κέχανδα, adscito ν.

- 3 Χαίνω, ανῶ, hio, are, báiller; hisco, ĕre, s'entr'ouvrir.
 Nom. sing. masc. præs. part. act. γανών, 584. Aor. τ. ἔχηνα, aor. 2. ἔχανον, part. χανών, perf. pass. κέγασμαι, ab inus. χάω. Η. chaos, χάος, εος, τό, hiatus.
- 4 Χαῖον, ου, τό, pedum, houlette. Nom. sing. 136.
- 5 Χαίρω, αρῶ, αρκα, gaudeo, ēre; lætor, ari, se réjouir. Secunda pers. sing. præs. opt χαίροις, 154. Aor. 2. ἔχαρον; pass. ἐχάρην; perf. med. κέγαρα; imperat. χαῖρε, gaude, salve. H. Gall. charme, χάρμη, ης, ή, gaudium.

6 Χαίτη, ης, ή, crinis, crin; pilus, poil; juba, crinière.

Dat. pl. χαίταις, 514.

7 Χάλαζα, ης, ή, grando, gréle. Nom. sing. 224.

8 Χαλάω, άσω, ακα, cedo, ĕre, céder; laxo, are, lácher; remitto, ĕre, relácher. Tert. pers. sing. circumfl. præs. ind. χαλᾶ, 370. H. It. calare. Gall. caler, filer doux.

9 Χαλέπτω, ψω, φα, noceo, ēre, nuire; damno afficio, ĕre, faire tort. Prima pers. sing. aor. 1. ind. ἐχάλεψα,

Ion. sine aug. χάλεψα, 158.

10 Χαλινός, οῦ, ὁ, frænum, frein. Gen. sing. χαλινοῦ, 475.

Χάλις et χάλιξ, κος, δ, vinum, vin; Bacchus, Bacchus.
 Gen. sing. χάλικος, 246.

12 Χαλκός, οῦ, ὁ, æs, pecunia, argent monnoyé; ensis, épée. Acc. sing. χαλκόν, 124. H. orichalcum, ὀρείχαλ-κον, ου, τό. ο, 103. æs montanum.

13 Χαμαί, humi, a terre, adv. 599. H. chamæuniæ. ε, 175. In compos. valet nanus, parvus. H. chamæleon, χαμαιλέων. λ, 68. chamæcerasus, χαμαικέρασος. κ, 104.

14 Χαράσσω, ξω, χα, sculpo, ĕre, graver; incido, ĕre, inciser, couper. Tert. pers. sing. perf. ind. pass. κεχάρακται, 263. Perf. pass. κεχάραγμαι, ξαι, κται. Lib. III. Cap. 4. H. character, χαρακτήρ, ῆρος, ὁ. characteristicus, χαρακτηριτικός, οῦ, ὁ.

15 Χάρις, ιτος, ή, gratia, grâce. Nom. sing. 159. H. pl.
 Charites, χάριτες, ων, αἰ. charisma, χάρισμα, ατος,

τό. Eucharistia, Εὐχαριςία, ας, ή. ε, 180.

16 Χάρτης, ου, ό, charta, papier, carton. Acc. s. χάρτην, 320,

- 17 Χάρυβδις, εως, ή, Charybdis, Charybde; vorago, gouffre. Acc. sing. χάρυβδιν, 12.
- 18 Χάρων, οντος, δ, Charon, Charon. Nom. sing. 339.
- 19 Χατέω, egeo, ēre, manquer; desidero, are, désirer. Tert. pers. pl. circumfl. imperf. ἐχάτουν, 65.
- 20 Χαῦνος, ου, ὁ, fungosus, poreux; laxus, láche. Nom. sing. fem. χαύνη, 421.
- 22 Χεΐλος, εος, τό, labrum, lèvre. Acc. pl. contr. χείλη, 371.
- 23 Χεῖμα, ατος, τό, hiems, hiver; procella, tempéte. Acc. sing. χεῖμα, 10.
- 24 Χείρ, χειρός, ή, manus, main. Acc. pl. χεῖρας, 117. Η. chirotheca, χειροθήκη, ῆς, ή. τ, 53. chiragra, χειράγρα, ας, ή. α, 36. chirugus, χειροῦργος, ου, ό. ε, 120. chirographum, χειρόγραφον, ου, τό. γ, 77. enchiridion, ἐγχειρίδιον, ου, τό. ε, 87.
- 25 Χελιδών, όνος, ή, hirundo, hirondelle. Nom. sing. 464.
- 26 Χέλυς, νος, ή, testudo, chelys, tortue, luth. Nom. s. 506.
- 27 Χέρρος et χέρσος, ου, ὁ καὶ ἡ, terra, terre; desertus, désert. Acc. sing. χέρρον, 231. H. Chersonesus, χερσόνησος, ου. ν, 36.
- 28 Χέω, χεύσω, fundo, ĕre, répandre, fondre. Tert. pers. sing. præs. ind. χέει, 599. Habet I. à se fut. 1. vix usit. χέσω; fut. 2. χεῶ; aor. 2. et imperf. ἔχεον. II. à χεύω, fut. 1. χεύσω et χεύω, undè aor. 1. ἔχευα et ἔχεα. III. à χύω; fut. 1. χύσω; perf. κέχυκα; pass. aor. 1. ἔχύθην, fut. 1. χυθήσομαι, perf. κέχυμαι.
- 29 Χηλή, ης, ή, forceps cancrorum, pince des cancres.

 Dat. pl. χηλαῖς, 84. Pl. chelæ, Virg. χηλαί, ων, αί.
- 30 Χήν, ηνός, ὁ καὶ ἡ, anser, oie. Gen. pl. χηνών, 565.
- 31 Χηραμός, οῦ, ὁ, latibulum, retraite; caverna, caverne.

 Acc. sing. γηραμόν, 34.
- 32 Χήρος, ου, ό, et χήρα, ή, viduus, veuf; vidua, veuve.
 Nom. sing. fem. 436.
- 33 Χθές , heri , hier , 158.
- 34 Χθών, ονός, ή, terra, terre. Gen. sing. χθονός, 426. Η. nom. pr. Melancthon, Μελάίχθων, ονός. μ, 64.

35 Χίλιοι, αι, α, gen. ων, mille, mille. Nom. pl. neut. χίλια, 345. H. chilias, χιλιάς, άδος, 4. Hinc X valet 1000.

36 Χιλός, οῦ, ὁ, cibus, nourriture; pabulum, fourrage.

Gen. sing. γιλοῦ, 369.

37 Χιτών, ῶνος, ὁ, tunica, tunique; membrana, membrane.

Acc. sing. γιτῶνα, 524,

38 Χιών, ῶνος, ή, nix, neige. Nom. sing. 421.

39 Χλαΐνα, ης, ή, læna, gros manteau, vestis. Acc. pl. χλαίνας, 74.

40 Χλαμύς, ύδος, ή, chlamys, chlamyde; vestis exterior, habit extérieur. Dat. s. γλαμύδι, ante voc. γλαμύδ', 406.

41 Χλεύη, ης, ή, risus, ris; derisio, dérision. Dat. s. χλεύη, 250.

42 Χλιαίνω, ανῶ, αίκα, calefacio, ĕre, échauffer. Tert. pers. sing. præs. ind. χλιαίνει, 336.

43 Χλίω, luxu effemino, are, effeminer. præs. pass. χλίεσθαι, 30

44 Χλόα, ας, ή, herba virens, herbe verdoyante. Acc. sing. χλόαν, 487. H. nom. pr. Chloë, Χλόη, ης, ή. Chlora, fem. à χλωρός, ά, όν, virens.

45 Χναύω, σω, vellico, are, déchirer; voro, are, dévorer. Tert. pers. sing. præs. ind. χναύει, 86.

46 Χοῖνιξ, ιμος, ή, sextarii duo, deux setiers. Nom. sing. 145.

47 Χοίρος, ου, ό, porcus, porc. Acc. sing. χοίρον, 330.

48 Χολή, ης, ή, bilis, bile; fel, fiel; ira, colère. Acc. sing. χολήν, 385. H. cholera, χολέρα, ας, ή.

(49 Χόνδρος, ου, ό, granum, grain; cartilago, cartilage. Acc. pl.
 χόνδρους, 328. H. hypochondria, ὑποχόνδρια, ων, τά. υ, 20.

50 Χορδή, ῆς, ἡ, intestinum, intestin; corda, corde d'instrument. Acc. pl. χορδάς, 512.

5ι Χορός, ου, ό, chorus, chœur; chorea, danse. Dat.s. γορώ, 499.

52 Χόρτος, ου, ό, fenum, foin; herba, herbe. Acc. s. χόρτον, 474.

53 Χράω, ήσω, ηκα, commodo, are, préter; vaticinor, ari, prédire; utor, uti, se servir; tingo, ere, teindre. Tert. pers. sing. fut. 1. ind. χρήσει, 309. χρήσις, εως, ή, usus. H. catachresis, κατάχρησις, abusus. κ, 74.

54 Χρεία, ας, ή, usus, usage; utilitas, utilité; opus, besoin; necessitas, nécessité; indigentia, indigence;

chria, chrie. Nom. sing. 226.

55 Χρεμετίζω, σω, κα, hinnio, îre, hennir. Gen. pl. mase. præs. part. act. χρεμετιζόντων, 475.

56 Χρέμτομαι, ψομαι, screo, are, cracher. Tertia pers. pl. imperf. med. ἐχρέμπτοντο, Ion. sine aug. χρέμπτοντο, 79.

57 Χρέος, έεος, τό, debitum, dette; fatum, destin; mors, mort. Gen. sing. contr. χρέους, 4.6. Decl. 5. simpl. 1. contract. Item χρεών et χρέως, ω, τό, 4. simpl.

58 Χρῆμα, ατος, τό, res, bien, chose; negotium, affaire. Acc. pl. χρήματα, ante voc. simpl. χκήματ', ante voc. aspir. χρήμαθ', 4. Decl. 5. simpl. Item, opus; oraculum; quasi à χράω.

59 Χρίμπτω, ψω, admoveo, ēre, approcher. Tert. pers. sing. aor. 1. ind. ἐχρίμψε, Ion. sine. aug. χρίμψε, 115.

60 Χρίω, σω, κα, ungo, ĕre, oindre; lino, îre, frotter. Tert. pers. sing. imperf. ἐχρῖε, sine aug. χρῖε, cum ν parag. χρῖεν, 95. Perf. pass. κέχρισμαι. H. chrisma, χρίσμα, ατος, τό. Christus, Χριζός, οῦ, ὁ, unctus.

61 Χρόα, ας, ή, color, couleur; cutis, peau. Acc. sing.

χρόαν, 508. q. à χράω.

62 Χρόνος, ου, ό, tempus, temps. Acc. sing. χρόνον, 337. Η. chronicus, χρονικός, οῦ, ό. chronologia, χρονολογία, ας, ή. λ, 48. anachronismus, ἀναχρονισμός, οῦ, ό. α, 223. etc.

63 Χρυσός, οῦ, ὁ, aurum, or. Gen. sing. χρυσοῦ, 393. Η. chrysolithus, χρυσόλιθος, ου, ὁ. λ, 89. Chrysologus, χρυσόλογος, ου, ὁ. λ, 48., etc.

64 Χυλός, οῦ, ὁ, succus, suc; chylus, chyle. Dat. s. χυλώ, 166.

65 Χύτρος, ου, ό, olla, marmite; cacabus, chaudière. Dat. sing. χύτρω, 244.

66 Χωλός, ή, όν, claudus, boiteux; mutilus, mutilé. Nom.

sing. masc. 340.

67 Χωρέω, ήσω, ηκα, accedo, ĕre, s'approcher; capio, ĕre, contenir. Acc. pl. masc. circumfl. præs. part. act. χωροῦντας, 391. Gen. sing. fem. circumfl. ejusd. præs. part. χωρούσης, 520. ἀναχωρέω, recedo. H. anachoreta, ἀναχωρητής, οῦ, ὁ. α, 223.

68 Χωρίς, seorsim, séparément; sine, sans. Gen. 111.

69 Χῶρος, ου, ὁ, ager, champ, pays; locus, lieu. Nom. sing. 183. χώρα, ας, ή, idem, Regio. H. Petrochora, Πετροχώρα. π, 89. urbs Galliæ.

Ψ

Ψαθυρός, ά, όν, friabilis, friable; aridus, aride. Acc.
 pl. fem. ψαθυράς, 444.

2 Ψαιδρός, οῦ, ὁ, rarus capillis, qui a peu de cheveux.

Nom. sing. masc. 341.

3 Ψακάς, et ψεκάς, άδος, ή, stilla, goutte; ros, rosée. Nom. sing. 371.

4 Ψάλιον, ου, τό, frænum, frein; torquis, collier. Nom. s. 536.

5 Ψαλίς, ίδος, ή, forfex, ciseaux; fornix, voûte. Dat. sing. ψαλίδι, 528.

6 Ψάλλω, ψαλῶ, ἔψαλκα, psallo, ĕre, chanter; leviter percutio, ĕre, toucher un instrument. Tert. pers. pl. imperf. ἐψάλλον, sine aug. ψάλλον, 499. H. psalmus, ψαλμός, οῦ, ὁ. psalterium, ψαλτήριον, ου, τό. psalmodia. α, 54.

Ψάμμος, ου, ή, arena, sable. Gen. pl. ψάμμων, 11. ἄμμος,
 ου, ή, idem. H. Jupiter Ammon, Αμμων, ωνος, ό.

8 Ψαφαρός, ά, όν, aridus, sec; squalidus, sale. Gen. sing. fem. ψαφαρᾶς, 510.

9 Ψάω, ήσω, ηκα, comminuo, ĕre, racler, déchirer; tango, ĕre, toucher; uro, ĕre, brûler; tergo, ĕre, essuyer.
Tert. pers. sing. aor. t. ind. ἐψήσε, sine aug. ψῆσε, 548.
H. peripsema, περίψημα, ατος, τό. sordes. π, 79.

10 Ψέγω, ξω, χα, reprehendo, ĕre, réprimander; vitupero, are, blamer. Tert. pers. sing. præs. ind. ψέγει, 571.

11 Ψεδνός, οῦ, ὁ, rarus capillis, qui a peu de cheveux. Acc. sing. masc. ψεδνόν, 199.

12 Ψελλός, οῦ, ὁ, balbus, blæsus, bègue. Nom. sing. 45.

13 Ψεύδω, σω, κα, fallo, ĕre, tromper. Nom. sing. fem. aor. 1. part. act. ψεύσασα, 355. ψεύδομαι, decipior; mentior. H. pseudo-Christus, ψευδόχριτος. χ, 6ο., etc.

14 Ψέφος, εος, τό, tenebræ, ténèbres. Acc. pl. ψέφος, 213.

15 Ψήφος, ου, ή, lapillus, petite pierre; suffragium, suffrage.

Dat. pl. ψήφοις, 249.

16 Ψίαθος, ου, ὁ καί ή, storea, natte. Dat. pl. ψιάθοις, cum ι parag. ψιάθοισι, 230.

17 Ψιάς, άδος, ή, gutta, stilla, goutte. Acc. pl. ψιάδας, 153.

18 Ψίθυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, susurrus, léger bruit; susurro, médisant. Nom. sing. 220.

- 19 Ψιλός, ή, όν, tenuis, doux, mince. Acc. sing. masc. ψιλόν, 510. Η. ἐ ψιλόν, ὑ ψιλόν, e, y tenue.
- 20 Ψίμμυθος, ου, ό, cerussa, céruse. Dat. sing. ψιμμύθω, 25.
- 21 Ψίνεσθαι, defluere, couler, 459. Inf. med. quasi à ψίνω; dicitur de vite et acinis.
- 22 Ψίξ, ψιχός, ή, mica, miette. Acc. sing. ψῖχα, 368.
- 23 Ψιττάκη, ης, ή, et κος, ου, δ, psittacus, perroquet.
 Nom. sing. 45.
- 24 Ψίω, attenuo, are, atténuer. Tert. pers. pl. imperf. εψίον, sine aug. ψίον, 482.
- 25 Ψόλος, ου, ὁ, flamma, flamme; fumus, fumée; fuligo, suie. Acc. sing. ψόλον, 410.
- 26 Ψόφος, ου, δ, fragor, fracas; strepitus, bruit. Nom.s. 560.
- 27 Ψύδρακες, ων, αί, pustulæ in cute, pustules, échaubou-lures. Nom. pl. 83.
- 28 Ψύλλος, ου, ό, et λα, ή, pulex, puce. Dat. pl. masc. ψύλλοις, cum ι parag. ψύλλοισι, 128.
- 29 Ψυχή, ῆς, ἡ, anima, âme; vita, vie. Acc. sing. ψυχήν, 4. Decl. 2. simpl. H. metempsychosis, μετεμψύχωσις, εως, ἡ. μ., 91. ε, 87.
- 30 Ψύχω, ξω, χα, spiro, are, respirer; flo, are, souffler; refrigero, are, rafratchir. Tert. pers. sing. aor. 1. ind. ἐψύξε, Ion. sine aug. ψύξε, 66. Aor. 2. ἔψυγον.
- 31 Ψώα, ας, ή, fetor, odeur fétide. Acc. sing. ψωαν, 165.
- 32 Ψώθιον, ου, τό, frustulum, petit morceau; mica, miette.

 Acc. sing. ψώθιον, 369.
- 33 Ψωλός, οῦ, ὁ, titio, tison. Nom. sing. 179.
- 34 Ψωμός, οῦ, ὁ, frustum, morceau; buccella, bouchée.

 Acc. pl. ψωμούς, 166,

35 Ψώρα, ας, ή, scabies, gale. Nom. sing. 296.

36 Ψώχω, comminuo, ĕre in frusta, mettre en morceaux.
Tert. pers. pl. præs. ind. ψώχουσι, 73.

 Ω

1 Ω, ultima littera; ω μέγα, finis, 323.

2 2, ô, ó, adv. vocandi, 154.

3 'Ω6ή, ης, ή, tribus, tribu. Nom. sing. 354.

4 'Ωγύγιος, ου, ό, antiquus, antique. Nom. pl. m. ωγύγιοι, 346.

5 'Ωθέω, ήσω, trudo, ĕre, pousser avec violence; pello, ĕre, chasser. Nom. sing. masc. aor. 1. part. ἄσας, 126. Gall. όter. Ab inus. ἄθω, habet fut. 1. ἄσω, perf. ὧαα. H. Bootes, βοώτης, ου, ὁ. β, 87.

6 'Ωκεανός, οῦ, ὁ, Oceanus, *Ocean*. Dat. sing. ἀκεανῷ, 491.

- 7 'Ωκύς, εῖα, ὑ; έος, celer, prompt; velox, vite. Neutrum ἀκύ, sumitur adverbialiter, 507. Compar. ἀκύτερος, superl. ἀκύτατος, ου; et ἀκίων, ἄκιςος. H. Lat. ocior, ocius.
- 8 'Ωλένη, ης, ἡ, ulna, aune; brachium, bras; cubitus, coude. Ex quâ voce et adjectivo λεύχος, albus, blanc, fit compositum λευχώλενος, ὁ, ἡ, epithetum Junonis. Acc. sing. fem. λευχώλενον, 384.

9 Ωμιλλα, ης, ή, ludus nucum, jeu de noix. Gen. pl. ωμιλλων, 22.

10 ἦμος, ου, δ, humerus, épaule. Dat. pl. ὅμοις, 57. Η. omoplatæ, ὑμοπλάται, ων, αί. π, 127.

11 'Ωμός, ή, όν, crudus, cru; durus, dur. Acc. sing. Att.

fem. ωμών , 574.

12 'Ωνέομαι, ήσομαι, emo, ere, acheter. Tert. pers. pl. circumfl. præs. opt. med. ἀνοῖντο, 246. Η. τελώνης, ου, ό, publicanus. telonium, τελώνιον, ου, τό. τ, 24.

3 ῷον, ου, τό, domûs pars superior, chambre haute.

Nom. sing. 323.

΄ 'Ωόν, οῦ, τό, ovum, œuf. Gen. pl. ἀῶν, 554.

ὅρα, ας, ἡ, hora, heure; tempus, temps; pulchritudo, beauté. Nom. sing. Ion ὥρη, 609. Dat. sing. Ion. ὥρη, 600. Nom. sing. comm. ὥρα, 480.

- 16 Ωρα, ας, ή, cura, soin. Dat. sing. ώρα, 100.
- 17 'Ωρίων , ωνος , ό , Orion , Orion. Acc. sing. ὡρίωνα, 11.
- 18 'Ωρύω, σω, κα, ululo, are, hurler; ejulo, are, se lamenter. Tert. pers. pl. aor. 1. ind. ἄρυσαν, 266.
- 19 'Ως, ut, comme; sicut, demémeque; ως, sic, ainsi, 8., etc.
- 20 'Ωφελέω, ήσω, ηκα, prosum, prodesse, étre utile; juvo, are, aider; proficio, ĕre, profiter. Præs. inf. ἀφελέειν, 554.
- 21 Ωχρος, οῦ, ὁ, pallor, páleur; pallidus, pále. Nom. sing. 258.

MONITUM.

De assignandis linguæ Græcæ Radicibus, non omnino inter Auctores convenit. Alii enim rem altiùs repetentes pauciores admittunt: alii utiliùs existimant rem minùs pressè tractare, pluresque admitti volunt; licet aliæ in alias quandoque coïncidere, et aliæ ab aliis derivari posse videantur. Hos posteriores secuti sumus. Omissis enim tantummodò quorumdam ignotorum animalium aut fruticum nominibus, in cæteris abundare quàm deficere maluimus. Sed hæc opinionum varietas levis aut nullius est momenti. Nam cura illa, voces singulas ad Radices suas referendi, tironibus quidem utilis est; ab iis autem, qui progressum in linguâ fecerunt, tutò omitti potest et solet.

INTRODUCTIO

A D

LINGUAM GRÆCAM.

PARS TERTIA.

Complectens exercitationem, seu Poëma;

IN QUO

Regulæ Radicesque omnes ad usum et praxim rediguntur.

Ο ΔΥΣΣΕΥΣ, (ULYSSES) POEMA.

Argumentum Poëmatis.

ULYSSES, Rex Ithacæ, fuerat consiliis suis excidii Trojani auctor præcipuus. Quarè Neptunus, qui hanc urbem cum Apolline ædificaverat, Ulyssi graviter infensus, ejus in patriam reditum ab annis novemdecim prohibebat. Post longos errores appulerat Ulysses ad insulam cujusdam Nymphæ, cui nomen Calypso; ibique à Nymphâ illâ, quæ ejus ambiebat nuptias, invitus detinebatur; donec Deorum monitu, indè tandem solvit. Quæ autem in hoc ultimo suo itinere, priusquam in Ithacam perveniret, ab irato Neptuno superanda habuerit, hujus Poëmatis, ut et Homericæ Odysseæ, sunt argumentum.

Sed cùm hoc Poëma ex omnibus et solis Radicibus, ad majorem tironum utilitatem, conficiendum fuerit; non tàm res in eo, quàm verba quærenda sunt: nec mirum si quid in sententiis minus concinnum, in narratione minus aptum et cohærens quandoque reperiatur. Mirum fortasse potiori jure videri debeat, tot voces, tam inter se dissimiles, utcumque colligari, ex iisque narrationem continuam et numeris astrictam coagmentari potuisse.

Ut ut est, cum omnes hujus Poëmatis versus non æquè facili producti sint Minervà, nec prætereà omnes discipuli æquè facili polleant memorià, tres horum versuum ordines distinguendos censui. Primus ordo, qui in titulis notatur litterà A, tertiam Poëmatis partem continet, ducentos nimirúm versus, eosque minus inelegantes, ipsaque materia aliis forte amœniores, atque ideò ad discendum faciliores. Ab his igitur initium explicandi et discendi memoriter sumi consulo : posteà verò regressum fieri ad secundum ordinem, qui notatur litterâ B, et ducentis pariter constat versibus. Denique tertius ordo, qui notatur litterà C, et versus totidem ac alii, sed voces plerumque duriores aut minus communes complectitur, explicari et ab aliquibus etiam memorià disci poterit.

Græcorum fabulæ, nisi aliquâ condiantur Allegoriâ, et ad informandos mores quoquomodò referantur, facilè vel ipsis pueris insulsæ videantur. Quarè, ut sim Heraclides ipse mihi, omissis iis, quæ sigillatìm è plurimis versibus elici possunt, et exemplis et documentis, summatìm dicam quid ad mores et communia vitæ officia sex hujus Poëmatis Libri præcipuè edoceant; scilicet:

Liber I. Voluptatis fugam, constantiam in adversis; Liber II. Ab improborum contubernio cavendum: improbos, cùm multis nocuerint, uni tandem pænas dare;

Liber III et IV. Homines ex vitio et turpes in hac vitá, et miseros esse in alterá;

Liber V. Quàm dulce sit honestè et pacificè in patriá vivere;

Liber VI. Qu'am sit decorum pro patria pugnare et mori.

EXPLICATIO NOTARUM

AUT ABBREVIATIONUM

QUÆ IN SEQUENTI VERSIONE REPERIUNTUR.

- A. Primus ordo versuum, ut explicatum est suprà.
- B. Secundus ordo versuum.
- C. Tertius ordo versuum,
- a. autem.
- q; que.
- q. quidem.

Ό Δ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

\mathbf{A}' .

ΚΑΛΥΨΩ΄.

A. Proposition.

Ανδρα ύδω, ός, ἐπεὶ Τροίας τὰ θέμηλα πέπερθαι,
 Πολλών τ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄςεα, καὶ νόον ἔγνω,
 Μυρία τ' ἐν νηρῷ πλαίχθεὶς πάθεν ἄλγεα πόντῳ,
 Αρνύμενος ψυχήν, μωρῶν τε χρήμαθ' ἑταίρων.

A. Calypso retient Ulysse.

5 Σπέσσι λιλαιομένη βαυκοῖς τὸν νύμφη ἔρυκεν· Υἰοῦ δ' ὁ μνησθείς, ὄαρος, πάππα τε γέροντος, Νοςεῖν μὲν γλίχετο, ζήτει δέ τε, δάκρυα λείδων.

A. Comparaison d'un rossignol.

Νίγλαρον ἐν κλωδῷ ὡς μὴ συρίσσει ἀηδών , Σιγώσα ςρέφεται , κλώνάς τ' ὄζους τε σκολύπτει.

A. Différens prétextes de Calypso.

Το Η δ' ήρνεῖτο πάλαι, καὶ ἐρῶσα ἐμύνετο χεῖμα,
 Καὶ ψάμμων κόρθυς, λαιὸν δέ τε ἀρίωνα,
 Νῦν δ' ἀλέαν, ἰσχύν τε θέρους, μοίγόν τε χάρυθδιν.

ULYSSES.

LIBER PRIMUS.

CALYPSO.

A. Propositio.	
77	
VIRUM cano, qui, postquam Trojæ fundamenta diruta sunt,	E
mr 1	2
Milleque in humido errans passus est dolores ponto,	3
Consequens animam, stultorumque res sodalium.	4
A. Calypso Ulyssem detinet.	
Specubus cupiens jucundis hunc Nympha retinebat:	5
Filii verò ille recordatus, uxoris, patrisque senis,	6
Redire quidem cupiebat, quærebat autem, lacrymas fundens.	7 ,
A. Comparatio lusciniæ.	
Modulamen in cavea ut non sibilat luscinia,	8
Silens autem vertitur, surculosque ramosque evellit.	9
A. Prætextus varii.	
Illa autem recusabat pridem, et amans prætendebat hiemem, 1	0
Et arenarum acervos, lævumque Oriona, 1	I
Nunc autem calorem, roburque æstatis, obtusaque voce Charybdim.	2

A. Mercure réprimande Ulysse.

Ηξε δε τῷ, κατ' ὄναρ, ράβδῳ πίλῳ τ' ἀρίδηλος, Ερμηνεύς, θρήσας δ' ἀςάνδης, γωριάων τε·

15 « Πηλίκος εἶς ; τί γοᾶς , καὶ μέλδεις θυμὸν ἀνία ;
Σοὶ γένυς οὐ μαδή , ἡὲ σπανῷ τραχεῖα ἰόνθῳ.
Ε̈́μπουσαν φέδεται , καὶ μορμῶ , ἡλικί' αὕτη ;
Οὐ θολόν , οὐκ ὄρφνην , ἔχθος , δέννον , καὶ ὄνειδος ;
Δαῦκος , ἀμαιμάκετος , ἔτυμός θ' ἴςωρ δέ τε θέσπις ,

20 Το πρίν · ἀτὰρ μὲν νῦν γε , πάϊς ὅς , νήπια βάζεις ,
Ηλίθιος , μῶλυς , κόδαλός τε , κοάλεμος , ἀργός.
Μείρακες ὡμιλλῶν , σὸ σοφῶν ἐμπάζεο μύθων.
Τλύϊ αἰσιμόειν , ὅκνῳ τε , ἀήσυλον ήδην.»
Ηδε' ἐναργὲς ὕπαρ , τὸ δ' ἄγος μελεδαίνει ἐγερθείς.

B. Iris avertit la Nymphe.

25 Στελλομένη δ' Τρις , ψιμμύθω μίλτου ἔρευθος , Σανδαράχην κυάνω , ραίνει κιννάβαρι κάλχη , Βεύδει σκεφθεῖσα , λημνίσκοις , λώμασι , σωμα · Κομμὸς θαυμασθήναι ! τῆ δ' ἤΓγειλεν ὕπαιθα Μόχθον καὶ πένθος , δηνός θ' ἄγιον · « τὸν ὀφείλειν

3ο Λιμένας άλλάσσειν, οὐ δ' ἔνθα χλίεσθαι ἕκηλον·
Μὴ δ' ἀμφισδητεῖν· μῆνίν τ' ἀλιτόντα διώξειν. »
Ἡ δ' ὡς πυνθάνεται, μ.ύζουσα ἐπείθετο ὀμφἤ.

C. On abat des arbres pour construire un vaisseau.
Καὶ μολέουσι νάπος, κτίζειν βάριν, αἰψα βάναυσοι,
Χηραμὸν ἀσκαλάδων, ἐλάφων, ἐλλῶν, καὶ ἰόρκων,

Missa autem Iris, cerussæ minii ruborem,	25
Sandaracham colori-cæruleo, aspergit cinnabarim purpuræ,	26
Veste-varià tecta, fasciolis, fimbriis, corpus:	27
Ornatus admirabilis! Huic autem nuntiavit coràm	28
Laborem et luctum, consiliumque sanctum: « hunc debere	29
Portus mutare, neque hic effeminari quietum:	3 o
Non autem controversari: iram peccantem esse persecu-	-
turam. »	3r
Illa autem ut audit, mussitans obediebat divinæ-voci.	32

C. Ad navim fabricandam cæduntur arbores.

Et veniunt in saltum, fabricare navem, statim artifices, 33 Latibulum stellionum, cervorum, hinnulorum et caprearum, 34 35 Οὖ τ' ἐκτῶντ' ἰκτίς , κιδάφη , λύΓξ , λάμια , κῆβος.
ἤμυσεν ἀξίνησιν ἀχράς , κέδρος , ἀχερωΐς ,
Αἴγειρος , κότινοι , πτελέαι , πεῦκαι , φιλύραι τε.
ὑρπήκων κόναβος μέγας , ἀκρεμόνων τ' ὀρυμαγδός.

C. Les oiseaux s'enfuient.

Καὶ τεταραγμέναι ὅρνιθες, ἀπὸ τῶν ὁροδάμνων, 40 Οὑς ἐπέπαντο ἰαύουσαι, ἀπέπταντο ὁμαρτῆ • Οἴ τ' ὁλολύζοντες αἰγωλιοί, αἴ τε κυμίνδεις, Αἰσάλων, ἰκτῖνες, σὺν τοῖς κίρκοις, ἱέραξι, Κρώζοντες κόρακες, κόσσυφοι ποππύζοντες, Ξὸν κόκκυξι κορῶναι, κλώζοντές τε κολοιοί, 45 Κίσσα, καὶ οὐ ψελλὸς κωτίλλων ψίττακος ὄσση.

B. On construit le vaisseau.

Κόλλοπί τ' ἤνείκεν κάνθων καὶ κᾶλα κάμηλος. ἔσκαφον οὶ ξελέχη · καρχήσια , πηδά τε κεῖνοι ἐνδυκέως ἔδρασαν · γόμφοις καὶ σφησὶ κατήλιψ Κασσύεται · ἀκταί τ' αἰρῶν κόμπῳ σμαραγοῦντο.

C. On le charge de provisions de bouche;

5ο Οὶ δ' ἔφερον σίσαρον, καυλούς, ζακελτίδας, ύρχαῖς, Μωλύζας σκορόδων · κίςαις οὶ κόκκον ἀνίσου, Καρτάλλους τε φακών, κέΓχρου κοφίνους, καλάθους τε Φιβαλεών, μοδίους τε σεμιδάλεως, καὶ σίτου · Αηκύθους, φιάλας, σομφῷ τὰ βεδυσμένα φελλῷ.

C. De vêtemens.

55 Εν δ' ἀχάτω ἔθεσαν καὶ ἤλιπας, ἀρδύλας τε

ULYSSES. LIB. I. CALYPSO.	321
Quodque possidebant mustela, vulpes, lynx, lamia, simius	
Cecidit asciis pyrus-sylvestris, cedrus, populus-alba,	36
Populus-nigra, oleastri, ulmi, piceæ, tiliæque.	37
Surculorum strepitus magnus, ramorumque-grandiorum fragor.	m 38
C. Aves aufugiunt.	
Et turbatæ aves, à ramusculis,	39
Quos possederant habitantes, avolarunt simul;	40
Ululantesque ululæ, et noctuæ,	41
Æsalo, milvi, cum vulturibus, accipitribus,	42
Crocitantes corvi, merulæ sibilantes,	43
Cum cuculis cornices, crocitantesque graculi,	44
Pica, et non balbus garriens psittacus voce.	45
B. Navis fabricatur.	
Corio-duro tulit asinus et ligna camelus.	46
Excavarunt hi truncos; malos, remosque illi	47
Promptè fecerunt; clavis et cuneis tabulatum	48
Consuitur, littoraque malleorum crepitu resonabant.	49
C. Instruitur annoná;	
Hi autem ferebant siser, caules, rapas, sportis,	50
Capita alliorum ; cistis hi granum anisi ,	5 r
Corbesque lentium, milii cophinos, calathosque	52
Ficorum, modiosque similæ et frumenti:	53
Ampullas, phialas, spongioso hæc obturata subere.	54
C. Vestibus.	
In agatic autom neguerunt et galeges coriscees et me fun des	22

In acatio autem posuerunt et calceos-coriaceos, et profundos, 55

322 Ο Δ Υ Σ Σ Ε Υ Σ. Α΄. ΚΑΔΥΨΩ. Καρδατίνας λιτούς, ζαφελεῖς τ' ἰσάλας, δέρα, νάχη, Αντί κρύους, μάλχης · ὄμοις κυπάδας τε σύρας τε.

C. Calypso donne à Ulysse des vêtemens;

Κωρύκω ή τούτου γέλγην, βύσσου τε κυπάσσις, Κιμβέρινον, κάνδυν, μετὰ κροσσῶν ήδὲ κοσύμβων, 6ο Μολγὸν σὺν θυσάνοισι, κάσας, οὔλους τε τάπητας.

C. Des vases et des armes.

Ημεν άλεισα, δέπας, γυλιόν, γέρρον, πέλεκύν τε, Κορδύλην, καὶ ἀκινάκην, οὕ λίτρα πύνδακι καὶ μνᾶ Οβρύζου · κολεὸς δ΄ ήλοις, ςειῶν τε θεωρῷ Γάργαιρεν φέγει, βηρύλλων ήδὲ μαράγδων.

B. Ulysse part.

65 Σκεύεα , ὄν ἐχάτουν , διὰ ἰκρία , ἄρτια ἤδη. Δς τε λύγην κνέφατος σκέδασ' ἡμέρα , ψύξε τ' ἰάπυξ , Κύπτοντες , παλάμαις κώπας , μετὰ πιτύλου, ἤσκουν.

A. Course du vaisseau.

Ναῦς ἔθεεν , λάχνην καθ' ὑγράν , πρήσσουσα κέλευθον • Πρώρα λάχαιν' ἐλαφρὸς πολιὸν σάλον • ἀμφὶ δὲ φλοῖσδος.

B. Neptune maudit Ulysse qui navigue.

70 Τόν ρα μυδαζόμενος, νεμέσησε πλέοντι Ποσειδών, Ικμάδι τ' αἰονάων, ἀρὰς ἔφθοίγε μεγαίρων.

C. Il lui envoie la corruption; Γύργαθ' ἄφαρ μυδῶσιν ἀγλίθων, ὄσπρια, βολβοίς

ULYSSES. LIB. I. CALYPSO.	323
Et calceamenta vilia, simplicesque vestes-è-pelle, pelles, vellera,	56
Contra frigus, stuporemque; humeris palliaque lacernasque	. 57
C. Calypso Ulyssi dat vestes;	
In perâ illa hujus merces-varias, èque bysso suppara, I'unicam-pellucidam, vestem-Persicam, cum fimbriis e nodis,	58 et 59
Bulgam cum fimbriis, villosos integrosque tapetes.	60
C. Vasa et arma.	
Et pocula, pateram, vas-militare, scutum-Persicum securimque,	, 6 r
Clavam, et acinacem, cujus libra <i>in</i> manubrio, et mna <i>erat</i>	62
Obrysi ; vagina autem clavis , lapillorumque spectatori	63
Fulgebat splendore, beryllorum et smaragdorum.	64
B. Ulysses proficiscitur.	
Vasa, quorum egebant, per tabulata, perfecta jam <i>erant.</i> Utque caliginem tenebrarum dissipavit dies, flavitque Iapyx	
Proni, palmis remos cum strepitu exercebant.	67
A. Navis cursus.	
Navis autem currebat, spumam per humidam, faciens iter; Prora fodiebat levis canum salum; circumque strepitus	
undarum.	69
B. Neptunus naviganti imprecatur.	
Hunc certè abhorrens, indignatus est naviganti Neptunus,	70
Humoreque aspergens, diras locutus est invidens.	7 E.
C. Immittit corruptionem;	
Canistra statim putrescunt alliorum, legumina, bulbi;	72

]

324 O Δ Y Σ Σ E Y Σ . A'. KAAYY Ω .

Αβρίχους τε μύες ψώχουσι καὶ ἀλφίτου ἀκτήν, Καὶ σίλφαι χλαίνας, μανδάκην, σισύραν, εὐλαί· 75 Καὶ δρὶλος, ρινῶν, ἕλμινς τε βρύουσι, φλιδώντων.

C. La peste;

ΤάΓγη μὲν πείνης, καὶ ἐκάτερα αἰτία λοιμοῦ.
Τῶν μὲν μήνιΓγας πλάδον τε κόρυζά τ' ἀλισγεῖ •
Οὐ δὲ ςυφομένην ῥώθωσιν μύξαν ἔμυσσον,
Οὐ σίαλον χρέμπτοντο, σιαγόνος εἴνεκα ἀφθῶν •
8ο Ε΄ς δ' ἀδένας μύρουσα λάπη δήλησε φάρυΓγα.

C. Différentes maladies.

Τοὺς δ' ἀγλίη τείρει, καὶ μίλφαι, μυδρίασίς τε, Τοὺς κήλη, κιρσός τον φήρεα, γαΓγλίον ἀΓκάς Τοὺς λειχήν, δοθιήν, καὶ ψύδρακες τκτερος ἄλλους. Καρκῖνος χηλαῖς τιτθούς, μυκτῆρα, μάλας τε, 86 Σκάλλει δουρομένοις κάχληξ νεφρόν, ἰξύα χναύει. Μέμφονται οἱ σπλῆν', οἱ σπόνδυλον, οἱ δὲ κοχώνην, Οἱ λαγόν', οἱ δὲ προηγορεῶνά τε, γαυσά τε κῶλα Εκ δὲ λεπρῶν βρῶμος λύμην καὶ ζημίαν ἀλδεῖ.

B. Soin d'Ulysse.

90 Αλλά μέλει πρυτάνει έλεος, πρηνής τε μερίμνη, Κωχχύσσαντας ἐπ' ἀΓκώνος, κόλπω τε ἔθαλπεν · Καὶ σαίρων, νίπτων, τέρσων, μόγου οὔποτε λήγει.

C. Remèdes du médecin.

Ατμενος αλλά δαείς νούσους, καί φάρμακα πάντα,

ULYSSES. LIB. I. CALYPSO.	325
Cophinosque mures comminuunt et farinæ fructum,	73
Et blattæ lænas, corium vestem-pelliceam vermes;	74
Et lumbricus, pellibus, vermisque scatent, putrescentibus.	75
C. Pestem;	
Rancor quidem famis, et utraque causa pestis.	76
Horum quidem membranas humor gravedoque inquinat;	77
Neque stipatum naribus mucum mungebant,	78
Non salivam screabant, maxillæ propter ulcera;	79
In autem glandulas fluens pituita læsit guttur.	80
C. Morbos varios.	
Hos cicatrix-in-oculis affligit, et defluvium-palpebræ, et oktusa-acies-oculorum,	8r
Hos tumor, varix; horum tensiones, contorsio-nervorum ulnas;	n 82
Hos lichen, furunculus, et pustulæ; morbus-regius alios.	83
Cancer forcipibus mammas, nasum, alasque	84
Fodit; lamentantibus calculus renes lumbosque vellicat.	86
Queruntur hi splenem, hi spondylum, hi a. coxendicem,	87
Hi ilia, hi gulamque, incurvaque membra;	88
Exque leprosis fœtor luem et damnum auget.	89
B. Ulyssis cura.	
Verùm curæ est Præfecto misericordia, pronusque sollici	- ,
tudine,	90
Flentes super cubitum, sinuque fovebat;	91
Et verrens, lavans, siccans, à labore nunquam cessat. C. Medici remedia.	92
Famulus autem qui didiceratmorbos, et medicamenta omnia	.03
L'amuno autem qui marceratmornos, et medicamenta omina	194

326 Ο Δ Υ Σ Σ Ε Υ Σ. Α΄. ΚΑΔΥΨΩ Τοῖς ὑμένα σμίλη, τοῖς δὲ φλέβας ἔσχασε λίγδην ' 95 Κάσορος ἐθρυγάνα σέατι, λιπέεσσί τε χρῖεν · Τοῖς δόδρα, κολλύριον, ἀλόη, βαλανεῖον ὄνησι. Ελλεβόρω βλένναν, ὡς σκὼρ πταίρουσι τετηκός · Κασσία αὐτομάτους κόχλακας, σκώληκα, κόπρον τε.

B. Ils abordent sains et saufs chez Polyphême.

τοο Κήδεϊ καί ὄρα ήλθοντο , καὶ εὐνῆ ἔκειλαν. Τονθορύζας δ' ὁ θεός , τοὺς τῷ νόθῳ αὐτοῦ ἐτήρει.

ULYSSES. LIB. I. CALYPSO.	327
His membranam scalpro, his autem venas incidit strictim	: 94
Castoris fricabat sebo, adipeque ungebat:	95
His potio, collyrium, aloë, balneum prodest.	96
Helleboro mucum, ut stercus sternutant liquefactum.	97
Cassià ultroneos calculos, vermem, stercusque.	98
B. Sani appellunt ad insulam Polyphemi.	
Sollicitudine et curâ sanati sunt, et anchorâ appulerunt.	100
Murmurans autem Deus, hos notho suo servabat,	IOF

Ό Δ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

B'.

ΠΟΛΥΦΗΜΟΣ.

C. Antre de Polyphême.

Στεχθεῖσαν δάφναις, πίνοις, δρυσί, πίτυσι, γρώνην Ηνὶ βλέπουσι · θίδαι ἔνδον, λαρκοί τε γέμοντο Πικερίου, τυρῶν τε ἐώλων · καὶ νάον ὀὀῥῷ 105 Γαυλοί, κυίχνίδες, κύαθοι, κάμνοι, κύπαροί τε Παρδακοί · οἱ δ' ἔλακον σηκοὶ ἀμνῶν τ' ἐρίφων τε.

A. Son arrivée.

Βάρβαρος ἦλθε πέρας, πρηῶνι κολοσσὸς ἐοικώς,
Πίονα μῆλα νέμων, κράζων τ' ἀγέρωχος ἰωῆ.
Αὔοντος δ' ἀΐοντες, ἵκον μάλα ἐς μυχὸν ἄνθρου,
110 Δείσαντες κέλαδον ςρηνῆ, σιπαλόν τε πέλωρον.

B. Son occupation.

Εἰρξεν μεν χωρις κολεράς, , ἄρνας τε , τράγους τε. Πελλῆ δὲ σπεύδων οἶας ἤμελξε καὶ αἶγας , ἤμισυ δ' εἰν ἄίγει θρέψας γλίσχροιο γάλακτος ·

A. Sa porte.

Πέτραν ώς τύρσιν (φόρτον δε δίς εἴχοσ' ἄμαξαι 115 Οὐχ ὀχλεύσειαν) χυβίτω πρόχα χρίμψε θύρησιν ,

ULYSSES.

LIBER SECUNDUS.

POLYPHEMUS.

C. Polyphemi antrum.

Tectam lauris, pinis, quercubus, piceis, cavernam	102
En aspiciunt : fiscellæ intùs, corbesque plenæ erant	103
Butyri, caseorumque hesternorum; et fluebant sero	104
Mulctræ, crateres, cyathi, urnæ, et vasa-concava	105
Humida; sonuerunt autem stabula agnorumque hædo rumque.	106

A. Adventus.

Barbarus venit tandem, montis-cacumini colossus similis,	107
Pinguia pecora pascens, clamansque superbus clamore.	108
Clamantem autem audientes, veniebant valdè in recessun	1
antri,	109
Timentes strepitum asperum, deformeque monstrum.	110

B. Occupatio.

Inclusit quidem seorsim glabras-oves, agnosque, et hircos.	III
Mulctrali autem festinans oves mulsit et capras;	112
Dimidium autem in vase cum-compegisset viscosi lactis;	113

A. Porta.

Petram ut turrim (onus autem bis viginti plaustra	114
Non movissent) cubito statim admovit januis,	115

33ο Ο Δ Υ Σ Σ Ε Υ Σ. Β΄. Πολγφημός. Δραξάμενος λεχρίαν , κλείει · γράβιόν τε τετυφώς , Παπταίνων , λεύσσει , κ' ἀιξας , χεῖρας ἰάλλει.

A. Son souper.

Τρεῖς μάρψας, ράξας τε πέδω, ἔθραυσε κάρηνον, Καὶ δόρπω σμῶξ' ὀςέα, μυελόν, ἔΓκατα, σάρκας. το Οἴ! ἰκέται ηὔχοντο μάτην · βριμοῦτο δὲ μύων.

C. Son sommeil.

Καὶ δόχμος κλινθεὶς παχύν αύχένα, λορδὸς ἔβριζε. Βορβορύσας, πέρδων, μένδης βδέεν ὡς κοννοφρών.

A. Inquiétude d'Ulysse.

ΣφίΓξας γαργαρεών' εὕδοντος ἐδούλετο ἄΓχειν ,
Ασσον ἰών ' ἢ σπασσάμενος χαλκὸν παρὰ μηροῦ ,

125 Τιτρώσκειν πρὸς ςῆθος , ὅπη φρένες ἦπαρ ἔχουσιν '
Αρκεῖν δ' οὐ δύνατο λοιγόν , βηλοῦ λίθον ἄσας.

C. Inertie de ses compagnons.

Οὶ νύςαζον ἐπὶ σχυβάλῳ, τίλῳ τε, καὶ ὄνθῳ, Ἐμπίσι σχυλλόμενοι, κόρεσι, ψύλλοισι, κρότωσι.

B. Déjeûner de Polyphême.

Πρωΐ δε γοΓγύζων εύωχίαν ἤρτυεν ἴσην. 130 Τρεῖς κάψας , πρὸς ὄρος κυτίσῳ πρόδατ' ἔτραπε γαίων ,
Λᾶά τ' ἔθηκε πύλη , ὡς μικρὸν πῶμα φαρέτρη.

B. Dessein d'Ulysse.

Εντός άδημονέει, άλύων τε φροντίδ' ἐτάζει

ULYSSES. LIB. II. POLYPHEMUS.	33 r
Apprehendens obliquam, claudit; tædâque accensà,	116
Circumspiciens, videt, et irruens, manus mittit.	117
A. Cæna.	
Tres cum-cepisset, allisissetque solo, fregit caput,	811
Et cœnà comedit ossa, medullam, viscera, carnes.	119
Heu! supplices precabantur frustrà : fremebat autem os-claudens.	120
C. Somnus.	
Et obliquus reclinatus crassam cervicem curvus dormiebat:	121
Strepens, hircus fætebat ut barbifer.	122
A. Ulyssis anxietas.	
Stringens guttur dormientis volebat Ulysses strangulare,	123
Propè iens; aut trahens ensem è femore,	124
Vulnerare ad pectus, ubi præcordia hepar habent:	125
Arcere autem non poterat perniciem, limine lapider trudens.	n 126
C. Sociorum inertia.	
Illi dormiebant in quisquiliis, stercore, et fimo-jumen-	
torum,	127
Culicibus vexati, cimicibus, pulicibus, ricinis.	128
B. Jentaculum Polyphemi.	
Manè autem murmurans convivium apparabat æquale.	129
Tres cum-comedisset, ad montem cytiso oves vertit glorians,	130
Lapidemque posuit portæ, ut parvum operculum pharetræ.	131
B. Consilium Ulyssis.	
Intus Ulysses angitur, oberransque cogitatione examinat	132

332 Ο Δ Υ Σ Σ Ε Υ Σ. Β'. Πολγφημος. Εἴ πως μὴν τίσαι, εὖτ' οἴκτου τηϋσί' ἐλπίς. Ποινὴν μαςεύοντ' ἀγαθὴ φαινέσκετο βουλή.

B. Il prépare un pieu.

135 Πρέμνον ὁρᾶ, δοκὸν ὥς κλάδον τάμεν, ὄφρα φέροιτο Αὐόμενος, λεπτή τε ραπίς, καὶ ποιμένι χαῖον.
Δηομένη ὕψος ὀργυιᾶς κόψε κυβήλι,
Καὶ λέψας, λισσὸν κοβύλει, ξεσθέντα τε θήγει,
Ως ἀκόνη ξίφος, ἠὲ ζάΓκλην, ἠὲ σάρισσαν.
140 Πῦρ θ' ἄψας, ρώννυ μαρίλη ἄνθραξί τε ἀκμήν,
Σκελλόμενόν τε λίαν νόσφι σπυράθω ὕπο κρύπτει.

B. Second souper de Polyphême.

Σελλὸς δ' αἴκλων όμόν, καὶ δαψιλὲς ἥρπαγεν ὄψον Τέσσαρας, οὐ κίμδηξ ἐλεοῦ, φλῶν λάδρος ἔρεψεν.

B. Vin d'Ulysse.

Τῷ δ' ἔτυχεν μέθυ , ξικνῷ ἐν ἀσκῷ , προὶξ κορύδαντος 145 Αἰμύλου , οὖ χοῖνιξ ἂν κάδδῳ βαιὰ κυκῷτο ,
Τοῦ μινυόν τε κύπελλον ἐόν , φρένα φαιδρὰν ἐκοίμα.

A. Ses caresses.

Τοῦ σκύφον ὀκλάζων ὀρέγει, κηλούμενος εἴρων,
Αἰκάλλων τε κόλαξ, μείλισσεν ἀτάσθαλον αὐδῆ•
«Κόμψ' ἔτα, ἐσθλὲ κάσις, ζόμαχον μήσοι κρέατ' ἴπτη,
15ο ἦς θ' ὑγιής, ὄζοντα, βριῶντά τε τὸν ῥόφε' οἴνον.»

ULYSSES. LIB. II. POLYPHEMUS.	333
Si quomodo tamen puniret, cùm commiserationis vana sit	
spes.	133
Pœnam quærenti bonum ostendebatur consilium.	134
B. Palum præparat.	
Stipitem videt, trabem ut: ramum secuit Polyphemus ut ferretur	135
Siccatus, tenuisque virga, et pastori pedum.	136
Inventà <i>Ulysses</i> altitudinem ulnæ secuit bipenni,	137
Et postquam-decorticavit, lævem radulâ, rasumque acuit,	138
Ut cos gladium, aut falcem, aut sarissam.	139
Igneque accenso roborabat favillà carbonibusque cuspidem,	140
Siccatumque valdè seorsìm fimo-caprarum sub abscondit.	141
B. Cæna altera Polyphemi.	
Jactator autem vespertinum simile, et dapsile rapuit ob sonium:	142
Quatuor, non parcus mensæ, contundens vorax comedit.	
	•
B. Ulyssis vinum.	
Ulyssi autem fuit vinum rugoso in utre (donum corybantis	144
Blandi) cujus duo-sextarii si cado parvi miscerentur,	145
Hujus parvaque patera cùm-esset, mentem hilarem dor	
mire-faciebat.	146
A. Blanditiæ.	
77 ' 1 ' 1 1	
Hujus scyphum ingeniculans-se porrigit, deliniens dissimulator,	147
Blandiensque adulator, demulcebat perniciosum voce:	148
« Venuste amice, bone frater, stomachum ne tibi carne	
lædant,	149
Sisque sanus, olens roboransque hoc sorbe vinum. »	150

A. Polyphême boit.

Ηκ' οσφραινόμενος, τον έδεκτο άθελγεν υπήνην Ζωρότερον τ' ἀφύσας, μίν γ' ήτεε δεύτερον αὖθις « « Δός μοι ἔτι ψιάδας τοῦ νέκταρος, οὔνομα φράζων, Δ΄ ξένε, τοὶ ἵνα δῶ μισθὸν λαρόν, ῷ πέρα χαίροις. »

A. Nom supposé d'Ulysse.

155 « Δοῦλός σου , λάτρις ἀκριβής , Οὔτις τε καλοῦμαι. ἵλαθί μου πραΰς , καὶ ἐλεύθερον οἴκαδε πέμψον. »

A. Récompense de Poliphême.

Εξ ο δε λαφύξας, και σάξας νηδύν ἄητος.

« Ηλεε, φλεῖς λάμυρος · χθες ἐφεισάμεθ', οὐδε χάλεψα.
Μῶν δοκέει ἐλάχεια χάρις; και αὔριον ἔμπας
δο Ηρεμος οὐ σινῶ · ἴδιον ναί σοι δάνος ἔςαι ·
Τούς τε πάρος φάγομαι, τὸν δ' ὕςατον Οὔτιν' ἐδοῦμαι.»

A. Son ivresse.

Ως σκώπτει φλάζων · ἄων τε , κόχλων δέ τε ἔρρει ·
Ηνίχ' ὕπνω δμηθείς , πέσεν ὕπτιος ἄΓχι κραβάτου ·
Μάνδρα τε καρκαίρει , καὶ μάργου ὀλίσθω ἰωγή.

165 Κώματι δαρθάνει ῥέΓχων , καὶ ψῶαν ἀάζων ,
Λαιμοῦ ἐμῶν ψωμούς τε , ῥέθη τε πεφυρμένα χυλῷ.

A. Exhortation d'Ulysse.

Αλλ' ὄγ' ἀτάρμυκτος , τὸ ξύλον ὑπὸ σποδοῦ ἀχθὲν ΚαΓχαίνει τε πάλιν , σκώλου τε πεφλεγμένου ἐΓγύς · « Δεῦτε , κολαζέσθω , ἀκόλουθοι , ἄρτι τύραννος ,

ULYSSES. LIB. II. POLYPHEMUS.	335
A. Bibit Polyphemus.	
Leniter olfaciens , hoc ceperat ; mulgebat barbam ; Meraciusque cùm-hausisset , ipsum petebat secundum	15 1
rursus:	152
« Da mihi adhuc guttas hujus nectaris, nomen dicens,	153
O hospes! tibi ut dem mercedem jucundam, quâ ultra- modum gaudeas. »	154
A. Nomen fictum Ulyssis.	
« Servus tuus, famulus diligens, Nemoque vocor.	155
Propitiare mihi mitis, et liberum domum mitte.»	156
A. Polyphemi merces.	
Sex hic autem postquam-deglutiit, et oneravit ventrem in- explebilis:	157
« Stulte, inquit, garris facetus; heri pepercimus, neq; nocui:	158
Num videtur parva gratia? et cras tamen	159
Mitis non nocebo; proprium certè tibi donum erit: Hosque antè comedam, postremum autem Neminem	160
edam.»	161
A. Ebrietas.	
Sic cavillatur loquens - inarticulatè; flansque gyransque ægrè-incedit;	162
Quando somno domitus, cecidit supinus propè grabatum:	163
Stabulumque resonat, et vecordis lapsu littus.	164
Somno-profundo dormit stertens, et fetorem exhalans,	165
Guttureque vomens frusta, membraque mixta succo.	166
A. Adhortatio Ulyssis.	
Verum Ulysses intrepidus, lignum sub cinere actum	167
Calefacitque rursus, paloque inflammato propè:	168
· Adeste, puniatur, comites, modò tyrannus,	169

336 Ο Δ Υ Σ Σ Ε Υ Σ. Β΄. ΠΟΛΥΦΗΜΟΣ 170 μέσφα κάρος καὶ κραιπάλη αὐτὸν ἔθρυψεν ἀφαυρόν. Εἰα! λῆμα ὑμῖν, σόοι οἰχόμεθ' ἀρτεμέες τε.»

B. Ils aveuglent Polyphême.

Ως εἴρηκε κέλων, καὶ ἐκάςῳ θάρσος ὀτρύνει ·
Τινταλέον τε φρυαττόμενος σκόλοπ' αἴνυται ὄρθον ·
ἦφί τε σκήψαντες, σφένδαμνον ἔρειδον ἐν ἴλλῳ,
175 Ὁς μόνος, οὖ μῆκος σπιθαμή, γλήνης δὲ παλαιςή.
Στίζουσιν βλεφάρῳ, ἄρδις θοὰ κύλα ἀμείδει.

B. Comparaison d'un forgeron.

Κένδυλαν τεύχων, ρίνην, ἀρίδ', ἡὲ σκέπαρνον, Δε λάκκω βάπτει τον μύδρον ἄδην ἰάχοντα, Δε νοτίδι ψωλος τέτριγε · σκύνι' εὖσεν ἀϋτμή. 180 ῥέμβουσιν κανθοῖς τιτρῶντες, ἴνάς τε τεροῦντες, Καὶ νεύρων ρίζας · δι' ὁπὴν ρέε δεῖσα καὶ ἰχώρ'.

A. Les frères de Polyphême accourent.

Δρσε πτίλον λύπη · ὕλαχεν , σφαράγω τε γέγωνεν
 Αἰανῷ αἰάζων , χῶρός θ' ὅλος ἔξραχεν ἤχω.
 Γείτονες ἦχουσαν δ' ἐλέγων , καὶ ἀδελφοὶ ἐφοίτων.

A. Ils sont trompés par le faux nom d'Ulysse.

185 Φρατρία δ' ίξαμένη · « τίς ἀτῶν πρόσπαιος ἀτέμβει ; »
Πωρὸς ἀμείβετο · « αἰβοὶ! ἐπηρέασ' Οὕτις, ἔνηρεν. »

Ἡμέκτουν · « ἄρα αὐθέντης , τί βοᾶς , τί κινύρη ,
Σχέτλιε , οὕτ' ἀβρότη ὀτόβφ παύσασθαι ἔασσας ; »

ULYSSES. LIB. II. POLYPHEMUS.	337
Dum sopor et crapula ipsum fregit imbecillem.	170
Eia! animus vobis sit, salvi discedimus incolumesque. »	171
B. Excæcatur Polyphemus.	
Sic dixit hortans, et unicuique audaciam excitat;	172
Calidumque fremens palum capit rectum;	173
Fortiterque innixi, acer figebant in oculo,	174
Qui solus, cujus longitudo spithama, pupillæ autem palmus.	175
Pungunt in palpebrâ, cuspis velox cavitates pertransit.	176
B. Comparatio fabri.	
Securim fabricans, limam, scobinam, sive dolabram,	177
Ut fosså mergit ferrum-ignitum valdè resonans,	178
Sic humore titio stridit: cilia ussit vapor.	179
Versant in angulis perforantes, fibrasque terebrantes,	180
Etnervorum radices: per foramen fluebat humor et sanies.	18 1
A. Polyphemi fratres accurrunt.	
Excitavit glabrum-ciliis dolor: latravit, sonoque clamavit	182
Luctuoso lamentans; agerque totus strepuit sono.	183
Vicini audierunt autem lamentationes, et fratres ventitabant.	184
A. Ficto nomine decipiuntur.	
Curia a. fratrum stans : « quis lædens recens contristat? »	185
Cæcus respondebat: «heu! damno-affecit Nemo, interfecit.»	186
Indignaban <mark>tur illi</mark> : « utique propriæ-cædis-auctor, quid boas, quid lamentaris,	187
Infelix, neque nocte strepitu quiescere sivisti? » 43	188

A. Rire d'Ulysse.

Γωνία έν δέ, ταπεινοῦ ἄγαν ἐγέλασσε φίλον κῆρ, 190 $\Omega_{\rm S}$ λίρον ἐξαπάτησε δόλος καὶ μῆτις ἀμύμων.

B. Sa sortie de l'antre.

Αμμίω ως τε χθεῖσα φάει δοδοδάκτυλος ὅρθρω, Εν καμάραις τε μεμηκυιῶν, διὰ γωλεά, φωνή • Φωλεὸν ῷγεν ἐκὼν τυφλός, κνήμας τε πετάσσας, Φράξε φλιάς, κενά τε ςειχόντων νῶτα ἐδίφα. Οὐδὲ βάκηλος ἴση κριῶν είλεῖσθαι ἐν εἴρει.

195 Ούδε βάκηλος ἴση κριῶν είλεῖσθαι ἐν εἴρει , Στέρνων τ' ἀρτᾶσθαι , ραιβούς τε περᾶν πύκα μαλλῷ.

B. Les compagnons d'Ulysse se moquent de Polyphême.

Οἱ κινδύνου ἐκάς, ἀγέλην παρὰ νῆα σοβοῦσιν, Σὺν δ' ἀράδῳ · κλαμβόν τ' ἐπὶ θιν' ἀθρέοντες ἔρεσσον. Ψεδνὸν ἀγανακτοῦντα ἐρεσχελέοντες ἔκερχον · 200 « ἄρταμε, βλάξ, σκίταλε, γλανίς, κόνε' ἔσχατον ἔσθειν. Οὐαὶ τῷ μολοβρῷ! πρέπει ῷ αὐς ηρὰ δίαιτα. Αὕχε', ἐπεί σ' ἦκεν νενίηλον βέλτερος ἔλλην · Καὶ ἀβάλε σφάξαι, μίτυλόν τέ σε ἄϊδ' ἰάψαι! »

A. Plaintes de Polyphême.

Πηρὸς ἀχῶρα σμάων κόΓχη, λήμην δέ τε σείρων * 205 « Δ΄ πόποι! ὸν μάντις πέρυσ' ἠπείληκεν ἀλαζὼν Εκ τέχνης ἕλληνος, ἔγωγε λέλοΓχα τὸν οἶτον. Αλλ' οὐ νάνον ἐγώ, γαῦρον δὲ γίγαντα ἐδέγμην. »

A. Ulyssis risus.

Angulo in autem	, humilis	Ulyssi	is valdè risit	amicum cor,	189
Ut impudentem	decepit	dolus	et consiliun	n irreprehen-	
sibile.					190

B. Egressus ex antro.

Minio ut tincta lucet roseos-digitos-habens diluculo,	191
In camerisque balantium, per speluncas, vox:	192
Antrum aperuit sponte cæcus, tibiasque pandens,	193
Sepivit postes, vacuaque incedentium dorsa palpabat.	194
Neque stultus sciebat arietum volvi in lanâ,	195
Pectoribusque suspendi, incurvosque transire densè veller	i. 196

B. Socii Polyphemum irrident.

Hi periculo procul, gregem ad navem abigunt,	197
Cum autem palpitatione-cordis: mutilumque in littore vi-	
dentes, remigabant.	198
Rarum-capillis indignantem cavillantes exasperabant.	199
« Lanie, socors, improbe, iners, festina ultimum edere.	200
Væ voraci ! decet quem austera diæta.	20 r
Gloriare, quoniam te misit cæcum melior te Græcus:	202
Atque utinam jugulasset, mutilumque te orco misisset!»	203

A. Luctus Polyphemi.

Mutilus ulcus abstergens conchâ, gramiamque siccans:	204
« O Dii! quam vates anno-superiore minitatus est jactator	205
Ex arte Græci, ego sortitus sum calamitatem.	206
Sed non nanum ego, superbum autem gigantem exspecta	-
Troram "	つのつ

Ο ΔΥΣΣΕΎΣ.

 Γ' .

KIPKH.

A. Colère de Neptune.

Στεμβόμενος δ' ὁ θεὸς ἐπὶ ἰσθμὸν ἐμόρμυρε δίναις,
Βραζόμενός τε κότῳ· « φεῦ κύδου! λοίδορος ἄμμας
210 ἔσφαλε, τωθάζων τ' ἐπέθη τῆ αἰκία ὕβριν.

A. Son serment.

Αλλ' οὐ δὴν σαλάχων, ςαυροῦ δέ τε ἄξι' άμαρτών, ΚαΓχάσει · οὐδὲ πρὶν ὄμνυμ' ὅρχον ὀϊζύος ἄσσαι, Η δέρξη σχιῶν ψέφος ἐν λυχάβαντι λαπίζων. »

A. Son emportement.

Η, και μάςτιξιν βλάβε μαινόμενος φαλαίνας · 215 Κητέων ἐν φολίδι σμῶδιξ, μύτιδος δ' ἄπο κρουνοί.

C. Chœur des poissons.

Φώχαιναί τε πέλας, σάλπαι, σχόμβροι δέ τε σχαῖρον, Δελφῖνές τε πατάσσοντες, μύροι, ἐΓχέλυές τε, Θύννοι, χαὶ γόΓγροι, χάραβοι δέ τε, χνώδαλα, βρίσσοι.

A. Tempête.

ἦν πέλαγος δαγύς θ' όμαλή , λίμνη τε , γαλήνη.

ULYSSES.

LIBER TERTIUS.

CIRCE.

A. Neptuni dolor.

Contumelià-affectus autem Deus Neptunus ad isthmum		
murmuravit vorticibus,	208	
Fervensque irâ: « proh dedecus! conviciator nos	209	
Fefellit, conviciansque addidit plagæ contumeliam.	210	
A. Jusjurandum.		
Sed non diù jactator, crucisque digna qui-peccavit,	211	
Cachinnabitur; neque priùs juro jusjurandum calamitate		
satiasse,	212	
Quàm viderit umbrarum tenebras in anno jactator. »	213	
A. Ira.		
Dixit, et flagellis læsit furens balænas:	214	
Cetorum in squamis vibex, à naribus autem scatebræ.	215	
C. Chorus piscium.		
Balænæque propè, salpæ, scombrique saltitabant,	216	
Delphinesque palpitantes, murænæ, anguillæque,	217	
Thinni, et congri, cancrique, bestiæ marinæ, echini.	218	
A. Tempestas.		
Erat pelagus crystallusque plana, stagnumque, serenitate.	219	

220 Αυρας δε ψίθυρος, ευρίπου τ' ηυξετο γήρυς Ενδίου · οι ρίγους ήσθοντο · άλος δε έπι φρίξ.
Καὶ νότος αἰγιαλῷ, ζέφυρος δέ τε κύματ' ὄφελλον · Ρηγνύμεν' ἡπείρω τὰ βρέμει · νεῖφεν καὶ ὕεν Ζεύς.
Κάνναβιν, ἀρτέμονός τε λίνον σπάραξε χάλαζα · 225 Εκ δε γνόφου μέλανος σπινθήρ τε κλόνος τε θυέλλης.

B. Naufrage.

Α΄ Ιχύρας, μήδους, κοντοῦ μη χρεία, η ἴεδου. Η΄ λασκον ρόθω · οἴακι, οὐ μάγνητι κυθέρνων. Κλαίοντες δ' ἐθρέοντο · τρέει δ' ὅπο γούνατα θάμθει. Καὶ σαίρουσα φάραξξ ἀναβέβροχε λαίλαπι λέμβον.

B. Ils se sauvent à la nage.

23ο Τέχμαρ , τῶν τε σορός , ἢν μὴ ψιάθοισι καὶ ἴψῷ Χέρρον ἵκοιντο κολυμδῶντες παρὰ νῆσον ἐρήμην.

C. Ile déserte.

Ενθ' ούκ ἄμπελοι, ἀλλὰ βάτοι, ῥάμνοι, καὶ ἄκανθαι, Οἰσύα, ἰτέα, σχοῖνος, ὄφεις, σύφαρ, καὶ ἐχῖνοι, Κωλῶται, σαῦραι, μῦρμοι, καὶ κάνθαρ', ἔχεις τε.

C. Détresse d'Ulysse et de ses compagnons.

235 Γαίγάμη, οὐ πόρχος, πρὸς ἔλωρ ἦν ἰχθύος • ἄρχυς Σὺν σχαλίσι, πρὸς ἄγραν οἰωνῶν, δίκτυα, γρῖφοι • Οὐδὲ ἄχων σχινθοῖς, κτείνειν νεβρόν, ἡὲ λαγωόν.

C. Chasse aux oiseaux.

ἦμος δ' οὖν κομάρων τέττιξ ῥάδικι δρόσον αίρεῖ,

ULYSSES. LIB. III. CIRCE.	343
Auræ autem susurrus, fretique augebatur vox	220
Meridiani: hi frigus senserunt; mareque super horror erat.	221
Et notus littori, zephyrusque fluctus augebant;	222
Fracti continente illi murmurabant : ningebat et pluebat	
Jupiter.	223
	224
Èque caligine nigrà scintillaque strepitusque procellæ.	225
B. Naufragium.	
Anchoræ, consilii, conti non usus erat, aut clavi.	226
Errabant in tumultu: gubernaculo, non magnete guber	
nabant.	227
Flentes autem clamabant; tremunt aute <mark>m su</mark> b genua stupore.	228
Et hians barathrum resorbuit türbine lembum.	229
B. Natando evadunt.	
Finis, horumque sepulchrum erat, si non storeis et subere	2 30
Terram venissent natantes ad insulam desertam.	231
C. Insula deserta.	
G. Insuta acsenta.	
Hic non erant vites, sed rubi, rhammi, et spinæ,	232
Salix, juncus, serpentes, serpentum-exuviæ, et echini,	233
Stelliones, lacertæ, formicæ, et scarabæi, viperæque.	234
C. Ulyssis et sociorum calamitas.	
	0 =
Sagena, neque rete, ad capturam erat piscis; casses	235
Cum furculis, ad capturam avium, retia, plagæ;	236
Neque jaculum naufragis interficere hinnulum, aut leporem	.237
C. Aucupium.	
Quando autem igiturarbutorum cicada in ramo rorem capit	, 238

Κρύς αλλός τ' ἀμάρας ἐρέφει, πάχνη τε κορύμδους • 240 Κακκάδη οι έκυθον, σκολόπαξι πέδην, φασιανοίς, Οὶ κίχλη, κίΓχλω, τρουθώ, καὶ κοψίχω ίξόν. Κάς ανα, βουράσσους, μύκους, κωκάλια λέξαν.

C. Cuisine et repas.

Ούδε μάγειρος έην, ού ξύν κώμυθι κάπηλος, Ος τὰ χύτρφ μιςυλλόμενα φρύξοι, τὰ λέβητι, 245 Κακκάδη, ήδε κιδωρίφ έκμεμαλαγμένα πέπτοι. Αμεικ' ἀφ' οὖ , βέκκον, χάλικός τ' ώνοῖντο λάγηνον. Αντ' ὀβελῶν , μέσα οὖν αύτοὶ κάννησιν ἔπειραν , Οπτώντες, καὶ θιδρὰ βρύκον , κράςει τε βρύφ τε Στρωννύμενοι, πηγής σχεδόν, ή ψήφοις κελάρυζεν. 250 Κρήγυον ἦν • χλεύη τε γάνει τε γάδοντο ἐράνω.

B. Chute du médecin dans la mer.

Τών δ' εἶς ἡϊόνος παῖζεν καυχώμενος ἄμβη, ΑΓχύλφ ἀΓχίςρφ περί χωβιόν όρμιἄ εἰχῆ. Ελλαβέ μιν νάρχη, κρημνού τ' ἄπο, ήπυχεν ἄντλο, Αλμενος ως τίφει βάτραχος, αιθύια, η κήξ.

B. Sa mort.

255 Ηρυσσαν δε πεφησόμενον, περί τόν τε κυδοιμός. Μήχων δ' ώς άμυδρῷ χώδειαν ἔχδαλε χαυλῷ• Ως ὁ διαινομένας ξανθάς τρίχας ἔκδαλ' ὀπίσσω. Γυῖά τε πρύμν' ὧχρος , τὰ δὲ λοίσθια εἶλε παρειάς.

C. Ses funérailles.

Τὸν δ' ὑπὲρ ἀσκάντην φιλίδος , μνίου τε θρύου τε

ULYSSES. LIB. III. CIRCE.	345
Glaciesque cloacas tegit, pruinaque cacumina:	239
Perdici hi occultaverunt, gallinaginibus pedicam, phasianis;	240
Hi turdo, motacillæ, passeri, et merulæ viscum:	241
Castaneas, palmas, fungos, animalia-testis-tecta hi colle	
gerunt.	242
C. Coquina et prandium.	
Neque coquus erat, neque cum lauro-in-portâ caupo,	243
Qui hæc ollå secta-in-frusta frigeret, hæc lebete,	244
Cacabo, et ciborio mollita coqueret,	245
Calicem à quo, panem, vinique emerent lagenam.	246
Pro verubus, media igitur ipsi cannis transfixerunt,	247
Assantes, et tosta edebant, graminique muscoque	248
Strati, fontem propè, qui lapillis murmurabat;	249
Jucundum erat : risuque lætitiàque gaudebant cœnà-coll	
titià. B. Medici lapsus in mare.	250
Horum autem unus littoris ludebat glorians in petræ-supe cilio,	r- 251
Curvo hamo circa gobium funiculo temerè.	252
Cepit ipsum torpedo, et à præcipitio sonuit sentinæ,	253
Saliens ut paludi rana, mergus, aut fulica.	254
B. Mors.	
Hauserunt autem jam-moriturum; circumque ipsum ti	1-
multus.	255
Papaver autem ut humido caput dejecit caule;	256
Sic ille madefactos flavos crines jecit retrò.	257
Membraque extrema pallor, ultimò autem cepit genas.	258
C. Exsequiæ.	
Hunc autem super lectulum cannæ, muscique juncique	
posuerunt;	259
44	

26ο Λήδος δ' ἀντ' ὁθόνης · κυπαρίσσου ἄλις σμίλου τε · Καὶ κατ' ἔθος , ἄρα τέφραν ἐν ἡρίω , αἰσαμένοιο. ΓίΓγρου ἄνευ κτέρεα · θρύλλος δὲ ἰαλέμου ἦτο. Τοῦ τε γέρας , αἶνός τε ἐπὶ ςύλου κεχάρακται ·

A. Épitaphe du médecin.

ΤΟΙ ΤΥΜΒΟΙ ΕΤΑΠΗΕ ΗΕΚΑΤΟΝ ΗΟ ΑΚΕΣΑΜΕΝΟΌ ΠΕΡ.

(Ce vers est écrit à la manière des anciennes inscriptions, pour :)
Τῷ τύμδῳ ἐτάφη έκατὸν ὁ ἀκησάμενός περ.

C. Tour de Circé.

265 Τάρχεα κρήναντες, πύργον ἐν τάρφεσιν εἶδον.
Τοῖς δὲ ὑπὸ πλίνθους γείσου, σφόδρα ὄρυσαν ἐντὸς Εἰρρωῶν σύρδαι, πάρδων, γρυπῶν, τιγρίδων τε.
Διςάζοντα πάλευσε ματρύλλη, βασσάρα γραῖα.
Λείχοντές τ' ἔχυον θῆρες τὰ πέδιλα τιθασσοί.

C. Enchantemens.

270 Σφήττια δ' ἐν κεράμοις ἔπεται περὶ μάΓγανα κάσσα · Ζιζάνιον , βάκανον , κολοκύνθην , καὶ ἀκαλήφην , Κολχικά , ἤδὲ σέλινα , σίνηπ' , ἀψίνθια , γέλγιν , Καὶ φρύνοιο λεβηρίδα , σκορπίου , ἀσπίδος ἰόν , Κικκαβής πιμελήν , κροκοδείλου , πάντ' ἐπὶ λίγδφ 275 Δοίδυκι καὶ ὑπέρω φορύει , διὰ κρησέραν ἤθει , Σίφωνάς θ' ὑάλου · τὰ δὲ ἐν πυτίνησι μέμαρται.

ULYSSES. LIB. III. CIRCE.	347	
Vestemque-vilem pro linteo : cupressi satis, taxique:	260	
Et secundum morem, utique cinerem in monumento, po	st_	
quàm-ustus est.	261	
Tibiâ sine exsequiæ; susurrus autem carminis-lugubris erat	. 262	
Hujusque præmium lausque super columnam sculpta sunt	: 263	
A. Medici epitaphium.		
HOC BVSTO SEPVLTVS EST		
CENTVM QVI SANAVERIT QVAMVIS	3.	
(Hic versus scriptus est more inscriptionum, pro:)		
Hoc busto sepultus est centum qui sanaverit quamvis.	264	
C. Circes Turris.		
Exsequias postquàm-perfecerunt, turrim in densitatibus- sylvæ viderunt. 265		
His autem, sub lateres suggrundii cum essent, vehement		
ulularunt intùs	er 266	
Aprorum turbæ, pardorum, gryphorum, tigridumque.	267	
Dubitantem allexit lena, vulpes vetula:	268	
Lambentesque osculabantur feræ calceos cicures.	269	
C. Venena.		
'Acria autem in vasis-fictilibus operatur circum venena m	e- 270	
Lolium, semen-raphani, cucurbitam, et urticam,	271	
Colchica, et apium, sinapi, absinthia, allii-caput,	272	
Et rubetæ exuvias, scorpii, aspidis venenum,	273	
Noctuæ adipem et crocodili, omnia autem in mortario	274	
Cochleari et pistillo pinsat, per cribrum-lineum colat,	275	
Siphonesque è vitro : ea autem in lagenis distributa sunt.	276	

C. Comparaison d'une abeille.

Ως τε τιθαιβάσσουσα, πόαν τε θρόνον τε μέλισσα, Σάμψυχον, θύμβραν τε, κύμινον, ἄνηθον ἀμέργει, Καὶ ἴα φαιά, μαλούς θ' ὑακίνθους, καὶ φαλὰ κρίνα,

280 Σὺν κυτίνω σισύμεριον, ἦδ' ἀκακαλλὶ κάνωπον •
Καὶ σίμελοις λείαν βαςαζομένη, σχαδόσιν τε,
Εριθάκην ςείεει λιπαρής, κοτύλαις τε καλύπτει.
Κυψέλης ἄν λοξῆς κλεπτόντων ἀθρόα σφηκῶν
Πιτάνα ἐν κύτεσιν, κηροῦ βλίττωσι γράοντες
285 Τοῦ μέλιτος δεῦκος • σφριγώσας σμῆνος ἀτύζει
Ανθρήνας βόμεω, κεντεῖ κηφήνας ἀκῆσι.

C. Ornemens de Circé.

Βοςρύχους κτενί πειξαμένη, ἄμπυξι κικίννους Θεσμῷ ἔνειμε, σίγλας τε λοβοῖς, κροτάφοισι τιάραν, Βραχιόνοιν μάννους, θέναρος ὕπο, ποικίλα μαζοῖς 290 Εκ τῶν κιβδήλου κροβύλων κρήδεμνα καὶ ὅρμους, Μάργαρα κονδύλοις, σαπφείρους σανδαλίοισι. Πορφύρα λέγνον ἔην θώρακος · ῥυθμὸς ἀθειρής.

A. Comparaison de la canicule.

Καλλίς η μέν , ἐπεὶ ἐκέκας ο · ἀλίΓκιος ἀςρί ,
Ος μὲν ὀπώρης ἀγλαὸς εἶσι · σέλας δέ τε δασπλής.
295 ἄζει αὐχμὸς ἔραν , ζέει ἄΓκεα , κάρψε κολωνούς ·
Ηπίαλός τ' ἀφ' ἕλης , βράΓχος , βήξ , κέδματα , ψώρα.

C. Comparatio apis.

Utque mel-conficiens, herbamque floremque apis,	277
Amaracum, thymbramque, cuminum, anethum exsugit,	278
Et violas fuscas, mollesque hyacinthos, et splendida lilia,	279
Cum malo-punico serpillum, et cum narcisso sambucum:	280
Et alvearibus prædam portans, cellisque,	281
Gluten calcat diligens, in cavitatibusque tegit.	282
Alvearis si obliqui furantium densa vesparum	283
Turma in cavitatibus, è cera exprimant edentes	284
Mellis dulcedinem ; turgentes examen-apum terret	285
Crabrones bombo, pungit fucos cuspidibus.	286

C. Circes ornatus.

Cirros pectine postquam-pexuit, reticulis cincinnos	287
Lege distribuit, inauresque imis-auribus, temporibu	
tiaram,	288
Brachiis armillas sub volâ, variegatas mammis	289
Ex fucatæ cincinnis vittas et monilia,	290
Uniones digitis, sapphiros sandaliis,	291
Purpura fimbria erat thoracis: concinnitas accurata.	292

A. Comparatio caniculæ.

Pulcherrima quidem postquam exornata fuerat : simili stellæ,	s 293
Quæ quidem autumno splendida it, fulgore autem malo	0
rum-plena.	294
Arefacit siccitas terram, fervent valles, siccavit colles;	295
Febrisque ex calore, raucedo, tussis, fluxiones, scabies.	296

B. Ulysse refuse la boisson.

Κάρπασον ή δαίει· ὁ δ' ἀποπτύει, οὐ ἡαθάμιΓγος, Οὐ δὲ γρὺ τῆς πέπαται· βέκκοι γεύσαντο· λάρυΓγα Γαργάλισε μέν, αὐτὰρ ἀμάλδυν' ἴριΓγας, ἀορτήν.

B. Métamorphoses de ses compagnons.

300 Η δ' ἔλινον μύρτου κινοῦσα, τυποῦσά τ' ἀγοςῷ, Αρθρα γόης πῦθεν, μορφὴν βάσκηνε κασάλδη. Ερξε δὲ τοῖς ρύΓχος τε συῶν, γλουτόν τε πιθήκων, Τοῖς γνάθους καὶ ρίνα κυνῶν, τοῖς μέμνονος ὧτα. ἄργων μὲν κινάδραν κίσση • οὐ λύσσα παρώοις.
305 Εν μελέθροις, φιμῷ, κημῷ τ' εἰς ἤγαγε φάτνην.

A. Ulysse forcé d'aller trouver la Sibylle.

Τοῦ δ' ἄορ' ἀρήξοντος , μειδήσασα · « σαπέρδα , Οῖ κε διδοῖντο τεΐν , βατύλην ἐὰν ἀναφάλαντον , Οἴσων βαΐδ' , ἐρωτήσης · κέρδος δ' ἀπὸ νάννης · Οὐκ ἐλεφαιρομένη , θώπτουσά τε , χρήσει ἀληθές. »

B. Potum respuit Ulysses.

Venenum illa distribuit : hic spuit ; non guttam,	297
Neque tantillum hujus gustavit : amentes socii gustaverun	t:
guttur	298
Titillavit quidem; sed corrumpebat arterias, aorten.	299

B. Sociorum metamorphosis.

Illa autem ramum myrti movens, verberansque palmâ,	300
Artus incantatrix putrefaciebat, figuram fascinavit meretrix	
Fecit autem his rostrumque suum, tergumque simiarum,	
His maxillas et nasum canum, his asini aures.	303
Appetebant quidem cibum - canum appetitu : non eras	t 304
In pedicis, capistro et camo eos egit in præsepe.	305

A. Ulysses coactus adire Sibyllam.

Ul	ysse autem ense auxiliaturo, subridens Circe: « astute,	306
	reddentur tibi, nanam si calvam,	307
Fe	rens ramum-palmæ , interrogaveris : lucrum autem <i>erit</i> ab amita ;	t 300

Non decipiens, assentansque, vaticinabitur verum.» 309

Ό Δ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

 Δ' .

ΣΙ ΒΥΛΛΑ.

C. Bois sacré de la Sibylle : sa figure.

310 'Αρχεύθων, νάρδων, καὶ ἀμώμων ἄλσος ἔναιεν Πότνια δὴ σέριφος · φαρκὶς τῆ γήρατος, ὁ μνοῦς.

C. Ses mystères.

Η βρέτας ἄργίλλου, κατὰ κίνναβον αὐτοῦ, ἔπλασσεν, Δέλτ' ἄσεως, γύψου τε κύβον, τυντλοῦ δέ τε κῶνον. Γέγλυφε τοῖς σκαρίφω, βύβλου τ' ἐπὶ φλοιὸν ἔγραψεν 315 Εν σελίσιν σιγλάς ' ὕθλους δὲ ὃ ῷετο, λήρους.

C. Tremblement.

Ημένη ἢ δὲ τιδῆνι, πρὸ ἐσχάρας, ἀντὶ καμίνου, Ασδόλη οὖ, ὅλπησι θρυαλλίδα λύχνου ἔδευσεν. ΓιΓγλυμὸς ἐν θαιρῷ, βίβλος τε παπύρου ἐσείσθη, Τοῖχοι, πᾶς τε θόλος καπνῷ τὰ δὲ κηνύσσεσθαι, 320 Πλὴν σοῦσον, χάρτην, καὶ τὰ τρία σήματα ΑΧΩ

B. Oracle.

Μάμμα δέ· « οὐ λάσκειν , οὐ καιρὸς μακκοᾶν ἐςι. Καιάδαν , ἢ φρεάτων γοργύρας σῆτες , Οδυσσεῦ! ἄλφα ἄρεσκε θεῷ , Χῖ ἐπὶ φθόνου , Ω μέγα ῷον. »

ULYSSES.

LIBER QUARTUS.

SIBYLLA.

C. Sibyllæ lucus et forma.

Juniperorum, nardorum, et amomorum lucum habitabat 310 Veneranda sanè anus: ruga illi senectutis et lanugo. 311

C. Mysteria.

Illa simulacrum ex argilla, juxta exemplar ipsius, fingebat, 312
Triangulum è limo, gypsoque cubum, è lutoque conum. 313
Sculpsit his graphio, papyrique super corticem scripsit 314
In paginis cifras: ineptias autem ille putabat, nugas. 315

C. Tremor.

Sedens illa autem tripodi, ante focum, contra caminum, 316 Fuligo ubi, lecythis ellychnium lucernæ irrigavit. 317 Ferrum-portæ in cardine, liberque papyri concussa sunt, 318 Muri, totumque ædificium; fumo hæc autem evanescere, 319 Præterquàm lilium, chartam, et hæc tria signa AXΩ. 320

B. Mandatum.

Avia autem: «non garriendi, non tempus est stultè-agendi. 321

Carcerem - subterraneum, aut puteorum canales hocanno, Ulysses!

Principium, place deo; deleatur invidia; finis, superiorpars-domûs, 323

45

354 Ο Δ Υ Σ Σ Ε Υ Σ. Δ'. ΕΙΒΥΛΛΑ. Ως μεν βαμβαίνουσα έφα ο δε είχει ανάίχη.

C. Sacrifice d'Ulysse.

325 Οργάδι εἰν ἱερᾶ θρησχεύων βόθρον ὄρυξεν,
Δικέλλη τ' ἰνέει · ὁ διαμπὰξ πήχει πλατύς.
Θυμιάει τε τόπον, μάραθρον καὶ ἄρωμα κεκαυκώς,
Πέντε σφάκου φακέλους, χόνδρους ὀκτὼ λιβάνοιο,
Κυρβασίαν, δημόν τε βύου, πτέρ' ἀριςερὰ φήνης.
33ο Αρβήλω τε δέφει κίναδος, πρόκα, δέλφακα, χοϊρον·

Καὶ πόρτιν λαρινήν, μόσχον θύει ἀμνίω ἰσχνόν. Εἰτα βύνην κλιβάνω κοδομεύσας, κρίμνα, γύριν τε Σκορπίζει, σπένδει θ' ἰκανὸν γλεῦκός τε ζύθον τε.

A. La Sibylle et Ulysse descendent aux enfers.

Περπέρω εἰς λαβυρίνθου πύνδακα κλίμακ' ἄμευον, 335 Σὺν δελέτρω κυλλώ, ἐρέβους διὰ νυκτὸς ἀμαυρᾶς.

A. Ténèbres des enfers.

Η̈́λιος οὐ γὰρ τοὺς δήμους ἀκτῖνι χλιαίνει • Μῆνας , ἔτη , χρόνον , οὐ μήνης τοῖς μηνύει αὐγή. Νωλεμὲς ἀλλὰ ζόφος τέταται, σκότος, ἀχλὺς ἀμορδή.

B. Gardiens.

Τοὺς δὲ κίλιξ ἐφύλαττε Χάρων, ὀρφός τε βαύζων • 340 Κόρχορος ὅ, βραδύς τε πίνω λασάνου, καὶ χωλός, Καὶ βλαισός, τραυλός, σιμός, φοξὸς δὲ τε, ψαιδρός, Αλλὰ ῥάρος, μῶκος • τῷ κάρσι' ἔθειρα δράκοντες.

ULYSSES. LIB. IV. SIBYLLA.	355
Sic q. balbutiens locuta est; ille autem cedit necessitati.	324
C. Ulyssis sacrificium.	
d. Otyssis sucrycum.	
Luco in sacro superstitiosus foveam fodit,	325
Ligoneque vacuat : illa utrimque cubito lata erat.	326
Suffitque locum, feniculum et aroma urens,	327
Quinque salviæ fasciculos, grana octo thuris,	328
Cristam, adipemque bubonis, alas sinistras ossifragæ.	329
Scalproque excoriat vulpem, hinnulum, porcellum, porcum	33o
Et juvencam saginatam, vitulum mactat supposito vase	•
macrum.	33 r
Deindè hordeum clibano postquam-torruit, farinam-cras- siorem, pollenque	332
Spargit, libatque sufficiens mustum cervisiamque.	333
Spargit, indatque sumciens mustum cervisianique.	,
A. Sibylla et Ulysses Inferos subeunt.	
Temerarii in labyrinthi fundum scalâ transibant,	334
Cum laterna curvi, erebi per noctem obscuram.	335
A. Inferorum tenebræ.	
Sol non enim hos populos radio calefacit;	336
Menses, annos, tempus, non lunæ his indicat splendor.	337
Indesinens sed caligo tensa est, tenebræ, obscuritas ob-	
scura.	338
B. Custodes.	
Hos autem Cilix custodiebat Charon, lucisque-expers	5
latrans:	339
Vilis hic (Charon) tardusque sordibus cloacæ, et claudus,	
Et valgus, blæsus, simus, turbinatusque, rarus-capillis,	
Sed robustus, irrisor; huic autem (Cerbero) obliqua como dracones erant.	1 342

B. Présens.

Κολλύραν οὖν, νῆσσαν, καὶ ἐρωγάδα δόντε μολοσσῷ, Τῷ δ' ὁβολὸν καὶ λειρίου ἄνθος, ἄμα πεπορείτην.

A. Morts.

345 Χίλια δ' ἔβλωσκον νεκρῶν δείκηλα πέλεια,
Κοκκύαι ἀγύγιοι, φαλακροί, καὶ πάλλακες ἀβροί,
Οἴς ςρίβος, ὡς λίκιΓξ τοῖς τιτίζουσι νεοσσοῖς.
Τῶν δὲ λυγρὸν πότμον πρέσβεια σίβυλλα δέδειχεν.

B. Phyllis: Anacréon.

« Η λειφθεῖσα ύπαὶ κούφου μώμου τε ἀΐτου , 35ο Εἰρομένῳ βρόχῳ ἐπνίχθη · ὁ πυρῆνι γιγάρτου.

B. Phèdre: différens guerriers.

» ἄνατο ἡ δ' άγνὸν φῆλος , παρὰ ἀπφύος , υἰόν. 'Αἴσχος ἐλεΓχομένη αἰῶν' ἤραξε σίδηρος · Τοῖς δὲ ἄμιλλα , ἀγών , ἔΓχος , μώλου τε μόλιβδος.

B. Hypermnestre et les Danaïdes.

» Ηίθέων ςητῶν τ' ἀδή, ἀνεψιοί π δὲ
 355 Μῦσος ἀναινομένη, πατέρα ψεύσασα, ἀπηνῆ Πενθερὸν εἰς γαμβρούς, νυὸς ἥμερος ἥζεθ' ἐκυρὸν Καὶ νέννον μία δαέρες εἰνάτηρα σέβουσιν Αὶ δὲ γάλῳ κάλπαις βίκον πέρι τευτάζουσιν.

B. Scélérats.

» Ενθάδε εν βασάνοις, θρήνω δε τε σύν μώλωψι, 36ο Φώρες, μαςρωποί, λεσείζοντες, συβαρίται·

B. Munera.

Panem igitur, anatem, et ardeam cum	dedissent molosso, 343
Charonti autem obolum et lilii florem	, simul transierant. 344

A. Mortui.

Millia autem veniebant mortuorum simulacra nigra,	345
Avi antiqui, calvi, et juvenes delicati,	346
Quibus vox-exilis, ut vox pipientibus pullis.	347
Horum autem grave fatum senex sibylla ostendit.	348

B. Phyllis, Anacreon.

« Hæc relicta à levi irrisoreque amato,	349
Nexo laqueo suffocata est; hic nucleo acini.	35o

B. Phædra, et bello occisi.

» Vituperavit hæc autem castum impostor, apud patrem	
filium;	35 r
Turpitudinem reprehensæ ævum abscidit ferrum;	352
His autem pugna, certamen, hasta, pugnæque plumbum.	353

B. Hypermnestra et Danaides.

>>	Juvenum mulierumque hæc Tribus, sunt patrueles; il	.la
	autem	354
S	celus abnuens, patrem cùm-fefellisset, crudelem	355
S	ocerum in generos, nurus mansueta venerabatur suu	m
	socerum	356
E	Et patruum sola: leviri autem fratriam venerantur;	357
I	llæ autem glores situlis dolium circa satagunt.	358

B. Scelerati.

» Huc	autem in	tormentis,	planctuque o	cum vibicibus,	359
Fures	, lenones ,	obscenos m	ores luxum'qu	ie sectantés:	36o

A. Juges iniques. (Homère, Iliad. Π' , 387, 388.)

» Οἱ βία εἰν ἀγορῆ σκολιὰς κρίνωσι θέμιςας, Εκ δὲ δίκην ἐλάσωσι , θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες.

B. Tantale.

» Τὸν κῶμος , ςρῆνός τε κόλων , κώθων τε ὅλωλεν. Εἰλαπίνην , δέλεάρ τε θεᾶται , ἕτοιμον ἄριςον ,

365 Γέντα, γάρον, ἴσικον, ἀλλᾶντας, νώγαλα θοινῶν, Κάχρυν, καὶ ἄλικα, ζωμόν, ςαφίδας, παλάθας τε. Ελδομένου λακέρουζα ἐριννὺς ἐρητύει ὁρμήν · Μυςίλην, βλωμόν τε βορᾶς, οὐ ψίχα μασᾶται, Ψώθιον οὐ χιλοῦ · ποταμῷ σφύζει μέχρι βρόίχου,

370 Δίψαν ὀπῷ σθέσσειν · ὁ χαλᾳ, τητᾳ τε μεμῶτα, Οὐδὲ βρέχουσα ψακὰς τοῦ χείλη χαζόμεν ἤρσε. Καρπῷ δένδρ ἀδινῷ κεραλὴν παίει ἀπὸ ὀχθῶν · Προῦναι, ἀμυγδαλέαι, μορέαι, ἄπιοι, καρύαι τε, Μηλέα, κρανεῖαι, ῥοά, κιτρί, ἀρωνία, συκῆ.

375 Δρέψοντος δὲ σίδην μίσχου, βράδυλ', ἄδρυν', ὀλύνθους, ἡωροῦντο κράδαι· ὁ πόθω λιμῷ τ' ἐμαράνθη.

B. Tityus.

» Τὸν δὲ διωλύγιον δαπέδῳ , ἐπὶ ἐννέα πλέθρα , Φοῖβος ἔνυζε βέλει , Λητοῦς λώβην ἀποδίσσας. Μασχάλη ἐν, θηλαῖς τε μάχλου γὺψ ςραΓγὰκολάπτει

38ο ΣπλάΓχνα κνάων θωμιζομένου , ἀνέδην τε ὄνυξι Καὶ ῥάμφει πραπίδας , καὶ ἀμύσσει καρδίαν ὀξεῖ Τρώγων μὲν δρύπτει , δαπανῶν δ' οὐ ῥαίει ἀσελγῆ

A. Iniqui Judices.	
Qui vi in foro tortuosa judicaverint jura,	36 r
Ex- autem justitiam -pepulerint, deorum ultionem non curantes.	362
B. Tantalus.	
D. Tanuuus.	
Hunc comessatio, luxusque ciborum, compotatioque perdidit.	363
Convivium, escamque videt, paratum prandium,	364
Carnes, garum, esicium, lucanicas, delicias epulorum,	365
Hordeum-tostum, et alicam, jus, uvas, ficusque.	366
Appetentis vociferatrix furia inhibet impetum:	367
Buccellam ofellamque pabuli, non micam manducat,	368
Frustulum nec cibi : fluvio salit usque ad guttur,	369
Sitim liquore exstinguere; ille cedit, privatque desiderantem	,370
Neque madefaciens stilla hujus labra privata irrigavit.	37x
Fructu arbores conferto caput feriunt à ripis;	372
Pruni, amygdali, mori, pyri, nucesque,	373
Malus, corni, malus-punica, citria, mespilus, ficus.	374
Decerpturo punicum è pediculo, pruna, mora, grossos,	375
Elevabantur rami : hic desiderio fameque marcuit.	376
B. Tityus.	
» Huncautem magnum in pavimento, super novem jugera	,377
Phœbus pupugit telo, Latonæ injuriam expellens.	378
Axilla in, papillisque libidinosi vultur tortuosa tundit	379
Viscera scindens ligati, impunèque unguibus	380
Et rostro præcordia, et lacerat cor acuto.	38 r
Manducans quidem lacerat, consumens autem non destru	it
lascivum ;	382

A. Ixion.

» Λαιδρὸς ὁ καὶ λάγνης, ἀγαπῶν λευκώλενον Ἡραν,
 385 Τῆς λίπτεν θαλάμους · ζήλῳ δ' ἄχθησε χολὴν Ζεύς,
 ἦτυΐ τ' ἐςτηριξε κάλῳ, βύρση δὲ τε μοιχόν,
 Γυρὸν ἀλίσσεσθαι κύκλῳ · τρίθει ἄξονα τόρμη,
 Ϫς τε λιαζομένη βέμβηξ, κρίζουσα δέδικε ·
 Κραιπνὸς ὁ δ', οὐ σφαδάσας, φευίει και ἐπείίει ἑαυτόν.

B. Crime de Sisyphe.

390 » Τοῦ δ' ἄφενος σῦλαι ' ἐδόκαζεν ὁδοῦ παρασάίγαν, Σκεπτόμενος χωροῦντας ὅπαζεν ' τοῖς δέ τε πήραν, Μάρσυπόν τε φέναξ, δραχμήν, καὶ κόλλυβον, ὅσσον Αργύρου ἡ χρυσοῦ κιβίσι, τὸ ἐλάζετο σιφνοῖς. Καινόμενος δὲ ῥύπου θωὴν ὑπὸ μείονος ἔσχεν, 395 ὅς θορέων, φθάμενός τε, κύβην κορύνη ἤρειξεν.

1. Punition de Sisyphe.

» Τὸν δ' ὅπτου βήσσαις διὰ παίπαλα ἀρριχᾶσθαι, Α΄χθος προσκυλίοντα λόφω, ἔρποντά τε μάραις.
Γλοιὸς μὲν κρούει, σπέρχει πνέων · ἀλλ' ὅτε μέλλοι Α΄νδηρον βουνοῖο κιχεῖν, πταίει, καὶ ἀγρόνδε
400 Σφαῖρα πολησαμένη, ἐφ' ἄλω μετὰ ροίζου ἀλᾶται Μάψ' τ' αἴρει · ἴδος ἀςραγάλων μελέων τε ἐρωεῖ.

B. Crime de Salmonée;

» Μαςίχη ὃ ςελίδ' ἦδ' ὕφεαρ , καὶ κόμμι τιτάνῳ , ἦσφαλτον ςύπαις , πίσσαν τε νίτρον τε κεράσσας ,

ULYSSES. LIB. IV. SIBYLLA,	36 r
Recensque venter, vulturi lar novus est.	383
A. Ixion.	
y Impudens his at libidinosus among albie whe's I	004
» Impudens hic et libidinosus, amans albis-ulnis Junonem, Hujus cupiebat thalamos; zelo autem indignatus est bilem	384
Jupiter;	1.∕ 385
Curvaturæ-rotæ fixit rudente, corioque mechum,	386
Curvum volvi circulo: terit axem modiolus,	387
Utque agitatus turbo, stridens cucurrit.	388
Velox ille autem, non agitans-pedes, fugit et persequitur se-ipsum.	r
and the state of t	389
B. Sisyphi crimen.	
» Hujus census spolia erant: observabat viæ triginta-stadia:	300
Speculans accedentes persequebatur: his autem peram,	301
Marsupiumque impostor, drachmam, et nummum, quan	3 91
tun	392
Argenti aut auri in sacculo, hoc capiebat vacuis.	3 ₉ 3
Interfectus autem avaritiæ mulctam à minore habuit,	394
Qui saliens, antevertensque, caput clava fregit.	395
A. Sisyphi pæna.	090
» Hunc autem vide in clivo per salebrosa ascendere,	396
Pondus advolventem cervice, serpentemque manibus.	397
Sordidus quidem pulsat, urget flans; sed quando debet	398
Summitatem collis assomition	399
Globus volutus super species	400
Erustragua tallita and a talli	40 1
	401
B. Salmonei crimen.	
» Mastichæ hic viscum et gluten-abietis, et gummi calci,	402
Bitumen stupis, picemque nitrumque postquam-mis-	
46	403

362 $O \Delta \Upsilon \Sigma \Sigma E \Upsilon \Sigma$. Δ' . SIBYAAA.

Φεψάλω, ἀςιόχω νάφθη πτισθέντα, ἔπρηθεν·
405 Αρματί τε ρηπὰς πατέων, σανίδας τε γεφύρας,
Χλαμύδ' ἀγαλλόμενος, κιδάρι, φάρει τε θριάμδου,
Μιμεῖτ' ἀέρος ὅςλιΓγας, μέλεος, θόρυδόν τε·
Μηχανή ἱμείρων ναόν, βωμούς, πελάνους τε.

A. Sa punition.

» Αςράπτων δ' άτρεκής, αἰνὴν ἀνέτειλε ζάλην Ζεύς, 410 Λιγνύν, ἡδὲ ψόλον · βροντῆ τε πτοῶν , ἀμάρυξε , Καὶ δεινῷ θλάσε, τὸν βρένθῳ σπαργῶντα, κεραυνῷ. Βορβόρῳ ἰζόμενος , σπελέθῳ τ' ἐν τέλματος , ὀψὲ Κέπφος νῦν ςυγέει , πηλῷ μεμολυμμένος , ὄίκον. »

A. Ulýsse retrouvant ses compagnons, leur raconte ce qu'il a vu.

Εσπερος ἦν, οἴμης ἀπίας ὅτε ἐξαναδύντα

415 Δεξιᾳ ἦσπάζοντο ἑοί, κ' ἐπύθοντο · γέενναν,
Καὶ σωλῆνα χρέους, Πλούτου ἣν σπείραν ἄπαξ δεῖ,
Θήποντες, ῥαδαλήν τ' ἐπὶ εὐνὴν γρηγορέοντες.

ULYSSES. LIB. IV. SIBYLLA.	303
Scintillà, in vase cum naphthà pinsata, incendebat;	404
Curruque sublicia calcans, et asseres pontis,	405
Chlamyde ornatus, pileo-regio, pallioque triumphi,	406
Imitabatur aëris scintillas, vanus, strepitumque;	407
Machina desiderans templum, aras, libaque.	408
A. Salmonei pæna.	
» Fulgurans autem verus, horrendum mandavit turbinem Jupiter,	40ĝ
Fumum, et flammam; tonitruque terrens, fulsit,	410
Et terribili elisit, hunc fastu tumentem, fulmine.	41 r
Cœno sedens, stercoreque in lacunæ, serò	412
Stolidus nunc odit, luto inquinatus, fastum. »	413
A. Ulysses redditis sociis renarrat omnia.	
Vesper erat, è vià longinquà quando emersum Ulyssem	414
Dexterà amplectebantur sui, et interrogabant; gehennam,	415
Et canalem debiti, Pluti quam scalam semel oportet,	416
Admirantes, molleque super cubile vigilantes.	417

Ό ΔΥΣΣΕΥΣ.

 \mathbf{E}' .

ΑΛΚΙΝΟΟΣ.

A. Assemblée des Dieux.

Τος μεν κροκόπεπλος ελάμπετο, ήμος ἀολλή, Ακροτάτη κορυφή, ἄγυριν ποίησε Κρονίων.

A. Olympe.

420 Ομερω, οὐτ' ἀνέμοις μακάρων τὸ τινάσσεται ἦθος • Οὕτε χιὼν χαύνη σκηνὴν τρύει • ἀλλὰ μάλ' αἰθρα Πέπταται • οὕτε νέφος , τρανὴς δ' ἐπιδέδρομεν αίγλη.

A. Discours et menaces de Jupiter.

« Κέκλυτε ἄττα λέγω · μή τις θήλεια κολούση ,
Μή τ' ἄρσην λέσχην · πληγεὶς ἄτ' ἐλεύσεται εἶθαρ ·
425 ἤ μιν ἀλόντα ῥιφῶ λὰξ ταρτάρου εἰς δνόφον ἀδρόν ,
Κεῖσθαι τηλε ὑπὸ χθονός , ἐν βαθέεσσι βαράθρου.

A. Sa souveraine puissance.

» Σειράν νυ δολιχήν εξ ούρανόθεν κρεμάσαντες,
Πάντες δ' εξάπτεσθε, μόλω τε τύλω τε ρύοντες.
Ού κάτω αν ερύσαιτε με, κάν θαμά ένθα κάμοιτε.
43ο Οΐος εγώ μηρίνθω, ἄτερ πείρας τε μόθου τε,

ULYSSES.

LIBER QUINTUS. ALCINOUS.

A. Deorum cœtus.

Aurora quidem croceo-peplo lucebat, quando confertum, 418 Summo in cacumine, cœtum fecit Saturnius. 419

A. Olympus.

Imbre, neque ventis beatorum hoc quatitur domicilium; 420
Neque nix fungosa tabernaculum terit; sed valdè serenitas 421
Extensa est: neque nubes, manifestus autem supercucurrit fulgor.

422

A. Jovis oratio et minæ.

« Audite quæcumque dico: ne qua femina truncaverit, 423
Neque mas sermocinationem; percussus quippè ibitstatim; 424
Aut ipsum captum projiciam calce Tartari in tenebras
densas, 425
Jacere procul sub terram, in profunditatibus barathri. 426

A. Potentia maxima.

» Catenam longam è cœlo suspendentes,	427
Omnes autem tangite, cum labore calloque trahentes:	428
Non deorsum traheretis me, etsi frequenter hiclaboraretis.	429
Solus ego funiculo, sine conatu laboreque,	430

366 O Δ Y Σ Σ E Y Σ . E'. AAKINOOS.

Ενδυο γαΐαν ἄνω, κοίλην τ' ἀμάσαιμι θάλασσαν.
Είτα δὲ μηρύσσας μέρμιθα, ρίον πέρι, μυλλήν,
Δησαίμην · τὰ δὲ κινδάλῳ ἄν μετέωρα μενοῖτο ·
Οὐδὲ σθενοῖτε λύειν · ὅτι μοι κράτος ἐςἱ μέγιςον.

A. Son décret.

435 » Καικίας ἢ σκείρων , μὴ δῆρις , ἄελλα λιάζοι , Ορφανὸς ὄν , μέλαθρον , μήτηρ καὶ χήρα δοκάζει. Λαῷ τιόμενος δεσποζέτω. Ανδάνει · ὡς λῶ. »

A. Son signe de tête : sa session.

Εἴπεν · καὶ γλαυκοῖσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῶν · Σεμνόταταί τε κόμαι κραίρα δονέοντο ἄνακτος. 440 Εἴζετο · καὶ βρίθων ςερεὸς πελεμίζετ' ὅλυμπος.

B. Ulysse aborde dans le royaume d'Alcinoüs.

Τῶν δ' ἤνείκε φυσῶν ναῦν αὐτοκάβδαλον οὖρος. Καὶ γηθοῦντες ἴδον , κατὰ κώμας , ἔργα , ἑορτάς.

B. Agriculture.

Ενθα ζευγνύμενοι άμπρῷ βόες εὐλάκη ὄγμους Κείοντες , βώλους ψαθυρὰς ἤρειπον ἀροῦντες.

C. Moisson.

445 Ο κριθήν, πυρόν τ' ἀλόων, ςάχυας κολετρώντες, Κτήνεσί τ' εἰς σωρούς κυρήβια, ἄχυρ' ἄγειρον, Φαῦλ' ἐρεβίνθων καὶ κυάμων κηρύβια κιλλοῖς.

ULYSSES. LIB. V. ALCINOUS.	367
Celeriter terram sursum, cavumque colligerem mare.	43 r
Posteà verò glomerans funiculum, cacumen circum	
tortuosum,	432
Ligarem: hæc autem paxillo sublimia manerent;	433
Non autem possetis solvere; quia mihi robur est maximum.	434
A. Decretum.	
» Cæcias aut caurus, ne contentio, procella separet	435
Pupillus quem, domus, mater, et vidua exspectat.	436
Populo honoratus dominator. Placet; sic volo. »	437
A. Nutus et sessio.	
Dixit: et cærulea per supercilia annuit silens;	438
Venerabilesque comæ in capite agitabantur Regis.	439
Sedebat; et onustus solidus commovebatur Olympus.	440
B. Ulysses appellit ad regnum Alcinoi.	
Horum autem portavit sufflans navem tumultuariè-factan ventus.	n 441
Et gaudentes viderunt, per pagos, opera et festa.	442
B. Agricultura.	
Hic juncti helcio boves vomere sulcos	443
Findentes, glebas friabiles evertebant arantes.	444
a mantes, 4 contraction of the first and the	444
C. Messis	
Hi hordeum frumentumque triturabant, spicas procul cantes.	445
Jumentisque in acervos glumas, paleas congregabant,	446
Viles cicerum et fabarum folliculos asinis.	447
	1.17

C. Boulangerie.

Οἱ δ' ἀλέουσι μύλη ἀχνῶν κεκαθαρμένα λικμῷ.
Κοσκίνῳ ἡ μανῷ σιλίγνει τὰ πίτυρα διαττᾳ,
45ο Καρδόπῳ εἰς μᾶζαν μάσσει · οἰδοῦν τε ζύμη ξαῖς
Τηλίᾳ, ἐψόμενον βαύνῳ σιπύησι ταμῖαι,
Αρτον δ' ἀντ' ἀκύλου πρίνων, βαλάνου δέ τε φηγῶν.

C. Vendanges : orgies.

Κρωπίω οἱ δ' ἀμάμυκας ἄμων φορμοῖσι , κάνησι ,
Εἰς ληνοὺς λυγῶν • Διονύσω ὄργια βακχω ,
455 Καλασίρει τε σαβοὶ ςεφθέντες κλήμασι , κισσῷ •
Βακκάρει ἢ δανάῃ γάλλοι μεμυημένοι , αὐλοῖς
Δαίμονε λισσόμεν' Ἡφαιςον σκάζοντα , Πρίαπον •
« Μὴ βροῦχος , ἰξ , κίς , κάρπαι τε τρέφωνται ἐλαίαις •
ὄμφακα ψίνεσθαι , μή , τέττα , κάμαζι κέδρως ιν . »

C. Forêts: jardins.

460 Μεσπίλαι ἐν θάμνω, φοίνικες, ἐρινεοί, ὅΓχναι, Ι Καὶ μελίαι · κιννάμωμον, κυδώνιοι ὅρχω, Κάππαρις ἄρ, διάδεσμα, ζάλεια, μυρίκη, ἐδίσκος. Σπείρουσιν δ' ὀχετοί, πρασιὰς κάτα τοῦ παραδείσου. ἔρνεσι σύρει ἔνον ἀκαλανθίς, ἔνον τε χελιδών.

C. Travaux de la ville.

465 Λίτρω άγυιας οἱ νάσσουσι · πίσυΓγος άρακτῷ Φαικάσι' ἡπήσασθαι , κοσκυλμάτια βάλλει.

ULYSSES, LIB. V. ALCINOUS.	369
C. Panificium.	
Hi autem molunt mola glumis purgata vanno.	448
Cribro illa rarò è siligine furfur percribrat,	449
Mactrâ in massam pinsat, tumentemque fermento massam	45 o
In tabulâ, coctum fornace in arcis promi	45 r
Panem autem, pro glande ilicum, glandeque fagorum.	452
C. Vindemia et Orgia.	
Falce hi autem vites metebant sportis, canistris,	453
In lacus prelorum; Baccho orgia furore-percito,	454
In vesteque-talari Mystæ coronati palmitibus, hedera;	455
Baccare aut lauro Sacerdotes-Cybeles initiati, fistulis	456
Deum-utrumque supplicantes, Vulcanum claudicantem, Priapum:	457
« Ne bruchus, vermes vitibus, frumento, nutriantur e	t
oleis;	458
Uvam fluere ne, Pater! in perticis vitem. »	459
C. Sylvæ et horti.	
Mespili erant in fruticeto, palmæ, caprifici, pyri-sylve stres	,460
Et fraxini; cinnamomum, cotoneæ in horto,	46 r
Capparis sanè, malva-hortensis, laurus, myrica, malva sylvestris.	462
Seminantibus autem <i>erant</i> canales, areolas secundum viridarii.	463
In ramis sibilat annum acalanthis, annumque hirundo.	464
C. In Urbe.	
Tudiculà vicos hi æquant : sutor atramento	465
Calceis assutis, corii-præsegmina jacit.	466
Lan	

B. Portique.

Καὶ τοὰ δέδμηται · ἀκαδημία , ἄΓγαρ' , ἀπελλαί , Εν ταύτη · παρίου κίονες , καὶ δαίδαλα σκίρου.

B. École.

Εν δ' οκρίβαντι μάγος πωγωνίας · άμφὶ μαθόντες, 470 Οὐ νωθεῖς κώδωνι σχολῆς, ἀκροῶντο δὲ κύρβιν Τοῦ νόμου, εἰρήνης κρηπίδα καὶ ἔρμα βέβαιον. Οὐδὲ δατισμὸς ἔην, οὐ βάττου σαυσαρισμός.

C. Cirque.

Εν κίρκω ἦν ξήλη ὅρος • βαλδίδι ἀπῆναι •
Φερδομένων χόρτον λειμῶσι , ζέαν καὶ ἀκοξήν ,
475 Τῶν χρεμετιζόντων σχὲ χαλινοῦ ἡνία φίντις •
Εκ σατραπῶν δὲ βραδεύς , αἰσυμνήτης τε ἀέθλου.

C. Jeux.

Οι σόλω ήθυρον πεσσοίς τ' ἐπ' ἀμάραχον · οι δὲ Πὺξ γυμνὸν τέρποντο , πάλη τε δέμας δνοπαλίζειν.

- B. Alcinoüs offre sa fille en mariage au fils d'Ulysse.
- * « $\tilde{\Omega}$ φίλε , τοὶ ἴνα δῶ μισθὸν λαρόν , ῷ πέρα χαίροις Υἰός σου μὴ ὀπυίει , ἐμοῦ θυγατρὶ γαμείτω. »
 - C. Occupations de la fille d'Alcinous et de ses suivantes.
- 48ο Παρθένω ὅρα ἄτερ φύκους , ἢ οὐδέτε ἀκκώ.
 Αῖ κόα ξαίνουσιν , γράσον πλύνουσι μορόχθω.
 Κνάψασσαι ψίον ἢλακάτη καὶ ἀτράκτω ἄωτον
 Τῆς τολύπης: μίτω κύατος διά , ἢ τήβενναν ,

U	LY	S	SES.	LIB.	v.	ALCINOUS.
---	----	---	------	------	----	-----------

B. Porticus.

Et porticus ædificata est: academia, tabellarii, conciones	, 467
In illa: è pario erant columnæ, et opera artificiosa è gypso	. 468

B. Schola.

In autem pulpito Magus barbatus; circum discentes,	469
Non pigri tintinnabulo scholæ, audiebant autem tabulam	470
Legis, pacis basim et fulcrum firmum.	47 I
Neque odiosa-repetitio erat, non Batti hæsitatio.	472

C. Circus.

In circo erat columna terminus: ad carceres rhedæ:	473
Depastorum fænum in pratis, far et hordeum,	474
Hinnientium tenebat fræni habenas auriga:	475
Ex satrapis autem distributor - præmiorum, præsesque certaminis.	ue 476

C. Ludi.

Hi disco ludebant calculisque super amaracum; hi autem	477
Pugnis nudum delectabantur, luctâque corpus agitare.	478

B. Alcinous filiam suam filio Ulyssis dat uxorem.

« O	amice!	tibi	ut dem	mercedem	gratam,	quâ	valdè
	gaudea	s:					154

Filius tuus non habet-uxorem, meam filiam ducito-ille. » 479

C. Filiæ Alcinoi et famularum opera.

Virgini pulchritudo erat sine fuco, illa neque erat stulta.	480
Hæ vellera carminant, sordes lavant lapide.	48 t
Postquam-carminaverant, attenuabant colo et fuso florem	482
Lanæ: filo per foramen-acus, aut togam,	483

372 Ο ΔΥΣΣΕΥΣ. Ε΄. ΑΛΚΙΝΟΟΣ.
Η λαῖφος ῥάπτουσι · διάζετο ἡ δὲ μέταξαν ,
485 Ἡν σῆρες νήσαντο · κρόκην μετὰ κερκίδος ὑφᾶ
Ητρίφ · ὡς καίρφ ἄπτει τὸν πῆνον ἀράχνης.

B. Chevaux d'Alcinoüs.

Ϊπποι δ' εἰαμενῆ , καθ' ἔλος , χλόαν , εἴαν ἔβοσκον , Κυσσάμεναί τ' ἔτεκον πέρκους , γοργούς δέκα πώλους , Δν σπίλος κόττη , ὡς ςίλη , ςροΓγύλος , ἀργός.

490 Γυίαν ἐπέθρωσκον, οὐδὰ πλέον ἀθέρα κάμπτον ·

- Ηττον δ' ἀκεανῷ, ξηροῖς δέ τε πέλμασι πλίσσον.
- Σφραγίδ' ὀμοργνυμένους, εὔλερα, σὺν ἀςράδη, αὐτῷ
- Λεῖα ἔδω, γάζαν τε βαλαντίω, ἔν τε κιδωτοῖς.

C. Bain: repas.

Εξ ἀσαμίνθου , τὸν μύρῳ ἀλαβάςρου ἄλειψαν.
495 ΣτλεΓγίδα καὶ πύελον μέτα , δείπνω κνίσσα κέκληκεν.
Πέρδικες , μελεαγρίδες , ἠδε περιςερὰ δίσκοις.
Εντεα δ' εξ ἀβάκων , λάταγος μετὰ κότταβον , ἄβρα
Λύματα , ἀτταράγους , μίσκους τ' ἐκόρησε τραπεζων.

C. Concerts: danses.

Οἱ κιθάρησι χορῷ ψάλλον παιᾶνα ἰάμδῳ · 500 « Δώῳ , ἢ δεσίῳ , κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν , ἀδελφὴ Δελφύα ἐΓκισσῷσαν Εἰλείθυια ἀμύνοι. » Τηνέλλη θίασοι , Πανός , Σατύρων τε ἰθύμδους , Σαμδύκη , νάβλοισι , λύρα , ἀρχοῦντο κοθόρνοις.

B. Démodocus chanteur.

Είς δ' όπι ώς, φόρμιτγα κρέκων, ετκώμια ήκεν.

ULYSSES. Lib. V. Alcinous.	373
Aut vestem suunt : stamini-addebat illa autem sericum,	484
Quod seres neverunt : subtemen cum radio texit	485
Stamini; ut licio nectit telam aranea.	486
B. Equi Alcinoi.	
Equæ autem in prato, juxta paludem, herbam, gramer pascebant,	487
Gravidæque pepererunt nigros, veloces decem pullos,	488
Quorum macula in capite, ut nummulus, rotunda, alba.	489
Arvum insiliebant, neque plenam aristam flectebant;	490
Prosiliebant autem oceano, siccisque plantis gradiebantur.	491
Sigillo inustos, habenas, cum sella, Ulyssi	492
Læves dedit, gazamque in crumena, inque arcis,	493
C. Balneum et cæna.	
Ex balneo, Ulyssem unguento alabastri unxerunt.	494
Post strigilem et balneum, ad cænam nidor vocavit.	495
Perdices, gallinæ Indicæ, atque columba in discis.	496
Vasa autem ex abacis, post effusi-vini jocum, ancilla	497
Sordes, fragmenta, rejectamentaque verrit mensarum.	498
C. Concentus et choreæ.	
Hi citharis choro psallebant Pæana iambo:	4 9 9
« Ut Augusto aut Junio, per singulos annos, soror	50 0
Uterum prægnantem Lucina adjuvaret.»	50 1
Harmonià tripudiantes , Panos Satyrorumque saltationes ,	5 02
Sambucâ, nabliis, Îyrâ, saltabant in cothurnis.	5 o3
B. Demodocus cantor.	
Unus autem voce șic, citharam pulsans, encomia cecinit:	504

Ό Δ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

Z'.

ΔΗΜΟ ΔΟΚΟΣ.

B. Prélude de Démodocus, sur l'invention de l'instrument dont il joue. (Le Luth.)

505 « Έν κήπω δριμεῖς ραφάνους, σικύους, κιχώρας, Τεῦτλα χέλυς, σό Γχους, θρίδακας, κράμβας τε ἔτενδεν, Σαυλὰ ποσίν, κωφή τε · θανοῦσα δὲ ἀκύ ἀείδει. Γάρ τοι ἀγαζόμενος χρόαν αἰόλου ὀςράκου Ερμῆς, ὄργανον ἀρτεῖται · γύαλον μὲν ἔλουσε λαπάξας, 510 Καὶ ψαφαρᾶς ἐλάτης κόλλη πλάγε πίνακα ψιλόν. Πάσσαλοι ἐξ ἐβέλου μέτροισι πεπηγμένοι ἑξῆς · Καὶ χορδὰς γαλέης μαγάδ' ἤραρεν ἐπτ' ἐπιτηδεῖς, ἐδνώσας τε λύγον δασέος κέρκοιο καβάλλου Χαίταις, βαρβίτω ἤνυμένω κολοφῶν' ἐπέθηκεν.

Sur la guerre de Troie.

C. Combat singulier entre Pâris et Ménélas.

5.5 » Οι μεν επί γρόσφους, οι μην επί κιλλίδαντας.
Κηθαρίω τε θριαί· κήρυκες ἄμειβον όμηρους,
Καὶ θησαυρούς, ἀβραβωνα· θεούς δ' εδέοντο·
Αἴσυλ' ερωοῦντες, νῦν μάρτυρες εἶγύη ἔςε·
Νικήσει πότερος, τῷ φερνη ἔδνα τε κλῆρος.

ULYSSES.

LIBER SEXTUS.

DEMODOCUS.

B. Demodoci præludium. Testudo instrumentum musicum.

T,	
« In horto amaros raphanos, cucumeres, intuba,	505
Betas testudo, cucurbitas, lactucas, crambasque edebat,	506
Mollis pedibus, mutaque; mortua autem celeriter canit.	507
Etenim admiratus colorem variegatæ testæ Mercurius,	508
Instrumentum apparat: cavitatem quidem lavit vacuatam,	509
Et aridi abietis glutine nexuit tabulam tenuem.	510
Clavi ex ebeno mensuris fixi sunt ordine:	511
Et intestina felis fulcro aptavit septem idonea:	512
Incurvansque bacillum densæ caudæ caballi	513
Pilis, instrumento perfecto ultimam-manum apposuit.	514

De bello Trojano.

C. Paridis et Menelai singulare certamen.

» Hi quidem in hastis, hi autem super fulcra-clypeorum.	515
In vaseque calculi: præcones permutabant obsides,	516
Et thesauros, arrham; Deos autem precabantur:	517
Iniqua inhibentes! nunc testes sponsioni estote:	518
Vicerit uter, huic dos-mulieris et viri eris in sortem.	519

- B. Pâris lance un trait sans effet.
- 520 » Δυςπάριδος κόρυθος χωρούσης καῦνος ἐφρήθη. Αίγανέαν πάλλει · ἀμβλεῖα δ' ἐλίννυε ζόρθυ[ξ Ομφαλοῦ ἐν διπλόῳ τε σπάτει, πέλτης τε μετάλλω.
 - B. Ménélas suffoque Pâris: Vénus vient le délivrer.
- » ΑΓκύλην ο δίκει εύθύς διά τ' ἀσπίδος αίχμή, Κασσιτέρου , σχύτους , σπολάδος τ' ἔσχισσε χιτώνα. 525 Πηδήσας τε τρέχει, κλάζων τε καταίτυκ' ὅλοπτεν. Λαυχανίαν δ' ἐπίεζεν ίμὰς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρήν, Πρίων ἄσθμα, βίον εἰ μὴ σπαίροντι βοηθή Πήληχος μάσθλην ψαλίδι κλάσσασ' Αφροδίτη.
 - A. Pâris blesse Ménélas d'une flèche, mais légèrement, par le secours de Junon.
- » Λωφήσας , λύζων τ' αίδοῖ , πτύξεν κέρα τόξου 53ο ΛίΓξε βιός, πέταταί τε δόναξ. Ηρ' ιὸν ἀμύνει, Μαί' ὄσσον, ζέργουσα βρέφος, ὅτε λέξατο χοίτης Σπαργάνω εν τύννος, σέρφον, κώνωπά τ' άλέξει* Θίξε δ' ἀορτήρος, ὅθι πόρπη ἴασπις ἀχάτην Δάκνει · καὶ ἀταλή, μίτρης διά, διφθέρ' ἰάφθη.
 - A. Comparaison de l'ivoire mis en teinture.
- 535 » Ω_{ς} δ' ote tiς φοίνικι γυνή ελέφαντα μιαίνη, Μαρμαίρει ψάλιον, κόσμος τε κέλητι καὶ ὕννφ. Αἵματι τοῦ σκέλος ώς, περόνη, σφυρά, πτέρνα μορύχθη.

ULYSSES. LIB. VI. DEMODOCUS.	377
B. Paridis debile jaculum.	
» Infelicis-Paridis è galea capiente sors emissa est.	520
	52 1
	522
and the second s	
B. Menelaus suffocat Paridem, quem liberat Ver	ius.
» Amentum ille (Menelaus) jacit rectus; perque clypeum	
cuspis,	523
Stannum, corium, vestemque, scidit tunicam.	524
Saliens autem currit, clamansque cassidem vellebat.	525
Guttur autem premebat lorum teneram sub cervicem,	526
Secans flatum, vitamque; nisi palpitanti auxiliaretur	527
Galeæ lorum forficibus frangens Venus.	528
A. Paris sagittá vulnerat Menelaum, sed levite	יין כ
cură Junonis.	,, ,
Destrutore regularity singulations are long religible	
» Postquam-respiravit, singultiensque pudore, plicuit cornua arcus:	529
Stridit arcus, volatque arundo. Juno missile propulsat;	530
Nutrix quantum, amans puerum, quando cubat lecti	53 r
Fascià in parvulus, insectum, culicemque arcet:	532
Tetigit autem balteum, ubi fibula jaspis achaten	533
	534
A. Comparatio tincti eboris.	

» Ut autem cum aliqua purpurâ mulier ebur inquinat:	535
Coruscat frænum, ornatusque celeti et manno;	536
Sanguine hujus crus sic, sura, malleoli, calcaneumque	

inquinata sunt. 537

C. Ménélas est soigné.

» Πικρῷ ἄχει ὀλοφυρόμενον θεράπων ἐκόμησε ·
Κρώμαχ' ἴδρυσσε · κρότον σφύζη ἀρτηρία , δίζει ,
540 Ποππύζων καρπὸν λιχανῷ · καὶ κηλίδας ἀρχῆ
Εκλυζεν , θρόμβους , εράΓγας · σπόΓγῳ τε ὀμόργνυ.
Στύρακα δικτάμνῳ ἔσυρεν καλάμοιο λαθόντα ·
Καὶ μήλη ἀφελεῖ ἔλκους τὸν κύμβον ἐρευνῶν ·
Μὴ σκύδμαινε · πέλει ὀδύνης σοι πῆμα γὰρ ἦσσον ·

545 Καί τητώντι σαφής ἄπελος , ὁᾶςός τ' ἰᾶσθαι. Ασμενος ὡς ἐλάλησεν , ὅθη θέλγων τε θέρων τε. Μὴ δ' εὐρῶτι μυδών , σφάχελος , γάΓγραινά τε σήπη , Ψῆσε μοτὸν χραῦρον , καὶ σπάθη βάλσαμα πάσσει Ηπια εἰς τρύπαν , λῖτα ζωννὺς περὶ ὀσφύν.

C. On prescrit un régime au malade.

550 » Κοιλίαν ἢ νήφειν , πολλών τε ξερεῖσθαι ἀνώγει ,

Ἰνδιχοῦ , ἀσπαράγων , νάπυος , ταρίχου , ἀμανιτῶν ,

Σάχχαρος , ἤδὲ βρύτου , βότρυος χόχου , ἤδὲ σιραίου •

ὄςρεα , ζιΓγίβεριν , πέπερι , πράσα , χάρδαμον εἴργει •

Πόλτον δ' ἀφελέειν , ἀῶν λεχίθους , χαὶ ὄρυζαν •

B. La guerre se rallume.

555 » Κοίρανον εΐλωτες μόθακές τ' ὄφρα ἀμφὶ πένονται•
Θωΰσσουσι, τέρας πολέμου, Ενυώ τε, Ερις τε.
Κρέμεαλα, σάλπιίγες κυρταί, βυκάναι τε βραχεῖαι
Μυκῶσιν ῥαθάγω, λιγνωτων πέμφιγι, ἀτμῷ.

ULYSSES. LIB. VI. DEMODOCUS.	379
C. Menclaus curatur.	
» Amaro dolore lamentantem minister curavit;	538
Acervoque-lapidum sedere-fecit : pulsum quem-pulset	× 0
arteria quærit,	539
Contrectans carpum indice : et maculas principio	540
Lavabat, grumos, stillas; spongiaque tergebat.	541
Cuspidem dictamno trahebat calami latentem;	542
Et specillo tenui ulceris recessum indagans:	543
Ne irascare : est dolore tibi damnum enim minus ;	544
Et tentanti manifestum ulcus, facillimumque sanari.	545
Libens sic loquutus est, curà mulcens calefaciensque.	546
Ne autem situ fungus, mortificatio, gangrænaque putre-	
faciat,	547
Comminuit linteum siccum, et spathâ balsama inspergit	
Mitia in foramen, linteum-tenue cingens circùm ilia.	549
C. Cibus ægro præscribitur.	
0 1	
» Ventrem sanè sobrium esse, multisque privari jubet,	55 o
Indico, asparagis, sinapi, salsamento, fungis,	55 r
Saccharo, et cervisià, botri humore, et defruto;	552
Ostrea, zingiberi, piper, porra, nasturtium prohibet;	553
Pultem autem prodesse, ovorum vitellos, et oryzam.	554
B. Bellum redintegratur.	
» Principem servi vernæque dum circum laborant;	555
Vociferantur, signum belli, Bellonaque, Contentioque.	556
Crepitacula, tubæ curvæ, buccinæque breves	557
Mugiunt strepitu, pinguibus similium flatu et halitu.	558

B. Cris de l'armée.

» Οὔθατα βδαλλόμεναι ὅς περ βληχῶνται ἐν αὐλῆ • 56ο Ὠς ἀλαλή , κοινός τε ψόφος , ἄραδός τ' ἀν' ἀμάλλας , Εκ βυθοῦ ἰεμένων σμύχειν πόλιν , αἰπύ τε τεῖχος.

B. Marche.

» Βᾶν μὲν ςίλδοντες βασιλεῖς, κύρει τε μέδοντες, Ἡρωές τ' ἐπίκουροι, ἑμμένοι ὅπλα καὶ ἀλκήν. Τῶν δὲ φυλαί, πρυλέες τε ἔποντο τεταγμένοι ἴχνη. 565 ἔθνεα ὡς χηνῶν, κύκνων, γεράνων τε, πελαργῶν, Ἡ ἀκρίδων δείλη, ἢ μυιῶν, εὐδίας οὔσης. Τὸν ςρατὸν ἡγεῖται, ὡς κύΓχραμος ὅρτυγας, ἄρης. Δοῦπος μὲν πεζῶν, κόνιος δ' ἔδυ αἰθέρ' ὁμίχλη.

B. Armes.

» Σφενδόνη οἴ, σαγάρει, γαίσοις μάρναντο, καὶ ὑσσοῖς, 570 Οὶ κέςρηφι, δέμας ταύρων, οὑς ἤρεθεν οἴςρος.

A. Courage.

» Κωλύει οὐ τάρβος βάταλον, ψέγει οὐδαμόν ἦτορ· Τόλμα δ' ὀδυσσαμένοις ξυνή, μΐσος, μένος, ὀργή.

A. Les soldats comparés à des loups.

» Ως δὲ λύκοι, οὶ δόρκ' ἀμαλήν, δὴν νήςιες, εὕρον, Ωμόν ἐρευγόμενοι δάπτουσι· περὶ ςόμα λάσθη 575 Ἐκ βαβρίκων ςάζει· παρὰ δ' ἠνεκέ' ὕδατα κιἰροὶ

B. Exercitûs clamor.

Ubera mulsæ ut balant in aulâ;	559
Sie clamor, communisque fragor, strepitusque per ma-	
nipulos,	56o
E fundo cupientium consumere urbem altumque murum.	50I
B. Incessus.	
Thank guidem anlandentes Bages exetenitateque impe	
» Ibant quidem splendentes Reges, auctoritateque imperantes,	562
Heroesque auxiliatores, induti arma et robur.	563
Horum autem Tribus, propugnatoresque sequebantu	
ordinati yestigia.	564
Gentes ut anserum, cygnorum, gruumque, ciconiarum, Aut locustarum pomeridiano, aut muscarum, sereno	
tempore.	566
Exercitum ducit, ut avis coturnices, Mars.	567
Sonitus q. pedum, pulveris autem subibat æthera nebula	. 568
B. Arma.	
25. 22111600.	
» Fundâ hi, securi, gæsis, pugnabant, et verutis,	569
Hi malleo, instar taurorum quos irritabat cestrus.	570
A. Animus.	
is. directions.	
» Non prohibet terror effeminatum, reprehendit nemine	
cor: Audacia a. irascentibus communis, odium, ardor, ira.	57 t 572
	372
A. Milites comparati lupi.	
» Ut autem lupi, qui capream teneram, diù jejuni, inv	e-
nerunt,	573
Crudam ructantes vorant : circum os sanguis	574
E maxillis stillat : ad autem perennes aquas fulvi	575
	7

382 Ο Δ Υ Σ Σ Ε Υ Σ. Ζ΄. ΔΗΜΟΔΟΚΟΣ. Επιπολής κρήνην γλώσσαις λάπτουσιν άραιαῖς• Τοῖς ςενὴ ἡ γαςὴρ γένετο σπίζουσι τράχηλον.

A. Ajax comparé à un âne.

» Δς ὄνος , οὖ μύκλαις ἐάγη βακτηρία λαύρα, Κείρει βρωσκόμενος γλυκὺ λήϊον · αὔλακι θῆτες 580 Νάρθηξιν τίλλουσ' ἄρα , κίκυς βληχρὰ μαγαρνών · Οἶκᾶται , χάζει τε ἐπεὶ ἐκορήσατο τρύγης.

A. Achille comparé à un lion.

» Ως δε λέων υπ' σχλου ειλούμενος, ού μερμαίρων Ερχεται · ἢν δε τιτυσκόμενός τις ἴτης ἀιζηῶν Δούρ' οὐτῷ, εάλη τε χανών, περὶ τ' ἀλφὸς ὁδόντας 585 Βλύζει ἀφρός · πλευρὰς δ' οὐρῷ ἴσχεις δε τε θείνων, Ηὲ φένειν ἰθὺς κίει, ἢ φθεῖσθαι ἐν ὁμίλῳ. Λύθρῳ ὄχος πεφόρυκτο, καὶ ἄντυγες αι περὶ δίφρον, Ἡ πείρινς τε βρότῳ · ὅλμων δ' ὑπὸ οὔτις ἀριθμός.

A. Achille et Hector comparés à un ours et à un sanglier.

» Ως δ' ἄρχτος , λάσιός τε κάπρος , βρύχοντε μάχεσθον 59ο Πίδαχος ἀμφ' ὀλίγης · ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἄμφω.

A. Balance de Jupiter.

» Σκεθράδε Ζεὺςθύλακος καὶ λάρνακος εἶλκε τάλαντα, Εν δ' ἐτίθει δύο κῆρε· κανὼν πλάγιος ῥέπε· τὴν μεν Θλίψε βάρος λεκάνην, τὸ δὲ τρύβλιον ἄλλο ἀέρθη.

ULYSSES. LIB. VI. DEMODOCUS.	383
In superficie fontem linguis lambunt raris:	576
His angustus venter fit extendentibus collum.	577
A. Ajax comparatus asino.	
" Ut asinus, cujus collo fractus est baculus multus,	578
Tondet depascens dulcem segetem: in sulco mercenarii	579
Ferulis vexant utique; vis debilis flagellorum:	58o
Rudit, receditque postquam satiatus est tritico.	58 1
A. Achilles comparatus leoni.	•
» Ut autem leo à turba coarctatus, non anxius	582
Vadit: si autem collimans quis temerarius juvenum	583
Hastâ lædat; colligiturque hians, circumque alba dentes	584
Scaturit spuma; latera autem cauda lumbosque percutiens,	585
Aut interficere rectus it, aut interfici in turbâ.	586
Cruore currus fœdatus erat, et circumferentiæ quæ sunt circum sellam,	58 ₇
Alveusque sanie; truncorum autem sub nullus erat nu-	
merus.	588
A. Achilles et Hector urso et apro.	
• Ut autem ursus, hirsutusque aper, frendentes pugnant,	589
Fontem circa parvum; volunt autem bibere ambo.	590
A. Jovis libra.	
» Exactam autem Jupiter è sacco et arcâ trahebat libram.	59 1
In autem ponebat duo fata : regula transversa vergebat; hanc quidem	592
Pressit pondus lancem, hic autem catinus altes erectus est.	_

A. Hector est tué.

» Ούδ΄ ήμαρτε τοχαζόμενος, γλωχίνα πεπαρκώς 595 Πόρκου μέχρι · πριαμένω ἀμφιμάντορα πωλεί.

A. Ulysse comparé à un aigle et à un renard.

» Καλ σύ λόχους ἐκύκας, καλ, πανδελέτειε, φάλαίγας. Δς ἀετὸς κτίλω τῷ νείκεϊ κυρηδώντε Αἰόλος ἐκ λόχων, ὀρταλίδας τε πεταύρῳ ἀλώπηξ.

A. Les hommes comparés aux feuilles.

» Φύλλα τὰ κράμδα χαμαί βορέας χέει · ὁρμαθῷ ὕλη
 600 Αψ θάλλουσα φύει · ἔαρος νέα βλαςάνει ὥρη.
 Ως ὅσιαι δειλοῖς αἴσαι κλώσαντο βροτοῖσι,
 Σικχῷ τ' ἀσχάλλειν πώρῳ · θεοὶ ἤσυχοι αἰεί.

A. Tonneaux et présens de Jupiter.

» Γάρ τε πίθοι δίδυμοι, καί μεςοί, ἐν Διὸς οὐδῷ, Δώρων, οἶα δίδωσι, κακῶν, ἔτερος δὲ ἑάων· 605 Δεῖνι δύην ἀφελή καὶ ἄπος· ἐνίοις δέ τε κρωσσούς Καμμίξας· ἀλλ' οὐ ζῶν κύρεται ἁπλόον ὅλθον.

A. Muse, consolation de la cécité.

» Αΐ με ἄμερσε λάειν , ἀλαὸν ήδεῖα δίδαξεν Μοῦσ' οἴμας , μέλπειν τ' ἀρετήν , καὶ κύδεα σπειρών

A. Hector interfectus.

» Non autem aberravit Achilles collimans, cuspide	trans-
adactâ	594
Annullo tenus: ementi miserè-interfectum vendit.	505

A. Ulysses comparatus aquilæ et vulpi.

» Et tu cohortes perturbabas, et, veterator! phalanges;	596
Ut aquila duos-arietes rixâ pugnantes	597
Velox ex insidiis, gallinasque in gallinario vulpes.	598

A. Hominės comparati foliis.

» Folia quæ-sunt arida humi boreas fundit : ordine sylva	599
Rursus virens gignit : veris nova germinant tempore.	600
Sic sanctæ timidis Parcæ neverunt mortalibus,	60 I
Molestoque mœrere luctu : Dii quieti semper.	602

A. Jovis dolia et dona.

Namque dolia gemina et plena, in Jovis limine,	603
Donorum, qualia dat, unum malarum, aliudque bonarum	:604
Quibusdam infortunium simplex et laborem; aliquibu	18 605
Commiscens: sed non vivens nanciscitur simplicem fe licitatem.	606

A. Musa cæcitatis solatium.

Si me privavit videre, cæcum suavis docuit	607
Musa cantus, canereque virtutem, et gloriam cohorti	um. 608

- B. Démodocus ayant fini de chanter, Ulysse part.
- » ἄττ', ἄρκεῖ · ὥρη δ' ἐπὶ δέμνια σινδόσι βαυδᾶν , 610 Νη Δία, δαισαμένους. » Ο δὲ οὐ τλῆ , μὰ Δία · κρόκης Ảλλ' αἴρων , κώπας , μετὰ πιτύλου εὐρέος , ἤσκει.
 - * Ναῦς ἔθεεν , λ<mark>άχ</mark>νην καθ<mark>΄ ὑγ</mark>ράν , πρήσσουσα κέλευθον •
 - * Πρώρα λάχαιν' ελαφρός πολιόν σάλον άμφὶ δε φλοῖσδος.

B. Il est rendu à sa patrie.

Ως Ίθάκης θριΓκοῖς μόσσυνας ἔμερσεν ἐχυρούς,
ΒαρΕίλου ὡς ἔρση, κεράσου τε ῥάδαμνος, ἰάνθη•
614 Καὶ ταχὺς ὄρμον ἔδυ, τῶν πλανῶν τέρμα τέλος τε.

ΤΕΛΟΣ,

B. Finito cantu Ulysses proficiscitur.

Pater, sufficit: hora autem est super lectos in linteis dormire, 609

Per Jovem, epulatos. "Ille (Ulysses) autem non sustinuit.

Per Jovem, epulatos. "Ille (Ulysses) autem non sustinuit, per Jovem; è littore 610
Sed proficiscens, remos cum strepitu lato exercuit. 611
Navis autem currebat, spumam per humidam, faciens iter; 68
Prora fodiebat levis canum salum; circum autem strepitus-

...

B. Patriæ redditur,

undarum.

Ut Ithacæ pinnis turres vidit munitas, 612
Mali-Persici ut rore cerasique ramus, perfusus est; 613
Et celer portum subiit, errorum terminum finemque: 614

FINIS.

NOTÆ AD POEMA.

LIBER PRIMUS.

Titulus. 'Οδυσσεύς, gen. έος, nom. propr. decl. 3. contr. R. 0, 15. Latinè Ulysses, i. e. Historia Ulyssis. A'., i. e. Liber primus. Vide Cap. 10. Libri I. Καλυψώ, gen. 6ος, contr. οῦς, decl. 5. contr. R. 2, 25. Hujus Libri argumentum

est profectio Ulyssis ab insulâ Calypsûs.

Versus 1. Ανδρα, acc. sing. nomin. ἀνήρ. Τροία, gen. ας ; ή. nom. pr. urbis, decl. 2. simpl. Duarum est syllabarum, or diphthongus. τά nom. plur. articuli ὁ. θέμηλα, nom. pl. nomin. sing. θέμηλον, decl. 3 simp. πέπερται, à πέρθω, perf. pass. 3. pers. sing. Nominativus est plur.sed gen. neut. Lib. V. Cap. 2.

2 Πολύς, gen. pl. τ' pro τε, ε eliso cum α sequente, Lib. I. Cap. 8. ἴδεν, ab εἴδω, aor. 2. ν paragogicum, Lib. IV. Cap. 5. ἄς εα, acc. plur. ab ἄς υ, sine contractione. νόος, acc. sing. sine contr. ἔγνω, aor. 2. pers. sing. 3. verbi γνῶμι à γινώσκω. Hunc Homeri versum sic vertit Horatius: Qui mores hominum multorum vidit et urbes.

Μύριος, acc. plur. neut. πλάζω, partic. pass. aor. 1. πάσχω, aor. 2. Ionicus, i. e. sine augmento, Lib. VI. Cap. 3. pers. 3. sing. v parag. pro ἔπαθε. ἄλγος, acc. plur. sine contr. πόντος, νηρός, dat. sing. casus præ-

positionis.

4 Åρνυμαι, med. sine activo, partic. præsentis: id consequens ut in tot periculis animam, i. e. vitam, servaret. ψυχή, acc. sing. τε longumpositione, propter sequentes χρ. Lib. VI. Cap. 6. χρήμαθ' pro χρήματα, acc. pl. à χρῆμα, α sublatum, et τ mutatum in θ, propter sequentem vocalem aspiratam, Lib. I. Cap. 8. ἑταῖρος, μωρός, gen. plur.

Σπέσσι, abl. Poët. à σπέος pro σπέεσι, per sync. geminato σ, Lib. VI. Cap. 6. Lib. II. Cap. 4. λιλαίομαι, med.

partic. præs. fem. βαυκός, dat. pl. τόν, acc. sing. articuli δ. Hic demonstrativus est , hunc , Ulyssem. Νύμφη , scilicet Calypso: on brevis ob seq. vocalem. Lib. VI. Cap. 6. ἐρύκω, imperf. Ion. sine augmento, y parag. Lib. IV. Cap. 5. pro houxs.

6 Υίος, gen. δ' pro δέ. ő artic. demonstr. long. positione: Ulysses. μνησθείς, aor. 1. partic. pass. à medio μνάομαι, ejusdem significationis ac med. ὄας, πάππας, γέρων,

genit. Lib. II. Cap. 3.

Νοςέω, infin. præs. circumfl. pro νοςέειν. γλίγομαι, imperf. Ion. sine augmento, pers. 3. sing. 70 longum propter sequentem (litteram duplicem, Lib. I. Cap. 2. ζητέω, impert. Ion. sine augm. circumflexum, pro εζήτεε. δέ τε, hæ duæ particulæ significant autem, que, et. δάκου, acc. pl. λείδω, partic. præs.

8 Συρίσσει, ultima brevis positione, Lib. VI. Cap. 6.

Σιγάω, partic. præs. fem. circumfl. α longum positione. 9 ςρέφω, præs. pass. 3. sing. κλών, όζος, acc. plur.

H, fem. ab o artic. demonstr. Calypso. ἀρνέομαι, IO imperf. circumfl. 3. pers. α mutatum in η augm. temp. αχί, brevis posit. ἐράω, partic. præs. fem. circumfl. σα, sine elisione. Lib. VI. Cap. 6. μύνομαι, imperf. 3. pers. ε augm. syllabicum.

11 Κόρθυς, acc. plur. declinat. 6. contract. pag. 25 et 26. ώρίων, acc. sing. quatuor syll. longæ, undè hic versus est

spondaïcus.

'Ισγός, acc. sing. Lib. II. Cap. 4. θέρος, gen. sing.

decl. 1. contract.

Ηκω, aor. 1. pers. 3. τῷ dat. artic. ὅ, Ulyssi. κατ' 13 pro κατά. ὁάδδος, πίλος, dat. sing. ἄρι, particula inseparabilis, Lib. IV. Cap. 5.

Θράω, particip. aor. 1. cum sedisset. γωριάω, partic. 14

præs.

15 Hλίκος, cui præfixum est π interrogativum. Rad. π, 227. ἔω, εἰμί, sum, 2. pers. sing. ; punctum interrog. τί, neutr. à τίς. γοάω, 2. pers. circumfl. ἀνία, dat.

16 Σοί, dat. pronom. σύ. μαδός, fem. ήέ, idem ac ή, ε breve, nullâ habitâ ratione positionis. τραχύς, fem. σπανός, ἴονθος, dat. sing.

17 Εμπουσα, accus. sing. φέδομαι, 3. sing. μορμώ, accus. sing. 5 contract. ήλικί pro ήλικία. αύτη fem.

οὖτος.

18 Oi, cum z propter seq. vocalem.

19 Θ' pro τε, ε eliso, τ mutatus in θ propter sequentem aspiratam. Lib. I. Cap. 8.

Tó, neut. art. ó, longum positione. πάις, duæ syllabæ diphthongo αι divisà, Lib. I. Cap. 9. νήπιος, adj. neut.

pl. acc.

22 Μείραζ, nomin. plur. ὤμιλλα, gen. pl. ἐμπάζομαι, imperat. 2. sing. Ion. pro ἐμπάζου, Lib. VI. Cap. 3. regit genitivum.

23 Ιλός, dat. sing. αἰσιμόω, infin. præs.

24 Ἡδε' pro ήδεε, 3. sing. imperf. ab άδέω, α mut. in η, augm. temporale. ἐναργής, neut. Lib. II. Cap. 6. τό, articulus. ἄγος, acc. sing. sacrificium expiationis. ἐγείρω, partic. pass. aor. 1. pag. 47.

25 Στέλλω, partic. pass. præs. fem. à Jove, procul dubio.

26 Ραίνω, 3. sing. κιννάβαρι, acc. neut.

27 Βεῦδος, dat. 1. declin. contract. σκέπω, partic. fem. pass. aor. 1. σα longum ante λ liquidam, Lib. VI. Cap. 6. λῶμα, dat. plur. Lib. II. Cap. 4. σῶμα, accus. supple κατά, Lib. V. Cap. 4.

28 Θαυμάζω, infin. pass. aor. 1. supple dignus, ἄξιος, Lib. V. Cap. 3. τῆ, dat. fem. artic. demonstr. ὅ, Nym-phæ, Calypso. ἀγγέλλω, aor. 1. 3. pers. ν parag. Lib. IV.

Cap. 5.

29 Δήνος, scil. Jovis. ὀφείλω, infin. hunc, Ulyssem.

30 Λιμήν, acc. plur. i. e. abire, proficisci.

31 Αμφισθητέω, infin. præs. circumfl. ἀλιτέω, partic. aor. 2. acc. sing. διώχω, infin. fut. 1.

32 H, Calypso. ώς, statim ut, statim atque. πυνθά-

νομαι, præs. 3. pers. μύζω, partic. præs. fem. πείθω,

imperf. pass. 3. pers. sing.

33 Μολέω, 3. pers. plur. præs. νάπος, acc. neut. suppl. in. κτίζω, infin. præs. Lib. V. Cap. 3. βάρις, acc. sing. Lib. II. Cap. 4.

34 Χήραμόν, acc. sing. referendum ad νάπος.

35 O5, gen. relativi őς: refertur ad χηραμός, et est casus verbi sequentis. ἐκτῶντο, 3. pl. imperf. circumfl. à κτάομαι.

36 Ημύω, aor. τ. 3. sing. ν parag. άξίνη, dat. plur. Ion.

pro ἀξίναις. Lib. VI. Cap. 3. ν parag.

38 Suppl. factus est. ὅρπηξ, ἀκρέμων, gen. plur.

- 39 Ταράσσω, partic. perf. pass. fem. plur. ὄρνις, nom. plur. tres longæ. ὀρόδαμνος, gen. plur. casus præpositionis.
- 40 Ωὕς, accus. plur. relativi ὅς, et casus verbi sequentis. πάω, plusq. perf. pass. 3. plur. ἰαύω, partic. præs. fem. pl. quatuor syll. prima brevis; refertur ad ὄρνιθες. ἀπέπταντο, compositum ex præposit. ἀπό, cujus o eliditur ab augmento ε, ἔπταντο, aor. 2. ab ἴπταμαι, 3. pers. plur. ε breve, quia πτ non faciunt necessariò præcedentem longam, Lib. III. Cap. 6. et Lib. VI. Cap. 7.

41 Οι, αι, articuli. κύμινδις, nom. plur. decl. 2. contract.

42 Ικτίν, nom. pl. τοῖς, articulus. κίρκος, ἰέραξ, dat. pl. Lib. II. Cap. 4.

43 Κόραξ, nom. plur.

44 Ξύν, idem ac σύν. κόκκυξ, abl. pl.

45 Oσσα, dat. sing.

46 Κόλλοψ, ablat. sing. φέρω, aor. 1. 3. sing. ν parag. κάλον, accusat. plur.

47 Σκάπτω, aor. 2. 3. plur. ζέλεγος, acc. plur. 1. decl. contract. πηδόν, acc. plur. κεῖνοι, Poët. pro ἐκεῖνοι. Lib. VI. Cap. 6.

48 Δράω, aor. 1. pl. σφήν, dat. pl. Lib. II. Cap. 4.

49 Κασσύω, pass. 3. sing. σμαραγέω, imperf. med. Ion. sine augm. circumfl. 3. pl.

50 Φέρω, imperf. 3. pl. ύρχή, dat. pl.

51 Kίςη, dat. pl.

54 Tá, acc. plur. neut. art. demonstr. ő, refertur ad duas primas voces hujus versus. $\beta \omega$, partic. pass. perf. acc. plur. neut.

55 Τίθημι, aor. 2. 3. pers. Lib. III. Cap. 9. ἤλιψ, acc. pl.:

56 Λιτός, fem. Att. Lib. VI. Cap. 2. ζαφελής, acc. plur.
 1. contr. δέρας, acc. plur. 4. contract. νάκος, 1. contr.

57 Κρύος, gen. 1. contr. ὧμος, dat. pl. κυπάς, acc. pl.

Κώρυκος, dat. supple in. η, Calypso. οὐτος, gen. Ulyssis. Εύσσος, gen. nom. materiæ, suppl. ἐκ, Lib. V. Cap. 1. κύπασσις, accus. pl. 3. contr. supple posuit.

59 Κάνδυς, acc. sing. Lib. II. Cap. 4.

60 Θύσανος, dat. pl. ι parag. νάσας:, τάπης, acc. plur.

61 Πέλεχυς, acc. sing. Lib. II. Cap. 4.

62 05, cujus acinacis. πύνδαξ, dat. sing.

63 Στεία, vel ζία, gen. pl.

64 Γαργαίρω, imperf. Ion. v parag. φέγος, dat. sing. 1. contr. splendore lapillorum.

65 Σαεδός, nom. pl. res. χατέω, imperf. circumfl. 3. pl.

66 Ως τε, utque, et statim atque. κνέφας, gen. sing. σκεδάω, aor. 1. Ion. 3. sing. ε eliso. ψύχω, aor. 1. Ion.

67 Πίτυλος, gen. sing. casus præp. ἀσκέω, imperf. 3. pl. α mut. in η, augm. temp.

68 Θέω, imperf. v parag. πράσσω, partic. præs. fem. α mut. in η Ion.

69 Λαχαίνω, imperf. Ion. 3. sing.

70 Τόν, Ulyssem. μυδάζομαι, med. partic. præs. νεμεσάω, aor. 1. Ion. πλέω, partic. præs.

71 ' Ικμάς, dat. sing. αἰονάω, partic. præs. sine contr. φθέΓγομαι, med. perf. 3 sing.

72 Γύργαθοι. μυδάω, 3. pl. præs. circumfl. ν parag. canistra alliorum.

73 Mỹs, nomin. plur. farinæ fructum, Homer. i. e. farinam.

175 Φλιδάω, partic. præs. pl. gen. absolutus. Lib. V. Cap. 1.

Rancor fuit causa famis, et utraque causa (rancor. 76 et fames) fuit causa pestis.

Μήνιγξ, acc. plur. ἀλισγέω, 3. sing circumfl. 77

Où δέ, non autem, neque; δέ long posit. ζύφω. 78 partic. præs. pass. fem. accus. | ἡώθων, dat. plur. v parag. μύσσω, imperf. 3. plur.

Χρέμπτομαι, imperf. Ion. 3. plur. σιάγων, gen. είνεκα, 79

Poët. pro evera, Lib. VI. Cap. 6.

Éς vel εἰς. ἀδήν, acc. pl. μύρω, partic. præs. fem. 80

δηλέω, aor. 1. Ion. 3. sing. φάρυγξ, acc. sing.

Tων, horum ulnas tensiones, et contorsio: quæ duæ 82 ultimæ voces sunt in nominativo, supple τείρει versus præcedentis, affligunt.

Supple τείρει. 83

Σκάλλει, ultima brevis posit. οδύρομαι, particip. præs. 86 dat. plur. νεφρός, acc. sing. ιξύς, acc. sing. Poët. pro ίξύν. Lib. Il. Cap. 4.

Μέμφομαι, 3. plur. σπλήν, acc. sing. α eliso. 87

Λαγών, acc. singul. α eliso. οί, nomin. plur. art. de-88 monstr. ő.

Πρύτανις, dat. sing. 2. contr. Ulyssi. 90

91 Κωχύω, aor. 1. partic. acc. plur. σ geminatur Poëticè in fut. etaor. 1. Lib. VI. Cap. 6. ἐπί, cum genit.

imperf. 3. sing. v parag.

Μόγου, duæ breves, gen. casus verbi λήγω. ποτέ, 92 jungitur particulæ où, non, quemadmodum quam apud Latinos in voce nunquam: ποτέ separatum significat quando. Rad. ὅτε.

93 Δαίω, disco, aor. 2. part. pass. genit. δαέντος. νόσος, acc. plur. Poët. o mutato in ov. Lib. VI. Cap. 6. πας,

acc. pl. neut.

Υμήν, acc. sing, να long. posit. φλέψ, acc. pl. σχάω, 94

aor. 1. 3. sing.

95 Θρυγανάω, imperf. 3. sing. circumfl. ζέαρ, dat. sing. τι long. posit. ante λ. λίπος, dat. Poët. 1. contr. Lib. II. Cap. 4. χρίω, imperf. Ion. 3. sing. v parag.

50

96 Öνημι, præs. 3. sing.

97 Πταίρω, præs. 3. pl. τήκω, partic. perf. med. neut. refertur ad σκώρ, acc. et cas. verbi πταίρω.

98 Κασσία, dat. κόχλαξ, acc. plur. σκώληξ, acc. sing.

suppl. ejiciebant, venter deponebat.

x00 Κῆδος, dat. sing. sine contract. dactylus. ἀλθέω vel ἄλθω, pass. imperf. vel. aor. 2. 3. pl. κέλλω, aor. 1. 3.

pl. appulerunt et anchoram jecerunt.

τοι Τονθορύζω, aor. 1. partic. ὁ, artic. θεός, Neptunus. τούς, Ulyssem et socios. τῷ artic. νόθω, dat. duæ breves; Polyphemo Neptuni filio. αὐτός, gen. sing. ipsius, sui. Lib. V. Cap. 4. τηρέω, imperf. 3. sing. circumfl.

LIBER II.

Titulus. Polyphemus. Rad. π, 152. φ, 21. Historia Ulyssis apud Polyphemum.

Versus 102. Στέγω, partic. pass. aor. 1. fem. acc. Lib. III.

Cap. 4. δρύς, πιτύς, dat. plur.

103 Γέμω, imperf. med. Ion. i. e. sine augm. 3. plur.

104 Νάω, vel ναίω, imperf. Ion. 3. pl.

106 Oi, artic. ληκέω ,aor. 2. 3. pl.

107 Ερχομαι, aor. 2. 3. sing. είκω, perf. med. part:

108 Πίων, acc. pl. neut.

109 Αύω, partic. præs. genit. ἵκω, imperf. 3. pl. ές vel εἰς.

110 Δείδω, aor. 1. part. ςρηνής, acc. sing. 1. contract. πέλωρ.

111 Εἴργω, aor. 1. 3. sing. v parag. αρς, accus. plur.

112 Οίς, αἴξ, accus. plur. ἀμέλγω, aor. 1. 3. sing.

Ημισυς, acc. neut. εἰν, Poët. pro ἐν. ἄίγος, dat.
 contr. τρέφω, aor. 1. partic. γλίσχρος, gen. sing. Ion.
 Lib. VI. Cap. 3. γάλα, gen.

114 Πέτρα vel πέτρος.

115 'Οχλεύω, optat, aor. 1, Æolicus 3, pl. terminatur ut

aor. 1. indic. act. Lib. VI. Cap. 5. χρίμπτω, aor. 1. Ion. θύρα, dat. pl. Ion. ν parag.

116 Δράσσω, aor. 1. partic. med. τύφω, partic. perf. postquàm accendit.

117 Κ' pro καί. ἀΐσσω, partic. aor. 1. χείρ, acc. plur. injicit.

118 Μάρπω, ράσσω, part. aor. 1. θραύω, aor. 1. ε augm. long. posit.

119 Σμώχω, aor. 1 Ion. ε eliso. σάρξ, acc. plur.

120 Ίκέτης, nomin. plur. εὔχομαι, imperf. Att. βοιμόομαι, med. imperf. Ion. circumfl. 3. conjug.

121 Κλίνω, partic. pass. aor. 1. παχύς, acc. sing. masc.

suppl. κατά, Lib. V. Cap. 4. βρίζω, imperf.

122 Βορδορύζω, partic. aor. 1. πέρδω, part. præs. βδέω, imperf. Ion. ν parag. κοννοφρών, compositum ex κόννος et φέρων, ferens, per sync. à φέρω.

123 ΣφίΓγω, partic. aor. 1. γαργαρεώνα, acc. sing. βού-

λομαι, imperf.

124 Εω, εἶμι, eo, vado, partic. aor. 2. σπάω, partic. o med. aor. 1. σ gemin. Poëticè. μηρός, gen. quem gestabat ad femur: sic Græci loquuntur, Latini ad latus.

125 Φρήν, nomin. plur. i. e. ubi hepar, seu jecur jacet inter præcordia: in hepate; quod dicimus, in corde.

126 'Αρκέω, infin. præs. circumfl. δύναμαι, imperf. Ion. το long. ante λ. βηλός, gen. suppl. ἐκ, ex. ἀθέω, part. aor. 1.

127 Νυςάζω, imperf. Ion.

129 [']Αρτύω, imperf. ν parag. η augm. temp. ἴσος, acc. sing. fem.

130 Κάπτω, partic. aor. 1. πρόβατα. τρέπω, aor. 2.

131 Λᾶας vel λᾶς, acc. sing. τίθημι, aor. 1. φαρέτρα, dat. sing. Ion. Lib. VI. Cap. 3.

133 Τίω, optat. aor, 1, 3, sing, εὐτε, τηϋσία,

134 Μαςεύοντι, partic. præs. dat. φαίνω, imperf. pass. vel med. *lucebat*, Ion. sine augmento et inserto εσα, Lib. VI. Cap. 3.

135 Οράω, præs. sing. circumfl. τέμνω, aor. 2. Ion. ν

parag. φέρω, optat. pass. præs.

136 Αυω, partic. præs. pass. ποιμήν, dat.

137 Δήω, partic. præs. femin. dat. κόπτω, aor. 1. Ion. κύθηλις, dat. sing. 3. contr.

- 138 Λέπω, partic. aor. 1. κόβυλις, dat. contract. ξέω, particip. aor. 1. pass. accus. masc. refertur ad κλάδον, versu 135.
- 139 'Hέ, idem ac η.
- 140 Θ' pro τ', τε, propter seq. aspiratam. ἄπτω, partic.
 aor. 1. ἡωννύω vel ἡώννυμι, imperf. Ion. 3. sing. ἄν-θραξ, dat. pl.

141 Σπύραθος vel σπυραθία, dat. sing. cas. præpos. seq.

Lib. V. Cap. 5.

142 Δαψιλής, acc. neutr. άρπάζω, aor. 2. 3. sing. ή augm. temp.

143 Τέσσαρες, acc. pl. 5. declin. φλάω, partic. præs. circumfl. ἐρέπτω, aor. 1. Ion. ν parag.

144 ΤυΓχάνω, aor. 2. ν parag. κορύδας, gen.

145 Οὖ, cujus vini. κάδδω vel κάδω, dat. βαιός, fem. refertur ad χοῖνιξ. κυκάω, pass. optat. præs. circumfl. 3. sing.

146 Εω, εἰμί, sum, part. neut. præs. Poët. pro ὄν. φρήν, acc. sing. φαιδρός, acc. fem. κοιμάω, imperf. circumfl.

147 Τοῦ, hujus vini non mixti, sed meri, quale habebat Ulysses. κηλέω, partic. med. præs. circumfl.

148 Μειλίσσω, imperf. Ion. v parag. voce demulcebat

Polyphemum.

149 Κόμψε, vocat. ἔτης, vocat. Lib. II. Cap. 3. κρέας, nomin. pl. sine contr. κρέατα. ἴπτω, subj. præs. 3. sing. cum nomin. pl. neutr.

150 Εω, εἰμί, sum, ης, 2. sing. subj. θ' τε. όζω, βριάω,

partic. præs. acc. sing. masc. βόφεε, imperat. præs. à ροφέω.

Η κα. οσφορίνομαι, partic. præs. τόν, οίνον. δέγο-151 μαι, plusquamperf. pass. 3. sing. per sync. ἀθέλγω, imperf. Ion.

152 Ζωρός, compar. aec. singul. masc. ἀφύω, partic. aor. 1. Ion. μίν, Ulyssem. γε, particula explet. αἰτέω, imperf. sine circumfl. η augm. temp. αῦθις vel αῦ.

153 Δίδωμι, imperat. aor. 2. 2. sing, 3. conj. in μι. ψιάς,

acc. pl. ὄνομα, o in ou, Poët.

154 Τοί, Doricè, pro σοί, nomin. σύ. δίδωμι, aor. 2.

subj. γαίρω, optat. præs. 2. sing.

155 Respondet Ulysses. oú, genit. tui, pro tuus. Lib. V. Çap. 4. ούτις, compositum ex ού, non, et τίς, quis: significatque nullus, nemo. Hoc sibi nomen esse fingit, ut Polyphemum ludificet. καλέω, pass. præs. circumfl.

Ίλάω, ἴλημι, imper. præs. 2. singul. πρᾶος. πέμπω, 156 imperat aor. 1. olizos, adv. loci. Lib. IV. Cap. 5.

Εξ, supple scyphos. λαφύσσω, σάττω, partic. aor. 1. 157 νηδύς, acc. sing.

'Ηλεός, voc. φλέω, 2. sing. circumfl. φείδομαι, γα 158 λέπτω , aor. I.

159 Δοχέω, 3. singul. sine circumfl. ἐλαγύς, fem.

Σίνω, fut. 1. ἔω, εἰμί, sum, fut. pers. 3. med. syn-160 cope usitatà, pro ἔσεται.

Φάγω, fut. 2. med. ὕς ερος, superl. οὕτις, acc. sing. 161 α eliso. ἔδω, fut. 2. med.

163 Ήνίαα. δαμάω, partic. pass. aor. 1. πίπτω, aor. 2. v parag.

Λαιμός, gen. supple έκ. ἐμέω, partic. præs. circumfl. 166 ρέθος, accus. plur. contr. φύρω, partic. pass. perf. acc. plur. neut. Lib. III. Cap. 6.

167 'Αλλὰ ὄγε , γε explet. το , πο , long. posit. ἄγω ,

partic. pass. aor. 1. neutr.

168 φλέγω, part. pass. perf. gen. absolutus. Lib. V. Cap. 1.

398 NOTÆ AD POEMA. Lib. II.

169 Δευρο, plur. κολάζω, imperat. pass. præs. 3. pers!

170 Θρύπτω, aor. 1.

171 'Υμῖν, dat. plur. à σύ. οἰχόμεθα, 1. pl. ab οἴχομαι. ἀρτεμής, nomin. pl. sine contr.

172 'Pέω, dico, perf. Att. Lib. VI. Cap. 2.

173 Φρυάττομαι, partic.med. σκόλοπα, acc. sing. à σκόλοψ. αἴνυμαι, 3. sing.

174 Σκήπτω, partic. aor. 1. ἐρείδω, imperf. Ion.

177 'Αρίς, acc. sing. ἀρίδα. ἢέ, idem ac ἢ.

178 Fossá, i. e. aqua: tingere lacu. Virg. ιάχω, particupræs. acc. sing. masc.

179 Τρίζω, perf. med. Lib. III. Cap. 4. s long. posit.

σκύνιον , acc. pl. εὕω , aor. 1.

180 Τιτράω, part. præs. circumfl. ἴν, acc. pl. τερέω, partic. præs. circumfl.

181 Διά. ῥέω, imperf. sine augm.

182 Ορω, aor. 1. ω, augm. temp. ὑλάω, perfectum. γέγωνα, 3. pers. ν parag.

183 Βράγω, aor. 2.

184 Γείτων, nomin. plur. ἀκούω, aor. 1. cum genit. Lib. V. Cap. 2. φοιτάω, imperf. circumfl.

185 Ιςημι, partic. pass. præs. fem. ἀτάω, part. præs.

circumfl.

186 'Αμείδω, imperf. med. Ion. ἐπηρέασε, aor. 1. Ion. ab ἐπηρεάζω. ἐναίρω, aor. 1. Ion. Hìc decipiuntur Cyclopes duabus his vocibus æquivocis, αίδοῖ, οὕτις.

187 'Ημεκτέω, imperf. circumfl. βοάω, 2. sing. circumfl.

κινύρομαι, 2. sing.

188 Οὔτε. παύω, aor. 1. infin. med. ἐάω, aor. 1. Ion. σ gemin. Poët.

189 Γελάω, aor. 1. σ gemin. κέαρ, contr. modus loquendi Homero familiaris.

190 Ut, i. e. videntis quomodò. ἀπατάω, aor. 1. Ion. compositum præp. ἐξ, ἐκ.

191 'Ως, ubi primùm, τέιγω, aor, 1. pass, partic. fem.

Lib. III. Cap. 4. φάω, 3. sing. ρόδον, δάκτυλος; compositum ex his duobus: proprium est auroræ epithetum.

192 Μηκάομαι, perf. med. partic. fem. gen. pl. suppl. caprarum, ovium. Finge quasi à μηκάω, circumfl. μηκώ, aor. 2. ἔμηκον, perf. med. μέμηκα, part. μεμηκός. Lib. III. Cap. 10. num. III. vox, suppl. facta est, audita est.

1193 Οίγω, perf. med. v parag. πετάω, aor. 1. partic. σ

gemin.

194 Φράσσω, aor. 1. Ion. ςείχω, partic. præs. suppl, ovium, arietum. διφάω, imperf. circumfl.

195 Ισημι, imperf. 3. singul. είλέω, infin. præs. passa

circumfl. Ulyssem et socios. εἴρος, dat. contr.

196 Στέρνον, gen. pl. suppl. ἐκ, ex. ἀρτάω, pass. περάω, infin. præs. circumfl.

197 Ναῦς, acc. Ion. pro ναῦν. σοβέω, 3. pl. circumfl.

198 Θίνι, dat. à θίν. ἐρέσσω, imperf. Ion.

199 'Αγανακτέω, partic. præs. circumfl. acc. sing. κέρχω, imperf.

200 Κόνεε, imperat. à κονέω, sine circumfl.

202 Αύχεε, imperat. σέ. έω, ἵημι, aor. 1.3. sing. ν parag.

203 Σφάζω, ιάπτω, optat. aor. 1. 3. sing. άιδι, dat. ab άις. Vide άιδης.

205 Πέρυσι. ἀπειλέω, perf. η augm.

206 Έγώ , Att. Lib. VI. Cap. 2. λαίχάνω , perf. med.

207 'Αλλά. γίγας, acc. sing. δέχομαι, plusquam perf. per sinc.

LIBER III.

Titulus. Circe, Rad. 2, 155. Historia Ulyssis in Circes insulá et palatio.

Versus 208. Isthmum, quo scil. Sicilia, in quâ erant Cyclopes, jungitur Italiæ; hodiè fretum est. μορμύρω, imperf. vel aor. 2. inundavit.

209 Βράζω, partic. præs. med. ἐγώ, acc. pl. Æol. pro

ήμας. Lib, VI, Cap. 5,

210 Σφάλλω, aor. 2. τίθημι, aor. 2. composit. præp. ἐπί, ι eliso cum augm.

211 Αξια. άμαρτάνω, aor. 2. partic. qui commisit.

212 Καϊκάζω, fut. 1. ὄμνυμι. οἰζός, gen. 01 duæ syllabæ per diæresim. Lib. I. Cap. 7. et 9. ἄδω, aor. 1. infin. σ gemin. Sensus est: juro quod Ulysses non me satiaverit, non mihi satisfecerit suis calamitatibus, priusquam, i. e. nisi postquam, etc.

213 Δέρκω, aor. 1. subjunct. λυκάβας, dat. hoc anno.
Juramentum intelligit Neptunus de morte Ulyssis; sed

aliter adimplebitur.

214 H, 3. perf imperf. vel aor. 2. à φάω, φημί. μάς ιξ, dat. pl. v parag. βλάπτω, aor. 2. Ion. versus spondaïcus.

215 Κήτος, gen. pl. φολίς, dat. μότις, gen. sing.

219 Εω, εἰμί, sum, imperf. 3. sing.

Aυζω, idem ac ἀέζω, imperf. pass. indic. 3. sing. ηυ,

augm.

Eνδιος, refertur ad εὐρίπου. αἰσθάνομαι, aor. 2. 3. plur. ρίγος, gen. contract. cas. verbi. ἄλς, gen. cas. præp.

222 Κύματα. ὀφέλλω, imperf. Ion. accumulabant.

223 'Ρηγνύμενα, partic. præs. pass. plur. neut. à ἡηγνύω, υμι, vel ἡήσσω. νίφω, imperf. Ion. ὕω, imperf. ν parag.

225 Μέλας, gen. supple apparuit, auditus est.

227 ἸΗλάσκω, imperf. κυβερνάω, imperf. circumfl. Ion.

228 Θρέω, imperf. med. 3. pl. τρέω, 3. sing. cum nomin. plur. neutr. à γόνυ, ο in ου Poët. genua tremunt sub ipsis, subtremunt. θάμεος, dat. contr.

29 Σαίρω, part, præs. fem. βρόχω, compos. ex ἀνά, perf. augment. post præp. Lib. III. Cap. 6. λαίλαψ,

dat. sing.

230 Ψίαθος, dat. pl. t parag. actum erat de ipsis, nisi, etc.

231 Ίχνέομαι, aor. 2. optat. med. 3. pl. κολυμδάω, partic. præs. circumfl.

232 Ενθα.

- 233 Οφις, nomin. pl. contr.
- 234 Κάνθαροι. έχις , pl. contr.
- 235 Eω, εἰμί, sum, imperf.
- 236 Σχαλίς, dat. pl. Lib. II. Cap. 4.
- 237 Κτείνω, infin. præs. ad intersiciendum.
- 238 'Ράδιζ, dat. supple in. αἰρέω, 3. sing. circumfl. i. e. manè.
- 240 Κεύθω, aor. 2. Lib. III. Cap. 5.
- 242 Μύκης , acc. pl. λέγω , aor. 1. Ion. 3. pl. supple hi , alii.
- 243 Ěω, εἰμί, sum, imperf. 3. sing. ε augm. Poët. Lib. VI. Cap. 6. ξύν vel σύν. κώμυς, dat. sing.
- 244 Φρύγω, optat. 3. sing. fut. 1.
- 245 Μαλάσσω, particip. perf. pass. compos. præpos. έχ, ex. πέπτω, optat.
- 246 Αμβικα, acc. sing. ab ἄμβιζ, ἀπό, ο eliso, π in φ. Lib. I. Cap. 8. ἀνέομαι, optat. med. circumfl.
- 247 'Αντί, κάννη, dat. pl. Ion. πείρω, aor. 1. scil. ea quæ aucupio ceperant.
- 248 'Οπθάω', partic. præs. circumfl. βρύzω, imperf. Ion. κράζις, dat. contr.
- 249 Στορέω, ςρωννύω, υμι, partic. pass. præs. κελαρύζω, imperf. Ion.
- 250 Γάνος, dat. contr. γάδομαι, imperf. Ion.
- 251 Παίζω, imperf. Ion. καυχάομαι, partic. præs. circumfl.
- 253 Λαμβάνω, aor. 2. λ gemin. Poët. ἀπύω, perf. ν parag. sentinæ, mari, Hom. i. e. cecidit in mare.
- 254 Åλλομαι, particip. med. præs. per sync.
- 255 'Αρύω, aor. 1. σ gemin. φάω, φήσω, paulò post fut.Lib. III. Cap. 2.
- 256 Βάλλω, aor. 2. Ion. compos. præpositione έκ, ex.
- 257 Θρίξ, acc. pl. οπίσω, σ gemin. Poët.
- 258 Πρύμνα. τά, etc. neut. pl. pro adverbio. Lib. V. Cap. 4. αίρεω, aor. 2.

402 NOTÆ AD POEMA. Lib. III.

259 E canná, Lib. V. Cap. 1. supple posuerunt.

260 'Αντί. σμίλαξ et σμίλος, gen. supple posuerunt.

261 Κατά. αἴθω, aor. 1. partic. med. gen. Ion. οιο, pro ου.

262 ΓίγΓρας, gen. cas. præpos. seq. ἔω, εἰμί, sum, imperf. med. 3. sing.

263 Χαράσσω, perf. pass. 3. sing.

264 Θάπτω, aor. 2. ακέομαι, partic. Lib. V. Cap. 4. Fuit ille Ulyssis medicus, de quo Lib. I. v. 93.

265 Κραίνω, aor. 1. partic. Lib. III. Cap. 5. τάρφος, data

pl. ν parag. εἴδω, aor. 2.

266 Σφοδρός, neut. pl. adv. Lib. IV. Cap. 5. ἀρύω, aor. 1.

267 Γρύψ, τίγρις, gen. plur.

268 Παλεύω, aor. 1. Ion. Hæc erat una è Circes sociabus.

269 Κύω, imperf. θήρ, nomin. plur.

270 Ěπω, præs. med. Circe.

272 Σίνηπι, γέλγις, acc. sing. σέλινον, acc. pl. Verbum reperitur in versu 275.

274 Πάντα, acc. neut. à πᾶς.

276 Πυτίνη, dat. plur. Ion. μείρω, perf. pass. 3. sing.

277 Τιθαίδασσω, partic. præs. fem.

280 Malum punicum et seq. i. e. florem.

281 Βαςάζω, partic. med. σχαδών, dat. plur. Lib. II. Cap. 4. soboli.

Hic versus est Acephalus , incipit enim à brevi. Lib. VI.

283 Σφήξ, gen. plur.

284 Κύτος, dat. plur. ν parag. in cavitatibus alvearis obliqui. βλίττω, subj. 3. pl. γράω, partic. plur. masc. genere et num. refertur ad σφῆκες.

285 Μέλι, gen. sing. σφριγάω, partic. præs. circumfl.

286 Κεντέω, 3. sing. circumfl. κηφήν, acc. pl. ἀκή, dat. pl. Ion.

287 Κτείς, dat. πείκω, aor. 1. med. part. fem. ἄμπυξ, dat. pl.

Θεσμός, dat. ritè. νέμω, aor. 1.3. sing. Hoc verbum 288 subauditur in tribus vers. seq. κρόταφος, dat. plur. parag.

Κίβδηλος, gen. fem. ipsius Circes. Vide κρώδυλος. 290

Σανδάλιον, dat. pl. ι parag. 291

292 Purpura, i. e. purpurea. έην, pro ήν, ε augm. Poët.

Καλός, superlat. fem. κάζω, plusq. perf. pass. 3. 293 sing. ἀλίγαιος, termin. fem. Att. ἀς ήρ, dat. masc. 294

'Οπώρα, gen. Ion. nom. temporis. ἔω, εἶμι, vado,

3. sing. σέλας, acc. neut. supple κατά.

Κάρφω, aor. 1. Ion. nomin. αὐχμός. 295

'Αφ', ἀπό, cum gen. supple proveniunt. 296

'Αποπτύω, ex ἀπό et πτύω. ραθάμιζ, acc. sing. 297

Πάω, perf. pass. γεύω, aor. 1. med. Ion. λάρυΓξ, 298 acc. sing.

Γαργάλισε, aor. i. Ion. à γαργαλίζω. ἀμάλδυνε, 299 imperf. Ion. ἴριΓγες, acc. pl.

Κινέω, part. præs. fem. circumfl. τύπτω, aor. 2. fem. 300 301

Πύθω, imperf. Ion. v parag. βασααίνω, aor. τ. Ion.

Ρέζω, aor. 1. σῦς, πίθηξ, gen. plur. 302 303

Piv, accus. sing. κύων, gen. plur. μέμνων, gen. οὖας vel οὖς, acc. pl. neut. 304

'Οργάω, imperf. circumfl. ω augmen. rufis: sociis

Ulyssis. 305

Eiς, præp. ἄγω, aor. 2. Att. pro ἦγε.

306 Αορι, dat. ab ἄορ. ἀρήγω, part. fut. 1. gen. absol. μειδάω, aor. 1. part. fem. σαπέρδης, vocativus, supple inquit. 307

Δίδωμι, optat. præs. vel imperf. τεΐν, Poët. pro τοί

vel σοί, dat. à σύ. calvam, i. e. sibyllam,

308 Οἴω vel φέρω, partic. fut. 1. βαΐδα, acc. à βαΐς. ἐροτάω, aor. 1. subj. κέρδος, supple tibi erit. Circe vocat Sibyllam amitam, honoris causâ. 309

Έλεφαίρω, part. med. fem. θώπτω, part. fem. χράω,

fut. 1. άληθής, neut.

LIBER IV.

Titulus. Descensus Ulyssis ad Inferos comite Sibyllá,

310 Ναίω, imperf. v parag.

313 Δέλτα, indecl.

314 Γλύφω vel γλάφω, perf. γράφω, aor. 1.

315 Σελίς, dat. pl. οἴω, imperf. med.

316 Hμαι, partic. fem. τιθήν, dat.

317 Oς, gen. adv. loci. ὅλπη, dat. plur. Ion. δεύω, aor. 1. oleum lucernæ addidit, atque illicò, etc.

3 18 Σείω, aor. 1. pass.

319 Hæc, i. e. figuras ex argillá, etc.

320 Signa, litteras, quibus fatum Ulyssis continetur.

321 Avia, Sibylla.

Supple subire debes, nempè Inferos, ut juraverat Neptunus, quanquam ille de morte intellexerat.

Explicatio trium litterarum, obscura quidem, more Sibyllino. α significat principium, et est prima littera verbi ἄρεσκε, place vel placa, scilicet Neptunum. χ, nota rejectionis, littera aspirata jungenda duabus aliis φθ, quæ incipiunt vocem φθόνος, invidia, scilicet Neptuni, quæ rejicienda, delenda, placanda est. ώ, omega, finis, incipit vocem seq. ὧον, i. e. finis laborum, felix erit in domum reditus, atque æternæ culmen gloriæ.

324 Φάω, φημί, aor. 2. 3. sing. Dor.

325 'Οργάς, dat. είν vel έν. ὀρύσσω, aor. 1. Ion.

327 Καίω, perf partic. act.

328 Λίβανος, gen. Ion.

329 Βύας , gen. πτέρα, acc. pl.

330 Πρόξ, δίλφαξ, acc. sing.

332 Κοδομεύω, aor. 1. partic. χρίμνον, acc. pl.

334 Πέρπερος, nominat. dual. κλίμακι, dat. ἀμεύω, imperf. Ion. 3. plur. licet nomin. sit dual. Lib. VI. Cap. 2

335 Κυλλός, nomin. dual. ἔρεβος, gen. contr. νύξ gen. ἀμαυρός, gen. sing. fem. 337 Mήν, acc. pl. ἔτος, acc. pl. contr.

338 Νωλεμής, nomin. neut. τείνω, perf. pass.

Φυλάσσω, imperf. ττ Att. Lib. VI. Cap. 2. 339

343 Έρωγάς, acc. sing. δίδωμι, aor. 2. partic. δούς, nomin. dual.

344 Πείρω, plusq. perf. Ion. 3. dual.

345 Βλώσκω, imperf. πέλειος vel πελός.

347 Τιτίζω, partic. præs. dat. plur. Lib. II. Cap. 4.

348 Πρέσδυς, fem. et per sync. πρέσδα. δειχνύω, perf. Lib. III. Cap. 10.

349 Λείπω, partic. pass. aor. 1. ὑπό, Poët. ἀΐτης, gen.

Lib. V. Cap. 2.

350 Είοω, partic. pass. dat. πνίγω, aor. 1. pass. πυρήνι, dat. supple suffocatus; sic mortuus dicitur Anacreon.

35 r Ονημι, imperf. vel aor. 1. ἀπφύς, gen.

352 Αἶσγος, acc. supple κατά. αἰῶνα, acc. sing. ab αἰών, vitam. ἀράσσω, aor. 1.

353 Supple vitam abscidit, eripuit.

354 Hie notandi sunt affinitatis gradus. hitesos, 50. filii AEgypti. 5ητή, 50. filiæ Danai. ή, Hypermnestra.

355 Πατήρ, Danaus. ψεύδω, partic. femin. aor. 1. άπη-

νής, acc. contr.

Ηζετο, imperf. med. ab άζω. AEgyptum. 356

Είς, fem. δαήρ, filii AEgypti. εἰνάθειρ, accus. sing. 357 Hypermn. σέθω, præs. 3. plur. v parag.

358 Γάλως, nomin. pl. Danaides sibi invicem erant glores.

359 Δε, particula loc. Lib. IV. Cap. 5.

Σύβαρις, συβαρίτης, nom. pl. 36o

36 r Hic versus et sequens sunt pure ex Homero. κρίνω, subj. aor. ι. θέμις, acc. pl.

Ex... pepulerint, tmesis. Lib. V. Cap. 6. pro ex-362 pulerint. ἐλαύνω, subj. aor. 1. ὅπις, acc. sing.

363 Ολλυμι, perf. med. Att.

364 Θεάομαι, 3. sing. circumfl.

366 Κάχους, ἄλιξ, acc. sing. ςαρίς, παλάθη, acc. plur.

368 Μασάομαι, 3. circumfl. 370 Σβέννυμι, infin. fut. 1. σ gemin. Lib. V. Cap. 3. δ, fluvius. μάω, partic. perf. per sync.

371 Χεΐλος, acc. plur. contr. χάζω, partic. præs.

372 Δένδρα. παίω, 3. sing. nomin. neut. οχθή, gen. pl.

375 Δρέπω, partic. fut. 1. gen. absol. μίσχος, gen. supple ἐκ. βράβυλα, ἄβρυνα.

376 Αἰωρέω, ἡωροῦντο, imperf. pass. circumfl. μαραίνω, aor. 1. pass.

378 Νύσσω, aor. 1. Λητώ, gen. 5. contract. δίω, aor. 1. partic. σ gemin. compos. ex præp. ἀπό.

381 'Ράμφος, ὀξύς, dat. contr.

382 Δαπανάω, partic. præs. circumfl.

384 Λευκώλενος, ου, ή, epithetum Junonis, ex λευκός et ὀλένη.

385 Λίπτω, imperf. Ion. ὀχθέω, aor. τ. χολή, supple κατά.

386 Ιτυς, dat. ςηρίζω, aor. 1. κάλως, βύρσα, dat.

387 'Αλίω , infin. med. fut. r. σ gemin. ἄξων , acc. sing.

388 Κρίζω, partic. femin. refertur ad τόρμη. δίω, perf.

389 Σφαδάζω, partic. aor. 1. έαυτοῦ, Lib. II. Cap. 8.

390 Δοκάζω, imperf.

391 Χωρέω, partic. circumsl. ὀπάζω, imperf. Ion.

392 Ococ, o gemin. Poët.

393 Κίβισις, dat. supple in. 2. contr. λάζομαι, imperf.

394 Μείων, gen. Theseus corpore minor Sisypho. ἔχω, aor. 2.

395 Φθάνω, aor. 2. med. partic. ἐρείκω, aor. 1.

396 Οπτομαι, med. imperat. βήσσαι, dat.

397 Κυλίω, compos. ex præp. πρός. λόφος, dat. colli, in collem.

398 'Αλλά. μέλλω, optat. præs. 3. singul. jam jam futurum est ut assequatur.

399 Βουνός, gen. Ion. κιχέω, infin. aor. 2. vel præs. circumfl. ἀγρός, acc. δε, partic. loc.

400 Πολέω, aor. 1. partic. ἐπί. ἄλως, dat. ἀλάομαι,
 3. sing. circumfl.

401 Μέλος, gen. pl.

402 Στελίδα. ηδέ.

403 Κεράννυμι, aor. 1. partic. σ gemin.

404 Πτίσσω, aor. 1. pass. partic. acc. pl. neut.

406 Χλαμύς. φάρος, dat.

407 Μιμεῖτο à μιμέομαι, imperf. circumfl. Ion.

409 Τέλλω, aor. 1. compos. ex ἀνά, α eliso cum ε augm.

- 410 Πτοέω, partic. præs. circumfl. ἀμαρύσσω, aor. 1.
 Ion. 3. sing.
- 411 Θλάω, aor. 1. Ion. σπαργάω, partic. circumfl.

412 Ϊζω, partic. pass.

413 Μολύνω, perf. partic. pass. Lib. III. Cap. 4. sed pro νμ, scribitur μμ, Lib. I. Cap. 6.

414 Åπιος, gen. fem. δύνω, δῦμι, aor. 2. partic. compos.

è præp. ἐκ et ἀνά.

- 415 'Ασπάζομαι, imperf. εός, Poët. pro ὅς, suus, Lib.

 II. Cap. 8. sui socii priori formæ restituti. καί. πυνθάνομαι, aor. 2.
- Δωλήν, acc. sing. fluvium Inferorum. χρέος, gen. contract. fati, mortis. δέω, 3. sing. contr. supple subire.
- 417 Admirantes , quæ scillicet ipsis renarrabat Ulysses. ἐγρηγορέω , partic.

LIBER V.

Titulus. Alcinous. Adventus et commoratio Ulyssis apud Alcinoum. Rad. a, 165. v, 47.

418 Κροκόπεπλος, ου, ή. Auroræ epithetum, ex κρόκος et πέπλος. λάμπω, imperf. med. ἀολλής, acc. contr.

419 Απρος, superlat. supple Olympi. ποιέω, aor. 1.
Ion. Κρόνος; filius Saturni, Jupiter. Lib VI. Cap. 1.

422 Πετάω, perf. pass. 3. sing. sync. τρέχω, perf. med.
 3. sing. v parag. compos. ex ἐπί.

423 Κλύω, κλῦμι, imperat. præs. 2. plur. cum augm. perfecti, Poët. Lib. VI. Cap. 6. θῆλυς, fem. κολούω, aor. 1. subj.

424 Αρρην. πλήσσω, aor. 2. pass. ἄτε. ἔρχομαι, fut.

1. med.

425 'Αλίσκω, aor. 2. partic. ῥίπθω, fut. 2.

426 Κεῖμαι, infin. præs. βάθος, dat. pl. Poët. Lib. II.
Cap. 4.

Οὐρανός, hìc adverbium est cum part. loc. Lib. IV.
 Cap. 5. κρεμάω, aor. 1. partic. ad quod pertinet præp.
 ἐζ, separata per tmesim. Lib. V. Cap. 6.

428 Πᾶς, nomin. pl. ἄπτω, compos. è præp. ἐχ seu ἐξ, imperat. præs. med. callo: ita ut vobis succrescant calli.

429 'Ερύω, aorist. 1. optat. ἐγώ, accusat. pro ἐμέ. καὶ ἀν, ι subscribitur, α eliditur. κάμνω, aor. 2. optat. Ηπε et sequentia optativi tempora possunt verti per futurum.

431 'Aμάω, aor. 1. opt.

432 Μηρύω, aor. 1. partic. σ gemin. μέρμις, acc. cacumen scilic. Olympi.

433 Δέω, aorist. 1. optat. med. μένω, optat. med. fút.

434 Σθένω, opt. μέγας, superlat.

435 Cæcias, supple flaverit. contentio, scilicet inter Deos. λιάζω, optat. præs.

436 Quem, Ulyssem.

438 Επω, aor. 1. ν parag. γλαυκός, dat. plur. ω parag. ἐπί, denotat nomen instrumenti. ὀφρύς, dat. pl. νεύω, aor. 1. Ιοπ. σωπάω, partic. circumfl.

439 Σεμνός, superl. δονέω, imperf. pass. Ion. ἄναξ, gen.

440 Εζομαι, imper. πελεμίζετο, pass imperf. Ion.

441 Φέρω, aor. 1. φυσάω, partic. circumfl. ναῦς, acc. sing. In seq. το producitur necessitate metri. Lib. VI. Cap. 6.

442 Γηθέω, partic. circumfl. εἴδω, aor. 2.

443 Bous, nomin. plur.

- 444 Κέω. ἐρείπω, imperf. ἀρόω, partic. circumfl.
- 445 'Aλοάω, imperf. Ion. circumfl.
- 446 Κτήνος, dat. pl. άχυρα.
- 448 Καθαίρω, partic. perf. pass.
 - 449 Σίλιγνις, dat. contr. πίτυρον, acc. pl.
 - 450 Οίδέω, partic. præs. neut. circumfl.
- 451 Σιπύη, dat. Ion. supple reponunt.
- 452 'Αντί.
- 453 'Αμάω, imperf. Ion. circumfl. φορμός, dat. plur. parag. κάνης, dat. plur. Lib. II. Cap. 4.
- 454 Eis, supple ferenda.
- 455 Καλάσιρκ, dat. contract. supple in , vel induti. ςέφω, partic. pass. aor. 1. κλημα, dat. plur.
- 456 Βάκκαρις, dat. supple coronati. μυέω, partic. perf. pass.
- 457 Δαίμων, acc. dual. λισσόμενοι, partic. præs.
- 458 Τρέφω, subj. pass. præs.
- 459 Supple sinas, permittas.
- 462 Ãρ pro ἡά.
- 463 Σπείρω, partic. dat. pl. v parag.
- 464 Annum supple totum, i. e. ver erat perpetuum.
- 466 Φαικάσια, acc. ἡπάω, aor. 1. infin. med. supple post.
- 467 Δέμω, perf. pass. ἄΓγαροι, scilic. sumebant et ponebant litteras.
- 468 Οὖτος, dat. fem.
- 469 'Οκρίβας , dat. πώγων. μανθάνω , partic. aor. 2.
- 470 Νωθή, nomin. pl. contract. ἀκροάομαι, imperf. Ion. circumfl.
- 472 Εω, εἰμί, ut versu 243. erat, scilic. in Magi hujus explicatione.
- 474 Periphrasis, pro equorum. λειμών, dat. pl. Lib. II. Cap. 4.
- 475 Εχω, aor. 2. Ion. habuit, tenuit. ἡνία, ας, es ἡνίον, ου.
- 477 'Αθύρω, imperfe

478 Tέρπω, imperf. Ion. pass.

Hic versus est in Lib. II. Loquitur hic Alcinous 154 Ulyssi: id quidem est abruptum, sed parvi interest.

Σύ, ἐγώ, gen. pro possessivo. Lib. V. Cap. 4. θυγά-479 τηρ, dat. sync. γαμέω, circumfl. imperat. 3. sing.

48 I Hæ, ipsius famulæ. κώς, acc. pl.

Κνάπτω, partic. aor. 1. fem. σ gem. ψίω, imperf. 482 Ion.

Kύαρ, gen. supple acto, ducto. 483

484 Διάζομαι, imperf. Ion. Regis filia.

485 Νέω, aor. 1. med. Ion. ὑφάω, circumfl.

Κατά. 487 βόω.

Κύω, aor. 1. med. partic. σ gemin. τίκτω, aor. 24 488

Γυία. ἐπί θρώσκω, imperf. πλέος, ἀθήρ, acc. singa 490 κάμπτω, imperf. Ion.

Aττω, imperf. 491

Σφραγίδι. ομόργνυμι. 492

Δίδωμι, aor. 2. 3. conjug. Lib. III. Cap. 9. 493

Έχ, έξ. ἀλείφω, aor. 1. Ion. 494

Kαλέω, perf. sync. v parag. 495

Supple sustulit. Κορέω, aor. 1. 497

498

Κατά, etc. sic exprimunt quotannis. ἀδελφός, fem. 500 Apollinis.

Δελφύς, acc. sing. ἐΓκισσάω, partic. circumfl. fem. 501

άμύνω, optat.

Νάβλα, dat. i parag. ὀργέομαι, med. imperf. circumfl. 503

Οψ, dat. ἀείδω, ἄδω, perf. sic, ut videre est Libro 504 sequenti.

LIBER VI.

Titulus. Demodocus, 8, 61. Cantus Demodoci, et reditus Ulyssis in patriam.

Præludium est de inventione instrumenti quo canit

Demodocus. δριμύς, acc. plur. 2. contr.

507 Σαυλός, fem. debilis, lenta. ποῦς, dat. pl. ν parag. θνήσκω, aor. 2. partic. fem. ἀκύς, neut. pro adverb.

508 'Αγάω, ἀγάζομαι.

509 'Αρτέομαι, circumfl. λούω, aor. 1. λαπάζω, aor. 1. partic. act. nomin.

510 Πλέκω, aor. 2. Ion.

5 1 1 Μέτρον, dat. plur. ι parag. πηγνύω, perf. pass. partic.

512 Μαγάδι. ἄρω, perf. med. Att. v parag. ἐπτά. ἐπιτηδής, accus. plur. 1. contract.

513 Ίδνώω, partic. aor. 1. δασύς, gen. κέρκος, gen. Ion.

514 Χαίτη, dat. plur. ἀνύω, partic. pass. perf. κολοφωνα. ἐπί, τίθημι, aor. 1.

- Nunc Demodocus bellum Trojanum aggreditur, ac primò quidem singulare certamen Menelai et Paridis. Hi, scilic. spectatores.
- 516 Κήθιον, supple missi sunt. ἀμείδω, imperf. Ion.

517 Δέω, imperf. med.

518 Αἴσυλα. ἐρωέω. circumfl.

519 Νικάω, fut. 1. i. e. Helenam uxorem habebit.

520 Compos. ex δύς et Πάρις, nomin. pr. κόρυς, gen. χωρέω, circumfl. partic. fem. continente sortes, quibus decidebatur uter in adversarium prior jacularetur. φρέω, aor. 1. pass.

521 'Αμελύς, femin. ἐλιννύω, imperf. Ion. quievit.

524 Σχίζω, aor. 1. σ gemin.

525 Πηδάω, aor. partic. Menelaus. καταίτυκα, Paridis.

526 Πιέζω, imperf. v parag. ίμας, nomin. δερή.

528 Ψαλίς , dat. plur. κλάσσασα , κλάω , aor. 1. partic. fem. σ gemin.

529 Λωφάω, aor. 1. partic. *Paris*. αἰδώς, dat. 5. contr. πτύσσω, aor. 1. Ion. κέρας, acc. pl. 4. contr.

53ο Λίγω, aor. 1. Ion. πέτομαι, vel πέταμαι, ασαι, αται. Ήρα.

531 Μαῖα. ὅσος, neut. σ gemin, Poët. λέγω, aor. 1. med. Ion.

412 NOTÆ AD POEMA. LIB. VI.

532 Τύνος. χώνωψ, acc.

533 Θίγω, aor. 1. Ion. sagitta. ὅς, θι partic. loc. Lib. IV. Cap. 5.

534 Μίτρα, gen. Ion. διφθέρα. ἰάπτω, aor. 1. pass.

537 Σφύρα, ας ; σφυρόν, nomin. pl. μορύσσω, aor. r. pass. 3. sing.

538 Αχος, dat. contr. κομέω, aor. 1.

542 Λήθω, aor. 2. partic.

544 Εσσων, neut. compar. Lib. V. Cap. 4.

545 Τητάω, partic. circumfl. ράδιος, superl. ἰάομαι, infin. pass. circumfl.

546 Λαλέω, aor. 1.

548 Φάω, aor. 1. Ion.

549 Λίς, acc. sing. τα long. positione. ζωννύω, υμι, partic. præs. ὁσφύς, acc. sing.

550 Πολύς, gen. pl. ςερέω, infin. pass. circumfl.

557 Βραχός, fem. plur.

558 Μυκάω, circumfl. tubicinum.

559 Οὖθαρ, supple κατά. βληχάομαι, circumfl. supple oves, capræ.

560 Τέ ἀνά,

561 Εω, τημι, pass. τεμαι, partic.

562 Βαίνω, βημι, imperf. Ion. 3. pl. sync. βασιλεύς, pl. contr. αῦρος, dat. contr.

563 Εω, είμαι, partic. Æol. pro είμένοι.

564 Επω, ἔπομαι, imperf. Ion. τάσσω, pass. part. perf. ἔχνος, pl. contr.

566 Εω, εἰμί, sum, partic. præs. fem. gen. absol.

567 Ἡγέομαι, circumfl.

568 Δύνω, δυμι, imperf. αιθέρα, accus. ab αιθήρ.

569 Σάγαρις, dat. contract. μάρναμαι, imperf. Ion.

570 Κέτρα, dat. Ion. φι parag. Lib. IV. Cap. 5. ερέθω.

57 τ Οὐ δέ ἀμός, compos. ut non ullus, nullus.

573 Δόρκα, accus. à δόρξ. νηςις, pl. ευρίσκω, aor. 2.

574 'Ωμός, fem. Att. ἐρεύγω, part. med.

575 Βάβριξ, gen. ἀνεκέα, pl. neutr. ab ἀνεκάς. δδωρ, plur.

576 Acephalus ; 1. brevis. Lib. VI. Cap. 6.

577 Γείνομαι, aor. 2. Ion. factus est.

578 Αγω, aorist. 2. pass. Att. Istæ comparationes sunt ex Homero, mutatis paucis verbis.

581 'Ογκώομαι, circumfl. κορέω, aor. 1. med. cum gen.

582 Υπό. εἰλέω, circumfl. partic. pass. Talis Achilles post mortem Patrocli.

584 Δουρί, dat. à δόρυ. οὐτάω, subj. circumfl. ἀλέω, aor. 2. pass. Att. declinavit, involutus est, involvit se ad vitandum. γαίνω, aor. 2. ὀδούς, acc.

586 Φθέω, infin. pass. circumfl.

587 Φορύω, et φορύσσω, plusq. perf. pass. Ion.

588 Οὐ τίς, compos. nullus.

589 Βρύχω, partic. dual. μάχομαι, dual.

590 Πίδαξ, gen. ἀμφί. πίνω, aor. 2. infin. Dor.

591 Ελχω, imperf. Supponendum has bilances asservari in arculà, hanc autem in sacculo, vel sub Jovis cervicali.

Τίθημι, imperf. circumfl. κήρ, acc. dual. Achillis
 et Hectoris. ἡέπω, imperf. Ion.

593 Θλίβω, aor. 1. Ion. ἄλλος, neutr. ἀείρω, aor. 1.
 pass. sine augmen. pro ἡέρθη.

594 'Αμαρτάνω, aor. 2. γλωχίς, accus. πείρω, partic. perf. act. nomin.

595 Πόρκης, gen. πρίαμαι, partic. scil. Priamo.

596 Κυμάω, imperf. circumfl.

597 Νεΐκος, dat. κυρηβάω, partic. circumfl. acc. dual.

599 Carmen suum claudit Demodocus sententiis moralibus in vitam et calamitates hominum.

600 $\Omega \rho \alpha$, dat. Ion.

601 Κλώθω, aor. 1. med. Ion.

602 'Αεί.

603 Ζεύς, gen.

604 Δίδωμι, 3. sing. ευς et εός, gen. pl. Æol. supple rerum, donationum.

414 NOTÆ AD POEMA. Lib. VI.

606 Μιγνύω, aor. 1. partic. sync. pro καταμίξας. ζάω, partic. circumfl. κύρω, med.

607 Μέρδω, ἀμέρδω, α priv. aor. 1. Ion. ήδύς, fem.

διδάσχω, aor. 1. Ion.

609 Αττα, verba sunt Demodoci ad Alcinoum. ὅρα,
Ιοη. σινδών, dat. pl. βαυδάω, infin. circumfl.

διο Ζεύς, accus. δαίω, aor. 1. med. partic. ταλάω,
 τλημι, aor. 2. sine augm. κρόκη, gen. supple ἐκ.

Εὐρύς, genit. sing. Cætera et duo sequentes versus ex Libro I. repetita sunt, more Homerico.

612 Ubi primum. Ithaca patria Ulyssis. μέρδω, aor. 1.

613 Ἰαίνω, aor. 1. pass. 3. singul. Lib. III. Cap. 5.

614 Δύνω, δῦμι, aor. 2. 3. sing.

APPENDIX.

De Pronunciatione litteræ n.

Tres argumentorum fontes, quibus probatur n pronunciandum esse ut e, jam indicavimus in I. Parte hujus Operis, Lib. I. Cap. 2. Suntque: I. natura ipsa et Constitutio Linguæ Græcæ; II. Auctoritas Veterum; III. Exemplum Latinorum.

I. ARGUMENTUM,

Desumptum ex natura et constitutione Linguæ Græcæ.

Græcis viginti tantùm erant litteræ, cùm Simonides quatuor addidit, nempè ζ , ψ , η , ω . De duabus consonantibus hic non agitur. De duabus vocalibus id statuendum: eas inventas fuisse, ω quidem, ut esset in Linguâ Græcâ alterum O, quod fatentur omnes; η verò, ut esset alterum E, non autem alterum I; quod nunc probandum.

I. Ex congruentià et utilitate. Congruum autem erat et utile ut, quemadmodùm essent duo O, sic etiam essent duo E. Jam autem, ante Simonidem, erant duo I, et v. Ut quid tertium quæsiisset, et unicum E reliquisset?

II. Ex nomine. Ex quo ω addi'um est Alphabeto Græco, O quod priùs erat, vocatum est cum epitheto distinctivo, parvum; δμικρόν. Sic antiquum ε vocatur cum epitheto distinctivo, tenue, εψιλόν; quod omninò frustrà esset, si alterum E non foret. At contrà, ι et η nullo distinguintur epitheto; sed υ epitheto distinguitur ab ι: ergo ut nomina conveniant, ut duo O, et duo I, sic duo E, admittenda sunt.

III. Ex quantitate. Quas vocales invenit Simonides, illæ sunt semper, et naturâ suâ longæ. Invento ω , antiquum O, ε , factum est semper et naturâ suâ breve. Sic antiquum E, ε , est semper et naturâ suâ breve. Ergo n dicendum est E longum; ut ω , O longum. ε et v sunt vocales, ut utraque antiqua, sic anceps utraque, ut jam diximus Lib. I. Cap. 4.

IV. Ex resolutione et contractione syllabarum. Hinc facile patebit n referri ad :, ut \(\omega \) ad \(\omega \); nihil autem litter\(\omega \) n cum litter\(\omega \) i aut \(\omega \), commune esse.

Res. co							
en,	η.	οω,	ω.	ıï,	٤.	υε,	υ.
			ω.				
εα,	n.	αο,	ω.	ια,	٤.		

V. Ex inflexione Nominum et Verborum.

Nom.	Gen.	Mas.	Neut.	Præs.	Fut.	Perf.
•						
wy,		ων,	ov.	οω,	ωσω ,	wxx.
ηv ,	evos.	ηv,	ε٧.	εω,	ησω,	ηκα.
ως,	005.	ως,	05.	ιω,	ισω ,	exa.
ns,	εος.	ns,	ες.			
ις,	105.	ις,	ι.		Verba in	μ
				οω : ω	μ, ως:	onev, etc.
				εω : η	u, ns:	oμεν, etc.

Idem observari potest in augmento temporali Verborum. Ex \circ fit ω , ex ε fit n; et v, ut antiquæ et ancipites, sic etiam immutabiles: ut dictum est supra, num. III.

VI. Ex relatione quæ inter α et η intercedit. Observat Henricus Stephanus α linguæ communis Ionicè in η , contrà verò η linguæ communis Doricè in α ideò mutari, quia η efferebatur ut ε apertum, sono non multùm recedente à sono litteræ α , sono medio inter α et η . Eamdem ob causam, quæ diximus numero superiori de ε mutato in η , litteræ α pariter conveniunt; $\alpha\omega$, $\eta\sigma\omega$, $\eta\kappa\alpha$: $\alpha\omega$, $\eta\mu\iota$, $\eta\varsigma$, $\alpha\mu\epsilon\nu$, etc. Aug. temp. α in η , etc. qui pronunciant η ut ι , nullam in his omnibus analogiam agnoscunt, et ubi omnia ordine et consilio disposita sunt, omnia illis temerè conficta, omnia perturbata, et confusa videri necesse est.

VII. Ex licentiis Poëtarum, qui, ut a breve mutent in longum,

DE PRONUNCIATIONE LITTERE VI.

II. ARGUMENTUM,

Desumptum ex auctoritate Veterum.

I. Græcorum.

Plato in Cratylo, o enim pro w utebantur, scilic. olim Majores nostri. Eodem modo paulò post: Non enim n olim utebantur, sed s. Ergo ex Platone, ut w recèns inventum refertur ad o, sic n ad s. Idem innuerat paulò superiùs his verbis: Majores nostri u frequenter utebantur.... nunc autem pro u, vel s vel n adhibent. Mirum est autem, quòd nobis adversarii ultimum hunc Platonis locum objiciant, non advertentes Platonem, cùm ait litteram u, in vocibus antiquis usurpatam, loco cessisse, loqui non solum de mutatione characteris, sed simul pronunciationis et soni, cùm s nunquàm sonueritu; cùm autem ait loco usuccessisse s vel n, ita s et n conjungere et opponere litteræu, ut apertè indicet s et n duos esse characteres unius vocajis E, et ejusdem soni.

Aristoteles de Poëtica cap. 21. nomen protractum vocatur.... si vocali longiore usum fuerit.... ut illud, πολεως, ποληως. Et infra: Feminina sunt quæ desinunt in ea (elementa) quæ semper longa sunt, ut in η et ω.

Cratini Poëtæ veteris celeberrimus est versus, quem refert Eustathius, auctor sæc. xII.

ο δ' πλίθιος ώσπερ πρόβατον βῆ βῆ λέγων βαθίζει.

Hoc est: Is autem fatuus, perinde ac ovis βn , βn , dicens incedit. Illud autem βn , Suidas et Eustathius vocant imitativum, imitationem vocis ovium; atqui BI non est imitativum vocis ovium, sed BE; ergo βn non sonat BI, sed BE.

II. Latinorum.

Terentius Varro, qui Romanæ Reipublicæ et Ciceronis tempore floruit, cum Cratino apprime consentit: Ea (pecora, oves) sud voce (ovium) Græci appellarunt wada; nec multo secus Nostri ab eadem voce (ovium), sed ab alia littera. Non enim ME, sed BEE sonare videntur oves vocem efferentes: à quo belare dicunt, extrita littera. Qui ex adversariis nostris sic respondent, ut Varronis etymologiam aut irrideant, aut refellant; næ illi non satis attendunt, de illa hic non

53

agi, sed de ipsa tanti tamque eruditi viri auctoritate, qui primama syllabam vocis μάλα legit, pronunciat et scribit ME, non MI.

Primo Ecclesiæ sæculo, Juvenalis Sat. xiv. vers. 209.

Hoc discunt omnes ante Alpha et BETA puellæ.

Persius Sat. 1v. vers. 13.

Et potis es nigrum vitio præfigere THETA.

Martialis Epigr. Lib. V. 27. et Lib. VII. 36.

Dicas licebit BETA me togatorum.

Est operæ pretium discere THETA novum.

Terentianus, qui juxta aliquos floruit sub Trajano, 1. sæculo, juxta alics aliquanto post:

Litteram namque e videmus ad na proximam, Sicut o et o videntur esse vicinæ sibi: Temporum momenta distant, non soni nativitas.

Quarto sæculo, Ausonius:

Dividuum BETÆ, monosyllabon Italicum B.

ZETA jacens, si surgat, erit nota, quæ legitur N.

H-z quod Æolidum, quodque e valet, hoc Latiale E.

S. Augustinus, de Doctrinâ Christianâ, Lib. II. Cap. 24. BETA, uno eodemque sono, apud Græcos litteræ, apud Latinos oleris nomen est. Idem in Evang. Joann. Tract. X. Cap. 2. Ubi in numeris (Græci) scribunt BETA, β, quod est b ipsorum, vocatur in numeris duo.

Quinto sæculo Martianus Capella: E vocalis (Latina) duarum Græcarum vim possidet: nam cum corripitur, e Græcum est (i. e. ἐψιλόν), cum producitur ETA est.

S. Hieronymus eamdem distinctionem adhibet in nominibus Hebræis, quæ incipiunt ab E; alia enim per E breve, alia per E longum efferri notat. Quæ autem per E longum efferri dicit, eadem sunt quæ Græcè scribuntur per H, ut, Elias, Esaias, Græcè Ηλιας, Ησαιας, etc.

Denique P. D. Bernardus de *Montfaucon* in sua *Palæographia* refert Manuscriptum vii. sæculi, in quo nomina litterarum Alphabeti Græci Latinis characteribus describuntur. Nomina litterarum Z et H nihil quidem probant, cum scribantur Zωn, *Hta*; sed B et Θ scribuntur BETA, ΘΕΤΑ.

III. ARGUMENTUM,

Desumptum ab exemplo Latinorum.

Hic intelligo consuetudinem Latinorum, qui in iis vocabulis, quæ à Linguâ Græcâ mutuati sunt, n semper verterunt per e.

I. Nomina omnia primæ declinationis Latinæ in es, gen. æ, acc. en, Græca sunt 1. declinationis in n;, gen. ou, acc. n: Anchises, Alcides, Achates, Metaphrastes, Theophrastes, Thersites, etc. Psaltes, scholiastes, evergetes, sorites, etc.

II. Nomina omnia 1. declinationis Latinæ in e, gen. es, acc. en, Græca sunt 2. declinationis in n, gen. n, acc. n : Aglae, Ægle, Aganippe, Amphitrite, Amymone, Arachne, Callirhoe, Chloe, Circe, Daphne, Euphrosyne, Eurydice, Harmonie, Hyale, Hypsipyle, Melpomene, Merope, Nyctimene, Parthenope, Persephone, Sebaste, Terpsichore, Tisiphone, Zoe, etc. Strophe, apostrophe, antistrophe, catastrophe, ode, hypallage, parallage, syncope, apocope, hyperbole, isagoge, aorte, systole, diastole, mastiche, stacte, parasceve, crambe, epitome, etc.

III. Plurima 3. declinationis latinæ, Græca sunt 5. declinationis; in en, gen. enis, ab nv, gen. nvog: lichen, enis; splen, enis; siren, enis, etc. in er, eris longum, ab no, noog: crater, eris; character, eris, etc. in er, eris breve, ab no, esog: aer, aeris; æther, eris, etc. in ter, tris per syncopen, à rno, rsog: pater, tris; mater, tris, etc. in es, etis, ab ng, nrog: lebes, etis; tapes, etis; magnes, etis. in es, gen. is, ab ng, gen. eog, contr. oug: Aristoteles, Orestes, Thyestes, Themistocles, Hippocrates, Isocrates, Epiphanes, etc.

IV. In penultimâ et antepenultimâ derivatorum, in ema, ab nua, apostema, diadema, emblema, enthymema, epiphonema, peripsema, poema, problema, schema, stratagema, systema, theorema, etc. in terium, à roquo: asceterium, baptisterium, cauterium, clysterium, cœmeterium, criterium, elaterium, monasterium, psalterium, phylacterium, thymiaterium, etc. in esis, ab nous: auxesis, catachresis, catechesis, diœcesis, exomologesis, perichoresis, poesis, synteresis, etc. in etus et alia, ab nous, etc. agapetus, cletus, cletus,

anacletus, paracletus, ecclesia, ecclesiastes, cometa, planeta, poeta, poeticus, poetria, athleta, peripateticus, arithmetica, propheta, prophetia, propheticus, prophetizo, blasphemia, blasphemus, blasphemo, euphemia, polyphemus, theca, chiroteca, bibliotheca, apotheca, hypotheca, admetus, poliorcetes, pleroma, plethoricus, diureticus, urethra, uretheres, mnemosyne, hypermnestra, polymnestor, amnestia, onesimus, agenor, hypsenor, teredo, apologeticus, anachoreta, boletus, eleemosyna, orchestra, phreneticus, etc.

V. In Radicibus ipsis, sive solæ sint, sive compositæ: aedon, academia, arteria, anethum, alphabetum, allegoria, categoria, parallelus, panegyricus, austerus, beryllus, delos, delius, democritus, democratia, demosthenes, menedemus, nicodemus, epidemicus, gregorius, irene, hellenistæ, hellenismus, eremus, proselytus, hebe, ephebus, ethica, cacoethes, parelion, ephemerus, ephemerides, hemicyclus, hemisphærium, hepar, heros, heroicus, heroina, heroides, herodes, eos, eous, epirus, epirota, echo, catechizo, catechista, catechumenus, cercopithecus, athenæ, theriaca, panthera, thesaurus, threni, hippocrene, cete, carchesium, clerus, clericus, nauclerus, lagena, lethe, lethargus, lethargia, lecythus, lenœus, lemma, dilemma, archimedes, neomenia, mechanicus, mathematica, nereus, nereides, peloponnesus, chersonesus, homerus, pegasus, scena, scenopegia, pera, plectrum, apoplexia, apoplecticus, syllepsis, epilepsia, epilepticus, seres, sagena, camelus, struthiocamelus, telescopium, heliotropium, chelæ, characteristicus, philomela, bronchocele, enterocele, hydrocele, sarcocele, geryon, etesiæ, elèctrum, medea, medi, media, prometheus, sepia, tereus, zelus, zelotes, etc. Ex Hebraïcis nominibus : Jesus, Joseph, Amen, etc. Græcè Ιησους, Ιωσηφ, Αμην.

Crassum volumen compingeret, qui omnia vocabula vellet colligere. Non alia ferè hic attulimus, quàm quæ in II. hujus Operis Parte reperiuntur. Quis autem sibi persuadeat Latinos tam constanter scripturos fuisse e pro n, si illud n sonuisset i? Orthographiam, inquiet aliquis, et leges Grammatices, non sonum, observaverunt. Quæ autem Orthographia, quæ leges vetent verti per i, et jubeant

verti per e, litteram quæ sonat i, id ego nondum satis intelligo.

Dicunt aliqui, solitos fuisse Latinos litteras mutare in hujusmodi vocabulis; sic pro Eignvaios, scripsisse Irenæus. Sed perperam illi quæstionem ad diphthongos transferunt. Nec mirum Latinos non reddidisse diphthongos Græcas, quas scilicet ipsi non habebant, ut diximus Lib. I. Cap. 4.

Nobis alii objiciunt vocabula, in quibus Latini verterunt n per i; sed pauca admodùm: et ex iis paucis alia sunt verè Latina, non Græca; alia obscura ac vix nota, ut facilè in ea error irrepserit; aliæ variè leguntur, et reperiuntur scripta per e; alia immutata in aliis suis partibus, proindè non merè Græca; alia denique desumpta ex auctoribus vii. sæculo posterioribus. Ita ut si diligenter singula excutias, vix unum aliquod, aut, ut vult Erasmus, ne unum quidem reperias, quod nobis jure objiciatur.

INDEX

ETYMOLOGIARUM, SEU VOCUM LATINARUM,

Quarum in II. Parte Etymologia adducitur.

Littera initialis vocis græcæ ciun numero indicat originem vocis.

A

Abra	Α.	5	Agonia.	A. 43	Anadiplosis.	Δ.	85
et		6	Agonizo.	A. 43	Anaglypticus.	Г.	54
Abyssus.	В.	123	Alambic.	A. 196	Analogia.	Δ.	48
Academia.	Α.	110	Alcæus.	A. 165	Analysis.	Δ.	133
Acephalus.	к.	112	Alcimus.	A. 165	Anarchia.	Α.	322
Accismus.	Α.	128	Alcinous.	N. 47	Anathema.	T.	53
Acolythus.	Α.	130	Alexander,	A. 154	Anatomia.	T.	25
Aconitum.	Α.	18 1	. et	t A. 235	Ancilia.	A.	25
Acroama.	Α.	137	Alexipharma-		Ancona.	A.	28
Acroceraunia.	K.	105	cum.	A. 154	Androgynus.	r.	89
Adamas.	Δ.	9	Allegoria.	A. 33	Anecdotum.	Δ.	76
Adelphi.	\mathbf{A} .	44	Almanac.	M. 107	Anemone.	A.	231
Admetus.	Δ.	9	Alphabetum.	A. 176	Angariaverunt.	A.	15
Adrastus.	Δ .	117	Alpheus.	A. 176	Angelus.	A.	16
Adytum.	$\Delta \cdot$	126	Amarantus.	м. 30	Anodynus.	0.	13
Aëdon.	Α.	6 r	Amazon.	M. 9	Anomalia.	0.	54
Ægle.	A.	78	Amblygonius.	A. 197	Anomalus.	0.	- 54
Ægon.	Α.	96	Ambo, onis.	A. 195	Anonymus.	0.	71
Ælurus.	0.	140	Ambrosia.	B. 109	Antagonista.	A.	43
Ænigma.	A.	93	Ambrosius.	B. 109	Antarcticus.	A.	299
Æones.	A.	117	Amethystus.	м. 57	Anthologia.	A.	236
Ærumnæ.	A.	102	Ammon.	Ψ. 7	Anthropologia.	A.	239
Æsophagus.	O.	36	Amnestia.	м. 134	Anthropomor-		
Æsopus.	$_{A}.$	87	Amœbæus.	A. 198	phita.	$M \cdot$	156
Æthiops.	A.	87	Amphibius.	A. 220	Anthropopha-		- 10
Agapæ.	A.	13		t B. 56	gus.	A.	0
Agapetus.	Α.	13	Ampliitryo.	T. 92	Antichristus.	Ą.	242
Agatha.	A.	9	Amymone.	A. 214	Antidotum.	Δ.	76
Agenor.	Α.	235	Amyntas.	A. 215	Antipathia.	п.	33
Agios. V. Hagio	os.		Amystis.	м. 193	Antiphona.	Φ.	88
Aglaë.	$A \cdot$	29	Anabaptistæ.	A. 223	Antiphrasis.	Φ.	68
Aglaïa,	A.	29	Anachoreta.	x. 67	Antithesis.	T.	53
Agnes.	A.	32	Anachronismu	s. x. 62	Antonomasia.	A.	243

	1	NDI	ех Етумог	0 G	IAR	UM.	4	423	
Loristus.	0.	104	Asteriscus.	Α.	341]	Bolis.	₿.	16	
Aorte.	Α.	254	Asthmaticus.	A.	329	Bolus.	в.	16	
Apagé.	Α.	42	Astronomia.	Λ .	341	Bootes.	Ω .	5	
Aphæresis.	A.	101	et	N.	46	Botanica.	в.	88	
Aphelius.	н.	19	Astrum.	A.	341	Bravium.	в.	89	
Aphorismus.	0.	104	Astyanax.	Α.	346	Briareus.	в.	102	
Apocalypsis.	к.	25	Asylum.	Σ .	203	Bronchocele.	к.	118	
Apocope.	к.	243	Athanasius.	Θ.	40	Brontes.	В.	108	
Apocrisiarius.	K.	301	Athanatos.	Θ.	40	Bucephalus.	к.	112	
Apocryphus.	к.	314	Atheus.	Θ.	8	Bucolica.	к.	221	
Apogæus.	Г.	6	Athleta.	A.	52	Butyrum.	T.	101	
Apologia.	Λ .	48	Atlas.	T.	3	Byrsa.	В.	126	
Apoplexia.	п.	134	Atmosphæra.	Λ .	358				
Apostasis.	1.	56	Atomus.	\mathbf{T}_{\bullet}	25	C.			
Apostema.	I.	56	Atropos.	\mathbf{T}_{\bullet}	83				
Apostolus.	Σ.	163	Augustus.	Α.	367	Cabala.	к.	194	
Apostrophe.	Σ.	189	Aulæum.	Α.	371	Cabalista.	к.	194	
Apotheosis.	Θ.	18	Auletes.	Α.	372	Cachexía.	E.	189	
Apsis.	A.	269	Aulicus.	Α.	371	Cacodæmon.	к.	17	
Arachne,	A.	279	Authenticus.	A.	369	Cacoëthes.	H.		
Archangelus.	A.	322	Autographum.	Α.	380	Cacophonia.	Φ.	7 88	
Archelaus.	Δ.	23	Automatum.	Α.	379	Calendæ.	К.	21	
Archimandrita	a. M.	22	Auxesis.	Α.	57	Calisto.	K.	23	
Archimedes.	Μ.	98	Avernus.	0.	101	Calixtus.	ĸ.	23	
Architectus.	T.	37	Axioma,	A.	250	Calliope.	0.	157	
Archon.	Α.	322	Azymus.	z.	19	Callirhoë.	P.	24	
Arcticus.	A.	299	ľ			Calypso.	к.	25	
Arctophylax.	φ.	80	В.			Calyx.	к.	25	
Arcturus.	0.	143				Camilla.		202	
Areopagus.	A.	290	Bacchæ.	в.	11	Camillus.	Α.	202	
1 0	t Π.	92	Bacchari.	в.	11	Canonicus.	к.	41	
Aristobulus.	В.	83	Bacchus.	В.	11	Canonizo.	K.	41	
Aristocratia.	К.	285	Baptisma.	в.	20	Cantharides.	к.	36	
Aristoteles.	T.	24	Baptista.	в.	20	Carchesia.	к.	64	
Aristus.	A.	290	Baptisterium.	в.	20	Cardiacus.	K.	51	
Arithmetica.	A.	293	Baptizo.	в.	20	Carotides.	ĸ.	56	
Armenus.	A.	323	Barbarismus.	в.	22	Carpus.	K.	59	
Arsenicum.	Α.	307	Barometrum.	в.	26	Catachresis.	X.	53	
Arsenius.	Α.	307	e	t M.	95	Catalogus.	Δ.	48	
Artemis.	Α.	313	Barytonus.	В.	26	Cataphractus.	Φ.	69	
Artemisia,	Α.	313	Bassareus.	в.	30	Cataplasma.	п.	126	
Arteria.	A.	316	Basilius.	В.	28	Cataracta.	P.	17	
Artocreas.	Α.	319	Biblia.	В.	54	Catarrhus.	P.	24	
1 10	t K.	287	Bibliopola.	П.	•	Catastrophe.	Σ.	189	
Asceterium.	A.	333	Bibliotheca.	T.		Catharina.	к.	5	
Asceticus.	Α.	333	Blasphemo.	В.		Catechizo.	H.	5 a	
Asphaltites.	▲.	347	Boletus.	Be	129	Catechista.	н.		
1		-1/	1	20.00	- 3		110	30	

424		TMD	EX ETIMOI	JUGIAH	U IVI.		
Catechismus.	н.	5o	Ciris.	K. 90	Crystallus:	Ř.	315
Cathedra.	E:	18	Cithara.	K. 137	Cubus,	K.	
Catholicus.	0.	49	Citharcedus.	A. 54	Cyathus.	K.	328
Causticus.	K.	14	Clepsydra.	K. 174	Cyclops.	0.	83
Cauterium.	к.	14	Cleta.	K. 21	Cyclus.	ĸ.	344
Celeusma.	к.	96	Cletus.	K. 21	Cylindrus.	K.	
Cento.	K.	99	Clima.	K. 179	Cymba.	K.	
Centrum.	к.	99	Clinicus.	K. 179	Cymbalum.	K.	350
Ceraunia.	к.	105	Clio.	K. 173	Cynicus.	K.	373
Cercopithecus.	к.	108	Clotho.	К. 185	Cynomya.	M.	171
Chamæcerasus.	х.	13	Clysterium.	к. 181	Cynosura.	K.	373
Chamæeuniæ.	Х.	13	Cochlea.	K. 270	Cytisus.	K.	369
Chamæleon.	X٠	13	Cochleare.	K. 270	1	~~	3
Chaos.	х.	3	Cocytus.	K. 379	D.		
Character.	х.	14	Cœlum.	K. 200			
Characteristi-			Cœmeterium.	K. 201	Dactylus.	Δ.	8
cus.	х.	14	Cœnobita.	K. 202	Dædalus.	Δ.	3
Charisma.	X٠	15	Cœnobium.	K. 202	Dæmon.	Δ.	4
Charites.	x.	15	Colaphizo.	K. 210	Danaë.	Δ.	10
Charybdis.	х.	17	Colaphus.	K. 210	Daphne.	Δ.	20
Chelæ.	\mathbf{x} .	29	Colicus.	к. 380	Decalogus.	Δ.	32
Chelys.	x.	26	Coluri.	K. 223	Decapolis.	Π.	150
Chersonesus.	х.	27	Cometa.	K. 231	Decas.	Δ.	32
Chilias.	х.	35	Comma.	K. 243	Democratia.	Δ.	6 r
Chirographum.	х.	24	Comædia.	к. 384	Democritus.	Δ .	6 r
Chiromantia.	м.	26	Comus	к. 385		K.	301
Chirotheca.	X .	24	Condylus.	K. 237	Demodocus.	Δ.	6 t
Chirurgia.	х.	24	Conicus.	к. 387	Demosthenes.	Δ .	6 r
Chirurgus.	х.	24	Conopeum.	к. 388	et		43
Chlamys.	x.	40	Cophinus.	К. 268	Despoticus.	Δ .	50
Chloë.	х.	44	Copronymus.	K. 242	Deuteronomus.	Δ.	53
Chlora.	х.	44	Coronis.	к. 256	Diabolus.	в.	16
Cholera.	x.	48	Corymbus.	K. 251	Diaconus.	к.	238
Chria.	\mathbf{x} .	54	Coryphæus.	K. 254	Diadema.	Δ •	57
Chrisma.	х.	6o	Cosmographia.	K. 259	Diæresis.	'A.	101
Christus.	ж.	6o	Cothurnus.	К. 198	Diagonalis.	\mathbf{I}^{γ}	96
Chronicus.	х.	62	Cotyle.	к. 266	Dialectus.	Λ .	48
Chronologia.	х.	62	Crasis.	K. 102	Dialogus.	Λ .	48
Chrysologus.	х.	63	Crambe.	K. 281	Diameter.	M.	95
Chrysolithus.	\mathbf{x} .	63	Cranium.	к. 53	Diaphanus.	Φ.	4
Chrysostomus.	Σ .	181	Crater.	K. 102	Diaphragma.	Φ.	69
Chylus.	х.	64	Cremaster.	К. 289	Diarrhœa.	Ρ.	24
Cichorium.	к.	165	Crisis.	к. Зот	Diastole.	Σ.	163
Cidaris.	к.	135	Criterium.	к. Зог	Didacticus. '	Δ.	74
Cilicium.	к.	141	Criticus.	к. Зог	Didascalicus.	Δ.	74
Circe.	к.	155	Crocodilus.	к. 304	Didrachma.	Δ.	
Circus.	к.	155	Crypta.	к. 314	Dilemma.	Λ .	18

		Ì'n D	ех Етумо	Ė o	GIA	RUM.		425
Diœcesis.	Ο.	25	Emeticus.	E.	82	Erastus.	E.	119
Diogenes.	Z.	9	Emphasis.	Φ.	21	Erato.	E.	
Dionysius.	Δ.	84	Emphyteusis.	Φ.	85	Eremita.	E.	~ ~
Diota.	0.	135	Empiricus.	П.	48	Eremus.	E.	_
Diphthera.	Δ .	90	Emplastrum.	п.	126	Erinnys.	E.	138
Diphthongus.	Φ.	39	Emporium.	п.	50	Erythræum.	E.	131
Diploïs.	Δ.	85	Enallage.	A.	168	Etesiæ.	E.	167
Diploma.	Δ.	85	Encænia.	Κ.	10	Ethica.	н.	7
Diptycha.	П.	206	Enceladus.	к.	91	Ethnici.	E.	21
Dissyllabus.	Δ .	86	Enchiridion.	X.	24	Etymologia.	E٠	168
Distichus.	Σ.	160	Encliticus.	K.	179	Etymon.	E.	168
Dithyrambus.	Θ.	72	Encyclicus.	к.	344	Eucharistia.	х.	15
Dius.	Z.	9	Encyclopædia.	Π_i	4	Eudoxia.	Δ.	102
Divus.	Z.	9	Energia.	E.	120	Evergetes.	E.	120
Dogma.	Δ.	102	Energumenus.	E.	120	Euge.	E.	180
Dorotheus,	Δ.	129	Enterocele.	E.	101	Eulalia.	Λ.	17
Dosis.	Δ.	76	et	к.	118	Eumenes.	M.	8 r
Drachma.	Δ.	116	Entheus.	Θ.	18	Eunuchus.	E.	175
Drama.	Δ .	117	Enthusiasmus.	Θ.	18	Euphonia.	Φ.	88
Dramaticus.	Δ.	117	Enthymema.	Θ.	70	Euphorbus.	φ.	28
Dromas.	T.	85	Enyo.	E.	102	Euphrosyne.	Φ.	73
Dromedarius.	T.	85	Eos.	н.	51	Europa.	E.	178
Druidæ.	Δ.	123	Epenthesis.	T.	53	e	0.	157
Dryas.	Δ.	123	Ephebus.	H.	2	Euryalus.	E.	178
Dulia.	Δ.	111	Ephemerides.	H.	25	Eurydice.	E.	178
Dynastia.	Δ.	125	Ephemerus.	н.	25	Eurymedon.	E.	178
Dyscolus.	к.	221	Ephippium.	I.	46	et	M.	56
Dyssenteria.	E.	101	Epicœna.	к.	202	Eusebius.	Σ.	26
v			Epicus.	E.	116	Euterpe.	T.	30
E.			Epidemicus.	Δ.	6ı	Eutyches.	T.	94
			Epidermis.	Δ.	46	Euxinus.	E.	3
Ecclesia.	к.	21	Epigramma.	Г.	77	Exantlare.	Α.	243
Echidna.	E.	187	Epilepsia.	Λ .	18	Exodus.	0.	11
Echo.	H.	5 0	Epinicium.	īv.	41	Exorcismus.	0.	96
Eclipsis.	Λ.	53	Epiphania.	Φ.	4	Exorcizo.	0.	96
Ecloga.	Λ .	48	Epirotæ.	н.	37	Exoticus.	E.	47
Ecstasis.	ı.	56	Epirus.	H.	37			
Ectasis.	T.	18	Episcopus.	Σ.	81	- F.		
Elasticus.	E.	58	Episodium.	I.	55			
Elaterium.	E.	58	Epistola.	Σ.	163	Framea.	P.	22
Eleemosynæ.	E.	65	Epitaphium.	Θ.	9			
Elegiæ.	E.	63	Epithalamium.	Θ.	2	G,		
Elenchus.	E.	64	Epitheton.	T.	53			
Eleutherius.	E.	67	Epitome.	T.	25	Gazophyla-		
Eleutheropolis.	E.	67	Epoche.	E.	189	cium.	Φ.	80
Ellipsis.	Λ .	53	Ерореїа,	E.	116	Gelasius.	г.	32
Emblema.	B.	16	Epos.	E.	116	Geographia.	Γ_{\uparrow}	6
						54		
	le.					- 4		

426	1	DE	с Етумого	O G		UM.		
Geometra.	г.	6	Hermeticè.	E.	143	Hydria.	T.	7
Georgica.	E.	120	Heroïcus.	н.	43	Hydrographia.	γ.	7
Glossa.	Γ	62	Heroina.	н.	43	Hydrophobia.	γ.	7
Glossarium.	г.	62	Heros.	н.	43	et	Φ.	22
Glycerium.	Γ	61	Hesperia.	E.	157	Hygrometrum.	γ.	5
Glycyrrhiza.	p.	29	Hesperus.	E.	157	Hylax.	γ.	10
Gnatho.	г.	64	Heteroclitus.	E.	163	Hymenæus.	γ.	12
Gnomon.	г.	51	et	K.	179	Hymnus.	Υ.	6
Gnomonica.	Γ	51	Heterodoxus.	E.	163	Hypallage.	A.	168
Gorgo.	Γ	72	et	Δ.	102	Hyperdulia.	Δ .	III
Grabatus.	ĸ٠	274	Heterogeneus.	E.	163	Hyperbaton.	В.	4
Grammatica.	Γ	77	et	Γ	29	Hyperbole.	В.	16
Graphium.	Γ	77	Hexagonus.	E.	103	Hypochondria.	х.	49
Gregorius.	E.	12	Hexameter.	E.	103	Hypocrisis.	к.	301
Gymnasium.	Γ	88	Hexapla.	E.	103	Hypocrita.	K.	3 r
Gynæceum.	$\Gamma \cdot$	89	Hierarchia.	I.	17	Hypogastrium.	Г.	22
H.			Hieroglyphus.	I.	17	Hypostasis.	I.	56
***				Γ	54	Hypsenor.	γ.	27
Hæmorrhagia.	P.	27	Hieronymus.	I.	17	Hypsipyle.	T.	27
Hæmorrhoïs.	A.	91	Hilarius.	I.	30			
Hæresis.	Α.	101	Hippocampus.	K.	33	I. et J.		
Hagiographus.	A.	21	Hippocrates.	K.	285			
Hagios.	Α.	21	Hippocrene.	K.	294	Iacchus.	I.	10
Halcyon.	A.	173	Hippodameia.	· I.	46	Japhetus.	Į.	10
	K.	372	Hippodromus.	T.	85	Jason.	I.	5
Hamadryas.	Δ.	123	Hippolytus.	I.	46	Icon.	E.	31
Harmonia.	Α.	323	Hippomanes.	M.	11	Iconoclastes.	E.	31
Harpago.	A.	305	Hispania.	Σ.	127		K.	172
Harpya.	Α.	3o5	Historia.	1.	57	Ichnographia.	I.	67
Hebdomas.	E.	114	Historicus.	I.	57	Icterus.	I.	26
Hecatombe.	E.	51	Holocaustum.	0.	49	Idea.	E.	27
Hecticus.	E.	189		к.	14	Idioma.	I.	12
Heliotropium.	-T.	83	Homerus.	0.	57	Idiota.	Į.	12/
Hellenismus.	E.	76	Homilia,	0.	58	Idiotismus.	I.	12
Hemicyclus.	н.	27	Homogeneus.	0.	63	Idololatria.	Λ.	38
Hemicrania.	н.	27	Horizon.		104	Idolothytum.	Θ.	74
Hemisphærium.		27	Horologium.	Ω.	15	Idolum.	E.	27
Hemistichium.	Σ.	160	1	Λ.	48	Idyllium.	E.	27
Hendecasylla-		,,	Hyades.	r.	28	Ilithya.	E.	33
bus.	E.	44	Hyale.	Υ.	2	Inclytus.	к.	182
Heptagonus.	E.	114	Hydra.	Υ.	7	Ionia.	I.	42
	Г.	96	Hydrargyrum.	γ.	7	Iphigenia.	I.	65
Heraclidæ.	K.	173		Α.	284		Г.	29
Hercules.	к.	173	Hydraula.	Υ.	3-7	Irenæus.	E.	40
Hermaphro-	77	-12	! et		372	Ironia.	E.	58
		143	Hydraulicus,	r.	7	Ischias.	I.	60
et	A.	391	et	A_{\bullet}	372	Ischiros.	I.	00

INDEX ETYMOLOGIARUM. 427										
Isidorus.	I.	55				Methodus.	0.	11		
Isocrates.	T.	55	M.			Metonymia	0.	7 I		
	к.	285				Metropolis.	M.	114		
Isosceles.	Σ.	79	Macarius.	M·	12	Metrum.	M.	95		
Isocolos.	к.	380	Machæra.	M.	51	Microscopium.		119		
20000100.	15.		Machina.	M.	116		Σ.	8 r		
K.			Mænas.	M.	11	Migma.	м.	118		
14.			Magia.	M.	6	Mimus.	M.	122		
Kyrie.	K	363	Magus.	M.	6	Misanthropus.	M·	127		
zijiic.	17.	303	Mania.	M.	11	Mitra.	M.	13r		
L.			Margarita.	M.	31	Mnemosyne.	M·	134		
al.de			Margarita.	M.	35	Mœchus.	M.	142		
Lachesis.	Λ.	6	Mathematica.	M.	23	Momus.	M.	199		
Laïcus.		23	Mathesis.	M.	23	Monachus.	M.	150		
Lallare.	Λ .					Monarchia.		150		
	Λ.	1-7	Maurus.	A.	193		M.	322		
Lampas. Laodamia.	Δ.	20	Mechanicus.	М.	116		Α.			
	Λ .	23	Medea.	М.	98	Monologus.	M.			
Laomedon.	м.	56	Medi.	M.	98	Monopolium.	II.	222		
Larynx.	Λ .	32	Medusa.	м.	56	Monosyllabus.	M.	150		
Latomia.	T.	25	Megæra.	м.	54	Monothelitæ.	E.	20		
	Λ .	1	Megalopolis.	M.	55	Morio, onis.		201		
Latria.	Λ .	38			150	Morpheus.	\mathbf{M}	156		
Lecythus:	Λ .	74	Melancholia.	м.	64	Muræna.	M•			
Lemma.	Λ .	18		х.	48	Musa.	$M \cdot$			
Lethargia.	Λ .	71	Melancthon.	х.	34	Museum.	M.	160		
Lethum.	Λ .	71	Meleager.	$M \cdot$	69	Musicus.	$M \cdot$	160		
Lethe.	Λ .	71	Melissa.	M.	73	Myologia.	\mathbf{M}	187		
Lenæus.	Λ .	78	Melodia.	\mathbf{M} .	75	Myrias.	\mathbf{M} .	18 r		
Leuca.	Λ .	t ₁ 5		A.	54	Myrmidon.	\mathbf{M}_{\bullet}	182		
Lexicon.	$\Lambda \cdot$	48	Melos.	$\mathbf{M}.$	75	Myrrha.	$M \cdot$	183		
Litania.	Λ .	102	Melota.	$\mathbf{M}.$	104	Mysia.	\mathbf{M}_{\bullet}	188		
Lithargyrus.	Λ .	89	Melpomene.	$\mathbf{M}.$	76	Mysta.	$\mathbf{M}.$	168		
et	Α.	284	Memnon.	$\mathbf{M}.$	134	Mystax.	M.	189		
Lithostrotum.	Σ.	183	Meninx.	\mathbf{M}_{\bullet}	108	Mysterium.	$\mathbf{M}.$	168		
Lithotomia.	Λ .	89	Menologium.	$\mathbf{M}.$	107	Mysticus.	M.	168		
et	T.	25	Mesaraïcus.	M.	87	Mythologia.	M.	170		
Logica.	Λ .	48	et	A.	276					
Logogriphus.	Γ	79	Mesenterium.	$\mathbf{M}.$	87	N.				
Lyæus.	Λ_{ϵ}	133	et	E.	101					
Lycaon.	Λ	126	Mesopotamia.	п.	162	Naias.	N.	3		
Lychnus.	Λ .	132	Metamorphosis	м.	156	Napææ.	N.	8		
Lycidas.	Λ.	126	Metaphora.	φ.	3о	Narcissus.	N.	12		
Lyciscas.	Λ.	126	Metaphrastes.	Φ.	68	Narcoticus.	N.	12		
Lycoris,	Λ .	126	Metathesis.	T.	53	Natolia.	T.	22		
Lyra.	Λ .	130	Metempsycho-			Naulum.	N.	14		
			sis.	Ψ.	29	Naumachia,	M.	5r		
			Meteora.	M.	94	Nausea.	N.	14		
				2.7.2.0	94		210	- 75		

OEdema. O. 23 Panthera. Θ. 30 Periscelis. Σ. 79 OEdipus. O. 23 Pautomimus. M. 122 Peristylium. Σ. 196 Omega. M. 55 Parabola. B. 16 Peristasis. I. 56 Omoplatæ. Ω. 10 Paracletus. K. 21 Peritonæum. T. 18 Paradigma. Δ. 25 Perizoma. Z. 21 Paradoxum. Δ. 102 Persephone. Φ. 27 Paragoge. A. 42 Petrochora. X. 69 Petroselinum. Σ. 31	428	1	l n d i	ех Етумо	L O	GIA	RUM.		
Nauticus; N. 14	Nauta:	N.	14	Opium.	0.	81	l Parallelogram-		1
Necrologium N. 18	Nauticus:								77
Necrologium, N. 18 Oreades. O. 103 Paralysis. A. 133 Necromantia, M. 26 Nemesis. N. 20 Organum. O. 87 Paraseeve. Σ. 83 Parapherna. Φ. 29 Paraseeve. Σ. 86 Parelion. H. 19 Parochus. E. 189 Parochus.	Neapolis.	N.	24			0.0			
Necromantia	Necrologium.	N.	18	Oreades.	0.	103	U		
Nemesis	Necromantia.	M.	26	Orchestra.					
et M. 107 Orichalcum, 0. 103 Parelion. H. 19 Neoptolemus, N. 1.147 Ornithon. 0. 101 Parochus. E. 189 Neophriticus, N. 24 Orthodoxús. 0. 94 Parodia. A. 54 Nephritis. N. 29 Orthographia. 0. 94 Paropsis. 0. 159 Nereus. N. 35 Ostracismus. 0. 125 Parthenope. II. 26 Nicea. N. 41 Nicodemus. N. 41 Nicodemus. N. 41 Nicodemus. N. 41 P. Patriarcha. II. 36 Nicoaa. N. 41 P. Palacologus. II. 1 Patriarcha. II. 36 Nyctimene. N. 56 Palæologus. II. 4 Pentagonus. F. 96 Nympha. N. 54 Palæologus. II. 14 Panacea. II. 14 Pentag	Nemesis.	N.	20	Organum.	0.	87	1		
et M. 107 Orichalcum, O. 103 Parelion. H. 19 Neoptytus. Φ. 85 Neoptolemus. II. 147 Neoptricicus. N. 24 Nephritis. N. 29 Nereides. N. 35 Nereudes. N. 35 Nereus. N. 35 Nicæa. N. 41 Nicodemus. N. 41 Nicodaus. N. 41 Nicodaus. N. 41 Nicodaus. N. 41 Nosocomium. N. 46 Nyctimene. N. 56 et M. 82 Palæologus. II. 4 Nympha. N. 54 Pallas. II. 12 Panacea. II. 12 Ode. A. 54 Ode. A. 54 Odyssea. O. 15 OEdema. O. 25 Panoplia. A. 56 Panopla. A. 56 Parableus. A. 125 Peripsteia. II. 14 Peripsema. V. 9 Peripsteia.	Neomenia.	N.	24	Orgia.	0.	•	Parasitus.		66
Neophytus	et	t M.	107	Orichalcum.	0.		Parelion.	н.	19
Neoptolemus, N. 24	Neophytus.	φ.	85		X .	12	Parochus.	E.	
Nephriticus	Neoptolemus.	п.	147	Ornithon.	0.	101	Parodia.	Α.	
Nephriticus	Neotericus.	N.	24	Orthodoxus.	0.	94	Parœcia.	0.	25
Nephritis	Nephriticus.	N.	29	- e	$t \Delta$.		Paropsis.	0.	159
Nereides	Nephritis.	N.		Orthographia.	0.	94			
Nicæa. N. 41 Nicodemus. N. 41 Nicodemus. N. 41 Nicodemus. N. 41 Nicomedes. N. 41 P. Pegasus. II. 91 Pelicanus. II. 55 Peloponnesus. N. 36 Pentagonus. II. 4 P. Pentagonus. II. 68 Pentagonus. II. 68 Pentagonus. II. 10 Peripagus.	Nereïdes.	N.	35		0.	123		П.	33
Nicodemus. N. 41	Nereus.	N.	35	Ostracismus.	0.	125	Patriarcha.	П.	36
Nicodemus	Nicæa.	\mathbf{N} .	41	Oxytonus.	0.	74	et	Α.	322
Nicolaus	Nicodemus.	N.	41	e	t T.				71
Nicomedes	Nicolaus.	N.	41	S			1		
Nosocomium. N. 48 et K. 230 Pæan. Π. 1 Pentagonus. N. 36 Pentagonus. Γ. 96 Nycticorax. K. 244 et A. 42 et M. 95 Nyctimene. N. 56 Palæstra. Π. 11 Pentagonus. Γ. 96 Nympha. N. 54 Palæstra. Π. 11 Pentagonus. Γ. 96 Nympha. N. 54 Palæstra. Π. 11 Pentagonus. Γ. 96 Nympha. N. 54 Palæstra. Π. 11 Pentagonus. Γ. 96 Nympha. N. 54 Palæstra. Π. 11 Pentagonus. Γ. 96 Nympha. N. 54 Palæstra. Π. 11 Pentagonus. Γ. 96 Nympha. N. 54 Palæstra. Π. 11 Pentagonus. Γ. 96 Nympha. N. 54 Palæstra. Π. 12 Pentagonus. Π. 26 Obeliscus. O. 3 Palæstra. Π. 12 Perigeus. Π. 68 Paradora. Δ. 129 Peripateticus. Π. 19 Peripateticus.	Nicomedes.	N.	41	P.			Pelicanus.		
et K. 230 Pæan. Π. 1 Pentagonus. Γ. 96 Nycticorax. K. 244 et A. 42 et M. 95 Nyctimene. N. 56 Palæologus. Π. 7 Pentameter. Π. 68 Nympha. N. 54 Palæstra. Π. 11 Pentapolis. Π. 150 Nympha. N. 54 Palæstra. Π. 11 Pentapolis. Π. 150 Nympha. N. 54 Palæstra. Π. 11 Pentapolis. Π. 150 Nympha. N. 54 Palæstra. Π. 11 Pentapolis. Π. 150 Palæstra. Π. 11 Pentapolis. Π. 150 Palæstra. Π. 11 Pentapolis. Π. 150 Pentapolis. Π. 168 Pertapolis. Π. 168 Pertapolis. Π. 14 Pentapolis. Π. 168 Pertapolis. Π. 12 Pertecardium. K. 51 Paradora. Δ. 125 Peripateticus. Π. 19 Obeconomus. 0. 25 Panomphæus. 0. 66 Peri	Nosocomium.	N.	48					N.	36
Numisma; N. 46 Pædagogus. II. 4 Pentameter. II. 68 Nycticorax. K. 244 Nyctimene. N. 56 et M. 82 Palæologus. II. 7 Pentapolis. II. 150 Pentapolis. III. 150 Pentapolis.	et	к.	230	Pæan.	П.	. 1		г.	96
Nycticorax	Numisma:	\mathbf{N} .	46	Pædagogus.					
Nyctimene. N.	Nycticorax.	к.	244	0 0			et		95
et M. 82 Palæstra. Π. 11 Pentateuchus. Т. 37 Nympha. N. 54 Palisodia. Π. 12 Pentecoste. Π. 68 O. Pallas. Π. 14 Pericardium. K. 51 Pallas. Π. 14 Pericardium. K. 51 Pericardium. M. 19 Pericardium. M. 19 Peripateius. A. 129 Periphrasis. Periphrasis. Pericardium. Pericardium.	Nyctimene.	N.	56	Palæologus.	п.	7			
Nympha. N. 54 Palinodia, et A. 54 Π. 12 Pentecoste. Pericardium. K. 51 Obeliscus. O. 3 Pallas. II. 14 Perielius. II. 19 Perigeus. II. 35 Obeliscus. O. 3 et A. 125 Peripateticus. II. 35 Ochra. Ω. 21 Pandectæ. A. 56 Peripateticus. II. 35 Ode. A. 54 Pandora. A. 129 Peripateticus. II. 114 Odyssea. O. 15 Panophia. O. 66 Periphrasis. Φ. 68 OEconomus. O. 25 Panophia. O. 80 Periphrasis. Φ. 68 OEdema. O. 23 Panthera. Θ. 30 Periodus. O. 11 OEdema. O. 23 Pantomimus. M. 122 Peristelis. Σ. 79 Omoga. M. 55 Parabola. B. 16 Peristasis. I. 56 Omoplatæ. Ω. 10 Paradigma. Δ. 25 Peristasis. I. 56 Onager. O. 72 Paradigma. Δ. 25 Peristonæum. T. 18 Paragoge. A. 42 Persephone. Φ. 27 Paragogicus. A. 42 Petrochora. X. 69 Petrochora. X. 69 Petrochora. X. 69 Persephon	et	M.	82	Palæstra.	п.		Pentateuchus.	T.	37
Obeliscus. O. 3 Ochra. Ω. 21 Ode. A. 54 Odyssea. O. 15 OEconomus. O. 25 Panomphæus. O. 66 Periphrasis. Φ. 68 Periodicus. O. 11 Periodicus. O. 12 Panomphæus. O. 66 Periodicus. O. 11 Periodicus. O. 12 Periodicus. O. 11 Periodicus. O. 12 Periodicus. O. 11 Periodicus. O. 11 Periodicus. O. 12 Periodicus. O. 11 Periodicus. O. 12 Periodicus. O. 11 Periodicus. O. 12 Periodicus. O. 11 Periodicus. O. 11 Periodicus. O. 12 Periodicus. O. 11 Periodicus. O. 12 Periodicus. O. 11 Periodicus. O. 12 Periodicus	Nympha.	N.	54	Palinodia.	п.	12	Pentecoste.	П.	68
Panacea, II. 30 Perigeus. II. 35 Peripateticus. II. 36 Peripateticus. II. 37 Peripateticus. II. 37 Peripateticus. II. 37 Peripateticus. II. 36 Peripateticus.				et	Α.	54	Pericardium.	к.	5 r
Obeliscus. O. 3 et A. 125 Peripateticus. Π. 35 Ochra. Ω. 21 Pandectæ. Δ. 56 Peripateticus. Π. 35 Ode. A. 54 Pandectæ. Δ. 56 Peripateticus. Π. 35 Odyssea. O. 15 Pandora. Δ. 129 Peripateticus. Π. 114 OEconomus. O. 25 Panomphæus. O. 66 Periphrasis. Φ. 68 Panophia. O. 80 Periphrasis. Φ. 68 Panophia. O. 80 Periodicus. O. 11 OEdema. O. 23 Panthera. Θ. 30 Periodeus. Σ. 79 Omega. M. 55 Parabola. B. 16 Peristasis. Σ. 56 Omoplatæ. Ω. 10 Paradigma. Δ. 25 Peritonæum. Τ.	0.			Pallas.	П.	14	Perielius.	н.	19
Ochra. Ω. 21 Ode. Pandectæ. Δ. 56 Pandora. Peripsema. Ψ. 9 Peripsema. Ψ. 68 Periphrasis. Φ. 68 Periphrasis. Φ. 68 Periphrasis. Φ. 68 Periphrasis. Φ. 68 Periodicus. 0. 11 11 12 Periodicus. 0. 11 Periodicus. 0. 11 Periodicus. 0. 123 Periodicus. 0. 123 Periodicus. Σ. 79 Peristelis. Σ. 79 Periodicus. Σ.				Panacea.	п.	30	Perigeus.	Г.	6
Ode. A. 54 Pandora. Δ. 129 Peripetia. Π. 114 Odyssea. O. 15 Panegyricus. A. 89 Periphrasis. Φ. 68 OEconomus. O. 25 Panophaus. O. 66 Periodicus. O. 11 OEcumenicus. O. 25 Panormus. O. 100 Periodicus. O. 11 OEdema. O. 23 Panthera. Θ. 30 Perioseelis. Σ. 79 Omega. M. 55 Parabola. B. 16 Peristasis. I. 56 Omoplatæ. O. 70 Paradigma. Δ. 25 Perionæum. T. 18 Paradisus. Π. 21 Personæus. Π. 82 Persephone. Φ. 27 Onomatopœia. O. 71 Paragogicus. A. 42 Petrochora. X. 69 Ophiucus. O. 148 Paralipomena. A. 53 Phænomenum. Φ. 4	Obeliscus.	0.	3	et	A.	125	Peripateticus.	п.	35
Odyssea. O. 15 OEconomus. Panegyricus. A. 89 Periphrasis. Periodicus. Φ. 68 Periodicus. O. 11 Periodicus. O. 12 Periodicus. D. 196 Periodicus. D. 12 Periodicus. D. 196 Periodicus. D. 12 Periodicus. D. 12 Period	Ochra.	Ω .	21	Pandectæ.	Δ .	56	Peripsema.	Ψ.	9
OEconomus. O. 25 Panomphæus. O. 66 Periodicus. O. 1r et N. 21 Panoplia. O. 80 Periodicus. O. 1r OEcumenicus. O. 25 Panormus. O. 100 Periodicus. O. 1r OEdema. O. 23 Panthera. Θ. 30 Periosteum. O. 123 Omega. M. 55 Parabola. B. 16 Peristsisis. I. 56 Omoplatæ. Ω. 10 Paradigma. Δ. 25 Perionæum. T. 18 Paradisus. Π. 21 Peronæus. Π. 21 Paradoxum. Δ. 102 Persephone. Φ. 27 Onomatopœia. O. 148 Paragogicus. A. 42 Petrochora. X. 69 Paralipomena. A. 53 Phænomenum. Φ. 4	Ode.	Α.	54	Pandora.	Δ .	129	Peripetia.	п.	114
et N. 21 Panoplia. O. 80 Periodus. O. 11 OEcumenicus. O. 25 Panormus. O. 100 Periodus. O. 123 OEdema. O. 23 Panthera. Θ. 30 Periscelis. Σ. 79 Omega. M. 55 Parabola. B. 16 Peristylium. Σ. 196 Omoplatæ. Ω. 10 Paracletus. K. 21 Peristylium. Σ. 16 Paradigma. Δ. 25 Peritonæum. T. 18 Peradisus. Π. 21 Peronæus. Π. 21 Paradoxum. Δ. 102 Persephone. Φ. 27 Paragogicus. A. 42 Petrochora. X. 69 Paralipomena. A. 42 Petroselinum. Σ. 31 Ophiucus. O. 148 Paralipomena. A. 42	Odyssea.	0.	15	Panegyricus.	A .	89	Periphrasis.	φ.	68
OEcumenicus. O. 25 Panormus. O. 100 Periosteum. O. 123 OEdema. O. 23 Panthera. Θ. 30 Periscelis. Σ. 79 OEdipus. O. 23 Panthera. Θ. 30 Periscelis. Σ. 79 Omega. M. 55 Parabola. B. 16 Peristasis. I. 56 Omoplatæ. Ω. 10 Paracletus. K. 21 Peritonæum. T. 18 Paradigma. Δ. 25 Perizoma. Z. 21 Paradoxum. Δ. 102 Persephone. Φ. 27 Paragogicus. A. 42 Petrochora. X. 69 Paragogicus. A. 42 Petroselinum. Σ. 31 Ophiucus. O. 148 Paralipomena. A. 53 Phænomenum. Φ. 4	OEconomus.	0.	25	Panomphæus.	o.	66	Periodicus.	0.	11
OEdema. O. 23 Panthera. Θ. 30 Periscelis. Σ. 79 OEdipus. O. 23 Pautomimus. M. 122 Peristylium. Σ. 196 Omega. M. 55 Parabola. B. 16 Peristasis. I. 56 Omoplatæ. Ω. 10 Paracletus. K. 21 Peritonæum. T. 18 Paradigma. Δ. 25 Perizoma. Z. 21 Paradisus. II. 21 Peronæus. II. 82 Paradoxum. Δ. 102 Persephone. Φ. 27 Paragogicus. A. 42 Petrochora. X. 69 Paragogicus. A. 42 Petroselinum. Σ. 31 Ophiucus. O. 148 Paralipomena. A. 53 Phænomenum. Φ. 4	et	\mathbb{N} .	21	Panoplia.	o.	80	Periodus.	0.	11
OEdipus. O. 23 Pautomimus. M. 122 Peristylium. Σ. 196 Omega. M. 55 Parabola. B. 16 Peristasis. I. 56 Omoplatæ. Ω. 10 Paracletus. K. 21 Peritonæum. T. 18 Ct II. 127 Paradigma. Δ. 25 Perizoma. Z. 21 Onager. O. 72 Paradisus. II. 21 Peronæus. II. 82 Paradoxum. Δ. 102 Persephone. Φ. 27 Onomatopœia. O. 71 Paragogicus. A. 42 Petrochora. X. 69 Paragogicus. O. 148 Paralipomena. A. 53 Phænomenum. Φ. 4	OEcumenicus.	0.	25	Panormus.	0.	100	Periosteum.	0.	123
Omega. M. 55 Omoplatæ. Parabola. B. 16 Peristasis. I. 56 Peritonæum. T. 18 Peritonæum. A. 21 Peritonæum. Peritonæum. T. 18 Peritonæum. A. 42 Peritonæum. Peritonæum. A. 49 Petrochora. X. 69 Petroselinum. X. 69 Petroselinum. Y. 44 Petroselinum.	OEdema.	o.	23	Panthera.	Θ.	3о	Periscelis.	Σ.	79
Omoplatæ. Ω. 10 Paracletus. K. 21 Peritonæum. T. 18 ct Π. 127 Paradigma. Δ. 25 Perizoma. Z. 21 Paradisus. Π. 21 Peronæus. Π. 82 Paradoxum. Δ. 102 Persephone. Φ. 27 Paragoge. A. 42 Petrochora. X. 69 Paragogicus. A. 42 Petroselinum. Σ. 31 Ophiucus. O. 148 Paralipomena. A. 53 Phænomenum. Φ. 4	OEdipus.	0.	23	Pantomimus.	$\mathbf{M}.$	122	Peristylium.	Σ.	196
ct II. 127 Paradigma. A. 25 Perizoma. Z. 21 Onager. 0. 72 Paradisus. II. 21 Peronæus. II. 82 Paradoxum. A. 102 Persephone. Ф. 27 Paragoge. A. 42 Petrochora. X. 69 Paragogicus. A. 42 Petroselinum. S. 31 Ophiucus. 0. 148 Paralipomena. A. 53 Phænomenum. Ф. 4		M.	55	Parabola.	в.	16	Peristasis.	ı.I.	
ct II. 127 Paradigma. A. 25 Perizoma. Z. 21 Onager. 0. 72 Paradisus. II. 21 Peronæus. II. 82 Paradoxum. A. 102 Persephone. Ф. 27 Paragoge. A. 42 Petrochora. X. 69 Paragogicus. A. 42 Petroselinum. S. 31 Ophiucus. 0. 148 Paralipomena. A. 53 Phænomenum. Ф. 4	Omoplatæ.	Ω .	10	Paracletus.	к.	21	Peritonæum.	\mathbf{T}	. 18
et A. 37 Onomatopœia. O. Paradoxum. Paragoge. A. Δ. 102 Persephone. Petrochora. X. 69 Petrochora. X. 69 Petrochora. X. 69 Petroselinum. Detrocelinum. Detroceli		Π.	127	Paradigma.	Δ.	25	Perizoma.	Z.	
Onomatopœia. O. 71 Paragoge. A. 42 Petrochora. X. 69 et II. 143 Paragogicus. A. 42 Petroselinum. S. 31 Ophiucus. O. 148 Paralipomena. A. 53 Phænomenum. Φ . 4	Onager.	0.	72	Paradisus.	Π .	21	Peronæus.	Π.	82
Ophiucus, O. 148 Paragogicus. A. 42 Petroselinum. S. 31 Phænomenum. 4. 4	et	A.	37	Paradoxum.	Δ.	102		φ.	
Ophiucus, O. 148 Paralipomena. A. 53 Phænomenum. 4. 4	Onomatopœia.			Paragoge.	A.	42		х.	
					Α.			Σ.	
et E. 189 Parallaxis. A. 168 Phalanx. ф. 8	Ophiucus.				Λ .			φ.	
	. · et	E. :	189	Parallaxis.	A.	168	Phalanx.	Φ.	8

7		Y	W- 17-W-1			. ~ .			600
ais s		Ind							429
Phaleræ.		þ. 1				150	1 0		216
Phantasma.			4 Polus.		Τ.	148	Pyracmon.	K	
Pharetra.		þ. I	J	_	I.	152	Pyramis.		216
Pharmacum,		þ. 1		et 1		236	Pyropus.		216
Pharynx.		5. 1°			۲.	59	Pythia.		210
Phiala.		6. 43				152	Pythius.		210
Philippus.		. 46		et 1		15 62	Python.		210
Philosophus.		. 46					Pythonissa.		210
Dl. II	et S					96	Pytisma.		207
Philotheus.	¢ of o					6	Pytisso.		207
	et e					130	Pyxis.	11.	211
Philtrum. Phimosis.	4					134	R.		
Phimosis. Phlebotomia.	Φ			Υ		6	π.		
	Ф		0.1		-	152	Domandia	D	15
	et T	-		et q		21	Rapsodia.	P.	25
Phlegethon.	Φ		1 3 3			15 ₂	Rhetor.	P.	25 25
Phlegma.	Ф	0.0	1 1	1.			Rhetoricus.	P.	
Phoca.	Φ					155	Rheuma.	Р.	24 3r
Phœbus.	Φ	~				160	Rhinoceros.	P.	103
Phœnicia:	Φ.		Porus.	П		50		t K.	
Phoenix.	φ.	60	Praxis.			171	Rhythmus.	Р.	42
Phosphorus.	Φ.	21 68	Presbyter.			174	Rhodus.	Р.	37
Phrasis.	Φ.		Priamus.			178	Rhomboïdes.	Р.	22
Phrenesis.	Φ.	73	Priapus.			179		t E.	27
Phreneticus.	Φ.	73	Prismus. Pristis.			182	Rhombus.	Р.	22
Phrenitis.	Φ.	73		101.00		182	Rhomphæa.	P.	22
Phrygius. Phthisis.	φ.	77	Probatica.			184	Rhonchus.	Р.	19
	φ.	40 80	Problema. Prodromus.	В		16	Roma.	Р.	46
Phylacterium.	Φ.	85		T		85	S.		
Physicus.	ф.	51	Prolegomena.	Λ		48	S.		
Physiognomia.		48	Proœmium. Propino.	0.		27	C		,
Planeta.	П.	1.0	Prosa.	П		13	Saccharum.	Σ.	4
Plasma.	П.	126	_	A		54	Saccus.	Σ.	19
Platea.	Π.	127	Proselytus. Prosodia.	E		51	Sarcasmus.	Σ.	17
Plectrum.	п.	134		A		54	Sarcocele.	Σ.	17
Pleias.		134	Prosopopœia. Prosthesis.	0.		83	Sarcophagus.	Φ.	3
Pleonasmus.	П.	152	Prothesis.	T.		53	Sarmatæ.	Σ.	
Pleura.		131		T.			Satyrus.	Σ.	20
Pleuritis.	П.	131	Protomartyr.			83	Sauromatæ.	Σ.	22
Plutus.	П.	137	Protoplastus. Psalmodia.	Π.		83	Scandalizo.	Σ.	70
Pneumaticus.	11.	139	Psalmodia.	Ψ.		6	Scandalum.	Σ.	70
Podagra.	п.	166	Psalterium.	Ψ.		6	Scapha.	Σ.	73
_	11. A.	36	Pseudo-Chris-	Ψ.		6	Scarificatio.	Σ.	74
Poëma.	П.	143	tus.			13	Scarmeo.	Σ.	74
Poëta.	П.	143	Ptisana.	Ψ.			Scelete.	Σ.	70
Pogonias.	П.	221	Ptolomæus.	П.			_	Σ.	78
Polemicus.		,	Promous	П.		. /	Scena.	Σ.	84
z oremicus.	11.	147	Pygmæus.	Π .	2	15	Scenopegia.	Π .	92

430	INDE	х Етумо	LOGIAI	RUM.		
Sceptrum:	Σ. 85 [Strabo.	Σ. 189 [Tartarus.	T.	10
Scheda.	Σ. 232	Stratagema.	Σ. 188	Tautologia.		380
Schedula.	Σ. 232	e	t A. 42	et	Λ .	48
Schema.	E. 189	Stromata.	Σ. 183	Techna.	T.	39
Schisma.	Σ. 234	Strophe.	Σ. 189	Telescopium.	T.	42
Schoenobates.	Σ. 235	Stylita.	Σ. 196		Σ.	8 r
et	B. 4	Stylus.	Σ. 196	Telonium.	T.	24
Schola.	Σ. 236	Stypticus.	Σ. 199	et et	Ω .	12
Scirrhus.	Σ. 88	Styx.	Σ. 195	Terebra.	T.	28
Sciurus.	Σ. 86	Sybarita.	Σ. 201	Teredo.	T.	28
et	0. 140	Sycomorus.	Σ. 202	Tereus.	T.	45
Scomma.	Σ. 107	6	et M. 151	Terpsichore.	T.	30
Scopus.	Σ. 81	Sycophanta.	Σ. 202	et	\mathbf{x} .	5 t
Scoria.	Σ. 108		et • 4	Tetragramma-		
Scutum.	Σ. 103	Syllaba.	Λ. 18	ton.	T.	32
Scylla.	Σ. 101	Syllabus.	Λ. 18	et	Г.	77
Scyphus.	Σ. 104	Syllepsis.	A. 18	Tetrarcha.	T.	32
Sebaste.	Σ. 26	Syllogismus.	Λ. 48	et	A.	322
Sebastianus.	Σ. 26	Symbolum.	B. 16	Thalia.	Θ.	4
Sinon.	Σ. 59	Symmacus.	м. 51	Thaumantias.	Θ.	II
Siphon.	Σ. 68	Symmetria.	м. 95	Thaumaturgus.	Θ.	II
Siren.	Σ. 27	Sympathia.	11. 33	et	E.	120
Sirius.	Σ. 28	Symphonia.	Ф. 88	Theandricus.	Θ .	18
Sistrum.	Σ. 29	Symptoma.	П. 114	et	A.	235
Solœcismus.	0. 25	Synæresis.	A. IOI	Theatrum.	Θ.	12
Sorites.	Σ. 239	Synagoga.	A. 42	Theca.	T.	53
Soter.	Σ. 121	Synalæpha.	A. 153	Thema.	T.	53
Spado.	Σ . 132	Syncope.	к. 243	Themis.	Θ.	16
Spasma.	Σ. 132	Synderesis.	т. 45	Themistocles.	Θ.	16
Spelæum.	Σ. 137	Syndicus.	Δ. 79		к.	173
Sperma.	Σ. 134	Synecdoche.	Δ. 56	Theocritus.	к.	30 r
Sphæra.	Σ. 213	Synedrium.	E. 18	Theodorus.	Δ .	129
Sphæroïdes.	E. 27	Synodus.	0. 11	Theologia.	Θ.	18
Sphincter.	Σ. 223	Synonymus.	0. 71		Λ.	48 18
Sphinx.	Σ. 123	Synopsis.	0. 83	Theophilus.	Θ.	46
Spondeus.	Σ. 136	Syntaxis.	T. 13	et l	•	25
Spondylus.	Σ. 149	Synthesis.	т. 53	Theorema. Theoria.	Θ.	25
Stacte.	Σ. 151	Syrinx.	Σ. 207	Theoria.	Θ.	67
Stadium.	I. 56	Syrma.	Σ. 208		T.	54
Stater.	I. 56	Syrtes.	Σ. 208 1. 56	Theotocos. Theriaca.	Τ. Θ.	30
Statica.	I. 56	Systema.		Thernaca.	Θ.	21
Stemma.	Σ. 170	Systole.	Σ. 163	Thermæ.	_	21
Stephanus.	Σ. 170	T.			t M.	
Sternum.	Σ. 169 A. 345	1.		Thermopylæ.	II.	
Steropes.		Tactica.	т. 13	Thersites.	Θ.	10
Stigma.	Σ. 176	Talentum.	T. 2	Thesis.	Т.	53
Stoïcus.	Σ. 180	Laicitum.	1. 2	1 TYCOIGE	1.	1

	I	NDE	E TYM	OLOG	FIA	RUM.	4	431
Thiasus.	Θ.	33	Topicus.	T.	74	Typus.	T.	99
Tholus.	Θ.	43	Topographia.	т.	74			
Thos, ois.	Θ.	44	Tornus.	T.	28	U. et	V.	
Thrason.	Θ.	10	Toxicum.	T.	73			
Threni.	Θ.	50	Trachea.	T.	81	Vesta.	E.	158
Thronus.	Θ.	48	Tragædia.	T.	76	Urania.	0.	141
Thyas.	Θ.	74		et A.	54			
Thyasus.	Θ.	74	Trias.	T.	82	X.		
Thyestes.	Θ.	74	Triclinium.	T.	82			
Thymbra.	Θ.	68		et K.	179	Xanthus.	E.	2
Thymbræus.	Θ.	68	Tripus.	11.	166	Xenodochium	. E.	3
Thymiama.	Θ.	69	Trismegistus	. M.	55		et A.	56
Thymiaterium	n. Θ.	69	Trochæus.	T.	85			
Thymoleo.	Θ.	70	Trochus.	T.	85	Z.		
Thyoneus.	Θ.	74	Trophæum.	T.	83			
Thyrsus.	Θ.	74	Trophimus.	T.	84	Zelotes.	z.	13
Timotheus.	T.	67	Tropicus.	T.	83	Zelus.	z.	12
Tisiphone.	T.	67	Tropus.	T.	83	Zeugma.	z.	8
•	et Ф.	27	Tympanum.	T.	99	Zizanium.	Z.	16
Titanes.	T.	18	Typhœus.	T.	104	Zodiacus.	Z.	6
Tmesis.	T.	25	Typhon.		104	Zoë.	Z.	6
Tomus.	T.	25	Typographus	s. T.	99	Zona.	Z.	21
Tonus.	T.	18		et T.	77	Zosimus.	Z.	6

FINIS.

EMENDANDA.

Quæ hoc signo [notantur, in apicibus tantum sunt emendanda.

```
Pag. Lin.
                                            Pag. Rad.
l v - 14. quàm
                       Lege quam
                                             [101 - 5. Alpa, alpas, L. Alpa, alpas,
 ix - 19.31
                       . L. ibid.
                                             [105 - 51. ágai, ággai, L. ágai, ággai,
                         L. 40
       2.36
                                             [113 - 162. άλεντα,
                                                                      L. άλόντα,
                        L. mu
  2 - 14. my
                                             [114 - 165. άλκιμος,
                                                                      L. \tilde{\alpha}\lambda \kappa \iota \mu \circ \varsigma ,
₹b. - 15. ny
                        L. nu
                                             [ ib. - 169. άλλομενος,
                                                                      L. άλλόμενος ,
ib. - 22. Ypsilon L. Upsilon
                                             [115-182. Αμαιμακέτος, L. Αμαιμάκετος,
  8- 2. αι, ut ai: Gallice faire: vel
                                             [ ib. - 187. auavítwy,
                                                                      L. ἀμαγιτῶν,
               clariùs : vel ut æ.
                                             [116 - 201. ἀμεύον,
                                                                      L. lpha\mueucv ,
                         L. a., ut a\ddot{\imath}:
                                            [ ib. - 204, app. 10,
                                                                      L. άμμίω,
                Gallicè faïence, païen.
                                             [117 - 205, ἄμνιω,
                                                                      L. άμνίω,
₽b. -
         5. et, ut ei : Gall. peindre : vel
                                             118 - 221. ἀμόμων ,
                                                                      L, ἀμώμων,
               clarius : vel ut i simplex.
                                              119 - 243. antilia,
                                                                      L. antlia,
                L.si,uteï: Gall.pléïades.
                                            [121 - 262. ἀπήναι,
                                                                      L, ἀπῆναι,
ib. - 10. 01, ut oi: Gall. moi, toi: vel
                                             ib. - 270. έπυκε,
                                                                      L. Thuxe.
               clariùs : vel ut i simplex.
                                             [128 - 381. αὐγέε,
                                                                      L. αύχεε,
                 L. ci, ut oï: Gall. Oïlée.
                                             [130 - 4. ¿ξανθην.
                                                                      L. ἐδάνθην.
ib. - 14. per æ, quæ sonat e, ut
                                             [131 - 18. βαμβαινούσα, L. βαμβαίνουσα,
               Gall. oi in imperf. étois,
                                             [132 - 23. βάρθιλου,
                                                                      L. βαρδίλου,
               serois. L. per æ.
                                             [ ib. - 29. invideo, ere, L. invideo, ere,
ib. - penult. rarò per u.L. rarò per u.
                                             [136 - 86. βούρασσους, L. βουράσσους,
   9- 1. ut, ut i, vel y longum. Sic
                                              137 - 103. simp.
                                                                       L. sing.
                                             [138 - 105. ἐβρίμοῦτο.
                                                                      L. έвримойто.
               vertunt L. v., ut Gallice
                                             [ ib. - 109. àμθροτος,
                          puits. Vertunt
                                                                       L. ἄμ.δροτος ,
ib. -
         2. etiam per yi, L. per yi,
                                                                      L. βεξυσυ. ένα,
                                             [139 - 128. βεθύσμενα,
 3o -
        20. G. obs, L. G. ob,
                                             140 - 13. γάλοι,
                                                                      L. γάλω,
ib. -
        25. δείνατι,
                       L. δείνατι,
                                             [141 - 28. YEÉVYAY ,
                                                                      L. Yésyyay,
                        L. οδτος ,
31 -
        27. 00 τός .
                                              143 - 47. Dat. s. γιγάρτω,
        21. Futurum. L. Futurum 2.
 34-
                                                                    L.Gen. s. γιγάρτου,
 41 - 16. aoristos 2. L. aoristum 2.
                                              ib. -51. 3. pers. s. aor. 1. ind. ἔγνω,
ib. - ultima. per θ,
                         L. per \sigma\theta,
                                                                      L. aor. 2.
 50 - in titulo. CAPUT IV. L. CAPUTVII.
                                                                      L. ócs , cũs ,
                                             [144- 72.605,005,
 51,53,55, - in tit. CAP. IV. L. CAP. VII.
                                             [150 - 50. δεσπότης, ου, L. δεσπότης, ου,
                     L. εἴμην,
 70-
         9. Eiu.nv ,
                                             [ ib. - 56. ¿δ έδεγμαν,
                                                                      L. Ededéguny
                       L. r\sigma\omega.
 ib. - 15. ξσω.
                                             [ib. - ib. &Serum,
                                                                      L. έδέγμην,
                        L. (ων.
 77-
        7.40.
                                             [ ib. - ib. δεξασθαι.
                                                                       L. δέξασθαι.
                    L. \delta \alpha,
 78-
        19. ρέ,
                                             [151 - 61. Snucos,
                                                                       L. Shuous,
 80 - 14· in 8,
                        L in \theta,
                                             [ib. - 62. cu,
                                                                      L. ou,
 95 - ultima. ornor, ornos,
                                             [154 - 100. Δοιδύξ, ύπος, L. Δοίδυξ, υπος,
                    L. \varphi \tilde{\mathfrak{d}}\lambdac\gamma, \varsigma \hat{\mathfrak{d}}\lambdao\varsigma, \varphi \tilde{\mathfrak{d}}\lambdao\varsigma,
                                             [ ib. - ib. δοιδύκι,
                                                                       L. Sciduxi,
 97 - 29. circumflexa. L. circumflexæ. | [155 - 117. à 8 pasos,
                                                                       L. aspasos
```

```
Pag. Rad.
[155 - 120. εος, δρίμεας, L. έος, δριμέας,
[163 - 86. ἐμπούσαν, L. ἔμπουσαν,
                        L. wy,
165 - 120· ων ,
168 - 167. wv ,
                       L. \omega_{\rm Y} ,
                        L. éos,
[169 - 171. εός,
 170 - 190. Εψω, ήσω , L. Εψω, έψέω, ήσω,
 ib. - ib. ah inusit. έψέω. deleatur.
 172 - 14. Tertia pers. sing. præs. ind.
               Cnréet, circumfl. Chret, 7.
                        L. 3. pers. sing
               imperf. indic. εζήτεε,
               circumfl. echtet, Poët.
               ζήτει , 7.
        18. L. sine nota interrogationis.
174-
[ ib. -
        28. Ημος ,
                        L. Huos ,
        45. Ήσυχος ,
T175-
                        L. Houses,
        46. Нтор,
[ ib. -
                        L. HTOP ,
176-
        50. Hyos ,
                        L. Hy ;,
        10. sing. θάρσος, L. Nom. s. θάρσος,
 ib. -
        18. θεά, ας,
1177-
                        L. θεά, ᾶς,
178 - 28. sexus femininus. L. sexus fe-
               mininus. Nom. sing. fem.
              θήλεια , 423.
 ib. -
                        L. n ,
        34. ñ,
182-
        77. θωπτούσα,
                        L. θώπτουσα,
[ ib. -
                        L. Ιάμδω,
         4. Ιαμβω,
[ib. -
         g. iavovoat,
                        L. ἰαύουσαι ,
 185 - 55. episodium, α, 54. deleatur.
186 -
        65. Ιφι ,
                        L. iqu,
[ib. -
        66. Ιχθύς ,
                        L. Τχθύς ,
 187 - 69. Ϊψως,
                        L. Thos,
 ib. -
       2. Καγκάζω,
                        L. Καγχάζω,
 ib. -
                        L. καγχάσει ,
        ib. καγκάσει,
T190 -
                        L. Κάννη,
        39. Kavvn,
[ib. - 42. Κανωπον,
                        L. Κάνωπον ,
 - Eo 1
        88. χέδχωςιν,
                         L. \kappaédpwsin,
       95. Κέλλω, κέλσω, L. Κέλλω, κελώ,
                           Æοί. κέλσω,
194 - 101. figuralis
                        L. figularis
 ib. - 104. Κέρατος.
                        L. Κέρασος ,
[195 - 120. 00,
                        L. oũ,
[ib. - 123. ov ,
                        L. ou ,
[196-139. ns,
                        L. \widetilde{\eta}_{\varsigma} ,
 198-169 κέκληγω.
                        L. κέκληγα.
1199 - 182. 00.
                        L. oũ.
[ib. - ib. παρακλυτός,
                        L. παράκλυτος,
[ib.-ib.] παραχλήτος.
                        L. παράκλητος.
[200 - 199. κοίλιαν ,
                        L. xordían,
[201 - 211. 60 ,
                        L. oū,
```

```
Pag. Rad.
                       Lege ov ,
202 - 219. 00 ,
[ib. - 229. ov.
                         L. 00 ,
 204-246. præs. med. L. indic. med.
[ ib. - 251. χόρυμβους ,
                          L. κορύμβους,
[205 - 273. κόψιχω,
                          L. κοψίχω,
[207 - 297. κριζούσα,
                          L. χρίζουσα,
[ib. - 302. 00,
                          L. oũ,
[208 - 311.00,
                          L. oũ,
[209 - 334. χύβηλι.
                          L. χυβήλι,
 210-354 κύπαροι, ι, 105. Δ. κύπαροι, 105.
[212 - 382. χωλώται,
                          L. χωλώται,
[218 - 71. λεληθα,
                          L. λέληθα,
[220 - 112. Λοίσθίος
                          L. Λοίσθιος
 221 - 122. funestis,
                          L. funestus,
[222 - 7. Μάδος, η, ον, L. Μαδός, ή, όν,
[ib. - 9.00,
                          L. oũ,
                          L. inquino,
 230 - 117. inquiro,
 234 - 181. et pl. decem millia,
               L. sed μύριοι, decem mille.
[235-194.00,
                          L. ov ,
 236 - 1. γάβλιοις,
                          L. νάβλοις,
 239 - 42. φω,
                          L. \psi \omega,
[ ib. - 44. ένείφε ,
                          L. ένειφε,
[ ib. - ib. yeige,
                          L. v \in \tilde{v} \in \mathcal{A}
[241 - 3. Οβελός,
                          L. Οβελός,
[ ib. - ib. δβελών.
                          L. ὀβελῶν ,
241 -
        4. Oβολός,
                          L. Óβολός,
 ib. - 11, periodicus, etc. L. periodicus.
                εἴσοδος.
                          ingressus. Hinc
                ἐπεισόδιον, épisode.
[ ib. - 12. Oδούς,
                          L. Οδούς ,
[242 - 18. On,
                          L. Öbn .
                          L. of \mu. \eta_{S} ,
[243 - 27. oip.ns,
                          L. δρειάδες,
 248 - 103. ὀρεάδες ,
[ib. - 114. ou,
                          L. oū,
[249 - 125. ospanious, ou,
                          L. \deltaspaxio\mu\deltas,\delta\tilde{v},
         4. sed παίς,
                          L. Poët. πάις,
 252 -
[ ib. -
        II. ns .
                          L. \eta_{\varsigma} ,
        48. έμπειρικός,
                          ou ,
[255 -
                          L. έμπειρικός, οῦ,
                          L. ou ,
[258 - 85. 00,
[ ib. - 90. πεύκαι ,
                          L. πεῦκαι,
250 - 98. cũ,
                          L. ov ,
260 - 114. ἔπεσα. III.à πεσέω, aor. 2. ἔπε-
                σον; fut. 2. med. πεσούμαι.
                       L. έπεσα. fut. med.
               πέσομαι. Dor. πεσούμαι,
```

ΙΙΙ. à πέσω, aor. 2. ἔπεσον.

· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·			
ı	Pag. Rad.	Pag. Vers.	Í
ı	260 - 124. Assumit v , L. Assumit y ,	316 - 1. πέπερθαι,	L. πέπερται,
į	[261 - 127. EGG, L. ÉGG,	[324 - 76. έκάτερα	L. ἐκατέρα
I	262 - 151. πύλτον, L. πόλτον,	ib 91.Κωκκύσσαντα	ε. Ε. Κωχύσσαντας
	[265 - 184. η_{5} , $L. \tilde{\eta}_{5}$,	330 - 131. φαρέθρη.	L. φαρέτρη.
	[266 - 210. $\tilde{\eta}_5$, $L. \eta_5$,	332 - 142. αἶκλων	L. αἶκλον
	267 - 218. πυρῆνι, ante voc. πυρῆν', 350.	336 - 173. Τινταλέον	L. Τινθαλέου
	L. πυρήνι, 350.	347 - 275. lineum	L. laneum
	[267-219· cu , L. cũ ,	358 - 367. λακέρουζα	L. λακέρυζα
	[268 - 226· cu , L. cv ,	360 - 401. Μάψ'	L. Μάψ
	[ib 3. ou, L. oū,	362 - 404. νάρθη	L. γάφθη
	ib 8. Acc. sing. ἐαθάμιγγα,	ib 405. Άρματί,	L. 405 Αρματί,
	L. Gen. sing. ὁαθάμιγγος,	ib 406. 405 Χλαμύδ'	
	[269 - 14. 1805, L. idos,	[ib 415. ήσπάζοντο	L. ἠσπάζοντο
	[272 - 6. Σαλός , Σάλος	[364 - 421. αἴθρα	Ι αἶθρα
	[279 - 120· cu , L. cũ ,	372 - 492. εύλερα,	L. εύληρα,
	$[279 - 120 \cdot \text{cu}, L \cdot \text{cũ}, \\ [ib 124 \cdot \text{cu}, L \cdot \text{cũ}, \\$	376 - 521. σόρτυγξ	L. σόρθυγξ
	[282 - 162. ςελλόμενη, L. ςελλομένη,	[ib 525. δλοπτεν	L. ὅλοπτεν.
	ib 169. H. sternere, sternutare.	[ib 527. βοηθή	L. βοηθη -
	deleatur.	377 - 533. sibula	L. fibula
	[286 - 221. frélon. L. frelon.	[380 - 573. Sepx'	L. δόρκ'
	[287 - 234. σχισμα ,	[380 - 575. βαρβίκων	L. βαβρίκων
	[289 - 29. Τερμα , Τέρμα ,	Pag. Not.	
	[290 - 37. ἐτυχον ,		T v
	[294 - 94. ἔτυχεν ,	[400 - 212. Καγκάζω,	
	295 - ib. τετύχη, L. τύχη,	403 - 297. acc.	
	ib 99. τυποδράφος, L. τυπογράφος,	405 - 344. plusq. peri	. perf. med. Ion.
	[297 - 21. Υπτιος , L. Υπτιος ,	ib368.3. circumfl.	
	299 - 21. φόσφορος, L. φώσφορος,		
	300 - 32. φεῦγο ,	406 - 371. partic. præs	
	[301 - 48. cu, L. cũ,	ἄρδω, 409 - 470. Νωθή,	I. NoArie
	[303 - 76. Φρύαττομαι, L. Φρυάττομαι,	411 - 528. dat. plur.	I dat sing
	[304 - 86. φωκαίναι , L. φώκαιναι ,	413 - 581. Ογκώσμαι,	L. Ovyácus:
	307 - 35. άδος, μ. L. άδος, ή.	425 - Episodium. I. 55.	Z. O TT
	[ib. = 51, ov, L. ov,	429 - Prosa. A. 54.	
		429 1103a. A. 54.	ercreterry 6

